HET NU KOMENDE VREDERIJK

Een Compendium van Artikelen

gepubliceerd in de periode van 2005 t/m 2024

- geen copyright, slechts attributie -

Waarvan een aantal ook in het compendium:
"Het Jodendom, de Landbelofte en het Vrederijk"

HUBERT LUNS

JANUARI 2020
(revisie november 2024)

INDEX

Met bijdragen van Michael Svigel, Neline Schipper, Henk Poot, Henk Dijkgraaf, Jan van Barneveld, Renza Giacobbi, Michaël Dekee, Roberto de Mattei en M. van Campen. Dat impliceert niet dat zij het met alle beweringen in dit werk eens zijn.

07 – De Genealogieën van Jezus & Gods Koninkrijk op Aarde*

08 – Op Weg naar een Nieuwe Aarde*

09 – Boekbespreking*

10 – De Samaritaanse Sekte*

11 – Echte Israëlieten (Neline Schipper)

12 – Kom Heilige Geest, hernieuw het Aanschijn der Aarde*

26 – Gelijk men Zilver Loutert – Over de oordelen des Heren (Henk Poot)

27 – De Slaapwandelaars: over Abortus Provocatus*

28 – De Nieuwe Wereldorde, Sjabloon voor de Antichrist*

29 – Is Donald Trump de Nieuwe Gorbatsjov?*

30 – De Wet van Organisatorische Stupiditeit*

31 – De Goede tegen de Kwade Leer (Don Gobbi)

32 – Melanchthons Ideaal van Vroomheid & Eruditie (Henk Dijkgraaf)

33 – Het Atheïsme – Teken van deze Tijd*

34 – Opwekking of Oordeel (Jan van Barneveld)

35 – De Lamp onder den Korenmaat steken*

Is geloof in het Vrederijk Facultatief?

Geloof in het Duizendjarig Vrederijk zien velen als facultatief: "Het gaat tenslotte om de redding van je ziel en die van je naaste. De rest is bijzaak. Dat rijk heeft niets te maken met de beleving van je geloof nú. Als het Vrederijk aanbreekt merken we het wel…" Schrijver dezes denkt daar anders over, is van mening dat het al dan niet geloven in een reëel Vrederijk buitengewoon belangrijk is voor het geloof. Het is zeker geen facultatieve aangelegenheid. Het Nieuwe Testament is doorspekt met heenwijzingen naar het Vrederijk, dikwijls gewoon het rijk genoemd of het Rijk Gods, wat voortbouwt op een overvloedige oudtestamentische traditie. In het begin van het Boek Handelingen staat dat Jezus de apostelen veertig dagen lang gesproken had vóór zijn tenhemelopneming en hun toen had onderwezen over het koninkrijk Gods. Als het zo belangrijk was in Jezus' tijd en direct daarna, waarom zou het dan niet voor ons belangrijk zijn? Het feit dat we nu al 2000 jaar wachten op de vervulling daarvan mag geen reden zijn om het thema aan kant te schuiven. Het oude Israël moest ook een onnoemelijke tijd wachten op de komst van hun messias (nu 2000 jaar geleden), en het Joodse volk gelooft nog steeds dat Hij komen moet, en nog steeds kijken ze er met vurige verwachting naar uit. De eerste Christenen keken hunkerend uit naar Jezus' glorierijke wederkomst en baden: "Kom, Heer Jezus, kom – Maranatha!" (Mar. 13:24-32, Op. 22:20) Laat dat ook ónze bede zijn.

1.01 – De persoonlijke verlossing gaat samen met de collectieve

In het veronachtzamen van het thema van het Vrederijk of het botweg ontkennen daarvan, als zou het slechts op een allegorisch toneel staan, heeft te maken met een typisch trekje van de Christelijke theologie waarbij de verlossing van het individu het begin en einde is van het bestaan. Vanuit die optiek is het Oude Testament een slaapverwekkend boek.

Het Oude Testament is het boek waarin vooral de volkeren besproken worden, vooreerst het volk Israël. Pas bij de zogenaamde pre-evangelist Ezechiël verandert dit merkbaar. Hoofdstuk 18 van zijn boek begint als volgt: *"Dit spreekwoord zal in Israël niet meer gebruikt worden: de vaders hebben onrijpe druiven gegeten en de tanden der kinderen zijn slee geworden. Zie, alle zielen zijn van Mij, zowel de ziel van de vader als*

die van de zoon zijn van Mij; de ziel die zondigt, die zal sterven." Met andere woorden, vanaf nu zal ieder persoonlijk verantwoordelijk zijn.

De Ontjoodsing van de Bijbel

In november 1938, kort na de Kristallnacht, werden plannen gemaakt voor de opichting van het "Institut zur Erforschung und Beseitigung des jüdischen Einflusses auf dat Deutsche kirchliche Leben" (voor onderzoek en verwijdering van de Joodse invloed op het Duitse kerkelijke leven). Een groep van de 'Deutsche Christen' belegde exact op de datum waarop Luther in 1521 arriveerde op de Wartburg een bijeenkomst om dit Eisenacher Instituut op te richten, voortbouwend op een lange traditie binnen de Christelijke gemeenschappen, wat niet losstond van de jodenvervolging door de eeuwen heen. Het is daarom niet vreemd maar wel intriest, dat professor Notger Slenczka van de Humboldt-universiteit te Berlijn in een artikel van april 2015 voorstelde om het Oude Testament niet langer als canoniek te beschouwen, maar het meer te zien als behorend tot de apocriefe boeken, dat wil zeggen waardevolle boeken die tot ons spreken vanuit de bakermat van onze beschaving, maar absoluut niet als het onfeilbare Woord van God. We kunnen daar volgens Slenczka waardevolle inzichten aan ontlenen zonder dat wij daar ons geloof op baseren. Voor de Palestijnse Christenen, zoals de Anglicaanse Naim Ateek, de Lutheraanse Mitri Raheb en de Katholieke Yohanna Katanacho, die in 2009 het spraakmakende Kairos Palestijnse Document publiceerden, waarin ze zich achter de 'lijdende Palestijnen' schaarden in het zogenaamd door Joden 'bezette gebieden', gaat het net als bij de 'Deutsche Christen' om de ontjoodsing van de Bijbel. In eerste instantie gaat het om de dezionisering van de Bijbelse boodschap.

Het moge duidelijk zijn dat voor dit soort mensen het Vrederijk slechts beeldspraak is. Zegt Christus niet aan Pilatus *"Mijn koninkrijk is niet van deze wereld"?* Dat sloeg echter op dat specifieke moment en kan niet als absoluut worden gezien. Hoe anders zouden we kunnen uitkijken naar de totale overwinning op het kwaad en het herstel van de paradijselijke staat? Want eens zullen we van de erfzonde verlost zijn, wat in feite de genetische erflast van de oerzonde is.

Gewoonlijk spreekt de Joodse traditie over het Duizendjarig Vrederijk als over het komende rijk (olam haba), alhoewel de term Duizendjarig Vrederijk hen niet vreemd in de oren zal klinken. Het woord olam voor rijk betekent ook universum of verborgenheid. Vanuit onze wereldse verbrokenheid is het onmogelijk de realiteit van het Vrederijk of het Rijk der Hemelen zuiver voor ogen te stellen – de luisterrijkheid daarvan ontgaat ons ten enenmale, is voor ons verborgen. De leeuw zal gras eten en het kindje zal niet gekwetst worden als het zijn hand in het hol van een adder steekt. (Jes. 11:6-9) Dat beeld wordt majestueus getekend in de volgende profetie van Jesaja:

> «« Want zie, Ik zal een nieuwe Hemel en een nieuwe Aarde scheppen! Aan de vroegere denkt men niet meer terug. Ze komen niet weer in de gedachten op. Maar men zal zich verheugen en eeuwig verblijden over wat Ik dan geschapen zal hebben. Zie, Jeruzalem schep Ik om in gejubel, in vreugde zijn volk. Ook Ik zal over Jeruzalem juichen, in mijn volk Mij verblijden! Er zal niet langer meer geklaag van geween of geschrei worden gehoord. De zuigeling van enkele dagen zal niet sterven. De grijsaard zal niet heengaan indien hij zijn dagen niet vol heeft gemaakt. Want men sterft in de kracht van zijn leven al wordt men honderd jaar oud en wie de honderd niet haalt zal als een vervloekte worden beschouwd!
> Ze zullen huizen bouwen en er in wonen; wijngaarden planten en de vrucht er van eten. Neen, zij zullen niet voor zichzelf bouwen om er anderen in te laten wonen, niet voor zichzelf planten om er anderen van te laten eten. Even lang als de bomen zal de levensduur van mijn volk zijn. En wat hun handen hebben

> gewrocht daar zullen mijn uitverkorenen profijt van hebben. Ze zullen niet vergeefs zwoegen en geen kinderen baren ten prooi aan een vroegtijdige dood. Want ze zijn een geslacht dat door Jahweh is gezegend en hun nakomelingschap eveneens. Eer zij roepen geef Ik antwoord. Terwijl zij spreken verhoor Ik ze. Dan zullen wolf en lam eendrachtig grazen en de leeuw hooi vreten als het rund; de slang zal zich voeden met stof: ze zullen geen kwaad of onheil stichten op heel mijn heilige berg, zo spreekt de Heer! »» (Jes. 65:17-25)

Dat zijn prozaïsche beelden die letterlijk genomen mogen worden, maar toch een zwakke afschaduwing zijn van hoe de wereld er straks uit zal zien. Desondanks blijft onze verwachting een aardse verwachting. Degenen die daar schampend over doen, maken zich schuldig aan supervergeestelijking. Alsof God alleen in ons geestelijk welzijn is geïnteresseerd. Jezus is wel met ziel én lichaam ten hemel opgenomen. Hij at wel vis na zijn opstanding, wat toch een zeer aardse bezigheid is.

De uitdrukking ‘Rijk der Hemelen’ is ontleend aan het tweede hoofdstuk van het Boek Daniël. Na te hebben voorspeld dat er vier heerschappijen zouden opkomen, waarvan de laatste een ijzeren rijk, gaat hij verder en zegt:

> «« Maar in de tijd van die koningen zal de God van de Hemel een rijk stichten dat nooit te gronde zal gaan en dat rijk zal niet aan een ander volk worden uitgeleverd. Het zal al die rijken verpletteren en er een eind aan maken, maar zelf zal het altijd blijven bestaan. (Een andere passage luidt:) In mijn nachtelijk visioen zag ik toen met de wolken van de hemel iemand aankomen die op de Mensenzoon geleek. Hij ging naar de Hoogbejaarde en werd voor Hem geleid. Toen werd Hem heerschappij gegeven, pracht en koninklijke macht; alle volken, stammen en talen brachten Hem hulde. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die nooit vergaat, en zijn koninkrijk gaat nooit te gronde. »»

1.02 – De Consequenties van het Afwijzen van het Vrederijk

Martin Luther, bij wie in 1517 de grote reformatie begonnen is, leefde in gespannen verwachting van het aanstaande Vrederijk, zo zelfs dat zijns inziens de tijd te kort was om een institutionele kerk op te richten als alternatief voor de Roomse, en derhalve hoefde men zich niet bezig te houden met de scholing van voorgangers voor de nieuwe schismatieke beweging. Als reactie op die overdreven verwachting heeft het georganiseerde Protestantisme zich van de realiteit van het in de Bijbel voorspelde Vrederijk gedistancieerd. De Augsburgse Belijdenis van 1530 (art.17) alsook de geloofsbelijdenis der Nederlanden van 1561 (art.37) en de Heidelbergse Catechismus van 1563 (Q. 52 en 123), en ten leste de tweede Zwitserse Belijdenis van 1566 (art. 11) wezen eensgezind een realistisch Duizendjarig Vrederijk af. En wat de Roomse Kerk betrof bestond eenzelfde benadering die terugging op Augustinus’ opvatting hieromtrent.

De eerste consequentie van een allegorische uitleg van het Vrederijk is dat het leidt naar een afwijzing van het Joodse volk en hun boeken. Justinus Martelaar, een der kerkvaders uit de tweede eeuw, was categorisch in zijn veroordeling van deze uitleg:

> «« Want ik kies ervoor niet achter mensen aan te gaan of hun leer, maar achter God en de door Hem gegeven leer. Want als je met mensen optrekt die zich Christen noemen, maar die deze waarheid ontkennen en het wagen de God van Abraham, Izaak en Jakob te vervloeken, die ook zeggen dat er geen opstanding uit de dood is en dat hun zielen als zij sterven [voor altijd] ten Hemel worden opgenomen [om samen met de engelen te zijn], verbeeld je dan niet dat ze

> Christen zijn. (…) Maar wat mij en anderen betreft die op alle punten rechtzinnig Christen zijn, wij weten dat er een opstanding uit de doden zal zijn en een duizend jaar in het dan herbouwde Jeruzalem, versierd en vergroot, zoals onder andere de profeten Ezechiël en Jesaja hebben verkondigd. »» (Dialoog met Tripho, LXXX)

Interessant is dat Justinus spreekt over de vervloeking van de God van Abraham, Izaak en Jakob, wat een definitie is van antisemitisme. Inderdaad, als er geen aardse beloften zijn dan heeft het Joodse volk afgedaan. Dan schaar ik mij achter de historicus Arnold Toynbee die het Jodendom een lege dop noemde (hij sprak niet eens van een volk!) en de Jood brandmerkte als een fossiel van de Syrische beschaving.

Als sprake is van het Nieuw Paradijs roept dat vanzelf de herinnering op van het eerste Paradijs. Een oude opinie situeert het eerste waar nu de verzonken steden liggen van Sodom en Gomorrha, dat is de Dode Zee waarin de Jordaan in- en uitstroomt, de oostelijke grens vormend van de huidige Staat Israël. Het zij vermeld dat Gennesaret, iets noorderlijker, een verbasertering is van het Hebreeuwse Gansar met de betekenis van 'tuin van de vorst', van Adam dus, de vorst der mensheid. De Joodse commentator Flavius Josephus geeft daar een mooie beschrijving van:

> «« De natuur ervan is wonderlijk en prachtig! De bodem is buitengewoon vruchtbaar waardoor de bewoners er allerlei soorten vruchtbomen kunnen planten. De lucht is er ook erg goed zodat er zelfs walnoten groeien en die gedijen goed. Ook zijn er palmbomen die heel goed groeien. Er zijn tevens vijgenbomen en olijfbomen. Men kan deze plaats een geschenk van de natuur noemen omdat planten die elkaar op een andere plek niet verdragen hier toch goed gedijen. Er groeien niet alleen veel fruitsoorten, maar die blijven nadat ze geplukt zijn ook heel lang goed. Het voorziet de bewoners van de bekendste fruitsoorten, druiven en vijgen, tien maanden van het jaar, en andere vruchten komen ook het gehele jaar tot rijpheid. Want behalve dat de lucht uitstekend is, komt er ook heel goed water uit fonteinen. »» (Joodse Oorlog, Boek 1:3, hfst. 9 §8)

De tweede consequentie van het afwijzen van de realiteit van het Vrederijk is dat de aanloop daar naartoe met al zijn verschrikkingen niet zal worden herkend als zijnde de bode van het heil. (Mt. 24:31) Bovendien zal ook het laatste oordeel niet serieus worden genomen, want beide staan in het Boek Openbaring. Zoals de inleiding onderwijst van de Katholieke Willibrord Bijbel uit 1975 is het Boek Openbaring *"ondanks de vaak bizarre vorm niet zozeer sensatie als bemoediging en vertroosting van de vrome minderheid, die door de officiële machten van de wereld vervolgd wordt."* Om kort te gaan: we hoeven de bizarrerie niet serieus te nemen en vooral niet letterlijk!

Uit het voorgaande blijkt blijkt dat door het afwijzen van een reëel Vrederijk niet alleen het Oude Testament met 'zijn volk' heeft afgedaan, maar ook het Boek Openbaring en de profetieën elders in het Nieuwe Testament die daarop wijzen. De Antichrist en de Valse Profeet passen in die buitenissige traditie en hoeven dus ook niet serieus genomen te worden. En wat te denken van Jezus' opstanding uit de dood en zijn godheid? Is dat soms ook een allegorie? Als we ons op dit pad begeven kan ieder pakken wat hem goeddunkt. Nu ken ik Christenen die het Vrederijk niet letterlijk nemen en toch heel goed Christen zijn. Mijn argument is dat dan de verdedigingslinie tegen ketterse ideeën verzwakt. Immers, het profetisch perspectief verdwijnt. Men ziet eraan voorbij dat Gods plan door de eeuwen heen ontvouwt om de mensheid en elk individu terug te brengen naar de oorspronkelijke staat. Samengevat is het Vrederijk het herstel van de paradijselijke staat.

Het Vrederijk zal pas in groter verband gestalte kunnen krijgen als het ook in ieder individu afzonderlijk gestalte heeft gekregen. (Mt. 6:33, 1 Tim. 4:8, Ps. 37:9) Wie op zoek gaat naar Gods Koninkrijk moet het eerst in zichzelf zoeken! Melker, de priester van de Synagoge in Bethlehem, schreef in zijn rapport aan de hogere Sanhedrin wegens de vreemde gebeurtenissen die de geboorte van Jezus in zijn stad hadden vergezeld:

> «« Wij, als Joden, stellen te veel vertrouwen in de uiterlijke verschijning. Terwijl het idee dat we van het Koninkrijk der Hemelen krijgen alles met een vleselijke natuur heeft te maken, die uit vormen en ceremonieën bestaat, tonen alle profetieën waarnaar verwezen werd en vele andere passages die ik kan noemen, dat het Koninkrijk Gods in ons zal beginnen, in het innerlijke leven, en daar heersen zal. Vanuit die innerlijke natuur zullen in overeenstemming met de geopenbaarde en geschreven leringen en geboden van God alle daden volgen. (…) Het gehele bestuur [van het Rijk Gods] moet zijn gezag aan de profetische visie ontlenen, zoals in de geboden van God aangeduid, met de bedoeling het bestaan van de mens te reguleren dat aanvangt bij het innerlijke leven dat zich naar buiten toe materialiseert totdat het uiterlijke overeenkomt met het innerlijke, en op die manier schreidt het van individuen voort naar naties. De messiaanse profetie heeft geen andere basis dan deze. Hierop berust de Kerk en hierop berust de theocratie. Hierop berust de glorie van het komende Rijk Gods op aarde. »»

1.03 – Papias en Irenæus over het Koninkrijk Gods

Papias (60-163) is een kerkvader die Johannes de Doper persoonlijk had ontmoet. Hij was bevriend met St. Polycarpus, de bisschop van Smyrna, die goed bekend was met de eerste leerstellingen. Zijn theologie is dus in orde. In wat volgt schetst hij een grandioos beeld van het Vrederijk, wat hij niet zou hebben gedaan als hij geen geloof had gehecht aan een letterlijke vervulling van het Vrederijk: [1)]

> «« Toen de ouderen, die Johannes de leerling van de Heer hadden ontmoet, zich herinnerden dat ze hem hadden horen zeggen hoe de Heer over die tijden ging spreken, voorspelden ze: De dagen komen waarin op elke wijnstronk tienduizend takken zullen groeien en op elke tak tienduizend ranken, en op elke rank tienduizend scheuten en op elke scheut afzonderlijk tienduizend trossen en op elke tros tienduizend druiven. En elke druif zal als die wordt uitgeperst 25 metretes opbrengen [een metrete was ongeveer 40 liter]. En als iemand der heiligen een tros bemachtigt, zal een andere uitroepen: "Ik ben een betere tros; neem mij; zegen de Heer door mij!" Op diezelfde manier zal een graan tarwe tienduizend aren produceren en elke are tienduizend granen bezitten, en iedere graankorrel zal tien pond heldere, pure en fijne bloem geven. En wat de appels en de zaden en het gras betreft zullen die overeenkomstig opbrengen. En alle dieren, die uitsluitend met de opbrengst van de aarde worden gevoed, zullen vreedzaam worden en harmonieus en in volmaakte onderdanigheid aan de mens. En hij voegde de volgende woorden hieraan toe: Welnu, deze dingen zijn voor de gelovigen geloofwaardig. En Judas de Verrader, die niet geloofde, stelde de vraag: "*Hoe kan zo'n groei door God worden verwezenlijkt?*" Waarop de Heer

1) Uit: "Ante-Nicene Fathers", edited by Alexander Roberts, James Donaldson, and A. Cleveland Coxe. # Christian Literature Publishing, Buffalo NY # 1885 (Vol. 1) Rev. and edited for New Advent by Kevin Knight (www.newadvent.org/fathers). De oorspronkelijke geschriften zijn zoekgeraakt, maar een aantal fragmenten zijn bewaard gebleven dankzij de geschriften van Irenæus en Eusebius. Het citaat is uit fragment 4.

antwoordde: *“Ze zullen Hem zien die naar ze toekomt. Dit zijn dan de tijden waar de profeet Jesaja over spreekt: En de wolf zal naast het lam neerliggen, enz.”* »»

Een andere fameuze kerkvader, Irenaeus (ca 130 - ca 202), bisschop van Lyon, spreekt in zijn “Adversus Hæreses” over het Vrederijk (boek V). Geboren in Smyrna had ook hij naar de preken van Polycarpus geluisterd. Ik eindig met een serie citaten: [2)]

«« Hfst 32:1 : In zoverre bepaalde opinies van zekere personen aan ketterse verhandelingen zijn ontleend, kan worden gesteld dat zij onbekend zijn met Gods indeling in tijdperken [dispensaties] en met het geheimnis van de opstanding der rechtvaardigen en van het [aards] Koninkrijk, wat het begin van de onbederflijkheid inluidt. Onder dit rijk zullen zij die waardig zijn, geleidelijk in de deelneming aan de goddelijke natuur worden gebracht. Men moet ze zeggen deze zaken in acht te nemen, dat het de rechtvaardigen toekomt om als eersten de belofte van het erfdeel te ontvangen dat God aan de vaderen had beloofd, en om daar, na de opstanding, in te heersen en God in die hernieuwde schepping te mogen aanschouwen – en dat het [laatste] oordeel pas daarna komt [als dat rijk ten einde is].

Hfst. 32:2 : Derhalve blijft de belofte die God aan Abraham gaf bestaan. Want Hij zei aldus: *“Laat uw blik rondgaan en kijk vanaf de plaats waar u staat naar het noorden en zuiden, het oosten en westen. Al het land dat u ziet schenk Ik u en uw nageslacht, voor altijd.”* En wederom zegt Hij: *“Ga het hele land door in de lengte en breedte, want Ik schenk het u; en [toch] gaf Hij hem er nog geen voetbreed van in eigendom, maar hij verbleef daar altijd als vreemdeling en pelgrim.”*

Hij wachtte dus rustig [de vervulling van] Gods belofte af, en was blijkbaar niet bereid van mensen te ontvangen hetgeen God hem had beloofd, toen Hij opnieuw tot hem sprak: *“Ik zal dit land aan uw zaad geven vanaf de rivier in Egypte tot helemaal aan de grote Eufrates rivier.”* Als God hem dan het erfdeel van het land beloofde terwijl hij het niet ontving tijdens de hele tijd van zijn verblijf aldaar, moet het zijn dat hij samen met zijn zaad, dat is met allen die God vrezen en in Hem geloven, de opstanding der rechtvaardigen zal ontvangen. Want zijn zaad is de Kerk, die dankzij de Heer de aanneming door God verkrijgt, zoals Johannes de Doper zei: *“Want God is in staat om uit deze stenen ‘kinderen van Abraham’ op verwekken.”* Aldus zegt de Apostel ook in de Brief aan de Galaten: *“Maar jullie, broeders, zijn net als Izak kinderen van de belofte.”* En opnieuw in diezelfde brief verklaart hij duidelijk dat zij die in Christus geloven inderdaad Christus ontvangen volgens de belofte aan Abraham die als volgt gaat: *“De beloftenissen werden aan Abraham gegeven en aan zijn zaad. Nu zegt Hij niet ‘en aan zijn zaden’ alsof aan velen, maar aan één: …en aan uw zaad die Christus is.”* En opnieuw, waarbij zijn vorige woorden bevestigd worden, zegt hij [St. Paulus]: *“Neem nu Abraham: Hij heeft God geloofd en het werd hem tot gerechtigheid aangerekend. U ziet dus dat zij die geloven kinderen van Abraham zijn. En aangezien de Schrift voorzag dat God de heidenvolken door het geloof zou rechtvaardigen, heeft Hij aan Abraham bij voorbaat het Evangelie verkondigd: ‘In u zullen alle volken worden gezegend.’ Zo worden de gelovigen samen met de gelovige Abraham gezegend, en dat nu zijn de kinderen van Abraham.”* Nu heeft God de belofte van de aarde aan Abraham en zijn nageslacht gegeven. Evenwel ontvingen noch Abraham, noch zijn nageslacht, dat wil zeggen degenen die door het geloof gerechtvaardigd zijn, tot op heden enige erfenis daarin, maar ze zullen

---

2) De Bijbelse citaten zijn rechtstreeks vertaald uit de geschriften van Irenæus en zijn niet met de brontekst vergeleken.

het ontvangen bij de wederopstanding van de rechtvaardigen, want God is waar en getrouw. En op grond hiervan zei Hij: *"Zalig zijn de zachtmoedigen want zij zullen het aardrijk beërven."*

Hfst 33:2: En opnieuw zegt Hij: *"Ieder die zijn huizen, broers, zusters, vader, moeder, kinderen of landerijen heeft achtergelaten omwille van mijn naam, zal het honderdvoudig terugkrijgen en in het komende [rijk] zal hij deel hebben aan het eeuwig leven."*

Wat zijn de honderdvoudige [beloningen] in deze wereld, de verpozingen die aan de armen worden gegeven en de maaltijden die een beloning zijn? Deze zijn voor de tijden van het Koninkrijk, dat is, tijdens de zevende dag die geheiligd is, [de dag dus] waarin God van alle werken rustte die Hij gemaakt had, wat de ware sabbath van de rechtvaardigen is. Dan zijn ze niet betrokken bij aardse bezigheden, maar ze zullen een door God bereide tafel aanschouwen met allerhande schotels.

Hfst 33:3: De voorspelde zegening behoort daarom ontwijfelbaar bij de tijden – van het Koninkrijk als de rechtvaardigen na hun opstanding uit de dood dan heersen zullen. Tegen die tijd zal de herstelde en vrijgemaakte schepping een overvloed aan allerlei voedsel voortbrengen – dankzij de dauw van de hemel en vruchtbaarheid van de aarde.

Hfst 34:1: Jesaja heeft ook duidelijk aangekondigd dat dit soort vreugde zal heersen bij de opstanding der rechtvaardigen als hij zegt: *"De doden zullen herleven. Ook zij die in de graven zijn zullen opstaan. En allen die in het stof slapen zullen zich verheugen, want uw dauw strekt hen tot genezing."*

En opnieuw bij Ezechiël die zegt: *"Zie, Ik ga uw graven openen. Ik wek u uit de dood op. En als Ik van mijn volk de graven open en mijn adem in u leg, zult u weten dat Ik de Heer ben."* En diezelfde [schrijver] spreekt aldus: *"Zo spreekt de Heer uw God: Als Ik het volk van Israël heb teruggebracht uit de landen waarover ze verspreid zijn, zal Ik via hen de volkeren der aarde tonen dat Ik de Heilige ben. Dan zullen ze op hun eigen grond wonen die Ik mijn dienaar Jakob had gegeven. Daarop zullen ze veilig wonen, huizen bouwen en wijngaarden planten. Als Ik mijn strafgericht heb voltrokken aan de buurlanden die hen veracht hebben, zullen ze in veiligheid leven en erkennen dat Ik de Heer hun God ben en de God van hun vaderen."* Nu heb ik daarnet bewezen dat de Kerk het zaad van Abraham is. En aldus is het dat we kunnen weten dat Hij die in het Nieuwe Testament uit de stenen 'kinderen van Abraham' opwekt, ook Hem is die naar het Oude Testament al degenen zal verzamelen die vanuit alle naties gered zijn.

Hfst 35:1: *"Want, zie [zegt Jesaja], de dag des Heren komt ongenadig, een en al grimmigheid en hevige toorn om dit land te veranderen in een woestenij, en Hij zal er de zondaars verdelgen."* En elders zegt hij: *"Laat ze worden weggehaald want het komt hen niet toe de heerlijkheid van de Heer te aanschouwen."* En als deze zaken gedaan zijn, zegt hij: *"De Heer zal de mensen ver wegvoeren (...) en wat rest zal zich over de aarde vermenigvuldigen." "Ze zullen in de huizen wonen die ze zelf hebben gebouwd en van de vruchten van de wijngaard eten die ze zelf hebben geplant."* Al deze woorden en nog veel meer werden uitgesproken met betrekking tot de opstanding van de rechtvaardigen, wat na de komst van de Antichrist zal plaatsvinden hetgeen tot de vernietiging zal leiden van alle naties die onder zijn bewind stonden. En dan [als de opstanding der doden heeft plaatsgevonden] zullen de rechtvaardigen over de aarde heersen.

Hfst 35:2: Nu heeft de Apostel dit gezegd: *“Want de wereld die wij zien gaat voorbij.”* Met dit voor ogen verklaarde de Heer: *“Hemel en aarde zullen voorbijgaan.”* Daarom, als deze dingen op aarde zijn gebeurd zal volgens Johannes, de leerling van de Heer, *“het nieuwe Jeruzalem neerdalen (...) als bij een bruid die zich voor haar man heeft getooid”* en (zegt hij:) *“dit is de tent van God bij de mensen waarin Hij bij hen zal komen wonen.”* Dat Jeruzalem vertegenwoordigt het beeld zoals het vroeger was, dat Jeruzalem van de vroegere aarde waarin de rechtvaardigen vooraf getuchtigd werden ten bate van de onbederfelijkheid en [aldus] op [hun] redding werden voorbereid. Van dit tabernakel [of deze tempel] ontving Mozes het ontwerp op de berg [Horeb].[3)]

Niets is louter symbolisch [tenzij de tekst anders aangeeft], maar alle dingen staan vast en zijn waar, bevinden zich op vaste grond, omdat ze door God ten profijte van de rechtgeaarde mensen zijn gegeven. Want aangezien het God is die een mens werkelijk opheft, alzo rijst de mens werkelijk uit den dode op en dat is niet zinnebeeldig, wat ik reeds meerdere malen heb aangetoond. En omdat hij waarlijk opstaat zal hij waarlijk op de onverderflijkheid worden voorbereid. Hij zal in de tijden van het Koninkrijk voorwaarts gaan en bloeien en ontvankelijk zijn voor de glorie van de Vader. Dan, als alles nieuw is gemaakt zal hij werkelijk in de stad Gods wonen. Want er staat: *“Hij die op de troon zetelt zei: Zie, Ik maak alles nieuw. Ik hoorde zeggen: Schrijf deze woorden op, ze zijn betrouwbaar en waar. Toen zei Hij tegen mij: Ze zijn vervuld!”* Zo is het en niet anders.

Hfst 36:3: Johannes voorzag heel duidelijk de eerste opstanding van de rechtvaardigen en [hun] erfdeel in het Rijk van de Aarde. Wat de [oudtestamentische] profeten hierover hebben geprofeteerd komt [met diens opvatting] overeen.

Hfst 38: Want volgens hetzelfde aantal dagen waarin deze wereld werd gemaakt zal het in een gelijk aantal duizend jaren voltooid worden. En het is hierom dat de Schrift zegt: *“Zo werden de hemel en de aarde voltooid en alles waarmee ze toegerust zijn. Op de zevende dag bracht God het werk dat Hij had verricht tot voltooiing. Hij rustte op de zevende dag van al zijn werk.”* Dit is een verslag van de dingen die destijds werden geschapen, maar het is ook een profetie van datgene wat nog komen moet. Want één dag is voor God als duizend jaar. En aangezien de geschapen dingen [het materiële] in zes dagen werden voltooid, is duidelijk dat ze aan het eind van zesduizend jaar [na Adam] tot een [geestelijke] conclusie zullen komen. »»

Uitweiding

Er bestaat een betreurenswaardige tendens om de ‘meningen’ van de vroege kerkvaders van de hand te wijzen, zo niet door veronachtzaming, alsof zij minder verlicht zouden zijn dan onze huidige generatie. Polycarpus van Smyrna, bijvoorbeeld, beweerde zeker één apostel te hebben gekend, en ontmoette velen die dingen konden vertellen die zij van de eigenlijke volgelingen van onze Heer hadden gehoord. En deze kerkvaders zouden minder verlicht zijn! De jongere generatie, waarin Polycarpus zich bewoog,

---

3) Jezus zegt tot J.N.S.R. (Je Ne Suis Rien, of Jésus Notre Seigneur Revient / ‘ik ben niets’ of ‘Jezus onze Heer komt terug’) op 18 september 2007: “De derde Tempel is de exacte uitdrukking van de Rust van God nadat Hij al zijn kinderen verenigd heeft. In alle geesten opgericht waarin Gods Heilige Geest inwoont, zal het de dag zien, ‘Gods Grote Dag op Aarde’. Het is het Hemelse Jeruzalem dat onder u is neergedaald.”

erkende hem natuurlijk als een bijzonder betrouwbare bron van informatie over het eerste tijdperk van de kerk, die nog ongerept was door de latere speculaties die arrogant naar voren werden geschoven alsof ze afkomstig waren van de 'geheime doctrines' van de apostelen. Irenaeus vertelt ons dat hij, naast Polycarpus, leraars had gehad die hij aanduidde als middelijke of onmiddellijke discipelen van de apostelen. (Bron: "A Dictionary of Early Christian Biography" door Wace & Percy.)

De dwaalwegen volgend op de eerste tijd van de vroegste kerk – waartoe Polycarpus, Irenaeus, Justinus Martelaar en Papias behoorden – waren gebaseerd op een introspectieve routine die zijn uitdrukking vond in het zogenaamde 'Griekse denken'. Om te begrijpen wat dat betekent, kunnen we onze blik richten op het hedendaagse Zen Boeddhisme. Zen leert dat verlichting wordt bereikt door het diepe besef dat men al een verlicht wezen is en dat de waarheid kan worden verworven door introspectie. In het algemeen begint alle denken met opvattingen die tot op zekere hoogte gegeneraliseerd zijn, en vervolgens wordt het in twee richtingen ontwikkeld: ten eerste worden de generalisaties breder, waarbij gemeenschappelijke eigenschappen die in de wereld van de feiten worden waargenomen, worden samengebonden. In de tweede plaats nadert het denken het ontmoetingspunt van de opvattingen, welke van het algemene naar het specifieke beweegt.

Wie denkt dat deze benadering zuiver rationeel is heeft het mis, want de vooroordelen zijn door inspiratie ontstaan, het zijn in feite niet-rationele vooronderstellingen. In deze gedachtegang maakt het 'Griekse denken' geen uitzondering. Via een snelle blik op het internet leren we dat het Griekse denken kan worden beschouwd als het vermogen tot intellectueel begrip en intuïtief denken (een vorm van inspiratie); in engere zin toegepast wordt het onderscheiden van het discursieve denken en is het van toepassing op het begrip van eeuwige intelligibele substanties en eerste beginselen. Einde definitie. Het is dit soort denken dat zich meester heeft gemaakt van het religieuze Christelijke denken, dat uitgaat van de Modernistische veronderstelling dat het zichtbare en rationele voorafgaan aan het onzichtbare, en dat de basis van de waarheid in elk individu afzonderlijk ligt en dat ieder afzonderlijk daar toegang toe heeft indien die zich daarop concentreert.

Het Griekse denken hield zich in de nasleep van het prille begin van het Christendom bezig met de problematiek van de doop. De centrale vraag was, die ons nog steeds kwelt: hoe kan een baby, die niets misdaan heeft, zijn zonden vergeven worden door de doop? Aan de ene kant was er Irenaeus, die zei dat onder het Vrederijk degenen die waardig bevonden worden, geleidelijk zullen worden gebracht tot deelneming aan de goddelijke natuur, wat impliceert dat de volmaaktheid in dit, ons lichaam, voorlopig nog onbereikbaar is. Aan de andere kant was er de veel latere Pelagus die er vanuit ging dat volmaaktheid in dit lichaam mogelijk is en dat de doop daarom overbodig is voor een kind dat uit dat soort 'volmaakte ouders' geboren wordt. De Pelagiaanse ketterij werd door Augustinus veroordeeld in zijn discussie over Gods genade, predestinatie en vrije wil.

Wat de immense slechtheid betreft van de huidige mensheid hebben we nu het punt bereikt dat de wonden moeten worden opgesneden om het pus eruit te laten stromen. Dit is een dieptepsychologisch onderwerp. De apostelen waren natuurlijk bekend met de verborgenheden van het dodenrijk, waarmee een 'bedorven erfenis' in de lijn der generaties wordt doorgegeven. Vanuit deze overtuiging praktiseerden zij de doop niet als een magische formule, maar als een uitredding, een kracht tot verzoening van wat ons belast – reeds vanaf onze eerste ademteug. Aldus toegerust trokken zij uit naar de uiteinden der aarde. De essentie hiervan ging spoedig verloren door de rationaliteit van het Griekse denken; wie van ons weet wat de doop voor de doden is, waarover de apostel Paulus spreekt? (1 Kor. 15:29) Niemand. Sinds Augustinus raakte de vraag van

de genade en de vrije wil (die verband houdt met de doop) verwikkeld in eindeloze discussies. Zij laaide weer op in de 16e eeuw onder het Molinisme, een jezuïeten-beweging, die de werken frontaal aanviel van die beroemde in Hulst geboren bisschop, die een onberispelijk werk schreef over de gedachten van Augustinus. Louis Molina (1535-1600) verklaarde dat de mens de eerste aanstichter en voornaamste agent is van zijn eigen heil. Het zo geformuleerde Molinisme is dus een soort neopelagianisme.

Ik hoop u met deze uitweiding ervan te hebben overtuigd dat de vroege kerkvaders en hun vermaningen serieus genomen kunnen en moeten worden.

APPENDIX 1

« Gerechtigheid en Vrede »

Isaiah Scroll (1QIsaa) Written in Hebrew - Qumran, Cave 1. Ca. 120 BCE Parchment
© Photo The Israel Museum, Jerusalem

TEL AVIV - Ter gelegenheid van de 60e verjaardag van de Staat Israël presenteerde het Israël Museum twee belangrijke segmenten van de grote Jesajarol – de meest complete Dode Zee rol die ooit is ontdekt en een der grootste archeologische schatten – die het in een speciale constructie had opgeborgen, in het zogenaamde Paviljoen van het Boek (Shrine of the Book). Voor het eerst in veertig jaar had het publiek de gelegenheid om de langste hoofdstukken van de rol te bekijken waar in hoofdstuk 2 Jesaja's befaamde en tijdloze boodschap van vrede voorkomt: ***"Ze zullen hun zwaarden in ploegscharen ombouwen"***. Het langste deel van de rol is de 'zwaarden in ploegscharen' boodschap: een 260 cm lang segment dat de hoofdstukken 1 tot 28 omvat, alsook een 238 cm lang segment dat de hoofdstukken 44 tot 66 omvat. Deze rol en zijn vredesboodschap werden van vrijdag 19 mei tot en met 30 augustus 2008 tentoongesteld.

Inleiding

Op uitnodiging van "Christenen in Brugge 2002" hield op 17 april Jan kardinaal Schotte (1925-2005) een toespraak in het kader van Brugge als culturele hoofdstad van Europa. Kardinaal Schotte was een bekende persoonlijkheid die in Rome verblijf hield, waar hij zich 19 jaar lang als secretaris-generaal heeft ingezet voor de organisatie van de bijzondere bisschoppensynodes. Hij was ook president voor personeelszaken in het Vaticaan en tenslotte was hij rechter bij het hof van cassatie van de Katholieke Kerk en die van Vaticaanstad.

Hij hield zijn toespraak tegen de achtergrond van de bezetting van het complex van de Heilige Geboortebasiliek in Bethlehem, wat het wrange gevolg was van de escalatie van het Israëlisch-Palestijns conflict. Die bezetting was een nog nooit vertoonde en dramatische schending van de eeuwenlange habitus van wederzijds respect tussen de

geloofsgroepen die terugvoert tot het Ottomaanse Rijk. In het complex bevonden zich toen 250 personen, in meerderheid gewapende Palestijnen; met als gijzelaar 30 Franciscanen, 4 Franciscaanse zusters, 5 Grieks-orthodoxe en 9 Armeens-orthodoxe monniken. Terrorisme, zo hield Schotte het publiek voor, moet altijd worden veroordeeld, want niemand kan terrorisme in gelijk welke vorm goedkeuren. Er bestaat geen grond voor terrorisme; uit addergebroed komt geen vrede voort! Maar zulk een veroordeling moet wél gebeuren zonder onrechtmatige toestanden en opgelegde vernederingen uit het oog te verliezen van de volken waaruit dat terrorisme is voortgekomen.

Benadrukt dient te worden dat er veel volken en individuen op aarde zijn die onder verschrikkelijke onderdrukking en onrecht lijden zonder dat ze zich daarom gedwongen voelen om afschuwelijke daden tegen hun medemens te begaan. Het een verklaart niet het ander. Haat kan overal de kop op steken en is de primaire conditie van de mensheid waar het zich van dient te ontdoen. Hier komt de weg daar naartoe aan de orde.

Ons cultureel erfgoed is beklemd geraakt

In het verleden is kardinaal Schotte vijf jaar lang secretaris en vice-voorzitter geweest van de pauselijke commissie ‘Iustitia et Pax’ (Gerechtigheid en Vrede). Dus hij kende zijn onderwerp. Hij begon zijn voordracht als volgt:

> «« De echte rijkdom van Europa is het patrimonium van Christelijke principes. Dat is het wat ons verrijkt, wat ons bindt in Europa, veel meer nog dan de geografie. Tegenwoordig wordt dit Christelijk patrimonium van Europa in vraag gesteld. Denk maar aan de discussies in verband met het opstellen van een Europese grondwet. Twee dagen geleden nog in Rome heeft de vice-voorzitter van de groep, die deze grondwet moet opstellen, beloofd zijn best te doen om het cultureel patrimonium van Christelijke oorsprong ook in de constituties te verwerken. Maar zeker beloven kon hij dat niet. (Uiteindelijk werd het principe van de verdediging van ons Christelijk erfdeel geen plaats gegeven in de formulering van de Europese Grondwet.) [a)]
>
> De waarden van ons Christelijk patrimonium worden in vraag gesteld en daar zijn verschillende redenen voor. Zo is er een voortschrijdende secularisatie aan de gang, die in een eeuw van schijnbaar onbeperkte technologische vooruitgang vele van onze historisch gevestigde waarden overbodig vindt of die pretendeert dat de technologie en de wetenschap al de problemen vermag op te lossen waarmee wij mensen worden geconfronteerd. In zekere zin zijn we toe aan een nieuwe uitgave of een herdruk van het rationalisme, deze denkrichting die de mens als enig criterium van het ganse bestaan stelt. Ook wij, Christenen en Katholieken, leven onder de druk van die cultuurverschuiving. »»

De gelijkheid tussen mensen staat niet voorop

Vervolgens ging de kardinaal dieper in op de betekenis van het begrip gerechtigheid en vrede, zo prachtig verwoord in Psalm 85:11: *“Ik wil horen wat de Heer mij zegt, want Hij spreekt woorden van vrede. (...) ‘Barmhartigheid en waarheid’ ontmoeten elkander, ‘gerechtigheid en vrede’ kussen elkaar.”* De God van het verbond is een God van vrede, waarbij goedertierenheid als uiting van zijn barmhartigheid om vrede smeekt tegenover de waarheid die gerechtigheid eist als uiting van Gods verheven rechtvaardigheid en oordeel. Dit ultieme goed, dat vrede heet, is ons beloofd op verschillende gebieden: als het innerlijke goed van ons geweten, als het goed dat de menselijke samenleving doordringt en tenslotte als een sociaal en internationaal goed in de betrekkingen binnen en tussen de naties. Door deze ideale eens te verwezenlijken toestand in het Vrederijk komt het woord gerechtigheid driemaal voor in de laatste vier verzen van

deze psalm. Dat past bij de toestand van absolute zondeloosheid van onze Zaligmaker en Koning, en van diens geliefde metgezellen bovendien.

Anders bezien kunnen beide dubbeltermen ‘barmhartigheid & waarheid’ en ‘gerechtigheid (rechtvaardigheid) & vrede’ als één geheel worden gezien. De dubbelterm barmhartigheid en waarheid komen we weer tegen in Johannes 1:17: *“Werd de Wet door Mozes gegeven, de barmhartigheid en de waarheid kwamen (daarenboven) door Jezus Christus.”* Dat is geen tegenstelling, zoals sommigen het graag zien alsof de waarheid tegenover het Joodse wetsssysteem staat (de Torah). Schotte zei ondermeer:

> «« ‘Gerechtigheid en Vrede’ is wat men in het Latijn een binomium noemt, een dubbelterm: een begrip dat uit twee componenten bestaat. Dit binomium volgt uit de profetie van Zacharia 9:9-10: *“Zegt aan de dochter van Zion: Zie, uw koning komt tot u, rechtvaardig en zegevierend, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier. (...) Hij kondigt vrede af onder de volken om zijn heerschappij van zee tot zee te vestigen, van de rivier tot aan de grenzen der aarde.”* Toch werd in de middeleeuwen en ook nog lang daarna gerechtigheid en vrede vooral als afzonderlijke entiteiten gezien. Dat blijkt uit de tractaten van de moraaltheologen in de Kerk. Maar op het einde van de 20ste eeuw kunnen we gerust zeggen, dat meer en meer het onmiskenbaar verband tussen beide begrippen ‘gerechtigheid vrede’ is aanvaard. Dit zien we ook in de kerkelijke leer ter zake. In de traditie van de Katholieke moraal vinden we principes in verband met de persoonlijke rechtvaardigheid, van verdelende rechtvaardigheid in onze verhoudingen tot de andere personen, maar ook in verband met de internationale rechtvaardigheid betreffende de verhoudingen tussen de landen.
>
> (…) Dat verband tussen rechtvaardigheid en vrede in de verhoudingen tussen verschillende landen is nu zeer sterk ingeburgerd. Het werd reeds duidelijk gesteld door Benedictus XV na de eerste wereldoorlog bij de oprichting van de Volkerenbond. Pius XII had als motto “Opus Iustitiæ Pax”: de vrede is het werk van de rechtvaardigheid. Onder Paus Johannes XXIII werd dat verband weer sterk benadrukt en van Paulus VI kennen we de uitdrukking *“ontwikkeling is de nieuwe naam van vrede”.* »»

Een zeker spanningsveld is waarneembaar bij het tegenwoordige accent dat wordt gelegd op het gelijkheidsbeginsel als de conditio sine qua non om tot een rechtvaardige samenleving te komen. Het kan echter niet worden ontkend dat in de Bijbelse moraal het gelijkheidsprincipe tussen mensen niet voorop staat, juist het tegendeel, omdat een menselijke samenleving alleen in ‘genade’ en ‘rechtvaardigheid’ aan zijn roeping kan voldoen in een blijvende wisselwerking met ‘waarheid’ en ‘vrede’. In die zin is eenieder ‘gelijkwaardig’, maar niet ‘identiek’, **iets dat we niet kunnen terugvinden in het krachtenveld der natuur. Ze zijn ook geen resultaat van het verstandelijk denken, maar kunnen slechts wortel schieten door uitbating van de Gods Liefde**. De menselijke status wordt niet gemeten aan het gelijk of ongelijk zijn of het eventuele nuttig zijn. De mens is niet voor zichzelf gemaakt, maar als een sociaal wezen in relatie tot God en tot elkaar. In Bijbels perspectief is het de relatie die primeert, niet de autonomie van het individu of het economisch gewin. Daarom staat in de Christelijke benadering niet het individu voorop maar de relatie tot zijn evennaaste. In de Joods-Christelijke cultuur is het niet de autonome maar de plichtsgetrouwe mens die het voortouw neemt.

Willem Bilderdijk (1756-1831), de Nederlandse voorman van het Réveil, was een der eersten die meende dat het revolutionaire gelijkheidsbeginsel, waaruit het ‘recht hebben op iets’ ontsproot, dat dit het onrecht in de moderne democratieën juist zou helpen vergroten. Dit had tot gevolg dat het plichtsbesef overal een stiefmoederlijk bestaan ging leiden. Typerend voor de onevenredig grote aandacht voor de rechten van de mens is

het ontbreken van het woord ‘plicht’ in de Franse revolutionaire grondwet uit 1791 wat nadien tot zijn verwijdering uit elke nieuwe grondwet heeft geleid, dus ook hier in Nederland en België. Geen wonder, plichten zijn erg onpopulair en qua plichtsbesef zijn mensen nu eenmaal bijzonder ongelijk! [b)]

Ook hield kardinaal Schotte het volgende voor. Het binomium is in de Kerk een één-begrip geworden, rechtvaardigheid en vrede gaan nu altijd samen. En zo is het ook gebeurd in de internationale wereld. Toen in 1945 de Verenigde Naties werd opgericht, heeft men vanaf het begin dat verband gelegd door het oprichten enerzijds van de Veiligheidsraad, waar politieke zaken worden behandeld in verband met veiligheid in vrede in de verschillende naties, en de Economische en Sociale raad, die zich moest bezighouden met problemen van rechtvaardigheid. Diezelfde combinatie – gerechtigheid en vrede, vrede en gerechtigheid – is dan ook als normaal uitgangspunt ingevoerd in de andere instellingen van de Verenigde Naties, de Internationale Arbeidsorganisatie, die problemen op het vlak van arbeid behandelt, en het Internationaal Atoom Agentschap, waar de veiligheid in verband met atoomenergie wordt nagestreefd.

Tenslotte wil ik jullie aandacht vragen voor een derde binomium, dat van gerechtigheid en een billijk oordeel. *“Ik zal het recht tot meetsnoer nemen en tot paslood een billijke rechtspleging”* verkondigt de Heer middels zijn profeet. (Jes. 28:17) Abraham werd verkozen om zijn nageslacht *“een gerechtvaardigd oordeel te laten vellen”*. (Gen. 18:19) *“God verlangt gerechtigheid en een billijk oordeel”* (Ps. 33:5), *“hetwelk meer waard is dan offers.”* (Spr. 21:3) Zijn troon is daarop gevestigd, want in Psalm 97:2 staat opgetekend: *“Recht en een gerechtvaardigd oordeel schragen zijn troon.”* Toen Koningin Sheba bij Koning Salomon op bezoek kwam, riep zij uit: *“Gezegend zij Jahweh uw God, die zich zo in u heeft verheugd dat Hij u op Israëls troon heeft gezet, want zijn liefde voor Israël is onvergankelijk; daarom ook heeft Hij u aangesteld om volgens recht en billijkheid te regeren.”* (1 Kon. 10:9)

Ilana Mercer stelde: *“In het Joodse perspectief staat de ‘passie voor rechtvaardigheid’ centraal, schreef mijn vader de rabbijn B. Isaacson in de “International Jewish Encyclopedia”. Gerechtigheid gaat altijd vooraf aan en is de voorwaarde voor barmhartigheid (...); barmhartigheid zonder gerechtigheid is ontbloot van iedere barmhartigheid!”*

Conclusie

Thans zijn de binomia ‘gerechtigheid & vrede’, ‘gerechtigheid & billijkheid’ en ‘barmhartigheid & waarheid’ in het collectief bewustzijn binnengetreden. Die tweelingbegrippen zijn onafscheidelijk geworden. Ook voor ons gelovigen moet dat deel van ons denkpatroon worden en dat ondanks het feit dat we in de wereld van vandaag overal een toestand tegenkomen waarin een gebrek aan vrede en en de tegenwoordigheid van onrechtvaardigheid de overhand hebben, net als ongerechtigheid en wetteloosheid, alsmede onbarmhartigheid en zwendelarij. Dit biedt voor de Kerk een uitdaging om daar de boodschap van het evangelie tegenover te stellen. In de moeilijke, schijnbaar onmogelijke taak om de huidige toestand om te buigen naar gerechtigheid, vrede en barmhartigheid, vinden we een houvast in de reeds geciteerde tekst van Zacharia 9. Diezelfde tekst wordt in het Evangelie van Mattheüs aangehaald bij Jezus’ glorierijke intocht in Jeruzalem. Ook toen werd, net als nu, de wereld gebrandmerkt en geschokt door een gebrek aan vrede, gerechtigheid en barmhartigheid, en de aanwezigheid overal van vreselijke onrechtvaardigheid, wetteloosheid en zwendelarij.

[De volledige toespraak is in het Bisdomblad van Brugge gepubliceerd - Ministrando 38-6.]

Noten

(1) De Europese grondwet werd na verschillende volksraadplegingen in 2005 afgewezen. De opkomst voor het referendum over een Europese grondwet was hoog, en eveneens de mate van afwijzing van de maatregel die door de regerende elite werd gepushed. *“Er bestaat geen grondwet meer”,* was het commentaar van Philippe de Villiers, de voorzitter van “Le Mouvement pour la France” (De beweging voor Frankrijk), een nationalistische partij die had gewaarschuwd dat Frankrijk zou lijden indien de Europese Unie voortging zijn grenzen uit te breiden voor zulke landen als het Islamitisch Turkije.

(2) Bron: “De missie van een genie – de spirituele wereld van orangist Willem Bilderdijk” van Bert Engelfriet – Buijten & Schipperheijn, Amsterdam # 2010 (p. 53).

Inleidig op “De Gefingeerde Ketterij” van Michael Svigel

Onlangs sprak ik een priester die mij aanzegde dat mijn geloof in een letterlijk duizendjarig rijk ketters is, waarop ik hem vroeg waar dat in Denzinger stond, want als het niet in dit grote naslagwerk staat kan het onmogelijk ketters zijn. Daar had hij geen antwoord op, maar overtuigen kon ik hem niet. Wie niet wil zal ook nooit overtuigd kunnen worden. Ook wees ik hem op de Catechismis van de Katholieke Kerk (de CKK) die in 1997 in de definitieve editie is uitgegeven en onder het persoonlijke toezicht van Paus Johannes Paulus II is geredigeerd. In de bespreking van het “Uw Rijk kome” van het Onze Vader gebed staat in die catechismus dat deze bede *“hoofdzakelijk de uiteindelijke komst van het Rijk Gods betreft dankzij Christus’ wederkomst”*. (nr 2818) Dat kon hem dus ook niet overtuigen. Michael Svigel eindigt zijn betoog dat een onbewuste antihouding tegen de komst van het Rijk Gods wellicht ten grondslag ligt aan die zotte opinie om het ketters te noemen.

Helaas stond deze priester niet alleen. Sinds de Tweede Wereldoorlog heeft een welhaast unanieme mening postgevat, zowel onder Katholieken als Protestanten, als zou het Concilie van Efese in 431 het geloof in de realiteit van het Duizendjarig Vrederijk hebben veroordeeld. Maar die mening blijkt fout, zelf ketters. Hoe die mening zich als een ongeneeslijk virus heeft weten te verspreiden wordt door Svigel haarfijn uitgelegd door stapsgewijs terug te gaan naar de originele bronnen. En wat blijkt? Men heeft een onoordeelkundige opvatting van een hooggeleerde theoloog klakkeloos overgenomen en dat werd telkens herhaald in verwijzing op verwijzingen, zodat het ten slotte als feit werd aanvaard, als iets dat geen discussie behoefde. Een serieuze zaak die met Svigels onderzoek definitief is ontkracht.

Als bijlage volgt een opsomming van de vroegchristelijke verwachting aangaande het Koninkrijk, en die staat, zoals algemeen bekend, diametraal tegenover het vooralsnog courante standpunt.

De Gefingeerde Ketterij

Heeft het Concilie van Efeze (431 AD) het geloof in de realiteit van het Duizendjarig Vrederijk (het chiliasme) veroordeeld?

Door: Professor Michael J. Svigel, Master of Theology, PhD – winter 2001.[4)]
Geschreven toen hij nog aan het evangelisch Dallas Theologisch Seminarie studeerde.

Koptische tekst van het Concilie van Efeze, in de verzameling van P. Vindob (K. 381)
De enige eigentijdse referentie die nog voorhanden is

2.04 – De Probleemstelling

Een populaire Katholieke apologetische bron [die theologische uiteenzettingen bevat], stelt: «« Wat het Millennium betreft zijn wij [Katholieken] geneigd het met Augustinus eens te zijn[5)] en bij wijze van spreken met de amillennialisten [die het Duizendjarig Rijk als irreëel zien]. (…) In de jaren veertig van de twintigste eeuw oordeelde het Heilig Officium [in 1965 gewijzigd in de Congregatie voor de Geloofsleer] dat het premillennialisme[6)] *"niet veilig onderwezen kan worden"*, alhoewel de Kerk deze kwestie niet dogmatisch heeft gedefinieerd. »»[7)] Anderzijds merkt een schrijver op over de evolutie van de millenniumgedachte: «« Na Augustinus heeft de Kerk voor lange

4) Oorspronkelijke titel: "The Phantom Heresy: did the Council of Ephesus condemn Chiliasm?"

5) [Nadat 40 dagen na de Kruisiging Jezus ten hemel was gestegen heerste er een levendige verwachting onder zijn volgelingen van een spoedige wederkomst als aanzet tot het Duizendjarige Vrederijk, blijkens hun vraag, na al die dagen door Jezus te zijn onderwezen: "Heer, zult Gij in deze tijd het koninkrijk voor Israël weer herstellen?" (Hand. 1:6) De Nieuwtestamentische brieven kunnen vanuit die verwachting gelezen worden. Toen in de dagen van Augustinus (354-430) de wederkomst nog steeds op zich liet wachten, was een hereiking nodig, en het is vanuit dat perspectief dat Augustinus tot zijn ideeën is gekomen aangaande de realiteit van het Duizendjarig Vrederijk.]

6) [Het premilleanisme verwacht Christus' wederkomst op de drempel van het Millennium, bij de aanvang dus van het Duizendjarig Vrederijk.]

tijd het idee gehuldigd dat het door het Boek Openbaring aangekondigde rijk van de heiligen reeds in werking was getreden dankzij haar eigen weldadigheid, en zij kon daardoor weinig enthousiasme voor het idee opbrengen dat Christus' wederkomst voor de deur stond om dan een aards koninkrijk op te richten: inderdaad, het Concilie van Efeze had in het jaar 431 AD zulk een geloof als ketters veroordeeld. »»[8)] Het probleem valt direct op: heeft het Concilie van Efeze in 431 AD het chiliasme nou wel of niet als ketters veroordeeld? De waarheid in deze zaak ligt ergens tussen "de Kerk heeft deze kwestie niet dogmatisch gedefinieerd" en "het Concilie van Efeze heeft zulk een geloof als ketters veroordeeld".

2.05 – Twee Tradities

Wie de [theologische] geschiedenis van het millennialisme onderzoekt zal al gauw ontdekken dat er thans twee afzonderlijke tradities met betrekking tot deze kwestie de toon voeren. De oudste [schriftelijke] traditie over de theologische geschiedenis van het millennialisme lijkt geen weet te hebben van een of andere veroordeling van het chiliasme in enige officiële en dogmatische capaciteit binnen de vroege Christelijke geschiedenis.[9)] Elke vermelding van een officiële veroordeling in het Concilie van Efeze ontbreekt opvallend aan wat anders diepgaande werken lijken te zijn over de geschiedenis van het millennialisme.[10)] Alhoewel Daniel Thompson Taylor suggereert dat Paus

---

7) Het decreet van het Heilig Officium in juli 1944 was in antwoord op de vraag: "Wat te denken van een mild millenarianismesysteem (chiliasme) dat duidelijk leert dat Christus de Heer vóór het laatste oordeel, al dan niet voorafgegaan door de opstanding van de vele rechtvaardigen, zichtbaar zal komen om over deze wereld te regeren?" (Quid sentiendum de systemate Millenarismi mitigati, docentis scilicet Christum Dominum ante finale iudicium, sive praevia sive non praevia plurium iustorum resurrectione, visibiliter in hanc terram regnandi causa esse venturum?) Het antwoord van Pius XII was kort en bondig: "Een mild millenarianismesysteem kan niet veilig onderwezen worden." (Systema Millenarismi mitigati tuto doceri non posse.) Denzinger 43^{e} ed. 2012 (3839). De vaagheid van een 'mild systeem' en het toevoegsel 'veilig' maakt de officiële positie vatbaar voor interpretatie [alsof de Paus zelf niet wist wat hij ervan denken moest, of het nu mild zij of niet]. [Denzinger bevat alle geloofsbelijdenissen, definities en verklaringen van de Katholieke Kerk vanaf het allereerste begin; zonder definiëring of veroordeling in Denzinger kan het geen door de Kerk gesanctioneerde ketterij zijn.]

8) "Millenarianism in the Reformation and the English Revolution", in "Christian Millenarianism: From the Early Church to Waco" van Andrew Bradstock (ed. Stephen Hunt) - Indiana University Press, Indianapolis IN # 2001 (p. 77).

9) Afgezien van geïsoleerde pauselijke of magistrale opvattingen zoals in de bovenstaande opmerking, lijkt de eerste 'officiële' en 'dogmatische' veroordeling van het chiliasme die van de Lutherse Augsburgse Confessie van 1530 te zijn, toen de notie van een aards koninkrijk in de volgende bewoordingen werd veroordeeld: "Ze veroordelen ook anderen, die nu Joodse meningen verspreiden, dat vóór de opstanding van de doden [als God het Laatste Oordeel uitspreekt] de vromen het werelds koninkrijk in bezit zullen hebben genomen, daar dán de goddelozen overal zullen zijn onderworpen." (Damnant et alios, qui nunc spargunt Judaicas opiniones, quod ante resurrectionem mortuorum pii regnum mundi occupaturi sint, ubique oppressis impiis.) De originele Latijnse vertaling is ontleend aan "The Creeds of Christendom with a History and Critical Notes" van Philip Schaff , betreffende "The Evangelical Protestant Creeds with Translations" in de "Bibliotheca Symbolica Ecclesiae Universalis" - Harper & Brothers, New York # 1877; herziene en uitgebreide 4^{e} ed. Baker, Grand Rapids MI # 1977 (vol. 3 p. 18). In navolging daarvan veroordeelt Bullingers Tweede Helvetische Confessie van 1566 "de Joodse dromen dat er een gouden eeuw op aarde zal zijn vóór de Dag des Oordeels, en dat de vromen, die al hun goddeloze vijanden hebben onderworpen, alle koninkrijken van de aarde zullen bezitten." (Damnamus praeterea Judaica somnia, quod ante judicii diem aureum in terries sit futuram seculum, et pii regna mundi occupaturi, oppressis suis hostibus impiis.) (vol. 3 p. 257)

Damasus in het jaar 373 *"het chiliasme in Rome formeel aan de kaak stelde"*, verwijst hij niet naar een veroordeling door het derde oecumenische concilie.[11)] Evenzo maakt Diedrich H. Kromminga geen melding van de vermeende veroordeling in zijn standaardwerk over het millennialisme, maar beschrijft hij eerder een *"geleidelijk op de achtergrond raken van het chiliasme in de oude kerk"* en verderop: *"Van onderdrukkende initiatieven tegen het chiliasme is geen spoor."*[12)] C. Cooper merkt op: *"Van de derde tot de vijfde eeuw werd het chiliasme fel bestreden en meedogenloos de mond gesnoerd, alhoewel het niet officieel tot ketterij werd verklaard. Het was allemaal echt nogal onhandig omdat voorheen bijna iedereen van belang een chiliast was geweest. (...) Tussen het chiliasme en de beschuldiging van ketterij staat de [weerhoudende] heiligverklaring van Justinus Martelaar en Irenaeus."*[13)] In een ander werk over de geschiedenis van het millennianisme in het gedeelte: "De Kerk keert zich tegen de millennialisten", geeft Michael St. Clair geen enkele aanwijzing als zou er van een veroordeling sprake zijn geweest tijdens het Concilie van Efeze.[14)] Uiteindelijk lijkt [de gerenommeerde geschiedenisprofessor] Frederic Baumgartner totaal onwetend te zijn van enig officiële veroordeling in Efeze als hij schrijft: *"De oplossing voor de millenniale vrees, zoals Augustinus van Hippo die afficheerde, werd al snel de geaccepteerde voor het Latijnse Christendom; de Griekse kerk daarentegen was tegen het jaar 400 meer bezig met de geschillen over de natuur van Christus terwijl door de afwezigheid van het donatisme het gevoel van millenniale urgentie minder telde."* [15)]

Anderzijds beweert een nieuwere traditie sinds het einde van de jaren vijftig van de twintigste eeuw dat het derde oecumenische Concilie van Efeze inderdaad het millennialisme op een bepaalde manier had veroordeeld. Norman Cohn schrijft: *"Dit [standpunt van Augustinus] werd meteen de orthodoxe leer en wel zo definitief dat het Concilie van Efeze in 431 het geloof in het Millennium als een bijgelovige afdwaling veroordeelde."*[16)] Evenzeer stelt Robert Clouse: *"Deze leer [van Sint Augustinus] werd zo algemeen aanvaard dat op het Concilie van Efeze in 431 het geloof in het Millennium werd veroordeeld als bijgeloof."*[17)] Peter Toon veroordeelt het op steeds hogere toon gaande van simpelweg een *"bijgelovige afdwaling"* tot welhaast een aanklacht van ketterij. Hij schrijft: *"Deze leer [van Sint Augustinus] werd al snel geaccepteerd als de rechtzinnige leer nadat het Concilie van Efeze in 431 het geloof in een letterlijk en toekomstig Millennium als bijgeloof had veroordeeld en dat werd in het algemeen zo gezien in zowel de Katholieke als Protestantse kerken (...) [terwijl] hetzelfde Concilie het amillennialisme als de rechtzinnige eschatologische leer [eindtijdsleer] had aanvaard."*[18)] Tegen 2001 verkondigde Bradstock *"dat het Concilie van Efeze in 431 had*

---

10) Cf. "The Hope of the Early Church: A Handbook of Patristic Eschatology" van Brian E. Daley - Cambridge University Press, Cambridge # 1991.

11) "The Voice of the Church on the Coming and Kingdom of the Redeemer", of: "A History of the Doctrine of the Reign of Christ on Earth" van Daniel Thompson Taylor - rev. ed. H. L. Hastings - Peace Dale RI # 1855 (p. 115).

12) "The Millennium in the Church: Studies in the History of Christian Chiliasm" van Diedrich H. Kromminga - Eerdmans, Grand Rapids MI # 1945 (pp. 102, 113).

13) "Chiliasm and the Chiliasts" van C. Cooper in the "Reformed Theological Review" nr 29 # 1970 (p. 12).

14) "Millenarian Movements in Historical Context" van Michael J. St. Clair - Garland Publishing, New York # 1992 (pp. 85-87).

15) "Longing for the End: A History of Millennialism in Western Civilization" van Frederic J. Baumgartner - St. Martin's Press, New York # 1999 (p. 47).

16) "The Pursuit of the Millennium (Op Jacht naar het Millennium): Revolutionary Messianism in Medieval and Reformation Europe and its bearing on modern totalitarian movements" van Norman Cohn - Harper & Row, New York # 1957 (p. 14).

17) "The Apocalyptic Interpretation of Thomas Brightman and Joseph Mede" van Robert Clouse in "Bulletin of the Evangelical Theological Society" nr 11 # 1968 (p. 182).

verklaard dat een dergelijk geloof ketters is [als zou de Christus zeer binnnenkort terugkeren om een aards koninkrijk te vestigen].” [19]

2.06 – De Ketterij op zijn Merites beoordeeld

Een inzage in de werken over de geschiedenis van de oecumenische concilies, en in het bijzonder over het Concilie van Efeze, geeft aan dat een veroordeling van het chiliasme verre van duidelijk is en zeker niet tot de categorie van algemene kennis behoort, zoals de veroordeling van Arius die in Nicea plaatsvond.[20] In feite onthult een lezing van de primaire bronnen die over het Concilie van Efeze ter beschikking staan weinig meer dan de Nestoriaanse controverses en de kerkelijke consequenties daarvan.[21]

Bovendien, indien men de verschillende secundaire bronnen als uitgangspunt neemt, die melding maken van een veroordeling van het chiliasme door het Concilie van Efeze, en van daaruit tracht op te klimmen naar de primaire bron, dan is men teleurgesteld over het uiteindelijke resultaat. In 2001 verwijzen Stanley Grenz en John R. Franke naar *“de veroordeling van het premillennialisme tijdens het Concilie van Efeze.”*[22] Alhoewel ze in dit geval geen primaire of secundaire bron voor deze verklaring noemen,[23] baseren de auteurs in dit hoofdstuk zich op andere secundaire bronnen die hetzelfde zeggen, zoals de “Inleiding tot de Puriteinen, het Millennium en de toekomst van Israël” van Peter Toon,[24] en het “Millennium Doolhof” van Stan Grenz.[25] In hetzelfde jaar beweert Bradstock dat het Concilie van Efeze het chiliasme als *“ketters”* heeft bestempeld.[26]

Bradstock vertrouwt zelf op een vroegere secundaire bron, die van Richard Kyle die in 1998 schrijft: *“In 431 veroordeelde het Concilie van Efeze het geloof in een letterlijk Millennium als bijgeloof.”* [27] Kyle vertrouwt blijkbaar op het werk van Paul Boyer uit 1992, waarin hij beweert: *“Met de veroordeling van het millennialisme door het Concilie van Efeze in 431 werden Augustinus’ opvattingen de rechtzinnige leer.”*[28] Boyer vertrouwt op de “Inleiding” van Peter Toon uit 1970 als zijn eigen secundaire bron

---

18) “Puritans, the Millennium and the Future of Israel: Puritan Eschatology 1600 to 1660” van Peter Toon - James Clarke, Cambridge MA # 1970 (Introduction, pp. 14, 17).

19) ibid “Millenarianism in the Reformation” van Andrew Bradstock (p. 77).

20) “Le dogma d’Éphèse” van Adhemar d’Alles - Éd. Beauchesne, Paris # 1931; ook: “The First Seven Ecumenical Councils; their history and theology” van Donald Davis in “Theology and Life Series” nr 21 - Éd. Beauchesne, Wilmington # 1987 (pp. 325-787).

21) Meer uitstekende vertalingen van de oorspronkelijke teksten zijn te vinden in “The Third World Council” van James Chrystal, voluit: “The Third Council of the Whole Christian World, East and West, which was held at 431 AD at Ephesus in Asia” in 3 volumes - Authoritative Christianity, Jersey NJ # 1895; alsook: “Les Actes des Conciles d’Éphèse et Chalcédoine (Première traduction française)” van André-Jean Festugi en Charles Kannengiesser - Éditions Beauchesne, Paris # 1982.

22) “Beyond Foundationalism: Shaping Theology in a Postmodern Context” van Stanley Grenz en John Franke - Westminster John Knox, Louisville KY # 2001 (p. 242).

23) De schrijvers schrijven hun conclusie neer alsof het algemeen aanvaard is.

24) ibid “Puritans, the Millennium and the Future of Israel” van Toon (pp. 14, 17).

25) “The Millennial Maze: Sorting out Evangelical Options” van Stanley J. Grenz - InterVarsity Press, Downers Grove IL # 1992 (p. 44).

26) ibid “Millenarianism in the Reformation” van Andrew Bradstock (p. 77).

27) “The Last Days are Here Again: a history of the end times” van Richard Kyle - Baker, Grand Rapids MI # 1998 (p. 39).

28) “When time shall be no more: Prophecy belief in modern American culture” van Paul Boyer - Harvard University Press, Cambridge MA # 1992 (p. 49).

voor deze bewering. Stanley Grenz lijkt in zijn populaire en invloedrijke werk "The Millennial Maze" (Het millenniumdoolhof) te vertrouwen op zowel het werk van Peter Toon uit 1970 als een eerder van Norman Cohn uit 1957 als hij schrijft dat de Kerk in Efeze *"het geloof in een letterlijk toekomstige duizendjarige rijk op aarde veroordeelde als bijgeloof."* [29)] In 1977, in zijn inleiding van een veel gelezen boek over het Millennium, verklaart Robert G. Clouse: *"Augustinus' leer werd zo volledig aanvaard dat op het Concilie van Efeze in 431 het geloof in het Millennium als bijgelovig werd veroordeeld."* [30)] Voor deze uitspraak vertrouwt Clouse op de "Inleiding" van Toon.

Hoewel de hierboven vermelde auteurs op Peter Toons bewering uit 1970 vertrouwden dat *"het Concilie van Efeze het geloof in een letterlijk, toekomstig Millennium als bijgeloof veroordeelde",* [31)] viel Toon zelf terug op de oorspronkelijke uitgave uit 1957 van het boek van Norman Cohn: "The Pursuit of the Millennium" (Op Jacht naar het Millennium), waarin hij schreef: *"Dit [standpunt van Augustinus] werd meteen de gevestigde leer en wel zo definitief dat het Concilie van Efeze in 431 het geloof in het Millennium als een bijgelovige afdwaling veroordeelde."* [32)] Het is deze eerste uitgave uit 1957 waarop Robert Clouse zich in een artikel uit 1968 baseerde, waarin hij in soortgelijke bewoordingen verklaart: *"Deze leer [van Augustinus] werd zo volledig geaccepteerd dat op het Concilie van Efeze in 431 het geloof in het Millennium als bijgeloof werd veroordeeld."* [33)]

Norman Cohns uitgaven van 1957 en 1961 van zijn "Op Jacht naar het Millennium" bevatten beide dezelfde bewering. In die boeken verwijst Cohn naar een werk uit 1904 in het Frans van Léon Gry. In zijn werk over de geschiedenis van het millennialisme schrijft hij over de eventueel ongunstige mening over het chiliasme: *"Ze spraken nergens anders over tijdens het Concilie van Efeze van 431."* [34)] Op dit punt gekomen legt hij in een voetnoot uit: *"Op het Concilie van Efeze stelden de oostersen deze vraag aan de Heilige Cyrillus: "Als er een tweede revolutie komt, die de economie natuurlijk zal aantasten, zal het dan pas zijn dat Apollinarus' vreemde leer van het Duizendjarig Rijk van het toneel verdwijnt?"* [35)] Gry gebruikt dus het oorspronkelijke Latijnse citaat om de houding ten opzichte van het idee van het duizendjarig rijk onder de oosterse bisschoppen te illustreren, zonder de moeite te nemen om aan te geven wat Cyrils antwoord op die vraag was.[36)] Hij stelt niet dat het concilie in meerderheid een officiële veroordeling over deze leer uitsprak. Cohn beseft dit blijkbaar tegen de tijd dat hij in 1970 de herziene en uitgebreide editie van zijn "Op Jacht" publiceert, want opvallenderwijs ontbreekt daarin de verwijzing naar de [vermeende] veroordeling door het Concilie van Efeze.[37)]

---

29) ibid "The Millennial Maze" van Grenz (p. 44).

30) "The Meaning of the Millennium: Four Views" van Robert G. Clouse - InterVarsity Press, Downers Grove IL # 1977 (Introduction, p. 9).

31) ibid "Puritans, the Millennium and the Future of Israel" van Toon (pp. 14, 17).

32) ibid "Pursuit of the Millennium" van Cohn # 1957 (p. 14).

33) ibid "The Apocalyptic Interpretation" van Clouse (p. 182).

34) "Le Millénarisme dans ses origenes et son développement" van Léon Gry - A. Picard, Paris # 1904 (p. 106): "On ne parlat pas autrement au Concile d'Ephèse de 431."

35) "Au Concile d'Ephèse, les Orientaux posèrent cette question à saint Cyrille: «Num iterum erit secundum revolutionem et naturae consequentiam dispensationis opus, juxta deliramenta, fabulosique mille annorum infausti Apollinarii dogmata?»"

36) Wie met de werkwijze in Efeze bekend is zal bij het lezen van Gry onmiddellijk de problemen onderkennen aangaande zijn verwijzing naar een officiële veroordeling van het chiliasme. De meeste oosterse bisschoppen stonden tijdens het hele concilie op gespannen voet met Cyril en ze werden pas na afloop met elkaar verzoend. Iedere vraag die de oosterse bisschoppen [tijdens het concilie] aan Cyril stelden, had geen rechtskracht om de dogmatische en universeel bindende leer in deze zaak te bepalen.

Ten slotte, hoe zit het met de Latijnse bron die door Gry in zijn voetnoot wordt aangehaald? Deze oorspronkelijke bron is niet zo eenvoudig op te sporen,[38)] maar een onderzoek naar de context waarin de passage voorkomt, openbaart dat de vraag van de oosterse bisschoppen aan Cyril niet indicatief is voor enige vorm van officiële veroordeling van het chiliasme op het Concilie van Efeze. De context van de vraag en het feit dat Cyril zich niet verwaardigde om op de kwestie van het chiliasme te reageren, maken dit duidelijk.[39)] Toch was het niet Grys bedoeling om aan te geven dat Efeze het chiliasme officieel had veroordeeld. Integendeel, hij wilde de houding aangeven van de oosterse bisschoppen in de vroege vijfde eeuw met betrekking tot het concept van het aards Millennium. Dit verklaart wellicht waarom het misverstand of de foute vertaling van het door Cohn gemaakte commentaar door hem vervolgens – alhoewel stilzwijgend en terecht – uit zijn latere publicatie is verwijderd.

Zoals we zagen in de reconstructie van de geschiedenis van de bewering dat het Concilie van Efeze van 431 het chiliasme heeft veroordeeld, registreert de oorspronkelijke bron dienaangaande geen veroordeling, anathema, decreet of verklaring. Cohn lijkt zijn bron in Gry verkeerd te hebben begrepen of vertaald (of heeft Labbe niet zelf nagetrokken!) en uitte de foutieve opvatting in zijn edities van ’57 en ’61 van “Op Jacht naar het Millennium”. Maar kennelijk, na tot inzicht te zijn gekomen, heeft hij de uiteenzetting in zijn 1970-editie geschrapt. Maar tegen die tijd was het reeds te laat, want anderen die de eerdere edities hadden vertrouwd, waren gedoemd de vergissing te herhalen zonder nogmaals Gry of, belangrijker nog, Labbe te raadplegen. Deze fout is door competente wetenschappers gemaakt wat niet naliet zijn sporen te trekken op de grote publieksuitgaven, hetgeen zich sindsdien zonder hoop op herstel in den treure heeft herhaald.[40)]

---

37) “The Pursuit of the Millennium: Revolutionary Messianism and Mystical Anarchists of the Middle Ages” van Norman Cohn - Oxford University Press rev. and exp. ed., New York # 1970 (p. 29). Elke uitsluiting in een ‘uitgebreidere’ editie zou de aandacht moeten trekken, alhoewel het niet veel effect leek te hebben op degenen die de beschuldiging in de edities van 1957 en 1961 zijn blijven herhalen.

38) Ik wil op dit punt mijn grote dankbaarheid betuigen aan Amanda Saville van de Queens College Library in Oxford, en ook aan mijn oude vriend en bij wijle mijn onderzoeksassistent, Jason Lina, evenals het personeel van de Bridwell Library van de Southern Methodist University, wegens hun hulpvaardige assistentie bij mijn pogingen om de originele Latijnse delen te vinden, die de passage bevatten die door Gry worden aangehaald. Zonder hun hulp zou deze publicatie onmogelijk zijn geweest.

39) “Sacrosancta concilia ad regiam editionem exacta” van Philippe Labbe and Gabriel Cossart - Societatis typographicae Librorum Ecclesiasticorum jussu Regis constitutae, in 16 Vols, Lutetiae Parisiorum # 1671-72 (Deel 3: col. 834-37).

De vragen die men Cyril stelde in antwoord op zijn derde anathema, waren gericht op de goddelijke en menselijke natuur van Christus. Ik citeer de desbetreffende passage uitvoerig om het spervuur van vragen van de oosterse bisschoppen voorafgaand aan hun laatste vraag aan Gry in de juiste context te zetten. “Quomodo igitur, quasi oblitus suorum verborum, ad unam hypostasin cogit, naturas confundens, naturalem divinam unitionem nominans? Et quis unquam admittet naturalem divinam unitionem in sacramento dispensationis? Si enim naturalis unitio, ubi gratia? Ubi divinum sacramentum? Naturae enim, ut edocti sumus, semel ab ordinante Deo ordinatae, necessariis consequentiis serviunt. Num etiam iterum erit secundum revolutionem & naturae consequentiam dispensationis opus juxta deliramenta, fabulosaque mille annorum infausti Apollinarii dogmata?”

Ter verdediging van de Anathema tegen het bezwaar van de oosterse bisschoppen, maakt Cyril geen melding van het chiliasme van Apollinarius en concentreerde hij zijn discussie volledig op de christologische kwesties die aan de orde waren. Gewis, er was geen officiële veroordeling van het chiliasme in deze passage en de meningen van de oosterse bisschoppen waren tijdens het concilie niet van doorslaggevende aard.

2.07 – Implicaties en slotsom

Het doel van dit artikel was tweeledig. Ten eerste hoop ik door de fout naar de bron te hebben herleid erin te zijn geslaagd de bewering dat het Concilie van Efeze het chiliasme in het jaar 431 heeft veroordeeld naar het domein der speculatieve overwegingen te hebben verbannen. Op grond van de conclusies van dit artikel moet iedere komende verklaring van deze aard aan een zware bewijslast voldoen onder verwijzing naar primaire bronnen. Gezien de overvloed aan niet-vertaald, niet-bewerkt, of tegenwoordig misschien zelfs niet bestaand en verloren geraakt materiaal over dit onderwerp, zal de zaak wel nooit definitief kunnen worden beslist [onder die theologen die Justinus Martelaar en Irenaeus weinig serieus nemen op grond van het dwaze evolutionaire begrip dat latere theologen het altijd beter weten dan de vroegere]. Desondanks is de bewijslast verlegd naar hen die willen vasthouden aan een officiële oecumenische veroordeling van het chiliasme.

Ten tweede heeft dit artikel een methodologisch probleem aangekaart waar alle onderzoekers en schrijvers vatbaar voor zijn. De verleiding is altijd groot om een secundaire bron te ‘vertrouwen’ wanneer we geloven dat de auteur een primaire bron nauwkeurig citeert, of zijn werk correct heeft uitgevoerd betreffende de primaire bronnen om tot een bewering te komen, of dat desbetreffende gewoon voldoende deskundigheid bezit in een zeker vakgebied om ernstige fouten te voorkomen. Ik kan hieraan toevoegen dat we waarschijnlijk allemaal wel eens voor deze verleiding zijn bezweken, vooral onder druk van ‘deadlines’. Als echter de juiste methoden voor bronverificatie niet worden gebruikt, is het gewoon verstandig om dat kleine onbevestigde punt weg te laten. Ik vermoed dat de gefingeerde veroordeling van het chiliasme in Efeze geen op zichzelf staand geval is, maar dat onze onderzoeksgebieden geplaagd worden met soortgelijke ‘gemakkelijkheden’ die tot onbewuste onnauwkeurigheden en fouten aanleiding geven.

Toch zijn weinig fouten in de wetenschap praktisch zo destructief gebleken als de veronderstelde veroordeling van het chiliasme op het oecumenisch Concilie van Efeze. Voor het groeiende aantal evangelici die het gezag van de traditie van de kerk, haar geloofsregel en de uitdrukking daarvan in met name de eerste vier oecumenische concilies serieus nemen,[41)] is de stelling dat een van die concilies een bepaalde leer heeft veroordeeld een ernstige en ontnuchterende aanklacht. Men zou denken dat de verspreiding van de ongefundeerde stelling van een vroege oecumenische veroordeling van het chiliasme in een aantal gevallen gedreven is door een modern anti-premillennialistische opvatting waaruit een onbewust verlangen ontspruit dat de vroege Kerk metterdaad een unanieme veroordeling van het chiliasme heeft uitgesproken.

Neen, het lijkt erop dat zowel de oude als hedendaagse orthodoxie de deur nog steeds open moet laten voor de premillennialisten!

---

40) Een zoektocht bij zowel de professionele als amateurwebsites geeft aan hoe wijd verbreid deze mening is. Zie bijvoorbeeld:

http://www.preteristarchive.com/StudyArchive/pc_millennial-reign.html;
http:// www.christinyou.net/millennium.html;
http://latter-rain.com/escha/millen.htm;
http://www. religion-online.org/cgi-bin/relsearchd.dll/showchapter?chapter_id=141;
http://www.bostontheological.org/colloquium/bts/btsrichardson. htm;
http://www.bible.org/docs/author/allen.htm;
http://w3fp.arizona.edu/mesassoc/Bulletin/Pres%20Addresses/ Stowasser.htm.

41) Om een idee te krijgen van een hedendaagse uiteenzetting van deze groeiende beweging, zie: “Retrieving the Tradition and Renewing Evangelicalism: a primer for suspicious Protestants” van David H. Williams - Eerdmans, Grand Rapids MI # 1999.

APPENDIX 2

De Vroegchristelijke Verwachting aangaande Gods Koninkrijk

Laten eens zien wat Philip Schaff te zeggen heeft over de verwachting van de Duizendjarige Vrederijk zoals die onder de eerste Christenen leefde. Leefde die verwachting toen reëel of symbolisch? Openbaring 20 tekent de eindtijd als voorbode van het Duizendjarig Vrederijk. Het chiliasme, een woord afgeleid van het Grieks voor duizend, is de theologie die zich hiermee bezighoudt. De grote historicus Philip Schaff schrijft: [42)]

> «« Het opvallenste punt in de eschatologie [eindtijdstheologie] van de ante-Niceaanse periode [dus vóór het jaar 325] is het op de voorgrond staan van het chiliasme of millenniarisme, dat uitgaat van een duizendjarig zichtbare regering van de glorierijke Christus op aarde samen met de opgestane heiligen, periode die aan de algemene opstanding en het [laatste] oordeel voorafgaat. Het was daarbij geen leer die de Kerk in een of andere geloofsbelijdenis of devotievorm uitdroeg, maar een wijd verbreide opinie die door gerespecteerde leraren [uit de vroege Kerk] werd ondersteund zoals Barnabas, Papias, Justinus Martelaar, Irenaeus, Tertullianus, Methodius en Lactantius; terwijl Chajus, Origenes, Dionysius de Grote en Eusebius,[43)] net als later Hiëronimus en Augustinus, zich daartegen verzetten. »»

Moe geworden van het eeuwenlange wachten en bedenkend dat de Romeinse Keizer Constantijn het verwachte Koninkrijk op aarde had gebracht, dateerde Augustinus van Hippo het 'Duizendjarig Rijk' vanaf de tijd van het schrijven van het boek Openbaring, of het begin van het Christelijk tijdperk, tot aan het eind van het eerste Millennium van de Christelijke kerk. Het was de existentiële angst voor het Laatste Oordeel die Augustinus ertoe schijnt te hebben gebracht zijn vroegere mening te herzien en het Millennium uitsluitend in symbolische termen op te vatten.[44)] Hij was niet de eerste die zo dacht, maar zeker de prominentste. Dit werd later courante munt in de theologie, in het bijzonder de Rooms Katholieke, en later werd het ook in het Protestantisme aanvaard, maar eerst niet, want Luther, die aan het begin van de reformatie stond leefde in de verwachting dat het Duizendjarige Rijk reeds voor de deur stond en zag daarom Paus Leo X (1475-1521) als de door de Bijbel voorspelde Valse Profeet.[45)]

---

42) "History of the Christian Church - II" door Philip Schaff – Electronic Bible Society # 1882, de 2002 Internet uitgave is gebaseerd op de 3e herziene druk. (§158: p. 443).

43) Zie ook ten aanzien van de vroegchristelijke verwachting de "Collana La Sacra Biblia" – Marietti # 1947-1960 (p. 844), onder leiding van Salvatore Garofalo, professor in de Heilige Schrift aan de Pontificia Università Urbanian.

44) Zulk een angst voor Gods oordeel, die ertoe leidt het Duizendjarig Rijk en Gods Oordeel in overdrachtelijke zin te beschouwen (waardoor tenslotte ook de Hel niet meer au serieux wordt genomen), kon alleen maar postvatten vanuit een onvoldoende begrip van Gods barmhartigheid. Pas als God alle genademiddelen heeft uitgeput om de mens op het rechte pad te brengen, pas dan zal God ingrijpen, 'moet' ingrijpen om erger te voorkomen. De hemelse boodschappen aan zuster Jozefa Menendez (1890-1923) en die aan zuster Faustina (1905-1938) hebben de weg geopend naar de kennis, verering en afsmeking van Gods oneindige barmhartigheid. Deze verdiepte kennis had de misplaatste angst voor Gods oordelen kunnen wegnemen. Het afsmeken van de goddelijke barmhartigheid leidt tot afwending van dreigend onheil, want profetisch aangekondigde calamiteiten zijn altijd conditioneel. Zelfs op het laatst is God bereid zijn straffende hand terug te trekken indien de Kerk de haar toegewezen genademiddelen aanwendt. Hoe krachtig is het gebed dat Gods barmhartigheid afsmeekt, hoe heilzaam voor de wereld! De Kerk wordt wel Gods bliksemafleider genoemd. De Kerk en haar gelovigen zijn het zout der aarde, maar als het zout zouteloos is geworden... Ja, dan gaat het van kwaad tot erger.

Augustinus kreeg al snel een overtuigde schare volgelingen. Een tweedeling kwam zo tot stand. Zoals het Oude Testament doorspekt is met materiële beloftes en het Jodendom ook altijd een materiële toekomst voor ogen heeft gehad die gestalte moet krijgen in de 'Komende Wereld', zo heeft het Christendom sinds Augustinus bijna uitsluitend de blik op een geestelijke en hemelse toekomst gericht, wat tot op een bepaalde hoogte harmonieert met het Nieuwe Testament, terwijl de waarheid juist ergens in het midden ligt. Immers, volgens Openbaring 21:2 daalt op een gegeven momentde hemel op het aardse toneel neer, gehoor gevend aan het Onze Vader gebed: *"Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel",* een gebed dat tot nog toe een schone droom is gebleven.

Lactantius, ook wel Lucius Cælius genoemd, was de adviseur van Constantijn de Grote en de mentor van zijn zoon Crispus. De volgende citaten komen uit zijn beroemdste werk, de "Institutiones Divinae", dat tussen de jaren 303 en 311 werd geschreven, en illustreert dat nog een generatie voordat Augustinus op de voorgrond trad – diens bekering vond plaats in het jaar 386 – de millenniumverwachting nog sterk leefde.

> «« God voltooide de wereld en dit bewonderenswaardige werk van de natuur in een tijdsspanne van zes dagen, zoals in de geheimen staat van de Heilige Schrift, en Hij heiligde de zevende dag toen Hij van zijn werken rustte. Maar dit is de sabbatsdag, wat in de taal der Hebreeën zijn naam ontleent aan het getal zelf [sabbat is in werkelijkheid van het woord 'ophouden' afgeleid], zodat het zevende terecht het volledige getal is. Want er zijn zeven dagen waaruit de opeenvolgende ronddraaiingen van de jaarcirkels bestaan; en er zijn zeven sterren die niet ondergaan en zeven lichtbakens die planeten worden genoemd, waarvan men denkt dat hun verschillende en ongelijke bewegingen bepalend zijn voor de variaties van omstandigheden en tijden.
>
> Daarom, omdat al Gods werken in zes dagen voltooid werden moet de wereld in zijn huidige staat door zes tijdperken heengaan, dat is zesduizend jaar. Want de grote dag des Heeren wordt door cycli van duizend jaar omsloten, zoals de profeet aangeeft, die zegt: *"In uw ogen, O Heer, zijn duizend jaren als een dag."* En aangezien God tijdens die zes dagen werkte om zulke grote werken te scheppen, dienen zijn godsdienst en waarheid tijdens die zesduizend jaar te werken terwijl de verdorvenheid de overhand heeft en regeert. En opnieuw, aangezien God, nadat Hij zijn werken had beëindigd, op de zevende dag rustte en die zegende, moet aan het eind van het zesduizendste jaar elke [menselijke] verdorvenheid van de aarde te worden verbannen en zal de gerechtigheid duizend jaar lang heersen; en er zal vrede en rust zijn vanuit de moeiten die de wereld al lange tijd heeft ondergaan. (Boek VII: "Over een gelukkig leven", hfst. 14; hierna een citaat uit hfst. 26.)
>
> We hebben iets eerder gezegd dat bij het begin van het heilig bewind het zal geschieden dat de vorst der duivels door God zal worden geketend. Maar hij zal als het duizendjarig Koninkrijk, dat is het zevende 'duizend' van de wereld, aan zijn eind zal komen, opnieuw worden losgelaten. Omdat hij uit het gevang is weggestuurd, zal hij rondgaan en alle naties verenigen dat dan zal worden ingeruild tegen de heerschappij van de rechtvaardigen, en zij zullen de Heilige Stad beoorlogen. Vanuit de hele wereld zal een ontelbare menigte vanuit [alle] volkeren worden vergaderd om de stad te belegeren en omsingelen.[46) »»

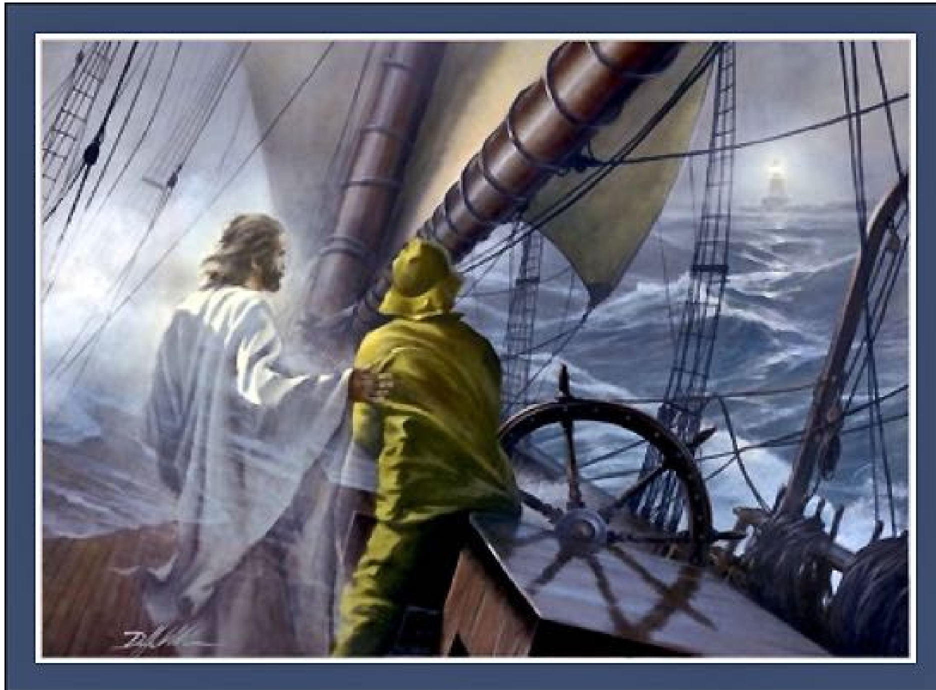
---

45) Zie daartoe "Luther – Mensch zwischen Gott und Teufel" van Heiko A. Oberman – Wolf Jobst Siedler Verlag, Berlin # 1981. Luthers anti-paapse houding heeft zich in een algemene anti-paapse houding vertaald onder de Protestanten waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen de eindtijdpaus en pausen in het algemeen.

46) De heiligen van de oude bedeling die tot het Duizendjarig Vrederijk worden toegelaten krijgen de lichamelijke onsterfelijkheid (Op. 20:6), maar nergens staat dat de nieuwgeborenen hetzelfde geschenk krijgen (zie ook Jes. 65:20). Daarom zou de opstand aan het einde van het Millennium heel goed veroorzaakt kunnen zijn door het verlangen om van het levenselixer te drinken dat de heiligen in Jeruzalem verborgen zouden houden.

De Tijd van Gods Handelend Optreden

Het Boek Openbaring in het licht van het Oude Testament

Aan het Roer, door Danny Hahlbohm (www.inspired-art.com)

God is niet alleen een God van individuen, maar ook van families. Ja, God is een echte familieman. Maar hier gaan we het hebben over hoe God met de naties handelt, op een zichtbare en kenbare manier voor iedereen. Het drama der geschiedenis is dat God tijdens verschrikkelijke gebeurtenissen niet ingreep, of niet leek in te grijpen. Waar was God in de Tweede Wereldoorlog toen de Satanische machten de overhand hadden en het Joodse volk als vee naar de slachtbank werd geleid? Die vraag achtervolgt velen zoals velen de vraag achtervolgt waarom God nu lijdzaam toeziet bij de abortushecatombe. Ik zal niet trachten daar antwoord op te geven. Het past tevens bij de uitroep van Psalm 94: "Hoelang Heer, mogen de bozen, de bozen hoèlang triomferen, in grootspraak zich laten gaan, aan het woord zijn die onrecht bedrijven?" In dit artikel concentreer ik mij op de omstandigheden waaronder God wél zichtbaar ingrijpt. Ik voel mij niet gerechtigd om te verklaren waarom God in bepaalde omstandigheden zijn blik afwendt. Het is een bekend gegeven. Dat heet in het Hebreeuws de 'hester panim': het verbergen van Gods aangezicht. Wie nooit de opperste wanhoop heeft gekend, moet zwijgen. En daarom zwijg ik en probeer geen antwoord te vinden. Wel denk ik dat Gods 'verberging' tijdens bepaalde catastrofen, dat dat zelfs voor God niet vanzelfsprekend was, zelfs oorzaak voor Hem was van grote smart.

3.08 – De Dag des Heren

Gods (schijnbare) inertie is voor sommigen aanleiding geweest te menen dat God binnen de grote geschiedenis nooit handelend optreedt want - zo gaat de redenatie - het is aan ons om te doen en God zal dan ons handelen zegenen. Klinkt vroom, maar dit ontkent de werkelijkheid van Gods ingrijpen tijdens Israëls vlucht uit Egypte en hun langdurige en avontuurlijke rondzwervingen nadien, wat eindigde in hun wonderbaarlijke verovering van het Beloofde Land. In een onafgebroken reeks zijn dat getuigenissen van Gods handelend optreden. Dat zijn niet zomaar verhalen, en dit geldt evenzeer voor

wat ons wordt verteld in het getuigenis van Johannes, waarin hij op het eiland Patmos in de geest getuige is van *“de strijd op de grote dag van de almachtige God”* (Op. 16:4, zie ook 2 Pet. 3:12), wat een equivalent is van de Dag des Heren.[47)] De ‘Dag des Heren’ staat voor Gods handelend optreden en wordt het eerst gebruikt bij de twee tijdgenoten Amos en Jesaja en later vooral bij de profeten Joël en Sefanja en natuurlijk bij Maleachi hfst. 3. In Jesaja zien we die uitdrukking in 2:12, 13:6, 9 en 34:8 en tientallen keren heet het gewoon ‘die dag’. Eenzelfde benadering vinden we bij Amos. Joël en Sefanja, echter, gebruiken hoofdzakelijk de uitdrukking van ‘de Dag des Heren’.

Terwijl de vlucht uit Egypte wijst op het verleden, wijst het Boek Openbaring op de toekomst. Gods straffen kunnen voorwaardelijk zijn, en dat geldt ook voor Gods zegeningen, maar aan de tijden zoals God die van tevoren heeft vastgesteld valt niet te tornen. (Hand. 17:26) Doorheen de millennia ligt het goddelijk schema vast met voor elk kantelpunt hooguit enkele jaren vervroeging of vertraging. Terwijl de Exodus wijst op de tocht naar het Beloofde Land, wijst het ander op de tocht naar het Vrederijk. Terwijl het een wijst op een enkel volk dat God tot zijn bijzonder bezit had verkozen onder alle volkeren op aarde, wijst het ander op alle volkeren op aarde die God tot zijn bijzonder bezit zal verkiezen onder alle zelfbewuste mensachtigen van het Heelal. De Zoon is immers volgens Hebreën 1:2 tot erfgenaam van alles aangesteld. De hiërarchie blijft: eerst Israël en dan de volkeren van deze planeet die Aarde heet, eerst de landbelofte (wat nu Israël heet) en dan de wereldbelofte onder Christus’ koningschap, wat vorm zal geven aan Christus’ koningschap over gans het Heelal. (Ps. 2:8, Op. 11:15)

Openbaringen zijn Pijlers van de Heilige Kerk

Bovennatuurlijke visioenen en openbaringen zijn pijlers waarop de Kerk gegrondvest werd en waarop zij rust. De hele Bijbel, zowel het Oude als het Nieuwe Testament, is een bovennatuurlijke openbaring van God. (...) Gelijkerwijs laat het Nieuwe Testament ons weten dat zij een ‘bovenmenselijke’ openbaring is. Paulus zei van het Evangelie dat hij predikte: *“Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door ‘openbaring’ van Jezus Christus.”* (Gal. 1:12) Wat hij in al zijn epistels schrijft is gewoonweg deel van deze bovennatuurlijke ‘openbaring’ van Jezus Christus’. Zonder deze werking van de Heilige Geest en zonder zulke visioenen en openbaringen van God (zoals Adullam die kreeg) zou er totaal geen [waarachtig] Christendom kunnen bestaan. De ware Kerk, die zo is ontstaan, [blijft] tot op de dag van vandaag bestaan juist omdat zulke bovennatuurlijke manifestaties de bakermat vormden waarin zij werd geboren en tot bruisend leven gebracht.

“Visions beyond the Veil” (Visioenen vanachter de sluier) van Harold Armstrong Baker (p.6). Baker was tussen de twee wereldoorlogen zendeling in Yunnan, China.

Hebreeën 1:2 wijst op Gods ingrijpen: *“Maar nu de tijd ten einde loopt heeft Hij tot ons gesproken door zijn Zoon, die Hij heeft aangesteld tot een erfgenaam van alles, door wie Hij* ***het universum/tijdperken*** *heeft geschapen.”* Haast alle versies vertalen het Griekse ‘ayon’ in dit vers met uitsluitend ‘wereld’ in plaats van het alomvattende ‘universum’ of ‘tijdperken’, terwijl ‘ayon’ daar in meervoudsvorm staat en het Griekse ‘cosmos’ een beter woord is voor gewoon ‘wereld’. Ayon komt nog een aantal maal in het Nieuwe Testament voor, zoals in Efeziërs 2:6-7, waar het wordt vertaald met ‘eeuwen’ (dus in de beperkte zin), maar ‘tijdperken’ mag ook: *“God heeft ons samen*

47) In Handelingen 2:20, 1 Tessalonicenzen 5:2, 2 Petrus 3:10 wordt voor ‘de Dag des Heren’, waarop God handelend optreedt, de term ‘hemera kurios’ gebruikt. Openbaring 1:10 wijkt hiervan af met de Griekse term ‘en teh kuriakeh hemera’, wat de dag is in de wekelijkse viering van de eerste Christenen die speciaal aan de Heer was toegewijd en waarvan ten slotte de zondagsviering is afgeleid.

met Christus uit de dood opgewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, in Christus Jezus. Zo zal Hij in de tijdperken die komen laten zien hoe overweldigend rijk zijn genade is en hoe goed Hij voor ons is door Christus Jezus."

Dit vers sluit aan bij het thema van Gods scheppend en handelend optreden. Zoals tweeduizend jaar geleden een belangrijke episode ten einde kwam, zal er in de aanloop naar het Vrederijk een belangrijke episode (of tijdperk) ten einde komen. Zoals Gods handelend optreden tot uiting kwam tijdens het publieke leven van Jezus Christus, maar vooral tijdens zijn zoenoffer, dat inderdaad een universele betekenis heeft, zo zal in het zicht van het Vrederijk, God ook handelend optreden - met zoals altijd verstrek-kende gevolgen.

Gebed om Gods straf af te zwakken

De zienster Vassula Ryden gaf ons een gebed, dat haar op 28 nov. 2009 werd gegeven, om het godsgericht af te zwakken:

Liefdevolle Vader, gesel dit geslacht niet met uw toorn, daar het anders totaal vernietigd zou worden.

Gesel uw kudde niet met tegenspoed en angst, want de wateren zullen droogvallen en de natuur verdorren.

Uw toorn zal alles verwoesten zonder een spoor achter te laten.

De hitte van uw Adem zal de aarde doen ontvlammen en tot een woestenij maken!

Aan de horizon zal een ster te zien zijn.

De nacht zal vernietigd worden en er zal as vallen als sneeuw in de winter die uw volk zal bedekken als spoken.

Wees ons genadig, God, en verzacht uw oordeel over ons. Denk aan de harten die zich in U verheugen en waarin U zich verheugt!

Denk aan hen die in U geloven en laat uw Hand ons niet met kracht slaan, maar verhef ons daarentegen in uw barmhartigheid en plaats uw geboden in ieders hart.

Amen

3.09 – Hef dan het Hoofd Omhoog

Gods handelend optreden is niet, zoals de term doet vermoeden, uitsluitend oordeel, maar ook uitredding, want zegt psalm 76:9: *"Als God ten oordeel opstond, om alle zachtmoedigen van de aarde te verlossen."* Psalmen 75 en 76 zijn bij uitstek de psalmen die op Gods handelend optreden wijzen. Zegt Psalm 75:2: *"Ik zal 'te bestemder tijd' rechtvaardig oordelen."* Die tijd was er niet tijdens de Tweede Wereldoorlog en is er niet tijdens de abortushecatombe. Of moet ik wat dat laatste betreft zeggen 'nog niet'? Zoals de grote 19e eeuwse prediker Charles Spurgeon bij dit vers zei: *"Hij bepaalt het tijdstip van zijn tussenkomst, maar als dit tijdstip dáár is, dan volgens zijn slagen elkaar snel op, en zijn de verlossingen zeker."* En even verder: *"De snoevende macht (…) zal vernederd worden (…) en hun eer zal voor altijd in het slijk liggen."* En ook: *"De*

dwazen beelden zich in dat God niet is, maar Hij 'is', en Hij is nabij, ook nú. (...) Thans is Hij richtende. (...) De straf der goddelozen is bereid; God zelf houdt haar gereed." En zijn commentaar op Psalm 76:7 luidt aldus: *"God van uw worstelend volk Israël, dat evenals zijn stamvader opnieuw zijn vijand verdringt. De God van het verbond en de belofte, U hebt in deze genadevolle hoedanigheid gestreden voor uw uitverkoren volk."* Vervolgens: *"Laat mensen en duivels woeden en tieren, zij kunnen toch niet anders dan dienstbaar zijn aan de uitvoering van Gods eeuwig raadsbesluit."*

Als we de Bijbelse geschiedenis van het Joodse volk bestuderen, als we Christus' leven bestuderen, blijkt dat Gods rechtstreekse bemoeienis in het wereldgebeuren altijd met iets groots verband houdt, het binnengaan in een glorierijke periode waarbij iedere volgende periode op een hoger plan staat totdat de volheid der tijden is bereikt en elke knie in de hemel, op de aarde en onder de aarde, zich zal buigen en elke tong zal belijden dat Christus is Heer. (Fil. 2:10) Daarom, als de Evangelist Lucas het heeft over de oorlogen, geloofsvervolging en natuurrampen die onze wereld zal kennen, schrijft hij: *"Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij!"* (Luc. 21:28), waaraan ik toevoeg: wel wetende dat God alles vanuit zijn grote barmhartigheid stuurt met één onmiddelijk doel voor ogen, de redding van zielen. Daarom zegt Joël na een beschrijving van de angstwekkende Dag des Heren:

> «« Daarom - zo spreekt de Heer - keer nu terug tot Mij met heel je hart en begin te vasten, te treuren en te rouwen. Niet je kleren moet je scheuren, maar je hart. Keer terug tot de Heer jullie God, want Hij is genadig en liefdevol, geduldig en trouw, en tot vergeving bereid. Misschien herroept Hij zijn vonnis, komt Hij erop terug en laat Hij toch iets van zijn zegen over. »»

Aan ons de keus - voor of tegen God - en die keuzevrijheid blijft onverlet. God dwingt nooit. Als het dan niet vanuit het geloof is, zullen de mensen vanuit de verwoestende omstandigheden, die zij zelf hebben uitgelokt, God leren aanvaarden. De goeden lijden dan onder de kwaden. In een boodschap aan Maria Goddelijke Genade op 15 april 2013 zegt Jezus: *"Als ze eenmaal de afschuwelijkheid beseffen van wat gecreëerd is – omdat Gods Licht zal zijn uitgedoofd en in zijn plaats duisternis, leegheid, honger en gebrek aan liefde zal zijn gekomen – alleen dan zal de mens om Gods Genade smeken. Ik zal dan klaar staan om ze te steunen en hun arme bevreesde zielen te redden."*

Uiteindelijk komt het schrikwekkend oordeel, halverwege de Grote Verdrukking, wat de algehele verwijdering van de kwaaddoeners en de opname of afsnijding van de eerste oogst Christenen. Dit vindt plaats tijdens het zogenaamde eerste oordeel, hetgeen verderop nader wordt uitgelegd in "Apophis en de Eindtijdklok". Maar het is dan nog niet gedaan. Het is effectief een hoop- en troostvolle zekerheid dat eens de gehele schepping van de hoogste tot de laagste sfeer vanuit haar eeuwenlange benauwenis en talloze rampen zal worden bevrijd en van zijn last ontdaan om zo tot de vrijheid en glorie van de kinderen Gods te komen, wat pas enkele jaren later aanvangt als de Grote Verdrukking ten einde is. Zegt de Profeet Daniël niet: *"De God van de Hemel zal een [genadevol] rijk laten opkomen dat nooit vergaat. (...) Het zal al die [verderfelijke] koninkrijken verbrijzelen en vernietigen, maar zelf zal het eeuwig bestaan."* (Dan. 2:44)

3.10 – De Plaats van het Boek Openbaring

Het Boek Openbaring bestaat uit allegorische beelden waarvan de preciese betekenis pas duidelijk wordt onder ingeving van de Heilige Geest. Omdat al de verschillende bijbelboeken dezelfde goddelijke auteur hebben, dienen ze niet als afzonderlijke werken te worden gelezen maar als een geheel, ondanks het feit dat ze door schrijvers werden opgetekend die qua tijd, plaats en cultuur vaak weinig met elkaar gemeen hadden. Zo kunnen we ter bestudering van Openbaring ons evengoed wenden tot de oudtestamentisch apocalyptische literatuur, wat hier in dit artikel gebeurt. Wegens de moeilijk-

heidsgraad van Openbaring gaan er stemmen op dat zijn betekenis zuiver 'ideëel' is en als louter illustratie dient van de niet aflatende strijd tussen goed en kwaad, die eens – in een niet bestaande toekomst – in Gods wrekende gerechtigheid (nemesis) uitloopt. Hiermee wordt het van zijn sacraliteit en profetische betekenis ontdaan. Alsof God loze woorden spreekt! De inhoud is bovendien angstwekkend en daar zien we liever aan voorbij. Maar of dat verstandig is valt te betwijfelen. Want misschien komt juist in onze tijd die voorspelde dag van donker en duisternis, een dag ook van wolken en walm! (Sef. 1:15) Er is een gevoelen, zelfs meer dan dat, dat die dag nabij is. Zegt Franklin ter Horst in zijn nieuwsbrief: (Uit het Nieuws, 7 apr. 2013)

> «« De Bijbel vertelt hoe de mensheid aan een aantal specifieke tekenen kan zien dat het einde van het huidige tijdperk dichterbij komt. Het oordeel tegemoet! En alles wijst erop dat die tekenen zich op dit moment aan het realiseren zijn! Er bestaat nu een ideale voedingsbodem voor chaos, ineenstorting, en oorlog. Straks zal het allemaal, op Gods tijd, als een kaartenhuis in elkaar storten. Dat zal de definitieve ondergang worden van de samenzwerende elite! »»

God wordt door zijn Oordelen Gekend

Waarom is het [Grote] Oordeel onafwendbaar? Weet wel dat het laatste werk van God het Oordeel is, waarna er niets meer gedaan hoeft te worden. Op de zevende dag rustte God omdat het scheppingswerk voltooid was. Na het Oordeel, zo wordt ons verteld, zal de tent van God, het tabernakel, voor altijd bij de mensen zijn. (Op. 21:3) Terwijl het scheppingswerk niet voorkomt dat de zonde ooit binnenkomt, verzekert het Oordeel wél dat de zonde voor altijd wegblijft. Terwijl het scheppingswerk niet voorkomt dat de wereld in opstand komt, zorgt het Oordeel ervoor dat er geen opstandigheid meer zal zijn.

"De Geest van het oordeel" van Watchman Nee - Importantia # 2009 (p. 14)

3.11 – God strijdt 'niet tegen' de Mens

Wat het wraakgericht betreft – maar is wraak wel de juiste term? – kunnen we ons wenden tot Jeremia 46, dat met een woord van troost eindigt voor Israël. Of we kunnen de Jesaja-hoofdstukken 24 t/m 26 lezen, waarbij na het gericht opnieuw woorden van troost worden geuit, ditmaal tot Juda. In de laatste twee verzen wordt het hele gebeuren vergeleken met een vrouw in barensweeën. Zij lijdt, maar is in de verwachting van iets moois. God is niet zomaar uit op wraak, maar op 'schepping'. Ook de Jesaja hoofdstukken 34 en 35 eindigen na de aankondiging van het vreselijk gericht met woorden van troost echter voor Israël. Zie daartoe 35:4: *"Zeg tegen het moedeloze volk: Houd moed, wees niet bang, hier is uw God, Hij brengt de wraak mee, de goddelijke vergelding [tegen alle hoogmoedigen en trotsen van hart, tegen al wat zich arrogant verheft - cf. Jes. 2:12], maar u, ja u, komt Hij redden."* Bij vers 6, wat een prachtig beeld tekent van het messiaanse rijk, zie ik dertien verwijzingen naar het Nieuwe Testament: *"Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken de dorre vlakte doorkruisen."*

God heeft al zijn kinderen lief en heeft voor elk afzonderlijk zijn Bloed vergoten. Het woord kind zegt het al. Dus waarom zou God op wraak zinnen? Zoals God Israël zal uitredden, redt Hij zijn geadopteerde kinderen uit, ik doel op de Christenen uit de naties. Als van wraak sprake is, dan is het tegen Gods echte vijand, niet de mens maar Lucifer en zijn acolieten, waartoe tevens de heersende elites horen, zij die met de duivel handjeklap hebben gespeeld. De elites zeggen tegen zichzelf: "Ik ben een god en ik beschik over iedereen", terwijl ze slechts mens zijn, een hoopje stof. (Ez. 28:2)

In Jesaja 13 en 14 zien we opnieuw een cyclus van Gods handelend optreden, opnieuw gevolgd door het brede perspectief. Dan blijkt wie achter de schermen zit, wie Gods werkelijke vijand is. Immers, onze strijd, dus ook die van God, is niet tegen mensen van vlees en bloed maar tegen de hemelse vorsten en machthebbers van de duisternis. (Ef. 6:12) De Profeet Jesaja slaat de spijker op de kop:

> «« O Lucifer, zoon van de dageraad, hoe diep ben je uit de Hemel gevallen. Overwinnaar van alle volken, hoe smadelijk lig je daar geveld. Je zei bij jezelf: *"Ik stijg op naar de Hemel, boven Gods sterren plaats ik mijn troon. Ik zetel op de toppen van de Safon, de berg waar de goden bijeenkomen."* En je zei in je hart: *"Ik zal opstijgen naar de Hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik stijg op tot boven de wolken, ik evenaar de Allerhoogste."*
>
> Nee! Je daalt af in het dodenrijk (Sheol), in de allerdiepste put. Ze zien je, ze kijken naar je en kijken nog eens goed: *"Is dit de man die de aarde deed beven en koninkrijken sidderen? Die het land tot verval bracht en steden verwoestte - die zijn gevangenen nooit liet gaan?"* Andere koningen worden eervol begraven, ieder in zijn eigen praalgraf. Maar jij bent, ver van je graf, weggesmeten als een afgekeurde twijg; je ligt bedolven onder de lijken van hen die door het zwaard zijn gedood, die in de put zijn afgedaald en door stenen bedolven. Je bent als een weggesmeten kadaver. »» (Jes. 14:12-19)

Dat sluit aan bij Jesaja 27:1: *"Op die dag zal de Heer ingrijpen: Hij trekt zijn groot en machtig zwaard tegen Leviatan, de snelle kronkelende slang, en zal Leviatan doden, het monster in de zee."* Alsook Jesaja 24:21-22: *"Op die dag zal de Heer afrekenen met de hemelmachten in de hoogte (duivelse machten), en op aarde met de vorsten der aarde. Dan worden ze bijeengedreven, in een kuil vastgezet, in een kerker opgesloten."*

Moge dat de zekerheid bieden dat Gods barmhartigheden voor ons mensen nooit uitgeput zullen raken. Vergeet niet te bidden voor de boosdoeners. Moge God hun verharde harten openbreken en hun zijn Liefde openbaren want voor elke misdaad, hoe verschrikkelijk ook, is er vergeving, op voorwaarde dat ze nog in het land van de levenden verkeren. In feite zijn het duivels die door mensen heenwerken en ze blokkeren om tot kennis van de waarheid te komen. Alleen God kan die blokkade opheffen, maar vraagt daartoe wel ons gebed.

Zal de Heer iets groots doen zonder het aan te kondigen?

Zal de Leeuw Springen en niet Brullen?

Anders dan bij een gewone leeuw waarschuwt God zijn prooi door vooraf te brullen. Dat geeft de prooi, ons mensen, de kans zich aan die sprong te onttrekken door zich berouwvol tot Gods barmhartigheid te keren.

4.12 – Het Grootste Teken

Brult ooit een leeuw in het struikgewas als hij een prooi op het oog heeft? Zal de Heer iets groots doen zonder het aan te kondigen? De toekomst moge voor ons bedekt zijn, maar voor God ligt dat anders. Hij eigent zich de toekomst al bij voorbaat toe. En daarom brult de LEEUW (GOD). Zegt de profeet Amos (3:4,7): *"Brult ooit een leeuw in het struikgewas als hij geen prooi heeft gevangen? (…) Zo zal de Heer onze God niets doen zonder dat Hij [vooraf] zijn plan heeft onthuld aan zijn dienaren de profeten."* Normaal brult een leeuw pas nadat hij zijn prooi heeft gevangen, maar de Heer brult via zijn profeten reeds bij voorbaat, de tekenen en waarschuwingen gevend voor wat komen gaat. Dat geeft ons, de menselijke prooi, een kans zich daaraan middels boete en berouw te onttrekken. De rampen die God brult die Hij voor zijn volk in gedachte heeft is daarom een genadig brullen. Zie de verzen 12 t/m 15 (ingekort):

> «« Slechts enkelen zullen ontsnappen die het er levend af hebben gebracht en ze hebben met hen enkele gebroken stukken van hun bedden en banken. Zoals een herder uit de muil van een leeuw niet meer dan een paar botten weet te redden of een stukje oor, zo zal er ook niemand van hen worden gered die op hun bedden hangen en op hun divans achterover leunen. Luister naar deze woorden en weest gewaarschuwd: *"De dag komt dat Ik het land voor zijn misdaden met de totale verwoesting en vernietiging straf*." »»

Aan de voorspelde tekenen kunnen wij kleine mensen de tijden verstaan. De Bijbel is onze reisgids, zeker aangaande de eindtijd waar het grootste deel van de Bijbelse profetieën over gaat. De wereldgebeurtenissen na de officieel erkende vestiging van de Staat Israël maken overduidelijk dat de eindtijdsprofetieën in hoog tempo worden bewaarheid. Wat weinigen voor mogelijk hielden is in 1948 gebeurd: Israël is wedergekeerd naar het land hunner vaderen! Het Joodse volk is terug in het aan hun door God gegeven land! Maar de legitieme inbezitneming wordt thans door het koor der naties betwist, zoals reeds voorzegd door de befaamde Rabbijn Malbim (1809-1879), zelfs door naties die nog nooit iets met de Joden te maken hebben gehad. Precies zoals voorzegd beuken Israëls vijanden op de muren van het land en op de poorten van de eeuwige stad. In feite zijn het Gods vijanden, want Israël is onder alle natieën tot Gods bezit gevormd. (Deut. 7:6, 14:2; Mal. 3:17) Wie aan Juda raakt, raakt aan Gods oogappel. (Zach. 2:12) De Heer bouwt een muur van vuur rondom, een onaantastbare veste. (Zach. 2:9) De wereld is stekeblind en ziet voorbij aan de werkelijke factoren. Zij heeft geen oog voor Gods verhevenheid. (Jes. 26:10 e.v.) Wie is als God? (In het Hebreeuws: Michaël)

Wat tijden, vast voorzegd, van grote schuldvergeving,
Van voor geheel deez'aard volzalige herleving!
Wen Israël zal zien, Wiens hart zijn hardheid brak,
Wiens zijde 't met de speer der heidenen doorstak,
En dan – de Christusmoord beschreiende aan Zijn voeten,
Zich uit dien eigen mond op eenmaal horen groeten,
Als d'eerstgeboren weer der volken!

Isaac da Costa

Moge de oprichting van de staat in '48 een groot teken zijn geweest, een nog veel groter teken zou eruit bestaan als God in Ha'aretz ('het' Land) de muren van haat afbreekt die tussen de Joden en de aldaar wonende Arabische inwoners staat, als toegift nadat de Joden Jezus als hun Messias hebben erkend. Het is voorspelbaar dat in die situatie Hamas en Al- Fatah steeds meer geïsoleerd zullen komen te staan en het is niet onlogisch dat zij dan slaags met elkaar raken, want de les uit het verleden leert dat zij elkaar in tijden van afbrokkelende macht naar de keel vliegen.

Dat Israël zich gaat bekeren staat vast. In zijn commentaar op de laatste drie verzen van de Romeinenbrief zei Isaac da Costa (1821-1905), deze vurige profeet voor onze tijd, deze erudiete Christen vanuit het Jodendom:

> «« Dat de Joden bekeerd worden wenst ieder Christen, dat zij ten laatste bekeerd zullen worden geloven vele Christenen, maar dat zij dit zullen worden onafhankelijk van de Christelijke kerk, op een afzonderlijke wonderdadige en heerlijke wijze die God zich ten hunne opzichte heeft voorbehouden en zij alzo onmiddellijk door God weder tot heerlijkheid zullen komen, is vele Christenen nog tot een ergernis, ja dwaasheid. »»

Een dwaasheid wellicht voor velen, maar niet voor scribent!

Het bekende gezegde van Jesaja 40:1-2 gaat als volgt: *"Troost, troost mijn volk, zegt uw God. Spreek Jerusalem moed in het hart en roep haar toe dat haar ellende voorbij is, haar schuld is uitgeboet, dat ze uit Gods hand een dubbele straf voor haar zonden heeft ontvangen."* In zijn commentaar daarop liet Da Costa weten:

> «« Straks als Israël bekeerd wordt, zal de hele wereld overstort worden met het licht van het Evangelie. Ja, in de belofte aan Israël zijn al de beloften aan

de volken begrepen. Israël behoudt dus het erfrecht niet ten nadele maar ten voordele van de volken. De belofte aan Israël is het kapitaal waarvan de volken het vruchtgebruik hebben. Geniet het laatste, maar houdt uw hand van het eerste. De renten zijn meer dan overvloedig om u onmetelijk rijk te maken. Laat dan het kapitaal aan Israël, want God heeft het aan Israël vermaakt. »»

4.13 – De Doven zullen de Woorden van het Boek horen

Gods plan met de wereld behelst de diepe gemeenschappelijke lotsbestemming van de materiële wereld en de mens, waarnaar rijkhalzend wordt uitgezien; ja, de schepping zelf zal eens worden bevrijd van zijn slavernij tot verval! De eindtijdstheologie en die van het laatste oordeel vormen geen tegenstelling, maar sluiten naadloos op elkaar aan, met heerlijke beloften die in het verschiet liggen. Laetitia, verheugt u! Nog steeds zitten we in het evangelisch elan, al tweeduizend jaar lang, en zijn zo op weg naar een nieuw en glorierijk hoofdstuk in Gods heilsplan voor de blauwe planeet, overeenkomstig de door God gedefinieerde Grote Opdracht (Mt. 28:19-20): [48)]

«« [Na zijn verrijzenis] trad Jezus nader [tot zijn leerlingen] en sprak tot hen: *"Mij is alle macht gegeven in de Hemel en op Aarde. Gaat dus en maakt leerlingen uit alle volkeren en doopt ze in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leer ze alles te onderhouden wat Ik jullie bevolen heb. Ziet, Ik ben met jullie alle dagen tot aan de 'voleinding' van deze eeuw (dispensatie/tijdperk)."* »»

Voor the term 'voleinding' staat in het Grieks 'sunteleia' wat op een tot voltooiing komen wijst, níet op een afsnijden. De eindtijd, waar zo paniekerig over wordt gedaan, is daarom niet het einde van 'dé tijd', maar het einde van 'een tijdperk'. God deelt zijn plan met de wereld in fasen of seizoenen in die telkens op een eind toelopen, zoals: *"...het uur om te maaien is gekomen".*

Jedid Néfésj — geliefde van mijn ziel

Sjabbatslied van Rabbijn Eliëzer Azikri
16e eeuw (laatste strofe)

Wil toch U doen voelen en spreid, mijn Liefste,
de beschutting van Uw vrede over mij uit,
verlicht de aarde met Uw glorie.
Blij en vol vreugde zullen wij met U zijn.
Haast U, toon liefde, want de tijd is gekomen.
Toon ons Uw genade als in de dagen van weleer.
Vlug toch, toon ons Uw liefde,
want het uur is gekomen,
begunstig ons als in de dagen van weleer.

Hoe kunnen we weten of het einde van een tijdperk nabij is? Zal God zijn kinderen niet willen voorbereiden, zoals Hij dat deed toen de Messias geboren werd? De profeet

48) De Grote Opdracht verwijst naar verschillende passages in het Evangelie van Mattheüs, waar Jezus zijn apostelen aanspoort om "discipelen in alle naties" te maken en ze te "dopen in naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest". De Grote Opdracht wordt daarom gewoonlijk geïnterpreteerd als het verspreiden van de boodschap van verlossing in de berouwvolle erkenning van Christus' verzoenend offer aan het Kruis.

Daniël voorspelt in hoofdstuk 9 dat 69 weken zouden verstrijken, of 69x7= 483 jaar, vanaf het begin van de herbouw van de Tempel tot aan de tijden van de Messias. Welnu, dat viel samen met de komst van Jezus Christus. Er waren meer aanwijzingen, zoals van de drie koningen uit het oosten toen ze in Jeruzalem koning Herodes vroegen waar de voorspelde Messias was. Hun komst moet de 'talk of the town' zijn geweest.

Ook in onze tijd zal God zich als de dageraad gloort niet onbetuigd laten. De vestiging van de Staat Israël in 1948 doet denken aan Jezus' voorspelling uit Lucas 21:29-32: *"Kijk naar de vijgenboom [beeld van Israël] en alle andere bomen. Zodra ze uitlopen weet u vanzelf (...) dat het Rijk Gods nabij is. (...) Deze generatie zal niet voorbij gaan vóór dit alles geschiedt."* De komst van het Rijk van God, ook gekend als het Vrede-rijk, betekent, naast het teken van de terugkeer van het oude volk naar het land hunner vaderen, dat de profetie van Jesaja 29:18 tot vervulling is gekomen: *"Op die dag zullen de doven de Woorden van het Boek horen en zullen de ogen van de blinden vanuit de donkerheid en duisternis zien.",* wat de profetie van vers 10 opheft die door Paulus in zijn Brief aan de Romeinen (11:8) is opgepakt: *"God heeft ze (de Joden) een geest van diepe slaap gegeven; ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de huidige dag."* Het wachten is op de aanvaarding van het Joodse volk van Jezus als hun Redder en Heer opdat vanuit de Staat Israël, dat tot nog toe een vreselijke brandhaard was, de vrede vloeie als uit overvolle honingraat. Is dat soms een te gewaagde veronderstelling?

Het denken van de Theologisch Modernist

Voor de Theologische Modernist bestaat het goddelijke als aparte construct naast de materiële werkelijkheid en dat zou als vanzelf spreken. Derhalve zouden we respect dienen op te brengen voor de wereldse realiteiten en moeten we ons indien mogelijk daaraan conformeren. Vanuit zijn perspectief vertegenwoordigen het goddelijke en het materiële twee realiteiten die naast elkaar bestaan in die zin dat het materiële de enige objectieve maatstaf is die ons ter beschikking staat. Dat Jezus' menswording het tegendeel bewijst ontgaat de Modernist. De Bijbelse profetieën die spreken van de verlossing van de schepping in een terugkeer naar de paradijselijke staat is voor hem slechts mooie beeldspraak, in feite geklets in de ruimte.

Zie de encycliek uit 1907 van St. Pius X over het Modernisme:
"Pascendi Dominici Grecis"

Een gangbare mening is dat Jezus Christus rond 4000 AM (Anno Mundi: na Adam) op aarde kwam. Zo wijst ook de Panin-chronologie uit.[49)] We zouden nu dus in ongeveer 6000 AM zitten, op de drempel van de zevende dag, die van het Vrederijk. Immers voor God zijn duizend jaren als één dag. (Ps. 90:4) Ik weet wel dat niet weinigen een afkeer hebben van bijbelchronologie. Er is in het verleden te veel voorspeld, te veel geklungeld op dat gebied. Daarom houd ik het kort en ga in dit verband naar de parabel van de barmhartige Samaritaan, die pas achteraf kan worden uitgelegd. (Luc. 10:25-35) De Samaritaan is hier het beeld van Jezus, die weldoende het land doortrekt. In deze parabel krijgt de herbergier welgeteld twee denariën toegeschoven als een vooruitbetaling om voor de gewonde reiziger te zorgen, die het beeld voorstelt van onze

49) Ivan Panin (1855-1942) was een Russisch immigrant in de Verenigde Staten. Toen hij in de tachtiger jaren als welbekende Atheïst naar buiten bracht dat hij tot Christus was bekeerd, was dit meteen voorpaginanieuws. Door zijn talenknobbel kon hij de Bijbel in zijn originele talen lezen. Zijn doorlopende bijbelchronologie is uitsluitend gebaseerd op de interne logica van de Bijbel zelf, een enorm prestatie. Elk kalenderjaar is logisch onderbouwd. Hij was in staat om een aantal onoplosbare chronologische problemen in het Oude Testament op te lossen op basis van aanwijzingen uit het Nieuwe Testament. Volgens zijn bijbelchronogie werd Jezus in het jaar 3.999 ná Adam geboren!

gekwelde wereld – totdat Hij, de Samaritaan, terugkomt net zoals Hij vertrokken is. (Hand. 1:11) De herbergier op zijn beurt stelt de Christenheid voor. De denarie is volgens de parabel van Mattheüs 20:1-16 het loon van een dagloner. Deze vertelling wijst er dus op dat Jezus na 2000 jaar (2 daglonen) zou terugkeren. Dit is slechts een aanwijzing, meer niet, zoals dat ook geldt voor de voorzeggingen uit de befaamde profetie van Mattheüs 24 (in parafrase).

«« Jullie zullen horen over oorlogsgeweld en dreigende oorlog, al is daarmee nog niet het einde gekomen. Het ene land zal het zwaard opnemen tegen het andere. Overal zullen hongersnoden uitbreken en er zullen aardbevingen zijn, dan hier, dan daar. Maar dat is slechts het begin der weeën. Christenen zullen onder buitensporige vervolging te lijden hebben. Filosofen, politicologen en maatschappijhervormers zullen de dienst uitmaken (in de grondtekst staat *"talrijke valse profeten"*). En door het vérgaande morele verval zal bij menigeen de liefde tot zijn naaste bekoelen. Pas als het Evangelie over de hele wereld is verkondigd, zal het einde komen. »»

4.14 – Kondigt een Heilige Vastentijd af

De Profeet Joël zegt: *"Blaas de bazuin op Sion. Sla alarm op mijn Heilige Berg."* Een dag van donkerte en treurnis breekt aan, van wereldwijde vernietiging waar geen ontkomen aan is. Ja, de hemel siddert en zon en maan verliezen hun glans. Maar eerst, ja eerst, kondigt Joël een rouwtijd aan:

«« Priesters, hul je in rouw, schreeuw het uit dienaren van het altaar, breng de nacht door met klagen dienaren van mijn God, want offers van graan en wijn zijn Gods tempel ontzegd. Kondigt een vastentijd af en roep op tot een plechtige samenkomst, verzamel de oudsten en alle inwoners van het land in de tempel van de Heer, jullie God, en roep luid tot de Heer! (…) [Nabij is de dag van de Heer; de dag van de ondergang,] want de oogst op het veld is verloren gegaan. De wijnstok is verdroogd, de vijgenboom verdord; granaatappel, dadelpalm en appelboom, ja, alle bomen zijn verdord. Verdord is ook de vreugde onder de mensen. »»

Als de broodstok breekt [50)] is dat een onweerlegbaar teken dat de Dag van de Heer nabij is. Die dag zit er aan te komen!! Verdrukkingen zijn er velen, altijd al, maar dán zal 'de grote verdrukking' zich aankondigen. Nóg is het niet te laat, want God laat zich verbidden. Dat wijst de geschiedenis van het verbondsvolk uit. De Profeet Jeremia bevestigt dat het soms gebeurt dat God zich tot een volk richt om te zeggen dat Hij het gaat uitrukken, afbreken en vernietigen, en als het volk zich op deze woorden van haar boze daden afwendt, krijgt God spijt over de rampen die Hij voor ze bedacht had. Nu is de tijd voor een nationaal rouwbeklag en dat is ook niet helemaal nieuw. In de tijd voor de Franse Revolutie schreven naar oudtestamentische voorbeeld de Staten van Holland dikwijls een bid- en vastendag uit:

«« De koning schikte zich tot vasten, liet boetdagen uitroepen, verliet zijn troon, ontdeed zich van de koninklijke sieraden, en na zich met een treurgewaad omhangen te hebben, wierp hij zich ter aarde voor de Hemelse God. En de Heer zag genadig neer op de Ninéviten, verhoorde hun smékingen en verzuchtingen. »» In parafrase van een preek van Dominee Joannes Vollenhove (1631-1708).

---

50) Ezechiël 4:16: "Daarna zei Hij: 'Mensenkind, Ik ga in Jeruzalem de broodstok breken, ze zullen mondjesmaat brood eten en zich zorgen maken." In Zweden maakt men, net als in het oude Israël, ronde broden met een gat middenin, die bij de bakker op stokken worden geschoven. De gebroken broodstok betekent dus hongersnood.

Ook Joël liet zich niet onbetuigd:

> «« Daarom - spreekt de Heer - keer nu terug tot mij met heel je hart en begin te vasten, te treuren en te rouwen. Niet je kleren moet je scheuren, maar je hart. Keer terug tot de Heer jullie God, want Hij is genadig en liefdevol, geduldig en trouw, en vergevingsgezind. Wie weet, misschien herroept Hij zijn vonnis, komt Hij erop terug en laat Hij toch iets van zijn zegen over zodat jullie weer graan en wijn kunnen offeren aan de Heer jullie God. »»» (Joël 2:12-14)

4.15 – God weer Terug in Holland!

De misoogsten in de trant van de profeet Joël zijn niet anders zijn dan een aanmaning om in boete en berouw voor Gods troon te staan in de stijl van Daniël 9: *"Heer, spaar uw volk; laat niet met uw erfdeel spotten. Herstel uw Glorie. Een totale ondergang, dat dúlt uw grote Naam niet! Denk toch aan uw Verbond, vast verzegeld met Jezus' bloed!"* Als u het Boek Joël, een der korte boeken, in zijn geheel leest komt deze thematiek duidelijk naar voren.

Meen niet dat dit gebed vruchteloos zal zijn. God heeft een plan voor Nederland. Of de mensheid in groter verband Gods aanmaningen ter harte zal nemen valt te bezien. Maar voor Nederland, dat lage landje aan de zee, heerst geen twijfel. Staat niet op Da Costa's grafzerk in de Nieuwe Kerk te Amsterdam: *"O Nederland! Gij zult eens weer het Israël van 't Westen worden! God zal uw Kerk met licht omgorden, uw koningen met Davids eer!"* Da Costa ging zelfs zover dat hij dichtte: *"Nog eenmaal zal zich alles buigen voor Holland onder Jesses vaan."* De God van Israël was voor hem tevens de God van Nederland; voor hem hadden beide naties een eigen plaats in Gods heilsgeschiedenis. En in die functie zag hij *"een drievoudig snoer, hetwelk niet licht verbroken zou worden"* – ook wel gekend als God, Vaderland en Oranje!

Een nationaal rouwbeklag voor de zonden van de natie tegen God zal ook een sanering inhouden van het Nederlandse staatsbestel, waar rechtsverkrachting de klok slaat. De roep om rechtsbetrachting is slechts schuim, een loze kreet! Een zekere Nico schreef op een blog:

> «« Voor mij zijn politiek en rechtspraak net soaps, een bezigheid waar vooral corrupte lieden uit onze samenleving zich mee bezighouden. Maar ja, dat is niets nieuws… Voor mij verklaart dit waarom Jezus zich niet met politiek wenste bezig te houden, want zei Hij: *"Mijn koninkrijk is niet van deze [huidige] wereld".* (Joh. 18:36) Hij hield en houdt zich bezig met wat er in de harten van mensen leeft. Uiteindelijk is dát de plaats waar elke revolutie begint, zodat mensenlevens, gezinnen en zelfs hele samenlevingen van aard zullen veranderen. »»

Dominee Hermanus Hofman worstelde omstreeks 1930 aangaande de conditie van ons land en volk voor Gods aangezicht. In een befaamd geworden droom zag hij een nieuw Holland herrijzen, waar recht en gerechtigheid woonden en Gods Woord weer de plaats innam zoals God dat wil in staat, kerk en maatschappij. En riep hij door vreugde overmand: *"God weer terug in Holland; Christus' koninklijk ambt hersteld; ons volk weer één!",* zodat het gezegde te bestemder tijd in vervulling kwam:

> «« Dan zal gebeuren dat Ik mijn Geest uitstort over al wat leeft. Jullie zonen en dochters zullen profeteren, oude mensen zullen dromen dromen en jongeren zullen visioenen zien; zelfs over slaven en slavinnen zal Ik in die tijd mijn Geest uitstorten. »»» (Joël 3:1-2)

De Joodse Feestcyclus en de Komende Heilstijd

Mandelbrot fractaal

Gods programmatie van de eeuwen heet de bedelingenleer, ook wel het dispensationalisme genoemd, een term die is geënt op de Engelse vertaling van het Griekse 'oikonomia', wat op duidelijk onderscheiden stadia wijst. In het verhaal van de onrechtvaardige rentmeester wordt datzelfde woord gewoonlijk vertaald met rentmeesterschap. Oikonomia is afgeleid van 'oikos' (huis) plus het werkwoord 'nemein' (uitdelen, beheren). Bedeling kennen we uit de Statenvertaling.[51] ***Oikonomia is de economie der genade, te verstaan als de organisatie en toewijzing van Gods genademiddelen en de tijdsgebonden wijze van Gods handelend optreden. Iedere persoon heeft voor de functie waarin God hem graag ziet een portie genade ontvangen, waarvan God zegt: "Mijn genade is u genoeg." (2 Kor. 12:9) Ook dat is bedeling. De bedeling in onze discussie omspant de 'eeuwen'. In de programmatie naar het door God gestelde doel omspant het ook de volken, in het bijzonder Israël in wie alle geslachten der wereld zullen worden gezegend, want Gods uitverkiezing is onberouwelijk.***[52] ***Dat is ons onderwerp, hier toegespitst op het Duizendjarig Vrederijk zoals gekend uit het Boek Openbaring. Als een tijdseenheid overgaat naar een andere, zullen een aantal kenmerken behouden blijven, weer andere verdwijnen en nieuwe zullen worden toegevoegd. Het kapitaal van de geloofskennis, die in de voorbije stadia is opgebouwd, dat is alleen maar cumulatief. Zou zo moeten, want er gaat door onachtzaamheid kennis verloren die klaarligt om van stof te worden ontdaan.***

---

51) In de Statenvertaling staat in Efeze 1:10: "Om in de bedeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen." In Efeze 3:2: "Gij hebt gehoord van de bedeling der genade die mij gegeven is." In Kolossensen 1:25: "...naar de bedeling van God die mij gegeven is." In Efeze 1:10 kan in plaats van bedeling het woord stadium worden gebruikt. In Efeze 3:2 zou net als voor Kolossensen kunnen staan: "de mij toegekende portie genade".

52) De woorden berouwelijk en onberouwelijk komen niet in "het Groene Boekje" voor (woordenlijst Nederlandse taal), maar daar heb ik mij niet door laten weerhouden.

5.16 – Die 'Unvolendete'

Men gaat er impliciet vanuit dat de Bijbel de universele geschiedenis beschrijft. In Jesaja 46:10 staat: *"[Ik ben God] die van den beginne aan verkondigt het einde."* Welk einde? Er staat niet het einde van alle dingen of het einde in alle eeuwen der eeuwen. God heeft ongetwijfeld alle eeuwen der eeuwen in gedachte, maar dat wil nog niet zeggen dat Hij dat meteen tot in detail verkondigt. Omdat men dat onvoldoende begrijpt, zijn velen het oordeel uit het boek Openbaring als laatste gaan zien en de vernietiging als letterlijk en totaal. Maar de totaalvernietiging is niet zo vanzelfsprekend en mag best ter discussie staan. De Talmoed leert dat de Bijbel slechts over de 'zevende dag' gaat, de dag van het maken (Olam Assia), waarin God de taak ter voltooiing van het scheppingswerk aan de mens overdroeg (Adam betekent mens). Bedenk wel dat Jezus ook mens is en vanuit die hoedanigheid medescheppend bezig was (in de betekenis van assia), wat aansloot bij Gods verbond met Adam. Natuurlijk, Jezus de Gezalfde is ook God en het is daarom dat zijn voltooiingswerk volmaakt en smetteloos was.

Het dispensationalisme gebruikt dikwijls een indeling in zeven perioden, waarvoor ter ondersteuning verschillende Bijbelse associaties worden gelegd. Inderdaad komt het getal zeven vaak in de Bijbel voor. Sla uw concordance er maar op na. Het belangrijkste aanknopingspunt zie ik in het scheppingsrelaas, waarbij de zevende scheppingsdag een soort 'Unvolendete' is. De Genesis 2:3 grondtekst leest: *"[In de 6 voorgaande dagen] schiep God om te kunnen maken [in de 7^{e} die nog steeds bezig is]."* Deze speciale dag vordert nog steeds richting eindbestemming. Het einde kondigt de 8^{e} dag aan. Dit valt te vergelijken met het harmonisch octaaf. De achtste noot is gelijk de eerste van een nieuwe octaaf. Over het nog aankomende octaaf in Gods plan met de wereld, daar zegt de Bijbel nagenoeg niets over.

De zevende-dags-sabbat doet denken aan de toekomende wereld waarbij in een nieuwe bedeling Gods volk in groene weiden neerligt aan wateren der rust (menuhot). (Ps. 23:1) Menuha is het grondthema van de sabbat hetwelk van een intrinsiek positieve eis uitgaat waaruit vreugde, vrede en volmaaktheid ontspringen, om kort te gaan: heiligheid. De vervolmaakte wereld behoort toe aan de toekomende wereld, *"want de mensheid is nog niet in zijn rust binnengegaan en rust nog niet uit van zijn werk zoals God van het zijne uitrust. (...) Indien het volk Gods in het Beloofde Land reeds had kunnen rusten, zou God later niet over een andere dag hebben gesproken."* (parafrase van Hebr. 4:10; 4:8)

De Bijbel toont dat God de geschiedenis in perioden indeelt. Sterker nog, Hij definieërt tijd in termen van uren, maanden, jaren. Het is daarom niet onlogisch dat God zijn plan met de wereld in fasen uitvoert die telkens op een eind toelopen, zoals: *"...het uur om te maaien is gekomen".* (Op. 14:15) Hoe God die fasen indeelt, is iets waarover theologen het moeilijk eens kunnen worden, wat nog niet betekent dat het een verkeerd uitgangspunt zou zijn. Hier geldt het gezegde: "Zoveel hoofden, zoveel zinnen", terwijl er toch maar van één uitleg sprake kan zijn, de door God bedoelde, waarbij het best mogelijk is dat verschillende schema's elkaar overlappen; zo bestaat de driedeling: de tijd van de wet, de tijd van genade en die van het Hemels koninkrijk. Essentieel voor de schema's van het dispensationalisme, en dus ook voor dit artikel, is het Duizendjarig Vrederijk (het Millennium), waarbij zich de vraag voordoet of Jezus vóór of ná het Vrederijk komt. Er zijn pre- en postmillianisten. En zelfs amilleanisten, veelal Rooms Katholiek, die ervan uitgaan dat het Bijbelse Vrederijk alleen symbolisch dient te worden gezien, de tijd voorstellend waarin we nu leven. Dat nu noem ik intellectuele acrobatie. Waar is de vrede? De vrede in dit ondermaanse leidt een armoedig bestaan.

Allen zijn het vreemd genoeg eens over het 'laatste' oordeel, alhoewel de Bijbel nergens spreekt over laatste. En de elementen die brandende vergaan, reageert u misschien

- wat in de Petrusbrief staat? 2 Petrus 3:10-13 leest: *"De Dag des Heren komt als een dief in de nacht. De hemelsferen zullen die dag met luid gedreun vergaan, de elementen gaan in vlammen op, de Aarde wordt blootgelegd en alles wat daarop gedaan is komt aan het licht. (...) [Op die dag] gaan de hemelsferen in vlammen op en zullen de elementen brandende vergaan. Maar vertrouwend op Gods belofte zien wij uit naar een nieuwe Hemel en een nieuwe Aarde, waar gerechtigheid heerst."* Waarom moet 'elementen' perse een materiële wereld zijn? Het Griekse woord in de Petrusbrief voor elementen is 'stoicheion'. Stoicheion wijst op 'een geordend stelsel' of 'samenhang', maar het kan ook op een 'principe' wijzen zelfs 'geestelijke principe'. De werkwoordsvorm (stoicheo) betekende in de vroege spreektaal zoiets als 'in het gareel lopen'. Stoicheion heeft meerdere afgeleide betekenissen zoals 'de lengte van een schaduw van de zonnewijzer' en 'de hoofdbestanddelen van de kosmos', maar die zijn hier niet van toepassing. Er is dus voldoende reden om in 'elementen' eveneens een immateriële component te zien. Om voor deze verzen te concluderen dat de dag waar Petrus over spreekt gelijk staat aan het definitieve einde van de wereld is onjuist. Zoals reeds in een ander artikel va mij uiteengezet wijst de Dag des Heren op de tijd die direct aan het Vrederijk voorafgaat, dus het tweede oordeel, en dat komt niet overeen met het Bijbelse oordeel zoals in Openbaring 20:11-12 omschreven: *"De Aarde en de Hemel vluchtten weg van zijn aanschijn en hun plaats werd niet meer gevonden. Ik zag de doden, groot en klein, voor de troon staan, (...) en de doden werden geoordeeld naar hun daden."*

Wat is de grondslag van ons bestaan? Het geestelijke. Dus waarom zou de uitspraak van Petrus niet begrepen kunnen worden als een verwijzing naar het herstel van de paradijselijke staat? De aarde zal op haar kop worden gezet, maar niet worden vernietigd! Slechts de elementaire basis betrekking hebbend op de neiging ten kwade zal vergaan of ophouden te bestaan waarna er een nieuw ordening komt. Voordat het Vrederijk begint, moet de kwade neiging, in het Hebreeuws de Jetzer ha-Ra, eerst vernietigd worden. Hoe anders kan er een perfecte wereld zijn? Het geestelijke, onze psyche, waarin de Jetzer ha-Ra huist, vertegenwoordigt de elementen. Job 26:7 zegt: *"God hangt de wereld op aan het ontastbare (b'lee mah)."* Aangezien het onzichtbare de basis is van het tastbare, zijn de elementaire deeltjes, atomen en dergelijke, eigenlijk niet echt elementair. Na onze innerlijke reformatie, beter transfiguratie, kunnen we uitzien naar een voortzetting van het leven, een beter leven, want God heeft de wereld lief en zoekt haar behoud. (Joh. 3:17)

Noach moet het scheppingsverhaal hebben gekend

Noach moet het scheppingsverhaal, zoals Mozes dat heeft opgetekend, hebben gekend. In de volkstradities werden de scheppingsverhalen van generatie op generatie mondeling doorgegeven. Zo wordt verondersteld dat de Illyas en Odyssee door Homerus zijn opgetekend na een eeuwenlange keten van troebadoers. Ze zijn dus niet door hem bedacht. Er zijn ook te veel elementen in deze verhalen die afwijken van de typisch Griekse cultuur. Trojes 'ontdekking' in 1873 door Heinrich Schliemann is daarom een lachertje, net als Agamemnons masker. Troje heeft nooit bestaan want Troje is de stad van elke oorlog! De slag bij Stalingrad was ook Troje. Misschien bestaat een Troje-achtig scenario dat als model diende, maar dan was het nog niet Schliemanns Troje. Het is dus volstrekt aannemelijk dat het Bijbels scheppingsverhaal reeds gekend was voordat Mozes het optekende. Het verhaal was gekend, maar het is opgetekend in Gods woorden.

5.17 – Gods Cyclus onder de Loep

Nadat Israël Gods bijzondere partner werd in het scheppingswerk stelde God de sabbat in. Abraham Joshua Heschel, een leidende Joodse theoloog uit de vorige eeuw, legde

uit dat het scheppingsverhaal deze vorm heeft gekregen om het sabbatsideaal te doen uitkomen. Noach en zijn voorouders moeten de schematische opzet ervan al hebben gekend. Toch zullen ze geen sabbat hebben gehouden op de voor ons bekende manier.

Het scheppingsrelaas vertelt dat toen de hoogste wezens - Adam en Eva - tot het leven waren geroepen en het scheppingsinitiatief was gedaan, dat vanaf dat moment de Schepper zijn eigen sabbat mocht houden. Toen ook ving de menselijke arbeid aan van de verwerkelijking van de geschiedenis naar het door God gestelde doel. In Genesis 2:2 staat geschreven: *"...en God beëindigde zijn scheppingswerk en rustte op de zevende dag".* Evenwel hield het scheppingswerk toen niet op. Het werd van God aan de mens overgedragen en middels een verbond bij de Berg Horeb bezegeld. Ik wens te benadrukken dat de sabbatsverordening, toen bij de Horeb, volstrekt nieuw was en niet in Israël en de omliggende culturen uit die tijd gebruikelijk was, en het dus als een kostbaar geschenk aan de mensheid mag worden beschouwd, een voorproef van iets groters, Hij die deze verordening niet voor Zichzelf maar voor ons instelde. (Mc. 2:27) Bij de Horeb werd toen tevens Israëls feestcyclus ingesteld. Op de keper beschouwd vertegenwoordigt de gewone werkweek een mini-feestcyclus in analogie met het zevendaagse scheppingsproces dat onweerstaanbaar op de achtste dag afstevent.

Een sleutel voor de duur van de menselijke arbeid in de door God bepaalde zevende scheppingsdag vinden we in het hoofdstuk waar staat dat de elementen brandende zullen vergaan: *"Eén dag is bij God als duizend jaren en duizend jaren als één dag."* (2 Petr. 3:8) Ja, maar sinds Adam, voorbode van de zevende scheppingsdag, zijn duizenden jaren verstreken, niet 1x duizend. Toch is er een oplossing. We herkennen hierin een fractale set (zie Wikipedia onder Mandelbrot). In zo'n set heeft elk willekeurig onderdeel hetzelfde patroon, alleen op kleinere schaal, iets dat veel voorkomt in natuurlijke verschijningsvormen zoals bij de vertakkingen van een boom. De eerste indruk is anders, maar naderbij bekeken wordt duidelijk dat de structuur van het kleine gelijk is aan het grote. Er is een Bijbels feest dat hierop wijst: het Jubeljaar uit Leviticus 25, het achtste grote feest. Er bestaat een grondige studie over van de hand van John Sietze Bergsma.[53)] Daar was ik blij mee, want er is nauwelijks literatuur over. Hij toont aan dat de praktische toepassing van het feest gaandeweg op de achtergrond is geraakt ten voordele van een eindtijdstheologie.[54)]

Zoals bekend is er een jubeljaarviering elk 50e jaar, volgend op 7 x 7 jaar. Dan worden alle mensen in hun rechten hersteld, schulden worden kwijtgescholden en slaven bevrijd. Een mooi streven, maar reeds in een vroeg stadium van Israëls bestaan is dat feest in onbruik geraakt omdat de eisen te zwaar bleken voor een verstedelijkte en sedentaire maatschappij. Er zijn geen bronnen die aangeven dat het Jubeljaar ooit in de praktijk is gebracht met inachtneming van alle bepalingen van het boek Leviticus. Het is dus pure

---

53) "The Jubilee from Leviticus to Qumran (a history of intepretation)", van John Sietze Bergsma - Brill Academic Publishers, Leiden # 2007.

54) Ezechiël 46:7 wijst op het bekend zijn met de werking van het Jubeljaar in deze historische periode. Zijn visie van de herstelde tempel, in analogie met het herstel van de paradijselijke staat (Ez. 40-44 i.h.b. 43:1-7), begint in het eerste vers (40:1) met een verwijzing naar een half jubeljaar.

veronderstelling dat in het begin van Israëls bestaan dit feest werd gerespecteerd. Er zijn zelfs aanwijzingen dat dit nooit het geval is geweest. Bergsma wijst op pagina 151 op een Joodse bron (Bab. Ned. 61a) dat het Jubeljaar op 49 jaar werd geteld na het begin van de Exodus en 50 daarvoor (de Jubeljaar bepalingen waren niet geheel nieuw). Omdat men het 50e jaar niet correct vierde, werd deze met het tellen overgeslagen. Het 49e was van toepassing voor een tempelwijding (indien opportuun).[55)] Dit verklaart waarom de Profeet Daniël de komst van Christus Koning (de messiasvorst) in een kader past van zeven zevens (voor de herbouw en inwijding van de Tempel), en 490 jaar: 49 + 434 plus één zeven. (Dan. 9:24-26) De achterliggende symboliek is niet moeilijk te achterhalen, alhoewel men meestal niet beseft dat de allerlaatste tempelwijding die van ons lichaam zal zijn, niet van een paar vrome Christenen, maar de apotheose van de gehele mensheid, de tegen die tijd geheel godgewijde mensheid. In tegenstelling tot het voorgaande pleit de passage waarin de inwijding van Salomons paleis en de Tempel wordt besproken ervoor dat in de eerste periode van Israëls nationale bestaan het Jubeljaar werd gerespecteerd, wat precies vijfhonderd jaar na het begin van de Exodus plaatsvond, zoals een nauwkeurige lezing van 1 Koningen hfst. 6 t/m 8 schijnt aan te geven. Bergsma eindigt zijn studie met:

> «« Tijdens het Tweede-Tempel-Judaïsme [na de Babylonische ballingschap] (…) gaat het bevrijdingskarakter van het Jubeljaar niet verloren maar wordt geëschatologiseerd. De bevrijding, die bij het Jubeljaar hoort, wordt geïdentificeerd met de dagen van het Eschaton [het eind van de wereld]. Tegen de verwachting in bestaat ook te Qumran (…) weinig of geen aanwijzing dat het Jubeljaar wettelijk en economisch werd gerespecteerd, zelfs indien men zijn cycli berekende.[56)] Tijdens de Tweede Tempel periode wordt de komst van het eschatologische Jubeljaar steeds meer met de komst van een messiaans figuur vereenzelvigd (…) Ten slotte ontstaat een verschuiving in de Tweede Tempel literatuur betreffende het type schuld waar het Jubeljaar op doelt. Terwijl de oorspronkelijke wet zich duidelijk op geldschulden richtte, passen de latere teksten het Jubeljaar op moreel-geestelijke schulden toe, namelijk zonde. Deze algemene vaststellingen zijn van nut om de betekenis van nieuwtestamentische toespelingen of motieven die op het Jubeljaar wijzen op hun waarde te schatten. »»

Hier past een punt van kritiek. Aangezien het Jubeljaar begint nadat de 7 x 7 jaar geheel zijn verstreken, kan het Jubeljaar nooit identiek zijn aan het Eschaton, zoals het oude Jodendom dacht, maar staat het symbool voor wat volgt. Het vijftigste (7 x 7 plus 1) staat dus gelijk aan het achtste (7 plus 1). En het achtste wijst op de achtste scheppingsdag. Paradoxaal genoeg geeft dit aan dat het Jubeljaar de belangrijkste viering is. Het in onbruik zijn nú is van voorbijgaande aard. In onze dispensatie vormt het de omlijsting van alle andere religieuze vieringen, de finishing touch. Misschien dat die andere feesten (die van het huidige kerkelijk jaar) ooit de omlijsting van het Jubeljaar worden… Ik wil u een citaat van de tot het Christendom bekeerde Jood Isaac Da Costa niet onthouden waarin hij de zevende scheppingsdag becommentarieert:

> «« De heiliging van de eerste dag der week werd reeds typisch voorafgeschaduwd door de dag op welke een knechtje uit Israël besneden moest worden. Dat was op de 'achtste' dag na zijn geboorte. Waarom de achtste dag? Omdat de eerste week,

55) Bergsma verwijst hiervoor naar "Sabbatical, Jubilee, and the Temple of Solomon" van Lee W. Casperson - Brill # 2003 (pp. 283-96).

56) De Qumranteksten (bij de Dode Zee) geven niet de opvattingen weer van een kleine gemeenschap die in Qumran zou hebben geleefd. Ze verwijzen naar verschillende groepen of gemeenschappen die over heel Palestina en op andere plaatsen in de Grieks-Romeinse wereld waren verspreid, zoals het interne bewijs aantoont, want de teksten onthullen een waaier van opvattingen die aan een groot aantal Joodse gemeenschappen moeten hebben toebehoord. Pas veel later is onder de invloed van de Talmoed en het gestrenge onderwijs een uniformiteit in denken en doen ontstaan binnen het Jodendom.

> de eerste zeven dagen, het natuurlijk leven vertegenwoordigen; maar met de [daaropvolgende] eerste dag begint iets nieuws, dat niet tot de eerste, maar de tweede schepping behoort - de nieuwe mens. De besnijdenis zonderde hem af, heiligde hem voor God. Wat ligt er dus al in dat teken der wedergeboorte! De bloedstorting wijst op de rechtvaardigmaking: de afsnijding en wegwerping van iets dat gemist worden kan, kortom op het afleggen en wegdoen van de oude mens, op de heiligmaking. »»

U kunt tegenwerpen dat niets Jezus' Paasoffer kan overtreffen en dat het Paasfeest daarom nooit de omlijsting kan zijn van wat het Jubeljaar moet worden. Maar waartoe diende 'het' Offer? Om de mens terug te brengen naar zijn oorspronkelijke staat. Het Offer was niet alleen verzoening maar ook vernieuwing. (Kol. 3:10) Dat is de kern van het Jubeljaar: eenieders herstel in zijn oorspronkelijke en verheerlijkte staat; u mag zeggen: paradijselijke staat. Wat is meer waard: de betaling of het gekochte object? Altijd het object, wat de nieuwe mens is, want anders zou er niet betaald zijn geworden. Alzo heeft God de wereld lief, ons lief!

Sukkoth bij de Kotel (Tempelmuur in Jeruzalem)

In Romeinen 8 is sprake van het delen van de kinderen Gods in de verheerlijking van Christus' lichaam en niet alleen dat: ook de schepping zal verlost worden uit de slavernij der vergankelijkheid en daarin delen. Johan Stringer weet dat goed te vertolken in zijn lezenswaardige boek "Ontdek je Erfdeel" uit 2009 (p. 84):

> «« Zoals Paulus het tot zover presenteert [in de brief aan de Romeinen] heeft ons erfdeel [in Christus] alles te maken met een restauratie van de schepping, inclusief de Aarde dus. De vrijheid en heerlijkheid - of erfenis - van de geadopteerde zonen van God komt allereerst tot uiting in een vernieuwing van de schepping. De *"zonen Gods"* worden verlost van dood en verderf in deze schepping. Dat betekent niet dat ze worden losgerukt van de schepping en de schepping achter zich laten, of dat de schepping wordt 'opgedoekt'. Neen, de schepping zelf is deelgenoot in deze hernieuwing. De schepping zelf wacht al sinds de zondeval op de dag dat de zonen van God hun erfenis zullen ontvangen, want op die dag zal de schepping zelf ook juichend en stralend vernieuwd worden vanuit de ijzeren greep van de [verderfelijke] dood. De hele schepping is als een kermende en barende vrouw, die toch haar lijden vol hoop doorstaat: ze verwacht nieuw leven. Wij zuchten mee in die barensnood. Als onze heerlijkheid geopenbaard wordt, zal de schepping in deze heerlijke werkelijkheid delen zonder onderwerping aan het verderf. We zullen onze erfenis dus vieren met en in een schepping die dezelfde

heerlijkheid met ons zal delen, ja in dezelfde materiële schepping die we nú kennen, maar vergaand vernieuwd. Met materieel bedoel ik 'stoffelijk', 'tastbaar', opgebouwd uit atomen en moleculen. »»

5.18 – Zal een Natie op 'één dag' Geboren worden?

Na te hebben vastgesteld dat de zevende scheppingsdag, indien onder de loep genomen, opnieuw een op zichzelf staande weekcyclus is van zeven bedelingen (een zogenaamd fractaal), duiken we in de details. We gaan de loep versterken. En wat blijkt? Elke scheppingsdag wordt 'in aanvang' getypeerd door de geboorte van een kenmerkend figuur: scheppingsdag 1 – Er zij licht; dag 2 – uitspansel; dag 3 – het droge; dag 4 – hemellichten; dag 5 – zwevende zielen; dag 6 – aardgebonden zielen; dag 7 – heiligmakende zegening. Die laatste dag komt pas aan zijn eind als zijn heiliging is voltooid. Die dag is in de tegenwoordige tijd. Omdat één dag bij God gelijk is aan duizend jaar, zijn de zeven bedelingen binnen de zevende scheppingsdag gelijk aan zeven millennia. In de ontrollende millennia zien wij eenzelfde thematiek in de komst van kenmerkende personen. Ze zijn echter meer dan kenmerk en hebben scheppende verantwoordelijkheid samen met God. Zegenend zal God blijven zegenen mits zijn partner, de mens, zich daarvoor openstelt. Hieruit volgt dat de zevende-dag-rust voor God geen werkloosheid is, maar anders gerichte activiteit. Gods bemoeienis houdt nooit op (Ps. 121:4), is zelfs essentieel.

Genesis 2:4 begint met: *"Dit zijn de geboorten van hemel en aarde als zij geschapen werden."* De kenmerkende figuren van de zeven millennia zijn daarom geboorten en geen gebeurtenissen. Het eerste Rijk van de zevende scheppingsdag begint met Adam die sterft in 930 AM (Anno Mundi).[57)] Het tweede met de geboorte van Noach in 1056 AM; hij sterft in 2006 AM. Het derde millennium begint met de geboorte van Abraham in 2008 AM; hij wordt 'slechts' 175 jaar oud. Het vierde begint met David in 2944 AM; hij sterft in 3013 AM. Zijn betekenis is evident. Het vijfde start met de geboorte van onze Heer en Redder in 3997 AM of in 8 BC; Hij sterft in 26 AD.[58)] Het zesde millennium begint in het toen reeds gekerstende Europa waar men op de drempel van het nieuwe millennium grote verwachtingen koesterde, maar ook angst. Indien één man de nominatie verdient dan is het keizer Otto III, de mirabilia mundi geheten (het wereldwonder). Geboren in 4985 AM sterft hij op zijn 21e in het jaar van onze Heer 1002 AD. Hij overleed zonder dat het verhoopte Vrederijk was aangebroken of de voorwaarden daartoe waren gecreëerd. Zijn missie is feitelijk mislukt, niet door eigen toedoen, zoals bij Adam, maar omdat het volk hem niet volgen wilde. Dat doet niet af aan zijn bijzondere roeping en plaats in de geschiedenis. Het tweespan Otto en paus Sylvester symboliseren het komend Vrederijk, waarvan de eendrachtige samenwerking tussen de wereldlijke en geestelijke autoriteiten het bijzondere kenmerk is. Nog is het te vroeg om

---

57) De gehanteerde chronologie is die van Ivan Panin (1855-1942), een Amerikaan van Russische afkomst die een doorlopende bijbelchronologie heeft kunnen maken dankzij een aantal oplossingen die in het Nieuwe Testament worden aangereikt.

58) Jezus heeft in alles tegengesteld gewerkt aan Adam. Zo is er geopperd (de bron is mij ontgaan) dat Adam 33 jaar was tijdens de zondeval, immers Jezus' zoenoffer was op zijn 33e. In Genesis 5:5 staat: "Zo waren alle dagen die Adam leefde 930 jaar". Bij de acht andere patriarchen in dat hoofdstuk ontbreekt het woord 'leefde'. Ondergetekende interpreteert dit 'leefde' voor Adam als de tijd dat hij 'op aarde leefde na de zondeval', zodat hij in werkelijkheid ouder werd dan 930 jaar oud (om precies te zijn 930 + 33). De Anno Mundi kalender begint dus onmiddelijk na Adam en Eva's verbanning.

Jezus werd geboren in 8 BC toen de grote volkstelling werd gehouden en dus werd Hij op 26 AD gekruisigd. Dientengevolge zijn veel datums verschoven ten aanzien van de conventionele chronologie. Ter illustratie, de missie van Johannes de Doper duurde niet enkele maanden maar drie en een half jaar ter voorbereiding van Jezus' openbare zending. De onderliggende bewijsvoering kunt u vinden in "Proofs of the Life and Death of Jesus" van de hand van ondergetekende.

een definitief oordeel te vellen over Otto’s unieke betekenis, want het voorbije millennium is nog niet goed in kaart gebracht ten aanzien van het geestelijke aspect.

Voor het zevende millennium rijst de cruciale vraag: wie is daar de figuur voor? Dit millennium is chronologisch in gang gezet met het Twin Towers debacle te New York. Het is nog niet toegekomen aan de vervulling van zijn vreugdevolle beloftes. Nog niet. Zal die figuur de als Silo bekendstaande vredevorst zijn, de gezondene? (Gen. 49:10) Volgens een gevestigde profetische traditie binnen de Roomse Kerk zal deze vredevorst, aangeduid als de Grote Monarch, niet Jezus Messias zijn, maar een gewoon mens die door een bijzondere genade met Jezus zal worden omkleed, die vanaf dat moment nog maar weinig van doen heeft met de persoon die hij eens was.[59)] Deze omkleding zou zo volledig zijn dat deze figuur profetisch overvloeit in de Messias; ze zijn nauwelijks van elkaar te onderscheiden! Over het waarheidsgehalte van deze voorspelling kan verschillend worden gedacht, maar zelfs indien correct bestaat er in mijn optiek een nog belangrijker kandidaat voor de Millennium eeuw, geen persoon maar een natie. U raadt het al: de Staat ISRAËL, geboortedatum 9 december 1917, wat de dag is van de inname van Jeruzalem door generaal Edmond Allenby zonder dat er hoefde te worden gevochten.[60)] Zegt Jesaja 66:8: *“Nog vóór zij weeën kende moest zij baren. (...) Zal een natie op één dag ‘geboren’ worden?”* Jazeker! En in het volgende vers (cf. Vulgaat): *“Zal Ik, God, die anderen kinderen laat krijgen, Zelf geen kinderen krijgen? Zal Ik die anderen een nageslacht geef, Zelf steriel blijven?”* Na dit lijstje uitzonderlijke geboortes doemt de vraag op: wie zal na het slotakkoord de achtste-dags-figuur zijn? De redenatie voortzettend zal dat wederom geen persoon zijn, zelfs geen natie, maar alle natiën. Het zal de gehele wereld zijn in de apotheose van de innerlijke staat!

5.19 – De Betekenis van de Kalenders van Israël

De liturgische kalender van Israël is op de oogstcyclus gebaseerd, met voor elke gebeurtenis een symbolische duiding. Het oogstseizoen omspant zeven maanden met festiviteiten die van 15 Nissan tot 22 Tishrei lopen. Het Pesachfeest (Pasen) is in de maand Nissan en viert de bevrijding uit de Egyptische slavernij en de geboorte van Israël als natie, meer nog: als Gods uitverkoren volk onder de naties. Op de tweede Pesachdag wordt het pas geoogste gerst geofferd. Verschillende oogsten blijven het hele seizoen plaatsvinden met ten slotte de wijnoogst tijdens Sukkoth (Loofhuttenfeest), dat in de zevende maand Tishrei valt, de sabbatsmaand van het jaar. Sukkoth is voor de andere feesten wat de Sabbat is voor de andere zes dagen van de week. Daarmee is de oogstcyclus voltooid en volgen een aantal oogstloze maanden voordat de nieuwe cyclus begint. Een interpretatie van deze inrichting is dat de oogstcyclus op de oude wereld wijst met zijn zweet en tranen en zwakheid van het vlees. Daarmee is Sukkoth als afsluitend feest het eind van de oude bedeling en tegelijk een perfecte voorafschaduwing van het komende tijdperk als eenieder in vrede en broederschap leeft onder de heerschappij van de Grote Monarch. In de Joodse praktijk is Sukkoth het drempelfeest bij uitstek, het Grote Festival, het toppunt en doel van alle beschikte tijden. Net als de wekelijkse sabbat het millenniumrijk voorafbeeldt is dat ook het geval met Sukkoth.

---

59) Zie: “Demain...?, d’après les Concordances frappantes de 132 Prophéties anciennes et modernes” (Morgen...?, naar de opvallende overeenkomsten tussen 132 oude en nieuwe profetieën), van Baron de Novaye - Ed. Lethielleux, Paris # 1934. Dit betekent niet dat dit soort profetieën serieus worden genomen in de R.-K. Kerk. Eigenlijk weet men niet goed wat met dit soort profetieën aan te vangen, zelfs als degenen die ze hebben geuit een zekere autoriteit genieten.

60) Gewoonlijk wordt het uitroepen van de Staat Israël op 14 mei 1948 als de geboorte van Israël gezien, later door de Verenigde Naties bekrachtigd, maar de Bijbel geeft anders aan, want Jesaja zegt dat nog vóór zij weeën kreeg zij moest baren. De politieke onafhankelijk is met veel strijd samengegaan, terwijl het afschudden van het Turkse/ Ottomaanse juk gemakkelijk ging. Daarom kies ik als haar geboortedatum 9 dec. 1917.

Een andere cyclus, die onze aandacht trekt, begint met de Joodse nieuwjaarsdag Rosh Ha-shana, dat is op Tishrei 1. Deze nieuwe cyclus noemen we de cyclus van de nieuwe wereld. Het is van belang dat de maand Tishrei een overlapping toont van de zevende maand van de oude wereld met de eerste maand van de nieuwe wereld. Er ontstaat aldus een intermezzo, een soort interregnum, dat nog niet de volmaaktheid van de nieuwe wereld kent, maar reeds wel veel volmaakter is dan de voorgaande perioden. Daarin herkennen we het Duizendjarig Vrederijk. Deze overlapping verklaart waarom de jaarlijkse leescyclus direct na Sukkoth begint - op 23 Tishrei - en niet op Rosh Ha-shana (1 Tishrei), zoals te verwachten. Deze speciale dag, de Simkhat Torah, is gekend als de vrolijkste van de Joodse feestkalender.[61)] De jaarlijkse leescyclus begint, zoals te verwachten, met Brei' sheet zoals de Joden Genesis noemen, maar de jongste dag, als de mensheid definitief zal zijn vrijgemaakt, begint met een andere nog onbeschreven rol. Sukkoth is het zevende en laatste feest direct voorafgaand aan de Simkhat Torah en Sukkoth komt daarom mooi overeen met de millenniumeeuw. Niet toevallig kent Sukkoth, waar de naam zelf zijn tijdelijkheid aangeeft, een bijkomend attribuut – naast het feit dat het een oogstfeest is: dat van de herdenking van de uittocht uit Egypte, wat centraal staat met Pesach, ook op een vijftiende der maand. Wij kijken reikhalzend uit naar die grote dag dat deze uittocht vanuit het allegorische Egypte een uittocht voor de gehele mensheid zal zijn geworden!

Typerend is dat de nieuwjaarsdag op Tishrei 1 ook de Dag des Oordeels wordt genoemd. De eerste en tiende van de maand Tishrei ontwikkelden zich tot officiële dagen van inkeer en werden in de synagoge in de loop der tijd als de Yamim Nora'im aangeduid, de angstwekkende verschrikkelijke dagen. In de pre-exilische tijd bevond de nieuwjaarsdag zich op de equinox van Tishrei 10, als dag en nacht even lang zijn. Na de ballingschap heeft een achterwaartse aanpassing plaatsgevonden naar Thisrei 1 met daartussen een hiaat van acht dagen, wat het interregnum aanduidt, het intermezzo van vrede. Wat deze kwesties betreft, zie "Proofs of the Life and Death of Jesus" onder "The Sun Miracle" (pp. 332-46), wat op het internet staat.

Opmerkelijk is dat na luttel zeventig jaar ballingschap de feestcyclus van Israël is omgegooid, ook ten aanzien van de liturgische betekenis van bepaalde feesten. Het vrolijk getinte Loofhuttenfeest werd na de Rite van Azazel (zondebok) geplaatst terwijl het er vroeger vóór stond. En Yom Kippur kwam in de plaats van de Rite van Azazel. Oorspronkelijk diende nieuwjaar voor de inwijding van tempels en kwam het direct na Sukkoth, zoals nog steeds het geval onder Ezra en Nehemia. Het viel later samen met de dag uit Lev. 23:24 en Num. 29:1 dat in de Bijbel bekend staat als Yom Teru'ah, wat 'de dag van het blazen' (van de Shofar trompet) betekent. Teru'ah was een eenvoudige ceremonie die de afstand kan hebben aangegeven tussen het lunaire- en het zonnejaar, waarbij de eerste ongeveer elf dagen korter is dan de tweede. Er waren veel veranderingen in de liturgische kalender die over een lange periode werden ingevoerd. Hoe deze veranderingen exact werden ingevoerd en waarom is nog altijd onvoldoende gekend. Vroeger volgde Israël een zonnejaar waarin beide equinoxes op Pasen en Sukkoth een centrale rol speelden. Na de Babylonische ballingschap voerde de Joodse natie stapsgewijs de negentienjarige Babylonische lunaire zonnecyclus in.

---

61) Een cyclus die voor de droevigste dag in de Joodse geschiedenis telt, heeft meermaals de kop opgestoken. Dat is de negende van de maand Ab (juli-augustus), de dag van vernietiging van de eerste Tempel (559 BC) en de tweede (70 AD) en datum van de uitzettingen uit Engeland (1290) en Spanje (1492), en ook de dag dat in 1942 de Treblinka gaskamers werden gestart, het begin inluidend van de Holocaust (de Nazi's hebben deze dag misschien met opzet gekozen). Volgens de Talmoed is de negende van Ab vervloekt omdat op die dag de spionnen terugkeerden uit het Beloofde Land met een tot wanhoop drijvend verslag (Num. 13 en 14). Maar ook hier zal op de Simkhat Torah en volgens de profetie van Zacharia 8:19 de dag van droefenis in vreugde verkeren.

Ondanks de afwijkingen met de oorspronkelijke kalender gaat ondergetekende ervan uit dat deze door God zijn geregisseerd en een profetisch karakter hebben. Een poging wagend daar invulling aan te geven voert dat tot de volgende conclusies. De Exodus, waar Sukkoth aan refereert, duurde veertig jaar. Sukkoth (loofhut) geeft in zijn naam tijdelijkheid aan. Sukkoth kent een bijkomend attribuut: naast het feit dat het een oogstfeest is, herdenkt het de uittocht uit Egypte, waarbij Israëls vijand een koekje van eigen deeg kreeg. Een vergelijkbare situatie deed zich aan het eind van de Exodus voor, en staat bekend als Baäl Peor. (Num. 25) Israël moest toen tegen Midjan strijden. Dat was de episode met de grote Magiër Bileam die er maar niet in slaagde Israël te vervloeken.

Reeds in een vroeg stadium werd het messiaanse rijk door de oude Israëlieten als het Duizendjarige Rijk bestempeld. Volgens de profetie van Maria Divine Mercy van 28 mei 2012 dient dat letterlijk te worden gezien: *“Weet wel dat de 1000 jaar, waar het Boek Openbaring over spreekt, precies betekent wat er staat.”* Tijdens de zevende dag zal de zelfrepeterende degeneratieve cyclus nog niet zijn gebroken behalve voor hen die de grote verdrukking hebben meegemaakt. Openbaring 20:6 leest: *“Zalig en heilig zijn zij, die deel hebben aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht; maar ze zullen priesters zijn van God en van Christus, en met Hem heersen, duizend jaar lang.”* De heiligen die samen met de twaalf apostelen regeren, zullen reeds vanaf het allereerste begin in de paradijselijke staat zijn verheven.

Volgens profetieën uit verschillende bron, zoals die van Marie-Julie Jahenny, Sœur Nativitas, Abbé Voclin, Josef Stockert en die aan de kinderen van La Salette, zal de definitieve en totale omkeer pas ‘na’ de zevende dag plaatsvinden in wat het herstel heet van de paradijselijke staat, maar dan voor iedereen. De profetie van La Salette van 19 september 1846 luidt: *“Die vrede onder de mensen zal niet van lange duur zijn: 25 jaar van overvloedige oogsten zullen hen doen vergeten dat de zonden van de mensen de oorzaak zijn van alle leed dat op aarde voorkomt.”* Alsook Marie-Julie Jahenny (27 jan. 1881): *“Als de koning der koningen, d.w.z. de aardse koning [de Grote Monarch dus], die de kiem zal hebben gelegd voor die mooie vrede, een vrede die opnieuw zal verdwijnen bij zijn dood, om nog eens over te gaan in een bloedige crisis, dan…”*

Als de situatie aan het eind van de zevende dag weer is verzuurd, zoals deze profetieën aangeven, zal een nieuwe en meest verschrikkelijke verleider op het toneel verschijnen, maar zijn rijk zal van korte duur zijn. In die tijd zal zich opnieuw een grote afval voordoen omdat Satan de volkeren mag verleiden, alhoewel de neiging ten kwade zal hebben afgedaan. Hij sleurt dan de mensen mee die onderdanigheid hebben geveinsd en waarschijnlijk jaloers zijn op de onsterflijkheid van de heiligen die hun levenselixer niet met de anderen zouden hebben willen delen. Dan zullen de opstandelingen de legerplaats der heiligen, het Jeruzalem, de geliefde stad omsingelen: *“Maar er viel vuur neer uit de hemel en verteerde hen.”* En vervolgens komt het Laatste Oordeel. (Op. 20:7-15)

Tot slot wijs ik nog op de boodschap van J.N.S.R. van 18 september 2009 waarin Jezus zegt dat Hij, zoals eertijds bij zijn volk, de Rode Zee zal openen om iedereen naar het Beloofde Land te leiden, hier aangeduid als de Civilisatie van Liefde. En gaat Jezus verder: *“Na een gezamenlijke inspanning zal dan het Rijk Gods op Aarde een aanvang kunnen nemen.”* Omdat ik ervan uitga dat de ‘Civilisatie van Liefde’ gelijk staat aan het Duizendjarig Vrederijk en ik het Laatste Oordeel als bode zie van weer een nieuw tijdperk, voel ik mij vrij te concluderen dat het ‘Rijk Gods op Aarde’ volgt op het Laatste Oordeel. De strijd hier op aarde is dan voorgoed gestreden – immers, Lucifer en zijn trawanten, zijnde de ultieme aanstichters van het kwaad, zullen dan definitief in de afgrond zijn gestort nadat de mensheid, net als zilver, tot zevenmaal toe in de ziedende smeltkroes gelouterd is geworden. (Ps. 12:6) Alle slakken moesten eruit en dat kostte tijd, zevenduizend jaar. Van een algemeen oordeel hoeft dan geen sprake meer te zijn.

'Otto III was Méér dan Keizer'

ontleend aan:

ANNO DOMINI 1000 - ANNO DOMINI 2000

De Duizend Jaren bij de Gratie van de Dode GOD
En het Geheim van de Wereldgeschiedenis

Deze verhandeling is een bloemlezing uit het eerste hoofdstuk van het boek van Frank de Graaff "Anno Domini 1000 – Anno Domini 20000" (Uitgeverij J.H. Kok - Kampen # 1977), en kan als een aanvulling worden beschouwd op het voorgaande artikel: "De Joodse Feestcyclus en de Komende Heilstijd".

Keizer Otto III kan als een figuur worden beschouwd van hij die komen gaat, in de oudtestamentische traditie aangeduid als Silo (de gezondene), de komende vredevorst naar wie rijkhalzend wordt uitgezien. Zoals sinds Adam op de drempel van elk oudtestamentisch millennium een persoon werd geboren van groot historisch belang, zo is dat ook rond het jaar 1000 AD geweest. Het tweede millennium sinds Adam begint met de geboorte van Noach, het derde van Abraham, het vierde van David en het vijfde met die van Jezus. Tenslotte het zesde millennium met die van Otto III, die in het jaar 980 van onze jaartelling werd geboren.

Keizer Otto III, wiens leven en tijdsgewricht niet in gewone historische termen te vangen zijn, had de bijnaam Mirabilia Mundi of "mirakel van de wereld". Hij vertegenwoordigt de voorafbeelding par excellence van de in de Bijbel voorspelde koning der koningen, heerser van de Godsstaat op aarde, om in eendrachtige en ongeëvenaarde politieke en kerkelijke samenwerking de wereld te gaan bestieren. Een van Otto's documenten heeft de veelzeggende aanhef: "Otto, dienstknecht van de apostelen en volgens de wil van onze Heer en Redder verheven keizer van de Romeinen. Wij verkondigen Rome als hoofdstad van de wereld. Wij erkennen de Latijnse Kerk als moeder van alle kerken." [62)] ***Het heeft niet mogen baten. Nog niet! Zijn aspiraties waren voorbarig maar dat wil nog niet zeggen van elke realiteit ontbloot. De Ottonische periode kan volgens Norman Cantor in bepaalde opzichten als een microkosmos worden beschouwd van de latere wederwaardigheden van de Westerse beschaving. Hierover zegt Dr de Graaff (p. 16): "Nooit is een kind ter wereld gebracht waarin de eenheid der Christelijke beschaving zo volkomen gestalte heeft aangenomen. In een tijd van de verwachting van het oordeel Gods, van de dreigende ondergang van de Christelijke beschaving, maar tegelijk van de ernstige pogingen om het oordeel af te wenden, wordt Otto III geboren, als een wondere schikking, die nog eenmaal de Christenheid de mogelijkheid biedt om te worden gered."***

Wat volgt is uit "Anno Domini 1000 – Anno Domini 2000", behoudens wat tussen haakjes staat. Toevoegingen van Hubert Luns. (citaten pp. 62-63, 66-67, 69-71, 78)

6.20 – De Prelude

[Na zijn overwinningen daalt de vorst Otto I in 961 af naar Italië om de keizerskroon in ontvangst te nemen.] [De persona[63] van het] in hem herstelde keizerschap [van oost en west] doet een krachtige poging om de eenheid der oecumene te vernieuwen. Otto herstelt het Rijk van Karel de Grote voor een groot deel. (…) Het pausdom wordt bevrijd. (…) De Islam wordt teruggeslagen. Dit alles is verbonden met de grote geestelijke reformatie van Cluny, die het herstel van de band van Hemel en Aarde beoogde. Otto I heeft zich eigenlijk aan het hoofd van deze reformatie gesteld. Zijn pogingen om de eenheid van de Christelijke beschaving te verwerkelijken, worden gedragen door een [verheven] geestelijk beginsel. (…) De zondige verdeeldheid [in de Christelijke beschaving] moet opgeheven worden. In de gehele oecumene moet recht, gerechtigheid en barmhartigheid heersen. Otto I heeft dit alles onvermoeid trachten te verwezenlijken. Hij is een hoogstaande, indrukwekkende geniale persoonlijkheid geweest. Het laatste wat de eenheid der Christenheid nog in de weg stond was de pretentie van Byzantium. De Oost-Romeinen erkenden het keizerschap van Otto niet, want Hellenistische goden (hemelvorsten of engelenvorsten) wilden de directe invloed van de god (of hemelvorst) van de oecumene verdringen. (…) [De keizer is er wel in geslaagd, zij het met veel moeite, om een huwelijk te arrangeren tussen zijn zoon en de Byzantijnse prinses Theophano, wat in 972 gesloten wordt.] Het doel van het streven van Otto I is bereikt. Hiermee heeft hij de grondslag voor de hernieuwde eenheid der oecumene mogen aanschouwen. In dit met moeite gearrangeerde huwelijk ligt de apotheose van het bewind van Otto I. Reeds een jaar later sterft hij te Quedlinburg.

De geniale Otto II volgt de roeping van zijn vader Otto I. Ook het leven van Keizer Otto II openbaart duidelijk dat de god der oecumene in hem handelt. De Keizer weet overal de opstanden, waarin de oude machten hun zelfstandigheid willen terugkrijgen, te bewingen. (…) Schitterend legt de god in de Keizer zijn gezag op aan de machten die de eenheid der oecumene weerstreven. De Hellenistische goden verzetten zich echter meer dan ooit. Zij trachten Byzantium aan het onmiddellijke gezag van de god te onttrekken. Zij doen dit op een wijze die grote gevolgen voor het Oost Romeinse rijk heeft gehad, ja die uiteindelijk tot de ondergang van Byzantium heeft geleid. Hun rebellie tegen de god der oecumene drijft hen tot een [syncretistisch] bondgenootschap met de Islam, die door een nieuw opgekomen 'hemelvorst' wordt aangevoerd, de schutsengel van Arabië. In deze daad blijkt dat het Hellenisme Byzantium meer overheerste dan het Christendom. Het is in de loop der geschiedenis duidelijk geworden welk een fatale daad hiermee is verricht. Byzantium heeft de oecumene verraden. Het heeft de god van de oecumene niet anders dan indirect willen aannemen, [middels een uiterlijke vorm]. Om zijn onmiddellijk regime onmogelijk te maken verbindt Byzantium zich in een monsterverbond met de Islam. Dit heeft [in de loop der tijd] tot gevolg dat Byzantium gebied op gebied aan de Islam verliest…

(…) Ondanks haar overwinningen, ondanks het openbaar worden van een waarachtig geestelijk herstel, was de reformatie van Otto I en Otto II niet sterk genoeg om het drei-

---

62) "The Civilization of the Middle Ages" van Norman F. Cantor – HarperCollins Publ., New York # 1993 (volledig herzien en uitgebreid). Eerdere uitgaven: "Medieval History: the Life and Death of a Civilization" # 1974 (herzien), 1968 (herzien), 1963. Citaat p. 216.

63) Iemands persona is het aspect van zijn karakter of aard dat hij aan andere mensen presenteert, misschien in tegenstelling tot zijn echte karakter of ware aard.

gende oordeel af te wenden. De god van het Westen, de schutsengel der Christelijke beschaving had acht gegeven op de vermaning van Israëls God: *"Doet recht aan de arme en aan de wees; rechtvaardigt de verdrukte en de arme, rukt hem uit de hand van de goddeloze."* In de beide Keizers had de god waarachtig getracht te gehoorzamen aan deze opdracht. De verharding der Christenheid was echter zo groot geworden, dat de bekering uitbleef. Ondanks het machtige en schitterende herstel van de Ottonische reformatie, waarin de god van het avondland zijn cultuur zocht te redden, bekeerde de Christenheid zelf zich niet. Rome, Germanië, Byzantium trachten de eenheid der oecumene te vernietigen door de heerschappij van de god der oecumene van zich af te werpen. Het verwonderlijke heeft plaatsgevonden: [de personificatie van] de god bekeert zich, zijn cultuur volgt hem echter hierin niet na. [In die zin kan van een mislukte missie worden gesproken, net als bij Adam, alhoewel bij hem geen sprake kon zijn van volk en cultuur. Adams falen heeft grote gevolgen gehad voor het verdere verloop van de geschiedenis, net als Otto's falen en van zijn zoon nadien; de desastreuse ontwikkelingen in het tweede Christelijke millennium kunnen daar niet los van worden gezien.]

6.21 – Iets Goddelijks wordt Openbaar

Uit het huwelijk van Otto II, de Keizer van het Westen en Theophano, de dochter van de Oost Romeinse Keizer Romanus II, werd in 980 een zoon geboren, de latere Otto III, die reeds door geboorte de eenheid van de gehele Christenheid vertegenwoordigde. (…) [Met recht kan worden gesteld dat] Otto III de vleesgeworden eenheid was van de Christelijke cultuur. Otto I en Otto II waren instrumenten van de god. Was Otto III meer dan instrument? (…) De feiten uit Otto's III leven geven aanleiding tot die veronderstelling. Duidelijk is dat hij door de god in bezit genomen is. Zijn hoog zedelijk leven, zijn geniale daden reeds op zeer jeugdige leeftijd, zijn hoog roepingsbesef, zijn afzondering in het leven, wijzen alle in deze richting. (…) Paus Silvester II heeft dit geheim aangeraakt door in de jonge Otto iets goddelijks te zien: *"Iets goddelijks wordt openbaar, ik weet niet wat, als iemand door geboorte Griek door gezag Romein en als het ware door erfrecht de schatten van Griekse en Romeinse wijsheid in bezit neemt."*

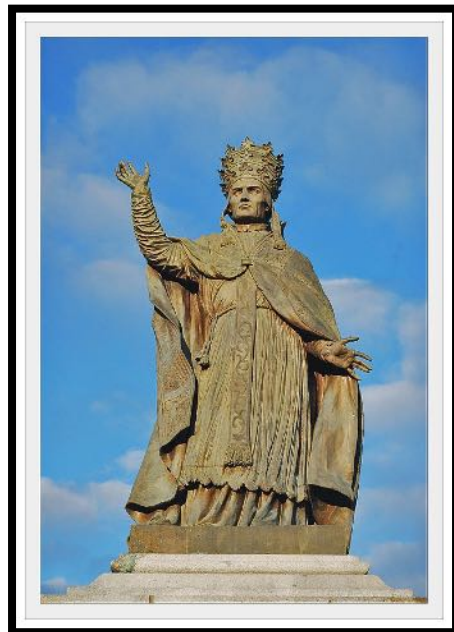
(…) [Otto II sterft als zijn zoon drie jaar oud is.] Nog geen vijftien jaar oud neemt Otto III zelf de regering in handen. Al zijn daden zijn gericht op het herstel van de oecumene en het openbaar maken van de stad Gods op aarde. Dan schijnt het, …dat nog juist voor het aanbreken van het jaar duizend de stad Gods op aarde openbaar zal worden. [Als laatste voorbereidende daad] besluit Otto in 999 zijn geliefde leermeester Gerbert van Reims als Silvester II tot paus te benoemen [met wie hij in eendrachtige samenwerking zijn doel wil bereiken]. [De naam Silvester vertegenwoordigt daarin een bewuste poging om een verband met het pausschap van Sint Silvester I (314-325) te leggen, wiens pontificaat van oudsher als een model werd beschouwd van pauselijke en keizerlijke samenwerking.[64)]]

Meer dan enige voorganger van hem heeft Otto III het ogenblik van de verwezenlijking van de godsstaat nabij gebracht. Zijn daden zijn van een haast bovenaardse glans. Terwijl hij naar leeftijd nog slechts een knaap is, leidt hij het gehele Rijk. Dan

---

64) "Lives of the Popes", Richard P. McBrien - HarperSanFransisco # 1997. Citaat is van paus nr. 139.

is hij reeds een groot veldheer. Zijn levenswijze herinnert ook aan het bovenaardse. Hij leeft in een ascetische reinheid. Alhoewel hij minzaam en grootmoedig is voor allen die in zijn nabijheid zijn, kan hij niet steeds onder hen verkeren. Bij de maaltijden was hij bijvoorbeeld gewoon alleen te zitten aan een halfronde tafel, die hoger stond dan de tafel van zijn gasten. Dit deed hij niet uit ijdelheid maar opdat de glans van zijn wezen niet te onverdraaglijk voor zijn omgeving zou zijn. Niet alleen door zijn grote daden wil hij de stad Gods op aarde brengen. Als het hoofd van de oecumene wil hij boete doen voor de ongerechtigheid der Christenheid. Otto bedrijft de uiterste ascese tot geselingen toe. Het is merkwaardig dat hij daarbij nooit de keizerlijke attributen aflegde. Daarmee drukt hij uit dat hij niet voor zich persoonlijk boete doet, maar als Keizer voor de Christenheid, wier hoofd hij is, (…) om zo plaatsvervangend het oordeel dat over de Christenheid had moeten losbarsten, te ondergaan. (…) Het is daarom dat hij zich [gedurende enige tijd] noemt: *"Slaaf van Jezus Christus en Keizer Augustus der Romeinen, volgens de wil van God, die onze Verlosser en Bevrijder is."*

(…) De notie van het plaatsvervangend offer behoort tot de diepste noties van de menselijke natuur. Weet wel dat een universeel oordeel en straf nooit uitingen zijn van wraak van de hoogste God [want dat zijn kleingeestige termen]. Ze zijn voorwaarden voor herstel en herschepping, en daarom zijn ze onherroepelijk. God, die Liefde is, wil niet dat zijn schepping – die uit liefde is ontstaan – door zonde te gronde gaat. Daarom hangen oordeel en straf samen met de liefde Gods. De straf is bedoeld als herscheppingsdaad. Omdat [de mensheid één familie is en] de straf geen vergelding is maar herscheppingsdaad, kan deze plaatsvervangend worden ondergaan. [Indien in de juiste gemoedstoestand gedragen] vormt het een machtige herstellingsdaad. Dan nog iets. In het plaatsvervangend lijden openbaart zich machtig de restoratieve kracht van de [broederlijke] liefde.

(…) Al deze dingen [en nog veel meer] maken het steeds aannemelijker, dat de veronderstelling juist is: Otto III was meer dan Keizer! De god van het Westen, de schutsengel der Christenheid heeft zich kort voor de grote beslissende keuze van het jaar 1000 in Otto III geïncarneerd. Voor ons, laat geborenen, is deze veronderstelling moeilijk te verstaan. Het aannemen van de veronderstelling maakt echter heel veel inzichtelijk wat anders volstrekt onverklaarbaar blijft.

6.22 – Otto's Dood is de Kentering in de Tijd

(…) [Door zijn plaatsvervangend instaan] heeft de god van het Avondland het doodvonnis dat voltrokken moest worden over zijn cultuur op zich doen aanlopen. De voltrekking van het doodvonnis wordt in de historie openbaar in de plotselinge dood van Keizer Otto III, op de 23e Januari van het jaar 1002. Blijkbaar mocht de uitvoering van het vonnis niet langer worden uitgesteld. Met de dood van Otto III is de oecumene van oost en west voorgoed geschonden. (…) Algemeen hebben [zijn tijdgenoten] intuïtief verstaan dat in Otto's dood een metahistorisch gebeuren openbaar werd. Het volgende gedicht van Leo van Vercelli, een tijdgenoot van de keizer, openbaart dit zonneklaar. Het gedicht is onmiddellijk na Otto's dood geschreven en gaat als volgt:

> *Dat de wereld rouw bedrijve, dat Rome rouw bedrijve, dat*
> *de Christenheid treure.*
> *Dat geen gezang te Rome klinke, dat het keizerlijk paleis krijte!*
> *Onder de afwezigheid van de Keizer zijn de eeuwen in verwarring.*
> *Terwijl onze Otto sterft, verrijst de dood in de wereld.*
> *De hemel heeft zijn aangezicht veranderd en de aarde haar uiterlijk.*
> *De wolven zullen het volk verslinden, het einde van alles zal zijn.*
> *Weldra zal de hemel instorten en zullen de elementen vergaan.*

De dood van Keizer Otto III wordt ervaren als een gebeuren dat hemel en aarde beweegt. Omdat haar lot door die dood wordt bepaald, daarom moet de gehele wereld rouw bedrijven. Rome, de hoofdstad der oecumene, moet rouw bedrijven. De Christenheid moet treuren, want degeen die in de wereld was gekomen om haar te redden, is gestorven. Daarom moet het gezang te Rome verstommen, het gezang dat eens de vreugde uitte van de verwachting der komende uitredding. Het paleis moet krijten want geen keizer zal meer hoofd van de Christenheid zijn [als lichaam]. Bij afwezigheid van de Keizer zullen de eeuwen verward worden. Otto's dood is de grote kentering in de tijd. Als hij sterft dringt de dood als algemeen heerser de Christelijke cultuur binnen. Otto's dood heeft kosmische betekenis. De hemel heeft zijn aangezicht veranderd en de aarde haar uiterlijk. De wolven zullen het volk verslinden, een beeld dat is ontleend aan het Germaanse verleden. De wolven zijn volgens de mythologische overlevering de geïncarneerde demonen die losbreken als de goden sterven, waardoor de wereld ten ondergang is gedoemd.

Dit zijn volstrekt ongebruikelijke uitspraken bij de dood van een keizer. Toen Karel de Grote stierf, zelfs toen, werden zulke dingen niet gezegd. Het gedicht wijst opnieuw duidelijk op het geheim van het leven van Otto III. Intuïtief heeft men verstaan dat Otto's dood meer betekende dan de dood van een keizer. Men voelde aan dat in zijn dood een metahistorische gebeurtenis vorm kreeg. Slechts als een god sterft wordt de kosmos bewogen, gaat de dood in een cultuurgebied heersen. Dan wordt de verbinding tussen Hemel en Aarde verbroken, waardoor tezelfdertijd het aangezicht van hemel en aarde van uiterlijk verandert.

Dr. Frank de Graaff (19128-1993) was hervormd predikant te Well en Ammerzoden, Apeldoorn, Rotterdam en Hattem. Hij schreef elf boeken, waarvan de bekendste is geworden: "Als goden sterven, de crisis van de westerse cultuur" # 1969.

Algemene Opmerking: Herhaaldelijk gebruikt Frank de Graaff de uitdrukking "eenheid der oecumene" of "god der oecumene". Hij spreekt ook van "de eenheid der gehele Christenheid" en van "eenheid der Christelijke beschaving". Met die laatste twee begrippen is niets mis. Bij oecumene echter heb ik mijn twijfels. Op zijn minst leidt dit woord tot misverstanden. Oecumene betekent "bewoonde wereld" en duidde vroeger het Romeinse Rijk aan. In de 18e eeuw is daar de betekenis van toenadering tussen de kerken aan gegeven, maar pas in de 20e eeuw werd het een courant begrip. Het eenheidsstreven volgens Efeze 4 ligt daar niet in besloten! In het jaar 1000 was er nog geen reformatie geweest en overwegingen dienaangaande speelden toen nog geen rol. Daarom moet Otto III niet hebben gedacht aan iets dat op de hedendaagse oecumenische beweging lijkt, maar hij zal de eendracht van kerk en staat hebben beoogd. In plaats van eenheid der oecumene verkies ik daarom als typering voor de Ottonische periode het begrip "eenheid der Christelijke Kerk en Wereld" - een soort Urbi et Orbi, en elders verkies ik in plaats van oecumene de term kerkeenwording (tegenhanger van kerkscheiding), en voor god der oecumene het begrip "god van de kerkeenwording en de entente cordiale" (wereldlijke overeenstemming). Op één plaats zou ik oecumene laten staan omdat dit onmiskenbaar in de klassieke betekenis wordt gebruikt: *"In de gehele oecumene moet recht, gerechtigheid en barmhartigheid heersen."*

De Geslachtslijnen van Jezus & Gods Koninkrijk op Aarde

Dit gaat over de wederoprichting van Gods koninkrijk op aarde. Adam met de gouden glans van koningschap vertegenwoordigt het type van de priesterkoning. Toen ontstond het begin van Gods zichtbare geschiedenis en zijn openbaring aan deze worstelende wereld. De grote samenzwering gaat in tegen de rangorde van koningen, tegen de troon en het altaar, door die trotse en superbe hoofden beraamd die niets willen weten van het Koninkrijk Gods, maar hun eigen instituten willen oprichten met hun eigen wetten. "Uw Rijk kome" is een van de opmerkelijkste gebeden. Het gaat over de vervulling van Gods koninkrijk op aarde, over de vestiging van het Messiaanse Vrederijk, als de zwaarden in ploegscharen zullen zijn omgesmeed. Dan zal de ene natie het zwaard niet meer opnemen tegen de andere, noch zal oorlog worden aangeleerd. Maar er is geen koninkrijk zonder koning! De Heer, koning der koningen, zal deze koning aanstellen die van een gezegende lijn komt, een uitverkoren lijn die via zijn voorgeslacht kan worden getraceerd. Genealogieën zijn belangrijk. De Bijbel heeft veel genealogische lijsten en met recht! Zoals de priester Zacharias profeteerde: "De Heer, de God van Israël, heeft in het Huis van David, zijn dienaar, een hoorn des heils opgericht."

7.23 – 'Haar' Zaad zal het hoofd van de vijand verbrijzelen

De Maagd Maria, uit wie de Messias is ontsproten, was de hoogst uitverkorene. Tezelfdertijd kon zij op een koninklijke afstamming wijzen. Een eenvoudig volksmeisje was zij zeker niet. Zij vervulde de Messiaanse protobelofte, die kort nadat de slang Eva had verleid werd uitgesproken: *"De Heer God zei toen tegen de slang: 'Vijandschap sticht ik tussen u en de vrouw, tussen* ***haar Zaad*** *en het zijne.* ***Hij*** *zal uw kop vermorzelen!'"* Jezus Messias blijkt het voorspelde Zaad van de vrouw te zijn, in deze profetie in de enkelvoudsvorm benoemd. Hij zou de komende zijn om het hoofd van de vijand te vermorzelen. *"Haar Zaad"* is een vreemde formulering omdat zaad normaal bij de man hoort! Maar hier was Maria's ontvangenis door de Heilige Geest, zonder de betrokkenheid van een man. In dit vers wordt 'Zaad' vaak met nakomelingschap of

kroost vertaald, maar in de King James uitgave, die uit 1611, komt verder geen enkel geval voor waar zaad op deze manier is vertaald. In Jesaja 44:3 worden beide woorden gebruikt met aparte Hebreeuwse termen: *"Ik zal mijn Geest op uw Zaad (zara) gieten, en mijn zegen op uw nakomelingschap (tse'etsa)."* Het eerste deel wijst op Jesaja 42:1, in Mattheüs 12:18 aangehaald, sprekend over Jezus: *"Mijn uitverkorene op wien Ik mijn Geest heb gelegd."*

In "The Ancient Book of Jasher", in een Engelse uitgave rechtstreeks vanuit het Hebreeuws, staat een uitdrukking die rechtvaardigt dat het Hebreeuws voor zaad in 'mannelijk nakomelingschap' wordt vertaald, waardoor het uitsluitend betrekking heeft op een jongetje, omdat een meisje – in de Hebreeuwse praktijk – aan de familie waaraan zij wordt uitgehuwelijkt ter adoptie zal worden afgegeven en door dat feit niet in een genealogische lijst meetelt. Het betreft Jasher 16:30-34 :

> «« En toen Sarai zag dat Hagar van Abram zwanger was, werd Sarai jaloers op haar dienstmeid, en Sarai zei tot zichzelf, dit betekent zeker niet anders dan dat zij beter is dan ik. En Sarai zei tegen Abram, mijn pech is jouw schuld, want toen jij destijds tot de Heer om kinderen bad, waarom heb jij toen niet voor mij gebeden opdat de Heer mij 'zaad' van jou zou geven? (…) En Sarai maakte Hagar het leven moeilijk, en zij vluchtte weg van haar in de woestijn. En een engel van de Heer vond haar bij de plaats waar zij naartoe was gevlucht, bij een bron, en hij zei tot haar, vrees niet, want Ik zal uw 'zaad' vermenigvuldigen, want u zal een zoon baren en zijn naam Ishmaël noemen. »»

Adam en Eva faalden wegens de overtreding van het gebod, maar volgens de protobelofte bleef hun opdracht gehandhaafd, die in Abraham werd hernieuwd. Daarom begint Jezus' geslachtslijst van Mattheüs wat tevens de eerste zin is uit het Nieuwe Testament, met: *"zoon van David zoon van Abraham".* Galaten 3 formuleert de hernieuwing als volgt: *"Allen uit het geloof zijn zonen van Abraham aan wie de beloftenissen werden gegeven – en aan zijn Zaad; niet aan 'zaden' als van velen maar als van één, en dat is Christus."* Een gelijksoortige beeld wordt opgeroepen in Handelingen 2:29-30, maar hier ten aanzien van David: *"Ik mag wel vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij gestorven en begraven is, want we hebben zijn graf bij ons tot op deze dag. Welnu, omdat hij een profeet was en wist dat God hem bij eed gezworen had dat Hij een van zijn nakomelingen op zijn troon zou doen zetelen, sprak hij dit uit met een blik in de toekomst over Christus' verijzenis."*

Adam was een zondaar en David, zoon van Abraham, was dat ook en wellicht zelfs een erger zondaar. Als iemand overspel wenst te vergoelijken, kan hij op zijn schandalig gedrag met Batseba wijzen, Uriahs vrouw, die later de moeder van Koning Salomon werd. Desondanks kwam hij uit een voorouderlijk geslacht met een opdracht voor de mensheid. Hij werd aangesteld voor het welzijn van zijn volk, zoals zijn volk ook is aangesteld voor het welzijn van de wereld. De door koning David geschreven psalmen leggen er getuigenis vanaf dat hij in de Mikvehdoop voor zijn volk borg stond en het aldus heeft gebracht in het enige offer van de Zoon – wat Gods verborgen naam is. (De Mikveh is in de Joodse praktijk een badhuis voor rituele onderdompeling.) Omdat de Zoon nog niet was gekomen was het een 'vóóruit' dopen in zijn Naam. Davids lijn is het begin van de koninklijke lijn, gedragen door de verzoenings- of bloedlijn van bemiddelaars met de smeekbede: "Uw Rijk kome!" De Bijbel weerspiegelt de Messias vaak in David, niet dat hij volmaakt was, verre van dat! Toch is hij net als Adam een model (een tupos) van Hem die komen moest. En zo is het ook met de 'onvolmaakte' Bijbelse wet, die naar het perfecte Hemels voorbeeld is gemodelleerd, onvolmaakt in de zin dat de vereiste dierenoffers geen werkelijke verzoening konden bewerken.

7.24 – De aartsvaderlijke perikelen van Israël

Hosea noemt het Noorderrijk Israël en het andere rijk Judeah. Strikt genomen is Judeah ook deel van Israël, maar de praktijk was toen om die term te reserveren voor het Noorderrijk van de tien stammen. Uit de samenhang blijkt of het Israël van de 12 wordt bedoeld of dat van de 10. Efraïm, de andere term voor het Noorderrijk, was de jongste zoon van Jozef en Asenat, eertijds de huiszieneres van Potifar, die hoofd van de garde van farao was en priester van On. (vergelijk Gen. 39:7 met 41:45) We zullen in deze paragraaf kijken naar de oorzaken en voorwaarden die ertoe leidden dat Efraïm zo'n bijzonder plaats inneemt in Gods heilsplan met de wereld. Immers, in Efraïm zou Israël een zegen zijn. (Gen. 48:20) Zoals Onkelos opmerkt: *"Efraïms afstammelingen zullen heersers van naties zijn."* En de Genesis-profetie continueert: *"Dat God Israël als Efraïm en Manasse maakt!"*

Het huwelijk van Jozef en Asenat werd door een serie onwaarschijnlijke gebeurtenissen gearrangeerd en was Gods manier om de vloek op te heffen die het volk Israël over zichzelf had afgeroepen als gevolg van het verraderlijk verbond met Sichem. Het geval wil dat Asenat (behorende tot de god A'nath) het buitenechtelijk kind was van Jozefs zuster Dina. Sichem de hivietenprins had dat kind verwekt, 'Zelicha' (sluw) geheten. (Baraita Eliëzer 38, Boek Jasher 44) Uit wraak wegens de ruwe verkrachting van hun zuster sluiten Jakobs zonen met Sichems volk een verraderlijk verbond, maar één die in Gods ogen geldig was: want ze hadden in Naam van de God van Israël een eed gezworen die stelde dat ze in alles identiek aan Israël zouden worden. Wegens het belang der gebeurtenissen die tot de slachting van de Sichemieten leidde, zal ik hier het belangrijkste deel uit Genesis 34 citeren:

> «« Op een dag ging Dina, de dochter van Lea en Jakob [de kleinzoon van Abraham], eens kijken bij de meisjes van dat land. Zij werd opgemerkt door Sichem, een van de zonen van de Hiviet Hamor, die over dat gebied heerste. Hij overweldigde en verkrachtte haar. Maar omdat hij zich onweerstaanbaar tot Dina aangetrokken voelde en verliefd op haar was, deed hij zijn best om het meisje voor zich te winnen. *"Zorg ervoor dat dit meisje mijn vrouw wordt",* zei hij tegen zijn vader Hamor. Hamor ging toen naar Jakob om met hem te praten.
>
> Zodra Jakobs zonen van het gebeurde hoorden, gingen zij onmiddelijk naar huis. Ze voelden zich diep gekrenkt en waren woedend omdat Sichem gemeenschap had gehad met hun zuster en zich schuldig had gemaakt aan iets dat voor de Israëlieten een schandelijk en ontoelaatbaar vergrijp is. Hamor deed hun een voorstel: *"Sichem, mijn zoon, houdt zielsveel van uw zuster. Daarom verzoek ik u haar aan hem uit te huwelijken. En verbind u ook door andere huwelijken met ons: geef ons uw dochters en trouw zelf met die van ons. En blijf dan bij ons, het land ligt voor u open: u kunt er wonen, er vrij in rondtrekken en er grond kopen."* Sichem zelf zei tegen Dina's vader en broers: *"Bewijs mij alstublieft die gunst, dan geef ik u wat u maar wenst. Vraag gerust een hoge bruidsprijs van mij en grote geschenken, ik geef u alles wat u verlangt, als u mij het meisje maar tot vrouw wilt geven."* Jakobs zonen gaven Sichem en zijn vader een listig antwoord. Dat deden ze omdat Sichem hun zuster Dina had onteerd [die hem verafschuwde]. *"Dat kunnen we niet doen",* zeiden ze, *"onze zuster aan iemand geven die niet besneden is, dat zou voor ons een schande zijn. Wij kunnen uw verzoek alleen inwilligen op voorwaarde dat u net zo wordt als wij, dat iedereen van het mannelijk geslacht bij u wordt besneden. Dan geven wij u onze dochters en trouwen wij met uw dochters en dan blijven we bij u wonen en zullen één volk worden. Maar als u geen gehoor geeft aan deze eis en als u zich niet laat besnijden, halen we onze zuster terug en vertrekken."* Met dat voorstel konden Hamor en zijn zoon Sichem instemmen. De jongeman wilde geen moment wachten met de uitvoering ervan, want hij begeerde Jakobs dochter vurig. Sichem stond onder zijn stamgenoten het hoogst in aanzien

en dus ging hij samen met zijn vader, de stamoudste, naar de stadspoort. Tegen de mannen die daar bijeen gekomen waren, zeiden ze: *"Die mensen hebben vredelievende bedoelingen. Laat ze daarom hier wonen en vrij in ons land rondtrekken. Er is immers ruimte genoeg in ons land. Wij kunnen met hun dochters trouwen, en onze dochters kunnen we aan hen geven. Maar ze stellen één voorwaarde voordat ze bereid zijn om bij ons te wonen en één volk met ons te worden: al onze mannen en jongens moeten worden besneden, net als zij. Stel u eens voor – hun hele veestapel en al hun bezittingen zullen voor ons zijn! Laten we hun dus ter wille zijn, dan blijven ze bij ons."*

Allen die in de stadspoort bijeen waren gekomen gaven gehoor aan de oproep van Hamor en Sichem – en zo werden allen van het mannelijk geslacht die daar bijeen waren, besneden. Drie dagen later, toen de mannen van Sichem koortsig waren, pakten twee van Jakobs zonen, Simeon en Levi, die volle broers van Dina waren, hun zwaard en overvielen de stad, waar niemand op onraad bedacht was. Ze doodden alle mannen. Ook Hamor en zijn zoon Sichem brachten ze om het leven. Ze haalden Dina uit Sichems huis en vertrokken. Daarop beroofden Jakobs andere zonen de slachtoffers en plunderden de stad, omdat hun zuster was onteerd. Schapen, geiten, runderen, ezels, en alles wat er in de stad of op het veld te vinden was maakten ze buit. Alle bezittingen namen ze mee, en de vrouwen en kinderen voerden ze als gevangenen weg; ze roofden de huizen helemaal leeg. [We mogen aannemen dat volgens de gewoonte uit die tijd hun vrouwen en kinderen als slaven werden verkocht.] »»

De voorwaarden van het verbond tussen het volk van Israël en de Sichemieten worden in vers 15 genoemd: *"Indien u net zo wordt als wij, als ieder van het mannelijk geslacht bij u wordt besneden, dan geven wij u onze dochters en trouwen wij met uw dochters, dan blijven we bij u wonen en zullen één volk worden."* Rambam (Maimonides) brengt naar voren dat deze voorwaarde de oorzaak was van Jakobs latere beroering, de verbanning naar Egypte. Ze hadden contractbreuk gepleegd! Ongeacht de wandaden van het stadsvolk hadden ze dit nooit zo mogen doen. Hier is een voorbeeld waaruit blijkt dat Israël geen verbond mag sluiten en breken, net als God die geen verbond kan sluiten en het breken. Israël is Gods partner en dient zijn wegen te bewandelen, vandaar deze eis. Illustratief is het verbond met de Gibeonieten tijdens de verovering van het Beloofde Land, kort na de Exodus.[65)] Kennelijk hadden ze hun lesje geleerd:

«« De stamhoofden van Israël verzuimden de Heer om raad te vragen [een groot verzuim]. Hun leider Jozua sloot een vredesverdrag met de Gibeonieten en zegde hun toe dat hun leven zou worden gespaard. Maar drie dagen nadat dit verdrag gesloten was, ontdekten ze dat de Gibeonieten juist dichtbij woonden en niet veraf [zoals was verteld]. De kinderen van Israël vielen de Gibeonieten niet aan [alhoewel ze dat graag hadden gedaan], omdat de stamhoofden hun dat gezworen hadden. Ze zeiden: "*We hebben gezworen bij de (Naam van de) Heer, de God van Israël, dus we kunnen ze niets doen. We moeten onze eed gestand doen en ze laten leven, anders roepen we Gods wraak over ons af door de schending van onze eed."* »» (Joz. 9:14-20)

Volgens de Augustijnse non A.K. Emmerick, die vroeg negentiende eeuw leefde en visioenen had over episoden uit het Oude Testament, gebeurde het dat Dina na deze slachting werd uitgehuwelijkt aan een vorst van de Jebusieten in de omgeving van het toekomstige Jeruzalem. En ze laat weten dat om moeilijkheden te voorkomen zij haar dochtertje samen met de vroedvrouw aan een langstrekkende karavaan meegeeft. Ook nu nog kan een buitenechtelijk kind een ellendig bestaan tegemoet zien in dit deel van de wereld met zijn sterke Islamitische aanwezigheid, die sterk leunt op de patriarchale familiecel. Om zo'n kind voor de kwaadwilligheid van de maatschappij te behoeden wordt het soms in een weeshuis geplaatst, wat het moderne equivalent is voor een

langstrekkende karavaan. Door een samenloop van omstandigheden wordt een flink aantal jaren later Jozef, die Dina's oom is, en toen zeventien jaar oud, aan een langstrekkende karavaan meegegeven en aldus belandden beiden in Potifars huis, …om dertien jaar later met elkaar te huwen. In eerste instantie moet Asenat niets van haar illustere afkomst hebben afgeweten. (Gen. 39:14) Dit komt overeen met de Bereishis van de populaire ArtScroll Tanach Series waar staat dat volgens de Pirkei van Rabbijn Eliëzer (38) Dina uit Sichems overweldiging een dochter kreeg die zij Asenat noemde (of Asenah), een Egyptische naam met de betekenis: 'zij behoort haar vader toe'. Rabbijn Eliëzer gaat verder: *"De broers wilden het kind niet houden opdat niet van ontucht zou worden gesproken in Jakobs tenten."* Om haar veiligheid te garanderen graveerde Jakob het tetragrammaton op een metalen plaat (de Naam van God) en hing dat om haar nek en liet haar daarna achter in een veld onder een struik (struik wijst op senah).

---

65) De Gibeonieten zijn gekend als de Hivieten of troglodieten (grotbewoners), want dat betekent het Hebreeuws (Strong's 2337/40). Hivieten waren de afstammelingen van Cham, zoon van Noach, en spraken net als de Israëlieten een Semitische taal en ze konden, tenminste in de vroege stadia, probleemloos met elkaar converseren. Het land Kanaän, zoals het land toen heette, is vol grotten, sommige van immense afmetingen waarin met gemak hele dorpen pasten. Omdat de Hivieten niet volgens Gods instructie werden uitgeroeid hebben ze Israëls twaalf stammen tot ontucht gebracht. Berucht waren de Kanaänieten om hun kinderoffers (in een variant op onze eigentijdse abortussen). De grote Profeet Elia daagt de profeten van de heidense god Baäl uit ten tijde van Koning Achab en zijn vrouw Jezabel. Deze vrouw staat symbolisch voor vermenging van het Christendom met afgoderij, thans oecumene geheten: "Ik heb tégen u dat ge de vrouw Jezabel laat begaan, die zich profetes noemt, die mijn volgelingen verleidt om ontucht te plegen en afgodenoffers te eten." (Op. 2:20) Nadat Elia op de Carmel had bewezen dat JHWH de echte God is, doodde hij al Jezabels afgodendienaars. Zij moet van Hivietische afkomst zijn geweest, daar zij Baäl-Melkart aanbad, de Fenicische god van Tyrus en Sidon. De Feniciërs waren overigens verbonden met de Minoïsche beschaving van Kreta waarvan, tegen het einde van de 15e eeuw v. Chr. het zwaartepunt naar Kanaän verschoof. "De bloeitijd van de oude intercontinentale zeevaarders was volgens het bewijsmateriaal zoals nu voorhanden in het midden van het 2e mill. v. Chr. toen de Minoïsche thalassocraten (zeeheren) over de wateren heersten." (Zie "Before Columbus" van de vermaarde Minoïsche expert Cyrus H. Gordon #1971, pp. 43-9, 206) "De Grieken scheerden alle noordwest Semieten over één kam als de Feniciërs (p.194). Gaza, één van hen, wordt op een Griekse munt Gaza Minoa genoemd (p. 108)." Nadat Tyrus in de 6e eeuw v. Chr. was verwoest, weken ze uit naar Carthago, waar bewijs is gevonden van mensenoffers. Feniciaan kan zijn afgeleid van het Griekse φόνος (phonos). In de Griekse mythologie waren de Phonoi (meervoud) de 'afschuwwekkende gezichten', zijnde de personificatie van moord. De Jezabel episode verduidelijkt dat er kruisbestuiving was. Niet alleen hadden de Israëlieten hun gewoonten aangeleerd, maar ook omgekeerd, zelfs in die mate dat de Maya's (volgens de Popol Vuh) de ontstaansgeschiedenis van het volk Israël tot de hunne hadden gemaakt (Jozefs twee zonen waren voor 25% Hiviet). De Popol Vuh verhaalt de Exodus uit Egypte en vestiging van de Maya's in het Beloofde Land. Totdat Carthago in 146 v. Chr. door de Romeinen totaal werd verwoest, zeilden de Feniciërs regelmatig naar Amerika. In Guatamala vestigden ze de Quiché-Maya beschaving, zichzelf de kHiwym (Hivieten) noemend. Hun epos, de Popol Vuh, is in hun eigen taal op schrift gesteld, het Quiché, getypeerd als gecreoliseerd Hebreeuws of pidgin, een verbasterd Hebreeuws.

David Allen Deal heeft de Hebreeuwse wortel onweerlegbaar aangetoond in "The Nexus - the link between the Mayan and Semitic during pre-Columbian times" # 1993 (met voorwoord van de grote taalkundige Cyrus H. Gordon). Zie het synopsis op pp. 95-97, alsook pp. 11-12, 38, 52-56, 118, 124-26. Zie ook "The Discovery of Ancient America" uit 1984 van David Allen Deal. Tevens "Before Columbus" voor een uiteenzetting over de Popol Vuh. Een belangrijke vertaling van de Popol Vuh is van Adrián Recinos uit 1947, in 1951 vanuit het Spaans in het Engels vertaald. Een meesterstuk is de Engelse vertaling uit 2018 van Michael Bazzett, rechtstreeks vanuit het Quiché (K'iche'). Hij heeft daartoe dankbaar gebruik gemaakt van de vertaling van Allen Christenson uit 2007. Bazzett spreekt over de ontdekking in 2009 in het Tijgercomplex van El Mirador van een stenen paneel met een tekst uit de Popol Vuh, gedateerd uit 200 v. Chr.

Beide verhalen komen in grote lijnen met elkaar overeen, maar ik verkies dat van Emmerick omdat zij heel betrouwbaar is. De voorzienigheid bracht het kind in Potifera's huis, de priester van On in Egypte, die helaas kinderloos was. Het Boek Jasher geeft aan (hfst. 44) dat zij een baby van elf maanden had ten tijde van de gevangenzetting van Jozef, met Potifar (of Potifera) als vader. Hij en zijn vrouw zullen dat kind hebben geadopteerd. Later, toen Jozef onderkoning van Egypte was geworden, trouwde hij met Asenat, oorspronkelijk Zelicha geheten.[66)]

Met deze geschiedenis komt de wel zeer ongebruikelijke patriarchale eindzegen aan Israëls kleinzoon Efraïm, zoon van Jozef, in logisch verband te staan, met welke zegen God hem tot de eerstgeborene onder de volkeren op aarde maakte. (Gen. 48:5-6) Dat verklaart ook waarom niet Jozef maar Efraïm, samen met zijn broer, het stuk grond erft dat Jozefs vader van Asenats vader Sichem had gekocht. Zo deed God, ondanks de schijnbaar geslaagde genocide, het plechtige hivietenverbond alsnog gestand en werd de daarmee samenhangende vloek opgeheven. Dit was uiterst belangrijk, want uit het 'gezegende' Israël zou de Messias worden geboren.

7.25 – Twee voorwaarden voor de Messiaanse Geslachtslijn

We gaan ons nu verdiepen in Jezus' geslachtslijnen die de Evangeliën aanreiken. De Messiaanse Jood Arnold Fruchtenbaum schrijft over de twee lijnen van Jezus' voorouders.[67)] Om te begrijpen waarom twee kronieken nodig zijn, zegt hij, moeten we de vereisten voor het koningschap kennen. Twee statenbonden met elk hun eigen voorwaarden kwamen na Koning Salomons dood tot stand die beide prat gingen op een monarchie: het noordelijke koninkrijk van de tien stammen met Samaria als hoofdstad en het zuidelijke van Judeah en Benjamin met Jeruzalem als hoofdstad. Jezus moest de vereisten van beide statenbonden vervullen. We hebben veel over deze problematiek nagedacht en het hier voor u liggend artikel kan als een uitbreiding worden beschouwd van dat van Fruchtenbaum, dat al meer dan dertig jaar oud is.

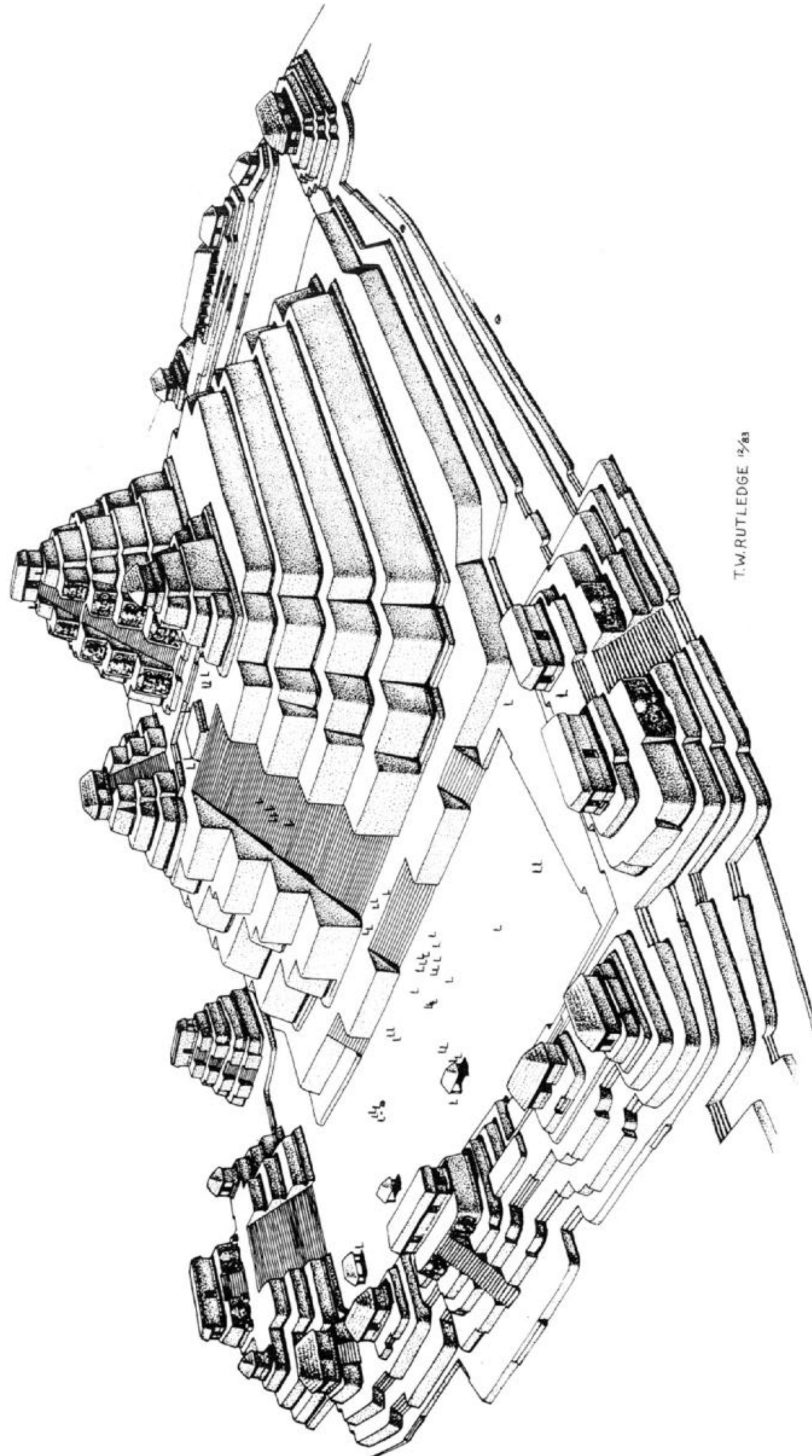
Voor het koningschap van het noordelijke tienstammenrijk gold geen speciale afstamming. Deze stond onder de goedkeuring en bevestiging van profeten. Daarentegen waren voor de zuidelijke twee een Davidische afstamming vereist. Niemand anders mocht op de Judaïtische koningstroon zitten van wat eens het Jodendom zou worden. Een samenzwering ontstond tegen deze vereisten, een samenzwering waar God van zegt dat ze gedoemd was te mislukken.[68)] Dit vormt volgens Fruchtenbaum de achtergrond van de verschillende Bijbelse voorwaarden voor koningschap en daarop richten zich de twee nieuwtestamentische stambomen. Die houden met zowel roeping als bloedlijn verband. Fruchtenbaum wijst ook op het feit dat de lijst in Mattheüs' Evangelie met een Joodse traditie breekt omdat het de namen van vier vrouwen bevat. Dit is ongehoord want de Talmoed zegt dat de familie van de moeder van de echtgenote niet als familie mag worden beschouwd. De reden is simpel. De vrouw ging in de familie van haar man op zoals bij onze wetgeving met een adoptiegeval. De bloedband was nog het enige wat haar aan haar oorspronkelijke familie vasthield. Deze vier vrouwen zijn dus uit roeping bepaald, zoals dat ook geldt voor de andere genealogie, die van Maria, die uit roeping de moeder van de Messias werd. Dat Mattheüs' genealogie die van Jozef is, blijkt uit de context. Jozef vervult een actieve rol in de ene vertelling en

---

66) Deze zogenaamde 'tradities' mogen verbazen, maar er bestaan meer tradities die niet vooraan in onze godsdienstige ervaring staan, maar toch waar zijn. In Judas vers 9 staat bijvoorbeeld de wat vreemde passage: "Zelfs de aartsengel Michaël waagde het niet de duivel te beschuldigen en te veroordelen toen hij met hem twistte over het lichaam van Mozes. Hij zei alleen: 'Moge de Heer u straffen.'"

67) "Issues: A Messianic Jewish Perspective" van Arnold G. Fruchtenbaum (nr 5:6, nov. 1987). Issues is van "Jews for Jesus", een van de bekendste evangelisatiebewegingen onder het Joodse volk. Ze zijn gevestigd in San Fransisco, Californië.

Maria een passieve, terwijl de andere vertelling hetzelfde verhaal brengt vanuit Maria's standpunt. De afstamming van Maria heeft een extra indicatie die aantoont dat deze van haar is, legt Fruchtenbaum uit, omdat het de Joodse gewoonte volgt om het lidwoord 'de' voor iedere eigennaam te plaatsen (in de Griekse grondtekst), terwijl die lidwoorden juist ontbreken in Jozefs afstammingslijst.

Tijgercomplex van El Mirador in Guatamala

7.26 – Waarom vier vrouwen in Jezus' geslachtslijst?

De vier vrouwen in Mattheüs' lijst, Tamar, Rachab, Ruth en Batsua, staan daar om voor ieder apart de unieke reden aan te geven voor hun uitverkiezing, wat in het goddelijk plan tot de geboorte van de Verlosser moest voeren. Met Tamar moest God de omstandigheden buigen omdat Juda in de eerste plaats nooit met Batsua had mogen trouwen. Nadat Juda een Kanaänietische had gehuwd zocht hij voor zijn eerstgeboren zoon Tamar uit, ook een Kanaänietische. Op die manier was Juda bezig zijn familie met de Kanaänieten te vermengen, wat aangeeft dat hij los van God zijn eigen en verkeerde weg koos. Tamar betekent palm, wat op beminnelijke schoonheid wijst. Opmerkelijk genoeg wordt Tamar in de Bijbel een heldin gemaakt, Juda eerder een anti-held. Tamar is aanvaardbaar, Batsua niet.[69] Door een fascinerende opeenvolging van gebeurtenissen (die u in Genesis 38 kunt nalezen) wordt Tamar de moeder van Juda's kinderen. Net als bij Rachab, de tweede vrouw uit de genealogische lijst, staat zij model voor de heidenvolken, want in Abram zouden alle families der aarde worden gezegend. Hun zoon Peres zou de voorvader van Jezus worden. Zijn tweelingbroer Zerach, die het eerstgeboorterecht kreeg, is een ander verhaal en dat komt nog ter sprake. Ze worden beiden in de Bijbelse geslachtslijst genoemd. (Mt. 1:3) Dat op zichzelf geeft al een probleem. Want waarom zou Zerach genoemd worden als hij geen voorvader is van Jezus? De eerstgeborene Ruben wordt ook niet genoemd, want er staat: *"Jakob won Juda (waaruit Jezus ontsprong) en zijn broers (de stamoudsten van het volk Israël)."*

68) De samenzwering tegen het door God gevestigde koningschap slaat op Jesaja 8. Vers 6 leest: "Terwijl dit volk de wateren van Silóach veracht die zachtjes gaan..." De Midrash Rabbah verklaart dit vers als een afwijzing van Gods Woord. Dit is een uitbreiding van de gebruikelijke uitleg dat deze wateren de Messias voorstellen. Een van de titels van de Messias is Silo of Gezondene. Dat verklaart waarom Christenen de uitgang van de springader de "Bron van de Maagd" zijn gaan noemen in plaats van de Gihonbron (die naar Silóach leidt). Aanleiding voor de Jesaja profetie was de Assyrische invasie onder Hizkia's bewind, de 15^{e} Davidische koning. Hij trof voorbereidingen voor de confrontatie met de Assyriërs door de watertoevoer naar Jeruzalem veilig te stellen, die de vijver van Shilóach moest gaan voeden. Het Evangelie van Johannes (9:7) suggereert dat de vijver waarschijnlijk ook als een mikvehbad (ritueel bad) werd gebruikt.

Toen Jozua Jericho binnenviel waren de buit en zielen van die stad bestemd als eerstelingoffer voor God. Alleen Rachab, de hoer en herbergierster van Jericho, werd gered. Dit is enigszins vergelijkbaar met het lot van Israël, wiens eerstgeborenen aan God werden toegewijd nadat God de eerstgeborenen van Egypte had geslagen (met uitzondering van de farao, die ook eerstgeborene was), maar Hij zijn volk had gespaard. En zo werd Rachab, als eersteling uit de heidenen, genadevol ingeënt in de afstammingslijn van de Messias.

Ruth, de derde vrouw, is een telg van Haran, Abrams oudste broer die door 'de machtige jager' Nimrod werd gedood.[70)] Nimrods haat tegen Abram en zijn streven om het zaad der belofte uit te roeien staan in een verrukkelijk verhaal beschreven dat ieder Joods kind kent. Abram overleefde Nimrods vuuroven terwijl Haran stierf *"...want zijn hart was niet volmaakt bij de Heer"*. Zoals de vertelling gaat, was Harans goede kant geneigd om Abrams wegen te volgen, maar hij hield dat voor zichzelf terwijl hij overwoog - en dat was zijn fout: *"...indien Abram de overhand krijgt zal ik hem volgen, maar indien de koning de overhand krijgt zal ik achter de koning gaan staan."* Dit vertelt ook het Boek Jasher. De Midrash beschrijft Ruth, dit Moabitische meisje, als de goede kant van Harans zaad (de Moabieten stamden van Harans zoon Lot af), wat kan verklaren waarom God haar weer in de heilige afstammingslijn voegt – en dat ondanks het Bijbels verbod.[71)] Overigens was Abrams vrouw een dochter van Haran en Izaks vrouw Rebecca een achterkleindochter.

De vierde, Batseba, met wie David overspel pleegde, wordt aangeduid omdat haar nakomelingschap door haar uitverkiezing genoegdoening verschaft voor de moord op haar echtgenoot Uriah, om de zaak verborgen te houden. In Mattheüs' lijst heet zij eenvoudigweg *"die van Uriah"*. Het is door deze uitverkiezing en subtiele formulering dat de vloek werd opgeheven die Davids nageslacht anders getroffen had.

---

69) Hiermee wordt aangetoond dat rassenvermening op zichzelf niet verkeerd was, ook toen niet, behoudens de lijn die in verdriet en pijn moest worden voortgebracht en waaruit de Messias geboren moest worden. Salomons duizend vrouwen kwamen veelal uit de omliggende volken en zullen voor hem zo'n zesduizend kinderen hebben voortgebracht en die zullen zich dus met het toen kleine Joodse bevolking hebben vermengd. Als een vorm van Jodenhaat wordt gezegd dat de Joden niets voorstellen omdat ze het meest gemengde ras zijn ter wereld zouden zijn. En inderdaad werd ook in de diaspora met heidense meisjes (niet Joods) getrouwd, alhoewel dat door de rabbijnen, maar ook vanuit Christelijke hoek streng werd afgewezen. Zelfs als de Joden de meest gemengde natie zouden zijn, wat onbewijsbaar is en waar ik zo mijn twijfels over heb, dan nog is het culturele element van een volk van doorslaggevende betekenis. Een groep ontstaat vanuit een sublieme gebondenheid, zoals bij een vlucht vogels, zo zelfs dat van hypnotische connectiviteit gesproken mag worden. Een familie die gebukt gaat onder een lange generationele betrokkenheid bij demonisme, zoals bij de familie Rothschild, een verbintenis met zo'n telg dient te allen tijde vermeden te worden!

70) Nadat Esau Nimrod had gedood toen hij die tijdens een jachtpartij onverwachts tegenkwam, trad hij Jacobs tent binnen en geheel uitgeput en hongerig tot op het bot heeft hij toen zijn eerstgeboorterecht voor een bord linzensoep ingeruild.

71) Deuteronomium 23:3-7 leest: "Ammonieten en Moabieten zullen nooit ofte nimmer tot de dienst van de Heer worden toegelaten, zelfs tot aan het tiende geslacht, omdat ze [betrokken zijnde in Satanisme] u op uw tocht uit Egypte niet van voedsel en water hebben voorzien en omdat ze Bileam zoon van Beor uit Petor in Aram-Naharaïm hebben ingehuurd om u te vervloeken. Nochtans heeft de Heer uw God aan Bileam geen gehoor geschonken, maar heeft de vervloeking in zegening omgezet, want de Heer uw God heeft u lief. Draag dus zolang u leeft in geen enkel opzicht bij aan hun voorspoed en geluk."

7.27 – Is het Jechoniachim of Jechoniachin?

Zoals opgemerkt komt in de Joodse praktijk een vrouwennaam niet in de afstammingslijn voor. Als men toch een vrouwelijke afstamming zoekt zal naar de stamboom van haar man worden gekeken. Fruchtenbaum noemt Ezra 2:61 als voorbeeld van het zoeken naar de vrouwelijke lijn. Hij zegt ook dat het Grieks de mogelijkheid openlaat dat Jezus van Jozef afstamt, maar zulks blijkt niet het geval. Toch is Jozef geparenteerd want Jozef en Maria hebben dezelfde grootmoeder, Fanuël geheten uit de stam Aser, een vrouw die grote bekendheid genoot.[72)] Zij is tweemaal getrouwd geweest, eerst met Mattan, de grootvader van Jozef, en later met Levi de overgrootvader van Maria. Levi kreeg Mattat wiens zoon Heli was. De Jeruzalemse Talmoed beschouwt Lukas' stamboom als die van Maria en niet die van Jozef. Het begin van zijn lijst kan als volgt worden gelezen: *"Jezus, alzo men meende, was de zoon van Jozef (maar in werkelijkheid de zoon van Maria) zoon van Heli, enz."* Diezelfde Talmoed bevestigt dat Maria de dochter is van Heli (Hagigah 2:4), terwijl Mattans zoon Jakob de vader is van Jozef. Zo is er het echtpaar "Fanuël x Mattan" dat Jakob krijgt, die Jozef krijgt, en er is het echtpaar "Fanuël x Levi" (Fanuëls tweede huwelijk) dat Mattat krijgt, die Heli krijgt, die Maria krijgt. Maria's voorouder is Natan, koning Salomons broer. Ook zij stamde van David af, maar niet van Joachim, wat aangeeft dat Jezus in beide gevallen van de vereiste koningslijn afstamt.

Mattheüs' genealogische lijst kent nog een andere bijzonderheid. Het laat sommige namen weg, voor zover bekend: Achazia, Joas en Amazia, wat de beperkende conditie van primogenituur volgt. Dat wil zeggen: om alleen eerstgeborenen aan te duiden, ook wel de eerstelingen van de levenskracht genoemd. Dit wordt gedefinieerd als het eerste kind en zoon van zijn vader die de schoot van zijn moeder voor het eerst opent tenzij bij uitzondering, en dat voor een verscheidenheid aan redenen, iemand was aangewezen om belangrijke rechten en zegeningen over te nemen die normaal gesproken bij de troonpretendent hoorden, wat bij Abraham, Izak, Jakob, Juda, David, Peres, Salomon en Jechonja(chim) het geval was, en derhalve komen deze namen in de afstammingslijst voor. De primogenituur bestond in veel oude culturen en vertegenwoordigt hier een begrip dat direct verband houdt met de Bijbelse praktijk om het eerste oogstoffer aan God toe te wijden. Mattheüs' genealogische lijst begint bij Abraham en volgt de lijn tot aan David. Van zijn vele zonen volgt Salomon hem op en vervolgens gaat de lijn verder omhoog naar Jechonja. Mattheüs' lijst laat de mogelijkheid open dat Jechonja een afkorting is voor zowel Jechonjachi**m** als Jechonjachi**n**.

Jechonjachi**m**, zoon van Josia, was een van de laatste koningen voorafgaand aan de Babylonische ballingschap. Hij was de vader van Jechonjachi**n** en de broer van Zedekia, de laatste stamhouder van het Davidische huis, die men in de gevangenis heeft laten wegrotten. In Jeremia 22 lezen we dat deze Jechonjachi**n** (met een «n», niet een «m») werd buitengesloten. God weigert hem op Davids troon opvolgers te schenken. Zelfs als hij zonen had, hield de profetie in, zouden zijn nakomelingen nooit op diens troon zitten. Honderden jaren later was de vloek nog steeds van kracht. Het is dus belangrijk om te weten wiens bloed in Jozefs aderen stroomde, iets waarvan wij op grond van deze geslachtslijst niet zeker kunnen zijn.

Het is opvallend dat reeds in de vroegchristelijke traditie Maria's vader Joachim wordt genoemd, ontleend natuurlijk aan Jechonjachi**m**, terwijl haar vader toch Heli was. Ik volg liever de Christelijke traditie in plaats van de Talmoedische die over *"de ver-*

72) De conclusie dat Fanuël, genoemd in Lukas 2:36, de grootmoeder van Maria is en ook van Jozef, is gebaseerd op het pseudo-epigraficum "Gamaliëls interview van Jozef en Maria en anderen betreffende Jezus", hetgeen wordt besproken in "Proofs of the Life and Death of Jesus – Hubert Luns", aldus te vinden op het internet. Zie hfst. 6 (pp. 20-26): "A discussion of Gamaliel's Interview (the Pseudo-Gamaliel)".

vloekte Jechoniachin" spreekt, waar Jezus vanaf zou stammen, een overlevering die minder betrouwbaar is omdat de Joden een gevestigd belang hadden om de afstamming van Jozef in een kwaad daglicht te zetten uit wie, in hun ogen, Jezus ontstond. De maagdelijke geboorte van Jezus was nog niet bekend tijdens zijn openbaar leven. Wetende dat Jozef van de vereiste koningslijn afstamde konden de priesters Jezus niet hebben gediskwalificeerd omdat Jozef geen geschikte vader zou zijn geweest. In de Evangeliën staat die beschuldiging nergens vermeld. De veel latere Talmoed is daarom een onbetrouwbare bron. Voor de Messias van Israël bleek Jozef een geschikte adoptievader te zijn maar ook een geschikte natuurlijke vader. Dit geeft extra gewicht aan de veronderstelling dat Jozef van Joachim afstamde en verklaart ook waarom Maria's vader Joachim wordt genoemd terwijl die Heli heette.[73)]

7.28 – Het scharlaken koord: de roeping tot lijden

Wij hebben aangegeven dat de geslachtslijst van Lukas die van Maria is volgens de traditie dat ze in de familie van Jozef was geïntegreerd op een manier die op adoptie lijkt. Het werkt altijd twee kanten uit: het geadopteerde kind moet ook de adoptieouder adopteren. (Dat weet ik uit ervaring, want wij hebben twee geadopteerde zonen.) Jozef accepteert Jezus als zijn zoon en Jezus accepteert Jozef als zijn vader, via zijn moeders geslachtslijn. In de genealogie van Lukas adopteert Hij zelfs alle generaties van de mensheid – helemaal terug tot Adam zoon van God, waar de geslachtslijn eindigt.

In de genealogie van Lukas worden bepaalde namen weggelaten, maar toch is deze lijst veel langer. Het heeft 77 namen en gaat terug totdat het bij Adam uitkomt, die de gezalfde zoon van God was. In de grondtekst wordt de term 'zoon' slechts in het eerste vers gebruikt: *"Zoon van Jozef, van… van… enz."* In de volgende verzen werd het niet nodig geacht dit te herhalen opdat de aandacht op Jezus zou worden gevestigd, de martelaar bij uitstek. In deze passage wordt de rode lijn van Gods zonen uitgebeeld. Zou het ook kunnen wijzen op de geslachtslijn van Zerach, de eerstgeborene die bij zijn geboorte het scharlaken koord om zijn polsje krijgt? Daarna verdwijnt het handje weer in de baarmoeder. (Gen. 38:30) Het lijkt een dubbele geslachtslijn bestaande uit de zichtbare lijn van Peres en de onzichtbare van Zerach!

Het geheimnis van het zoonschap, verband houdende met garant staan voor het volk, lijkt in de Lukas-stamboom te worden onthuld. Dit slaat op al die gezalfden, op hen die

73) Zie ook mijn artikel "De Panin Bijbel Statistiek (PBS)" waarin ik de statistische methode van Ivan Panin (1855-1942) bespreek. Panin heeft bewezen dat de statistische fenomenen in de canons van het Oude- en Nieuwe Testament op een ontwerp zijn gebaseerd dat onmogelijk door mensenhanden kan worden gedupliceerd. Zoals Panin eens opmerkte: "Ik zou graag (als de geest dat tenminste toeliet, want het vlees is zwak) een van mijn vingers afhakken dan toe te staan dat één enkel woord voor altijd uit het Authentieke Origineel wordt geschrapt." De PBS besluit ten gunste van Jechonjachim, waarvan hier de achterliggende reden wordt uitgelegd.

'in vuur' zijn geroepen om onopgemerkt en in uiterste eenzaamheid te lijden alsof God niet bestaat. Dit vraagt om toelichting. De nobelprijswinnaar Elie Wiesel en Auschwitz overlevende, sprak over dit vuur tijdens een televisieuitzending.[74] De roep om te lijden staat in het beeld van lijden in vuur. Mozes' roeping om zijn volk uit Egypte te leiden en de Wet en de Tien Geboden te ontvangen, begon met een confrontatie met vuur. Hij zag het brandende braambos dat niet door vuur werd verteerd. Toen openbaarde God zich en vertelde Mozes dat de grond van het brandende braambos heilig is. Wiesel beschouwde deze grond heilig door het lijden van de rechtvaardigen dat zo buitensporig en onbeschrijfelijk is dat het uitsluitend blootsvoets mag worden betreden. Hij sprak niet alleen over de grond van het brandende braambos, maar meer in het bijzonder over de grond van de Duitse vernietigingskampen. En zoals de brandende braambosopenbaring met vuur begon, begon ook de Wet met vuur, in vurige letters. Ook de Wet moet met ontzag en blootsvoets worden benaderd, want het heeft met dit lijden te maken. Lukas' stamboom gaat over de mensen die net als Mozes naderbij mochten komen, maar ze staan niet opgetekend. Het is de scharlaken lijn van de Jonadienst, van een onderdompeling, een martelaarschap, van de slachtoffers die in hun doop door lijden en in hun dood 'zonen' werden, in hun roeping tot lijden vergelijkbaar werden met Jezus 'zoon van…'. Het is niet alleen een bloedlijn, maar vooral een bloedige lijn. Zij gingen ten onder om tegen de Satanische praktijk van het onder gaan in te staan, tegen het gewilde lijden, een verschrikkelijke aberratie. Dit lijkt een betekenis te zijn van *"zoon van…"* uit het Lukas Evangelie. Verschillende theorieën bestaan over zijn stamboom en dit giswerk zal ongetwijfeld doorgaan totdat de sluier is weggerukt.

7.29 – Gods vloek op Chonia's nageslacht: een verkapte zegen

In Jeremia lezen we dat Jochoniachin (met een «n») werd buitengesloten. God weigert hem een erfgenaam te geven op Davids troon. Alhoewel hij wellicht zonen had betekende de profetie dat zijn afstammelingen nooit op diens troon zouden zitten. Professor Arthur Zuckerman heeft aangaande deze kwestie samen met andere historici onderzoek verricht naar de aanwezigheid van een vorst of nasi van de huizen van David en Juda in Zuid-Frankrijk tijdens de vroege Middeleeuwen.[75] Deze verbazingwekkende episode weerspiegelt de messiaanse verwachting onder de Europese vorsten die parallel loopt aan die van het Joodse volk. Zijn boek vertegenwoordigt een enigszins gewaagde poging om licht in dit duister tijdperk te brengen. In dit werk vinden wij opwindende feiten. Tijdens het Frankische bewind zond één van hun koningen een gezant naar

---

74) Elie Wiesel ontving in 1986 de Nobelprijs voor de Vrede als erkenning voor zijn voortdurende inzet ten gunste van de menselijke waardigheid. Alhoewel hij voornamelijk bekend stond als schrijver werd het niet toegekend voor de literatuur. Het Nobelprijscomité zag zijn geschriften en acties aangaande de Holocaust als een oproep tot het wereldgeweten ten einde een herhaling van dit soort calamiteiten te voorkomen. Wiesel worstelde voortdurend met het kwellend probleem van Gods stilzwijgen tijdens de vervolging van zijn volk. In "Nacht" (1966) schildert hij de ontwikkeling van zijn wanhoop tijdens zijn verblijf in Auschwitz. Hij verkondigt: "De Eeuwige, Heer van het Heelal, de almachtige en verschrikkelijke zweeg stil. Waarom zou ik zijn naam moeten zegenen? Waarvoor zou ik Hem moeten danken?" In de cantate "Ani Maamin" (1973) schrijft hij: "Wat voor soort Messias is een Messias die zes miljoen doden verlangt voordat Hij zich openbaart?" Maar aan het eind van de cantate blijft God niet stil. God weent en fluistert: "Mijn kinderen hebben Mij verslagen, zij verdienen mijn dankbaarheid." De uitdrukking "zij hebben Mij verslagen" is geen literaire ontdekking van Wiesel, maar een typisch voorbeeld van de Chassidische filosofie, hier gebaseerd op een Kabalistische herinterpretatie van een befaamde rabbijnse discussie uit de Talmoed. (Baba Meziah 59b)

75) "A Jewish Princedom in Feudal France" (Een Joods vorstendom in feodaal Frankrijk) van Arthur J. Zuckerman in een gezamenlijke studie met andere historici - Columbia University Press, U.S.A. # 1972.

Babylon om een Joodse prins uit te nodigen om zich in Frankrijk te gaan vestigen. De gezant insisteerde dat hij van het koninklijk Huis van David moest zijn. Hij bleek uit een klein Judees vorstendom te komen binnen het Babylonische Rijk.

Waarom zou een Frankisch monarch zoveel belangstelling tonen voor een Davidische nakomeling? Misschien hoopte hij door hun kinderen aan elkaar uit te huwen extra zekerheid te krijgen dat zijn nageslacht het voorwerp van goddelijke uitverkiezing was. Extra zekerheid want de Frankische koningen wisten reeds dat hun voorouders uit het oosten kwamen via Zerach, de eerstgeborene van Tamar. In vroeger tijden wist men nog iets ! [76)] De prins die de uitnodiging aanvaardde kwam uit een vorstendom dat in die tijd bekend stond als een exilarchaat. In het Hebreeuws is exilarch een 'rash gulat' of prins in ballingschap. De Moslims noemden deze exilarchs jaluti of 'zij die tot het exilarchaat behoren'. Zij hadden groot respect voor hun illustere afkomst. Nochtans was het verleende eerbetoon zuiver titulair want binnen de kalifaten berustte de feitelijke bestuursmacht over de rabbijnse leefgemeenschap bij de gaon, de persoon die als leider van de Joodse Yeshiva (academie) in het Arabisch bekend stond als de 'ra's al mathiba' of hoofdtalmoedist.

Pepijn III (de Korte)

Er bestaat een kroniek uit de achtste eeuw, de Seder Olam Zuta, die een lijst van de exilarchs bijhield. Het vermeldt dat Jechonjachin (zoon van Joachim) de stamvader van deze exilarchs is, via zijn kleinzoon Zerubbabel die de groep aanvoerde die uit de ballingschap terugkeerde om de Tempel te herbouwen.[77)] Het volgende staat over Jechoniachin in de laatste verzen van het tweede boek Koningen: *"Het geschiedde daarna, in het 37e jaar van de ballingschap van Jechonjachin, dat Evil-Merodach, koning van Babel, in het jaar dat hij koning werd, 'het hoofd' Jechonjachin, koning van Judeah, uit de gevangenis verhief. En hij sprak vriendelijk tot hem en zette zijn troon boven die der koningen die met hem in Babel verbleven."* Het Hebreeuws voor hoofd is rash, wat ook monarch inhoudt, leider of vorst. Jechonjachin, nu, was de eerstgeborene van de vervloekte en toch werd hij stamvader van de exilarchs!

---

76) Dat de Frankische koningen reeds wisten dat hun voorouders uit het Oosten kwamen van de gemengde Zerachitische en Davidische lijn, de eerste in rechte lijn, is overduidelijk uit de oude kronieken. Markies de la Franquerie heeft over dit onderwerp geschreven in "Ascendances davidiques des rois de France et leur parenté avec notre Seigneur Jésus-Christ, la très Sainte Vièrge Marie et Saint Joseph" (Davidisch voorgeslacht van de koningen van Frankrijk en hun verwantschap met onze Heer Jezus Christus, de Allerheiligste Maagd en de Heilige Jozef) – Éditions Saint-Rémi, Cadillac, France # 2002. In de "Calendar of Saints: Whose Lineage is Known" (De heiligenkalender: wiens afkomst bekend is) van Brian Starr - BookSurge Publishing # 2006 (p. 56), lees ik onder Koning Ethelbert van Kent (560-616), die met Bertha van de Franken was getrouwd: "Sint Ethelberts voorgeslacht is te herleiden tot Zerach via de koningen van Troje [Ethelbert heet soms Adelbert]. Zijn vrouw Sint Bertha kan ook via de Frankische koningen tot Zerach worden herleid, wiens vader Juda is. Sint Bertha's voorvader is Sint Clotilda die de Frankische Koning Clovis tot het Christendom heeft bekeerd. Er is ook melding van Jozef van Arimathea. (Ethelbert wordt door St. Bede als Aedilbert gespeld.)"

77) 2 Kon. 25:27-28 en Jer. 22:24. Jeremia 52:10 leest dat alle prinsen van Judeah in Ribla werden vermoord. De tekst laat de mogelijkheid open dat op een andere plaats een prinselijke afstammeling van Jechonjachin in leven bleef.

De vloek van Jeremia 22:30 luidt: *"Niemand van Chonja's zaad zal zittende op Davids troon en heersende in Judeah gedijen."* Dit is noch in tegenspraak met het stamvader zijn van de exilarchs, noch in tegenspraak met de verschillende vereisten voor het koningschap (bloedlijn of roeping). Dit zou de vloek wel in een zeer uitzonderlijk licht plaatsen! Wij kunnen nog een stap verder gaan. Daartoe verwijs ik naar de profetie:[78)]*"God zal Juda en Efraïm één volk maken in het land, op de bergen van Israël, en één koning zal over hen heersen; niet langer zullen zij twee volken zijn in twee koninkrijken verdeeld".* Mocht deze koning een afstammeling van Chonja zijn die niet in Judeah verblijft, maar elders residentie houdt, in bijvoorbeeld Efraïm-Israël – wiens verblijfplaats buiten de Midden Oosten regio nog moet worden onthuld – dan laat dat de vloek onverlet. U dient te beseffen dat de tegenwoordige Staat Israël hoofdzakelijk door de stam Juda wordt bewoond naar wie de priesterdienst is overgegaan in plaats van Levi, want Jezus, de eeuwigdurende hogepriester, komt uit de stam Juda.

Eigenlijk blijkt dat de vloek een verkapte zegen is wat in het laatste vers van Haggai wordt gesuggereerd: *"Te dien dage, spreekt de Heer der heerscharen, zal Ik u nemen, mijn dienaar Zerubbabel, en Ik zal u stellen als de drager van Gods zegelring, want Ik heb u verkoren."* Dit keert de profetie van Jeremia om, waarin staat (22:24): *"Zo waarachtig als ik leef, spreekt de Heer, ofschoon Chonja, de zoon van Jechonjachim, de koning van Judeah, een zegelring aan Mijn rechterhand zou zijn, zo zal Ik u toch wegrukken."* Wegens Chonja's wandaden, die aanleiding gaven voor deze vervloeking, en in het licht van de toenmalige aspiraties waarin de regio van Judeah onlosmakelijk met het Davidische koningschap was verbonden, was toen maar één interpretatie mogelijk.

Het is van belang dat Pepijn III (de Korte) een exilarch naar Europa heeft gebracht, een gebeurtenis die tot nog toe nauwelijks aandacht heeft getrokken. Om uit Zuckermans boek te citeren:

> «« De kroning van Pepijn de Korte op de troon van Frankenland in het jaar 751 onderscheidde zich vooral door de 'Bijbelse' zalvingsrite. Dit was blijkbaar een doelbewuste poging om aan te geven dat de Frankenmonarchie een replica was, misschien zelfs voortzetting, van het Bijbelse archetype. In een formulering die aan de Bijbel doet denken, verklaarde Paus Stefanus II dat Pepijn vanaf de moederschoot tot het vorstendom geroepen was en dat de eerste van de apostelen hem gekozen had voor zijn eigen bezit uit alle koningen en volkeren, dat zijn recht op de koninklijke titel een geschenk Gods was; en meer in het bijzonder trok hij vergelijkingen tussen Pepijn en David. »» [79)]

Misschien geloofde Pepijn dat de theocratie van 'Uw rijk kome' reeds was aangebroken of dat hij deze moest veiligstellen tegen de nadering van het tweede millennium (voorbij het jaar 1.000) waarvoor chiliastische verwachtingen toen hoogtij vierde in de algemene veronderstelling dat het Duizendjarig Vrederijk nu reeds werd afgeteld in afwachting van Gods laatste oordeel waarover het Boek Openbaring in hoofdstuk twintig kond doet:

> «« Wanneer de duizend (chília) jaar voleind zullen zijn, dan zal de Satan worden losgelaten uit zijn kerker. Dan zal hij uittrekken, om de volkeren te verleiden aan de vier hoeken der aarde, Gog en Magog, en om ze te verzamelen tot de strijd. Hun getal zal zijn als het zand aan de zee. En ze rukten op over de vlakte der aarde, en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde Stad. Maar vuur viel neer uit de hemel, en verslond ze. En de duivel, die ze verleid had, werd weer neergeworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het Beest is en de Valse

78) Ezechiel 37:22. Zie ook Jesaja 11:12; Jeremia 3:18; 50:4 en Hosea 1:11.

79) ibid. Zuckerman verwijst naar "Jahrbücher der frankischen Reiches unter König Pippin" van L. Oelsner (pp. 132, 155-160, 259).

> Profeet. Gepijnigd zullen ze worden dag en nacht, in de eeuwen der eeuwen. Toen zag ik een grote schitterende Troon en ook Hem die er op gezeten is, voor wiens Aanschijn hemel en aarde heenvloden, zodat hun plaats niet meer gevonden werd. Toen zag ik de doden, groten en kleinen, staan voor Gods Troon. De boeken werden opengeslagen. Nog een ander boek werd geopend wat het Boek des Levens is. En de doden werden naar hun werken geoordeeld, zoals die in de boeken beschreven staan. »»

In elk geval vond de Frankische grootvorst het zo belangrijk dat een Davidische prins naar Europa kwam dat hij alles in het werk stelde om zijn zin te krijgen, wat door de Joodse encyclopedieën wordt bevestigd. Het verhaal van een exilarch die naar Europa komt om voorouder van de Europese koningen te worden, is fascinerend en zou implicaties kunnen hebben voor de naderende gebeurtenissen van het derde millennium. Dit is een verheldering van Zuckermans boek dat over de uitnodiging handelt die van de Frankische koning uitging. Het betreft de kwestie van de afstamming van Chonja, die in het breukvlak der geschiedenis een verrassende plaats blijkt in te nemen. Het heeft zeker te maken met Gods koninkrijk op aarde. Het laatste woord hierover is nog niet gerept.

7.30 – Ik zal aan David een rechtvaardige Spruit toekennen

Ik heb over de verborgen lijn van Zerachs afstamming gesproken, de eerstgeborene die het scharlaken koord om zijn pols droeg, wiens tweelingbroer Peres de voorvader van Jezus zou worden. En ik sprak over het feit dat de Frankische koningen wisten dat hun voorouders van het Zerachitische voorgeslacht afstamden. De tweeling Zerach en Peres zijn door aartsvader Juda verwekt, zodat heel hun nageslacht aanspraak kan maken op een koninklijke afkomst. Behalve van diens geboorte horen wij niets meer van Zerach, die het eerstgeboorterecht kreeg omdat hij als eerste zijn vuistje uit de baarmoeder uitstak. Direct daarna trekt het zijn handje terug, maar niet voordat een scharlaken koord rondom zijn pols was gebonden om het knaapje later te kunnen herkennen. Het handje ging terug in het geboortekanaal, wat voor het lichaampje een physiologische onmogelijkheid zou zijn, maar niet voor een handje: *"Maar hij trok zijn handje weer terug, en daar kwam zijn broer tevoorschijn. 'Hoe ben jij doorgebroken? Op jou is de breuk!', zei zijn moeder. Hij kreeg de naam Peres. Daarna kwam zijn broer tevoorschijn met om zijn handje het scharlaken koord, en hij werd Zerach genoemd."* (Gen. 38:29-30) Zerach doorbreekt de baarmoeder, maar daarna verbergt hij zich daarin, wat het perfecte beeld geeft van zijn afstammingslijn. Peres, die de baarmoeder niet had doorbroken, breekt als eerste met zijn lichaam door om de voorvader van de koningen van de stam Juda te worden, te beginnen bij David, krap zevenhonderd jaar later. Peres, wiens naam breker betekent, vertegenwoordigt de Messias bij diens eerste komst. Hij is de baanbreker voor het koninkrijk van de Hemel. In de Midrash Rabbah noemt Tamar hem Peres om aan te geven dat de messiaskoning 'de Breker', op zekere dag uit hem zou voortkomen. (Gen. Rabbah 85:14)

Wat een Breuk !!

Zerach, wiens naam ‘dageraad’ betekent, verzinnebeeldt de Messias bij zijn tweede komst. Hier is van toepassing dat de eerste de laatste zal zijn. Voordat de uiteindelijke verlossing gloort moest Jezus Messias eerst de randvoorwaarden veiligstellen. Zerach, de eerste, zal de laatste koning van Israël worden en zijn meest glorierijke, gekend als de Grote Monarch of Vredevorst. De profeten spreken over de grote vervulling van de messiaanse eeuw als het aanbreken van de dageraad, volgens Jesaja 60:1-3:

> «« Sta op en schitter, want uw Licht is gekomen, en de heerlijkheid van de Heer gaat op (zarach) over u. Want zie, duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties, maar over u zal de Heer opgaan, en zijn luister zal over u gezien worden. En de volkeren zullen tot uw Licht komen en koningen tot de glans, die over u is opgegaan (zarach). »»

Indien de Vredevorst van Zerachitische afkomst is, waarom wordt hij dan in de profetieën de Zoon van David genoemd, David die van de Pereslijn komt? Dat is omdat hij geheel omkleed zal zijn met Christus. Wegens deze omkleding met Hem, die het voorbeeld par excellence is van de Zoon van David, is de bloedlijn secundair geworden. Dat hier sprake is van twee verschillende personen en niet van slechts één persoon met twee functies, volgt uit de profetieën van Jeremia en de psalmen, die ook wijzen op het herstel van Gods volk in het land van Israël, hetgeen we nu in onze dagen zien gebeuren als zekerste teken van het komende Vrederijk. Jeremia 23:5-8 leest:

> «« Zie, de dagen komen, spreekt de Heer, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit toeken, die als koning een wijs beleid zal voeren en die op aarde recht en gerechtigheid zal doen. In zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël zeker wonen. En dit zal zijn naam zijn: *“De Heere onze gerechtigheid”*. Zie, de dagen komen, spreekt de Heer, dat er niet meer wordt gezegd: *“Zowaar de Heer leeft, die de kinderen van Israël uit Egypteland heeft bevrijd”,* maar: *“Zowaar de Heer leeft, die de nakomelingen van het Huis van Israël uit het land van het noorden heeft opgevoerd en uit alle landen waarheen Hij ze verbannen had”.* Want zij zullen in hun eigen land wonen! »»

Waarom deze geheimzinnigheid? Waarom zijn deze profetieën zo moeilijk te begrijpen? God verbergt zijn bedoelingen niet alleen voor ons, maar ook voor zijn tegenstander. Ook beschermt Hij de Zerachitische afstammelingen tegen aanslagen door ze onder een verhullende mantel te bedekken. Het geheim dat de Zerachitische afstamming omgeeft heeft te maken met de eeuwenlange samenzwering tegen het door God ingestelde koningschap, naar de beroemde Psalm 2: “*Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid? De koningen der aarde stellen zich op en de vorsten beraadslagen tezamen tegen de Heer ‘en’ zijn Gezalfde, zeggende: Laat ons **‘hun’** banden verscheuren en **‘hun’** touwen van ons werpen.”* In deze verzen zijn de Heer en zijn Gezalfde twee onderscheiden personen, een feit dat meestal over het hoofd wordt gezien alsof het een dichterlijke vrijheid betreft.

Agnès-Marie, een Rooms Katholieke vrouw met de gave der profetie, schrijft in Christus’ boodschap aan haar van 5 december 1999: *“Tijdens de zalving wordt de ziel van mijn Plaatsvervanger vanuit een bijzondere genade volledig met Christus omkleed en vanaf dat moment heeft [zijn ziel] nog maar weinig van doen met wat zij eerst was.”* Derhalve wordt de door God geschonken Zerachitische koning terecht de aan David toegekende Spruit genoemd, wat past bij de door Jeremia geformuleerde belofte in verzen 23:5 en 33:15. Let wel, er is niet, zoals in veel Nederlandse vertalingen, sprake van een aan David ‘verwekte’ spruit, maar van een aan David ‘toegekende’ spruit (er staat letterlijk in het Hebreeuws: spruit ten behoeve van David opgericht). Ditzelfde wordt in Jesaja 4:2 *“de Spruit des Heeren”* genoemd en in Zacharia 3:8 *“Mijn dienaar, de Spruit”* of kortweg *“Spruit”* in Zacharia 6:12. Deze teksten worden gewoonlijk op Jezus Christus toegepast, wat op zichzelf geen verkeerde uitleg is, want de man die

geheel met Christus is omkleed en de Christus zelf handelen in al hun ondernemingen eendrachtig samen; immers zal de mens met Christus omkleed de volmaakte dienaar zijn. Aldus zal de laatste de eerste zijn geworden!

7.31 – Een door leed getinte generatie

We vestigen onze aandacht op de slag bij Ai, beschreven in Jozua 7, wat de enige plaats is waar de Bijbel een afstammeling van Zerach noemt. Jozua, die het volk Israël aanvoerde bij de verovering van het Beloofde Land, neemt eerst Jericho in. Vervolgens trekt hij naar de stad Ai. Deze verovering was minder eenvoudig. Zijn mannen kregen eerst een geduchte aframmeling en Jozua kon niet begrijpen waarom. Dan wordt ontdekt dat Achan, zoon van Charmi, zoon van Zabdi, zoon van Zerach – de tweelingbroer van Peres, in het geheim van het verbannene (herem) had gepakt. Bij Jericho was plundering uitdrukkelijk verboden, want de eerstelingen van de verovering van het Beloofde Land waren voor God in overeenstemming met het voorschrift uit Exodus 23:19. Als straf wordt Achan van het huis van Zerach afgevoerd om samen met zijn gehele familie te worden gestenigd. De ban, niet de straf zelf, wordt van het Huis van Achan tot het Huis van Zerach uitgebreid. Tot op heden blijft de ban op Zerachs huis van kracht, volgens de regel dat wie van het verbannene neemt en zo deelgenoot wordt van de schatten van de vijand die God waren 'toegewijd', het verloren volk vergezelt en mede verbannen wordt. Dit moet worden gezien in de betekenis van de Hebreeuwse term 'herem', wat ofwel een vervloeking (bar-ak) inhoudt door afscheiding van God, ofwel een zegening en uitverkiezing (opnieuw bar-ak) door een verwijdering uit de menselijke gemeenschap met het oog op een toewijding aan God, een betekenis die we terugvinden bij het Arabische woord voor vrouwenvertrek: haram.

De Talmoed leert (Sanh. 6:2) dat de bekentenis van Achan een overwinning was op zijn kwade neiging; de beloning voor deze bekentenis was dat zijn ziel voor de toekomende eeuw zou worden bewaard, terwijl die voor de tegenwoordige verloren ging. Het volledige Sanhedrin tractaat gaat als volgt, ontleend aan Rodkinsons vertaling van de Talmoed:

> «« Toen hij [de schuldige] nog ver van de terechtstellingsplaats was – op een afstand van tien ell – werd hem gezegd dat hij, zoals te doen gebruikelijk, bekennen moest, want allen die worden terechtgesteld moeten een bekentenis afleggen. Zij die daar gehoor aan geven zullen deel hebben aan de toekomende wereld [het Vrederijk]. En zo is ook met Achan geschied aan wie Jozua zei: *"Mijn zoon, geef (...) en beken."* En Achan antwoordde Jehoshua [is Jozua]: *"Waarlijk, ik heb gezondigd en ik heb zus en zo gedaan."* En hoe weten we dat hij om zijn bekentenis verzoening kreeg? Uit: En Jozua zei: *"Hoe heeft u ons beroerd! Zo zal de Heer u op deze dag beroeren.*" Deze dag – maar niet in de komende wereld. Indien echter de schuldige niet weet hoe hij moet bekennen, dan laat men hem zeggen: 'Mijn dood zal al mijn zonden uitdelgen.' Rabbi Jehuda zei: Indien hij wist dat hij onschuldig was aan deze misdaad, had hij kunnen zeggen: Mijn dood zal al mijn zonden uitdelgen behalve deze. En men antwoordde Rabbi Jehuda: Indien dat het geval was, zouden allen die op het punt staan te worden terechtgesteld zo spreken, opdat zij in de ogen van het volk onschuldig waren. (…) Maar waarom werd Achan [samen met zijn hele familie] gestraft, daar hij zijn misdaad in het geheim deed? Nee, zijn vrouw en kinderen mpetem daarvan hebben afgeweten. (…) Verzoend na de bekentenis enz. De rabbi's onderwezen: Hoe weten wij dat hij voor zijn bekentenis via Jozua verzoening kreeg: *"Hoe heeft u ons beroerd! Zo zal de Heer u op deze dag beroeren."* Deze dag maar niet in de komende wereld. Er staat ook geschreven (1 Kron. 2:6): *"Zerach had in totaal vijf zonen: Zimri, Etan, Heman, Kalkol en Dara."* Waarom dan staat er 'in totaal vijf'? Het betekent dat alle vijf deel hebben aan de komende wereld. Hier staat

> Zimri terwijl hij in Jozua (7:1) Achan wordt genoemd [en elders Zabdi]. Voor Rab en Samuel, voor althans een van hen, was zijn naam Achan. Waarom heet hij dan Zimri? Omdat zijn daden overeenkwamen met [de boze daden van] de Zimri uit de Torah. En volgens de andere was zijn naam Zimri. Waarom dan heet hij Achan [wat cirkel en tevens beroering betekent]? Omdat door zijn toedoen Israëls zonden op Israël rustten als bij een cirkel [waaruit geen ontsnapping mogelijk is]. »»

Men kan Jozua 7:25 daarom als volgt uitleggen: "De Heer stort u heden – maar niet in de toekomst – in het onheil." De bijbelpassage zelf leest: *"De Heer zal u 'deze dag' beroeren. En heel Israël stenigde hem met stenen, en nadat ze gestenigd waren hebben ze Achan en zijn familie met vuur verbrand. En zij richtten over hem een grote steen–hoop op, die nog altijd bestaat."* Zijn herem hoeft dus niet als een vervloeking te worden gezien, maar als een toewijding aan God, 'een apart zetten in dienst van heiliging', een zogenaamde kedushah ten bate van de navolgende generaties van de mensheid. De twee soorten afscheiding lijken hetzelfde, in deze eeuw althans, deze 'olam' of 'ayon'. Een afgescheiden persoon wordt naar het beeld van de stad Jericho, wat nooit meer mocht worden herbouwd. Waarom juist Jericho? Het is met een ontelbaar aantal lagen op elkaar gebouwd, telkens herbouwd, en geeft een archeologisch beeld van de generaties die zich tegen God hadden gekeerd en verlossing nodig hadden. Het is wellicht de oudste stad op aarde. Achan werd na zijn steniging in het dal Achor begraven. Het is zo diep als een ravijn kan zijn, dieper dan iets anders. De Zerachieten zijn zo diep gezonken dat ze een 'in leed getinte' generatie zijn geworden en totaal uit het zicht. Wie wil de bedelaar en lepralijder kennen? Ze zijn als de lamed-waw, wat een typisch Joodse uitdrukking is om iets dergelijks aan te geven. Indien deze heilige lijdende mensen niet bestonden, zo leert de Joodse wijsheid, zou de wereld vergaan.

De Talmoed zegt dat de wereld in stand wordt gehouden door de aanwezigheid van minstens 36 gerechtvaardigen of heiligen, maar niemand weet wie ze zijn! In het Hebreeuws staat de letter lamed voor 30 en waw voor 6. Dezen worden daarom de lamed-waw genoemd of 36 gerechtvaardigden, die de getalswaarde 9 hebben (3+6), tegenbeeld op het getal van het beest, waarvan bekend is dat deze het getal 6 of 666 (6+6+6=18;1+8=9) draagt. Zij zijn zo diep gezonken, tot aan de grens van het mogelijke, dat zij volledig geïsoleerd zijn geraakt. Ze zijn zo ver weggegleden dat niemand hun taal spreekt. Niemand begrijpt echt wat ze doorstaan hebben. Hoe dan ook, nooit waren ze zonder het gezelschap en medeleven van de Zoon. De legende dat er altijd

minstens 36 gerechtvaardigden zijn dankzij wie de wereld kan blijven bestaan, is gebaseerd op de volgende passage in Sanhedrin 97b en Sukka 45a: *"Abaye zei: Er zijn in de wereld in iedere generatie niet minder dan 36 gerechtvaardigden waarop de Shekina rust, want er staat geschreven: 'Gelukzalig eenieder die Hem verwacht' (Jes. 30:18)."* Het laatste woord (Hem) heeft een getalswaarde van 36. Rond deze gedachte is een serie legenden ontstaan. Zij worden gewoonlijk voorgesteld als mensen die hun roeping verbergen en een eenvoudig beroep uitoefenen zoals ambachtsman. Als zodanig onopgemerkt door hun omgeving zullen zij hun identiteit meestal ontkennen indien bij toeval ontdekt.

Laat ons de betekenis van Achor bestuderen, een woord dat is afgeleid van aacher, wat moeite betekent, alswel verdriet, pijn, pijnigen, aangevallen worden, en ten slotte: getinte generatie. Getinte generatie is een typisch Hebreeuws ideoom en wijst op 'door leed getinte' personen, een beeld zo levendig vertolkt in Psalm 88. Ik vraag mij af of in de afstammingslijn van Zerach een verbindingslijn wordt getoond van een getinte generatie die in verdriet en pijn is voortgebracht. Wij mogen stellen dat dit een heilige lijn is, de lijn van Gods lamed-waw, die zijn afgezonderd om van de banvloek te verlossen die op het mensdom drukt. Sta er eens bij stil, een soort koninklijke lijn, ahoewel niet van een letterlijk koningschap zoals van de Frankische koningen, maar van een voorbededienst die roept om het herstel van Gods theocratie; in het gebed des Heeren smeken wij *"Uw rijk kome"*. De lamed-waw hebben een afstammingslijn als tegenwicht op die andere lijn van de vervloekte en doortrapte raadslieden.[80)] Als groep hebben zij weerstand geboden tegen die andere groep terwijl zij metaforisch het Kruis van de Zoon ophieven. In deze heffingsdaad hebben zij de Heer - van alle tijden – omhoog geheven in zijn misvormde en lijdende positie, tot op de hoogten van de Almachtige. Deze hoogten worden tegen de laagte van het diepe dal van Achor geplaatst. In deze heffingsdaad wordt dit hoge toevluchtsoord, dat onder de bescherming van de Almachtige staat, aan alle voorgaande generaties aangeboden die in de mist van sombere onbepaaldheid en eenzaamheid hebben gedwaald. De Zoon zal deze lijn van Gods lamed-waw uit het dal Achor trekken samen met de menigten die daar vertoeven en daar tot op de huidige dag gekluisterd zijn. (Op. 6:9) Als de Almachtige zich openbaart, zullen de ogen worden geopend van hen die zich rondom Hem hebben geschaard. Dan zal blijken dat de Zerachieten, die de Zoon hebben verheerlijkt, in dienst van het Verbond hebben gearbeid voor het herstel van het koninkrijk onder de duurzame dynastie van de Zonnekoning (Ps. 89:36-37). Dat nu is de betekenis van Achor.

Alternatieve vertaling van een genealogische lijst

Als we het eerste vers van 1 Kronieken bezien, begint dat met een aantal namen: "Adam, Seth, Enos, Kenan, Mahalalel, Jered, Henoch, Methúsalah, Lamech, Noach". Indien vanuit het Hebreeuws vertaald alsof er geen namen staan, krijgen we: "De mens (is) dodelijke droefheid toebedeeld; (maar) de gezegende God zal nederdalen om te onderwijzen (dat) Zijn dood aan (de) wanhopigen rust brengt." Hier openbaart zich Gods reddingsplan, diep verborgen in de genealogische lijst van het boek Kronieken.

---

80) De klacht over de doordrapte raadslieden bevindt zich ook in de oude Engelse geschiedenis: "Terwijl door slecht en bedriegelijk advies onze heer en koning en al zijn mensen overal onteerd zijn geworden en zijn kroon op allerlei manieren is vernederd en geruïneerd, terwijl de landen Gasconje, Ierland en Schotland, die hem toebehoren, op het punt staan verloren te gaan – tenzij God de toestand verbetert – en in het Engelse gebied rebellie op het punt staat uit te breken als gevolg van inbeslagnames en [andere] kwellende en vernietigende maatregelen (...) Daarom hebben wij..." Uit: "Sources of English Constitutional History: A Selection of Documents From A.D. 600 to the Present" van Carl Stephenson en Frederick George Marcham # 1937 (ch. 56).

7.32 – De komst van twee messiassen

De Joodse traditie geeft uiting aan het geloof in de komst van twee messiassen. De Heilige Schrift presenteert zo'n contrastrijk beeld van de messias (afgewezen en geslagen versus triomferend en als koning heersend), dat men heeft geconcludeerd dat er twee messiassen zijn. De volledige Talmoedpassage van het Sukka tractaat of Loofhutten tractaat (51B, 52A, 53A) is aan Rodkinsons vertaling ontleend:

«« Waarom deze rouw? R. Dosa en de rabbi's verschillen van mening: De een beweert dat het was vanwege de Messias, zoon van Jozef, die werd gedood; en de ander vanwege de kwade engel die werd gedood. Volgens degeen die beweert dat het wegens de Messias zoon van Jozef was, zou [deze mening] juist zijn omdat – zoals hij uitlegt – de volgende passage daar aanleiding toe geeft (Zach. 12:10): *"En zij zullen mij aanschouwen dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over hem rouwklagen als met de rouwklacht over de enige zoon, en zij zullen over hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over de eerstgeborene."* Maar volgens hem die beweert dat het door de dood van de kwade engel was, [stelt zich de vraag] waarom was er dan rouw? Moet er dan juist niet reden tot vreugde zijn? Waarom rouwklacht? Zoals Rabbi Jehuda onderwees is de verklaring aldus: In de toekomst zal de Heilige, Hij zij geprezen, de kwade engel brengen en hem in aanwezigheid van de rechtvaardigen en de kwaden slachtofferen. Voor de eersten zal hij eruitzien als een hoge berg en voor de laatsten als een dun haar. Zij zullen echter beiden huilen. De rechtvaardigen zullen huilen en zeggen: Hoe konden we zo'n hoge berg overmeesteren? En de kwaden zullen huilen en zeggen:

De levende doden van Buchenwald - 1945, foto Margaret Bourke-White

«« Waarom hebben we zo'n dun haar niet kunnen overwinnen? En de Heilige, Hij zij geprezen, zal zich ook in verwondering bij hen voegen daar geschreven staat (Zach. 8:6, maar in een andere minder goede vertaling): *"Alzo spreekt de Heer der heirscharen: Omdat het wonderlijk is in de ogen van het overblijfsel van dit volk in deze dagen, daarom zal het ook in mijn ogen wonderlijk zijn."* Rabbi Assi zegt: In het begin verschijnt de kwade engel als onbeduidend en als ragfijne stof terwijl hij ten slotte zo dik wordt als een ossetouw daar geschreven staat (Jes. 5:18): *"Wee hen die de ongerechtigheid naar zich toetrekken met koorden van valsheid en de zonde als met dikke ossetouwen."* De rabbi's leerden: Als de Messias ben David [zo wij hopen] in de nabije toekomst verschijnt, zal de Heilige, Hij zij

geprezen, tegen hem zeggen: Vraag Mij iets en Ik zal het u geven, want er staat geschreven: *"Zo gewaag ik van 's Heren besluit.* (…) *Vraag Mij en Ik zal het geven. enz."* (Ps. 2:7-8) Maar omdat de Messias ben David zal hebben gezien dat de Messias ben Jozef, die Hem voorafging, werd gedood, zal hij tegen de Heer zeggen: Heer van de ganse schepping, Ik zal niets anders van U verlangen dan het leven. En de Heer zal dan antwoorden: Dit werd reeds over u geprofeteerd door uw vader David: *"Leven vroeg hij U en U gaf het hem."* (Ps. 21:5) »»

In de mist van sombere onbepaaldheid en eenzaamheid

De eerste Messias zou Messias Ben Jozef zijn (ben = zoon van), bekend staande als de lijdende dienstknecht. In Sukka worden twee messiassen genoemd in de volgorde waarmee Christenen vertrouwd zijn: de lijdende messias en de glorierijke onder zijn teken (het Kruis). Bittere rouw is van node, zegt de Talmoed, vanwege het doden van de eerste messias, Zoon van Jozef. Hij zou de voorloper van de goede Messias zijn, Zoon van David. Sukka verwijst naar de lijdende dienstknecht Messias als het spreekt over de weeklacht over de enige zoon die doorstoken is. In deze tekst is de verschijning zo slecht dat hij de belichaming van de kwade neiging lijkt te zijn (de 'yetzer ha-ra'), wat in de Katholieke leer de erfzonde heet of het 'peccatum originale originatum' (erfzondelijke effect vanuit het begin). Dit is correct want Jesaja 52:14 zegt van Hem: *"Alzo verdorven was zijn gelaat meer dan van elk mens, en zijn vorm meer dan van mensenkinderen."* De Joodse traditie herkent in de Zoon van Jozef degeen die de Profeet Zacharia omschrijft als *"zij zullen over Hem rouwklagen dien zij doorstoken hebben"*. (Zach. 12:10) Voluit: *"[In de verlichting van het geweten] zal Ik over het Huis van David en over de inwoners van Jeruzalem de Geest van genade en gebeden uitstorten; en zij zullen Mij aanschouwen dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklacht over de enige zoon, en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over de eerstgeborene."* Hierop antwoordden de rabbi's: *"Dit is de Messias Ben Jozef, de geslagene."* (Yalkut Shimoni)

Feitelijk staat er: *"Zij zullen naar Mij opzien, '**de Alfa en de Omega**', dien zij doorstoken hebben."* Alfa en de Omega is de vertaling van Alef-Tau, direct na de woorden *"naar Mij",* wat meestal onvertaald blijft (alef is de eerste en tau de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet). De alef-tau (et) is een taalkundig middel dat in voorkomende gevallen een hypocatastasis voorstelt – vaak met koppelteken, wat een verborgen metafoor is die een superlatieve gelijkenis aangeeft. Dit vinden we terug in de allereerste bijbelzin na de twee woorden *"bara Elohim"* (God schiep), wat neerkomt op: *"God, de Alfa en de Omega, schiep"*. (Jes. 44:6 en Op. 22:13) We kunnen het ook een Nomen Sacrum (Heilige Naam) noemen, een afkorting om aan te geven dat dit niet slechts 'een' heer is, maar 'de' HEER. Hetzelfde retorisch middel komt zeven keer voor in Genesis hoofdstuk 1, en telkens geeft het de scheppende God aan, Hij die de oorsprong van al het leven is. En dat nu komen we ook tegen in Zacharia 12. Ongetwijfeld: **Jezus onze Redder is God. Ja, Hij is het die doorstoken werd!** [81)]

Volgens Sukka zou de tweede, Messias ben David, als een zegevierende autoriteit en redder van zijn volk komen. De eerste hebben de Christenen herkend als de Godmens

81) Ontleend aan "The Bible in Shorthand?" (De Bijbel in Snelschrift) van Chuck Missler - Personal Update NewsJournal, Koinonia House # januari 2000.

Jezus Christus. De tweede kan heel goed een gewoon mens zijn en dat geloofde ook de aan het Christendom toegewijde Frankische koning. Als hij dat niet had geloofd zou de installatie van een nasi (vorst) in zijn gebied een schijnvertoning zijn geweest. Misschien speelde de beroemde profetie van Sint Remi een rol tijdens de doop van Koning Clovis. Het uitzien naar de komst van een tweede messias, die een mens is en geen God, past niet alleen binnen de Joodse traditie, maar ook binnen de profetische traditie van de Rooms Katholieke Kerk met werkelijk een overvloed aan profetieën. Deze Messias wordt gewoonlijk aangeduid als ‘de grote monarch’ of ‘koning der koningen’ maar ook onder andere titels zoals *“de man van God, de edele banneling, de witte lelie, de door God geschonken prins, de door de voorzienigheid gezonden koning, de vinger Gods, Gods uitverkorene, de God gezondene, de door God voorbestemde, Gods werktuig”,* maar ook als *“Messias”, “Christus’ luitenant of plaatsvervanger”* en zelfs *“mensenzoon”.*[82] Dat de aardse vorst tijdens het Duizendjarig Vrederijk niet Christus zelf is die op een troon in Jeruzalem zit, zoals velen geloven, blijkt uit de tijdelijkheid van dat rijk met een afsluitende opstand aan het eind daarvan. Immers, aan Christus’ rijk komt geen einde zoals de Engel Gabriël aan de Maagd Maria liet weten. (Luk. 1:33, Op. 20:7-10, 21:1) Prof. Willem Ouweneel geeft in zijn boek “De Toekomst van God” aan: [83]

«« Klaarblijkelijk zal er een onderkoning zijn, de ‘vorst’ genoemd, iemand uit het geslacht van David, die op aarde uit naam van de Koning [Jezus Christus] over Israël zal regeren. Dat deze ‘vorst’ niet Christus zelf kan zijn blijkt onder andere uit het feit dat hij ook voor zichzelf zondoffers brengt en dat hij zonen heeft. (cf. Ez. 44:3; 45:9-46:24; vgl. Jer. 30:20 en Ez. 45:22; 46:16-18) »»

De profetie van Sint Remy (Remygius), aartsbisschop van Reims, stad naar hem vernoemd, is vergelijkbaar met die van Mozes (Deut. 11:22-32) toen het volk Israël de Jordaan ging doortrekken naar het Beloofde Land toe. De rivier de Jordaan is het beeld van de doop in het Mikvehbad aan het begin of her-begin van de grote levensopdracht. Het bezoek van Paus Johannes Paulus de Grote dat hij in 1996 aan Frankrijk bracht, stond in het teken van: *“Frankrijk, bent u trouw aan uw doopsel?”* [84] Het doopssacrament dat werd gegeven aan de uit het heidendom bekeerde 31-jarige Clovis, vermoedelijk in 496, was een persoonlijke aangelegenheid maar had toch een hem overstijgende universele betekenis, zoals uit Remygius’ woorden naar voren komt:

«« Verneem, mijn zoon, dat het rijk der Franken door God is voorbestemd om de Roomse Kerk te verdedigen die als enige de ware Kerk van Christus is. Dit rijk zal eenmaal groot zijn onder alle rijken van de aarde; het zal geheel het gebied van het Romeinse Rijk omvatten en alle andere koninkrijken aan zijn

---

82) Uit “Christenen Ontwaakt” van B. Bahlmann, een weinig bekend werk uit 1986. Beter bekend zijn de publicaties van Marquis de la Franquerie, die aanbevelenswaard zijn voor verdere studie, alsook de publicatie van Baron de Novaye, getiteld: “Demain...? D’après les concordances frappantes de cent trente-deux prophéties anciennes et modernes” (Morgen...? Naar de opmerkelijke overeenkomsten tussen 132 oude en moderne profetieën) - Editions Lethielleux, Paris # 1934. Verschillende belangrijke profetieën in verband met ons onderwerp zijn van St Franciscus van Paola (1416-1507), Nostradamus (1555), de parochiepriester Holzhauser (1613-1658), Bernard Rembort alias Spielbähn (1689-1783) en Marie-Julie Jahenny (1850-1941).

83) “De Toekomst van God - Ontwerp van een Eschatologie” van Professor Willem J. Ouweneel - Medema Uitgeverij # 2012 (p. 534). Elders sluit hij een letterlijk heersen van Christus op aarde niet uit, daarbij geholpen door een secondant of onderkoning.

84) Het was tijdens zijn eerste reis naar Frankrijk in 1980 dat paus Johannes Paulus II deze vraag stelde: “Frankrijk, oudste dochter van de Kerk, bent u trouw aan uw doopbeloften?” Hijzelf heeft het antwoord gegeven in zijn preek te Reims op 22 september 1996: “U kunt de kracht van de evangelische boodschap bewaren, of u kunt hem kwijtraken (...) U kunt het licht zijn dat anderen verlicht, zoals een stad op de berg, ofwel U kunt het tegenovergestelde worden van dat licht dat anderen verlicht.”

scepter onderwerpen. Het zal tot aan het einde der tijden standhouden; het zal onoverwinnelijk zijn en welvaart genieten zolang het aan het geloof van Rome trouw blijft en zich niet schuldig maakt aan een van de misdaden die de andere volken ten gronde richten. Doch telkens als het ontrouw wordt aan zijn roeping, zal het streng gestraft worden. »»

7.33 – Het Huis van David houdt de belofte totdat Silo komt

De belofte staat dat *"De **scepter** niet van Juda zal wijken noch de **wetgever** van tussen zijn voeten totdat Silo komt (de gezondene)."* (Gen. 49:10) Dit waren Jakobs laatste woorden aan zijn zoon Juda voordat hij stierf. Silo is een plaats in het deel van Efraïm of tienstammengebied ten noorden van Jeruzalem. Het was het religieuze centrum van de twaalf stammen in de tijd van de Rechters (in de 14e t/m 12e eeuw v. Chr.). In een modern bijbelcommentaar uit 2005 van de "Union for Reform Judaism" van Gunther Plaut en David Stein staat in de voetnoot betreffende Genesis 49:10: *"Een Joodse traditie, uitgaande van de veronderstelling dat Jakobs zegening een eindtijdprofetie is, zegt dat Silo betekent dat de Messias als een nieuwe David uit het huis Juda zou komen* (…) *Indien we ons aan de masoretische tekst houden kan dit het best worden verklaard als: 'Totdat Juda in Silo zal komen aanbidden', dat wil zeggen TOTDAT DE NOORDELIJKE EN ZUIDELIJKE KONINKRIJKEN VERENIGD ZIJN."* [85] Silo betekent de uitgezondene en wordt in deze profetie als de Messias gezien. We herkennen hier ook de plaatsvervanger, de Grote Monarch of Messias-koning, die volgens deze overlevering beide rijken zal regeren vanuit een plaats in het tienstammengebied ergens in het noorden. Maar omdat we weten dat er aan het einde der tijden een bedrieger ten tonele zal verschijnen, getypeerd als de Antichrist, die de Grote Monarch zal tegenwerken, kunnen we speculeren dat zowel de Grote Monarch als de Antichrist van dezelfde leeftijdscategorie zullen zijn. De scepter, die wordt overhandigd, is het embleem van koninklijke waardigheid. Wij zijn bij een ander beeld beland! De Christenen zeggen dat de scepter van Juda (de Joden) verleden tijd is omdat Jezus reeds gekomen is. Dit is gedeeltelijk waar. Hij is inderdaad als de lijdende dienstknecht, Zoon van Jozef, gekomen, maar wij kijken nog steeds uit naar de glorievolle verschijning van de Zoon van David als de messiaskoning over alles en iedereen zal hebben gezegevierd. De grote messiaskoning, Vredevorst en koning der koningen is door de eeuwen heen voorspeld geworden en wordt geacht te komen uit het exilarchaatgeslacht via Pepijn II [86] van een tak waarvan men 'veronderstelt' dat die al was uitgestorven.[87]

We zijn op een punt gekomen dat het nuttig is om een paar dingen uit te leggen over de aard van de Antichrist. In principe wil de Antichrist het Christendom niet vernietigen, maar probeert hij Christus' plaats in te nemen om van daaruit het ware Christendom te transformeren. Antihistamine medicatie vernietigt histamine niet; de antihistamine bezet de cellulaire receptorplaatsen waar histaminemoleculen zich normaal gesproken aan hechten en omdat de hechtingsplaatsen van de histaminemoleculen zijn

---

85) "The Torah: A Modern Commentary" van W. Gunther Plaut en David E. S. Stein - Union for Reform Judaism # 2005. Het zij vermeld dat de tien stammen van Efraïm-Israël in de Babylonische ballingschap zijn zoekgeraakt, maar niet verdwenen of met de volken vermengd. Als God de ban opheft, zullen zij worden teruggevonden en hun eindbestemming vinden.

86) Karel de Grote was de achterkleinzoon van Pepijn II, die de stamvader is van het Huis Bourbon. Het blijkt dat zes generaties eerder Clodion zijn voorvader was, van wie Koning Clovis afstamt die op Kerstdag met een vergelijkbare 'Bijbelse' rite werd gedoopt. Zijn doop werd onmiddellijk gevolgd door een zalvingsceremonie waarbij de fles met zalving door een duif werd aangevlogen, een door de Kerk erkend wonder blijkens het officium van de Franse zalvingsrite en toebereiding van het heilig chrisma (zie ook Thomas van Aquino: "De Regimine Principum" II-16). Het heet dat Clodion van Zerach afstamt via de legendarische Antenor, koning van de Cimeriërs.

gestolen, houdt de allergische reactie op en is het lichaam genezen. In het geestelijke rijk gebeurt precies hetzelfde. De Antichrist is een christusvervanger die het ware geloof wil doen ophouden. Het Christelijk geloof wordt in het aardse domein vervangen door de 'religieuze geest', ook wel de Jezabel-geest genoemd. Binnen het Christendom heeft de valse religieuze geest, die aan Satanisme kan worden gelijkgesteld (in een van zijn vele manifestaties), de meeste posities vervangen die het ware geloof had moeten bezetten. Als we naar de statistieken kijken van aantallen gelovigen binnen bepaalde denominaties, krijgen we de verkeerde indruk. Hoeveel predikers en priesters zijn niet in die val gelopen? Ja, de Jezabel-geest kent de Bijbel door en door en oefent een soort hypnotische betovering op zijn toehoorders uit, want het vervangt de individuele vrije wil en denken door verplicht groepsdenken, het denken dat door de religieuze leider dictatoriaal wordt opgelegd, maar zonder liefde of compassie. En sommige mensen hebben dat al te graag! De 'religieuze geest' kan ontdekt worden wanneer iemand een vermaning geeft en die op anderen toepast maar niet op zichzelf. Wanneer iemand voelt dat hij gezondigd heeft, zal de 'religieuze geest' hem ertoe brengen om een offer te brengen of een goed werk te doen dat de zonde zogenaamd zal bedekken. Die ijver komt echter voort uit de antichristelijke geest en niet uit de Heilige Geest van God. Eigengerechtigheid om zonde te bedekken is onacceptabel voor de Almachtige God. Zwart-wit denken is ook een element van de antichristelijke geest die de surrogaatreligie doordringt. Perfectionisme en liefdeloos idealisme eisen dat als een persoon niet perfect kan zijn, God hem niet zal liefhebben. Het spiegelbeeld van: 'zonde bestaat niet en God accepteert iedereen', komt op hetzelfde neer en maakt deel uit van de feel-good-religie, zoals altijd op de massa's een enorme aantrekkingskracht uitoefent.

Tot aan de schoonmaking van de kosmos blijft de strijd woeden. Wij kunnen zeggen dat de overwinning werd veiliggesteld, maar dat de vijand nog niet heeft gecapituleerd. Het ondergrondse verzet blijft bezig met zijn schrikbewind. Nu in onze tijd is het Gods ondergrondse verzetsmacht tegen die van hen. Wij mogen aannemen dat de belangrijkste legeraanvoerder van Juda komt terwijl het koninklijk huis van David de belofte bewaart van de scepter *"totdat Silo komt"*. De traditie geeft aan dat de Siloëse banier in het noorden zal worden gevonden met daaromheen de geredden van de tien stammen, van hen die niet terugkeerden na de Babylonische ballingschap en toen onder de naties werden verstrooid. De banier zal daar worden opgeheven, gedeeltelijk door Judahieten, zodat in het noorden het verbond opnieuw zal worden bezegeld tussen God en de twee die waren gescheiden: van Efraïm (zoon van Jozef) en zijn broer Juda - de patriarchen van de twee koninkrijken. Vanuit het scharlaken koord van Zerach, zoon van Juda, zal de kettingreactie en verzoening plaatsvinden. Daar in het noorden zal de scheidbrief doormidden worden gescheurd, waardoor de breuk kan worden hersteld tussen God en Israël (de 10 + 2) en met één slag ook vele andere: breuken tussen individuen, families en tussen volkeren en naties.

In de zesde eeuw voor Christus eindigde het Davidische koningschap over Israël. Toen na terugkeer uit de Babylonische ballingschap in 488 BC de koningschapsbelofte over Judeah geen standhield, ondervond de Joodse natie een existentieel probleem verband houdende met de scepterbelofte, waarvoor de volgende oplossing werd bedacht. Men

87) Hendrik V van Frankrijk, beter gekend bij zijn titel van Graaf van Chambord, was betwistbaar koning van Frankrijk en Navarre van 2 tot 9 augustus 1830 en naderhand was hij de legitieme troonpretendent van Frankrijk. Hij vertelde graaf Hendrik van Vanssay, zijn grote vertrouwensman: "Nu ben ik overtuigd van het bestaan van mijn neef Lodewijk XVII. Ik zal nooit de Franse troon bestijgen. Maar God wenst dat wij dit geheim houden. Hij behoudt voor zich het recht de monarchie te herstellen. Ik ben ervan overtuigd dat zij (de familie van de Graaf van Vanssay) de hoop sterk levend houden dat God op zekere dag de afstammelingen van de onthoofde Lelie weer op de troon van Frankrijk zal plaatsen en dat ons geliefde vaderland, wederom de Oudste Dochter van de Kerk, haar grootheid en glorie zal hervinden."

zei: “Zolang de wetgeverfaculteit bij de natie hoort is de scepter niet teruggeweken, wat als de mogelijkheid tot het uitspreken van de doodstraf moet worden gezien.” J. Dérenbourg (19e eeuw) merkt op dat volgens een Baraita en de Talmoed van Jeruzalem deze mogelijkheid meer dan 40 jaar voor de vernietiging van de Tempel werd afgepakt. Maar in feite moet dit veel eerder zijn geschied; het duurde alleen wat langer voordat de priesterkaste zich volledig realiseerde dat niet alleen de ‘uitvoering’ van de doodstraf was afgepakt, maar ook de ‘rechtspraak’. (Aboda-zara 8b, Rosch Haschana 31a, Oudheden 20:9:1) Schreef Tacitus niet: *“De Romeinen hebben voor zichzelf het voorrecht van de jus gladii (het zwaard der justitie) bewaard en zien aan al het andere voorbij.”* Dit principe gold in alle provincies onder Romeins bestuur. Rabbijn Rachmon laat weten dat toen het gezag om de doodstraf uit te spreken werd weggenomen alle leden van het Sanhedrin in zak en as jammerden: *“Wee ons, want de scepter is van Judeah geweken en toch is Silo nog niet gekomen!”* [88)]

Wij moeten dus verder zoeken naar de vervulling van de scepterbelofte, beseffend dat dit alleen in een onafgebroken koninklijke en mannelijke afstammingslijn kan gebeuren vanaf het vroegste begin. Een vorst in ballingschap voldoet niet. Dit sluit het Britse vorstenhuis uit welke gerelateerd heet te zijn aan een vrouwelijke tak van het huis van David. Bovendien werd tussen 1649 en 1660 de monarchie in Engeland onder Oliver Cromwell afgeschaft, wat de scepterbelofte aantast. Van groter belang is dat Engeland vanaf 1689 een constitutionele monarchie heeft gekend, zoals later ook de andere Europese landen, wat het tweede deel van de belofte aangaande de wetgever aantast – en zelfs is het vetorecht ontnomen om democratische wetten die de Tien Geboden aantasten te blokkeren. Ik zie maar één uitweg: het Ethiopische koninklijk huis dat opmerkelijk genoeg een groot aantal moeder co-regentessen in zijn dynastie kent, candaces genaamd, wat doet denken aan de relatie tussen Jezus en zijn moeder. De Keizer van Ethiopië werd in artikel 2 van hun grondwet de zegenvierende leeuw van de stam Juda genoemd en de uitverkorene Gods. Uit plaatselijke documenten leren wij dat Koningin Bilqies van Sheba (1 Kon. 10), dochter van de legendarische Angabo, een zoon kreeg van Koning Salomon, Menelik genaamd; wij leren ook dat Salomon hun zoon in Jeruzalem tot koning liet zalven, ongetwijfeld vergezeld van profetische woorden van de dienstdoende priester, maar dat vertellen de annalen niet. De rechtstreekse afstammeling van deze Menelik, Haile Selassie, werd in 1974 door het marxistisch regime van Mengistu onttroond. Indien de koningschapsbelofte hier van toepassing is, betekent dit dat in 1974 Silo was gekomen, geboren uit de getinte lijn van Zerach,[89)] maar zijn verblijfplaats is tot op de dag van vandaag onbekend. Maar ook zijn tegenpool werd geboren, de Antichrist, die alrede achter de schermen aan het werk is.

Dit is ook de vervulling van Ezechiël 17 (laatste vers): *“Alle bomen van het veld zullen weten dat Ik, de Heer, de hoge boom vernederd heb en de lage verheven, de groene boom verdroogd en de droge boom heb laten bloeien.”* Heeft wat gedaan? De HOGE van de troon gestoten en de LAGE op de troon gezet, want deze bomen stellen immers personen voor, afstammelingen van de koninklijke boom van Israël. Dit houdt in dat God in onze tijd de kroon van de Davidische of Peres lijn heeft afgenomen om die op het hoofd van de Vredevorst te plaatsen behorende tot de Zerachitische lijn. In de nasleep van deze gebeurtenis zal het spreekwoord betreffende Israël worden ontkracht (volgende drie verzen 18:1-3): *“De vaders hebben onrijpe druiven gegeten en de tan-*

88) Bron: Le Chevalier Paul Drach.

89) De ongebroken afstamming in mannelijke lijn sluit aan bij het doorgeven van het Y-chromosoom die uniek is voor mannen en ongewijzigd in de geslachtslijn wordt doorgegeven. Aldus kan het oorspronkelijk vaderschap bewezen worden tot vele generaties terug. In het kader van een project om het Y-chromosoom van Adam te vinden (dus ook van Jezus), is in 2003 een DNA test gedaan bij een afstammeling van Haile Selassi om aldus het Y-chromosoom van Koning Salomon te kunnen vaststellen.

den van de kinderen zijn slee geworden." Dus nu, in onze huidige generatie, zullen wij getuige mogen zijn van Silo's glorierijke openbaring. En wij kennen ongeveer zijn leeftijd: hij zal vóór 1975 zijn geboren.

Zoals gezegd zullen zowel de Grote Monarch als de Antichrist in dezelfde leeftijdscategorie vallen. Beiden zijn 'de gezondene'. Het grote publiek wordt wijsgemaakt dat hij de beloofde messias is, in feite Christus zelf. We moeten acht slaan op de Bijbelse profetieën dat eerst de antipode ten tonele zal verschijnen en dat pas als met hem is afgerekend (in de afgrond is gegooid) de weg is vrijgemaakt voor de komst van de anderen. Er zal ook, zij het voor korte tijd, een grote monarch komen uit Lyon komen (volgens de geschriften van Marie-Julie Jahenny), maar ook hij is een valse.

De trotse hoofden, die nu de Nieuwe Wereldorde aan het voorbereiden zijn, staan klaar om de grote bedrieger aan de massa's voor te stellen. Het lijkt erop dat de Prieuré de Sion (Priorij van Sion) een rol zal spelen in dit listige plan. Hun aandacht gaat uit naar de bloedlijn waarvan wordt beweerd dat deze aan Jezus toebehoort van het Huis van David. Verschillende ordes van de Vrijmetselarij, evenals de Zwarte Adel, houden zich bezig met de afstamming van het Huis van David. Officieel werd de Priorij van Sion in 1956 in Frankrijk opgericht, maar de cultus gaat terug tot de oudheid. In 1986 publiceerden Lincoln, Baigent en Leigh "The Messianic Legacy" (de messiaanse erfenis), een vervolg op "Holy Blood, Holy Grail: The secret history of Christ and the shocking legacy of the grail". De auteurs beweren dat de Priorij van Sion de bewaarplaats is van de culturele erfenis van het Joodse messianisme dat is voorbestemd om een eind te maken aan de *"betekeniscrisis"* in de Westerse wereld door een Merovingische heilige koning te leveren als de lang verwachte messiaanse figuur waarin het Westen en in extensie de mensheid zijn vertrouwen kan stellen. De Joodse bloedlijn, die niet alleen uit het Huis van David stamt maar ook uit de bloedlijn van Jezus, zou door deze geheime orde bestendigd zijn geworden. Naar verluidt rekruteert de Priorij van Sion haar leden uit de hogere regionen van de Schotse Rite der Vrijmetselarij, uit degenen die zijn ingewijd in de Rite van Mizriam. Alhoewel hun leden over het algemeen Joods zijn, zijn ook enkele niet-joodse leden toegelaten. Het doel van dit alles is om mensen te laten geloven in de vermeende afstamming van de grote bedrieger uit de bloedlijn van Jezus Christus, die kinderen zou hebben verwekt! Deze en andere schandalige leugens zijn gepresenteerd kort nadat de apostelen een aanhang begonnen te creëren. De verhaallijn van de Priorij van Sion dat ze de illustere bloedlijnen hebben bewaakt heeft genoeg oudheid om de goedgelovige massa om de tuin te leiden. Het is en blijft een van de best georchestreerde misleidingen uit de geschiedenis. Door zowel Christenen als Joden achter de valse messias te scharen, kunnen ze over de wereld heersen, zowel economisch als religieus, zich gesteund wetend door de hysterische steun van de volksmassa's. Maar wij weten beter!

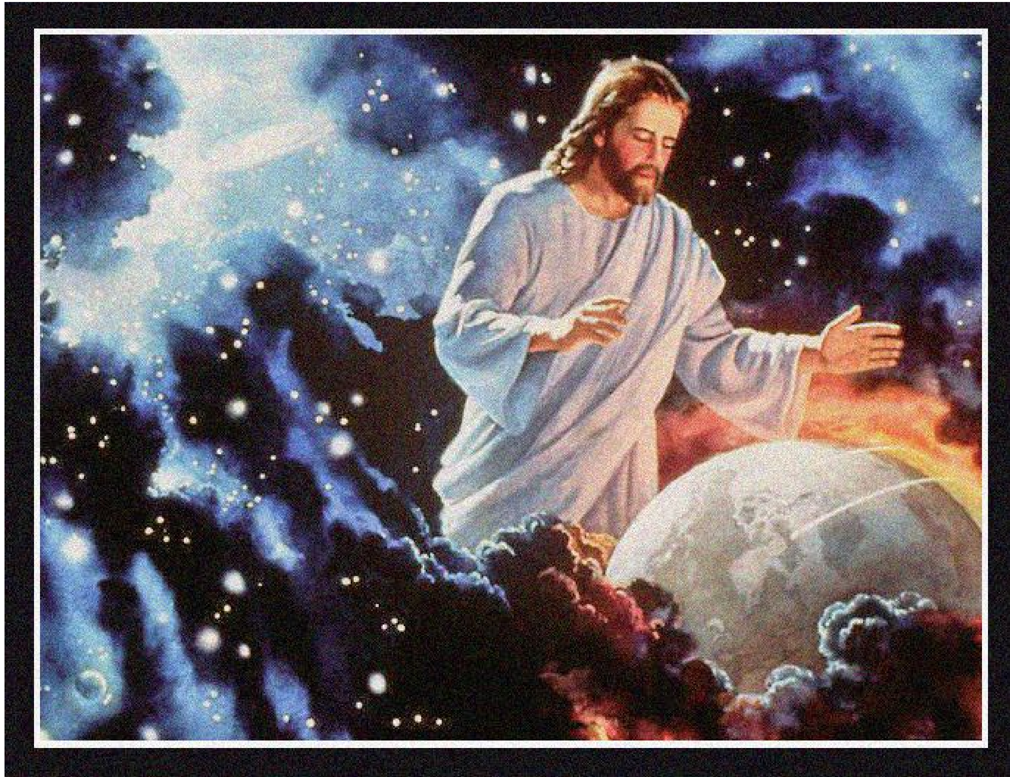
Noten:

• Met dank aan Jacqueline Wels voor het op de rails zetten in 1986 van het schrijven van dit manuscript dat stapsgewijs over vele jaren tot zijn uiteindelijke vorm is gekomen.

• Een aanvulling op dit artikel is "De Messias-Monarch" in het compendium "Het Jodendom, de Landbelofte en het Vrederijk" (hfst. 12).

• De foto "Wat een Breuk !!" werd gemaakt bij het holocaustherinneringsmonument van Berlijn door P. M. van Til uit Nederland op 12 september 2005. Het toont de grafzerken vanuit een bijzonder opnamehoek. Als u goed kijkt herkent u de grafzerken.

‘Op weg naar een Nieuwe Aarde’

DE WERELD VAN HET MAKEN

We zitten nog steeds in de Olam Ha-Assia

Het eind van de Bijbel, de dag des oordeels geheten, hoeft niet het eind van de wereld te betekenen. Het is enkel het laatste hoofdstuk van een belangrijke episode en het eind van de wereld zoals wij die thans kennen. Het is ongetwijfeld die existentiële angst dat de wereld wél zal vergaan, die velen ertoe drijft een letterlijke uitleg van het Vrederijk af te wijzen. Een radiopriester in Nederland durfde het geloven daarin zelfs een zonde tegen de H. Geest te noemen, een onvergeeflijke zonde. Hij vervloekte mij naar de Hel. Wat is er toch mis met die priesters? Ze moeten zegenen!!

8.34 – Ons Judaïsch Erfgoed

De Christelijke kerk is de voortzetting van de Synagoge. Het doet dan ook een beetje vreemd aan dat bij de zo belangrijke kwestie als de eindtijdprofetieën hele theorieën worden opgedist zonder een enkele verwijzing naar ons Judaïsch erfgoed. Alsof er in Israël geen eschatologische verwachtingen bestaan! Brad Young vertrouwt ons toe in het eerste hoofdstuk van zijn boek “Paulus de Joodse Theoloog”: *“Als Christen hebben wij soms Paulus onderwijzingen over Jezus aanvaard terwijl wij niet alleen zijn liefde voor de Hebreeuwse Bijbel maar ook zijn Judaïsch erfgoed hebben afgewezen.”* Een onfortuinlijke benadering, want wij kunnen veilig stellen dat er niets in Paulus’ leer is dat niet strookt met zijn authentiek Judaïsme. Paulus’ onbewust getuigenis van de overheersende rol van de Joodse cultuur binnen de Kerk is ook goed aangestipt door Professor Brandon in “The Fall of Jerusalem and the Christian Church” (de val van Jeruzalem en de Christelijke Kerk) waarin hij uitlegt:

««« Alhoewel Paulus zich zo levendig bewust is van zijn taak als apostel voor de onbesnedenen en alhoewel zijn Epistels duidelijk gericht zijn op die gemeenschappen die overwegend uit de heidenen zijn, past hij met een vanzelfsprekend elan opvattingen en voorbeelden toe die door en door Joods zijn. Duidelijk anders dan bij de latere schrijvers van de Evangeliën, tracht hij met het noemen van een of ander citaat uit het Oude Testament zijn lezers te instrueren, aan te sporen, of van iets te overtuigen, wat op zuiver rabbijnse leest is geschoeid zonder dat hij zich geroepen voelt dat nader uit te leggen. (…) Ongeacht de vroegere status van de bekeerde Christenen uit de 'heidenen' – of zij nu uit de Joodse diaspora kwamen, of alleen maar godvrezend waren geweest of totaal heidens – hun toetreding tot de Christelijke Kerk bracht hen onmiddellijk binnen het Joods-theologisch gedachtengoed. Zij werden door hun leermeesters in een vastomlijnde en indrukwekkende corpus van geloof en praktijk binnengeleid dat hun waardering en respect afdwong. »»» (pp. 21-22)

Volgens Brandon betekende de val van Jeruzalem het keerpunt dat wegleidde van een typisch Judaïsch-Christelijke interpretatie van de Schrift, welke verwijdering mijns inziens pas beslissend werd met de verwerping van Origenes zo'n 150 jaar later. Origenes (ca. 185-253/254) was een groot kenner van het Joodse gedachtengoed, maar beging de fout dat hij te veel wilde uitleggen. Voor het overige is hij een uiterst waardevol apologeet (geloofsverdediger) geweest en zijn geschriften zijn nog steeds de moeite van het lezen waard.

8.35 – De Wereld van het Maken

Centraal in het Joodse denken, over onze wereld die op zijn eindtijd afstormt, is de opvatting van de Olam Assia. Wij zitten nu in de 'wereld van het maken', niet zomaar een maken, maar een creatief maken. Een zeker rabbijn Bemporad besluit zijn commentaar op de dialoog van Job met zijn vrienden:

««« De wereld is onvoltooid en de mens moet er naar streven zich te verheffen want hij vormt nog niet zijn centrum [zoals het had moeten zijn]. Alleen in een onvoltooid heelal, in staat van wording, in een heelal dat nog niet voor God en de mens is gewonnen, alleen dan kan de mens inderdaad een taak en een funktie hebben. Toch lijden de goeden en besten het meest, want het is de heilige en ware en rechtvaardige die de taak op zich neemt om rechtvaardigheid en waarheid in de wereld te brengen. (…) De vrienden loochenen de eigenlijke taak van de mens.

Voor hen heeft de mens geen boven zichzelf uitstijgende natuuromvormende historische taak. Zij ontkennen daarmee wat de kern uitmaakt van de profetische opvatting van de mens, dat hij het werktuig is ter verwezenlijking van het messiaanse heil. Zij maken al het lijden en de doodsangsten tevergeefs; tevergeefs het tragische lot dat de rechtvaardige ondergaat die de bewerker is voor de totstandkoming van het goede. De vrienden willen dat God het werk van de mens doet en daarom hebben zij niet correct gesproken, zoals Job deed die onrechtvaardigheid herkende maar desondanks trouw blijft aan zijn roeping en ideaal en dat ondanks uitzinnige kwelling en het meest intense lijden. Job is bij uitstek de dienaar Gods en hij vertegenwoordigt voor ons de historische veranderingen die de natuur en de mens moeten volbrengen opdat Gods wereld te voorschijn kome, in het aanzijn worde geroepen. »»»

Dit is heel aardig geformuleerd. Indien men aanneemt dat de mens een actief element in het veranderingsproces is, een partner in het scheppingsgebeuren, vloeit dit voort uit een onafhankelijke beslissing van God. (Jes. 43:7-10) In die zin kunnen we stellen dat God de mens nodig heeft voor de totstandkoming van het messiaanse heil, een heil dat voortschreidt in de 'wereld van het maken' of 'olam assia'. Je zou ook kunnen zeggen

dat God de mens nodig wíl hebben. Hij wil ons mensen bij zijn heilsplan, betrekken, alhoewel Hij het ook zonder ons zou kunnen doen. Dit gezegd hebbende, moeten wij waken voor gewilde trots wat heel gevaarlijk is omdat dit voor de mens de noodzaak ontzegt om Gods hulp te ontvangen. Ieder soort trots is dodelijk voor de totstandkoming van het messiaanse heil. Dit wordt in hetAleïnu gebed onderkend, driemaal daags aan het einde van de Joodse gebedsdienst, dat Gods hulp afsmeekt ter voltooiing van de wereld. Ik ben het slechts gedeeltelijk met Rabbijn –Bemporad eens als hij zegt dat *"de mens alleen in een onvoltooid heelal een taak en een funktie heeft",* want het is voorstelbaar dat de mens in een 'voltooid' heelal – op de achtste dag misschien? – optreedt als een soort rentmeester, een bewering die de rabbijn, lijkt mij, niet zal willen tegenspreken. Het zou beter zijn om te stellen dat "in een onvoltooid heelal het bestaan van de mens alleen kan worden verklaard indien hij inderdaad een taak en een funktie heeft." Anders zou de zin van het leven slechts ontleend worden aan een egoïstische eigengerichtheid. De innerlijke speurtocht naar vrede en perfectie zou dan zijn enige bestaansgrond worden, zoals bij de New Age beweging gebeurt.

8.36 – Een Nieuwe Bedeling

Wat is nu de Bijbelse grondslag voor deze benadering? Dit kan in Genesis 2:2-3 worden gevonden. Volgens de courante uitleg van de grondtekst eindigt het derde vers met: (in de 6 voorgaande dagen) *"schiep God om te kunnen maken"* (in de 7^e^ die nog steeds bezig is). Het vers kan als volgt worden weergegeven (cf. Statenvertaling): *"Als nu God op de zevende dag zijn werk (malachah) had volbracht dat Hij gemaakt had, heeft Hij op de zevende dag van al zijn werk (malachah) gerust dat Hij gemaakt had. En God heeft de zevende dag gezegend, en die geheiligd, omdat Hij op die dag van al zijn werk (malachah) heeft gerust, hetwelk God had geschapen om te maken."* Deze laatste woorden zijn raadselachtig. Heeft God geschapen om te scheppen? (asher-bara Elohim la'asot) Wie moet dat scheppen doen? Waarlijk, 'ons' doel in deze wereld is om de schepping te vervolmaken, die de almachtige God had volbracht. Wij zijn Gods partners in het scheppingswerk! De Almachtige heeft opzettelijk geen voltooid universum geschapen, wat wil zeggen dat de schepping volgens het teleologisch princiep afstevent op een vooraf gesteld en ver verwijderd doel. Hij schiep een perfect maar geen geperfectioneerd universum om zo lediggang te vermijden. Anders zou de wereld niet meer 'perfect' zijn.

De verzameling Bijbelrollen, nu, gaat over de 7^{e} dag of 'wereld van het maken (tegen)', het maken tegen de ontluistering, wat in de Joodse manier van spreken 'de' 'Olam Assia' heet. Daarna zal er een andere dag zijn, de 8^{e} of 50^{e} (7x7 plus 1). De wekelijkse megacyclus is nog steeds met zijn eerste omgang bezig. Er bestaan drie op elkaar inwerkende cycli: de wekelijkse of maancyclus en de op de zon gerichte jaarlijkse cyclus en ten slotte de oogstcyclus. Iedere inbreuk op Gods scheppend handelen waarbij zijn scheppingswerk wordt vervloekt, aangerand en vernietigd, is een inbreuk op de heiliging van de zevende dag. Op de dag des oordeels zal zijn heiliging voltooid zijn. Dan is ons tijdsbestek tot een eindpunt gekomen, in het Grieks de 'sunteleia tou ayonos', en vandaar zal een nieuw tijdperk van start gaan (ayon is hetzelfde als het Hebreeuwse olam en beide betekenen tijdsbestek, periode, tijdperk, eeuw of wereld). Die Griekse uitdrukking wordt vijf keer in het Evangelie van Mattheüs gebruikt (Mt. 13:39, 40, 49; 24:3; 28:20) en nog eenmaal in Hebreën 9:26. De laatste vermelding is interessant omdat daar de voleinding op de Kruisiging wordt volbracht, scharnierpunt aller tijden. Dit was zeker niet het einde van onze materiële wereld, maar het begin van een nieuwe bedeling. Daarom doet de zevende-dags-Sabbat aan de toekomende wereld denken onder een nieuwe bedeling als het volk van God in groene weiden neerligt aan de wateren van rust / menuhot (Ps. 23:1), wat wederom niét gelijk staat aan ledigheid. Er is dan werk aan de winkel, zelfs op die dag, maar op een ander niveau.

8.37 – De Mensheid is 'nog niet' in zijn Rust binnengegaan

Een interpretatie is dat het scheppingsverhaal is gegeven om het sabbatsideaal te doen uitkomen. Het vertelt ons in symbolische taal dat toen de hoogste wezens – Adam en Adamah – tot het leven waren geroepen, dat toen de schepping van de wereld was gedaan en dat vanaf dat moment de Schepper zijn eigen millennia durende sabbat mocht vieren. Toen ook ving de menselijke werkdag aan van de verwezenlijking van de geschiedenis. Zoals reeds opgemerkt: *"Job is bij uitstek de dienaar Gods en hij vertegenwoordigt voor ons de historische veranderingen die de mens moet volbrengen opdat Gods wereld te voorschijn komt, wordt verwezenlijkt."* Ik wens te benadrukken dat de sabbatsverordening, toen bij de Horeb, volstrekt nieuw was en niet in Israël en de omliggende culturen uit die tijd gebruikelijk was, en dat het dus als een kostbaar geschenk van God aan de mensheid mag worden beschouwd, een voorproef van iets groters, Hij die deze verordening niet voor zichzelf maar voor ons heeft gemaakt. (Mk. 2:27) Aryeh Kaplan legt in een boekje over de Sabbat uit, dat veel gelezen wordt: [90)]

> «« Het Judaïsme kent veel rituele wetten, die erop gericht zijn om de relatie tussen G-d en de mens te versterken. Deze betreffen de vrije dagen, de kashrutwetten [reinheidswetten] en zulke dingen als [de ornamenten van] tallis, tefillin en de mezuzah. Voor het merendeel zetten deze het Judaïsme apart van al de andere ethische systemen. Onder de vele rituelen van het Judaïsme treffen we een ritueel aan dat boven al het andere uitsteekt. Dat is 'shabbos' – de Joodse sabbat. (…) Sta daar eens bij stil. Van de menigvuldig Joodse rituelen wordt slechts één in de Tien Geboden genoemd. (…) Zolang het Judaïsme als een energieke vitale kracht bestaat, blijft de sabbat de vooraanstaande rituele praktijk. »»

Menuha is rust, het grondthema van de Sabbat, hetwelk van een intrinsiek positieve eis uitgaat waaruit vreugde, vrede en volmaaktheid ontspringen, om kort te gaan heiligheid. Zijn vervolmaking is in de toekomende wereld, *"want de mensheid is nog niet in zijn rust binnengegaan en rust nog niet uit van zijn werk zoals God van het Zijne uitrust; indien het volk van Israël in het Beloofde Land reeds had kunnen rusten, zou God later niet over een andere dag hebben gesproken"* (Hebr. 4:8-10). Deze komende wereld met zijn rust is niet in de hemelse sferen te vinden maar hier op aarde. Omdat God op de 7^e^ rustte mocht Israël iedere 7^e^ dag rusten toen het eenmaal in de arbeid ter vervolmaking van deze wereld Gods 'slaaf' was geworden. Toen God Israël uit de slavernij in Egypte bevrijdde, werden zij aan God onderhorig, die hen vanuit de hand van farao, hun vroegere eigenaar, gestolen had (Deut. 5:15), en dit geeft aan waarom de wettelijke basis van de sabbatsrust uit die periode stamt, terwijl zijn theologische basis veel verder teruggaat in een zogenaamde prolepsis[91)] (met terugwerkende kracht) en gezocht moet worden in Genesis 2:2 waar geschreven staat: *"en God beëindigde zijn scheppingswerk en rustte op de zevende dag"*. Evenwel hield het werk der schepping toen nog niet op: het werd van God aan de mens overgedragen en middels een verbond met de mens op de Berg Horeb bezegeld.

Toch is het niet zo dat God van 'al' zijn werken rustte. Hij rustte van het werk (malacha) dat een 'creatief' handelen inhoudt. En het is ook op die manier dat de mens de zevende dag behoort te respecteren. Maar God rustte geenszins van zijn werken van barmhartigheid, verzoening, heiligmaking en gerechtigheid en Hij is ook nooit met zijn werk gestopt voor de instandhouding van het volbrachte scheppingswerk. Een stoel is

---

90) "SABBATH - Day of Eternity" by Rabbi Aryeh Kaplan - National Conference of Synagogue Youth and the Union of Orthodox Jewish Congregations # 1984 (ch. 1).

91) Prolepsis is het voorstellen van iets in de toekomst alsof het al bestaat of gebeurd is. Een voorbeeld hiervan is dat Adams vrouw 'Eva' wordt genoemd, omdat zij de moeder van alle levenden is, terwijl haar eerste kind toen nog niet bestond.

een menselijk scheppingswerk; Gods scheppingswerk bracht het universum en al het leven voort. Zonder zijn dragende Liefde in affiniteit en overeenkomst zou deze niet kunnen blijven bestaan, zelfs niet gedurende één seconde. Pas als de mensheid zijn rustdag zal zijn binnengegaan, de allegorisch 8e dag, zal het eindelijk de betekenis van de werken van barmhartigheid hebben begrepen en daarin samen met God blijven bestaan, die waarlijk een vader is.

De conclusie over het soort werk dat God op zijn sabbatsrust blijft doen, past bij de Midrash Genesis Rabbah 11:5 en 10, hier geciteerd uit de vertaling van rabbijn H. Freedman en Maurice Simon (1939):

> «« Toen ging hij terug naar Rabbi Akiba en zei tegen hem: Indien het waar is, zoals u zegt, dat de Heilige, Hij zij geprezen, de Sabbat eert, dan zou Hij de winden niet aansturen of het op die dag laten regenen. (…) R. Phinehas zei in R. Oshaya's naam: Alhoewel er staat geschreven: OMDAT HIJ TOEN VAN AL ZIJN WERK HEEFT GERUST, HETWELK GOD HAD GESCHAPEN OM TE MAKEN, rustte Hij van het werk van [het scheppen van] zijn wereld, maar niet van het werk van de kwade en het werk van de rechtvaardige, want Hij werkt zowel met de eerste als met de laatste. »»

8.38 – Het Tegen-Scheppen

De vervolmaking van de wereld is geen neutrale bezigheid. Het gaat met strijd gepaard tegen hen die niets willen weten van het Koninkrijk Gods op aarde en geen genoegen nemen met het rentmeesterschap, zich titels toeëigenend die alleen de eigenaar, onze Heer en Meester, toekomen. De symbolische vertegenwoordiger van deze godslasterlijke praktijk is Ezau, de harige stoere doener, de braller. Hoe lijkt die naam op Asa! Daarom zegt God (Mal. 1:2): *"Jakob heb ik liefgehad maar Ezau heb Ik gehaat."* dat kan worden omgezet in "Hoe haat Ik dit maken." Dit haten is hetzelfde woord dat elders kan worden vertaald met minder liefgehad, zoals in Genesis 29:31 (Willibrord vertaling): *"Toen God zag dat Lea minder bemind werd, opende Hij haar schoot."* (de Statenvertaling zegt gehaat). In waarheid kan God niet haten. Iedere ziel is even kostbaar in Gods ogen als alle zielen bij elkaar opgeteld, zo gaat het gezegde.

De ons bekende verzameling bijbelrollen gaat over het zozeer door God gehate scheppen en maken (asa/ezau) van de mysteriediensten die zich inzetten om de vervolmaking van de wereld tegen te houden, door mij het 'tegen-scheppen' genoemd, dat gedoogd wordt totdat de poorten van het Vrederijk ontsloten worden. Alleen in dit licht kunnen wij de boodschap goed verstaan. De Bijbel gaat over de lotgevallen van de kinderen van het licht, erfgenamen van Adam en Eva. Het eind van de Bijbel, de dag des oordeels geheten, hoeft dus niet het eind van de wereld te betekenen. Het is enkel het laatste hoofdstuk van een belangrijke episode en het eind van de wereld zoals wij die thans kennen. 'Wereld' kan verstaan worden als een morele eenheid of als een materiële samenstelling. De betekenis van de tweede petrusbrief 3:10-12 komt dan in een heel ander licht te staan:

> «« De dag des Heeren zal komen waarbij de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandende vergaan waarbij de aarde en haar werken zullen verbranden. (…) Waarbij de heiligen verlangend uitzien naar de dag van God en haar trachten te bespoedigen, in welke dag de hemelen door vuur ontstoken zullen vergaan en de elementen brandende zullen versmelten. »»

Deze opzet vinden we terug bij Openbaring 21:

> «« Ik zag een nieuwe Hemel en een nieuwe Aarde want het oude was niet meer. Ik zag het nieuwe Jeruzalem neerdalende vanuit de Hemel. Gods tabernakel is bij

> de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen zijn volk zijn. En alle tranen werden gewist. »»

Aldus zal de eerste wereld vergaan, maar de tweede blijft om in de binnenkamer te worden getooid tot schoner bruid als ooit. En dan, in de morgenstond van de achtste dag, verschijnt blinkende de K'bod Hashem (de Glorie Gods) …en een vlam gaat uit van zijn vurig aanschijn en verteert het lofoffer in de heerlijkheid van ons heiligdom. Daar komt Hij! Hij komt met de wens om zijn permanente verblijfplaats in de Beit ha-Mikdash (Tempel) te kiezen: in de gereinigde heiligheid van onze zielen. Dáár komt Hij, onze dorst lessend als dauw op lentegroen.

Wij moeten niet verbaasd staan alsof hier een totaal nieuwe theologie uiteen wordt gezet, want reeds Origenes (185-252/254),[92)] in zijn tijd de grootste leermeester op Christelijk gebied, verlangde naar een vurig oordeel dat de mensen op de drempel van de komende wereld zouden moeten doorstaan. Hij was van mening dat ieder die reeds met water en de Geest is gedoopt door de Heer Jezus in een rivier van vuur gedoopt moet worden om aldus gezuiverd het paradijs binnen te gaan. Ongetwijfeld had hij uit eigen ervaring dit zuiveringsvuur ondergaan.[93)] Hoe anders zou hij hierover hebben kunnen spreken? Hij keek in die zin uit naar een (geestelijke) uitslaande wereldbrand, waardoor alle zielen die zo'n correctie nodig hebben 'onmiddellijk' zouden worden getuchtigd en genezen , en of dat voor iedereen onmiddellijk zal zijn, valt nog te bezien. Op van de hoogte van Tabor naar de hoogte van Golgotha! En van Golgotha naar de hoogten van Pinksteren!

---

92) Origenes staat in de ons bekende geschriften nergens stil bij de leer van Christus' wederkomst, welk aspect toendertijd in de meeste schema's van het Christelijk geloof een prominente plaats innam. Hij behandelt Christus' komst in heerlijkheid als de geestelijke openbaring van zijn ware natuur, alhoewel hij zegt dat hij "de tweede presentie van Gods Zoon in zijn eenvoudiger betekenis" geenszins uitsluit.

93) De theologische term voor dit zuiveringsvuur is transverberatie. Deze term komt vanuit het Latijnse 'transverberare' en betekent doorboren of doorsteken. In de mystieke literatuur is het ook wel gekend als 'ferita', een Italiaans woord dat 'wonde' of 'hartzeer' betekent. Het wordt dikwijls aangeduid als de serafijnse aanval omdat het gewoonlijk vergezeld gaat van een visioen van een engel die de wonde toebrengt – een liefdewond die de ziel met liefde voor God ontbrandt. Gelijkertijd is het een uitzuivering, wat de pijn veroorzaakt, want anders zou de ziel niet tot die bijzondere staat van vereniging met God kunnen worden verheven. Er is het wereldberoemde marmeren standbeeld van Gian Lorenzo Bernini in de Cornaro Kapel te Rome waarbij de Heilige Theresia van Avila de transverberatie ondergaat. De transverberatie laat de eigen zondigheid met Gods ogen zien zodat zelfs onze dagelijkse zogenaamd onbetekende zonden tot groot hartzeer leiden en een overstelpend gevoel van een groot te kort schieten, waaronder belangrijke heiligen zoals Pater Pio tijdens hun hele leven veel geleden hebben.

BOEKBESPREKING

Ontdek je Erfdeel !

— Johan Stringer

Uitgeverij vastvoedsel.nl, sept. 2009
isbn 978-90-814626-1-7
247 pagina's, paperback, Euro 18,50
Te bestellen via website van uitgeverij.

"Ontdek je Erfdeel" biedt een verfrissende kijk! Het is een verrassend diepgaand en vlot leesbaar boek dat ik eenieder aanraad. Ons door God beloofde erfdeel, zeg maar erfenis, is veel concreter en 'aardser' gekleurd dan men zich doorgaans realiseert. Hoe is het toch mogelijk dat dit begrip, dat in de Bijbel zo dikwijls voorkomt, zo schokkend weinig voor ons betekent? Een herijking was gewenst. Nieuwe horizonnen worden door Johan Stringer geopend. Hij is een loot van de als goed bekend staande Theologische Hogeschool, destijds te Veenendaal, en werkte acht jaar samen met zijn vrouw als zendeling in de binnenlanden van Afrika. Wij zijn dus verzekerd van een gedegen stuk theologie.

Ik citeer uit de inleiding:

> «« Paulus bidt in Efeze 11:15-23 om een speciale openbaring van de Geest opdat onze geestelijke ogen open zouden gaan. Zodat we met deze verlichte ogen vol verbazing elke dag opnieuw zouden mogen proeven, voelen, diepgaand geestelijk weten, hoe wonderlijk rijk en heerlijk Gods erfenisbelofte is. Dat ons erfdeel de kern van onze roeping is, dat zien we aan dit gebed. We hebben het dus niet over zomaar een interessant onderwerp of over een soort geestelijk luxe toetje voor later. We hebben het over de kern van ons geloof. »»

Na in de aanvang van het boek besproken te hebben wat erfdeel voor de natuurvolken inhield – wat iets heel anders is dan bij ons, trekt de schrijver een vergelijking met wat het voor de aartsvaders inhield binnen de tradities van de Kanaänitische cultuur. Vervolgens komt de erfenisbelofte binnen de nieuw-testamentische bedeling aan bod en de praktische invulling daarvan voor ons geloofsleven. Dat is een leerproces. Stringer brengt het boek daarom ook als studieboek. Wat blijkt? In Christus' médeerfgenaam zijn is niet zomaar een leuze, maar is van doorslaggevende aard.

Aan het eind van Stringers boek wordt de blik op de toekomst gericht, wat een speculatieve maar noodzakelijke verkenning is. De toeëigening van de belofte doet ons immers beseffen waar de strijd om gaat en wat de uiteindelijke overwinning brengt, zij

het nog niet scherp omlijnd. Het ontvangen van het erfdeel - luister goed - voert tot de lof van Gods heerlijkheid, en dát nu is de climax van al Gods werk voor ons.

Daarbij dient primair in termen van volkeren en familiebezit te worden gedacht, niet in dat van individuen. Ja, onze redding en heil als individueel Christen staat vast! Dat weten we. Toch kan het individuele niet los worden gezien van het grotere verband, want als individuele familieleden destijds hun erfdeel kwijtraakten, kon dat binnen de Bijbelse maatstaven weer door familieleden worden gelost (teruggekocht). En onze losser, dat is Christus! Hij is familie geworden, een broeder. In Christus zijn wij geadopteerd en zijn wij daarom kinderen Gods. De brief aan de Romeinen (8:17) getuigt dat wij in die hoedanigheid mede-erfgenamen zijn van Christus. Delende in zijn lijden, zullen wij ook delen in zijn verheerlijking.

Deze verheerlijking komt allereerst tot uiting in een vernieuwing van de schepping. Denk nu maar niet dat alleen het landje Israël in het geding is als over erfdeel gesproken wordt. De hele wereld moet worden gelost, want in Abraham zijn we, wederom volgens de brief aan de Romeinen (4:13), erfgenamen van de ‘wereld’, hier op aarde dus en niet in de Hemel. Toch wel iets om even bij stil te staan. Het is niet voor niets dat een der laatste hoofdstukken heet: *“De nieuwe hemel en aarde”*.

Ik hoop dat uw nieuwsgierigheid is gewekt. Er is maar één manier om deze te bevredigen: Léés het boek.

De Samaritaanse Sekte

Samaritaanse paasviering bij Kiryat Luza bovenop de Berg Gerizim

Dit verhaal gaat over de geschiedenis van de Samaritaanse sekte waar de Joden in Jezus' tijd op voet van oorlog mee stonden. Thans zijn ze een gerespecteerd deel van de Israëlische samenleving. Hun overleving door de eeuwen heen, de enig overlevende afscheidingsbeweging van het Jodendom, moet voor God een bedoeling hebben, een raadsel dat ik hier probeer te ontsluieren.

10.39 – Een kort overzicht

Een van de meest verbazingwekkende historische feiten is dat het Jodendom ondanks millennia van diaspora hun identiteit heeft bewaard terwijl de steeds weer terugkerende vervolgingen hun assimilatie en verdwijning juist hadden moeten bespoedigen. Voor mij is even verbazingwekkend dat ook de Samaritaanse sekte heeft kunnen standhouden. De Samaritanen waren niet opgewassen tegen de intellectuele schittering en vitaliteit van het Jodendom tijdens de eerste eeuwen van onze jaartelling. Tegen het einde van het eerste millennium waren zij en andere Joodse sekten bijna geheel verdwenen. Ze zijn dikwijls vervolgd. Ik denk vooral aan de moordpartijen door Pilatus en aan de vreselijke slachtingen in de zesde eeuw als represaille voor hun vervolging van de Christenen. Maar het meest hebben ze onder de fanatieke Ottomanen geleden. Tijdens die vervolgingen zijn bijna al hun geschriften verloren geraakt, hetgeen heel spijtig is.[94)] Nu zijn ze de oudste en enig overgebleven sekte van de vele Joodse sekten uit Christus' tijd. Begin 1919 waren er nog maar 140 Samaritanen over terwijl in vijfde eeuw het er meer dan een miljoen waren. De algemene verwachting begin jaren 1900 was dat ze als zelfstandige eenheid op het punt van verdwijning stonden. Bij het ontstaan van de staat Israël zijn ze vanuit Gaza, Damascus, Aleppo, Caïro en Alexandria naar het Beloofde Land teruggekeerd en hun aantal is inmiddels aangegroeid tot meer dan 800 verdeeld over twee plaatsen, waarvan bijna de helft in Nabloes en de rest in Holon, een voorstand van Tel Aviv, waar ze ook vacantiehuisjes hebben en waar het

Israelite Samaritan Information Istitute gevestigd is. Hun succesvolle integratie blijkt uit het feit dat het orthodoxe Jodendom toestaat dat hun vrouwen aan Samaritanen worden uitgehuwelijkt. Hun hogepriester Aäbed-El ben Hogepriester Asher, zoon van de Hogepriester Matzliach, is the 134e rechtstreekse afstammeling van Aäron, de broer van Mozes. Ja, Mozes' bloedverwant, zijn achter-achterneef leeft frank en vrij!

Om iets over het gewone leven van de Samaritanen te weten te komen, citeer ik uit een artikel van Helena Merriman op BBC News van 3 januari 2011:

> «« Al honderden jaren zitten de Samaritanen tussen twee kampen. Er zijn er die zeggen dat de Samaritanen zich naar de buitenwereld moeten openstellen. Vroeger kozen ze een kant, maar nu proberen ze wat anders: 'neutraliteit'. Ze hebben goede relaties met hun Palestijnse en Joodse buren en profiteren van de unieke status van twee identiteitspapieren, Israëlisch en Palestijns, wat inhoudt dat ze ongehinderd tussen Israël en de Westbank kunnen reizen.
>
> Veel Palestijnse zakenmensen exporteren goederen naar Israëlische steden, maar omdat ze Israëlische checkpoints moeten passeren, kunnen leveranties lang duren. Een exporteur van auto-onderdelen naar Nazareth en Haifa, een zekere Ibrahim, betaalt de Samaritanen om sommige van zijn goederen naar Israël te brengen. *"De Samaritaanse chauffeurs helpen ons omdat ze goederen in één dag naar Israël kunnen brengen",* vertelt hij bij zijn zaak. *"Als je een Samaritaanse chauffeur zoekt, bel je hem; ze nemen de goederen in hun wagen en komen terug in Nabloes zonder bij de grens problemen te hebben gehad."*
>
> Dhr Cohen vertelt mij dat omdat er veel meer mannen dan vrouwen zijn ze buiten hun groep moeten zoeken naar mogelijke echtgenotes. Sommige Samaritanen zoeken via het internet naar buitenlandse gegadigden, en hij stelt mij voor aan Alexandra die uit de Oekraïne komt en zich tot het Samaritaanse geloof heeft bekeerd en met zijn neef is getrouwd. Pas kort geleden heeft een Amerikaanse vrouw geschiedenis gemaakt door de eerste persoon te zijn die zich tot het Samaritaans geloof heeft bekeerd zonder de combinatie van een huwelijk. Sharon Sullivan komt uit Michigan en woont nu met haar vier kinderen in de Samaritaanse gemeenschap. Zij zegt het jammer te vinden dat niet meer mensen deze oude religieuze sekte kennen: *"Het verhaal van de barmhartige Samaritaan gaat over een Samaritaan die voor een andersgelovige zorgt."* »»

---

94) Volgens hun eigen kronieken hebben de Samaritanen drie antieke boekrollen, die elk bij een andere feestelijke gelegenheid dienst doen. Van deze boekrollen is de Abisharol duidelijk het allerheiligst. Het is de Sefardische Jood Federico Pérez Castro in de 1950-er jaren gelukt om die integraal te fotograferen. Na moeizame onderhandelingen door Castro samen met de Spaanse consul in Jeruzalem heeft Castro de hoogst uitzonderlijke toestemming gekregen om de boekrol te fotograferen. Na een tamelijk grondig tekstonderzoek besloot hij om alleen het oudere gedeelte van de boekrol te publiceren, dat wil zeggen vanaf Numeri 35 tot aan het eind van Deuteronomium. Alhoewel hij zich realiseerde dat zelfs dit deel een vermenging was met een aantal nog oudere fragmenten, kwam duidelijk naar voren dat het eerste gedeelte, van Genesis tot Numeri 35, slechts minieme segmenten bevatte die oud waren. De rest was van zeer recente datum en niet geschikt voor publicatie. De oudere delen werden in zijn "Sefer Abisha" gepubliceerd. In een cryptogram, die in de tekst verborgen ligt, staat geschreven: "Ik ben Abisha, de zoon van Pinchas, zoon van Eleazar, zoon van Aäron de priester; dat de Heer en zijn glorie hen goedgezind moge zijn – ik schreef dit heilige boek in de ingang van de tent van samenkomst op de Berg Gerizim in het 13e jaar van de overheersing van het volledige land van Canaän door de kinderen van Israël. De Heer zij geprezen." Alan D. Crown schrijft: "Op het eerste gezicht – indien we het feit accepteren dat een dergelijk cryptogram niet kan worden vervalst – is deze boekrol ongeveer 3.300 jaar oud, waarmee het de oudste Torahrol ter wereld is!" (Bron: "The Abisha Scroll – 3,000 Years Old?" van Alan D. Crown, Bible Review 7, 5 # 1991)

10.40 – Het historisch kader

De omgeving waar de Samaritanen verblijven ligt tussen de bergen Gerizim en Ebal, de bergen waar volgens Deutenomium 11:29 enerzijds de zegen en anderzijds de vloek op rust. Het ligt halverwege tussen het Meer van Genesareth en de Dode Zee en bijna midden tussen de Jordaan rivier en de Middelandse Zee. Het lag dus in het centrum van het Noorderrijk (nadat Israël in tweeën was gesplitst). De plaats die tussen die twee bergen ligt is Sichem dat nu in de zogenaamde Westbank ligt, wat de Arabieren zich proberen toe te eigenen. Daar arriveerde Abram als immigrant, komende vanuit het verre Haran. Daar beloofde God hem voor het eerst dat het land zijn nakomelingen zou toebehoren, en aldaar bouwde hij zijn eerste altaar. Sichem is thans een archeologische vindplaats gekend als Tel Balata, van het Arabische balut, wat eik (van Moreh) betekent. Vlakbij ligt Nabloes, een verbastering van het Romeinse Neopolis. Nabloes is thans een overwegend Arabische stad, waar de Samaritanen hun eigen synagoge hebben.

Graf van patriarch Jozef

Sichem is tevens de plaats waar aartsvader Jozef begraven ligt op het stuk grond dat zijn vader van Hamor had gekocht. Zijn graf is de derde meest heilige plaats van het Jodendom, waarin ook zijn twee zonen liggen. Tot aan het jaar 2000 onderhield Israël een door het leger beschermde enclave rondom het graf en zorgde voor vrije toegang voor Joodse gelovigen. Door het uitbreken van de Al-Aqsa intifada op 28 september van dat jaar ontstonden een groot aantal rellen over het hele land. Zo werd Jozefs graftombe belegerd door Palestijnse bendes. Toen er doden vielen stemde de eerste minister Ehud Barak ermee in om de controle over te dragen aan de Palestijnse politie met garanties dat de graftombe door hen zou worden beschermd. Reeds twee uur na terugtrekking van de Joodse bewakingsdienst, op 10 oktober, begonnen de Palestijnen met de aanranding van deze plaats. Ze noemden het een Islamitisch heiligdom …dat door hun toedoen naar urine stonk! Sindsdien is het graf oorzaak geweest van een onafzienbare reeks conflicten en agressies tussen de Palestijnen en geloofsgetrouwe Joden met voorop de Breslov Hasidim. Herhaaldelijk begaan de Palestijnen vernielingen en steeds opnieuw zijn er de herstellingen.

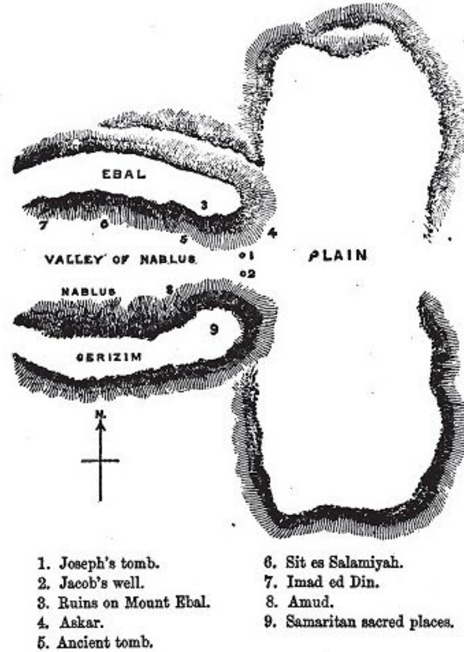
Sichem is natuurlijk ook de plaats van de zoon van Hamor die Sichem heette. Hij had zich aan Dina, de dochter van Jacob, vergrepen, waarop haar broers via een verraderlijk plan de hele stam uitmoordden. (Gen. 34) De grote Maimonides brengt naar voren dat dit de oorzaak was van Jakobs latere beroering (de verbanning naar Egypte). Uit de Talmoed (Baraita Eliëzer 38) en het Boek Jasher (hfst. 44) vernemen we dat Dina, die inmiddels was uitgehuwelijkt, haar buitenechtelijk kind Zelicha (betekenis: 'gewiekst') aan een karavaan meegeeft en zo belandt zij in het huis van Potifar, waar zij zijn privé-waarzegster (huisvrouw) zou worden.[95)] Haar Egyptische naam Asenat betekent 'behorend tot de god A'nath' maar kan ook als Asenah worden gelezen, of 'zij behoort aan haar vader'. Pas veel later hoort zij door hemelse openbaring van haar illustere afkomst. En zoals bekend is zij later met Jozef getrouwd, in feite haar oom. Zij werd de

---

95) Volgens het boek Jasher had Asenath een dochtertje van 11 maanden oud toen Jozef onterecht van een overspelige relatie met haar werd beschuldigd. Dat moet het kind van Potifar zijn geweest. In zekere zin was zij dus zijn vrouw.

moeder van Efraïm en Manasse, wier grootvader dus Sichem was. En niet toevallig ligt Sichem op de grens tussen de stamgebieden van Efraïm en Manasse. In de Joodse kronieken is nooit sprake van het Noorderrijk maar van het land van Efraïm, of Efraïm en Manasse (Manasse, de veel kleinere stam). De Samaritaanse sekte zou dus ook de Efraïmitische sekte genoemd kunnen worden naar Efraïm, het lievelingetje van de Heer. (Gen. 48:20)

10.41 – Een netelige kwestie

Waarom heten de Samaritanen geen Sichemieten? De gebruikelijke uitleg is dat de streek waar ze woonden naar de hoofdstad Samaria (betekenis wachttoren) werd genoemd, de grote vestingstad op nog geen 8 km afstand ten noordwesten van Sichem. Ik houd het erop dat Samaritaan een afleiding is van 'shamerim' of 'die de geboden in acht nemen'. De Samaritanen noemen zichzelf, als het volk van Nabloes, de Bene-Yisrael of 'Kinderen van Israël'.[96)] De Joden in Christus' tijd scholden de Samaritanen uit voor Cutheanen. (cf. Josephus) Dit verwijst naar een van de steden waaruit Sargon II de mensen had gemonsterd om de plaatsen in het Noorderrijk op te vullen die wegens de deportatie van de Samaritanen c.q. Omriden (zoals de Assyriërs de Israëlieten noemden) er half verlaten bij lagen.[97)] Deze deportatie staat gemeenlijk bekend als de Assyrische ballingschap. Cutha's beschermgod was Nergal (2 Kon. 17:30), de god van de onderwereld. Cutheaan wilde dus zeggen dat ze zonen van duivels waren. Soms werden ze openlijk zo genoemd. Zie daartoe Johannes 8:48 waar de Joden tegen Jezus zeggen: *"Zeggen wij niet terecht dat u een Samaritaan bent die van de duivel bezeten zijt?"* Sargon stuurde ook een priester naar Bethel (ten zuiden van Sichem) om ze te leren *"hoe zij de God van dat land moesten vereren"*. Hij werd daartoe aangespoord omdat God leeuwen had gestuurd die onder de mensen veel slachtoffers maakten. Het is immers Gods land, verkozen uit alle landen ter wereld, en dat mag niet ontheiligd worden. Toch bleven ze óók hun eigen afgoden vereren. (2 Kon. 17:24-41) Er ontstond een menggodsdienst, wat betekende dat ze uit politiek opportunisme ofwel de God van de Bijbel beleden ofwel een afgod. Ze hinkten op twee benen. Bij de huidige Samaritanen is daar niets van te merken.

---

96) De Samaritanen voelen zich niet gelukkig met de naam 'Samaritanen' of 'Samarianen'. Deze termen zijn in onze taal een omzetting van het Semitische Shomronim, het meervoud van Shomron (het Bijbelse equivalent voor het gebied dat Samaria heet). Shomronim is dus het volk van Samaria (Hebreeuws שומרונים). In Arabisch السامريون of: as-Sāmariyyūn. In plaats daarvan noemen de Samaritanen zichzelf, als het volk van Nabloes, de Bene-Yisrael of "Kinderen van Israël" en identificeren zich met 'Shamerim', afgeleid van shomrim, het meervoud van shomer (bewaker, wachter of hij die de geboden in acht nemen). Volgens hun etymologie zijn ze de 'behoeders' van de Wet. Deze etymologie was reeds bekend bij de Kerkvader Hiëronymus (†420), degeen die de belangrijkste Latijnse bijbelvertaling op zijn naam heeft staan, gekend als de Vulgaat.

97) Koning Omri stichtte de hoofdstad Samaria. Het Noorderrijk werd door de heidenvolken het Huis van Omri genoemd, ofwel, maar minder, als de Samaritanen. In de oude niet-Israëlische geschriften komt de term Israël zelden voor.

Pelgrimage op de Berg Gerizim op 27 oktober 2015 (Ayman Nosani)

Nehemia kende zijn pappenheimers en wees daarom hun aanbod af om aan de nieuwe tempelbouw te werken, wat tot vijandschap en obstructie leidde. Dat was direct na de Babylonische ballingschap, ruim 200 jaar na het begin van de Assyrische ballingschap. Van die tussenperiode is weinig bekend. Dankzij de “Oudheden” van Josephus (hfst. 11) weten we hoe de Sichemieten c.q. Cutheanen zich hebben gedragen vanaf het moment van de ‘terugkeer’ (aliyah) van de Joden onder Nehemia. Trouwens, ook het Boek Nehemia vertelt daarover. (hfst. 4 & 6) Van toen af aan begonnen de Samaritanen aan de bouw van hun eigen tempel op de Gerizim, wat Alexander de Grote later officieel heeft erkend. Vanuit hun dubbelzinnige opstelling is begrijpelijk dat de Joden ze afstootten. Als ze door het land reisden maakten ze een omweg om Sichem te omzeilen. Het was wederzijds, want toen Jezus op weg naar Jeruzalem was weigerden de Samaritanen Hem onderdak ‘omdat’ Hij op weg naar Jeruzalem was, waarop de leerlingen ze met vuur wilden verteren. En Jezus wees toen zijn leerlingen op strenge toon terecht. (Luk. 9:51-55) Bij de vernietiging van hun tempel op de Gerizim door de Maccabeër Johannes Hyrcanus in 112/111 BC (zo’n 370 jaar na de Babylonische ballingschap) werd de breuk tussen deze twee bevolkingen compleet. Jezus zelf was de Samaritanen niet ongunstig gezind zoals uit alle nieuwtestamentische passages blijkt waarin ze ter sprake komen. Jezus beschouwde ze niet als heidenen, maar ook weer niet als de verloren schapen van het Huis van Israël, en daar lag zijn prioriteit. (Mt. 10:5-7)

10.42 – Het theologisch dispuut

Na terugkeer uit de Babylonische ballingschap ontstonden veel wijzigingen in de liturgische kalender van Israël. Toen werd ook de Aramese letterstijl, het zogeheten kwadraatschrift, ingevoerd. Maar de Samaritanen verzetten zich tegen dit alles. Daarom hebben ze ook een eigen liturgische kalender. Tevens hielden ze vast aan de archaïsche schrijfwijze, gekend als het Paleo-Hebreeuws, een schrift dat ook foutgevoeliger is. Zij namen alleen de Torah over (de eerste vijf bijbelboeken) en verwierpen de rest van de canon. Een belangrijk facet is dat zij zich erop beriepen dat de Berg Gerizim en niet de Moria (de Tempelberg van Jeruzalem) de plaats is die God had verkozen om zijn woonstee en Heilige Naam te vestigen. Zie Jezus’ antwoord in Johannes 4:19-20 waarin Hij niet zegt dat ze ongelijk hebben ten aanzien van deze opvatting, maar benadrukt dat het heil uit de Joden komt. Hun bewering dat de Tempel op de Gerizim thuishoort is bij

nader inzien niet geheel ongegrond. Ik citeer uit het gezaghebbende boek van George Foot Moore: “Judaism” (hfst. 1), voor het eerst in 1927 gepubliceerd:

«« De gedachte om de Berg Moria door de Berg Gerizim te vervangen was op de Wet zelf gebaseerd. Daarin vonden zij dat Mozes het volk had bevolen om, zodra zij in het Beloofde Land waren gearriveerd, de zegening op de Berg Gerizim te leggen en de vloek op de Berg Ebal. In Deuteronomium 27:4 staat in de Joodse tekst Berg Ebal, terwijl de gehele strekking van het verhaal op Gerizim duidt, zoals het Samaritaanse Hebreeuws aangeeft; dezelfde verandering is in de Joodse tekst van Jozua 8:30 gemaakt. (…) Sichem-Gerizim was daarom heel duidelijk de plaats, waarover zo vaak gesproken wordt in Deuteronomium, waar God Zijn Naam zou vestigen. »»

De geldende opinie onder de Joodse schriftgeleerden is dat de Samaritanen de twee verzen wijzigden om Berg Gerizim te lezen, maar indien zij, zoals ik redelijk acht, reageerden op de liturgische hervormingen die door de Mannen van de Grote Synagoge waren ingesteld (de periode na de terugkeer uit de ballingschap), kan alleen maar het omgekeerde het geval zijn: de Jeruzalemse Joden wijzigden de geschiedenis en knoeiden met de tekst om indirect de Berg Moria te verheerlijken. Dat wil niet zeggen dat zij er een gewoonte van maakten om de Heilige Schrift te veranderen. Verre van dat! Maar in dit geval waren de politieke motieven zo sterk dat zij eenvoudigweg niet aan de verleiding konden weerstaan en opzettelijk de naam Gerizim in Ebal veranderden.

De Samaritaanse traditie leert dat Gerizim de plaats is waar Abraham een ontmoeting had met een raadselachtig figuur, de priester van God de Allerhoogste, Melchizedek geheten, en daar ook de vorst ontving van het verder gelegen Sodom. (Gen. 14:17-24) Bovendien wijzen de Samaritanen naar een speciale plek op de top van de Gerizim waar Jacob tijdens zijn slaap het visioen had van de ‘Jacobsladder’, staande tussen hemel en aarde: in die droom kreeg hij de belofte van goddelijke bescherming voor hem en zijn nageslacht. Bij zijn ontwaking roept hij uit: *“Ontzagwekkend is deze plaats. Dit kan niet anders zijn dan de bethel (het huis van God) en de poort van de hemel.* (…) *Hij noemde die plaats Bethel: vroeger heette het Luz.”* (Gen. 28:17-19) De Berg Gerizim wordt daarom ook wel de Gerizim-Bethel-Luza genoemd. Daar op die door God uitverkoren plek had Jacob die ‘life changing experience’. Ik voeg mij wat dat betreft bij de Samaritaanse traditie. De top van de berg heet ook Kiryat Luza.[98)]

In dit verband citeer ik een boodschap van een van de zeven eindtijdprofeten, die zich onder de schuilnaam presenteert van J.N.S.R.[99)] Dit staat in haar boek “Mon dernier Pas avec Dieu” (Mijn laatste stap met God):

«« Duizend jaar lang zal de Aarde [tijdens het Vrederijk] als de Tuin van Eden zijn, een prachtig en schitterend paradijs. Christus zal met de Rechtvaardigen het hemelse Jeruzalem bewonen dat op deze Aarde neerdaalt, die God de Vader zelf gezegend en geheiligd heeft. God de Vader zal deze Aarde in eigen persoon gaan bewonen. Daar zal zich zijn Troon bevinden. Degenen die deze Stad binnengaan zullen Gods Aangezicht kunnen aanschouwen. Het Nieuwe Jeruzalem zal met zijn gouden straten op aarde neerdalen en in alle eeuwigheid de Zetel van de ‘Regering van God’ worden. De Aarde is bestemd om het Centrum van de activiteiten van het Heelal te worden. Dit is Gods fantastische ontwerp voor de toekomst van de Aarde. Men gaat ervan uit dat ten slotte de Vader zelf hier

98) Kiryat betekent ‘stad’. Luz of lawz betekent ‘amandelboom’. Opmerkelijk is dat de Sinaï in de Al-Hejaz, waar Mozes de Tien Geboden kreeg, nu de Jabal Al-Lawz heet. In de lente bloesemt de amandelboom als eerste en is daarom symbool voor de opstanding.

99) J.N.S.R. is een huisvrouw en moeder, en staat voor Je Ne Suis Rien, of Jésus Notre Seigneur Revient, in vertaling: ‘Ik ben niets’ of ‘Jezus onze Heer komt terug’.

> beneden zijn Centrale Zetel vestigt. God zal op deze Aarde zijn – de gezegende Aarde van noord tot zuid, van oost tot west – en de beloning zijn van alle gereddenen, zoals God ons opdraagt in de erkenning van onze REDDER Jezus Christus. »» (juni 2010)

Hier wordt gesproken over Gods aangezicht aanschouwen als de Aarde het geestelijk centrum van het Heelal zal zijn geworden. Elders spreekt J.N.S.R. over de Aarde als de Kathedraal van het Universum. Dit doet denken aan wat in Hosea 11:9 geschreven staat: *"In Efraïms midden is de Heilige [in zijn volle glans], maar in de stad [Jeruzalem] zal Ik [de Allerhoogste] zó niet komen."* Deze ontmoeting van aangezicht tot aangezicht, waar anders dan op de Kiryat Luza? Het gelijkt op wat Mozes telkens in de openbaringstent ervoer tijdens de veertig jarige trektocht door de woestijn:

> «« Zodra Mozes dan binnen de tent was gekomen, daalde de wolkkolom neer, en plaatste zich voor de ingang van de tent, waar Jahweh dan met Mozes sprak. (…) Dan sprak Jahweh tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand met zijn vriend spreekt. (…) Als Mozes naar buiten trad om de Israëlieten alle bevelen mede te delen en dezen zagen hoe de huid van Mozes' aangezicht straalde, legde Mozes de sluier over zijn gelaat [om de mensen niet te choqueren], totdat hij weer naar binnen ging om met God te converseren. »» (Ex. 33:9-11, 34:34-35)

Voor wie is dit bedoeld? Voor de priesterkoningen van beschavingen elders in het Heelal, waarbij Mozes beeld is van de priester en Jacob beeld van de koning. Aangezien God de God van het leven is, zal overal waar op de andere triljoenen planeten leven mogelijk is, het leven door God geschapen worden (niks evolutie in de Darwinistische betekenis) en daaronder hoort dus ook zelfbewust intelligent leven, anders dan het onze maar toch sterk gelijkend want met de dezelfde DNA-codering dat immers het boek des levens is, en zo hebben we allen één vader en vormen zo één familie.

De kwestie heeft mij lange tijd beziggehouden waarom God de Samaritaanse sekte heeft laten voortbestaan. Daar moest een goede reden voor zijn. Dit nu is de reden, dit nu is de grandioze taak die God voor de Samaritanen heeft weggelegd! Terwijl de berg Zion voor de offergaven was bestemd culminerend in het Ene OFFER, waardoor de offergave van dieren overbodig werd, is de berg Gerizim van alle tijden bestemd geweest als openbaringsplaats. Het theologisch dispuut tussen die twee was dus overbodig. Het is geen controverse maar wederzijdse aanvulling.

10.43 – De Samaritaanse Torah

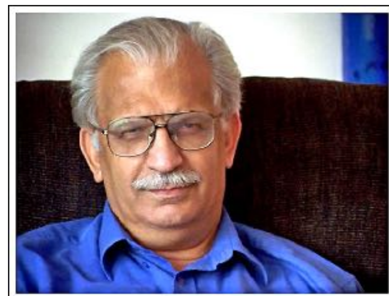

Sharon Sullivan - 2011

Sharon Sullivan is van oorsprong Rooms Katholiek. Zij was 19 toen zij tot een persoonlijke geloofservaring kwam die zij sindsdien heeft uitgediept. Op zoek naar het 'oorspronkelijke' geloof kwam zij via het internet in contact met Benyamim Tsedaka, een Samaritaans oudere. Zij was inmiddels een jonge vrouw in haar dertiger jaren. Dat contact heeft zich verder ontwikkeld en een samenwerking ontstond. Zeven jaar lang heeft zij met hem samengewerkt ten behoeve van de eerste Engelse publicatie van de "The Israelite Samaritan Version of the Torah". Op grond van die inspirerendde ervaring besloot zij zich bij hun groep aan te sluiten. Zij zegt in het interview dat zij aan de TheSamaritanUpdate.com gaf (mei/juni 2011, 10e jaargang):

> «« Ik maakte voor het eerst kennis met de Israëlisch Samaritaanse kalender op Benny Tsedaka's website. Ik benaderde hem om erachter te komen wie de

Samaritanen waren. Hij liet toen weten dat zich oude Samaritaanse manuscripten in Michigan State University bevonden – waar ik in de buurt woonde. Ik bleef contact houden met Tsedaka, vroeg hem honderduit en kreeg steeds keurig antwoord. De moeilijkste stap was toen zo'n zes jaar geleden de overtuiging bij mij postvatte dat Jeruzalem een latere heilige plaats was dan de Berg Gerizim. Het was geen moeilijke stap gezien de bewijsgrond, want de aanwijzingen vanuit de Bijbelse tekst zijn sterk ten faveure van de Berg Gerizim. Maar in het begin was het een grote stap om het onder woorden te brengen wetende dat anderen door deze uitspraak geschokt zouden zijn en mij als ketters zien. Op dat moment was het ook niet makkelijk om het idee uit mijn hoofd te zetten dat een luttele groep van om en nabij 750 mensen, wereldwijd, geloofden dat Gerizim de heilige plaats van de Israëlieten was voordat Jeruzalem werd gekozen. Het gaat tegen het gezonde verstand in om te denken dat zo'n kleine minderheid op een uitermate belangrijk theologisch punt het bij het rechte eind heeft. Edoch, in mijn eigen geest was ik er zeker van dat het klopte. Reeds eerder [na mijn bekering] had ik besloten op een pad verder te gaan dat de waarheid volgde en op feiten berustte. Tijdens al die jaren dat ik in Michigan werkte aan de vertaling in het Engels van de Samaritaanse Torah, begon ik te beseffen dat ik niet dichter bij een oorspronkelijke vorm van monotheïsme kon komen. Het leven van het volk in hun geloofsbeleving stond heel dichtbij de geschreven tekst. Het was lange tijd voor mij en de kinderen in Michigan een eenzame ervaring. We werden door niemand gesteund maar we hadden elkaar. Soms kregen we harde kritiek en spot te verduren omdat we ons aan de reinheidswetten hielden. Toen ik mijn BA [Bachelor of Arts] had gehaald wilde ik verdergaan voor mijn MA [Master of Arts]. Ik wist niet of de Samaritanen bereid waren de kinderen en mij, die bij de gemeenschap aansluiting zochten, gastvrij te ontvangen. Om eerlijk te zijn ben ik daar nooit vanuit gegaan. Ik wist dat het een besloten gemeenschap was waar de meesten alleen via geboorte lid van werden, en voor enkelen via een huwelijk. Ten slotte werden die deuren tot onze blijde verrassing voor ons geopend. Op veel punten moesten we ons aanpassen om in deze gemeenschap en cultuur te kunnen integreren. Maar wat een grote opluchting om met die anderen te zijn en welk een trots om tot zulk een oud religieus volk te mogen behoren! »»

Benyamim Tsedaka - 2005

In 2013 verscheen de publicatie van "The Israelite Samaritan version of the Torah", ondertiteld: "Eerste Engelse vertaling afgezet tegenover de Masoretische versie" bewerkt door Benyamim Tsedaka and Sharon Sullivan. Dit is een paralelle versie van de Torah met dubbele kolommen op iedere pagina. De linker kolom is de Samaritaanse, de rechter de Masoretische. De verschillen zijn eenvoudig vast te stellen omdat ze naast elkaar staan. Bovendien hebben de makers open plaatsen in de Masoretische tekst gelaten die aangeven waar informatie werd weggelaten in de Masoretische of juist toegevoegd in de Samaritaanse. In het lezerscommentaar van Åsmund Knutson Auklandon van 14 augustus 2014 staat:

«« Waarom was er een scheuring tussen de Samaritanen en de Joden? Het antwoord staat in dit boek. Het verbazingwekkende is dat deze Samaritaanse versie van de Torah misschien wel ouder en exacter is dan wat onze Bijbels presenteren. Ik had de eer Benyamim Tsedaka in 1985 te mogen ontmoeten toen hij mij bij hun Loofhuttenfeest introduceerde op de Har Gerizim. Ik kan dit boek aan iedere serieuze bijbelvorser aanraden. Ik bewonder de Samaritanen voor hun getrouwheid doorheen duizenden jaren geschiedenis. Het is geen sekte maar ze zijn ware oorspronkelijke Israëlieten en geven ieder van ons een getuigenis. »»

ECHTE ISRAËLIETEN

Door Neline Schipper

Neline studeerde aan de Theologische Universiteit Apeldoorn en was werkzaam bij de stichting Christenen voor Israël toen zij dit artikel schreef.

“Nee, een Jood, zo noem ik me liever niet. Ik ben een Israëli”, zo zegt Shachar Yehoshua, de vertegenwoordiger van de Samaritaanse gemeenschap te Holon (Tel Aviv), op felle toon. Al eeuwenlang wonen Joden en Samaritanen zij aan zij in het Heilig Land. Toch zijn er al die tijd spanningen geweest tussen beide groepen. Bekend is het voorbeeld van het gesprek tussen Jezus en de Samaritaanse vrouw bij een waterput. Wanneer Jezus haar wat te drinken vraagt, antwoordt zij: *“Hoe vraagt U, die een Jood zijt, van mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw ben?”* Johannes voegt hieraan toe: *“Want Joden hebben geen omgang met Samaritanen.”* (Joh. 4:9) De wegen tussen beide groepen hadden zich echter al eeuwen eerder gescheiden, en dat is merkbaar tot op de dag van vandaag.

11.44 – Heiligen of Heidenen

Volgens de Samaritaanse overlevering ontstond de Samaritaanse gemeenschap in de 11e eeuw voor Christus ten tijde van de hogepriester Eli. Eli verplaatste het heiligdom van de Here van Sichem naar Shilo, terwijl God de stad Sichem – waar onder andere het Verbond vernieuwd werd na de veertig jaar exodus – als heilige plaats had aangewezen. (Joz. 24) Terwijl vrijwel het hele volk Eli volgde, bleef een kleine getrouwe groep onder leiding van de hogepriester Uzzi achter. Deze groep ontwikkelde zich tot de Samaritaanse gemeenschap. Na Uzzi ging het hogepriesterschap en de leiding over de Samaritaanse gemeenschap over van vader op zoon. Tegenwoordig is de oudste man in de gemeenschap de eerste in lijn van opvolging.

In de Joodse traditie wordt de herkomst van de Samaritanen heel anders geduid. In de achtste eeuw voor Christus vielen de Assyriërs het Noorderrijk van Israël binnen en deporteerden zijn inwoners. In hun plaats werden vreemden uit andere volken daar nergezet die zich met de achtergebleven Israëlieten vermengden. Het Boek Koningen verhaalt:

> «« Het gebeurde in de begintijd dat zij daar woonden, dat zij de Heere niet vreesden. Daarom zond de Here leeuwen onder hen die enigen van hen doodden. (…) Toen kwam een van de priesters die men uit Samaria weggevoerd had, en deze ging in Bethel wonen. Hij leerde hun hoe zij de Here moesten vrezen. Maar ieder volk bleef zijn eigen goden maken; zij plaatsten die in de huizen op de offerhoogten die de Samaritanen gemaakt hadden, ieder volk in hun steden, waar zij woonden. »» (2 Kon. 17:25-29).

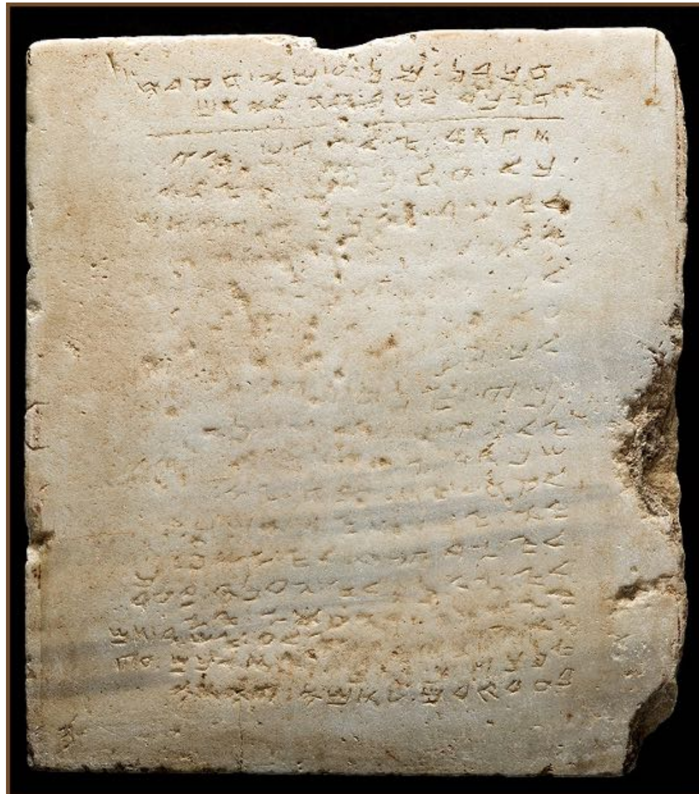
Waar de Samaritaanse overlevering de religieuze en genetische zuiverheid van de eigen gemeenschap benadrukt, spreekt de Joodse overlevering die zuiverheid juist tegen. Deze kloof lijkt onoverbrugbaar en heeft door de eeuwen heen gezorgd voor gespannen verhoudingen tussen deze groepen. De Samaritanen zien zichzelf als heiligen; de Joden zien ze als heidenen.[100)]

---

100) Het DNA is niet de enige hereditaire factor. Er is ook een immaterieel component die aan het nageslacht wordt doorgegeven. Rassenvermenging hoeft daarom niet doorslaggevend te zijn voor de instandhouding van het volkseigen of de volksziel.

Ondanks alle spanningen wonen Samaritanen tot op de dag van vandaag te midden van een Joodse wereld. De gemeenschap telt in zijn geheel ongeveer achthonderd zielen. Dat is ten opzichte van het dieptepunt van 148 leden in 1917 een forse toename, maar is nog lang niet op het niveau van de vijfde eeuw na Christus toen de gemeenschap ongeveer een miljoen leden telde. Opvallend genoeg hoopt Shachar Yehoshua niet op een omvangrijke verdere groei. Hoe kleiner de gemeenschap, zo meent hij, hoe sterker de eigen identiteit beleefd en vastgehouden wordt. Ook het ‘ons-kent-ons-gevoel’ waardeert hij. Komt iemand niet opdagen in de synagoge dan staat nog diezelfde dag een medelid aan de deur om te peilen of de persoon in kwestie wel in orde is.

Alhoewel Sichem (het huidige Nabloes), gelegen aan de berg Gerizim, de heilige plaats van de Samaritanen is, woont een deel van de Samaritanen in Holon, wat een wijk is van Tel Aviv. Shachar Yehoshua weet te vertellen dat een deel van hen na een aardbeving in de jaren dertig uit Sichem zijn vertrokken om zich in Holon te vestigen. Onder President Itzhak Ben-Zvi (1952-1963) hebben de Samaritanen officieel een eigen district gekregen in Holon. Ze zijn gewoon om bij de verschillende feesten op bedevaart te gaan naar de Gerizim. Van Holon naar de Gerizim is een tocht van 150 km (via een noodgewongen omweg), die krap drie en een half uur duurt.

DE TIEN GEBODEN IN PALEO-HEBREEUWS

De Javneh Tien Geboden Steen is ongeveer 60 x 60 cm groot en weegt 52 kg. Deze werd waarschijnlijk tussen de 4e en 8e eeuw na Christus uitgekerfd in de Samaritaanse variant van het Paleo-Hebreeuws. Het is een van de slechts vijf bekende inscripties van de Samaritaanse decaloog die dateert van voor de tijd van de Moslim-invasie.

11.45– De Samaritaanse Synagoge

Lopend door Holon worden in het straatbeeld al enkele verschillen tussen een ‘gewone’ Joodse en deze Samaritaanse wijk duidelijk. Waar in heel Israël straatnamen aangeduid

worden in het Hebreeuwse, Arabische en Latijnse schrift, bevatten de straatnaambordjes in Holon tevens het paleo-Hebreeuwse schrift. Dit oude schrift wordt nog altijd gehandhaafd binnen de Samaritaanse gemeenschap en wordt aan de kinderen onderwezen. Men gebruikt zelfs unieke toetsenborden die dit schrift bevatten.

We brengen een bezoek aan de Samaritaanse synagoge. In de synagoge zijn geregeld diensten, zelfs in de vroege ochtend van de Sabbat om drie uur. Door een poort met daarop een zevenarmige kandelaar en een tekst in paleo-Hebreeuws schrift bereiken we het terrein rondom de synagoge. Op het eerste gezicht is het een normale synagoge, maar bij nader inzien zijn er van buiten verschillen te zien met de Joodse synagoges. Zo is de oriëntatie van de synagoge anders. De Samaritaanse synagoge is gericht op de berg Gerizim, terwijl Joodse synagogen zich richten op de Tempelberg. Een ander verschil is het feit dat de synagoge aan de rand van de gemeenschap is gebouwd, terwijl een Joodse synagoge meestal in het centrum gevestigd is. Vanwege de groei van de Samaritaanse wijk is dit onderscheid niet meer zo duidelijk.

Bij een rondgang aan de buitenkant van de synagoge stuiten we op een twaalftal kunstwerken bevestigd aan het hekwerk rond de synagoge. Op elk van de kunstwerken staat een afbeelding, die symbool staat voor één van de stammen van Israël. Het benadrukt het feit hoezeer de Samaritanen zich als Israëlieten zien en gewettigde nakomelingen van de twaalf stammen. We stappen de synagoge binnen. Zomaar doorlopen naar het deel waar de samenkomsten worden gehouden, kan niet. Het is gebruikelijk eerst de schoenen uit te trekken ter herinnering aan de verschijning van de Heer aan Mozes bij de brandende braamstruik. Bovendien hult men zich in witte kleding en bedekken ook de mannen het hoofd. Mannen en vrouwen komen samen in dezelfde ruimte.

De centrale ruimte van de synagoge is indrukwekkend. De aandacht wordt als eerste getrokken naar de ark waarin de Thorarollen bewaard worden met een voorhangsel van een rijkelijk versierde handgemaakte doek. Ook hier is de zevenarmige kandelaar afgebeeld. Verderop hangt een schilderij met daarop de zegen van Aäron. Boven de deur hangt een kunstwerk waarin op beeldende wijze het Shema is weergegeven (Hoor Israël, de Heer uw God is Eén!). Het Shema geldt als de centrale belijdenis binnen het Jodendom en is ook in de Samaritaanse religie onmisbaar. In ieder Samaritaans huis is een afbeelding met het Shema te vinden. De Joden echter bevestigen het Shema in een zogenaamde mezuzah (een kokertje) aan een deurpost van het huis.

Shachar Yehoshua drukt me een boek in handen. Vol trots toont hij de binnenkant. Het betreft een gebedenboek, geheel met de hand geschreven, in paleo-Hebreeuws schrift. Hij licht toe dat men in de samenkomst liederen en gebeden gebruikt die lijken op die uit de Joodse liturgie, maar toch niet geheel hetzelfde zijn. De grote trots van de Samaritaanse gemeenschap is echter niet een boek als dit, zo vertelt Shachar, maar is de Thora die geschreven zou zijn door een nakomeling van Aäron, dat ongeveer 3600 jaar oud is en zich in de synagoge op de Gerizim bevindt.

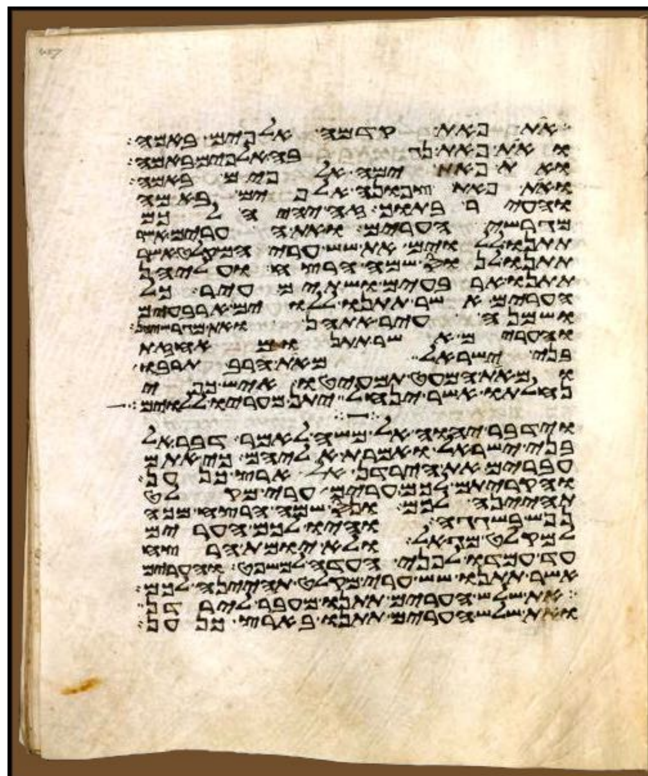
11.46 – Niet Joods…

De overeenkomsten maar ook de verschillen tussen de Samaritaanse gemeenschap en de omringende Joodse wereld zijn treffend. Beiden dienen dezelfde God en willen dat op zo zuiver mogelijke wijze doen, maar tegelijk ligt hier de grote kloof tussen beide. Maakt dit goed samenleven onmogelijk? Geenszins, want gemengde huwelijken met Joodse vrouwen zijn tegenwoordig geoorloofd. Shachar ziet deze vermenging niet als een bedreiging voor hun eigen identiteit. Gewoonlijk neemt de Jodin in kwestie de gebruiken en godsdienst van de Samaritanen over. Het is ook zo dat de Samaritaanse kinderen naar Joodse scholen gaan. De gemeenschap is te klein voor het oprichten van

een eigen school. Kinderen krijgen na schooltijd onderwijs in de eigen taal en gebruiken, waardoor de identiteit van generatie op generatie kan worden doorgegeven.

De Thora is voor Samaritanen bij uitstek het heilige boek en geniet een veel hogere status dan de Samaritaanse kronieken. De kronieken zijn voor hen van wat de Halacha is voor het Jodendom (een buitenbijbels geschrift). De regelgeving uit de Thora wordt zeer strikt nageleefd. Al de voorgeschreven feesten worden gevierd, niet de feesten die er later bij zijn gekomen zoals Chanukah (het Joodse lichtfeest). Met Pesach (Pasen) worden veel schapen ritueel geslacht. Kinderen krijgen hierbij een beetje bloed op hun voorhoofd ter herinnering aan het bloed dat aan de deurposten werd gesmeerd, zodat ze ongeschonden bleven bij de laatste plaag, vlak voor de uittocht uit Egypte. Ook Sukkoth (het loofhuttenfeest) wordt uitvoerig gevierd, waarbij elke familie een eigen tabernakel of hut bouwt in of bij het huis. Het wordt rijkelijk versierd met groente en fruit. De Rite van Azazel (zondebok), bij de Joden gekend als het Yom Kippur (de Grote Verzoendag), gaat gepaard met een zeer strikt vasten. Zelfs kinderen, vanaf het moment dat ze geen zuigeling zijn, vasten in een totaalonthouding van eten en drinken.

Er zijn niet alleen verschillen. Er zijn sterke overeenkomsten, vooral op religieus gebied, tussen de Samaritaanse gemeenschap en het Jodendom, hetgeen boven reeds is aangehaald. Shachar Yehoshua erkent dat de relatie met het Jodendom nauw is aangezien veel inhoudelijke elementen en gebruiken in beide godsdiensten worden gedeeld. Hij voegt er echter gelijk aan toe dat alleen de Samaritanen als echte Israëlieten kunnen worden beschouwd. De Joodse visie op de herkomst van de Samaritanen, namelijk als menggroep van Israëlieten en heidenen, doet Shachar af als onzin, waar hij zelfs niet naar wil luisteren. De Joden zouden achteraf een verhaal hebben gefabriceerd om de Samaritanen zwart te maken. Hij stelt dat de Samaritanen onafgebroken in het land van Israël hebben gewoond en dus meer recht van spreken hebben dan de Joden. Hij ziet het juist andersom: de Joden zijn een menggroep, vooral sinds de diaspora, waardoor de identiteit van de meeste Israëlieten uiterst dubieus is. Een Jood, nee, zo wil hij zich niet noemen. Nee, die Shachar Yehoshua, een Samaritaan, is een echte Israëliet!

Samaritaans Geschrift - Boek Leviticus

‘Kom Heilige Geest’
Hernieuw het Aanschijn der Aarde!

De Orion Nebula

De Heilige Geest doet de schepping overgaan van chaos naar kosmos. Hij maakt er iets moois van, goed geordend. De werking van de Heilige Geest doet het Heelal, de Kerk en iedere persoon overgaan van chaos naar kosmos, dat wil zeggen van wanorde naar orde, van verwarring naar harmonie, van misvorming naar schoonheid. De Heilige Geest blijft scheppen en ‘doet vernieuwing van het aanschijn der aarde’. Waar God ordenend bezig is, treedt anderzijds chaos op waar God zijn aangezicht verbergt. Dat gebeurt niet zomaar. Als de mens, kroon der schepping, zich radicaal van God afwendt, wendt God op zijn beurt zich van de mens af. Maar de mogelijkheid tot herstel is altijd aanwezig indien de mens zich weer tot God wendt.

12.47 – De Oerchaos wordt Orde en Regelmaat

Er bestaat een spanningsveld in Gods scheppingsplan tussen wanorde en orde, tussen ‘tohu wa bohu’ en het Universum. Als God zich terugtrekt wordt de schepping aan de wetten van het verval overgelaten, de wetten ook van het blinde toeval, en keert de schepping terug naar zijn oorspronkelijke wanordelijke toestand. Waar God in Psalm 104 ordenend bezig is, treedt chaos op waar God zijn aangezicht verbergt. (vers 29) Dat gebeurt niet zomaar, want als de mens, kroon der schepping (Ps. 8:6-7), zich radicaal van God heeft afgewend, wendt God op zijn beurt zich van de mens af. Luister maar naar wat Jeremia zegt. Na eerst een oproep tot bekering te hebben gedaan antwoordt God (Jer. 4:4): *“Doe weg de voorhuiden van uw harten opdat mijn grimmigheid niet als een vuur uitvare vanwege de boosheid van jullie handelingen”*, en gaat het verder (4:19-27): *“Krijgsgeschal! Ramp op ramp. Hoe dwaas is mijn volk. Ik zag de aarde. Deze nu was woest en ledig (tohu wa bohu), en er was geen licht aan het uitspansel. Er was geen mens en alle vogels waren gevlucht. Het vruchtbare land was een woestenij – wegens YHWH, om zijn ziedende toorn.”* Ditzelfde tohu wa bohu komen wij tegen bij het begin van het scheppingsverhaal: *“De aarde nu was woest en ledig”*. Dit woest en ledig wordt gezien als de oerchaos waarin God orde en regelmaat schiep, zodat alles in een organisch verband bij elkaar paste, waardoor met recht gesproken mag worden van UNI-versum. Waar God scheppend bezig is en als schepper

bezig blijft (de herder Israëls sluimert noch slaapt) bestaat geen tohu wa bohu en daarom gaat tohu wa bohu aan die eerste scheppingsdag vooraf; en zie: God schiep het licht!

12.48 – Dwalende Evolutietheorie

De Darwinistische evolutietheorie gaat ervan uit dat, indien er sprake is van een schepper, deze in hun ogen wat vage persoonlijkheid, die ze God noemen, na de wereld in het aanschijn te hebben geroepen, weer in zijn eigen tuintje is gaan wieden en de natuur zijn gang heeft laten gaan. Na de racebaan te hebben aangelegd en het startschot te hebben gegeven, viel er niets meer voor God te doen. Want, zegt men quasivroom, de schepping is immers volmaakt en kan zichzelf wel bedruipen; de evolutie is onder de wet van oorzaak en gevolg in het scheppingsplan voorzien. Dit is een filosofisch interessant concept, want God in zijn almacht had daarvoor kunnen kiezen, maar in zijn wijsheid en vooral LIEFDE heeft Hij anders besloten en dat ook met veel tekens en openbaringen doorheen de geschiedenis kenbaar gemaakt. De Joods-Christelijke beschouwing gaat daarom uit van Gods actieve bemoeienis. Daarbij past het beeld van een God die als een hen haar kiekens onder zijn vleugelen vergadert. (Lk. 13:34) Aldus is de schepping, zoals die vanuit het beginsel is neergezet, de ene helft; de andere helft - God zelf - is nodig om die tot haar eindbestemming te laten komen. Het hoeft niet zo te zijn. Als het moet keert God in uiterste instantie ons de rug toe. Dat heet in het Hebreeuws ‘hester panim’: het verbergen van Gods aangezicht. Als God de wereld aan zijn lot overlaat dan is het einde nabij; dan rest alleen nog ‘de dag des oordeels’. Het zich afwenden van God staat in Deuteronomium 31:17 beschreven (zie ook 32:20): *“Dan zal Ik hen verlaten en **Mijn aangezicht voor hen verbergen** en zullen zij verzwolgen worden en vele rampen en benauwdheden zullen hen treffen.”*

Gods zelf woont in een ontoegankelijk Licht dat geen mens gezien heeft noch kán zien. Daarom bekleedt God zich met een uiterlijk, de panim, om zijn innerlijke essentie, de ‘p’nim’, te verbergen. Dat aanschijn is desondanks van zo’n grote heerlijkheid dat geen enkel mens zelfs dát kan zien en toch in leven blijven. Als God zijn aangezicht voor ons verbergt, is dat dus een serieuze aangelegenheid, zodanig dat Mozes bidt: *“Indien Uw aangezicht niet meegaat, doe ons van hier (de Sinaï) niet optrekken!”* (Ex. 33:13-20, 1 Ti. 6:16)

Wij die met eigen ogen de aarde zien verscheurd,
maar blind en onmeedogend ontkennen wat gebeurt:
dat oorlog is geboden en vrede niet mag zijn,
dat mensen mensen doden, dat wij die mensen zijn.

Wij die nog mogen leven van hoop en vrees vervuld,
aan machten prijsgegeven aan meer dan eigen schuld,
wij die, God weet hoe verder, tot hier toe zijn gespaard:
dat wij toch nooit erkennen het recht van vuur en
zwaard.

Dat wij toch niet vergeten waartoe wij zijn gemaakt,
dat diep in ons geweten opnieuw het Licht ontwaakt.
Dat in ons wordt herschapen de geest die overleeft,
dat onze lieve aarde nog kans op redding heeft.

Een kerklied van Huub Oosterhuis

De moderne mens meende in zijn arrogantie dat met het ontdekken van de natuurwetten hij de om ons heen staande realiteit ten diepste had doorgrond. De logische volgende stap was toen de evolutietheorie, die alleen daarom al fout is omdat zij ervan uit gaat dat de evolutie is gebaseerd op de wetten van het toeval. Welnu, God laat niets aan het toeval over, behalve daar waar de mens, die als kroon der schepping is aangesteld, het laat afweten en zich door zijn misdadig gedrag van God afkeert. In antwoord neemt God, die onze vrijheid respecteert!, distantie. Hij wordt dan de zwijgende klokkenmaker (uitdrukking van een bekende evolutionist). De schepping wordt dan overgelaten aan wat ook wel de immanente gerechtigheid wordt genoemd, een gerechtigheid die uit de natuur van de handelingen zelf volgt die door de mens worden gesteld. Het concept van immanente gerechtigheid sluit elk idee uit van een straf die van boven komt of van buiten. Dat ligt in de betekenis van immanent opgesloten, gebaseerd op het Latijnse 'manere in': binnenblijven. Die term duidt op iets dat uit de zaak zelf voortvloeit, zonder inmenging van een transcendente of externe oorzaak.

Sinds Babel mag de zelfgenoegzame mens geen hoge torens meer bouwen, nog wel kleine zoals die van Siloam (Lk. 13:4), een mensenwerk dat aan de wetten van het toeval was overgelaten en bij het instorten achttien passanten zwaar trof. Als de mensen in het algemeen met God wandelen, buigt God de wetten van het toeval zodanig dat hun gemeenschap wordt gezegend en torens als die van Siloam pas ineenstorten indien 'toevallig' niemand langs loopt. Maar nu liepen er op dat ene cruciale moment wel een aantal mensen voorbij en vonden de dood. Zij waren in die omstandigheid niet zondiger dan de rest. Zij konden vanuit het toevalsaspect zelfs béter zijn dan de rest.

Hiermee wil niet gezegd worden dat God ook niet als de straffende God kan optreden. Daar waar de mogelijkheden tot herstel volledig zijn uitgeput, zal worden gesnoeid - in extremis weliswaar. Daarvan zijn de zondvloed en de vernietiging van Sodom en Gomorra voorbeelden en waarschuwingen. God is ook gerechtigheid, maar zijn gerechtigheid is anders dan die van ons. Hoe dan Psalm 94 verstaan? *"God van wraak, Jahwe, de God van wraak, openbaar U: verhef U, richter der aarde, tref met vergelding de trotsen. Hoe lang, Heer, mogen de bozen, de bozen, hoelang triomferen?"* Wraak in deze psalm is een wat ongelukkige vertaling van het Hebreeuwse 'nekama'. Wraak in onze betekenis is doorgaans het resultaat van wilde opgekropte woede, en indien gebotgevierd schendt het alle fatsoensnormen. Nekama daarentegen is een onderkoelde en afgewogen reactie die tot de juridische terminologie behoort. Het houdt een represaille in voor wandaden en het behelst een tegemoetkoming voor de benadeelde partij. Dat laatste ontbreekt helaas in onze Westerse strafwetgeving en valt onder het burgerlijk recht. Daarom neemt in diezelfde psalm God het op voor de verdrukten: de weduwe, de vreemdeling en de wees. Als het recht tot gerechtigheid wederkeert blijken zij, de oprechten van hart, onder Gods vleugels te zijn behoed. Zo is God hen een helper en een burcht (een toevluchtsoord). God is dus partij, en wel partij voor de zwakken en ontheemden. Gods 'bestraffing' is dus in overeensteming met zijn engagement jegens degenen die weerloos staan tegen de menselijke maat van geweld, haat en inhaligheid. De psalmist, die dit heeft neergeschreven, ziet van wraak af, ziet af van het eigenhandig vereffenen van geleden schade en bidt God om zijn zaak waar te nemen en het begane onrecht recht te zetten. Zie bijvoorbeeld de psalmen 43:1 en 109:31. De biddende levert daarmee niet alleen zijn vijanden over aan God, maar ook zichzelf, en doet in wezen wat ons in de Brief aan de Romeinen wordt voorgehouden (12:19): *"Wreekt uzelf niet, geliefden, maar laat plaats voor de [goddelijke] toorn, want er staat geschreven* (Deut. 32:35): *Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heer."* Twee verzen verder staat in scherpe tegenspraak tot onze kleinmenselijke intuïtieve gerechtigheid*: "Wordt door het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede."* Dit is zo extreem dat we ons daar niet achter kunnen zetten, maar gelukkig heeft God ons de Heilige Geest gezonden, de Helper, die onze zwakheden tegemoetkomt.

De boosdoener, echter, heeft te vrezen want de vreze Gods, het onderdanige respect, staat verre van hem: God zijn losser wordt door hem veronachtzaamd zo niet afgewezen en bestreden. Kijk naar wat Deuteronomium 32:31-36 daarover te vertellen heeft:

> «« Jullie vijanden zullen het erkennen: de rots waarop zij steunen is niets vergeleken met jullie Rots. De wijn die Ik hun te drinken geef is afkomstig van Sodoms wijnstok, hij komt uit Gomorra's wijngaarden; bittere, giftige druiven brengen ze voort, de wijn ervan is vol venijn, dodelijk als slangegif.
> Ik heb dat allemaal bewaard, het opgeborgen in mijn schatkamers, voor de dag dat Ik wraak ga nemen, het tijdstip waarop Ik hun kwaad vergeld, wanneer aan hun voorspoed een eind komt. Want de dag van hun onheil is nabij, hun noodlot komt onafwendbaar op hen af. Want de Heer zal zijn volk recht doen, Hij ontfermt zich weer over zijn dienaren als Hij ziet dat al hun kracht begeeft en weldra iedereen zal bezwijken. »»

Het werk van de Heilige Geest in Gods scheppingsplan

"Toen de Geest over de aarde begon te zweven", aldus de H. Ambrosius, *"had de schepping nog geen enkele schoonheid. Door de werking van de Geest verkreeg zij heel die prachtige schoonheid die haar doet schitteren als 'wereld'."* De Heilige Geest doet de schepping overgaan van chaos naar kosmos. Hij maakt er iets moois van, goed geordend. God was niet slechts één enkele keer Schepper, maar Hij is dat altijd. De werking van de Heilige Geest doet het Heelal, de Kerk en iedere persoon overgaan van chaos naar kosmos, dat wil zeggen van wanorde naar orde, van verwarring naar harmonie, van misvorming naar schoonheid. De Heilige Geest blijft scheppen en doet het aanschijn der aarde herboren worden.

Ontleend aan 3e vastenpreek in 2012 van de Vaticaanse predikant, Pater Cantalamessa, getiteld: "De H. Basilius en het geloof in de volledige godheid van de Heilige Geest".

12.49 – Opmerkelijk voorbeeld: Scudraketten op Israël

Er bestaat een opmerkelijk voorbeeld ter ondersteuning van de gedachte dat God de zwakke bijstaat en degene die niet voor eigenrichting kiest. Dat was tijdens de operatie "Desert Storm" in 1991. De Verenigde Staten besloot toen om Irak uit Koeweit te verdrijven dat zij op beestachtige wijze was binnengevallen. Om een potentieel gevaarlijke escalatie van geweld te voorkomen was Israël bereid om niet tussenbeide te komen en terug te slaan, ongeacht de eventuele gevolgen. Zoals gevreesd waren er heel wat aanvallen met middenafstandsraketten, de zogenaamde Scuds, gericht op Israëlische bodem. Toch waren de vernietiging en het aantal slachtoffers miniem. Alhoewel de Amerikaanse Patriotraketten, die Israël had opgesteld, erin slaagden om Iraakse Scuds uit de lucht te halen, konden 39 het cordon doorbreken en op hun voorgeprogrammeerde doelen vallen, meestal in bevolkingscentra zoals Tel Aviv. Dat had tot gevolg dat 10.992 appartementen en 1235 privéwoningen totaal werden vernield. Onbegrijpelijk was er geen enkele dode. Vele overlevenden werden vanuit heuvels afval getrokken die enkele meters hoog waren. De enige dode was een oudere man die ten gevolge van een hartaanval in het ziekenhuis overleed nadat hij een inslag had overleefd die zijn huis had verwoest. In sterk contrast doodde raakte de enige Scud die in Saudi Arabië neerviel een militaire basis en doode 19 Amerikanen. Dat lag binnen de lijn der verwachtingen, want tijdens de eerste Iran-Irak oorlog was het geregistreerde effect van Scuds die op Teheran vielen gemiddeld negen doden per Scudd!

Chaim Herzog sprak het volk op 22 februari 1991 toe in het radioprogramma "De Stem van Israël" en besprak toen deze wonderbaarlijke voorvallen: *"De Joodse natie is door de geschiedenis heen van veel wonderen getuige geweest, vanaf het splitsen van de*

Rode Zee tot de wonderen die wij op de dag van vandaag meemaken. Ook deze keer worden wij met goddelijke tussenkomst gezegend.” De hoofdredacteur van het zeer profane tijdschrift “Deze Wereld” (HaOlam) schreef in een hoofdartikel: *“Gods handen begeleidden de Scuds, zijn dodelijk granaatkartetsen, weg van mensen naar muren toe. Gods handen - het kon niets anders zijn. Je staat daar, trillend en bevend, tegenover een huis dat in puin ligt, en je bent verbaasd dat deze tonnen aan beton en staal kunnen neerstorten terwijl de bewoners van de afgesloten ruimtes nauwelijks zijn beroerd. Wonderbaarlijk. Steeds opnieuw, wonder op wonder, en dan weer een ander wonder; er bestaat geen andere uitleg.”* Zo gaat het als ‘Hashem Elokei Yisrael’ (de God van Israël) wil uitredden.

Er was één Israëlisch slachtoffer van de Scuds, dat meestal niet meetelt omdat het als een godsoordeel wordt beschouwd over een man genaamd Eitan Grundland van Ramat Gan, nabij de grens met B’nai Berak.[101)] Zijn vrouw was net met hem aan het telefoneren toen ze het loeien van de sirenes hoorde als waarschuwing voor luchtaanvallen. Even later werd de lijn verbroken toen een Scud hun huis raakte. Er steekt een verhaal achter. Grundland is in een instelling opgegroeid en opgeleid die erop gericht is om voor alle leeftijden Torah, Mishna en Talmud te onderwijzen, de “Yeshiva ha-Ro’eh” om precies te zijn. Hij koos een andere weg en werd in alles contrair, zelfs zó dat bij Grundlands appartement een tekst op de voordeur stond: *“In dit huis eten we varkensvlees.”* In B’nai Berak reed hij ooit op zijn motorfiets naar binnen tijdens de ochtendsabbatdienst van de Chassidim. Tijdens het lezen van de Torahrol brulde hij rond de ‘bimah’ (het centraal geplaatste leesplatform), en snelde toen weer naar buiten. Er ontstond een enorme consternatie en de mensen bespraken met elkaar wat ze met hem moesten doen. De rebbe vertelde dat ze niets moesten doen en legde uit dat de belediging niet voor de synagogegangers gold maar voor de Meester van het Universum en dat Hij dienovereenkomstig zou handelen. De rebbe zei voorts dat Grundland zou sterven door steniging en wel op een sabbat want hij had Gods eer op een sabbat ontheiligd. Dat raakt kant nog wal: in Jeruzalem is er geen Beit ha-Mikdash meer – de grote Tempel – en er is geen Sanhedrin zoals in Bijbelse tijden die doodvonnissen kan uitspreken en uitvoeren; het is zelfs verboden zoiets op een sabbat te doen. De raket die Grundland doodde stortte neer vlak nadat de sabbat begonnen was. Bij het raken van

101) Rabbijn Yosef Kahaneman, van gezegende herinnering, stond bekend om zijn inspanningen om uit de as van de Holocaust het torah-onderwijs opnieuw op te bouwen. In de Torah-stad B’nai Berak hielp hij het juweel in de kroon te zetten door de Ponovez Yeshiva te bouwen, die momenteel een van de meest vooraanstaande Yeshivos (scholen) ter wereld is en ook beroemd is wegens zijn talloze aangesloten instellingen. Hij bouwde een Yeshiva voor pre-tieners, een andere voor jonge mannen en nog een derde voor getrouwde torahgeleerden. Hij bouwde de Batei Avos, een enorm wooncomplex met honderden gesubsidieerde appartementen voor behoeftige gezinnen. Hij bouwde scholen voor weesjongens en -meisjes in B’nai Berak, Ashdod en verschillende steden in de staat Israël. Vaak bezocht hij rijke beschermheren in de Verenigde Staten, Canada, Zuid-Afrika en Europa en deed een beroep op hen om bij te dragen voor zijn Ponovezer instellingen. Het verhaal wordt verteld, misschien apocrief, dat een bepaalde donor hem eens min of meer grappend met de volgende vraag confronteerde: «« “Waarom is het Rabb, dat alle andere rabbijnen en hoofden van Yeshiva die mij bezoeken, nooit geld noemen? Het enige waar ze over praten is Torah en mitswot (voorschriften). Maar u komt hier en heeft het maar over één ding. U praat niet over de Torah en mitswot. Uw benadering is alleen maar zakelijk zonder omwegen. U komt hier en zegt dat u honderdduizend dollar nodig hebt om een meisjesschool in Ashdod af te bouwen. Waarom geef u mij ook geen uitleg over de Torah, mitswot en Joodse continuïteit?” Rabbijn Kahaneman liet zich niet van de wijs brengen. Hij pakte de hand van de man en keek hem recht in de ogen. Toen gaf hij een diepzinnige verklaring: “U kent me goed. Veel fondsenwervers praten over ‘Torah, Torah, Torah’, maar ze bedoelen ‘geld, geld, geld’. Ik praat over geld, maar ik bedoel ‘Thora, Thora, Thora’.”»» (“Words Like Arrows” van Rabbijn Mordechai Kamenetzky)

het doelwit werd de man uit de bovenverdieping van een appartement van twee verdiepingen naar beneden geworpen en toen hij op de grond lag viel een betonnen muur bovenop hem. Zoek de wetten maar op betreffende het ter dood brengen door steniging. Het moet niet worden gedaan in de Hollywoodstijl of de manier waarop Moslims dat doen. De veroordeelde crimineel wordt bovenop een gebouw gebracht en vervolgens gebonden naar beneden gegooid. Een zware steen wordt op hem neergeworpen en vervolgens, in geval hij nog niet dood is, wordt hij met stenen bekogeld. Technisch gezien stierf Grundland door het rituele proces van steniging, op een sabbat. Gods uitverkoren volk mag volgens de Bijbelse wet geen mens op een sabbat terechtstellen, dat is waar, maar Hij kan dat wel doen. Niet voor niets is een rebbe maar een rebbe.[102)]

Met het voorgaande wil niet worden gezegd dat onder Gods beleid geen plaats is voor toeval in de wetenschappelijke betekenis van het woord, maar wel dat, indien relevant, het toeval zich naar Gods bedoelingen en zingeving schikt. In die schikking gaat de natuur niet de haar opgelegde grenzen te buiten, maar toont zich helper der mensheid. Nu, in onze tijd, schijnt zij verworden tot rechter en beul der mensheid. Op die manier heb ik er geen moeite mee om de natuur een persoonlijkheid toe te kennen die als een organiserend principe met ons een samenwerkingsverband is aangegaan om op ons doen en laten te reageren.

12.50 – Het getal 2732, een héél bijzonder getal

De stoutmoedige gedachte dat God middels een hogere wetmatigheid het toeval stuurt, wil ik graag illustreren met de ontdekkingen ten aanzien van het getal 2732, verband houdend met de vergelijking tussen een cirkel en een vierkant, ontdekkingen die exclusief van toepassing zijn voor onze blauwe planeet die Aarde heet. Indien we een cirkel uit een vierkant knippen, beslaat de oppervlakte van de vier afgeknipte hoeken 27,32% van het cirkeloppervlak, berekend volgens (4-π)/π, waarbij de waarde van π (Pi) de uitkomst is van het Chudnovsky-algoritme, wat de oude berekening is voor π. De geometria sacra onderwijst dat Christus' menswording de cirkel in een vierkant heeft ingeschreven, anders gezegd het goddelijke in onze menselijke natuur heeft ingebracht na eerst het vierkant te hebben omgezet in een kruis. Ja, daartoe had God onze Aarde bestemd. De volgende observaties, die daarbij aansluiten, mogen we gerust Gods watermerk noemen.

De volgende uitkomsten wijzen op hetzelfde opmerkelijke getal: een schrikkeljaar, die zich in cirkelgang van vier herhaalt, telt 366 dagen en 1/366 is gelijk aan 0,002732; het absolute nulpunt is 273,2º Celsius onder nul; gassen ondergaan een volumewijziging met een ratio van 1/273,2 voor iedere graad wijziging in temperatuur; een siderische maand duurt 27,32 dagen (de astronomische omgang van de maan rond de aarde); de statistische duur van de menselijke zwangerschap is volgens medische handleidingen 273 dagen; de acceleratie van de maan wordt uitgedrukt als 0,273 x cm/s^2; de maandiameter is 0,273 van de aarddiameter en die staat 'toevallig' op de juiste afstand tussen de Aarde en de Zon om een volmaakte zonsverduistering te geven (de maanschijf is voor het oog op aarde identiek aan de zonschijf). De huidige lichtsnelheid van 299.792 km/seconde staat gelijk aan 7,481 maal onze equatoriale aardomtrek van 40.075 km en deze 7,481 blijkt 0,23% hoger te zijn dan het kwadraat van 2,732, dus bijna hetzelfde.[103)]

Dit kan niet toevallig zijn. De waarnemingen van het absolute nulpunt en van de gasexpansie zijn weliswaar systematisch, maar de uitdrukking van deze twee is gebaseerd op

102) David Bedein, journalist van het Israel Resource News Agency, onderzocht dit geval.

onze aardse luchtdruk, wat een willekeurig uitgangspunt is maar wel voor de hand liggend indien men uitgaat van onze aardse proefopstelling. En wat de seconde betreft, wat de tijdsmaat is waaraan de lichtsnelheid is gerelateerd, deze is, zoals ieder weet, aan de omloopsnelheid van de aarde gerelateerd die om precies te zijn 86.400 seconden per etmaal telt verdeeld over 2 x 12 uur van elk 60 minuten en 60 seconden per uur.

Het zij vermeld dat het twaalf- c.q. zestigtallig stelsel van onze handen is afgeleid. De 2 maal 12 uur en de zestig seconden zijn als volgt ontstaan: met de rechterhand telt iedere vinger «1» en bij elke «5» telt een extra kootje van de vier vingers van de andere hand, in totaal 12 kootjes, dus 12 x 5 = 60. De duimen tellen niet mee omdat die dienen voor het aftellen. Deze methode, die minstens 4.000 jaar oud is, wordt nog steeds in Australië gebruikt bij het tellen van de runderen die – na in het wild te hebben gegraasd – aan het eind van het seizoen de kraal in worden gejaagd. Dit zijn opmerkelijke feiten, vooral voor de niet-systematische waarden zoals de tijdsmaat en aardomtrek. Dat laatste werd in eerste intantie per definitie op 40.000 kilometers gesteld (de meter is daarvan afgeleid). Het getal 144 (of 144.000), wat een bekend Bijbels getal is, ontstaat door de twaalf kootjes van beide handen te tellen (12 x 12), en symboliseert het grootst denkbare getal (dat met deze simpele methode kan worden geteld). Het mag dus niet letterlijk worden genomen en betekent in Bijbelse symboliek: ‘zoveel mogelijk’.

Deze onwaarschijnlijke combinatie van waarnemingen wijst duidelijk in de richting van ontwerp. Het proces zelf dat tot deze wonderbaarlijke uitkomsten heeft geleid is oppervlakkig gezien heel normaal. Dit soort uitkomsten lijkt op een bijzondere samenloop van omstandigheden die door het toeval zijn veroorzaakt net als bij de terechtstelling van Grundland. Is het soms ook een bijzondere en toevallige samenloop van omstandigheden als een paspoort een watermerk bezit? Neen, want het toont aan wie de maker en eigenaar is van het paspoort die dit watermerk heeft ontworpen. Het rangschikkingsproces van het ontstaan van ons zonnestelsel en in het bijzonder van onze blauwe planeet blijkt pas wonderbaarlijk vanuit zijn resultaten, niet vanuit enige observatie betrekking hebbende op het proces zelf. En zo geldt het ook voor de harmonieuze ordening der natuur of zijn desastreuze ont-ordening naar tohu wa bohu toe, naar de ziedende kolkende beweging van de oerzee toe.

103) De lichtsnelheid is niet constant over de tijd gemeten. Zij is constant op ieder nu-moment. Ergens in de niet zo ver verwijderde toekomst zal die lichtsnelheid met 299.113 km./seconde exact overeenkomen met 2,732 in het kwadraat x de aardomtrek, aangezien de lichtsnelheid op den duur afneemt. Het kan met de huidige stand van de wetenschap niet worden berekend wanneer die lichtsnelheid van 299.113 km./seconde zal worden bereikt omdat de lichtsnelheid soms, zoals momenteel, aan het versnellen is. Gemiddeld, echter, neemt de lichtsnelheid af. Het is ook zo dat de aarde sneller of langzamer om haar as kan gaan draaien door confrontatie met een hemellichaam (in het bijzonder zal dat het geval zijn met de confrontatie op 13 april 2029 met de planetoïde/ asteroïde Apophis die ongeveer 35x zoveel weegt als de Pyramide van Gizeh). Dit zou repercussies hebben voor de duur van één seconde; en als de seconde wijzigt, wijzigt de berekende lichtsnelheid.

INLEIDENDE OPMERKINGEN OVER APOPHIS EN DE EINDTIJDKLOK

Transcript van de lezing van Hubert Luns op 25 maart 2023 in Nijmegen

Geachte aanwezigen,

Voel mij vereerd dat ik opnieuw in deze kleine kring een lezing mag houden over een onderwerp dat ons allen bezighoudt: “de eindtijd-chronologie”, alhoewel dit keer via een geluidsband.

Sinds mijn bekering op mijn 23e, dat is nu meer dan vijftig jaar geleden, heb ik mij intensief beziggehouden met alles wat met de eindtijd verband houdt. De twee meest indrukwekkende profeten op dat gebied zijn Marie Julie Jahenny, die in 1941 is gestorven, en een Franse huisvrouw, die zich JNSR noemt en nog steeds leeft. Die naam is een acroniem voor “Je ne suis rien” (ik ben niets), of “Jésus Notre Seigneur Revient” (Onze Heer Jezus Christus komt terug). JNSR is een van de zeven eindtijdprofeten, waarvan MDM (Maria Divine Mercy uit Ierland) de zevende is. Vanzelfsprekend heb ik ook het Boek der Waarheid bestudeerd dat we het eindtijdboek mogen noemen. In deze wirwar van profetieën is veel van wat gezegd wordt vaag of lijkt tegenstrijdig.

Ik stuitte op iets waardoor ik de sleutel vond tot deze problematiek. Dat was de profetie van een zekere Tom Horn die in 1975 ’s nachts een nachtmerrie kreeg van Gods oordeel over de aarde; daar heeft hij toen geen ruchtbaarheid aan gegeven. Maar die angstwekkende droom heeft zich in 2019 herhaald, dus ruim 55 jaar later. Een jaar later is hij toen door Sid Roth geïnterviewed in zijn veelbekeken televisieprogramma “It’s Supernatural”. Sid houdt zich vooral bezig met de eindtijdgebeurtenissen en wonderbaarlijke zaken. Tijdens dit interview vertelde Thomas Horn dat hij een komeet had zien inslaan die over de gehele aarde catastrofen ontketende. Hij had toen ook een naam gehoord: Apophis. Apophis is de god van chaos uit de Egyptische mythologie en tot zijn verbazing zag hij kort na zijn droom een bericht waarin verteld werd dat de Aarde op 13 april 2029 met de komeet Apophis een bijnabotsing zou hebben. Dat was voor hem de bevestiging van de juistheid van zijn droom. Het is zo dat toen deze komeet voor het eerst in 2004 werd ontdekt een persverklaring uitging dat er gevaar bestond dat deze komeet op de Aarde ging vallen. Het Amerikaanse ruimte-agentschap, de NASA, heeft dit bericht ontkend en houdt vol dat de komeet op een afstand van 35.000 km langs de Aarde zal scheren. Welnu, zulk een precisie is onmogelijk. Dat ding reist met een snelheid van 80.000 km. per uur, wat gelijk staat aan tweemaal de aardomtrek in slechts één uur en het komt van ver buiten het zonnestelsel aanrazend. Een berekening kan weliswaar aangeven dat die komeet op 35.000 km. langs de aarde scheert, wat de afstand is waarop de communicatiesatellieten zich bevinden, maar er is

een marge van onzekerheid waardoor deze komeet met evenveel gemak op de Aarde zelf kan neerstorten. Wat dit betreft houd ik mij het liefst aan de profetie van Tom Horn. Volgens hem valt deze komeet ten westen van de Verenigde Staten in de Stille Oceaan.

Berekeningen wijzen uit dat het ding 35x zo zwaar is als de Pyramide van Cheops (Gizeh). Als deze komeet in een tectonische scheur valt kan het verstrekkende gevolgen hebben want een computerprogramma heeft aangegeven dat de energie die vrijkomt bij de inslag, gelijk staat aan 3,5 miljoen Hiroshima bommen. Het is dus iets waar we serieus rekening mee moeten houden. Ik voor mij houd er niet alleen rekening mee, maar neem het als eikpunt voor alle eindtijdgebeurtenissen. Let wel: 13 april 2029 is nu nog maar zes jaar van ons vandaan. In die tijd komt De Waarschuwing. In die tijd komt de Antichrist. In die tijd is Christus' wederkomst die de Antichrist met de adem van zijn mond vernietigt. In die tijd gebeurt heel veel meer, maar het moment van Christus' finale wederkomst is pas veel later. Er zijn namelijk twee wederkomsten en drie oordelen. We hebben eerst het oordeel van de Antichrist en zijn trawanten gevolgd door het oordeel der naties en tenslotte bij de finale wederkomst het oordeel van ieder mens afzonderlijk.

Het oordeel der naties gaat samen met enorm veel tsunamies, vulkaan-uitbarstingen en meteorietenregens. Hierdoor zal het aanschijn van de aarde veranderen waardoor de verschillende continenten weer tegen elkaar aan zullen komen te liggen. In de jaren daarna volgt een periode van boete en berouw. En op een tijd die nog niet te voorzien is komt Christus terug. Zelfs Christus zelf weet niet wanneer dat punt komt dat samenvalt met het begin van het Vrederijk. Voordat het oordeel der naties plaatsvindt is er de opname van de heiligen want hun getuigenis en eigen zuivering is dan voltooid. Ik hoop dat u zich onder die mensen mag bevinden. Gods oordeel behoeft geen extra getuigenis. Dit is immers Gods manier waarop Hij getuigenis geeft. Door de meteorietenregens (veel kleine brokstukken) zal de aarde een aantal jaren niet of nauwelijks vrucht kunnen voortbrengen, zo zelfs dat mensen in hongersnood tot kannibalisme overgaan - van de lijken die op de velden liggen. Hierover hoeft u zich niet te verbazen, want ook in de Bijbel is daar tijdens de belegering van Samaria sprake van. (2 Kon. 6:28-29, zie ook Jer. 19:9) De godvijandigen werden reeds in de Hel geworpen, maar gelukkig zullen vele miljarden mensen dit cataclysme hebben overleefd.

Bij de aanvang van het Vrederijk zal ook onze eigen toestand, die tot dan toe aan de neiging ten kwade ten prooi was gevallen, bovennatuurlijk worden hersteld. Immers, Paulus' brief aan de Fillipenzen hfst. 3 kondigt aan: "De Heer Jezus Christus zal ons armzalig lichaam herscheppen en gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het Heelal aan zich te onderwerpen." Dit sluit aan bij Ezechiël 36:26: "Ik zal jullie een nieuw hart en een nieuwe geest geven. Ik zal het stenen hart uit je lichaam verwijderen en er een levend hart

voor in de plaats geven. Ik zal in jullie mijn geest leggen zodat je volgens mijn wetten kunt leven en mijn regels in acht nemen."

Christus zal zelf niet op aarde blijven en dus ook niet in levende lijve regeren. Dat zal de zogenaamde grote monarch zijn die direct na het oordeel der naties op het toneel zal verschijnen. Hij zal een nazaat zijn van Lodewijk XVII, zoon van Koning Lodewijk XVI, door de revolutionairen vermoord tijdens de Franse Revolutie. Deze zoon is als Karl-Wilhelm Naundorff door het leven gegaan en ligt begraven aan de buitenmuur van de Nieuwe Kerk in Delft, wat de kerk is waar de Nederlandse koninklijke familie begraven ligt. Naast de grote monarch zal er de grote paus zijn. Samen zullen ze tijdens het Duizendjarig Vrederijk de wereld regeren. Dezen zullen, zoals ook wij, niet meer sterven. Onze kinderen zullen nog wel kunnen sterven. Dat staat in het een na laatste hoofdstuk van de profeet Jesaja (65:20): "Als iemand de honderd jaar niet bereikt zal hij als een vervloekte worden beschouwd." Besef wel dat indien alle mensen oneindig zouden leven, de aarde al gauw overbevolkt zou raken. Ik weet trouwens van een profetie dat de menstruatiecyclus anders zal zijn geworden, zodat we niet hoeven te vrezen voor extreem grote gezinnen.

Er zijn dus twee wederkomsten. Een wederkomst die voorafgaat aan het oordeel der naties en kort na de eerste drie dagen duisternis gebeurt. En er is de finale wederkomst, wederom na drie dagen duisternis. De laatste drie dagen duisternis zal worden veroorzaakt door het terug-trekken van Gods licht uit de wereld, waardoor er een duisternis ontstaat die totaal is. Dit is een ander soort duisternis voorafgaand aan het oordeel der naties. Bij de finale wederkomst is er het oordeel van ieder persoon afzonderlijk (dus niet van de naties). De eerste drie dagen duisternis ontstaan omdat de zon zijn glans verliest waarna er de opname der 'heiligen' is. Kort daarna zijn er opnieuw drie dagen duisternis, nu veroorzaakt door het zwart worden van de lucht door de meteorieten-regens. Na die regens, die de aarde zuivert en bevrucht zou een zo grote klimaatswijziging optreden dat de aarde, indien God niet miraculeus ingreep, elk hoger leven voor lange tijd onmogelijk zou zijn geworden. De kastijding heeft een natuurlijke oorzaak, maar de dageraad nadien zal bovennatuurlijk zijn, zo voorspelt een profetie. Toch zal de aarde eerst nog drie jaren niet of nauwelijks vrucht dragen, maar daarna zullen de oogsten overvloedig zijn.

Wat de duisternis betreft vlak voor de finale wederkomst zegt het Boek der Waarheid (18–03-2012): "Zonder Gods licht, dat elke ziel vervult, ook de zondaars, zou de wereld ophouden te bestaan. Het is dit licht dat de wereld in leven houdt. Veel van Gods volgelingen die zich toewijden om te lijden in verbondenheid met Christus, helpen ook dit licht levend te houden. Vlak voor de wederkomst zal dat licht gedurende een periode van drie dagen in de wereld verdwijnen. Dit zal helemaal aan het einde gebeuren en mag niet worden verward met De Waarschuwing. Het zal

tijdens deze drie dagen zijn dat er geween en tandengeknars zal zijn. De mensen zullen zich inspannen om Gods licht te vinden, ook al hebben zij Jezus Christus verworpen." En het BdW van 13 mei 2014: "Ik, Jezus, zal plotseling aankomen onder het geluid van bazuinen en het zoete geluid van het engelenkoor. De hemel zal drie dagen verduisterd zijn, vlak voor Ik terugkeer. Dan zal hij in een veelheid van kleuren branden, die de mens nog nooit heeft gezien. Ik zal zichtbaar zijn voor elke man, vrouw en kind, van elke leeftijd, en er zal een grote schok zijn, maar ook grote opwinding. De mensen zullen hun ogen niet kunnen geloven en velen zullen met stomheid geslagen zijn, weer anderen zullen tranen van opluchting en vreugde huilen. Velen zullen onvoorbereid zijn en ze zullen de gebeurtenis zo overweldigend vinden dat ze tranen van verdriet plengen, want ze zullen in hun hart weten hoe ze de ware Messias hebben verworpen en beseffen hoe onwaardig ze zijn om Christus' Koninkrijk binnen te gaan. Maar Ik, Jezus, zeg nu tegen deze mensen. Op die Dag moeten jullie tot Mij roepen en Mij vragen jullie te vergeven. Dan zullen ook júllie verzameld worden in mijn Nieuwe Koninkrijk." Daar sluit de boodschap van het BdW van 10 december 2012 op aan: "Je wordt opgenomen in je ware tehuis en om met je eigen familie te worden verenigd. Al Gods kinderen, bevoorrecht om dit nieuwe Glorieuze Bestaan binnen te gaan, zullen als één worden. Liefde zal overal zijn. Vrede, vreugde, lachen, gezelschap, wonderen en de aanbidding van God zullen deel uitmaken van elk moment. De dood zal niet bestaan. Haat zal zijn uitgestorven. Het kwaad zal worden uitgebannen. De hele mensheid zal niet langer lijden aan pijn of onvolmaaktheid van welke aard dan ook. Dit is mijn Nieuw Paradijs. De tijd van tranen zal hebben afgedaan." Ik moet nu denken aan Psalm 66:10-12: "U hebt ons beproefd, O God, ons gezuiverd, gezuiverd als zilver, ons in een vangnet gedreven, wij zijn door vuur en door water gegaan, maar U bracht ons naar een land van overvloed."

Wat kunnen we nu op korte termijn verwachten? Indien we uitgaan van het moment dat de meteoriet Apophis inslaat, dat voor 13 april 2029 is berekend, en daar drie en een half jaar van aftrekken komen we uit op november 2025. Dit getal, genoemd als "tijd tijden en een halve tijd", staat in de profetie van Daniël (Dan. 7:25). Het vertegenwoordigt het eerste deel van de grote verdrukking (de helft van zeven) dat aanvangt bij de openbaarmaking van de Antichrist. Maria Divine Mercy (MDM), de Ierse eindtijdprofetes, spreekt in een van haar boodschappen in het Boek der Waarheid over de komst van de Antichrist in december 2012. Dat zij dat fout zag hoeft ons niet te verbazen, want de aangekondigde profetieën die een profeet verneemt, komen zo reëel over dat de profeet denkt dat het een kwestie van maanden is of, zoals bij de profetie van La Salette, enkele jaren. Pas nu zitten we in de profetieën van La Salette, terwijl de openbaring aan de twee kinderen in 1846 was. Echter, omdat het eikpunt van april 2029 minus drie en een half jaar uitkomt op november 2015, ben ik zo vrij om ervan uit te gaan dat de maand december van de profetie van MDM wél juist is, maar dat alleen het jaar

onjuist was. Derhalve ga ik ervan uit dat de Antichrist zich in december 2015 aan de wereld zal gaan openbaren.

Volgens Ken Peters (zie YouTube: "I Saw the Tribulation" - Ken Peters) zal vlak voordat de Antichrist op het toneel verschijnt de opname van de doden zijn, dat wil zeggen van de vroom overleden gestorvenen: de logica gebiedt dat de graven in november/december openbreken; de doden stijgen dan met veel geruis uit hun graven omhoog en worden zichtbaar voor iederen ten hemel opgenomen. De mensen zullen daar erg van schrikken en overal zullen volgens Ken Peters rellen uitbreken. Kort nadien zal de Antichrist verschijnen en over de media aankondigen dat dit werd veroorzaakt omdat deze mensen in zonde hadden geleefd en nu hun verdoemenis tegemoet gaan. Derhalve hoeven de levenden zich daarover geen zorgen te maken, zo zegt hij. In de brief aan de Thessalocenzen vertelt Paulus nadrukkelijk dat de opname van de doden voorafgaat aan de opname van de levenden - dat zijn wij - en hij noemt dat een geheimnis. Het is duidelijk als hier slechts van een kort tijdsverschil sprake was hij niet het woord geheimnis zou hebben gebruikt. Daar zit dus iets meer achter, hetwelk nu door Ken Peters werd geopenbaard, die nog niet zo lang geleden is overleden. Het verschil tussen deze en de opname der levenden is dus niet enkele minuten of uren, maar drie en een half jaar.

De Antichrist komt in een periode van grote beroering naar voren en hij presenteert zichzelf als vredestichter, niet zo moeilijk als je de problemen zelf hebt veroorzaakt door achter de schermen op grote oorlogen aan te sturen. Hij zal als geen ander in de geschiedenis bewonderd worden en door zijn charme en welsprekendheid velen tot zich trekken. Ik zie in Obama iemand die reeds veel karaktertrekken van de Antichrist in zich draagt. Maar de Antichrist zal een Obama in het kwadraat zijn.

Voorafgaand aan de Antichrist zal De Waarschuwing plaatsvinden, of de verlichting van het geweten, die te vergelijken valt met wat de Apostel Paulus meemaakte op zijn weg naar Damascus toe (Hand. 9). Velen zullen daar zo door geschokt zijn dat ze een hartstilstand krijgen. Nadien zullen er ook zelfmoorden zijn. Zou niet verbaasd zijn als 5% van de mensen rechtstreeks door De Waarschuwing zullen komen te overlijden, waarbij nog eens driemaal dat aantal uitgeteld op bed zal komen te liggen van wie een aantal naar het ziekenhuis zal moeten worden gebracht. Er zijn drie gebeden in de kruistochtgebeden die smeken dat degenen die rechtstreeks door De Waarschuwing sterven zonder tijd te hebben gehad om zich te bekeren alsnog door God zullen worden gered. Er zijn ook redelijk veel berichten in het BdW (Boek der Waarheid) die hierover spreken. In eerste instantie zal het gewone leven na deze gebeurtenis totaal ontwricht zijn geraakt en ik verwacht dat het zo'n zeven tot tien dagen zal duren voordat de maatschappij weer op gang komt, waarbij de eerste prioriteit is om de doden en zwaar zieken op te halen en er voor te zorgen dat de supermarkten normaal functioneren.

Het BdW voorspelt dat er na De Waarschuwing over de wereld een tijd van rust zal zijn en dat de Restkerk dan zal optreden als een macht waarmee in de wereld rekening zal worden gehouden. Er zijn veel aanwijzingen dat dit jaar 2023 De Waarschuwing zal komen, zij het dat deze op een moment komt dat niemand het verwacht: "Ik zal Mijn geschenk van De Waarschuwing brengen wanneer de tijd daarvoor rijp is en wanneer Mijn kinderen dit het minst verwachten." (BdW 15 dec. 2011) Als we veronderstellen dat het medio 2023 plaatsvindt (een veronderstelling, meer niet), dan hebben we daarna nog twee en een half jaar voordat de Antichrist zich openbaart, voorafgegaan door maanden van wereldwijde onrust en oorlogen. Immers, zoals het BdW voorspelt, zullen velen na verloop van tijd weer in hun oude zonden terugvallen. Na een initieel enthousiasme zullen ze zich door een verwaarlozing van gebed niet kunnen onttrekken aan de neiging ten kwade. De machten van het kwaad zullen zich na De Waarschuwing moeten heroriënteren en hergroeperen en daar gaat tijd overheen, maar weer sterk geworden zullen ze driester dan ooit in het wereldgebeuren trachten in te grijpen.

Met het voorgaande is de eindtijdchronologie in het kort geschetst. Mijn dank voor uw luisterend oor.

____

Ter beantwoording van twee vragen naar aanleiding van deze lezing:

Vraag 1: Valt er echt niets te zeggen over de datum van Christus' finale wederkomst?

Antwoord:

Daar valt binnen ruime marges heel wat over te zeggen, alhoewel een precieze datum onmogelijk is. Christus zegt zelf in het Boek der Waarheid dat alleen de Vader weet wanneer Hij terugkomt. Zelfs Christus weet dat niet. (BdW 18-08-2011, 24-02-2012) Wel is zeker dat Christus niet wederkeert voordat de aarde weer vruchtbaar is. Door het oordeel der naties is de aarde omgeploegd en met zwavel en dergelijke verontreinigd en zal daarom enkele jaren niet of nauwelijks vrucht kunnen voortbrengen. Door die omploeging (door de kometenregen) zijn veel nieuwe stoffen aan de bodem toegevoegd en is de aarde ook gereinigd geworden van pesticiden en de negatieve effecten van kunstmest, zodat als de aarde weer oogsten gaat voortbrengen die meer dan overvloedig zullen zijn. Als we nu drie jaar optellen bij 2029 voor het op orde brengen van de seizoenen en de oogsten, komen we uit op 2032. Eén ding is zeker: Christus' finale wederkomst vindt niet plaats vóór 2032. Daarnaast is nog extra tijd nodig voor de wederopbouw om Christus een waardige ontvangst te kunnen bereiden. Zijn komst in heerlijkheid moet worden afgesmeekt. Wij zijn geen afzijdige getuigen.

Is het Onze Vader gebed daar niet een prachtig smeekgebed voor? Het is onze Hemelse Vader die aangeeft of Hij wat dit betreft voldoende tevreden is gesteld na alle beledigingen die Hij in het verleden heeft ontvangen van een meer dan ondankbare mensheid. Dit interim zal toch minstens drie jaar in beslag nemen. Als we die twee termijnen bij elkaar optellen komen we uit op 2035. Daarom ben ik persoonlijk de mening toegedaan dat de finale wederkomst pas vanaf 2036 een reële mogelijkheid biedt, dus 2029 plus 7 jaar. Bedenk, dat ook in menselijke termen die wederkomst nabij is daar in het BdW van 24-02-2012 staat dat de meesten van onze generatie dit nog zullen meemaken. Indien we daar opnieuw zeven jaar bij optellen en nog een derde keer zitten we op 21 jaar, dus uiterlijk 2050, wat ik als de bovengrens zie. Daarom ben ik zo vrij te zeggen dat Christus terugkomt vanaf 2036 tot 2050, wat een marge van onzekerheid geeft van 14 jaar. In deze zin kent niemand het jaar maar we hebben wel een ruime periode waarin dat te gebeuren staat.

Waarom moeten we zo lang wachten? Ten eerste moet de mens innerlijk gereinigd worden door boete en berouw. “Pas als de zuivering voltooid is,” zegt God de Vader, “zal mijn Zoon terugkeren. De zuivering waarover Ik spreek is wanneer de goeden gescheiden worden van de kwaden. “Degenen die hun leven met de leugens hebben gevuld die Satan in hun ziel heeft geplant, zullen nog tijd hebben om zich te bekeren.” (BdW 18-05-2012) Let wel, Lucifer en alle demonen en duivelaanbidders zijn reeds voorafgaand en tijdens het oordeel der naties in de afgrond zijn geworpen. Deze periode dient ook om eerherstel te brengen voor de zonden die in het verleden zijn begaan en daarom zal men Christus’ wederkomst moeten afsmeken. Die tijd zal ook worden gebruikt voor genezing, geestelijk en lichamelijk. Ik herinner mij een profetie dat 1 op de 10 mensen de gave van genezing zal hebben, wat heel logisch op mij overkomt. Dat zal echter niet alleen gebruikt worden voor de levenden maar ook voor het voorgeslacht. Eenieder zal voor zijn eigen voorgeslacht instaan tot in het verre verleden, want zoals de vloek door de geslachten heen via het nageslacht werd doorgegeven zullen via diezelfde lijn onze zegeningen terugvloeien ten bate van onze voorouders. Dat heet ook wel de genezing der herinneringen. Bovendien speelt het gegeven mee dat niet iedereen bij zijn sterven naar Hemel, Hel of Vagevuur gaat, maar dat een aantal zielen als het ware gekluisterd blijft ergens hier op aarde. Ook die hebben genezing en uitredding nodig. Een toepasselijke term hiervoor is het dopen voor de doden (1 Kor. 15:29), een term waar men in de theologie geen raad mee weet.

De wederopbouw zal vanzelfsprekend veel tijd in beslag nemen zoals infrastructurele werken, het opzetten van een goede wetenschappelijke praktijk waarbij de wetenschap van zijn arrogantie zal zijn ontdaan en zijn beperkingen aanvaardt. Ook geld zal hebben afgedaan, hetgeen natuurlijk alleen mogelijk is als mensen zich helemaal op God richten en helemaal te vertrouwen zijn, een situatie die thans ondenkbaar is. Bedenk wel dat tegen die tijd de mens van zijn aangeboren neiging ten kwade

verlost zal zijn. Men zal heel veel bidden, zeker in de begintijd. Er is sprake van (in een boodschap van JNSR) dat verschillende keren per dag een klok luidt waarop de arbeiders op het veld en in huis onmiddelijk hun arbeid in de steek laten om op een gezamenlijke plaats te gaan bidden, het Weestgegroet, Latijnse gebeden en liederen, die tot aan de jaren zeventig van de 20^{e} eeuw normaal waren. Onder al die mensen zitten ook de Protestanten, want het Protestantisme zal tegen die tijd hebben afgedaan net als de heidens godsdiensten als de Islam en de Jehova-getuigen (die geloven dat Jezus de engel Gabriël was). Ook het onderscheid tussen de Oosters Orthodoxe kerken en het Katholocisme zal hebben afgedaan. De priesters zullen opnieuw dienaars van Christus zijn geworden en niet meer bezig zijn met het bouwen van eigen kasteeltjes. De Apostel Petrus zal als paus weer op aarde zijn teruggekeerd om samen met de grote monarch de wereld te bestieren. JNSR profeteert dat het tegen die tijd normaal zal zijn geworden dat iemand anderhalf uur per dag bidt. Dat is wel wat anders dan nu.

Desondanks zal er in het begin nog steeds gevochten worden. Vooral Marie Julie Jahenny vertelt daarover. Onder de grote monarch zullen de legers strijden tegen de Mohammedaanse hordes. Die oorlogen zullen niet lang duren, want telkens zullen de Islamieten op onmiskenbare miraculeuze wijze verslagen worden waardoor ze noodgedwongen tot de erkenning moeten komen dat hun god niet Allah is, maar de God van de Bijbel en hun profeet niet Mohammed is maar onze geliefde Jezus Christus. Maar waarom wordt die strijd nog gestreden nadat reeds het oordeel der naties heeft plaatsgevonden? Welnu, God is de God van alle mensen. Hij houdt ook van de Mohammedanen die door hun opvoeding vaak niet anders kunnen denken.

Zelf hoop ik (met een grote marge van onzekerheid) dat Christus reeds in 2036 terugkeert. Wel mogen we er tamelijk zeker van zijn dat zijn finale terugkeer binnen 3x7 jaar plus 2029 geschiedt, waarmee 2050 de laatste datum is. Dit past ook bij de boodschap van het Boek der Waarheid van 24 febr. 2012: “Alleen Ik, God de Vader, weet van deze tijd van de terugkeer van mijn Zoon. Zelfs mijn Zoon kent de datum niet. Ik kan je vertellen dat het spoedig zal zijn en dat de meesten van deze generatie die nu in de wereld leeft nog zullen leven op de dag van de terugkeer van mijn Zoon in grote glorie.” In het Boek der Waarheid van 18 mei 2012 wordt uitgelegd waarom een interimperiode wordt ingelast na het oordeel der naties: “Pas als de zuivering voltooid is, zal mijn Zoon terugkeren. De zuivering waarover Ik spreek is wanneer de goeden van de kwaden gescheiden worden. Zij die hun leven vullen met de leugens die Satan in hun ziel heeft geplant, hebben nog tijd om zich te bekeren.” De grote meerderheid, belooft het BdW zal Gods kant kiezen en dus gered worden. Ja, God is meer dan overwinnaar en haalt een rijke buit binnen. Dan is er nog de profetie, ruim twee maanden later op 26 juli 2012, waarin staat: “De laatste fase is de heiliging - de laatste zuivering opdat

de hele mensheid geschikt is om het perfecte Paradijs binnen te gaan [en dan pas kan de Messias een gepast welkom worden gegeven].”

In het Vrederijk zal natuurlijk geen sprake meer zijn van het gebruik van voorbehoedmiddelen, maar vrouwen zullen niet meer zoals in het verleden enorm veel kinderen kunnen krijgen, want een oude profetie die ik nooit vergeten ben, luidt dat de menstruatiecyclus dan anders zal zijn. De kinderen die op deze manier geboren zullen worden, zullen niet het eeuwig leven hebben. Het Boek der Waarheid van 24 febr. 2012: “Mijn uitverkoren geslacht zal voor eeuwig bij Mij zijn. Dit Paradijs zal 1000 jaar vrede, liefde en harmonie bieden. Na deze periode zal de tweede opstanding van de doden plaatsvinden. Pas dan kan aan alle zielen het eeuwige leven worden geschonken met Gods licht dat door hen heen schijnt.”

De aarde zou overbevolkt raken indien niemand meer in die duizend jaar zou sterven. Het een na laatste hoofdstuk van Jesaja beschrijft het komende rijk, in het Hebreeuws de olam haba. Daarin staat geschreven (Jes. 65:20) : “In die tijd zal niet sterven de zuigeling van enkele dagen en ook de grijsaard niet indien deze zijn dagen niet vol heeft gemaakt. Want men sterft als [in de levenskracht van] een jongeling, al wordt men honderd jaar. En wie geen honderd wordt zal als een vervloekte worden gezien!” De betekenis van “men sterft als een jongeling” is dat de pestilentieuze dood zal hebben afgedaan. Een sterven zal dan werkelijk een ontslapen zijn geworden, een vredig heengaan. Indien profetieën zeggen, waaronder die van het BdW, dat de dood niet meer zal zijn, moeten we naar de Hebreeuwse betekenis van het woord dood kijken. Het woord demot betekent gelijkenis of vorm en wijst op dema wat vernietigd worden betekent, en dat wijst weer op het Hebreeuwse ‘mut’ of sterven in de betekenis van pestilentieuze dood. De angel zal worden weggehaald om de belofte te volbrengen uit Hosea 13:14: “Dood, waar blijft toch uw pest, graf, waar blijft uw verrotting?”, alsook Openbaring 21:4: “Elke traan wist Hij weg uit hun ogen, en de dood (mut) zal nooit meer zijn.” En tenslotte 1 Korintiërs 15:26, 55: “De dood is de laatste vijand, die zal worden vernietigd. Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?”

De mensen die door de Grote Verdrukking zijn gegaan en ondanks een grote vervolging en terreur trouw zijn gebleven aan hun Heer en Herder, alsook zij die opgenomen zijn vlak voordat het oordeel der naties plaatsvond, die zullen wel het eeuwig leven hebben, en natuurlijk onze geliefden en familieleden die wederkeren vanuit het graf. Als we spreken over Christus’ finale wederkomst, laten we eens veronderstellen dat dat in 2043 plaatsvindt, dan is voorstelbaar dat sommigen die in 2029 zijn opgenomen enige tijd eerder zullen terugkeren, misschien in 2036, om deel te kunnen nemen aan en een leiderschapsrol te vervullen in de wederopbouw.

Vraag 2: Waarom speelt het getal zeven zo'n grote rol en wordt in veelvouden van zeven geteld of in een gedeelte van zeven, met name 3,5 jaar verdrukking vóór het oordeel der naties en 3,5 jaar daarna?

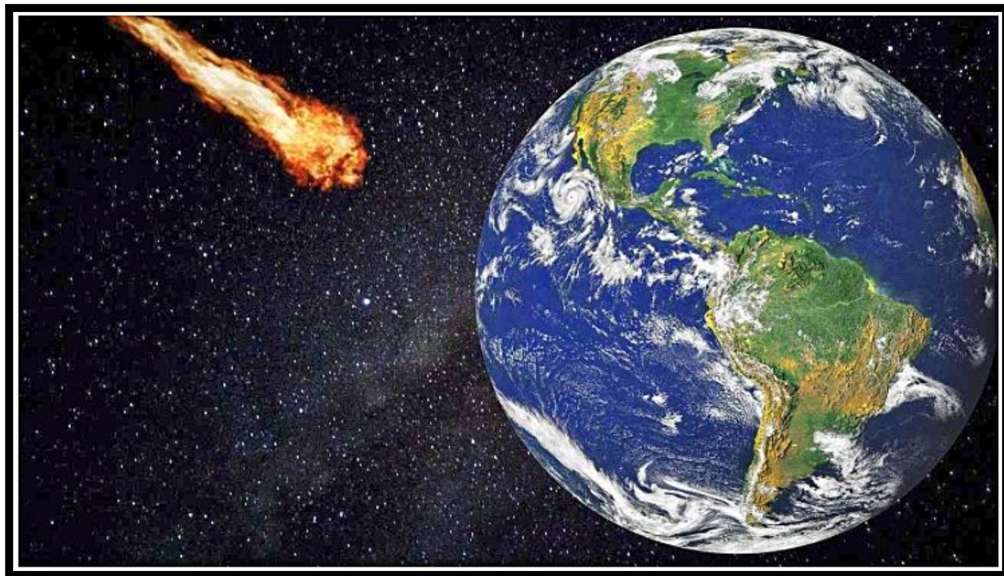
Antwoord:

De nadruk die in de eindtijd op het getal zeven wordt gelegd is gebaseerd op de Profeet Daniël, de profeet die de precieze tijd aangaf van de komst op aarde van Jezus Christus. Maar hij is ook de profeet van zijn weder-komst. Deze telling komt vooral naar voren in het negende hoofdstuk van het Boek Daniël. Zeven is een belangrijk getal. In het scheppingsverhaal van Genesis 1 wordt gesproken over de zes dagen waarin God de wereld schiep en sindsdien zitten we in de zevende dag, die opnieuw in zeven is verdeeld: Christus kwam op aarde aan het eind van de vierde dag na Adam, ofwel het jaar 4000 AM (Anno Mundi), en nu staan we dus op de drempel van dag 6 naar 7. Zeven duidt altijd een voleinding aan. En na die zevende dag van duizend jaar, het Duizendjarig Vrederijk, komt er een achtste, een nieuw begin aanduidend op het kosmisch klavier, waarbij elke octaaf een nieuwe toonladder aangeeft. Over het nieuwe octaaf schrijft de Bijbel niet, maar we weten wel uit de verschillende profetieën dat God het materiële universum en onze aarde niet voor een beperkte tijd heeft geschapen, maar voor altijd en ook zijn bewoners zijn bestemd om daarin te blijven wonen. Zoals het Boek der Waarheid zegt (24-02-2012): "Mijn uitverkoren geslacht zal voor eeuwig bij Mij zijn. Dit Paradijs zal 1000 jaar vrede, liefde en harmonie bieden. Na deze periode zal de tweede opstanding van de doden plaatsvinden. Alleen dan kan het eeuwige leven worden aangeboden aan alle zielen met het licht van God dat door hen heen schijnt."

Een interessante bijkomstigheid is dat ook volgens het pure heidendom, die gebruik maakt van de dierenriem van twaalf, we nu het zevende tijdperk binnengaan. Onze aarde heeft sinds het eind van het laatste-ijstijd-maximum (LGM), zo'n 20.000 jaar geleden, te maken gehad met een sterk stijgend zeeniveau, vanaf minstens 120 meter onder het huidige zeeniveau. De catastrofen die dat met zich meebracht waren aan het begin van de elfde millennium v. Chr. reeds voor een groot deel ten einde. De dierenriem van 12 kent een cyclus van 25.772 jaar (verband houdende met de tolbeweging van de aarde). In het jaar 10.900 v. Chr. stond de aarde op de drempel van de sterrebeelden Virgo (maagd) en Leo (leeuw). Dat punt wordt verzinnebeeld door de Grote Sphinx in Egypte waarbij het standbeeld het lichaam van een leeuw heeft met daarop het hoofd van een maagd. Thans staan we op de drempel van het zevende sterrebeeld (180 graden verder), dat van Aquarius, ook een periode van vrede voorstellend. Die drempels zijn niet tot op het jaar exact vast te stellen, maar zeker is dat we nu van Pisces (vissen) bezig zijn naar Aquarius (waterman) te gaan. Zie internet: "aquarius lyrics".

APOPHIS EN DE EINDTIJDKLOK

De Apophis asteroïde werd op 19 juni 2004 ontdekt door het Kitt Peak National Observatory. Het NASA rapport van 23 dec. 2004 meldde een impactkans op aarde van ongeveer 1 op 300 in 2029, wat in de media breed werd uitgemeten. Later die dag, op basis van in totaal 64 waarnemingen, werden de schattingen bijgesteld naar 1 op 62, wat op 27 december resulteerde in een update van het oorspronkelijke rapport en een upgrade naar 4 op de Torinoschaal. Apophis vestigde daarmee een record voor het hoogste risico ooit op deze graadmeter, die de ernst van een mogelijke botsing met een hemellichaam aangeeft. Niveau 4 wordt gedefinieerd als "Een nabije ontmoeting die de aandacht van astronomen vergt, aangezien de vigerende berekeningen een botsingskans van 1% of hoger geven die tot regionale verwoesting zou kunnen leiden." — maart 2022.

Een brok vanuit het heelal snelt naderbij en stort neer in de grote vijver, als een gloeiende bal, de lucht verbrandend met verschrikkelijk geraas, een angstaanjagend gehuil, gigantische kracht. Als een doodsraket stort het neer op Aarde. Terwijl de samengebalde kracht door de ruimte racet, brengt het een dodelijk vernietigend zaad. Bergen, ze verpletteren – en het leven, het sterft; een doodsmonster dat nu om zich heen slaat. Luide kreten, de mensen in groot koor, schieten hun ellende omhoog naar de Schepper van Hemel en Aarde en ontdekken de weg om zich voor God neer te buigen. Ze schreeuwen en huilen en smeken om zegen en liefde en hulp van nu af aan, maar ze dachten nooit aan de grote wet, aan het liefdesgebod, die ze overtraden. Ze leefden hun leventje, stonden niet stil bij de schepping, omdat Liefde al die tijd voor hen van generlei belang was. Alleen de straffende kracht van de Allerhoogste bracht hen ertoe berouw te tonen en hun weg terug naar huis te vinden, het huis van de Almachtige.

13.51 – Gods Eerste Oordeel in snelle cadans

De in dit artikel uiteengezette chronologie is op de wetenschappelijke waarneming gebaseerd van een enorme planetoïde/asteroïde, die zich thans op rampkoers bevindt richting Aarde, en dat zal tot een ontmoeting leiden op 13 april 2029.[103)] Deze asteroïde werd op 19 juni 2004 door het Kitt Peak National Observatory (KPNO) in Arizona voor het eerst ontdekt en toen gaf men het de naam “99942 Apophis”. Deze naam is

ontleend aan de Egyptische god van chaos, die gewoonlijk wordt afgebeeld als een langkronkelige slang. Apophis raast met gigantische snelheid door de ruimte en zal vanaf 2025 te zien kunnen zijn met sterrenkijkers die in de handel te koop zijn; en later zal zij zelfs met het blote oog kunnen worden waargenomen.

Het Sid Roth interview van 8 maart 2020 (links Dr. Thomas R. Horn)

Mijn aandacht werd hierop gevestigd door een interview in 2020 met Dr. Thomas Horn, die een televisie- en radiopersoonlijkheid is en auteur van een aantal bestsellers. Dit was naar aanleiding van zijn recentste boek: "The Wormwood Prophecy"[105)] en stond op het veelbekeken programma van Sid Roth: "It's Supernatural!"[106)] Thomas Horn is directeur van SkyWatchTV; hij is bekend om zijn profetische inzichten die over de tijd gaan waarin we nu leven. Onze tijd is vergelijkbaar met wat aan de Zondvloed voorafging toen Noach en de zijnen zich hebben weten te redden. Hoewel het verloop van de

---

104) Toen het object in 2004 werd ontdekt stond het ruim 16 miljard km van ons af terwijl de afstand aarde tot aan de rand van ons zonnestelsel ongeveer 4 miljard km is.

105) In 2021 publiceerde Thomas Horn "Zeitgeist 2025" waarin hij ingaat op de eindtijd-chronologie. Hij stelt (pp. 284-85) dat Christus' wederkomst moet worden berekend vanaf 13 april 2029 plus de 1335 dagen waarover de profeet Daniël spreekt, wat ons tot 2032 brengt. Tel daar meer dan 40 jaar bij op, zegt hij, "voor 'het op orde brengen', zodat in 2075 het Koninkrijkstijdperk officieel kan beginnen en er niets meer [profetisch] te vervullen valt." Dit past bij de Qumran archeologische vondsten, waar hij van zegt (p. 279): "Als de Esseense kalender correct is, zou tegen het jaar 2075 alles gereed moeten zijn voor de start van de duizendjarige regering onder Christus." En met betrekking tot het jaar 2025 zegt hij (p. 277): "In AD 2025, indien de Esseense kalender correct is [maar deze komt niet overeen met de Panin Bible Statistics, die de enig juiste is – zie App. 2], zullen we in dat jaar de aangeduide overgangszone van onze tijd naar die van het koninkrijkstijdperk binnentreden." Verder (p. 282): "Als we aannemen dat 13 april 2029 in het midden ligt van de Verdrukking kunnen we daar 1260 dagen (42 maanden) van aftrekken en komen zo uit op 1 nov. 2025, zijnde de datum waarop de Antichrist 'het verbond bevestigt' (Dan. 9:27), wat het officiële begin is van de 7-jarige verdrukking." NB: Volgens de Panin-telling startte het 7e millennium in AD 1995, dus 80 jaar eerder.

106) Het is op YouTube te vinden onder "Sid Roth - The WORMWOOD Prophecy: 2029 Asteroid Striking Earth?" Zeer de moeite waard! De naam Wormwood is ontleend aan Openbaring 8:11: "En de naam van de asteroïde die uit de hemel viel was Alsem." – in het Engels vertaald als Wormwood. Zie ook: "Tom Horn Dies & God shows him the Future | Supernatural Stories". Het citaat is uit deze laatste presentatie.

gebeurtenissen nu heel anders zal zijn, is het niet minder dramatisch. Slechts enkelen werden tijdens de Zondvloed gered maar thans zullen het er miljarden zijn.

Ergens in het jaar 1975, toen Tom Horn nog maar pas getrouwd was, stierf hij voor een korte tijd terwijl hij ‘s nachts op bed lag te slapen, zoals zijn vrouw kan beamen. Hij had een nachtmerrieachtige droom, die hij als volgt omschrijft: *“Ik stond voor een heel helder licht. Op de een of andere manier wist ik dat ik voor God stond. Ik wist ook dat Hij me het een en ander had laten zien en dat op een gegeven moment zelfs een boekrol werd ontvouwd en ik levendige beelden had gezien. Maar ik mocht ze niet onthouden, want ze waren bewaard voor een tijd ergens in de toekomst.”* In 2019 onderging hij deze ervaring weer van voren af aan, die hij als volgt omschrijft:

> «« Ik was ergens op de top van een berg, en was omringd door duizenden en duizenden mensen. Iedereen was in paniek. Iedereen schreeuwde en rende en keek over zijn schouders, ook ik. Dat deel van het visioen was voor mij het meest angstaanjagend en het meest reëel, want voor zover het mijn geest op dat moment betrof, gebeurde het echt. En ik herinner mij dat ik me omdraaide en over mijn schouder keek en deze reusachtige brandende berg kon zien die door de atmosfeer kwam en uit elkaar brak terwijl hij naar het oppervlak van de aarde raasde. Terwijl we allen renden viel deze steen ineens in de Stille Oceaan. Niemand kon op zijn benen blijven staan. De hele planeet voelde voor mij alsof die schudde, zo ruw trilde dat we niet konden opstaan. En ik hoorde dit afschuwelijke krakende geluid alsof de aardmantel letterlijk uiteenreet. En nogmaals, ik keek achterom over mijn rechterschouder en zag deze gigantische tsunami, een massieve watermuur die opkwam over de top van deze berg. En ik wist dat we allemaal op het punt stonden te gaan sterven. En net op dat moment was het alsof er twee grote handen onder mijn armen kwamen en mij in de lucht tilden zodat ik nu op de planeet neerkeek. De aanblik was verschrikkelijk. Het was angstaanjagend toen dit water over al deze wanhopige mensen stroomde die schreeuwden, huilden en baden. En ik keek naar iets dat ik pas later begreep – vanuit wetenschappelijk standpunt. Ik ben geen wetenschapper. Dus ik kon alleen opschrijven wat ik zag, en later controleerde ik het. [Ik ontdekte toen dat] dit precies is wat een wetenschapper zegt dat er gaat gebeuren [bij zo’n gebeurtenis]. Ik zag dat de wateren van de Stille Oceaan – waar deze steen, deze enorme brandende steen in viel – aan de kook raakten en de uit dit water omhoogschietende aerosol zich naar de bovenste atmosfeer verplaatste; een hele reeks orkaanbewegingen begon over de aard-oppervlakte te bewegen. Toen een tweede zeer groot deel van deze steen, die klaarblijkelijk ervan was afgebroken, de atmosfeer binnendrong en op aarde insloeg barste een reeks vulkanen uit. Al dit materiaal werd opgeblazen naar de bovenste atmosfeer toe waar het werd gevangen in de jet stream, die rond de aarde beweegt. Zeer spoedig, binnen een periode van dagen, werd een groot deel van de zon en de maan en de sterren verduisterd. Toen ik wakker werd was ik zo doodsbang dat ik bijna letterlijk uit bed viel. Ik pakte een vel papier en pen, die ik geleerd had om naast mijn bed gereed te hebben en begon alle kleine details op te schrijven, slag na slag, van wat ik gezien had en meegemaakt. Maar voordat ik dat deed was het alsof een stem in de kamer één enkel woord uitsprak, en dat was ‘Apophis’. »»

Volgens de huidige voorspellingen van de NASA (Wiki 18 mrt 2022) bestaat absoluut geen inslaggevaar, alhoewel op een hoogte van ongeveer 31.600 kilometres een aantal satellieten zouden worden weggeslagen terwijl de Aarde zelf geen gevaar liep. **Maar zo’n precieze voorspelling is volstrekt onmogelijk, absurd zelfs, zoals iedere deskundige weet; als het hemellichaam (een NEO of Near Earth Object) de Aarde zo dicht nadert kan een berekening een gemiddelde uitkomst geven, maar wegens de grote marge van onzekerheid kan het object net zo goed op de Aarde zelf inslaan.** Er is dus

sprake van een schandalige misleiding (cover-up). Integendeel, het inslaggevaar blijft buitengewoon groot, zelfs als de gemiddelde NASA-berekeningen zouden kloppen. **Daar ik in de Bijbel geloof en het visioen van Tom waarachtig op mij overkomt, weet ik dankzij het Boek der Waarheid (BdW)**[107] **dat Christus' wederkomst nabij is. Aangezien het Boek Openbaring daarover spreekt, mogen we stellen dat vanuit dit perspectief de botsing geen gevaar inhoudt maar een zekerheid vormt. Ons kompas om deze wateren te bevaren is het Boek van Openbaring.** Inmiddels zou Apophis een risico van 6 op de Torinoschaal moeten hebben, maar deze is verlaagd naar nul, wat inhoudt dat het botsingsrisico van Apophis als geringer wordt beschouwd dan het achtergrondrisiconiveau. Schaal 6 is gedefinieerd als: *"Een nabije ontmoeting met een groot object dat een ernstige maar nog steeds onzekere dreiging vormt voor een wereldwijde catastrofe. Kritische aandacht van astronomen is vereist om definitief te bepalen of een botsing zal plaatsvinden. Als de ontmoeting minder dan drie decennia verwijderd is, kan een overheidsrampenplan gerechtvaardigd zijn."* We mogen stellen dat Apophis het instrument van Gods Eerste Oordeel is, zoals in Openbaring 8 en 9 omschreven. Daarin kondigen opeenvolgende engelen met trompetgeschal straffen aan. Ook Tom Horn zegt dat het hier om één en dezelfde straf gaat, waarbij zich alles in snelle cadans ontrolt. In het volgende citaat zijn daarom de intermezzo's met de engelen weggelaten:

> «« (hfst. 8:) En donder ontstak en geraas, bliksem en aardbeving. Hagel en vuur brak los met bloed vermengd en werd op de Aarde geworpen.[108] En het derde deel van de Aarde ontbrandde, het derde deel der bomen vatte vlam en al het groene gras verbrandde. [Een dag later] werd een grote berg [een ster gelijk], en laaiend van vuur, in de oceaan geworpen. En het derde deel der zee werd bloedrood. Het derde deel van de levende schepsels der zee kwam om, en het derde deel van de schepen verging. En deze grote ster [thans asteroïde geheten] viel uit de hemel neer, brandend als een fakkel. Ze viel neer op het derde deel van de rivieren en waterfonteinen. De naam van die ster is Alsem (bitter). En het derde deel van de wateren werd bitter en vele mensen stierven door de bitterheid van het water. Vervolgens werd de aarde verduisterd zodat een derde minder licht werd gegeven, niet alleen van de zon maar ook van maan en sterren [wegens het roet en de zwafel die in de lucht hingen]. Dag en nacht waren verduisterd. (…) (hfst. 9:) En losgelaten werden de vier engelen, die zich gereed hielden voor het uur en de dag, de maand en het jaar [13 april 2029] om het derde deel der mensen te doden. Zó zag ik in het visioen de paarden en hun berijders: ze droegen harnassen, vuurrood, paars, zwavelgrauw; de koppen der paarden waren als koppen van leeuwen; vuur, rook en zwavel kwam uit hun bek. [De paarden hier zijn een symbolische voorstelling van vulkanen.[109]] Door deze drie plagen werd het derde deel der mensen gedood, namelijk door het vuur, de rook en de zwavel die uit hun bek kwamen. De macht der paarden ligt in hun bek, maar tegelijk in hun staarten [lavastromen]; immers hun staarten zijn slangen gelijk, en van koppen voorzien:

---

107) Het Boek der Waarheid (BdW) bevat de geschriften van de Ierse MDM (Maria Goddelijke Barmhartigheid), een der zeven eindtijdprofeten, die haar in de periode van november 2010 tot mei 2015 zijn ingegeven door de Eeuwige Vader, Jezus Christus en de Allerheiligste Maagd Maria. Restkerk.net richt zich op de gemeenschap die deze boodschappen als authentiek ervaart.
108) Volgens de Marie Julie Jahenny (1850-1941), de Bretonse gestigmatiseerde die veel over de eindtijd heeft geprofeteerd, zal de kometenregen op een donderdag beginnen en op een zaterdag eindigen. Apophis zal dus op Dag 2 ten westen van de VS vallen en op het land, terwijl de kometenregen op Dag 1 Europa treft. Hieruit kan worden afgeleid dat de opname in Europa een dag eerder zal plaatsvinden dan in de VS. Omdat de kometenregen drie dagen aanhoudt zal de hele aarde daardoor getroffen worden.
109) Er zijn wereldwijd ongeveer 1350 potentieel actieve vulkanen, afgezien van de continue gordels van vulkanen op de oceaanbodem in verspreidingscentra zoals de Mid-Atlantische Rug. Zo'n 500 van die 1350 zijn in historische tijden uitgebarsten. Veel daarvan bevinden zich langs de 'Pacific Rim' in wat bekend staat als de 'Ring of Fire'.

ook hiermee brengen ze letsel toe. En de rest van de mensen, die door deze plagen niet werden gedood, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, van de aanbidding van duivels en der beelden van goud, zilver en koper, steen en hout, die niet kunnen zien noch horen noch gaan. Ze bekeerden zich niet van hun moorden, tovenarij, ontucht en diefstal. »»

Een andere beschrijving maar nu in lekentermen, stemt hiermee overeen:

«« Door de enorme explosie toen Apophis de aardsfeer binnentrad, schudde de wereld als een dronken man, en donder rolde over de hele globe. De planeet rilde, en er barstten veel vulkanen uit. Het grootste deel van de exploderende gloeiendhete planetoïde stortte als een gigantische vuist in de Stille Oceaan, waar de aardmantel niet erg dik is – meestal zeven tot tien kilometer – die makkelijker kan worden gekraakt, zeker als het object de bodem tussen twee tectonische platen raakt nabij de continentale plaat; het door druk keiharde water helpt mee de bres te creëren. Na de initiële botsing duurde het minder dan twee seconden voordat de ijzeren kern tot stilstand was gebracht,[110)] maar dat ging niet onopgemerkt: het was alsof de wereld ten onder ging, want de vrijkomende energie overtrof verre alle atoombommen die de naties in hun waanzin paraat houden.

Een grote wolk meteorieten, waarvan sommige monstrueus groot.[111)] Een brede waaier rende als hondsdolle honden dicht langs het aardoppervlak, vuur, dood en verderf zaaiend, alles op zijn kop zettend,[112)] tot het zijn eindbestemming had bereikt, ergens in de Laplandische vlakte, waar het trillend en met woedend gebrul gapende wonden creëerde van de vele inslagen van het puin.

Diep in de oceaan, waar het grote rotsblok viel, werd de aardkorst uiteen gereten. Aardbevingen ontstonden, de weg openend voor het kokendhete en gloeiende magma uit het binnenste der Aarde, dat nu venijnig naar buiten kolkte. Het zeewater borrelde en kookte, en de verdampte watermassa's schoten als gigageisers de atmosfeer in. Dit al zweepte de ziedende oceaan tot gigantische tsunamis op, die met waanzinnige snelheid op een hoogte van wel duizend meter de kusten raakten, alles meesleurend en vernietigend wat ze op hun pad tegenkwamen. De secundaire effecten waren niet minder dramatisch: door het aanhoudend schudden van de Aarde en de uitbarstende vulkanen, nieuw en oud, onstonden enorme aardverschuivingen die de wateren troffen en op vele plaatsen hun eigen mega-tsunami's veroorzaakten.[113)] »»

Père Louis Marie Pel (1878-1966) is een groot heilige passend in het illustere rijtje van drie: Pio, Pel en Paul (de laatste, een Belgische pater).[114)] Hij zei: *"Jezus heeft aan mij zijn hart gegeven."* Het gebed, niet van hem, dat ondergetekende dikwijls bidt, sluit daarbij aan: *"Jezus ik houd van U, mijn geliefde. U leeft in mij en ik leef in U."* (Ef. 3:17) Hij profeteerde in 1945 over Gods Eerste Oordeel. Daarvan zegt het Boek der Waarheid (BdW) op 15 augustus 2013:

«« Het Eerste Oordeel [ook het Oordeel der Naties genaamd] is nabij en dan zal Ik de goddelozen terzijde schuiven, aangezien de Nieuwe Hemel en Nieuwe Aarde

---

110) Zonder een hoog metaalgehalte zou het object nooit de verwoesting kunnen aanrichten zoals door Thomas Horn beschreven. Anders zou het zodra het de zee raakt als een 'paintball' uiteenvallen. Zie: "Paintballs clarify what happens when an asteroid hits the earth's ocean" door Nola Taylor Redd, 15 nov. 2018 (Sky&Telescope).
111) BdW 14 dec. 2014: "Ik, Jezus, zal een straf op jullie doen neerkomen die zo zwaar is dat je je nauwelijks zult kunnen staande houden; hagelstenen van onvoorstelbaar grote afmetingen zullen uit de hemel naar beneden worden geslingerd."
112) Het is verassend dat de temperatuur van ruim 1500°C van een door de lucht razende meteoriet niet door wrijving ontstaat, maar door extreme compressie van de lucht ervoor, die vervolgens zijn warmte aan de meteoriet en zijn wijde omgeving afstaat. Een vallende meteoriet is geen gelokaliseerde aangelegenheid, maar door een dikke omhulling van lucht die meereist zijn de effecten helemaal niet gelokaliseerd. Met supercomputers probeert men in slow motion de effecten na te bootsen.

alleen diegenen zullen verwelkomen die mijn Barmhartigheid hebben aanvaard. Velen zullen zeggen: ‘God is barmhartig. Hij zou nooit zo’n wreedheid tonen.’ Mijn antwoord is dit. De Aarde zoals jullie die kennen zal er niet meer zijn. In plaats daarvan zal een nieuwe hernieuwde Aarde ontstaan – veel groter, groter dan voorheen [te verstaan als bewoonbare oppervlakte], waar twaalf naties in liefdevolle harmonie naast elkaar zullen wonen. Alleen degenen die Mij trouw blijven en degenen die Mij niet kennen, maar die mijn Hand wel aanvaarden, toen Ik hun de Waarheid bij De Waarschuwing bewees, zullen de poorten binnengaan. »»

Père Pel gaat in op wat er tijdens het Eerste Oordeel zal plaatsvinden en meer in het bijzonder voor wat Frankrijk betreft, de oudste dochter van de Kerk:

«« Weet dat met de zonden van de wereld die in deze eeuw in afschuwelijkheid toenemen er zeer grote goddelijke kastijdingen over de wereld zullen neerdalen,

113) Om een voorbeeld te noemen, de Cumbre Vieja vulkaan op het Canarische eiland La Palma kan potentieel een megatsunami veroorzaken langs de Atlantische kusten, die ook het oosten van de Verenigde Staten met ongehoorde vernietigingskracht treft. Volgens Père Pel zullen er ook gigantische tsunami’s zijn in de Middelandse Zee. Zoals wetenschappers als Prof. Bill McGuire hebben bepaald, zal de westelijke flank van de Cumbre, die nu reeds een enorme scheur toont, op een gegeven moment ten gevolge van een vulkaanuitbarsting afbreken en in de oceaan schuiven waardoor enorme tsunami’s ontstaan. YouTube: Megatsunami Scenario – La Palma Landslide, evenals: Dreams: East Coast USA tsunami judgment & moving day!!! (van een jonge vrouw die Melissa heet.) Deze laatste YouTube is interessant omdat de tsunami volgens het haar visioen door een komeet zal worden veroorzaakt; zij zei ook **dat bij de eerste paukenslag van de komeet de opname der heiligen plaatsvindt** (in de VS) (1 Thes. 4:16). Melissa zegt ook dat een meisje van acht (haar dochter?) ‘hoorde’ dat de inslag van die komeet en de opname **tijdens een thanksgiving** plaatsvinden. Welnu, Thanksgiving is in de VS het feest van het binnenhalen van de eerste oogst, en aldus is de opname het afsnijden van de eerste oogst, van hen die Christus toebehoren, een thanksgiving dus in overdrachtelijke zin, niet duidend op een exacte datum.

114) Pater Pel was vooral een vurig apostel van het Heilig Hart van Jezus, een groot toegewijde van het Bedroefd en Onbevlekt Hart van Maria, en had een brandende liefde voor Jezus-Hostie. Hij werd gezegend met bijna 3500 eucharistische wonderen en bracht zijn nachten staande door met zijn voorhoofd tegen de deur van het tabernakel, in permanente extase, in gesprek met God die hij van aangezicht tot aangezicht zag. Hij gebruikte ongeveer twee uur om de Heilige Mis te vieren, in Pater Pio-stijl, en bracht uitputtende dagen door in de biechtstoel. Daarnevens had hij zijn apostolaat en de ‘missies’ die hij in heel Frankrijk predikte. Gezegend met een ijzeren gestel moest een auto-ongeluk zijn leven beëindigen: hij was toen 86 jaar oud.

en dat geen continent gespaard zal worden van Gods Toorn. Wat Frankrijk betreft, schuldig aan afvalligheid en het ontkennen van haar roeping, zal zij hard worden gestraft. Er zal een scheidslijn zijn die van Bordeaux naar Lille loopt. [Indien we die lijn naar het zuiden doortrekken blijkt Portugal te worden gespaard; Madrid valt ten oosten van deze lijn.] Rechts van deze lijn zal alles verwoest en verbrand worden door de invasie van volkeren uit het Oosten…,[115] maar ook door de val van grote vurige meteorieten die in vuurregen op de hele aarde neerstorten en in deze gebieden in het bijzonder. Het zal een algemene verwoesting zijn. Revoluties, oorlog, epidemieën, pest en andere, giftige en chemische gassen, gewelddadige aardbevingen. De uitgedoofde vulkanen van Frankrijk zullen opnieuw actief worden en alles vernietigen: Auvergne, Alpen, Pyreneeën en andere plaatsen. Terwijl het linkerdeel van de lijn minder zal worden getroffen – Vendée, Bretagne, vanwege het geloof dat nog steeds in deze regio's geworteld is. Desalniettemin zal het nodig zijn om ver van de kusten te gaan, soms zelfs tot 50 km, om te ontsnappen aan de verzwelging tot op de bodem van de zeeën zoals bij Marseille en de Côte d'Azur, die zullen worden verzwolgen – vanwege de begane zonden en de schandalen op de stranden van deze regio's in het bijzonder.

Maar ik moet je zeggen, mijn kind, dat de sektariërs en de grote vijanden van God die hiervoor toevluchtsoorden hebben geselecteerd, in de overtuiging aan deze wereldramp te kunnen ontsnappen [waarvan ze de komende realiteit niet bij voorbaat hebben ontkend], dat zij door de demonen zelf ter dood zullen worden gebracht, waar ze zich ook verbergen, want de toorn des Heren is rechtvaardig en heilig. [De meesten op aarde zullen echter in totale onwetendheid verkeren als gevolg van het bombardement met nepnieuws.]

Dichte duisternis, veroorzaakt door oorlog, gigantische branden en vallende stukken vurige sterren [meteorieten], die drie dagen en drie nachten lang blijven vallen, zullen de zon doen verdwijnen.[116] En alleen de kerkkaarsen voor deze gelegenheid gezegend, zullen licht kunnen geven in de handen van gelovigen. Maar de goddelozen zullen dit miraculeuze licht niet zien omdat hun ziel in duisternis verkeert.

Aldus mijn kind zal driekwart van de mensheid worden vernietigd[117] en op heel wat plaatsen in Frankrijk zul je honderd kilometer moeten reizen om iemand zoals ik te vinden [een priester dus]. Men zal ertoe komen mensenvlees te eten om op die manier te kunnen overleven.

Verschillende landen zullen van de wereldkaart verdwijnen. [Vooral die landen die een rol hebben gespeeld in de abortus hecatombe – zie BdW, boodschap van

---

115) Dit komt overeen met profetieën van anderen waarin een invasie van Russische troepen wordt voorspeld. Omdat de oorlogshandelingen direct aan de de inslag van Apophis voorafgaat, betekent dit dat tot op het eind wordt ontkend dat Apophis de aarde zal raken, hetzij worden de effecten daarvan geminimaliseerd. Anders zou er totaal geen belangstelling bestaan om juist op zo'n moment een oorlog te ontketenen, die natuurlijk een aantal dagen voor de inslag begonnen moet zijn.

116) De vraag rijst of dit alles te wijten is aan Apophis. Nee, want de meteorietenregen duurt drie dagen en nachten en veroorzaakt een enorme ravage. Uit profetieën blijkt dat de langdurige meteorietenregen niet lang van tevoren zal worden gedetecteerd, wat mogelijk is als de meteorieten stationair aan de hemel staan, m.a.w. indien de beweging aan de hemel identiek is aan de aardbeweging.

117) Zelfs degenen die op het laatste moment tijdens deze beroering zich tot God wenden en sterven, zullen gered zijn en dus kandidaat zijn voor het Vrederijk dat pas een aantal jaren later zal aanvangen. Het BdW 18 sept. 2013 laat bij monde van Jezus weten: "Ik zal de doden opwekken, degenen die zijn gezuiverd in de diepten van het Vagevuur, evenals degenen die geduldig in de hemel wachten op de komst van deze Grote Dag. De rest wordt verbannen. Jullie tijd op aarde is bepaald door mijn Vader en deze dag [van het Nieuw Paradijs] is Mij nog onbekend, maar Ik zeg je dit: jullie, van deze generatie, zullen worden verzameld en meegenomen naar mijn Nieuw Paradijs wanneer Hemel en Aarde één zullen worden."

29 juli 2012: *"Die naties, die abortus hebben gelegaliseerd, zullen tijdens de Kastijding getuige zijn van de toorn van mijn Vader. Ze zullen worden weggevaagd en er zal geen medelijden met ze worden getoond, zoals ze ook geen berouw toonden voor deze doodzonde toen het doden van Gods kinderen in de baarmoeder door hen werd goedgekeurd."* En de boodschap van 29 augustus 2011: *"Mijn straf voor de landen die zich schuldig maken aan de legalisering van abortus zal bestaan uit het wegvagen van naties. Jullie landen zullen in kleine stukjes uiteenvallen en in de oceaan zinken. Jullie verachtelijke klinieken en ziekenhuizen, waar jullie deze praktijken uitvoeren, zullen sluiten en jullie, de schuldigen onder jullie, zullen voor deze gruwelijke misdaden in het vuur van de Hel worden geworpen."*]

Frankrijk zal klein zijn geworden, maar dat deel zal tot aan het einde der tijden blijven bestaan. Want zij zal opnieuw, aldus gezuiverd, tot de oudste dochter van de hernieuwde Kerk worden. Want alle Kaïns en Judassen van de mensheid zullen in dit Oordeel der Naties verdwenen zijn, maar nog is het Einde der Tijd nog niet daar, want dat zal pas later zijn [als de door de Profeet Daniël voorspelde Grote Verdrukking ten einde komt]. [Zie App. 1 met citaat uit BdW.]

De Middellandse Zee zal volledig verdwijnen. De oceanen zullen enorme stralen verschroeiende stoom de lucht in blazen en verschrikkelijke vloedgolven [tsunamis] over de continenten jagen, waarbij ze alles op hun pad vernietigen. Er zullen nieuwe bergen uit de oceanen oprijzen en het vasteland, terwijl de Alpen en het Rijndal naar het noorden toe ineenstorten en door water in beslag zullen worden genomen. Derhalve zal de huidige kaart van de wereld totaal veranderen [en zal volgens het BdW in twaalf naties worden verdeeld, en onder de leiding komen te staan van de twaalf Apostelen.]

En de Aarde zal [gedurende een zekere tijd] door zware schokken niet meer normaal om haar as draaien. De seizoenen zullen minstens drie jaar niet meer bestaan voordat de aarde grassen en vegetatie kan teruggeven. Er zal grote hongersnood over de hele wereld heersen.

Parijs zal worden verwoest door de revolutie en de verbranding door Russisch nucleair vuur vanuit Orléans en de regio Provins [beide niet ver ten zuiden van Parijs], terwijl Marseille en de Côte d'Azur in zee afbrokkelen.

Meer dan 3 miljard mensen zullen in deze wereldwijde beroering verdwijnen. Jezus zei dat er niet meer zo'n grote verwoesting zal zijn, zelfs niet aan het einde van de wereld, zo zwaar zal de straf zijn vanwege de zonden van de wereld. »»

"Ik besef broeders en zusters, dat ik u over tijden en data niet hoef te leren, want uzelf weet maar al te goed van de 'Dag des Heren' dat die komt als een dief in de nacht. Wanneer men zegt: 'Vrede en veiligheid', dan valt het verderf op hen onverwacht zoals de barensweeën van een zwangere vrouw. Er is voor hen geen ontkomen aan. Maar u broeders en zusters, u verkeert niet in duisternis, zodat deze dag u als een dief zou verrassen. Want allen bent u kinderen van het licht, kinderen van de dag; wij behoren niet de nacht of duisternis toe; wij slapen niet als die anderen." (1 Thess. 5:1-6)

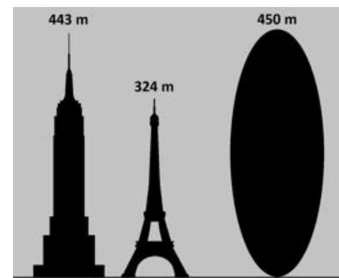
13.52 – De NASA niet altijd betrouwbaar

Om een mogelijke botsing van een hemellichaam met onze aarde te voorspellen maakt de NASA gebruik van het getal Pi. Het getal Pi, reeds duizenden jaren gekend, zou volgens wetenschappelijke outsider Harry Lear onjuist zijn. Hij noemt dit in zijn hierna geciteerde open brief aan de Amerikaanse President Trump, die kort daarna de Space Force heeft opgericht; daarover meer. De klassieke Pi-waarde is 3,14159…, maar moet volgens zijn methode 3,14460… zijn. En dit decimale verschil op de derde plaats zou tot

een onnauwkeurige berekening hebben geleid van het inslagrisico. Tot nog toe heeft geen enkele wetenschapper de moeite genomen Harry Lears bewijs voor Pi te ontkrachten, ondanks dat hij daar bij verschillende wetenschappers op heeft aangedrongen. Voor onderhavig discussie is dat van ondergeschikt belang want er is sprake van compenserende fouten – mocht hij gelijk hebben. Ondergetekende laat de discussie graag aan de experts over; het gaat zijn kennis verre te boven. Harry Lear legt uit:

> «« Te veel wiskundigen menen dat de Archimedes' polygoonlimietbenadering okay is ter berekening van de tangens of arctangens van een rechthoekige driehoek waarvan de korte zijde 'gekromd' is en niet recht. (Als het geen rechte zijde is, is het geen rechthoekige driehoek en gaat het idee van tan en arctan uit het raam. Zelfs als we calculus gebruiken is het een grove fout te veronderstellen dat je de tan of arctan van een gebogen zijde [tot vele decimalen correct] kunt berekenen, aangezien de gebogen driehoek dan niet een echte driehoek is.) »»

Harry Lear heeft de CNC methode[118)] voorgesteld om zijn berekeningen te staven, wat de NASA wellicht heeft gedaan maar dan niet naar buiten heeft gebracht. Het zou niet de eerste keer zijn dat de NASA zich voor den domme houdt. Zo heeft Dr. Nathan Myhrvold aangetoond dat de NASA ernstige fouten heeft gemaakt in de berekening van de grootte van de planetoïden, maar de NASA weigert hierover een serieuze discussie aan te gaan.[119)] JNSR[120)] zegt verschillende keren dat de elite plannen beraamt om de aarde te verlaten, zonder dat JNSR aangeeft waarom. Het zou met Apophis verband kunnen houden en dat zou een vorm van verraad zijn. Immers, de kapitein dient als laatste het zinkend schip te verlaten. De juiste benadering is een zich tot God keren, want net als met Ninivé (zie het bijbelboek Jona) kan God ook hier in de natuurlijke gang van zaken ingrijpen.

Indien Apophis 450 meter is

Op 18 juni 2018 ondertekende President Donald Trump het 'Space Policy Directive' voor de oprichting van Space Force als zesde tak van de strijdkrachten, wat de eerste nieuwe militaire dienst was sinds de oprichting van de luchtmacht in 1947. In 2022 beschikte het over een budget van meer dan 18 miljard dollar. De reden hierachter had voornamelijk betrekking op NEO's (Near Earth Objects), en Apophis is een NEO. Space Force moet o.a. op zoek gaan naar methoden om botsingen van NEO's met de Aarde te voorkomen. Binnen de kortste keren werden het besluit en de financiering via het Congres veiliggesteld. Dat was vier en een halve maand na de open brief aan President Trump van Harry Lear, waarin hij op het reële inslaggevaar van Apophis wees. Dat was onvoorstelbaar snel en een opmerkelijke coïncidentie. Harry Lears credentials zijn: Pentagon en Saigon, Vietnam MACV HQ in SSD, ACSI, Special Security Detachment, Assistant Chief of Staff Intelligence, Top Secret Crypto EO NOFORN, andere geclassifeerde speciale toegangscodes – 1965-67 US Army. Zijn open brief van 15 februari 2018 begint als volgt:

> «« Houston, we hebben een GROOT PROBLEEM. NASA/JPL's Near Earth Object berekeningen voor het traject van de baan van de Aarde die de baan van asteroïde 99942 (bijgenaamd Apophis) op 13 april 2029 kruist, werden met berekeningen uitgevoerd uitgaande van de [mijns inziens] foute waarde van Pi = 3,141592654… (…) Met behulp van de oude waarde van Pi stelt NASA momenteel dat Apophis de Aarde op 13 april 2029 met slechts 32.000 km zal missen. (…) Deze 32.000 km is het niveau waar onze satellieten boven de aarde zweven. Het verschil tussen NASA's [verondersteld] foutieve berekeningen van de banen

118) Met een computergestuurde Rotary Circle Cutter (CNC-machine) zou proefondervindelijk de juiste waarde van Pi kunnen worden geverifieerd. Op Harry Lears website: "Measuring Pi Squaring Phi", wordt precies uitgelegd hoe hij dit zelf heeft gedaan.

van de Aarde en Apophis, uitgaande van de onjuiste waarde van Pi, is significant [Harry Lear schijnt wel heel zeker van zichzelf te zijn]: 901.434 km te kort voor de aarde en 831.517 km te kort voor Apophis. Als de huidige baanberekeningen van NASA al honderdduizenden kilometers verkeerd zijn, waarom zouden we dan moeten geloven dat Apophis de planeet Aarde met een miezerige 32.000 km zal missen op grond van een onjuiste Pi-waarde? NASA zit 900.000 en meer dan 800.000 km ernaast, alleen al voor de basisberekeningen, en we hebben niet eens andere parameters genoemd die ook Pi gebruiken, zoals zwaartekracht (centrifugaalkracht) en centripetale traagheid. De GROTE VRAAG is: indien de NASA de nieuwe, werkelijke waarde van Pi = 3,144605511… in plaats van de oude, foutieve [?] waarde van Pi = 3,141592654… gebruikt, zouden de banen van de Aarde en de banen van Apophis elkaar dan nog steeds op een afstand van 32.000 km missen of zou Apophis bovenop de Aarde crashen? (…)

Er zijn enkele verontrustende factoren. (continueert Harry Lear) Apophis werd reeds in 1981 door een Zwitser genaamd Billy Eduard Meier voorspeld en hij verklaarde toen dat het op 13 april 2029 op de Aarde zou neerstorten. [Dit is pertinent onjuist, want Billy Meier noemde geen datum.][121)] Dit was 23 jaar voordat aardastronomen Apophis in 2004 ontdekten. Meier heeft de afgelopen

---

119) Dr. Nathan Myhrvold, een zeer competente en vooraanstaande wetenschapper, heeft in 2018 twee artikelen geschreven waarin hij de fouten van de door de NASA gefinancierde WISE/NEOWISE in hun gepubliceerde bevindingen schetst, met name wat betreft hun schattingen voor de grootte en helderheid van NEO's. NEOWISE gebruikt een ruimtetelescoop om op asteroïden te jagen en kometen die een bedreiging voor de aarde zouden kunnen vormen. In het artikel van Myhrvold over dit onderwerp, dat van juni, staat: “Elk van de NEOWISE-papers heeft doorgaans meerdere co-auteurs. Alles bij elkaar heeft het werk van honderden wetenschappers zich op de NEOWISE-gegevens gebaseerd. Binnen de planetaire wetenschap staan asteroïden in het middelpunt der belangstelling, en dus ook NEOWISE. Asteroïden zijn ook belangrijk voor ons allen hier op aarde, zowel voor niet-wetenschappers als wetenschappers. We weten dat een asteroïde de dinosauriërs heeft uitgeroeid. In 1908 sloeg een inslag van een [kleine] asteroïde het grote woud van Tunguska, Siberië plat. En in 2013 explodeerde een [veel] kleinere meteoor in de lucht boven Chelyabinsk, Rusland. De NEOWISE-resultaten zijn van cruciaal belang voor het beoordelen van het risico van toekomstige effecten, die op hun beurt in hoge mate afhankelijk zijn van nauwkeurige schattingen van de diameter. Als erkenning voor dit risico heeft het Congres aan NASA in 2005 opdracht gegeven om tegen eind 2020 90% van alle nabije-aarde-objecten met een diameter van 140 meter of groter te identificeren. Dat werk wordt gecoördineerd door het NASA-kantoor dat op NEOWISE toezicht houdt. In dit stadium is de kans dat dit allemaal een eerlijke fout is onmogelijk te handhaven. Het patroon van misleiding continueert in elke communicatie van de NEOWISE-groep. Als dit een oprechte fout was, waarom zeiden ze dat dan niet meteen aan het begin? In plaats daarvan was er geen transparantie van het NEOWISE-team en onstond een gestage stroom van verder bedrog en wangedrag. Onder deze condities lijkt de NEOWISE-groep de uitgekiende beslissing te hebben genomen dat het beter was alles te ontkennen dan om de problemen aan te pakken die ik aan de orde stelde – of om fouten toe te geven. Het probleem met deze benadering is dat hoe langer je dingen ontkent, des te erger het wordt. Zoals zo vaak het geval, is de doofpot erger dan de misdaad. Als ik bij de pakken was gaan neerzitten had de strategie gewerkt.”

Zie: “180522-Examination of WISE asteroid analysis - Myhrvold” alsook “180614-What's Wrong with NEOWISE - Myhrvold”, beide beschikbaar op Myhrvolds website.

• Nathan Paul Myhrvold, voorheen Chief Technology Officer bij Microsoft, is mede-oprichter van Intellectual Ventures. Hij staat vermeld als mede-uitvinder van 17 Amerikaanse patenten bij Microsoft en is mede-uitvinder van meer dan 900 andere Amerikaanse patenten die aan zijn bedrijf en gelieerde ondernemingen zijn verleend. Zijn proefschrift heette: “Vistas in curved space-time quantum field theory” onder supervisie van de theoretische fysicus Malcolm Perry.

120) J.N.S.R. is een acroniem voor een eenvoudige moeder in Frankrijk, wat betekent “Jesus Notre Savior Revient” (Jezus onze Verlosser keert terug) of “Je Ne Suis Rien” (Ik ben niets). Sinds 1993 heeft zij minstens 14 boeken met profetieën gepubliceerd, van 1988 tot 2014, die zij voornamelijk van Jezus en de H. Maagd Maria ontving, maar ook van de andere personen van de Heilige Drie-eenheid en van heiligen zoals Padre Pio.

> 75 jaar astronomische en andere informatie gepubliceerd als een doorgeefluik [zoals Billy beweert] voor menselijke ET's [dus niet], de zogenaamde Pleiadiërs. Billy Meier en de Pleiadiërs noemden [in 1981] Apophis "De Rode Meteoor" en voorspelden op basis van hun berekeningen [??] dat Apophis de aarde ergens langs de tektonische plaat zou treffen vanaf de Noordzee (Noord-Engeland) tot aan de Zwarte Zee (bij de Oekraïne). Ze houden nog steeds aan deze voorspelling vast [zie opnieuw noot 18]. »»

Volgens de berekening van 21 jan. 2022 (op wiki) blijkt Apophis meer dan 10x zo zwaar te zijn als de Pyramide van Gizeh (6,1x10^10 kg/5,2x10^9 kg), maar dat is een conservatieve schatting en zou 35x kunnen zijn.[122)] Deze had begin 2022 een onvoorstelbare impactsnelheid van 77.800 km/uur (zie de Apophis lifestream) welke snelheid per uur gelijk staat aan bijna tweemaal de aardomtrek. Professor Gareth Collins van het Imperial College te Londen heeft berekend dat de hoeveelheid energie die bij de inslag vrijkomt, uitgaande van het conservatief geschatte gewicht van 10x Gizeh, overeenkomt met het globale nucleaire oorlogspotentieel (3750 bommen), gelijk aan een miljoen maal de kracht van de Hiroshimabom,[123)] met dien verstande dat alles als het ware in twee bommen is geconcentreerd, want Apophis slaat volgens Thomas Horns' visioen in als een dubbele vuist (een deel breekt af bij binnenkomst van de dampkring).

13.53 – De Chronologie der Gebeurtenissen

Volgens het BdW en vele andere hedendaagse profetieën leven we nu in de eindtijd en is Bergoglio die zich Paus Franciscus noemt de Valse Profeet, zo genoemd in het Boek Openbaring. Deze figuur wordt ook het tweede beest genoemd (Openb. 13:11; 16:13,

---

121) Hier verwijst Harry Lear naar Billy Meiers Contact Report 150 van 10 oktober 1981, waarin de datum van 13 april 2029 zou worden genoemd, maar dat rapport vermeldt niet de datum van inslag van de Asteroide, noch het gewicht ervan. Wel wordt een verkeerde crashplek op aarde genoemd. Als je de crashsite kunt berekenen, dan weet je ook de exacte datum en het uur van de impact, maar dat vermeldt het rapport niet. Het volgende contactrapport over hetzelfde onderwerp dateert van november 2008, of meer dan vier jaar na de ontdekking van Apophis door het Kitt Peak National Observatory. Ik schreef een e-mail aan Harry Lear, erop wijzend dat de datum ontbreekt in contactrapport 150. Hij antwoordde onmiddellijk en maakte duidelijk dat hij een fout heeft gemaakt. Zulke dingen gebeuren, errare humanum est.

Billy Meier heeft naar eigen zeggen vanaf 1952, toen hij vijf jaar oud was, contact gehad met vertegenwoordigers van de Pleiaden (op 444 lichtjaren van de Aarde verwijderd); het is uitsluitend via die contacten, zegt hij, dat hij zijn informatie heeft vergaard. Volgens vele Christenen zijn de ontmoetingen met zogenaamde buitenaardsen niet anders dan demonisch geïnspireerde illusies. Voor wat de New Age nonsens betreft hebben ze ongetwijfeld gelijk. Wat de Contact Reports betreft is heel duidelijk sprake van een versie van de New Age filosofie, waarbij een onverholen haat tegen het Katholicisme ten toon werd gespreid, met name tegen Paus Johannes Paulus II. Religie in het algemeen krijgt het zwaar te verduren. In het Billy Meier Interview van 20 nov. 1988 staat: "Religie, op het huidige aards-menselijke begripsniveau, is vreemd aan de Pleiadiërs. Een scheppergod, of hoe de verschillende aardse cultreligies hem ook noemen, is een gruwel voor de Pleiadiërs, en zij beschouwen het concept als onrealistisch." De conclusie is onontkoombaar: Billy Meier is demonisch geïnspireerd. Onbegrijpelijk dat Harry Lear in deze val is getrapt, maar hij is niet de enige. De internationale FIGU gemeenschap, die zich inzet voor het promoten van Billy Meiers werk, telt volgens Harry Lear ongeveer 30.000 leden waaronder veel wetenschappers.

122) Indien Apophis voor een groot deel uit metalen bestaat kan deze zelfs 35x zwaarder zijn dan Gizeh (Wikipedia: 5,3 g/cm³). Zonder die samenstelling zou bij inslag in de oceaan de aardmantel waarschijnlijk niet kunnen worden doorbroken. Met een gewicht van 35x komt de totale explosieve kracht overeen met 3,5x het oorlogspotentieel van alle atoombommen op aarde, oftewel een duizelingwekkende 3,5 miljoen Hiroshima's.

19:20, 20:10). Samen met de Antichrist en Satan is de Valse Profeet de derde persoon van de onheilige drie-eenheid. Hij is de laatste paus van ons tijdsgewricht want de volgende, die van het Vrederijk, zal Petrus Romanus zijn. (BdW 30 aug. 2013) Gezien Bergoglio hoogbejaard is kan het niet lang meer duren; het is nu vijf voor twaalf!

De laatste akte van onze tegenwoordige wereld zal worden afgesloten met de dag des oordeels, ook wel het eerste oordeel genoemd of het oordeel der naties. En het daartoe gebruikte instrument zal een oordeelsster zijn, in Openbaring 8 aangeduid met het Griekse woord ‘absinth’ (bitterheid), ook wel vertaald met Alsem of Artemisia (Wormwood). Die oordeelsster blijkt de astereoïde Apophis te zijn. Dankzij het visioen van Thomas Horn, dat hij de eerste keer in het jaar 1975 kreeg, weten we dat Apophis, die in 2004 werd ontdekt, de Bijbelse Alsem is. Apophis zal, zoals de NASA heeft berekend, op vrijdag 13 april 2029 onze Aarde ontmoeten en er niet slechts langs scheren, zoals de NASA ten onrechte als een vaststaand feit stelt. Die datum mogen we als een exact eikpunt zien waaraan de verschillende eindtijdprofetieën gekoppeld kunnen worden. Gods straf is zoals altijd voorwaardelijk, want het naderend onheil kan worden afgewend indien net als met Ninivé voldoende mensen in zak en as gaan zitten.[124)] In het andere geval is vluchten uitgesloten en zal de Aarde door dit gigantische rotsblok en een gelijktijdige meteorietenregen worden omgeploegd.

Volgens het visioen van Thomas Horn zal de eerste inslag in de oceaan tot een scheur in de aardmantel leiden. Als resultaat daarvan zal zich een enorme uitbreidende vulkanische activiteit ontwikkelen, in eerste instantie onder de waterspiegel, maar dat onttrok zich aan zijn waarneming. De tweede brok, zo zag hij, viel op aarde waar het ook vulkanische activiteit ontketende. Als gevolg van de desastreuse klimaatsveranderingen nadien en vele nieuwe actieve vulkanen, zelfs als die niet zouden blijven doorspuwen, zou het grootste deel van de wereld onleefbaar zijn geworden voor wezens zoals wij. JNSR, een der zeven eindtijdprofeten, zegt dat de catastrofe een natuurlijke oorzaak heeft, maar dat de daaropvolgende dageraad bovennatuurlijk zal zijn. De impact zal zo verschrikkelijk zijn dat zonder dat bovennatuurlijke begin de ongeveer drie jaar herstelperiode van de bodemvruchtbaarheid (periode genoemd door Père Pel) volstrekt ontoerijkend zou zijn om tot het leefbare milieu te komen van het komende Vrederijk. En dán, bij de aanvang van dat Vrederijk – een aantal jaren na de tweede fase van de Grote Verdrukking – zal ook onze eigen toestand, die tot dan toe ten prooi was aan de neiging ten kwade, bovennatuurlijk worden hersteld. De brief aan de Filipenzen 3:20-21 sluit hierbij aan: *“De Heer Jezus Christus zal ons armzalig lichaam herscheppen en gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het Heelal aan zich te onderwerpen.”* Wat past bij Ezechiël 36:26-27: *“Ik zal jullie een nieuw hart en een nieuwe geest geven. Ik zal het versteende hart uit je lichaam*

---

123) De effecten van Apophis, indien deze op aarde neerslaat, staan niet vermeld in een van de publicaties van Professor Gareth Collins’. Dus vroeg ik hem daarnaar, waarna hij antwoordde: “Ik vrees dat er geen gedocumenteerde ‘simulaties’ zijn. Het citaat was een beetje misleidend in Robert Lea’s artikel van 22 sept. 2021 in Space: ‘Apophis: De asteroïde waarvan we dachten dat die ons zou kunnen raken’. Mij werd gevraagd of we de ‘impact effects calculator’ hadden gebruikt om de gevolgen van een Apophis-inslag in te schatten, wat ik voor de lol heb gedaan en u kunt die software ook gebruiken. Zie: https://impact.ese.ic.ac.uk/ImpactEarth/” Collins is hoogleraar Planetary Science bij de afdeling Earth Science & Engineering. Zijn onderzoek verkent de vele gevolgen van inslagen in ons zonnestelsel door de ontwikkeling en toepassing van numerieke inslagmodellen. Hij is goed geplaatst om de gevolgen van een voltreffer door Apophis in te schatten, die ondanks de ontwikkelde modellen nog erg onzeker zijn.

124) Een precedent bestond niet alleen met Ninivé – waar de straf werd afgewend door boete en berouw. Iets dergelijks speelde ook in 594 BC, een catastrofe die niet werd afgewend en het einde van het koninkrijk Judeah inhield. Dat wordt uitgelegd in Deel III van mijn boek: “Proofs of the Life and Death of Jesus” (pp. 294 e.v.).

halen en er een levend hart voor in de plaats geven. Ik zal in jullie mijn Geest leggen zodat je volgens mijn wetten kunt leven en mijn regels in acht nemen."

De gehele eindtijdchronologie is gekoppeld aan de datum van het oordeel der naties, dus 13 april 2029, waarbij de andere data minder exact te bepalen zijn. De drie dagen duisternis vinden voordien plaats, waarbij we in termen van misschien dagen, hooguit enkele maanden tellen. In de boodschap van de Allerheiligste Maagd Maria van 11 maart 2014 (BdW) staat in een verhandeling over de laatste dagen van de Antichrist: *"Dan, als de Grote Dag aanbreekt en de drie vreselijke dagen duisternis achter ons liggen,*[125] *zal een groot Licht over de Aarde schijnen. Dit Licht zal mijn Zoon omringen en de zon, die op haar krachtigst zal schijnen, en die dalen over de wereld neer - beide gelijkertijd. Niemand zal dit bovennatuurlijke schouwspel kunnen missen. Het gebrul der aankondiging zal door allen via elke menselijke communicatiemethode worden gehoord. Daarom zullen allen uitzien naar een grote gebeurtenis [het komende Vrederijk], maar ze zullen [cf. 1 Thess. 5:1-6] tijd, noch uur of datum kennen [van die gebeurtenis]. En vervolgens zullen degenen, wiens namen in het Boek der Levenden staan, worden verzameld."* Met dat laatste wordt de opname bedoeld want Gods kastijding, die kort na de opname volgt, vormt op zichzelf een genoegzaam getuigenis, en derhalve zal het getuigenis van Gods restkerk dan hebben afgedaan. Het idee van de opname is ontleend aan 1 Thessalonicenzen 4:16-17: *"Want op een teken, op de roep van de aartsengel en de bazuinstoot van God, zal de Heer zelf uit de hemel nederdalen. Allereerst zullen zij verrijzen die in Christus stierven (de overledenen).*[126] *Pas daarna [er staat niet direct daarna] zullen wij die leven en achterblijven tezamen met hen op de wolken worden weggevoerd, de Heer tegemoet."* 1 Korinthiërs 15:51-55 sluit daarbij aan: *"Zie ik deel u een geheimenis mee: niet allen zullen wij ontslapen [sterven], maar wel allen van gedaante veranderen, plotseling, in een oogwenk, bij de laatste stoot der bazuin. Want zodra de bazuin schalt zullen [ten teken van Gods almacht] de doden verrijzen, onbederflijk, maar wij [de levenden] zullen [later, op de gezette tijd] van gedaante veranderen. Want dit bederflijke moet met het onbederflijke worden bekleed; dit sterflijke met onsterflijkheid. En zodra dit bederflijke met het onbederflijke is bekleed, en dit sterflijke met onsterflijkheid, zal het Woord van de Schrift in vervulling gaan: De dood is verslonden, de zege is behaald! Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw angel?"*

Het oordeel der naties duurt slechts enkele dagen, alhoewel er nog veel na-effecten zullen zijn. Voorafgaand zijn er de drie dagen duisternis waarna kort nadien de opname van de levenden – in de VS, cf. Melissa's visioen, bij de eerste donderende klap van de inslaande asteroïde (Apophis). Het BdW zegt het volgende over die eerste drie dagen duisternis en wat daarop volgt in de aanloop van het oordeel der naties:

> «« Terwijl zonde de wereld omhult, zal de zon langzaam haar glans verliezen en dof worden. Als de mens zijn gevoel van liefde voor anderen verliest en immuun wordt voor de pijn die hij anderen toebrengt, vanwege de zonde, zal de wereld donkerder worden – donkerder van geest, donkerder bij dag. (…) De zon zal verdwijnen totdat drie dagen lang er geen licht meer op aarde schijnt. Het enige

---

125) Tijdens de drie dagen en nachten durende meteorietenregen, die snel daarop volgt, zijn er opnieuw dagen van duisternis, veroorzaakt door de zwarte rook.

126) De Rooms-Katholieke Ken Peters (†2021), van Iers-Portugese achtergrond, zag in 1981 in een droom de opname van de doden plaatsvinden. Het vond overdag plaats (in de VS) en de graven braken letterlijk open, dat je zelfs van een explosie zou kunnen spreken, en zo herrezen de mensen ten hemel in schitterende kledij. In de nasleep ontwaarde hij een wereldwijde massahysterie en misdaadgolf, een waar pandemonium. Vreemd genoeg reageerde men in totale wanhoop en dat hield zo'n twee weken aan. Nadat radio en televisie weer online waren gekomen maakte de Antichrist zijn glorieuze entrée – voor de eerste keer, en hij legde met hypnotische overtuigingskracht uit dat deze opstanding een oordeel Gods was over die verrezen doden [en geenszins een oordeel Gods over de levenden]. (YouTube: I Saw the Tribulation, Ken Peters 2000)

licht zal dat zijn dat van de Waarheid komt. En op de vierde dag zal de lucht openbarsten en zal het licht zoals je dat nooit voor mogelijk had gehouden uit de hemel stromen. Dan zal Ik door elke persoon in elk land tegelijkertijd worden gezien, in al mijn Glorie, terwijl Ik kom om het Koninkrijk op te eisen dat Mij door mijn Vader werd beloofd. (Een aantal jaren later volgt tijdens het oordeel der personen de finale wederkomst.) »» (24 okt. 2014)

Na het verschrikkelijke oordeel der naties is Christus' finale komst nabij. Maar we weten dag noch uur van die wederkomst, die van het Tweede Oordeel, zelfs Christus weet dat niet. BdW 18 mrt 2012: *"Ik zal de dag nooit onthullen want alleen mijn Vader weet dit, maar ik kan je verzekeren dat de tijd van mijn Tweede Komst nabij is."* Wel weten we dat het spoedig zal zijn en dat we door ons gebed zijn Komst, de parousia, kunnen vervroegen. Ook deze Komst zal door een aantal dagen duisternis vooraf worden gegaan, maar dan door een andere oorzaak. De eerste drie dagen duisternis werden door een donkerder wordende zon veroorzaakt. De daaropvolgende drie dagen duisternis door de meteorietenregen en de drie dagen duisternis van Christus' finale wederkomst door het zich terugtrekken van het innerlijk Licht van God, in feite het zich terugtrekken van Gods Liefde die alles bijeen houdt en levend maakt. Het BdW van 18 maart 2012 zegt daarover:

«« Zonder mijn licht, dat elke ziel vervult, de zondaars inbegrepen, zou de wereld ophouden te bestaan. Het is mijn licht dat de wereld in leven houdt. Veel van mijn volgelingen die zich hebben toegewijd in de vereniging aan het lijden met Mij, helpen ook dit licht levend te houden. Net voordat Ik terugkom, zal mijn licht in de wereld voor een periode van drie dagen verdwijnen. Dit gebeurt aan het einde. (…) Dit zal de dag zijn dat Ik [de personen] zal oordelen. Ik zal mijn volk verdelen in degenen die van Mij houden en die Mij haten. Degenen die Mij verwierpen en hulde brachten aan alle slechte dingen, zullen in het eeuwige vuur van de Hel worden verbannen. De rest zal bij Mij komen wonen in het Paradijs, samen met de [uit de dood] herrezen rechtvaardigen. »»

De finale wederkomst kondigt het Vrederijk aan. Wat een vreugde, als we dan onze familieleden mogen ontmoeten, soms van vele generaties terug. Dit is wat het BdW daarover zegt bij monde van Jezus: (30 aug. 2013, tevens 17 nov. 2013)

«« Degenen onder jullie die vrijwillig, zonder voorwaarden, met nederigheid en liefde tot Mij komen, zullen de pijn van de lichamelijke dood niet ervaren. In plaats daarvan zul je jezelf [bij de opname] in een oogwenk in je nieuwe omgeving bevinden. [In menselijke termen zullen tussen de opname en het begin van het Vrederijk een aantal jaren verstrijken; oogwenk (1 Kor. 15:52) is dus het Bijbelse equivalent voor tijdreizen.] Dit zal in het begin schokkend zijn en je zult al gauw om je heen kijken om je dierbaren te vinden. Ik zal zoveel zielen redden dat jullie bij je families zullen zijn, inclusief hen van wie je houdt die reeds bij Mij in de Hemel zijn, samen met degenen die Ik zal verlossen uit het vuur van het Vagevuur. Overal zal louter vreugde zijn en dit zal honderd dagen aanhouden.

Mijn Nieuw Paradijs kent maar één religie, die van het Nieuw Jeruzalem waar Ik dagelijks zal worden aanbeden. Alles zal in eenheid zijn met de Heilige Wil van mijn Vader. Er zullen twaalf naties zijn, maar slechts één taal, want Ik zal geen verdeeldheid toestaan. Ik zal leiders aanstellen en geen enkel land zal tekort hebben aan voedsel, water, huizen of leven. Er zal geen dood zijn, want Ik zal eenieder die binnenkomt het eeuwig leven schenken.[127)] Alle naties zullen samenwerken om Gods Woord te verspreiden. Geluk, dat heden onmogelijk op aarde te bereiken is, zal een van de grootste geschenken zijn die Ik jullie aanbied. Er zal veel van je gehouden worden en je zult van Mij houden, net zoals Ik van jullie houd. Velen van jullie zullen generaties van jullie families ontmoeten die eeuwen teruggaan. Generaties zullen blijven doorgaan en dus zul je je zonen en

dochters zien trouwen en perfecte kinderen van God zien voortbrengen – elk gezegend met grote genaden.

Er zal een leider van mijn Kerk worden aangesteld en zijn naam is Petrus, want Ik heb beloofd dat hij [de Apostel Petrus] mijn Kerk op aarde zou vormen. En dus zal hij in het Nieuw Paradijs mijn Kerk aanvoeren. »» Dit is de uitleg van wat Jezus bedoelde in Matheüs 16:18: *“Ik zeg je Simon bar Jona, dat jij Petrus (een stuk rots) bent, en het is op deze rots dat Ik mijn Kerk zal bouwen, en de poorten der Hel zullen haar niet overweldigen.”*

De na-effecten zijn te vergelijken, maar veel erger, met de na-effecten van een totale nucleaire oorlog. In het Journal of Geophysical Research werd wat dat betreft een interessant artikel gepubliceerd dat in 2007 het licht zag: “Nuclear winter revisited with a modern climate model and current nuclear arsenals: Still catastrophic consequences” (Nucleaire winter opnieuw bezocht met een modern klimaatmodel en de huidige nucleaire arsenalen: nog steeds catastrofale gevolgen). De huidige klimaatsmodellen werden gebruikt om de lange termijn effecten van een wereldwijde nucleaire oorlog te berekenen met de explosie van de meeste of alle huidige nucleaire arsenalen ter wereld, een capaciteit vertegenwoordigend van een miljoen Hiroshima bommen. Het model gaf aan dat *“een wereldwijde gemiddelde oppervlaktekoeling van min 7°C tot min 8°C jaren blijft aanhouden, en na tien jaar is de afkoeling nog steeds min 4°C. Gezien het feit dat de wereldwijde gemiddelde afkoeling op het extreem van de laatste ijstijd 18.000 jaar geleden ongeveer minus 5°C was, zou dit een klimaatverandering zijn die qua snelheid en omvang ongekend is in de geschiedenis der mensheid. Boven land zijn de temperatuurswijzigingenn het grootst. (...) Afkoeling van meer dan min 20°C zal plaatsvinden in grote delen van Noord-Amerika en van meer dan min 30°C in een groot deel van Eurazië, inclusief alle landbouwgebieden.”* De studie ging niet dieper in op de implicaties voor de landbouw, maar merkte op dat een studie uit 1986, waarin werd uitgegaan van een jaar lang geen voedselproductie, voorspelde dat *“de meeste mensen op aarde tegen die tijd zonder voedsel zouden komen te zitten en van honger sterven”* en merkte op dat hun eigen resultaten aantonen dat *“deze periode zonder voedselproductie met vele jaren moet worden verlengd, waardoor de gevolgen van de nucleaire winter nog erger zijn dan eerst werd gedacht.”* Wat het geval betreft waarbij een derde van de op dat moment geldende nucleaire arsenalen betrokken waren, concludeerde het dat de simulatie *“klimaatsreacties produceerde die zeer vergelijkbaar waren met die van het eerste geval, maar met ongeveer de helft van de amplitude”*, dat echter *“de tijdschaal van respons ongeveer hetzelfde is.”*

Wat betreft de na-effecten van Apophis is een extra verstorende factor dat de gigantische inslagenergie zich op twee punten concentreert waardoor vulkanische activiteit ontstaat. Wat betreft het plotselinge uitsterven van de mammoeten bij het begin van de laatste ijstijd, waarvan Siberische exemplaren werden ontdekt die volledig intact waren met halfverteerde voedselresten in de maag, bestaan er verschillende theorieën. Een theorie luidt dat door de sterk verhoogde vulkanische activiteit het stof en de vele zwavel in de lucht het zonlicht sterk verduisterde waardoor een snelle temperatuursdaling op aarde in gang werd gezet, op sommige plaatsen zelfs zeer spectaculair.[128)] Maar er was niet alleen vulkanische activiteit op het vasteland, ook onder water, waardoor een sterke verdamping ontstond die door de lagere temperatuur als sneeuw neerviel, zodanig dat in een half jaar tijd wel 110 meter sneeuw kan zijn gevallen (vanuit het

---

127) Voor de nieuwgeborenen in het Nieuw Paradijs zal het anders zijn, want anders zou de wereld overbevolkt raken, cf. Jesaja 65:17-20: “Want zie, Ik zal een nieuwe hemel en nieuwe Aarde scheppen! Aan de vroegere denkt men niet terug, ze komen niet weer in de gedachten op. (...) Men zal niet langer geklaag van geween of geschrei horen. In het nieuwe zal de zuigeling van enkele dagen niet heengaan en ook niet de grijsaard die zijn dagen niet vol heeft gemaaktt, want men sterft er in de levenskracht van een jongeling al wordt men honderd jaar. En wie geen honderd wordt zal men als een vervloekte zien!”

geheugen geciteerd). Dat kan verklaren waarom volledig intacte mammoeten door verstikking om het leven zijn gekomen, hetgeen ook blijkt uit de erectie van het mannelijk geslachtsoorgaan. Het moge duidelijk zijn dat zonder Gods ingrijpen de wereld na het inslaan van Apophis voor uitgestrekte regio's voor zeer lange tijd onleefbaar zou zijn geworden. Er is ook het effect van de kanteling van de aardas. Daarover weet JNSR te vertellen dat Zuid Afrika de Zuidpool zal worden, wat volgens sommigen ook veroorzaakt kan worden door een verschuiving van de aardkost. Ben vergeten welke profeet, maar weet mij goed te herinneren dat profetisch is voorspeld dat Frankrijk een subtropisch klimaat zal krijgen, hetgeen het voorgaande bevestigt.

13.54 – De Grote Verdrukking of Tijd der Naties

In Openbaring 7:14 wordt de term van 'de Grote Verdrukking' als volgt gebruikt: *"Dat zijn zij die gekomen zijn uit de Grote Verdrukking en hun klederen hebben wit gewassen in het Bloed van het Lam."* Hetgeen naar Daniël 12:1-4 verwijst: *"Het zal een tijd van benauwdheid zijn zoals er nog nooit is geweest tot die dag sinds er volken bestaan. Maar uw volk zal in die tijd worden gered, allen, die staan opgetekend in het boek. Dan zullen de velen, die in het stof der aarde slapen, ontwaken: dezen ten eeuwigen leven, anderen tot smaad en eeuwige schande. De vromen zullen schitteren als het licht aan de hemel; en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en immer! Daniël, gij moet wat gezegd is geheim houden en het boek verzegelen tot de tijd van het einde [maar nu dat anno 2023 het einde nabij is, is het geoorloofd meer in detail te treden]. Dan zullen velen ernaar blijven zoeken, en zal de kennis toenemen."*

Men is het erover eens dat de Grote Verdrukking een relatief korte tijdsperiode beslaat, waarin iedereen de wereldwijde ontberingen, rampen, hongersnood, oorlog, pijn en lijden zal ervaren, die de hele schepping zullen treffen en die voorafgaan aan Gods oordeel ten tijde van de Tweede Komst, wat de opmaat is naar het langverwachte Vrederijk. Men veronderstelt dat de Grote Verdrukking zich tijdens het bewind van de Antichrist afspeelt, waarna Jezus terugkeert om de schapen van de bokken te scheiden, de goede mensen van de slechten. En dan, eindelijk, zullen de poorten van het Vrederijk opengaan, zodat elkeen zijn rechtmatige erfenis in ontvangst kan nemen. Maar deze benadering, alhoewel heel aansprekend, slaat de plank mis. Zoals opgemerkt zal Apophis de laatste zeven jaar in tweeën delen. In het Eerste Oordeel, door Apophis veroorzaakt, zullen alle demonen en hun trawanten in de afgrond worden geworpen (de Antichrist en de Valse Profeet waren reeds eerder aan de beurt), maar de verdrukking zal niet ten einde zijn. Want nog drie jaar lang zullen de oogsten vrijwel onbestaand zijn, en de innerlijke mens van de overlevenden zal nog niet getransfigureerd zijn. In feite zijn er nog velen die niet voor God en diens wegen hebben gekozen, nog niet. De kop-

---

128) Wetenschappers vonden gedeelteljk bewaarde maagvegetatie in sommige karkassen en konden zo de laatste maaltijd van de wolharige mammoet identificeren. Het oplossen van het ene mysterie leidt naar het andere. Ze vroegen zich af hoe de maaginhoud half verteerd bleef in onderkoelde dieren? Dit is een probleem omdat het lang duurt om zo'n immens dier te bevriezen en toch moet een snelle bevriezing zijn opgetreden. Birds Eye Frozen Foods Company in de VS deed de berekeningen en kwam op een duizelingwekkende min 100°C. Opnieuw stonden de wetenschappers voor een raadsel. Hoe konden zulke temperaturen op aarde worden bereikt, vooral als voordat die snelle bevriezing plaatsvond, ze zich blijkbaar in een redelijk gematigde omgeving ophielden? Er zijn veel theorieën geopperd. Een der meest populaire is dat de mammoeten vredig aan het grazen waren en plotseling door een enorme ijsstorm werden getroffen vanuit de Noordelijke IJszee, wegens een kettingreactie die in gang werd gezet door de enorm toegenomen vulkanische activiteit. Miljoenen exemplaren bevroren onmiddellijk terwijl tezelfdertijd sneeuw met ongekende volumes bleef vallen. Kan het sneeuwen als het zo koud is? Jazeker. Zolang de temperatuur niet tot het absolute nulpunt is gedaald zal er altijd sneeuwkans bestaan, afhankelijk van te veel variabelen om op te noemen, en inderdaad waren de omstandigheden zeer uitzonderlijk aan het begin van deze ijstijd.

pigen en onberouwvollen zullen geoordeeld worden tijdens het zogenaamde Tweede Oordeel, als Christus opnieuw terugkeert. Maar het moment van die terugkeer kan niet geweten worden en moet worden afgesmeekt. Wat we wel kunnen zeggen is dat ook in menselijke termen dit niet lang zal duren. Tenslotte komt de apotheose, wat iemands verheffing is tot goddelijke status die vrij is van de neiging ten kwade. Marie Julie Jahenny, de Bretonse stigmaticus, heeft veel te zeggen over de periode tussen het eerste en het tweede oordeel; het volstaat te beseffen dat deze periode allesbehalve kalm zal zijn.

Het begin van de eerste drie en een half jaar, door de komst van de Antichrist in gang gezet, kan niet precies worden berekend, maar de Apophis-inslag in 2029 geeft niettemin een tijdsbestek, ergens eind 2025. Het BdW zegt dat de Antichrist in de maand december als militaire held naar voren zal komen wat gelezen kan worden als 'in december 2025'.[129)] De boodschap van het Boek der Waarheid van 16 maart 2013 verkondigt dat *"de Antichrist zichzelf bekend zal maken temidden van het bloedbad van oorlogen over de hele wereld. Verwarring, angst en verlies van gewassen zullen het probleem verergeren. Niet lang daarna zal het Derde Zegel worden geopenbaard (Op. 6:5), als de mens naar voedsel zoekt terwijl hongersnood de mensheid in zijn greep houdt. Omdat er een tekort aan voedsel is, tekort aan geest, tekort aan hulp, zal de mensheid zich aan alles of iedereen vastklampen die uitkomst biedt."*

Houd er rekening mee dat de Verdrukking niet afhankelijk is van de Antichrist. Zonder hem wordt het lijden van de mensheid natuurlijk wel afgezwakt. Kruistochtgebed 6 (uit het BdW) is bedoeld om de Antichrist te laten stoppen: *"O Jezus, ik bid dat God in zijn genade zal voorkomen dat de Antichrist en zijn verachtelijke leger terreur veroorzaken en uw kinderen in ellende storten. We bidden dat hij wordt gestopt en dat de hand van kastijding zal worden vermeden door de bekering die tijdens De Waarschuwing verkregen wordt."* Kruistochtgebed 83 voor de verzachting van kastijdingen: *"O lieve Vader, God de Allerhoogste, wij, uw arme kinderen, werpen ons neer voor uw Glorieuze Troon in de Hemel. We smeken U om de wereld van het kwaad te verlossen. We smeken om uw Barmhartigheid voor de zielen dergenen die uw kinderen op aarde verschrikkelijke ontberingen opleggen. Vergeef ze alstublieft. Verwijder alstublieft de Antichrist zodra hij zich bekend maakt. Wij vragen U lieve Heer om uw hand van kastijding te milderen."*

De Bijbelse inzichten met betrekking tot de Verdrukking zijn niet eenvoudig te begrijpen, en toch kunnen we de argumenten niet volledig vatten zonder te verwijzen naar de moeilijke profetieën van Daniël. Ik moet ter volledigheid in de details treden en daarom bespreek ik nu die profetieën.

---

129) BdW 20 juli 2012: "De drie en een half jaar die nog resten in de periode van de Verdrukking begint in december 2012. Dit is de periode waarin de Antichrist zal opduiken als een militaire held. (...) Ondertussen zal de Valse Profeet de macht grijpen binnen de Katholieke Kerk en zeer spoedig zal die worden meegezogen in de Nieuwe Wereldreligie, een front voor Satanische aanbidding. Aanbidding van het eigen ik zal het fundamentele doel zijn van deze gruwel en de invoering van wetten, die neerkomen op twee dingen: de afschaffing van de sacramenten en de afschaffing van de zonde [als iets dat intrinsiek kwaad is en waarmee afgerekend moet worden]. (...) Begrijp alsjeblieft dat Ik je deze dingen vertel om je voor te bereiden zodat je kunt voorkomen dat zoveel mogelijk zielen het Merkteken van het Beest accepteren [in de 7e vaccinatie]. Satan zal de macht van bezetenheid gebruiken in die zielen die het Merkteken nemen en het zal heel moeilijk zijn ze te redden." Houd er rekening mee dat, zoals zo vaak in profetieën, het jaar weinig betekenis heeft, zoals in die van La Salette. Wegens de aard van een profetie lijkt het voor de visionair alsof de toekomst met de tegenwoordige tijd versmelt, en juist dat maakt het voor een profeet erg moeilijk in te schatten wanneer iets te gebeuren staat.

In een uitleg van de 70 weken profetie van Daniël duurt de Grote Verdrukking een week. Men gaat ervan uit dat elke week zeven jaar vertegenwoordigt, waarbij het tijdschema begint bij het decreet van Cyrus om de Tempel in Jeruzalem te herbouwen. Daniël 9:24-25 luidt: *"Vanaf het uitgaan van het decreet [voor het volk van Juda] om terug te keren en Jeruzalem weer op te bouwen tot [de tijd van de] Messiasvorst, zal 483 jaar zijn (69x7)."* Het jaar van het decreet wordt in Ezra 1:1-3 genoemd: *"In het eerste jaar van [de regering van] Cyrus (...), vaardigde hij een decreet uit (...) dat de Heer hem had opgedragen voor Hem een huis (de Tempel) in Jeruzalem te bouwen."* Als we 483 tellen na het decreet van Cyrus de Grote, keizer van het Achæmenidische rijk, komen we uit op het geboortejaar van de Messias. Alhoewel de chronologie van de historische gebeurtenissen niet honderd procent zeker was, was het Hogepriesterschap er vrij zeker van dat 'hun' Messias – die als militair bevelhebber de Romeinen zou verpletteren – geboren moest worden ten tijde van de geboorte van Jezus. Later hebben ze hun tijdschema aangepast aan het jaar dat Johannes de Doper begon te prediken (vanaf het moment dat Johannes de Doper verscheen tot aan de kruisiging is zeven jaar – zie: "Proofs of the Life and Death of Jesus", door ondergetekende).

Deze uitleg staat of valt met de veronderstelde canoniciteit van het Boek Daniël. Canoniek wil zeggen dat het geschrift het onfeilbare woord van God is. Nog steeds is de officiële positie van de Rooms-Katholieke kerk dat het Boek Daniël tot de canon behoort, d.w.z. rechtstreeks door God is geïnspireerd, mening die ondermeer is gebaseerd op Jezus' verwijzing naar Daniël 9:27 in Matteüs 24:15, wat op de voor ons relevante passage slaat. Degenen die een andere mening zijn toegedaan, realiseren zich wellicht niet dat het heersende Jodendom zijn canoniciteit pas voor het eerst na de Kruisiging begon aan te vechten, omdat het toen voor de hogepriesterlijke college overduidelijk was geworden dat de Jezus, die zij hadden laten kruisigen, de beloofde Messias was. De profetie van Daniël moest daarom terzijde worden geschoven. Daarmee bewezen ze het Joodse volk geen dienst, maar die logica is hen ontschoten.[130)]

Na 7 plus nog eens 62 weken, vertelt een andere profetie van Daniël, zal de Messias worden afgesneden, waarvan men aanneemt dat dit wijst op Christus' kruisdood. Let wel, deze 62 weken tellen niet vanaf Cyrus jaar 1. Deze afsnijding wordt gezien als een onderbreking van onbepaalde duur in de tijdlijn, met één week die nog op zijn vervulling wacht. Dit komt naar voren in de boodschap die Jezus op 11 maart 2013 aan JNSR gaf, getiteld: "Dit is de tijd dat de Antichrist zijn heerschappij begint":

> «« We zijn de eindtijd binnengegaan, waarvan de laatste 7 dagen [of jaren] de "Tijd der Naties" worden genoemd (Zach. 2:11). Ze zijn inbegrepen in de '490 jaar' [van Daniël] toen Israël boete onderging [in de Babylonische ballingschap] die God haar oplegde wegens haar [voorafgaande] afgoderij. Deze zou eindigen met het aanbod dat onze Heer hen heeft gedaan in zijn Heilige Verrijzenis: '7 genadejaren' ter ere van het Grote Universele Offer van Jezus Christus, **want het Rijk Gods op aarde was voor deze tijd bestemd** [kort na de Opstanding], toen ook Israël profiteerde van de '7 jaar vergiffenis'.[131)] [BdW van 15 dec. 2014: *"Toen Ik uit de dood opstond kregen de Farizeeën het bewijs van mijn opstanding, maar in*

---

130) Een secularisering van Daniël paste binnen de Joodse politiek van een schone lei vegen. De grote schriftgeleerde Jonathan ben Uziël, die lid was van het Sanhedrin dat onze Redder heeft veroordeeld, heeft daarin een belangrijke rol gespeeld. Diezelfde man besloot ook om het lijdende dienstknecht hoofdstuk, Jesaja 53, uit de Haftorahs, of publieke schriftlezingen, weg te laten, een gebruik dat nog steeds in zwang is. De Talmoed geeft aan dat een engel aan Jonathan verscheen om hem te waarschuwen dat de manier waarop de profeet hier over de Messias spreekt te duidelijk op Jezus van Nazareth wijst. Zie: "Valeur de l'Assemblée qui prononça la peine de mort contre Jésus-Christ", 1877, par Mgr. Augustin Lémann et Mgr. Joseph Lémann - Fils d'Israël/Prêtres de Jésus Christ - herdruk 1975 door Socii Sancti Michaelis te Gent (p. 31).

plaats daarvan kozen ze ervoor om leugens te verspreiden waarmee de waarheid verborgen werd. Als gevolg van hun acties trokken ze miljoenen zielen weg van hun rechtmatige erfenis."]

Maar Israëls weigering annuleerde de kwijtschelding van de straf tijdens die zeven jaar. God Onze Vader, beledigd door deze weigering, verplaatste hun boetedoening tijdens die zeven jaar... naar het einde der tijden. Er wordt gezegd: *"Jullie zullen door elkaar behouden worden",* wat ook betekent dat jullie voor elkaar zult 'betalen', want ook jullie zijn niet zonder zonde… zoals je geneigd bent te denken…

We weten niet wanneer de laatste zeven jaar lijden zullen beginnen of zijn begonnen waarin we allen lijden… om de glorieuze terugkeer van de Zoon des Mensen en Zoon van GOD te verdienen. Jezus keert terug zoals gezegd: *"Aan het eind van de laatste Verdrukking…"* »»

De volledige tekst van Daniël 9:24-27 luidt:

«« Zeventig zevens (= 490) (niet shavuot voor 'weken' maar shvuim, wat zevens betekent) zijn vastgesteld voor uw volk en voor uw heilige stad: om de overtreding te stoppen en de zonden te doen ophouden, om de schuld te vereffenen, om eeuwige gerechtigheid te brengen, om dit visioen en deze profetie te verzegelen [in raadselen te hullen], om de Allerhoogste te zalven.

Weet wel en versta het goed dat vanaf het ogenblik waarop het decreet werd uitgevaardigd om terug te keren en Jerusalem te herbouwen tot aan de messiasvorst zeven zevens en twee en zestig zullen verstrijken (69x7 of 483). De straten zullen worden hersteld en ook de omwalling, zij het in roerige tijden.

En na die 62 zevens zal de Messias [Jezus Christus] worden gedood, maar niet voor zichzelf. En het volk van een latere vorst [de Romeinse keizer] zal daarna 'de Stad' [Jeruzalem] vernietigen en het heiligdom [de Tempel] onteren.

Het einde van [de zeventig of laatste week] zal met een vloed komen [een goddelijk Oordeel], en tot het eind [van de laatste week] zal er oorlog woeden en vertwijfeling. Het zal dan zijn dat hij [de Anti-Gezalfde of Antichrist] een innig verbond sluit, een hele week lang. En tot aan de helft van die week [3,5 jaren] zal hij slacht- en spijsoffer doen ophouden [het Heilig Misoffer]. Daarvoor in de plaats komt de gruwel der verwoesting totdat het wraakgericht [van het eerste oordeel c.q. het oordeel der naties] zich aan de vernieler voltrekt! »»

Ter herhaling: Daniëls zevens zijn verdeeld in 3 afzonderlijke blokken: (A) 7 x zeven, (B) 62 x zeven en (C) 1 x zeven. Gedurende het eerste tijdsblok van 49 jaar zou Jeruzalem *"opnieuw gebouwd worden, met straat en gracht, zelfs in roerige tijden".*

---

131) BdW 22 dec. 2013, van "Jullie Geliefde Moeder": "Hoe eenzaam zijn degenen die mijn zoon niet kennen. Toen mijn zoon vlak voor zijn hemelvaart op de berg stond waren zijn discipelen verward en bang. [Hand. 1:6: « Heer, wilt U thans het Koninkrijk aan Israël herstellen? Hij antwoordde: Het is niet aan jullie om de tijden te kennen die de Vader heeft vastgesteld. (...) Nadien werd Hij opgenomen.»] (...) Alhoewel Jezus die dag aan hen allen vertelde dat Hij zou terugkomen, begrepen ze niet echt wat Hij daarmee bedoelde. Sommigen dachten dat het slechts enkele weken zou duren voordat Hij zichzelf bekend ging maken. Maar onthoud, een dag kan in Gods tijd elk moment zijn. Die Dag nadert nu met rasse schreden en alle profetieën betrekking hebbend op de voorspelde tekenen van de tijd van het einde, spelen zich nu af."

De consensus tijdens de eerste dagen van het Christendom was dat het millennium regime aanstaande was, en daar hadden ze niet helemaal ongelijk in getuige de mededeling aan JNSR dat het Rijk Gods op aarde voor hun tijd was bestemd. Wat Jezus in de dagen voor zijn Kruisiging zei, het Boek Handelingen alsook de brieven van de Apostel Paulus, kunnen alleen goed worden verstaan als we die verwachting in gedachte houden. Daarom hebben deze leringen niets aan actualiteit ingeboet. Je zou zelfs kunnen zeggen dat ze een handleiding vormen voor de tijd waarin we nu leven.

Het tweede blok van 62 zevens, of 434 jaar, volgt onmiddellijk op het eerste voor een totaal van 69 zevens of 483 jaar, waarvan het eindpunt loopt *"tot [de tijd van de] Messiasvorst (of Christus Koning)",* die achteraf het geboortejaar van Jezus van Nazareth blijkt te zijn. De eigenaardige manier om deze blokken te formuleren houdt in dat het laatste veelvoud van zeven - de 70e - niet noodzakelijk direct hoeft te volgen na de periode van 69x, zoals in de zin: "het werk duurde 14 maanden de tussentijdse vakantie van een maand niet meegerekend". Dat de week genoemd in vers 27 iets bijzonders is, blijkt uit het voorgaande vers waarin staat dat de 70 weken eindigen met een vloed: de eerste vloed was met water, die van Noach; de tweede was met bloed, die van de Kruisiging (Mt. 20:22, Mk 10:38, Lukas 12:50); en de derde zal met vuur zijn, veroorzaakt door de op Aarde vallende hemellichamen en de daaropvolgende vulkanische activiteit.

De tijdsperiode voor deze uitleg is ook gebaseerd op andere passages van het Boek Daniël, zoals vers 12:7: *"Een tijd, tijden en een halve tijd (uitgelegd als drie en een half jaar); alsdan de macht van de vernieler van het heilig volk gebroken zal zijn, zal dit alles een einde nemen!"* Dit komt overeen met het Boek Openbaring 11:3: *"1260 dagen"* en *"42 maanden",* gerekend met de profetische maand van 30 dagen, dus 1260/30 = 42 maanden of 3,5 jaar. Men gaat ervan uit dat de 1290 dagen van Daniël 12:11 op de meedogenloze vervolging wijzen van de priesters en hun volgelingen die het Heilig Misoffer blijven vieren zoals het van ouds in zwang was. Daniël 12:11 leest: *"Vanaf de tijd dat het dagelijks offer zal worden gestaakt en de gruwel der verwoesting wordt opgericht, zullen er 1290 dagen verlopen. Heil hem die ook dán nog volhardt en 1335 dagen bereikt!"* Het verschil tussen 1290 en 1335 zou kunnen betekenen dat bij het begin van het Antichristelijke regiem het dagelijks offer (de H. Mis) nog normaal plaatsvindt, maar dat na ongeveer anderhalve maand hier radicaal mee wordt afgerekend.

13.55 – De Waarschuwing of de Verlichting van het Geweten

De Grote Waarschuwing of Verlichting van het Geweten werd voor het eerst geprofeteerd tijdens de verschijningen van Garabandal. De Waarschuwing wordt verondersteld kort voor het einde der tijden te worden gegeven en is vergelijkbaar met wat iemand ervaart als hij is overleden, bij het zien van de toestand van zijn ziel zoals door God geopenbaard. Dan zien we onszelf in de ogen van God. In dit specifieke geval is het een ontmoeting met Jezus, waarna niemand meer aan Gods bestaan hoeft te twijfelen. Het is een daad van grote barmhartigheid, gegeven door God de Vader. Maar voor sommigen die de toestand van hun ziel zien zal het een zeer beangstigende ervaring zijn en een enorme schok, vergelijkbaar met wat Saulus ervoer toen hij op weg naar Damascus was. (Hand. 9:3-9) Pas na die ervaring werd hij een goed Christen.

De verschijningen in Garabandal waren van de Aartsengel Michaël en de Heilige Maagd Maria. Deze vonden plaats in de periode van 1961 tot 1965. De zieners waren vier jonge schoolmeisjes in het landelijke dorpje Garabandal in Noord-Spanje. De Maagd Maria wordt in deze bezoeken ook wel Onze-Lieve-Vrouw van de Berg Karmel van Garabandal genoemd, omdat ze gekleed was als de Vrouwe van Karmel. Het doel van de verschijningen was om de mensen tot een 'bekering van het hart' te brengen.

De Waarschuwing, zo vertelden de meisjes, zal worden gevolgd door een wonder, en niet lang daarna door een straf. Het zal een incisie in de tijd zijn, over heel de wereld en voor iedereen, ongeacht geloof of levensopvatting, en ze zullen allen de toestand van hun ziel zien. Tegelijkertijd wordt ze getoond hoe ze hun wegen kunnen veranderen om God welgevallig te zijn. Dit verwijst naar Johannes 16:8-11: *"Jezus vertelt zijn vrienden: Als de Helper komt (de Heilige Geest) zal Hij de wereld confronteren met zonde, gerechtigheid, en oordeel: van zonde, omdat men niet in Mij gelooft; van gerechtigheid, omdat Ik naar de Vader ga waar jullie Mij niet meer zult kunnen zien;*

van vonnis, omdat de vorst dezer wereld (Lucifer) op het punt staat geoordeeld te worden." De kinderen hoorden dat het wonder binnen een jaar na De Waarschuwing gaat plaatsvinden; dat het een permanent teken zal achterlaten in Garabandal dat gezien en gefotografeerd kan worden maar niet aangeraakt. De zwaarte van de straf of tuchtiging, zeiden ze, hangt af van hoe de mensheid op De Waarschuwing en het wonder reageert.

De Dame van de Carmelberg

Er was een boodschap van de Heilige Maagd Maria die de Kerk moest verspreiden. Deze werd meer dan drie en een half jaar later gevolgd door een tweede van de Maagd Maria via haar boodschapper, de Aartsengel Michaël. De eerste, geopenbaard op 18 okt. 1961, stelt: *"We moeten veel offers brengen, veel boete doen en regelmatig het H. Sacrament bezoeken [Heilige Eucharistie]. Maar vooreerst moeten we een goed leven leiden. Als we dat niet doen, zal ons een kastijding wachten. De beker is al vol, en als we niet veranderen zal er over ons een zeer grote kastijding komen [die van het einde der tijden, wanneer niet alleen de naties worden geoordeeld, maar ook Satan in de afgrond zal geworpen]."* Het tweede, dat van 18 juni 1965, was live op de Spaanse televisie. Naar verluidt kreeg alleen Conchita dit bericht:

> «« Daar mijn Boodschap van 18 oktober niet is nagekomen, noch aan de wereld bekend gemaakt, zeg ik jullie dat deze de laatste is. Voorheen liep de beker vol; nu loopt zij over. Veel kardinalen, bisschoppen en priesters volgen de weg naar het verderf, en met hen nemen ze nog veel meer zielen mee. Er wordt steeds minder belang gehecht aan de Heilige Eucharistie.[132)] We moeten Gods toorn via onze eigen inspanningen van ons afwenden. Als je met een oprecht hart om zijn vergiffenis vraagt zal Hij je vergeven. Ik, jullie moeder, laat middels de Heilige Aartsengel Michael weten dat je genoegdoening moet geven. Dit zijn de laatste vermaningen die worden gegeven. Ik houd zielsveel van jullie en wil niet jullie veroordeling. Vraag Ons [de Heilige Drie-eenheid] oprecht en Wij zullen jullie smeekbede inwilligen… Overweeg het Lijden van Jezus. »»

Op 8 juli 1965 schreef Bisschop Eugenio Beitia van Santander over deze boodschap van de Heilige Aartsengel Michaël:

> «« We wijzen erop dat we niets hebben gevonden dat kerkelijke censuur of veroordeling verdient, noch in de leer, noch in de geestelijke aanbevelingen die zijn gepubliceerd en voor de gelovigen zijn bestemd, want deze …bevatten een

132) We moeten weten dat het Tweede Vaticaans Concilie (1962-65) de Rooms-Katholieke Kerk een fatale slag heeft toebracht. Op 4 dec. 1963 werd de constitutie uitgevaardigd over de H. Mis (Sacrosanctum Concilium). Al in 1965 verscheen een instructie op basis van deze constitutie, maar deze hield niet lang stand, alhoewel nog steeds binnen de traditie van de Kerk. In 1969 werd de zogenaamde Novus Ordo Missae afgekondigd, of de nieuwe ordinantie van de Mis. Om de woorden van de kardinalen Alfredo Ottaviani en Antonio Bacci te gebruiken in hun "Breve Esame Critico del Novus Ordo Missæ" van 3 sept. 1969: "De Novus Ordo Missae vertegenwoordigt, als geheel en in detail, een opvallende afwijking van de Katholieke theologie van de Heilige Mis zoals deze tijdens de 22e zitting van het Concilie van Trente werd geformuleerd, die, door de canons van de ritus definitief vast te stellen, een onoverkomelijke barrière tegen elke ketterij vormde die de integriteit van het mysterie zou kunnen aantasten." En toch werd de barrière geslecht! Wat meer moet er nog gezegd worden?

DE VERLICHTING VAN HET GEWETEN, door Onze Lieve Vrouwe aangekondigd te Garabandal in 1961, zal spoedig plaatsvinden om de wereld te redden.

De Waarschuwing

Nieuwe profetieën ontvangen door een Europese zienster onthullen wereldwijde gebeurtenissen in de aanloop naar de Tweede Komst.

WAAROM VINDT DE WAARSCHUWING PLAATS?

- Om aan iedereen te bewijzen dat God bestaat.
- Om iedereen terug te brengen naar Jezus en op de weg van de waarheid.
- Om de impact van de zonde en het kwaad in de wereld te verzwakken door de massale bekering die op De Waarschuwing volgt.
- Als hulp om ons te redden vóór de Dag van het Laatste Oordeel door ons de kans te bieden om vergiffenis te vragen voor de zonden die we gepleegd hebben.
- Om de niet-gelovigen te bekeren die geen kans op verlossing zouden hebben gehad zonder deze grootse daad van barmhartigheid.
- Ter versterking van het geloof van de gelovigen.

WAT ZAL ER GEBEUREN TIJDENS DE WAARSCHUWING?

- Iedereen ouder dan zeven zal een persoonlijke mystieke ontmoeting met Jezus hebben welke ongeveer 15 à 20 minuten duurt.

- Het is een geschenk van God de Vader om de mensen terug tot de waarheid te brengen. Het zal zijn zoals op de Dag van het Laatste Oordeel maar deze keer zullen jullie niet veroordeeld worden. In plaats daarvan krijgen jullie de kans om aan God vergiffenis te vragen.
- Aan de hemel zullen **twee kometen** botsen.
- De mensen zullen denken dat dit catastrofaal is, erger dan een aardbeving, maar dat is niet zo. **Het is een teken dat Jezus in ieders leven gaat komen**.

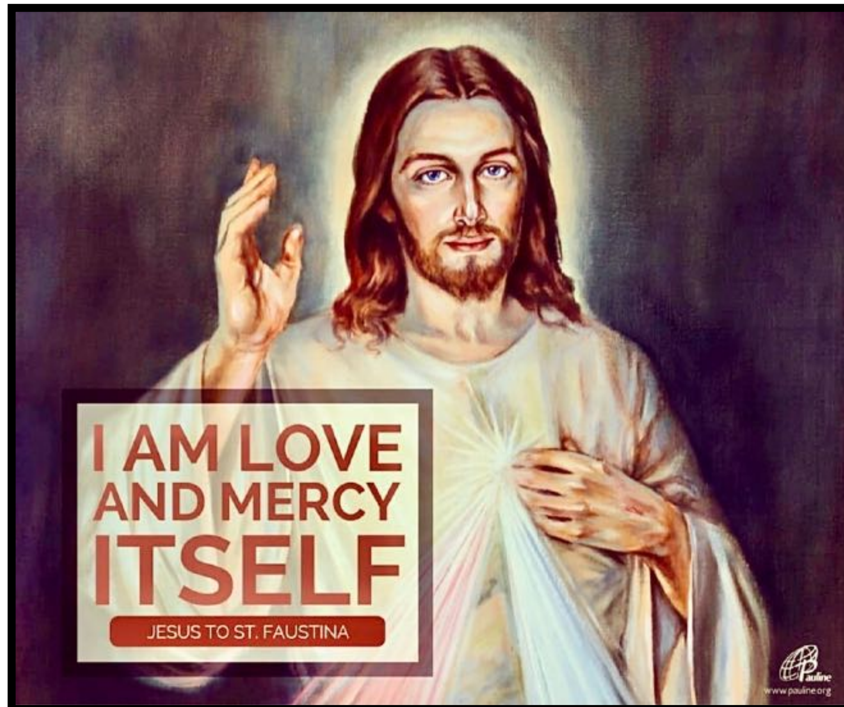

- **De lucht zal rood worden**. Het zal eruit zien alsof deze in brand staat en dan zullen jullie **een groot kruis** in de lucht zien om jullie eerst voor te bereiden.
- Atheïsten zullen zeggen dat het een wereldwijde illusie was. Wetenschappers zullen naar een logische verklaring zoeken **maar die zal er niet zijn.**
- **Het zal spectaculair zijn** en ons niet schaden want het is afkomstig van Jezus uit een daad van Liefde en Barmhartigheid.
- **Onze zonden zullen ons als in een film worden getoond en we zullen ons enorm verdrietig en beschaamd voelen als deze aan ons geopenbaard worden**. Anderen zullen zo misselijk en geschokt zijn als de ernst van hun zonden geopenbaard wordt dat zij dood neervallen voordat zij de kans kregen om aan God vergiffenis te vragen.
- Iedereen zal in het bijzijn van God de toestand van hun ziel zien – het goede dat zij in hun leven gedaan hebben, het verdriet dat zij anderen hebben aangedaan en alles wat zij nagelaten hebben om te doen.
- Veel mensen zullen neervallen en tranen van opluchting wenen, tranen van vreugde en geluk, tranen van verwondering en liefde.
- **Want het zal daarna, eindelijk, mogelijk zijn om een nieuw leven te leiden aangezien we nu de volledige waarheid hebben leren kennen**.

Jezus verzoekt nu iedereen om te bidden voor de zielen die van de shock sterven en mogelijk in doodzonde verkeren. Iedereen moet zich nu voorbereiden. Jezus verlangt dat allen om vergiffenis vragen voor hun zonden voorafgaand aan de Waarschuwing, want dat is het beste.

aansporing tot gebed en opofferingsgezindheid, en tot Eucharistische devotie, tot de verering van Onze Lieve Vrouwe op traditioneel prijzenswaardige manieren, en tot een heilige vrees voor God die door onze zonden wordt beledigd. Ze herhalen eenvoudig de algemene leer van de Kerk in dit soort zaken. »»

Michael Brown in zijn boek uit 1997, "The Final Hour", zegt over Pater Pio's geloof in Garabandal: *"Toen iemand hem bij een andere gelegenheid vroeg naar de authenticiteit ervan antwoordde hij kortaf: Hoe vaak moet ze daar verschijnen om erin te geloven?"*

De Waarschuwing hoeft niet te worden gevreesd. We zullen onze tekortkomingen zien en gestimuleerd worden onszelf te verbeteren door een leven dat God aangenaam is, wat we eigenlijk iedere dag zouden moeten doen. In Faustina's dagboek nr 83 [133)] zegt Jezus:

««« Voordat Ik kom als de Rechtvaardige Rechter, kom Ik eerst als de Koning van Barmhartigheid. Voordat de Dag van Gerechtigheid aanbreekt, zal aan de mensen een teken in de hemel worden gegeven dat hier op lijkt: al het licht aan het firmament zal worden gedoofd en er zal over de hele aarde grote duisternis heersen. Dan zal het Teken van het Kruis aan de hemel worden gezien, en uit de openingen waar de handen en voeten van de Verlosser werden genageld, zullen grote lichten voortkomen die de aarde een tijd lang zullen verlichten. Dit zal kort voor de Laatste Dag plaatsvinden. »»

Zuster Faustina beleefde ook haar eigen Verlichting van het Geweten, die zij in nr 36 als volgt beschrijft: *"Plotseling zag ik de volledige toestand van mijn ziel zoals God*

---

133) Zuster Faustina (1905-1938) was een Poolse non in de orde van het Heilig Sacrament. De verschijningen aan haar van Jezus Christus inspireerden de Rooms-Katholieke devotie tot de Goddelijke Barmhartigheid en leverden haar de titel op van 'Secretaris van de Goddelijke Barmhartigheid' op. Gedurende haar hele leven had Faustina visioenen van Jezus en had gesprekken met Hem die zij in haar dagboek noteerde, dat later werd gepubliceerd als "Het dagboek van de heilige Maria Faustina Kowalska - Goddelijke Barmhartigheid in mijn Ziel". Het BdW verwijst zeven keer naar Faustina. Het benadrukt ook om dikwijls het kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid te bidden dat Jezus via Faustina aan de wereld heeft gegeven.

die ziet. Ik kon duidelijk alles zien wat God mishaagt. Ik wist niet dat zelfs de kleinste overtredingen ter verantwoording worden geroepen! Wat een moment! Wie kan het beschrijven? Om voor de Drieheilige God te staan!"

Het BdW praat vaak over De Waarschuwing. Er zijn bijna 250 berichten waarin melding wordt gemaakt van De Waarschuwing. Het bericht van 26 juni 2011 zegt:

> «« Voor degenen die niet zeker zijn van deze profetie, houd alsjeblieft je hart bereid, want wanneer je getuige bent van deze ecologische maar bovennatuurlijke gebeurtenis, is het belangrijk dat je begrijpt dat dit het grootste wonder is dat je ooit zult zien en dat het mijn grote Geschenk is aan jullie allen. Overweeg dit. Dit is hoe de Laatste Dag des Oordeels zich ontvouwt, alleen deze keer zul je niet veroordeeld worden. Je zult een nieuwe levensstart krijgen nadat je ziel zal zijn gered, dat je in staat stelt naar het niveau op te klimmen dat Ik voor ogen heb. »»

En de boodschap van 22 nov. 2010:

> «« Elk van mijn kinderen zal zijn levenswijze, zijn zonden, zijn wandaden en elke belediging worden geopenbaard waar ze jegens hun broeders en zusters verantwoordelijk voor waren. Dit alles tijdens een mystieke ervaring. Geen enkele man, vrouw of kind op deze aarde zal worden uitgesloten [vanaf de leeftijd van zeven]. Sommigen zullen diep geschokt en bedroefd zijn door de zonden in hun leven en zullen onmiddellijk tot Mij hun Rechtvaardige Rechter keren en zich zo verlossen. Ze zullen uit liefde en verdriet om Barmhartigheid vragen. **Anderen zullen zo misselijk en geschokt zijn door de manier waarop hun zonden aan het licht worden gebracht, dat ze dood neervallen voordat ze de kans kregen om om vergeving te vragen.** En dan zullen er zijn die de Bedrieger volgen. Zij zullen in ontzetting vluchten wanneer ze de verderfelijke zonden uit hun voorbije leven voorbij zien flitsen. Ze zullen trachten zich te verstoppen maar kunnen nergens heen. In elkaar duikend en gebukt zullen ze ofwel aanvaarden wat ze zien en om vergeving vragen, ofwel zullen ze zich kronkelend van schaamte en afgrijzen afwenden, …maar zullen niet om Genade vragen. Dan is daar de onherroepelijke zondaar! Wanneer aan hem zijn zonden worden getoond, zal hij alleen maar redetwisten en ontkennen dat hij deze ernstige overtredingen tegen Gods geboden heeft begaan. Hij zal eenvoudigweg de waarheid ontkennen en zijn rug toekeren [op weg naar] de duisternis van de eeuwige Hel. »»

In drie kruistochtochtgebeden (nrs 1, 43 en 65), die we aan het BdW te danken hebben, staan gebeden ter redding van de zielen die door de schock tijdens De Waarschuwing zullen sterven zonder tijd te hebben gehad om God vergeving te vragen. Ze worden als volgt aangeduid: *"deze zielen, die de Waarschuwing misschien niet overleven"*; *"de zielen te redden die zichzelf niet kunnen redden en die tijdens de Waarschuwing misschien in doodzonde sterven"*; *"al die arme zielen in zonde, die tijdens de Waarschuwing misschien van deze aarde worden weggenomen"*. Aangezien hier drie afzonderlijke gebeden voor zijn gegeven, kunnen we ervan uitgaan dat er niet weinigen zijn die dit aangaat. Mijn persoonlijke inschatting is dat gemiddeld zo'n 5% van de mensen door de shock ter plekke zullen overlijden[134)] en dat het percentage van mensen die een leidende positie bekleden twee- tot driemaal hoger is, want qua moraal schat ik de gewone man hoger in dan die anderen. We mogen er verder van uitgaan dat ongeveer driemaal meer mensen door de shock volledig zullen zijn uitgeteld. Shocksymptomen kunnen enkele uren duren en zelfs vier weken aanhouden. Bij elkaar opgeteld spreken we over 1/6^e^ van de totale populatie die niet inzetbaar is. Daardoor zal een aantal dagen na De Waarschuwing niets meer normaal functioneren. Het lijkt redelijk aan te nemen dat het normale leven pas na ongeveer twee weken weer op gang komt, met prioriteit om de lijken eerst op te ruimen.

De boodschap van de BOT van 16 april 2011: *"Als de Waarschuwing eenmaal voorbij is zullen vrede en vreugde de overhand krijgen. Vervolgens zal de vervolging door de Nieuwe Wereldalliantie beginnen. Hun macht wordt afgezwakt als voldoende van jullie bekering verspreiden en vurig bidden."* Het bericht van 11 juni van datzelfde jaar:

> «« Mijn zeer geliefde dochter, vol liefde spreek Ik vanavond tot jou omdat nu zeer binnenkort steeds meer van mijn geliefde volgelingen zich als één man zullen verenigen om [middels gebed] de bedrieger te bestrijden. De rijke invloedrijke groeperingen, waarachter hij zich momenteel verschuilt, zweren samen om zoveel mogelijk controle over jullie allen te krijgen, maar dat gebeurt achter de schermen. Ze worden eerder gestopt dan je denkt. Velen van hen zullen zich tijdens De Waarschuwing bekeren. Dat zal Satans Eén-Wereld-Groepering zodanig verzwakken dat velen zich zullen afvragen welke weg ze moeten kiezen, zo van streek zullen ze zijn. Velen zullen dan tot Mij terugkeren, kinderen, want ze zullen verzoening zoeken. »»

De boodschap van 23 April 2011 zegt:

> «« Het is belangrijk aangaande De Waarschuwing één belangrijke les te onthouden. Deze Grote Gebeurtenis, als jullie allen niet alleen je zonden zult zien zoals Ik ze zie, maar ook de waarheid zullen begrijpen over het volgende leven, dient door gebed te worden opgevolgd. Helaas zullen velen daarna weer in zonde vallen. Nu is de tijd om je voor te bereiden waarmee deze toestand kan worden vermeden, door elke dag van je leven mijn kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid te bidden. Door er een gewoonte van te maken dit krachtige gebed te bidden, zullen jullie het niveau van bekering en geloof kunnen vasthouden dat daarna over de wereld spoelt [na De Waarschuwing]. Verheug je, bid en dank Mij, je Goddelijke Verlosser, voor deze grote Genade. Kniel neer en prijs God de Vader voor het Geschenk van mijn Offer. Gebed helpt om de zwaarte van de daaropvolgende vervolging door de wereldwijde Nieuwe Wereldalliantie te verlichten. »»

De vraag is wanneer De Waarschuwing gaat plaatsvinden. Vanzelfsprekend gebeurt dat voordat de Antichrist op het toneel verschijnt, waarvoor we de datum van december 2015 hebben vastgeprikt. Uit de zojuist geciteerde boodschappen blijkt dat de groeperingen die naar een totalitaire wereldorde streven na De Waarschuwing sterkt verzwakt zullen zijn. De Waarschuwing komt op een moment als de mensen ten einde raad zijn, zoals uit de boodschap van 16 april 2013 blijkt: *"Temidden van de beroering zal Ik Mijzelf eindelijk bekendmaken, en mijn Geest zal de aarde overspoelen, net op het moment dat de mensen geloven dat ze het niet meer aankunnen."* De contouren van hoe de wereld er vlak vóór De Waarschuwing uit zal zien tekenen zich reeds af: tekorten aan voedsel en electriciteit en financiële chaos; er zullen ziektes zijn en oorlog en geruchten van oorlog, dan hier en dan daar.

Het is wel duidelijk dat De Waarschuwing voor een hereiking van het wereldgebeuren zorgt, maar de voorspelde Antichrist zal hoe dan ook komen, want de Bijbel moet vervuld worden. Zoals uitgelegd zou de Antichrist zich in december 2025 aan de wereld presenteren. Aangezien er na De Waarschuwing een kalme periode komt en een hernieuwde Globale Wereldalliantie tijd nodig heeft om zich te hergroeperen, is mijn inschatting dat er tussen De Waarschuwing en de entree van de Antichrist minstens twee jaar zullen verstrijken. De Waarschuwing zou dan niet later dan in 2023 moeten plaatsvinden. Laat ik het zo zeggen, het zou mij verbazen als het later was.

Eerst vindt de Innerlijke Verlichting plaats, waarmee het Atheïsme de das om wordt gedaan, maar waarmee tevens het Satanisme een nieuwe impuls krijgt, want het zorgt

134) Bestuurders van auto's of vliegtuigen, die door De Waarschuwing sterven, zullen geen ongeluk veroorzaken, want God zal daar ongetwijfeld een oplossing voor hebben.

voor een scheiding der geesten. Helaas zullen in de daaropvolgende maanden velen hun slechte gewoontes weer oppakken. Het zal beginnen als een klein stroompje dat langzaam aanzwelt. Daarmee wordt de weg gebaand voor de Antichrist. Indien we de Antichrist minder dan drie jaar gunnen – wat korter kan zijn indien voldoende mensen zich tot God keren en bidden – komen we ergens in 2028 uit als punt waarop de Antichrist door Gods adem vernietigd zal worden, zoals voorzegd: *"Dan zal de Goddeloze verschijnen [de Antichrist], die de Heer Jesus zal vernietigen door de adem van zijn mond en verlammen door de glans van zijn komst."* (2 Thess. 2:8) Ook van deze komst kennen we dag nog uur, maar die onzekerheid telt zich in maanden en niet in jaren zoals bij de finale wederkomst.

> Als de narigheid voorbij is, zal blijken dat onze Heer niet alleen overwinnaar is van de kwade machten en hun aanhang, maar óók dat Hij overwinnaar is in het aantal gereddenen – want, dat is het blijde nieuws, het gros der mensen zal worden gered. Ten lange leste zal de overgrote meerderheid voor God hebben gekozen: *"Deze berichten zullen verantwoordelijk zijn voor de redding van meer dan zeven miljard mensen."* (BdW 30-6-2013) Ja, want als op het allerlaatste moment Jezus *"zijn Hand van Barmhartigheid naar allen uitstrekt zullen maar zeer weinigen zijn [glorierijke] koninkrijk afwijzen."* (BdW 30-12-2014) En tevens beantwoordt dat de heel moeilijke vraag waarom God deze ellende over ons heen laat komen: die ellende noopt tot zelfreflectie. Niet dat God wil dat het zo gaat. Onze eigen daden als mensheid hebben Hem als het ware uitgenodigd zijn Oordelen uit te delen, waarbij God vooreerst streeft naar het heil van zoveel mogelijk zielen met instandhouding van de vrije wil. Daar kan niet aan getornd worden, want die is sacrosanct.

Aantekening d.d. 17 mei 2023 naar aanleiding van de laatste ontdekkingen betrekking hebben op de Bijbelse Zondvloed (laatste aanpassing mrt 2024)

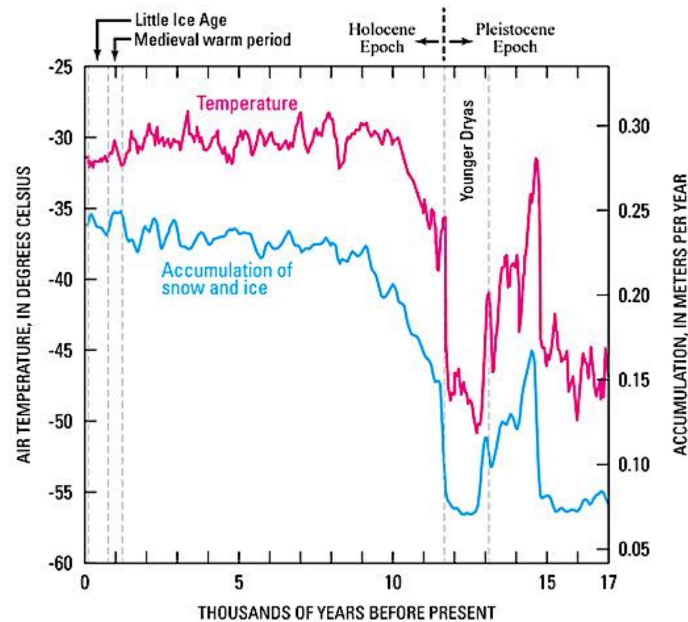
Overzicht: De afgelopen 15 jaar is enorm veel wetenschappelijk onderzoek gedaan naar de overstromingen die de aarde sinds het eind van de laatste ijstijd hebben geteisterd, te beginnen vanaf 18.000 jaar voor Christus. Dat smeltproces ging niet geleidelijk zoals men eerst veronderstelde, maar ging gepaard met ontladingen waardoor massa's smeltwater die zich op de ijskappen hadden verzameld, telkens catastrofaal neerstortten, opnieuw en opnieuw en opnieuw. Het oceaanwaterniveau stond aan het eind van de ijstijd zo'n 120 tot 160 meter lager dan momenteel het geval is. De grootste vloedgolf vond plaats in het jaar 9549 vóór Christus toen tien miljoen kubieke kilometer smeltwater naar beneden raasde, waardoor het zeewaterniveau in luttele dagen 50 meter omhoog steeg. Dat was wat in de Bijbel gekend staat als de zondvloed. In Genesis 11 staat dat Arfaxad twee cycli na de zondvloed werd geboren, gewoonlijk vertaald met twee jaren nadien. Maar zo staat het niet in het Hebreeuws! Adam werd volgens de traditionele telling in het jaar 4005 vóór Christus geboren. De twee cycli van elk 60x60 jaar uit Genesis 11 moeten daarbij worden opgeteld om op zijn correcte geboortejaar uit te komen, als volgt berekend: 4005 plus 7200 = 11205 v. Chr. Welnu, 1656 jaar later vond de zondvloed plaats. Die 1656 volgt de traditionele chronologische telling.

Zoals we Gods oordeel met water hadden (de zondvloed) en een oordeel in bloed (het offer van Golgotha), gaan we nu een oordeel in vuur tegemoet (het oordeel der naties). Wat de zondvloed betreft hebben Graham Hancock, die geen Christen is, alsook dat van Gregg Braden (min of meer New AGE) veel nuttig werk verricht. De PBS (Panin Bijbel Statistiek) loopt tot aan de geboorte van Jezus Christus tot bijna 4000 jaar vanaf Adam, geheten AM 4000 (Anno Mundi). Panin berekent de zondvloed voor het jaar 2349 BC. Welnu, het is 100% zeker dat er rondom die tijd, noch in het geologisch archief noch historisch, geen overstromingscalamiteit was, maar wel veel eerder. Voor iets dergelijks moeten we teruggaan naar het eind van de zogenaamde Younger Dryas, een tussentijdse ijstijd omvattend van 1200 jaar, die volgens de huidige wetenschap abrupt tot een eind kwam in ongeveer het jaar 9600 BC. Er bestaat grosso modo een hiaat van 7200 jaar tussen de PBS en de vondsten uit het geologisch archief. Genesis 11:10 vermeldt dat Arfaxad, zoon van Sem, twee jaar na de zondvloed werd geboren. De Hebreeuwse grondtekst luidt: "twee volledige cycli daarna"—שְׁנָתַיִם אַחַר 'shenathayim achar', of twee volledige zonnerevoluties daarna (of jaren van dagen) na de zondvloed. We komen shenathayim ook op twee andere plaatsen in Genesis tegen. Zie Genesis 41:1: "Twee volle jaren"—שנתים ימים 'shenathayim yamim', twee volledige zonneomwentelingen na de gebeurtenissen vermeld in het vorige hoofdstuk. Er staat hier 'yamim' (jaren) in plaats van het 'achar' van Genesis 11:10 wat 'nadien' betekent. Aangezien voor dit soort berekeningen bij een profetisch jaar (een korte cyclus) meestal het getal 360 wordt gebruikt (volgens het 60-tallige systeem, zoals op onze klokken) of 3600 bij een lange cyclus, overeenkomend met het aantal seconden in een uur,[135)] mogen we 'shenathayim achar' vertalen als 2x3600 jaren nadien (na de zondvloed).[136)] Voor het getal twee gebruikt het Hebreeuws gewoonlijk 'shettayim', cf.

---

135) In Soemer kende men het 60-tallig systeem zoals gebruikt in de stad Ur III, waaruit Abraham emigreerde. In het Soemerisch worden de getallen van 1 t/m 5, en 8 (2x vier vingers), 10 (2x5^{e} vinger), 20 (4x5^{e} vinger), 60 (12x5^{e} vinger) en 3600 aangeduid met eenvoudige woorden. Alle andere getallen bestaan uit een combinatie van deze cijfers. Het grootste gekende getal in die tijd was 3600 of één sar (wat ook 'totaliteit' betekent), zoals blijkt uit de Soemerische lexicons zoals te vinden op het internet. Sar betekent ook 'veel, alles, wereld, horizon, cyclus'. Sár is een generaal die 3600 soldaten aanvoert (Sárgon is een machtig vorst); een iku (uur) is een oppervlakte van 60 shekel (minuten) bestaande uit 3600 mini-shekel (seconden). Een mini-shekel heet een 'gíntur'.

Strong's 8147. Indien Christus' geboortejaar in 8 BC was (zoals in "Proofs of the Life and Death of Christ" aangetoond) hetwelk in AM 3997 plaatsvond, en indien Panins calculatie wordt toegepast voor het begin van de zondvloed, d.w.z. in AM 1656, **dan geeft een eenvoudig rekensommetje aan dat de zondvloed in werkelijk plaatsvond in 9549 BC** (3997+8 - 1656 + 2x3600).

Dit betekent dat er twee naast elkaar staande chronologieën zijn, de Bijbelse, die ontstaat door Bijbelse leeftijden en gebeurtenissen bij elkaar op te tellen en degeen die we zojuist hebben vastgesteld. De Bijbelse chronologie geeft aan dat Adam rond het jaar 4000 voor Christus werd geboren, terwijl voor de alternatieve daar 7200 jaar bij dient te worden opgeteld. Hoe kunnen we die twee met elkaar rijmen? Welnu, het genesisverhaal tot aan de zondvloed is een overlevering die we wereldwijd tegenkomen, in meer dan 200 varianten (zie o.a. "List of flood myths", Wikipedia).[137)] De Bijbelse was een bestaande die door Mozes op schrift werd gesteld, wat door het feit wordt geïllustreerd dat er twee scheppingsverslagen zijn, een in Genesis hfst. 1, en een in hfst. 2. In de eerste worden de dieren vóór de mens geschapen en in de tweede is het juist anders-

136) Voor de shenathayim cyclus gebruiken we het zestigtallig stelsel, passend bij de telwijze van de stad Ur van Abraham. Deze telwijze is gebaseerd op vingertellen zoals nog steeds in Australië gebeurt als aan het eind van het seizoen de veestapel met kleine helicopters wordt samengedreven. Als ze dan de kraal binnen hollen worden ze aldus bij de ingang geteld. Dat gaat als volgt: de rechterhand telt met de duim de vier vingers. Bij vijf wordt met de linkerduim opeenvolgend een kootje van de linkerhand aangedrukt. De duimen doen het telwerk, de vingers zijn het telraam. Het Soemerische telraam (als een één op vier apparaat) verscheen tussen 2700 en 2300 voor Christus als een weerspiegeling van het vingertellen. Aangezien er 12 kootjes op de vier vingers zijn krijgen we 12x5 = 60 zoals op een uurwerk. Bij grote getallen worden ook rechts de kootjes geteld, wat een gros geeft van 144 (12x12). Het jaar is in 12 maanden verdeeld en de zodiac kent 12 sterrebeelden. De gradenboog telt 360 graden, verdeeld in 5 geeft 72. Het getal 360 komt overeen met het aantal dagen van een jaar, waarbij 365 een afwijking zou zijn van het ideaal. Bij de tolbeweging van de aarde neemt elke graad van de cirkel 72 jaar in beslag, om precies te zijn 71,59. In totaal duurt de precessie van 360 graden 25.772 jaar (360 x 71,59). Jezus stuurt 72 mannen uit om de blijde boodschap te brengen. In een ander evangelie staat 70. Blijkbaar hebben twee zendelingen het voor wat voor reden dan ook laten afweten. Waarom heeft de dag 24 uren van tweemaal twaalf? Er is een tweedeling van dag en nacht, lijkt het vanzelfsprekende antwoord.

om, wat twee dingen betekent: het scheppingsverslag van zes dagen moet niet letterlijk maar schematisch worden opgevat, en het betekent ook dat er in die tijd, net als nu, verschillende overleveringen bestonden. De scheppingsverslagen bestonden al, maar het zijn Gods woorden die Mozes als Gods notulist heeft opgetekend. Het is daarom aanvaardbaar dat er twee naast elkaar staande chronologieën bestaan. Indien de zondvloed in 9549 BC plaatsvond volgt daaruit dat Noach veel en veel langer leefde dan tot nog toe aanvaard. In plaats van op zijn 950e te sterven, overleed hij op de leeftijd van 950+7200 jaar, d.w.z. 350 jaar na onze traditionele zondvloedstelling. (In het Vrederijk zullen sommigen helemaal niet sterven!) We dienen te beseffen dat Noach de laatste zuivere afstammeling was van Adam en Eva; zelfs zijn vrouw was onzuiver. Er staat immers: *"Noach was een rechtvaardige, een onbevlekte (onberispelijke) onder de mensen van zijn tijd."* (Gen. 6:9) De anderen van het Adamitische geslacht waren hybriden, wat het eerste vers van hoofdstuk 6 lijkt te aan te geven. Deze voor u wellicht nieuwe gedachte is al door anderen verwoord en hoeft niet bij voorbaat te worden afgeschreven.

Goliath was overduidelijk een hybride, maar die van gewoon postuur waren dat ook. Ook wij zijn zonder uitzondering hybriden en dat is een der redenen waarom de kinderdoop benodigd is. En nu opnieuw zijn de wetenschappers bezig met het knoeien aan onze DNA. Een déjà vu. Er zijn aanwijzingen dat door de COVID vaccinaties hybriden zijn geboren, met een kansberekening - een ruwe schatting - van 1 op 100 miljoen. Op het internet werden in 2021 voorbeelden getoond van babies die al na drie dagen geheel zelfstandig konden lopen. In een kamp verzameld kunnen ze met de kampioenen gaan klonen. Het klonen van honden, katten, paarden, etc. wordt steeds meer 'common business', en van daaruit naar mensen toe is slechts een kleine stap. In Zuid Korea, wordt door Sinogene en Sooam Biotech Research Foundation $100.000 per kloon in rekening gebracht (wereldwijd in 2023, vooral in de US, bestaan duizenden gevallen van het klonen van honden, o.a. bij die van Barbara Streisand). In Starwars is er sprake van de 'clone wars' en in de populaire televisieserie SG1 (Stargate 1) wordt een 'onmens' ten tonele gevoerd die binnen enkele maanden volgroeid was. Ik denk dat dat soort dingen niet zomaar uit de lucht is komen vallen en steeds meer trendy wordt. Het is wel griezelig waar ze mee bezig zijn. In totaal zouden er zo'n veertig mu-

---

137) Joseph Edkins behoorde tot de London Missionary Society en verbleef 57 jaar in China. Hij wist alles van de Chinese religies, was taalkundige en filoloog en een zeer productief schrijver. In 1893 publiceerde hij een boekje bij The Religious Tract Society (opnieuw uitgegeven in 2005): "The Early Spread of Religious Ideas", dat betrekking heeft op ons onderwerp. Het kan worden gedownload bij het Internet Archive. Opmerkelijk zijn zijn gedachten over de mythologische overlevering (p. 49): "De geschiedenis, zelfs als die vergeten is, is reëel vanaf het allereerste begin. We zijn geneigd dit te vergeten en er genoegen mee te nemen alles als mythologisch te zien. Laten we ons liever ontdoen van het omhulsel dat de kern aan het zicht onttrekt. De kern is waar terwijl de mythologie die er omheen zit vals is. Het is de goddelijke leer die tot de kern behoort en daarom waard om ontdekt te worden." Het lijkt het omgekeerde te zijn van wat op school wordt geleerd. Integendeel, de geloofssystemen in onze wereld begonnen als monotheïsme (Noach was een monotheïst!) die vervolgens in polytheïsme degradeerden. Zoals Edkins op de volgende pagina zegt: "Eerst was er het monotheïsme en de morele wet, toen kwam de verering van de hemel, de zon, de maan en de planeten en vervolgens ontstonden de mythologieën." Hij vervolgt op pagina 52: "We moeten de Pentateuch kunnen toewijzen aan de periode die eraan werd toegekend door de Joden en de eerste Christenen. Anders kunnen we de nauwkeurigheid van de details over het oude Egypte die daarin voorkomen niet verklaren. Het bestaat uit [Mozes' eigen manuscripten] en die van verschillende schrijvers [alsook mondelinge overleveringen] die door Mozes [onder leiding van de H. Geest] zijn geselecteerd, alsook [kort na] zijn dood zijn samengevoegd door hen die zijn geest deelden en goddelijke bijstand genoten."

tanten geboren kunnen zijn als direct gevolg van de COVID-vaccinaties, waarvan er zes zouden voldoen aan de selectiecriteria. Deze kampioenen zouden dan bestemd kunnen worden voor kloonexperimenten om het elitekorps van de Antichrist uit de grond te stampen. De gang naar volwassenheid duurt voor die onmensen misschien 5 jaar of minder (uitgaande van de leeftijd dat ze begonnen te lopen), en de reproductieve leeftijd zal dan op ongeveer de helft van die leeftijd liggen, waarna gekloond kan worden, dus in 2024. De 'terroristen' die daaruit voortkomen zullen imposant zijn maar niet reusachtig; ze moeten wel in een Humvee passen! Lang geleden waarschuwden Maria Esperanza en andere Christelijke profeten dat misbruik van technologie – goddeloze technologie toegepast op het klonen van mensen – rampzalig zou uitpakken.

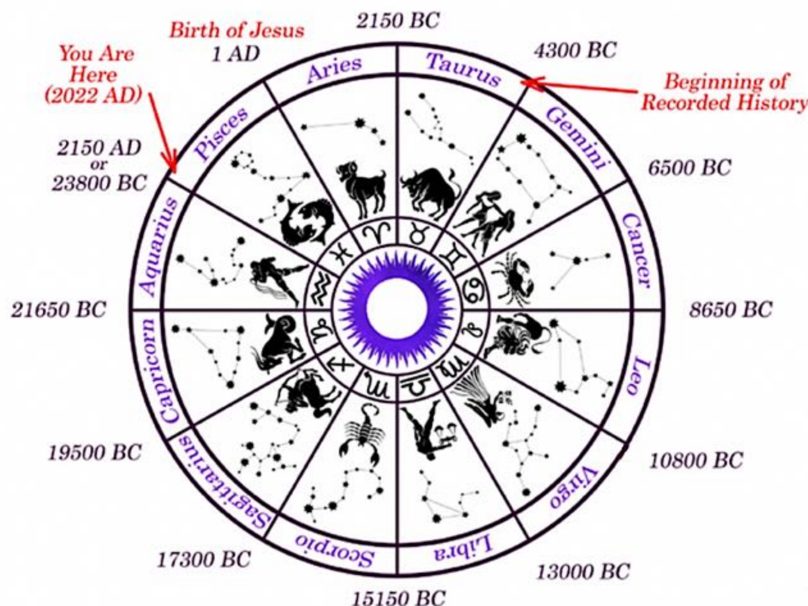
Indien de zondvloed in het jaar 9549 BC heeft plaatsgevonden dan is de schepping van Adam in het jaar 11.205 BC geweest, wat een half millennium voor het begin van de Younger Dryas was. Het is vermeldenswaard dat het onderzoek van de megalithische monumenten aantonen[138)] dat er reeds voor die tijd mensen op aarde rondliepen met een hoogontwikkelde beschaving; de Indiase Rig Veda (vertaald: Boek der Waarheid), die in het Sanskriet is geschreven, gaat ook veel verder terug dan de twaalfde millennium voor Christus, is in feite het oudste boek ter wereld, maar die waarheid leidt helaas niet tot aanbidding van de God, schepper van hemel en aarde, maar naar een aanbidding van de schepping zelf. We hoeven niet verbaasd te staan over het bestaan van een precreatie, want Adam – wat God (of zalving) in het bloed betekent (Alef-Dam) – is geschapen ter regeneratie van de schepselen der precreatie. (Christus is Grieks voor het Hebreeuwse Messias, en betekent 'gezalfde'.) Adam en zijn wederhelft vormden samen dankzij de Zalving een perfecte en gezegende Eenheid, maar iets kwam tussenbeide waardoor tweespalt ontstond. Echter, God liet zijn eigen Zalving niet in de steek. Hij volgde zijn gezalfden en hun volk en bleef bij hen. Sindsdien kennen we Hem als de Emanuel (God met ons). Adam en de Mannin werden in een aparte scheppingsdaad door God gecreëerd omdat God voor hen een roeping had voor het toen al bestaande menselijk geslacht – de pygmeeën en de bushmen (Khoi San) stammen echt niet af van Adam, net zo min als de reuzen van weleer. Het paradijsverhaal gaat over de Mens (hoofdletter M), die Ene Gezalfde (de aaneenkleving van Adam en Eva), de sublieme uitdrukking van de God die Eén is. God maakte die ene persoon zijn partner (enkelvoud voor de twee). Tenslotte moest deze eenheid antitype op de slang zijn. In hun roeping dienden Adam en Eva in een tabernakeldienst, wat een manier is om uit te drukken dat zij aangesteld waren om het menselijk geslacht der precreatie nabij de tegenwoordigheid Gods te brengen. Zij moesten bemiddelend optreden tussen het allerheiligste en de mensheid wat enigszins te vergelijken valt met het gewijde priesterschap uit later tijden. Met hun smartelijke kreet: "Heer, spaar Uw erfdeel!" dienden ze in te staan voor de heiligheid van hun opdracht om het geweten van de mens der precreatie in de rangorde van koningen tot rust te brengen.[139)] Hun roeping was om 'Eén' te zijn, waarbij ze vooral de Ene Zalving van de Ene God moesten uitdragen. Zij moesten Gods Liefde openbaren aan een wereld die uit tweeheden bestaat, of zoals Darwin het uitdrukte: welke verwikkeld is in een strijd om het bestaan onder het recht van de sterkste. Daarom had God een representant nodig om zijn 'Eén'-heid uit te dragen. Adam en zijn wederhelft werden gezalfd om in deze roeping te gaan staan. Helaas werd de aaneenkleving gekloven (in het Engels tweemaal hetzelfde woord 'cleave', in Hebreeuws tweemaal 'bak' cf. Strong's 1234 en 1692). De Bijbel is geconcentreerd op het Adamitische geslacht. Als staat geschreven dat door de zondvloed

---

138) Zie dienaangaande de boeken en YouTube presentaties van Graham Hancock, zoals "Fingerprints of the Gods" en "Underworld, the Mysterious Origins of Civilization".

allen omkwamen uitgezonderd degenen die hun toevlucht in de Ark zochten, dan wijst dat uitsluitend op hen die tot het Adamitische geslacht behoorden.

Na deze degressie gaan we verder met het zondvloedverslag. Hancock postuleert een gigantische vloed die het einde inluidde van de Younger Dryas die, gaat hij verder, volgens het geologisch archief rond het jaar 9600 BC plaatsvond, getypeerd als de “Meltwater Pulse 1B”. Volgens Wikipedia sloeg deze toe in de periode lopend van 9500 tot 9200 BC. De exacte datum kan met de huidige wetenschappelijke methodiek niet worden vastgesteld. Het hierboven berekende jaar van 9549 BC ligt binnen de waaier van mogelijkheden van Meltwater Pulse 1B. Past ook bij wat Plato noemde aangaande de wereldwijde vloed. Hij vertelt dat die negenduizend jaar voor Solon plaatsvond. Volgens Plato had Solon (ca 630 - ca 560 BC) dat van Egyptische priesters vernomen. Er schijnen nog steeds hiëroglieven te bestaan die dat verhaal onderbouwen. Voor meer details zie YouTube: “The Younger Dryas was a sustained global cataclysm” - Graham Hancock (11 Jan. 2023) – niet meer dan 12 minuten.

Sinds 1980 is heel wat kennis vergaard over de periode na de ijstijd, waarin de wereld zoals we die nu kennen is gevormd. De ijstijd bereikte het LGM (Last Glacial Maximum) niet later dan 18000 BC, waarna de grote afsmelting begon. Destijds stond het niveau van de oceanen 120 tot 160 meter lager dan tegenwoordig; het onttrokken water bevond zich in de ijsmassa’s die vaak 4 kilometers dik waren en 30% van het aardoppervlak bedekten. De morenen in Nederland zijn daar een overblijfsel van, gekend

139) Deuteronomium 16:18 tot 21:9 legt de rangorde der koningen uit. Deut. 17:8-13 bespreekt de goddelijke constitutionele wet en zijn centrale verklarende en priesterlijke autoriteit. Deut. 17:14-20 bespreekt de door God gekozen koning die in de uitvoering van zijn taak godvrezend moet zijn. Hij vertegenwoordigt de hoogste politieke autoriteit en moet als zodanig God vrezen en onbevreesd zijn voor de mensen, zoals de zeer geliefde Marie Leckzinska (1703-1768), koningin van Frankrijk, naar voren bracht: “Het menselijk opzicht dat voor alle Christenen uit den boze is, betekent een ware geloofsafval bij hen die leiding moeten geven en onderrichten.” Deut. 18:19-22 bespreekt de profetische leiding waar de politieke en priesterlijke sfeer zich beide op moeten oriënteren. Dit zijn de drie bijbelse categorieën van gezalfden. Bij die der profeten legt de Bijbel minder nadruk op de zalvingsrite maar eerder op de gave van de Geest. Met Adam en Adamah werden in het ‘ene’ paar alle drie de funkties tot stand gebracht in een geest van grote eenheid-lieflijkheid.

als de Utrechtse Heuvelrug. Een bijkomende essentiële factor is dat bij het verdwijnen van de ijsmassa's de druk op de aardkorst werd herverdeeld, wat voor tektonische onrust zorgde, aardbevingen en vulkaanuitbarstingen alsook bergvorming.

Het smeltproces ging geleidelijk, maar in eerste instantie baande het meeste smeltwater zich geen weg naar de oceaan en hoopte zich bovenop het ijs op in ontzagwekkende meren die door ijsbarrières werden begrensd. Thans is men het erover eens dat het meeste smeltwater niet geleidelijk wegstroomde maar dat er telkens mega-ontladingen waren met desastreuse vloedstromen, soms tientallen kilometers breed, opnieuw en opnieuw en opnieuw. Dit patroon komt heel duidelijk naar voren in het geologisch archief dat zich in de noordelijke regio van de Verenigde Staten openbaart. Drie van die ontladingen waren mondiaal en ronduit titanisch. De grootste was die van de Bijbelse zondvloed waarvan we nu weten dat dit de Meltwater Pulse 1B was.

Een der vloedstromen, een grote, is gekend als de Laurentide dreinering (Hudson Baai) rond 6200 BC toen in luttele dagen een vloed naar de Labradorzee stroomde van misschien 100.000 kubieke kilometers smeltwater vermengd met ijs en rotsen, hetgeen de oceaan naar schatting met een halve meter omhoog stuwde. (Zie pp. 82-86 van Hancocks "Underworld".) Als een ijsprop brak onstond een vloed die alles op zijn baan meesleurde. De Younger Dryas werd in gang gezet door een zogenaamde metalen komeet van misschien 4 kilometers doorsnee die, voordat deze de aarde raakte, in duizenden gloeiende brokken uiteen spatte en zich van noord tot zuid over de aarde uitspreidde, te vergelijken met wat we in 1908 in Tungusko hebben gezien toen 18 miljoen bomen werden platgeslagen, maar dat betrof slechts één brokstuk. Deze inslagen aan het begin van de Jonge Dryas veroorzaakten aanvankelijk een grote stroom smeltwater, maar niet voor lang. Het ontstane roet in de lucht veroorzaakte een extreem snelle temperatuurdaling van zo'n 10º Celsius. Zie YouTube: "The comet impact which caused the Ice Age Masss Extinction", Geology Hub (19 mei 2022) - 4,5 minuten.

Pulse 1B aan het eind van de Younger Dryas was een wereldwijde vloed van misschien wel 10 miljoen kubieke kilometers smeltwater die de oceanen in zeer korte tijd met wellicht 50 meter omhoog stuwden. Hier zien we de Bijbelse zondvloed wetenschappelijk onderbouwd, maar er is nog veel onderzoek nodig. De zondvloed zou in gang kunnen zijn gezet door een enorme komeet van ijs en gruis (een asteroïde) die op de oceaan vallend uiteen is gespat, waardoor gigantische stoommassa's in de lucht werden geworpen, die tot torentionele stortbuien aanleiding gaven, het begin inluidend van de zondvloed. De wolkenmassa's zorgden in eerste instantie via een broeikaseffect waardoor de temperatuur omhoog schoot. Dit zorgde op zijn beurt dat de noordelijke ijsmassa's en meren van smeltwater catastrofaal in beweging werden gezet. Na die catastrofe kon de aarde een warmer klimaat tegemoet zien, het klimaat waarin we nu leven.

Interessant in dit verband zijn de piramide van Gizeh en de Sphinx. De Sphinx is uit een rotsheuvel gehouwen en de megalieten die op die manier vrijkwamen dienden voor de basis van de drie piramiden van Gizeh. Er is vastgesteld dat de basis van de piramiden en de Sphinx van precies hetzelfde materiaal zijn gemaakt en dus gelijkertijd werden gebouwd. De configuratie van de drie Gizeh piramiden komt overeen met de constellatie van het sterrestelsel Orion in exact het jaar 10.450 voor Christus, wat zo'n duizend jaar voor de zondvloed was. Deze datum geeft het begin aan van een nieuwe 30.000 jaar durende opwaarts gerichte cyclus van Orion (vanuit de aarde bekeken). Maar dat hoeft niet te betekenen dat de piramiden op dat moment werden neergezet. De Sphinx komt overeen met de overgang van Virgo naar Leo in 10.900 BC, ongeveer

ten tijde van het begin van de Younger Dryas. Het zou kunnen dat de bouw van de piramides van Gizeh werd stilgelegd toen de zondvloed over de aarde raasde. Pas onder Farao Cheops (of Khufu) werd in ongeveer 2550 BC de constructie voltooid. De blokken ter voltooiing van de monumenten, die elk 20 ton wegen, werden niet verplaatst maar ter plaatse gegoten. Dat gebeurde met een soort kalkstenen betonspecie, een zogenaamde geopolymeer (zie het werk van Joseph Davidovits). Deze geopolymeren kennen een veel grotere hardheid dan het oorspronkelijke ongemalen kalksteen. Robert Schoch heeft peer-reviewed aangetoond dat de kalkstenen Sphinx (geen geopolymeer) door duizenden jaren watererosie is aangetast met erosiegroeven tot drie en een halve meter diep (aan de achterkant van het beeld). De basis van de piramide van Gizeh (onder de buitenbekleding) toont hetzelfde erosiepatroon. Zie YouTube: "The Schocking TRUTH about how they built the Pyramids" - Gregg Braden (Apr. 27, 2023), ruim een uur lang, maar alleen de eerste 30 minuten zijn interessant. In de eerste twee weken dat het op YouTube stond werd het 1,4 miljoen keer bekeken! Dat de piramiden in de tijd van Farao Cheops zijn voltooid blijkt uit een van de lange gangen binnenin de piramide die in 2500 BC perfect gericht bleek te staan op de ster Sirius, gekend als de morgenster, met een jaaromgang van 365,25 dagen, waarvan de opgang aan de horizon nog voordat de zon opkwam in Egypte het nieuwe oogstseizoen aangaf. Interessante lectuur over het Gizeh-plateau is te vinden in hfst. 49 van "Fingerprints of the Gods" van Graham Hancock.

Wie is Gregg Braden?

Gregg Braden is een veelvoudig New York Times bestseller auteur en onderzoeker. Hij staat bekend als iemand die wetenschap, spiritualiteit en menselijk potentieel met elkaar verbindt. Hij is lid van de American Association for the Advancement of Science (AAAS) en ondermeer actief bij het HeartMath Global Coherence Initiative en The Arlington Institute.

Plato over Atlantis en Amerika

Het verhaal over de verloren eilanden van Atlantis komt uit de Socratische dialogen, genaamd "Timaeus en Critias", door Plato rond het jaar 360 v. Chr. geschreven. Plato beschrijft hoe Critias laat weten wat zijn grootvader van Solon (ca 630 - ca 560 v.Chr.) had gehoord, de Atheense wetgever en een der zeven wijzen van het oude Griekenland. Dit verslag over de Atlantis was afkomstig van een Egyptische priester uit de stad Sais, die bekend stond om zijn historische archieven. De Griek Solon was naar Egypte gereisd waar hij een priester ontmoette die Egypte met Athene vergeleek en over de goden sprak en de geschiedenis van beide landen. Eén van die verhalen ging over de Atlantis. Er werd ook gesproken over een tweede gebied voorbij de verzonken landen, ten westen van Atlantis, dat na een reis van vele dagen kon worden bereikt.

Toen Solon een verhaal voor een gedicht zocht, ontdekte hij vreemde plaatsnamen die afkomstig waren uit de oude Egyptische geschiedenissen [wat betekent dat de naam Atlantis eerder Koptisch of anderszins is, maar zeker niet van Griekse oorsprong]. Solons overgrootvader Dropidas bezat Egyptische geschriften waar die namen in voorkwamen, en deze had Solon bestudeerd toen hij nog jong was. Blijkbaar bracht dit hem ertoe om volwassen geworden naar Egypte af te reizen om de zaak verder uit te diepen.

Dialoog tussen Solon en een Egyptische priester (zoals beschreven door Plato):

> «« In de Egyptische delta, aan de monding van de Nijl, is er een bepaald district dat Sais heet [waar een belangrijk studiecentrum was]. Toen Solon in deze stad kwam werd hij met grote eer ontvangen [aangezien hij reeds een zekere reputatie had verworven]. Hij vroeg de priesters die in dit soort zaken het meest onderlegd waren naar [gebeurtenissen in] de oudheid. Een van hen, van zeer hoge leeftijd, zei: *"O Solon, Solon, jullie Hellenen zijn niets anders dan kinderen, want er is niet één oude man onder jullie."* Solon vroeg wat hij daarmee bedoelde. *"Ik bedoel dat jullie in wat je denkt allen jong zijt. Er bestaat geen kennis bij jullie die van geslacht op geslacht is overgeleverd, noch enige kennis die op zeer oude bronnen is gestoeld."* »»

Hier volgt een deel van Plato's tekst uit Timaeus en Critias:

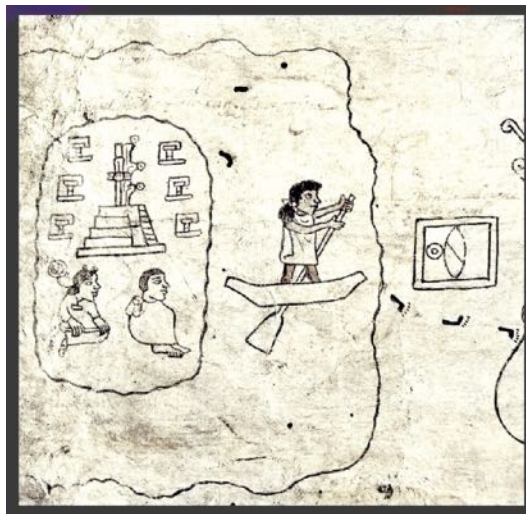
«« Dit rijk kwam voort uit de Atlantische Oceaan, want in die tijd was de oceaan bevaarbaar. Er was een [een groep] eiland[en] [de nu verzonken Atlantis] gelegen voor de Zuilen van Heracles [ten westen van de Straat van Gibraltar]. Het eiland [de kustlijn van het grootste] was groter dan Libië en Azië [Turkije] samen en moest worden gepasseerd om bij het 'andere eiland' te komen. Verder reizend kom je misschien bij de hele [landmassa] van het tegenoverliggende continent [nu Amerika genoemd], dat door de 'ware' oceaan wordt omringd [de grote oceaan tussen de Atlantis en Amerika betekent dat de Atlantis dichter bij Europa lagen dan de Verenigde Staten]. Houd er rekening mee dat onze zee [de Middellandse Zee], die achter de Zuilen van Heracles ligt, in verhouding slechts een haven is, met een smalle ingang, maar dat die andere [in het westen] een echte zee is, waar aan de tegenoverliggende kant [Amerika] zich werkelijk een grenzeloos continent bevindt. [Wat betreft het 'andere eiland', is het goed te weten dat in de oudheid een eiland heel goed een continent kon zijn zoals Amerika of Afrika, want eiland betekende alleen dat het mogelijk was eromheen te varen, ongeacht de grootte, of dat het nieuw ontdekt land was dat nog onvoldoende was verkend.]

Laat ik [Critias] beginnen met op te merken, ten eerste, dat [zoals Solon had verteld] 9.000 jaar waren verstreken sinds de oorlog die naar verluidt plaatsvond tussen de mensen die buiten de Zuilen van Heracles woonden [in de Atlantische Oceaan] tegen de mensen die daarbinnen woonden [die van de Mediterraanse contreien]. Van de Mediterrane strijders wordt gezegd dat Athene de veldslag aanvoerde, terwijl hun vijanden door de vorsten van de Atlantis werden aangevoerd [hetwelk, indien we naar de Pizzigano kaart kijken, uit een coalitie van eilanden bestond en daardoor is 'vorsten' in het meervoud]. Zoals gezegd, [had het grootste] een kustlijn die groter was dan die van Libië en Azië [Turkije] samen. [De Atlantis moet daarom vergeleken worden met de Azoren archipel waarvan geen der negen eilanden Azoren heet. De Azoren is meervoud en daarom spreken we altijd van 'de' Azoren, en dus is het 'de' Atlantis.]

Na deze grote oorlog [tussen het Atlantische leger en de Mediterrane coalitie] vonden er hevige aardbevingen en overstromingen plaats. [Dit moet de Grote Zondvloed zijn geweest, gesitueerd rondom 9.600 voor Christus, als we terugtellen vanaf Solon, ervan uitgaande dat hij naar Egypte trok toen hij ongeveer dertig jaar oud was.] En in één enkele dag en nacht van rampspoed tuimelden alle Atlantiërs in [de spleten van] de aarde, en op dezelfde manier verdwenen ook hun landen in de diepten der zee.

Nadat de Atlantis waren verzonken, was het een onbegaanbare barrière van modder geworden voor reizigers die vanaf daar [Straat van Gibraltar] naar de andere kant van de oceaan wilden varen. [Dit gedeelte over de onbegaanbare barrière is zonder enige twijfel een leugen om het geheim van de handelsroute te beschermen. Zie daartoe Strabo 3:5:11 en “Before Columbus” van Cyrus H. Gordon # 1971 (pp. 38, 40, 44). Op pagina 194 schrijft Gordon: *“Met onregelmatige tussenpozen bleven [na de totale vernietiging van Carthago in 146 v. Chr.] vanaf de Romeinse tijd tot aan de Renaissance transatlantische reizen plaatsvinden, maar ze werden geheim gehouden. Ter illustratie wijs ik op een grote verscheidenheid aan Romeinse munten die in Noord Amerika zijn opgedoken: te veel om louter toeval te zijn. Zo zijn er Hebreeuwse munten gevonden van de Bar Kochba opstand tegen Rome.”*] (Plato gaat verder:) Vele grote overstromingen hebben plaatsgevonden in die 9.000 jaar, want dat is het aantal jaren dat verstreken is sinds de tijd waarover we spreken; en sindsdien is er in al de eeuwen en veranderingen der dingen nooit een vermeldenswaardige vloed van sedimenten geweest die van de bergen naar beneden stortte. [Die stortvloed moet de smeltwaterpuls van de Zondvloed zijn geweest, die water en ijs bevatte, vermengd met modder, vegetatie en rotsen. In de geologie is een sediment getransporteerd materiaal dat op land of zeebodem wordt afgezet om uiteindelijk vast gesteente te vormen.]

Nu waren de Atlantis eens een groot en prachtig rijk bestaande uit verschillende eilanden die ook over delen van het [Europese] continent heersten. Verder hadden de Atlantiërs delen van Libië onderworpen achter de zuilen van Heracles, zelfs tot aan Egypte, en van Europa tot aan Tyrrhenia [locatie onzeker]. »» (Tot zover Plato waarvan we mogen aannemen dat het origineel aan enige corruptie onderhevig is geweest.)

Vertrek uit Aztlán komend van een eiland
Uit de Codex Boturini uit de 16e eeuw

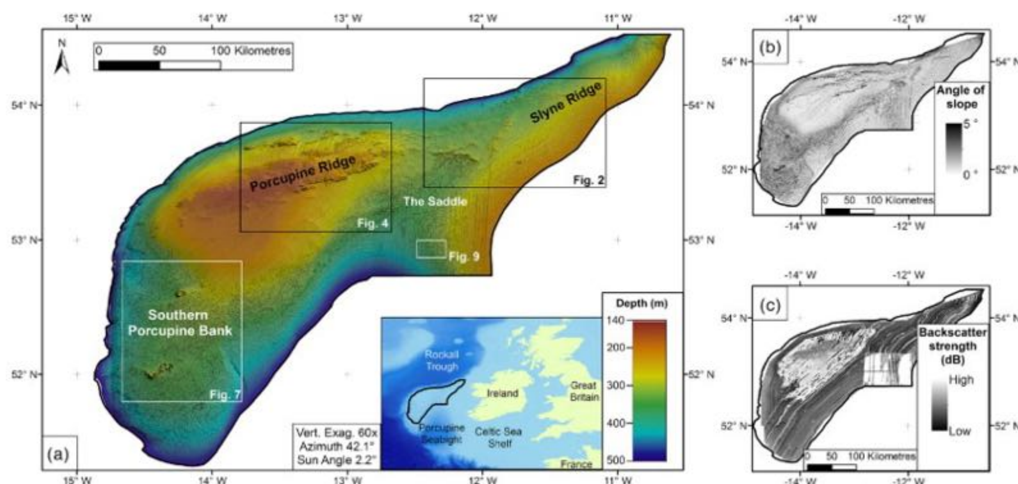
De Azteken hebben een verhaal over waar hun volk vandaan kwam wat aanleiding is geweest tot een intensieve wetenschappelijke discussie:

> ««« Aztlán (uit het Nahuatl: Astatlan) is het voorouderlijke thuis van de Azteekse volkeren. Aztlán wordt genoemd in verschillende etno-historische bronnen uit de koloniale tijd, en hoewel ze elk andere lijsten aanhalen van de verschillende stamgroepen die deelnamen aan de migratie van Aztlán naar Centraal-Mexico, worden de Mexicanen die Mexico-Tenochtitlan stichtten in alle verslagen

genoemd. Of Aztlán een echte locatie is of puur mythologisch is een discussiepunt. »» (Bron: Wikipedia onder Aztlán, 26 mei 2024.)

De overeenkomst tussen Astatlan en Atlan(tis) is opvallend. Dit lijkt een tweede bron te vertegenwoordigen over deze beroemde mythe. Of dit ook betekent dat de Azteken etnisch verwant waren aan de Atlantiërs, lijkt voorwaar een uitzinnige propositie.

Om antwoord te kunnen geven waar de Atlantis gelegen zou kunnen hebben, is de benadering eenvoudig: neem Plato op zijn woord. Dan moet het niet al te ver van Europa hebben gelegen, recht ten westen varend vanuit Spanje. Als we naar de oude zeekaarten kijken (de portolanen) van vóór de ontdekking van Amerika in 1492, komen er fascinerende details aan het licht. Het indrukwekkende boek uit 1966 van Charles Hapgood "Maps of the Ancient Sea Kings" (zeekaarten van de zeevorsten der oudheid) onthult dat in de middeleeuwse portolanen zeer exacte kaarttechnische kennis is verwerkt die de inzichten en mogelijkheden van toen verre overschreed. Die overgeleverde kennis gaat daarom terug naar tijden waarover ons historiografisch archief het antwoord schuldig blijft. Bij gebrek aan een alternatief zijn we gedwongen de basiskennis te situeren in de tijd die aan de Zondvloed voorafging, welke dus, in tegenstelling tot het wetenschappelijk dictaat, allesbehalve primitief moet zijn geweest. (De ondertiteling van Hapgoods boek zegt, terwijl hij niet wist van de datum van de Zondvloed: "Bewijs van geavanceerde beschaving in de IJstijd", maar dat gaat te ver.) Het is niet meer dan logisch dat de Zondvloed een terugslag op elk gebied heeft veroorzaakt, maar het is blijkbaar gelukt om de kaarttechnische informatie van generatie op generatie door te geven. Waarom? Omdat het in een essentiële behoefte voorzag, wat aantoont dat zeevaart sinds onheugelijke tijden de normaalste zaak ter wereld is geweest. Dankzij die kaarten heeft Columbus onbekommerd zijn tocht kunnen maken.

Porcupine Bank (destijds Hy-Brasil, Canaänitisch voor Eiland van Brazil/ijzer), voor het eerst in 1862 ontdekt door HMS Porcupine, een Brits zeil- en raderschip.

Die portolanen moeten serieus worden genomen, en daar gaan we ons nu mee bezighouden. Graham Hancock bespreekt in "Underworld" uit 2002 (pp. 512-16) de mogelijke situering van de oudheidkundige Atlantis aan de hand van die portolanen, met name de Zuane Pizzagano portolaan, waarin twee grote eilanden worden genoemd: Antilla en Santanaze, en ook een kleinere Hy-Brasil. De eerste twee liggen precies op de Mid-Atlantische Rug die tussen de twee continenten in ligt en het derde komt perfect overeen met de Porcupine Bank, die ongeveer 200 km ten westen van Ierland

ligt en waarvan het ondiepste gedeelte een waterdiepte heeft van minder dan 200 meter over een lengte van 200 km. Terwijl het verdwijnen van Hy-Brasil eenvoudig kan worden verklaard door overstromingen en gelijktijdige landverzakking, vormen de eerste twee een probleem omdat de Mid-Atlantische Rug thans op dat deel op meer dan 2 km onder de zeespiegel ligt. Dit, legt Hancock uit, zou veroorzaakt kunnen zijn door isostatische compensatie, want de gigantische druk van de kilometers dikke ijsmassa's zou een zogenaamd uitstulpingseffect (bulging effect) kunnen hebben veroorzaakt waardoor de Mid-Atlantische Rug naar boven uitpuilde omdat het een zwakke plek, een litteken in het aardoppervlak vertegenwoordigt. De Noord Amerikaanse, Euraziatische en Afrikaanse platen convergeren ter hoogte van de Azoren, een ongewoon type tectonische plaatgrens van drie ruggen, een omstandigheid die zich vaak in seismische en vulkanische activiteit uit. Er is een onderzeese vulkaan bij de Azoren, die voor het laatst in 1911 uitbarstte. De Azoren archipel bestaat uit negen eilanden met negen vulkanen. Volgens Plato had de Atlantis veel natuurlijke warmwaterbronnen. Toen de druk dramatisch afnam door de onvoorstelbare hoeveelheden smeltwater die naar beneden stroomden, gebeurde het tegenovergestelde en zonken de eilanden in spasmodische bewegingen naar hun oorspronkelijke posities terug. De gevestigde wetenschap gaat hier niet serieus op in, maar ik ben niet onder de indruk van de woorden van deze alwetenden die zeggen dat zulks 'onmogelijk' is. Hancock vermeldt, zonder naar de exacte bron te verwijzen, een oceanografische ontdekking van Sovjet signatuur tussen de jaren 1950 en 1980 van diep onder water gelegen ruïnes bij de Azoren, maar vooralsnog is daar geen verder onderzoek naar gedaan mede gezien de hoge kosten die zo'n ambitieuze onderneming met zich meebrengt.

De Pizziganokaart is door Zuane Pizzigano in 1424 gepubliceerd in Venetië, Italië. De kaart werd voor het eerst in 1953 tussen de duizenden manuscripten in de bibliotheek van de bekende verzamelaar Sir Thomas Phillipps ontdekt. Op de Noord Atlantische Oceaan staan een aantal spookeilanden. De eilanden Antilla en Santanazes en de kleinere Royllo en Tanmar verschijnen in het midden van de kaart en in de buurt van Ierland zien we Hy-Brasil, waarvan nu bewezen is dat het geen verzinsel is maar echt blijkt te hebben bestaan, wat een sterk argument vormt om die andere ontbrekende eilanden ook voor waar aan te nemen.

De Pizzigano kaart uit 1424

In zijn “Geografie” (2:3:6) maakt Strabo (64/63 BC - ca 24 AD) melding van de Atlantis waarbij hij een werk bespreekt van de polygeleerde Posidonius (ca 135 - ca 51 v. Chr.), die veruit de geleerdste man van zijn tijd was, zoals toen algemeen aanvaard:

> «« Hij (Posidonius) schrijft echter terecht aardbevingen en andere soortgelijke fenomenen, die zijn opgesomd, toe aan stijgingen, verzakkingen en veranderingen die in verschillende perioden de aarde hebben beroerd. Hij deed er ook goed aan om de opvattingen van Plato aan te halen om aan te geven dat de overlevering over de Atlantis eiland[en] als iets meer dan louter fictie kan worden bezien, want Solon vertelde op gezag van de Egyptische priesters dat deze eiland[en], die bijna net zo groot als een continent waren, vroeger hebben bestaan, alhoewel er geen sporen van zijn overgebleven. »» Opmerking: Plato zei niet dat de Atlantis zo groot als een continent was, maar dat het land daarachter, aan de andere kant van de oceaan, een uitgestrektheid bezat als van een continent. Plato spreekt over twee landen, het ene was verzonken maar het andere bleef.

APPENDIX 3

God probeert 'De Straf' te minderen

• Boek der Waarheid, 2 augustus 2011

Ik kom namens mijn Zoon Jezus Christus. Ik ben God de Vader en wil Mij tot de hele wereld richten. Ik tracht aan de ernst van De Straf een halt toe te roepen om de mensheid een kans te geven hun harten voor de waarheid van mijn bestaan te openen. Zij, mijn dierbare kinderen, moeten weten dat ik in de eerste plaats een God ben van Barmhartigheid en pas daarna van Gerechtigheid.

Mijn Barmhartigheid is tot buitengewone grenzen opgerekt. Ik zal dankzij de kracht van het gebed mijn hand in Barmhartigheid terughouden, zodat de mens de haat kan temperen die zich in vele zielen over de hele wereld manifesteert. Let op mijn kinderen, Ik waarschuw dat indien het jullie niet lukt om de verbreiding van de zonde te stoppen, dit tot een bestraffing voert die een groot deel van de mensheid zal vernietigen. Een dergelijke straf is niet gezien sinds de dagen van de zondvloed, die de Aarde in Noachs dagen verwoestte.

Ik zal niet langer toestaan dat jullie, mijn ondankbare kinderen, hen vernietigen die trouw aan Mij hebben getoond, noch zal Ik laten begaan en toestaan dat de Ene Wereldorde mijn schepping, mijn kinderen en mijn Aarde aantast.

Luister nu naar dit, een van de laatste waarschuwingen aan de mensheid. Keer je nu af van de weg der zonde en je zult gered worden. Keer je af van je blinde toewijding aan de verlokkingen van Satan en zijn verleidelijke bekoringen, die je door eigenliefde en materiële wonderen begeesteren. Mocht je doorgaan deze prachtige wereld, geschapen uit liefde voor jullie, op deze manier te ontheiligen dan zal jullie de mogelijkheid ontnomen worden nog verdere schade aan te richten.

Ik ben de God van liefde en lankmoedigheid, maar mijn geduld raakt op. Degenen die mijn kinderen blijven verminken en vernietigen door oorlog en controle over de wereldfinanciën, weet dat jullie dagen geteld zijn. Dit zal jullie laatste kans op verlossing zijn. Als je niet adequaat reageert tijdens het grote geschenk van Barmhartigheid dat 'De Waarschuwing' is, dan zullen jullie en je volgelingen worden vernietigd.

Mijn Glorie zal bekend worden bij elke man, vrouw en kind. Wie het pad naar mijn Koninkrijk kiest zal eeuwig leven hebben. Wie dat niet doet zal een duisternis ervaren zoals ze zich niet hadden kunnen of willen voorstellen.

Volgelingen van Satan, die willens en wetens zijn slechtheid verafgoden, aanhoor nu mijn belofte: 'Jullie, mijn verloren kinderen, zullen tijdens De Waarschuwing nogmaals de hand van liefde en vrede aangeboden krijgen.' Grijp die want het zal jullie reddingsboei zijn terug in de schoot van mijn liefde. Negeer mijn smeekbeden en je zal voor eeuwig lijden en nooit meer in de schoot van mijn geliefde familie terugkeren.

Dit nu, mijn dochter, is een van de belangrijkste waarschuwingen om je broeders en zusters te redden van het martelend vuur van de eeuwige verdoemenis.

De Allerhoogste Koning
God de Almachtige Vader

APPENDIX 4

Het Tweede Oordeel – Wie verdraagt de Komst van zijn Heerlijkheid?

• Boek der Waarheid, 4 december 2014

Mijn zeer geliefde dochter, wanneer de tijd komt voor mijn Tweede Komst zal een groot geluid worden gehoord als het geraas van donder, en de lucht zal worden geopend alsof een groot gordijn is opengegaan. Ik zal verschijnen in een groot wit licht, helderder dan de zon, en veel mensen zullen verblind worden door dit Grote Licht, dat Mij omringen zal. Hoe zuiverder de ziel, des te helderder zal hun gezichtsvermogen zijn, en ze zullen zich verheugen als ze mijn Gelaat zien.

Mijn Aanwezigheid zal de Aarde doen schudden en de grond zal beven. Dan zal er een grote stilte zijn en mijn stem zal weerklinken terwijl Ik verklaar dat Ik het ben, Jezus Christus. Er zal grote vreugde zijn aan de kant van degenen tot wie Ik zal roepen – degenen die gezegend zullen zijn met mijn Grote Barmhartigheid. Maar temidden van de liefde en de vreugde, zal er ook groot verdriet en angst zijn. Degenen die niets dan haat jegens Mij hebben, zullen op hun knieën zinken, kreunend van pijn en rondspartelend van woede en angst bij mijn aanblik. [Dit betekent dat dezen het Eerste Oordeel hebben overleefd, omdat Jezus de Barmhartige nog een mogelijkheid zag ze te redden bij zijn finale wederkomst, want in de jaren na het Eerste Oordeel werden dezen met zichzelf geconfronteerd zonder dat er demonen waren om roet in het eten te gooien; er was dus hoop. Het zijn deze mensen due met het Tweede Oordeel worden geconfronteerd.]

Degenen die op die Dag naar Mij uitreiken en Mij smeken hen in mijn Barmhartige Armen te nemen, zullen gered worden. Ik zal de armen uitstrekken naar zowel de verlorenen als degenen die te zwak zijn om Mij te zoeken. Ze hoeven alleen maar deze woorden te fluisteren: *"Jezus vergeef me mijn zonden."* En Ik zal ze met één beweging optillen en naar mijn Glorierijke Koninkrijk brengen.

Aan iedereen die bang is voor de Grote Dag van mijn Wederkomst, weet dat als je van Mij houdt, deze Dag je de grootste vreugde zal brengen. Als je Mij niet kent, en als je Mij op die Dag ziet, zul je naar Mij toekomen en je armen openen om Mij te begroeten. Slechts degenen die Mij haten zullen mijn Hand van Barmhartigheid weigeren. Ik vraag je op Mij te vertrouwen om je vrede te brengen, want het ligt nooit in mijn bedoeling om je bang te maken aangezien Ik een God van eindeloze liefde ben. Voor degenen onder jullie die mijn Grote Geschenk van het Eeuwig Leven aanvaarden is er helemaal niets om bang voor te zijn, en ik zal jullie langs dit pad leiden, de Grote Dag tegemoet.

Mijn Woorden kunnen hard zijn; de Waarheid kan heel moeilijk te accepteren zijn; maar zo is nu eenmaal de toestand van de wereld, veroorzaakt door de lelijkheid van de zonde, dat indien Ik u niet zou waarschuwen voor deze Dag, u niet voorbereid zou zijn. Het is vanwege Satan dat de pijn van de zonde zoveel onenigheid, verdriet en lijden in de wereld veroorzaakt, maar spoedig zal Ik een einde aan alle zonde maken.

Jullie Jesus

APPENDIX 5

De Panin Bijbelstatistiek (PBS)

Gods Unvolendete

Ivan Nikolayevitsh Panin (1855-1942) ontdekte dat de statistische wetmatigheden in de canons van het Oude en Nieuwe Testament op ontwerp zijn gebaseerd, dat zo gecompliceerd is dat het onmogelijk door mensen kan zijn ontworpen. Voor zijn methode heeft hij zich uitsluitend gebaseerd op wat de Bijbel zelf aangeeft. Daarmee heeft hij een boven iedere kritiek staande doorlopende bijbelchronologie weten vast te stellen, te beginnen bij Adam en bijna vierduizend jaar later eindigend bij de geboorte van onze Heer en Heiland. De wereld zit dus nu reeds in het zevende millennium, het millennium waarbinnen het Vrederijk past. De eindtijdklok is reeds ver over tijd.

De tijdsgebonden wijze van Gods handelend optreden veronderstelt een indeling van Gods scheppingswerk in zeven perioden, waarin ook de mens een taak heeft toebedeeld gekregen. Het getal zeven is een veel voorkomend getal in de Bijbel. Het belangrijkste aanknopingspunt vinden we in het scheppingsrelaas, waarbij de zevende scheppingsdag een soort ‘Unvolendete’ is. De Genesis 2:3 grondtekst leest: *“[In de 6 voorgaande dagen] schiep God om te kunnen maken [in de 7e die nog steeds bezig is].”* Deze speciale ‘dag’, die wederom uit zeven bestaat, vordert nog steeds richting eindbestemming. Het einde van die ‘dag’ kondigt de 8e dag aan, wat te vergelijken valt met het harmonisch octaaf. De achtste noot is gelijk de eerste van een nieuwe octaaf. Over het nog aankomende octaaf in Gods plan met de wereld, daar zegt de Bijbel nagenoeg niets over, en hoeven we ons momenteel niet mee bezig te houden.

De zevende-dags-sabbat, die nu gaat beginnen, gekend als het Duizendjarig Vrederijk, doet denken aan de toekomende wereld waarbij in een nieuwe bedeling Gods volk in groene weiden neerligt aan wateren der rust (menuhot). (Ps. 23:1) Menuha is het grondthema van de sabbat hetwelk van een intrinsiek positieve eis uitgaat waaruit vreugde, vrede en volmaaktheid ontspringen, om kort te gaan: heiligheid. De vervolmaakte wereld behoort toe aan de toekomende wereld, *“want de mensheid is nog niet in zijn rust binnengegaan en rust nog niet uit van zijn werk zoals God van het zijne uitrust. (…) Indien het volk Gods in het Beloofde Land reeds had kunnen rusten, zou God later niet over een andere dag hebben gesproken.”* (parafrase van Hebr. 4:10; 4:8)

De bijbelnumerieke methode

Panin werd in Rusland geboren. Omdat hij in samenzweringen tegen de Tsaar had geparticipeerd, werd hij verbannen. Na enkele jaren in Duitsland te hebben gestudeerd, vertrok hij naar de Verenigde Staten en ging daar aan Harvard studeren. Na in 1882 zijn diploma te hebben behaald, bekeerde hij zich vanuit het agnostisme tot het Christendom. In 1890 ontdekte hij enige van de fenomenale wiskundige ontwerpen die de Griekse tekst van het Nieuwe Testament en de Hebreeuwse tekst van het Oude Testament karakteriseren. Hij zou meer dan vijftig jaar van zijn leven geven aan de bestudering van de numerieke structuur van de Heilige Schrift, wat zijn gezondheid heeft aangetast. Hij zou meer dan 43.000 handgeschreven pagina’s met analyses produceren. Een uittreksel van zijn ontdekkingen werd gepubliceerd en wordt nog steeds uitgegeven. Panin gebruikte als basis voor zijn onderzoek de Griekse uitgave van het Nieuwe Testament van Westcott en Hort en maakte vooral gebruik van de alternatieve lezingen die deze schrijvers voorstelden.

De bijbelnumerieke methode start met het vervangen van letters door getallen, wat mogelijk is omdat het Grieks (net als het Hebreeuws) aan iedere letter een getalswaarde toekent. De volgende stap is om op deze getallen aan een statistische analyse te onderwerpen, met het voorbijzien aan de betekenis van de woorden waaruit deze getallen ontstonden. Indien een aantal opeenvolgende getallen, aldus verkregen, een sterke correlatie toont wijst dat op ontwerp omdat dit eigenlijk niet mag voorkomen.

Wegens het verbazingwekkende ontwerp dat alle teksten blijkt te beheersen, kunnen wij vaststellen welke van de twijfelachtige lezingen correct zijn weergegeven en welke passages, die op grond van een of andere tekstuele kritiek worden verdacht of afgewezen, toch onderdeel vormen van het oorspronkelijke manuscript. Zoals Panin eens opmerkte: *"Ik zou graag – als de geest mij dat toeliet, want het vlees is zwak – een van mijn vingers afhakken dan toe te staan dat één enkel woord voor altijd uit het Authentieke Origineel wordt geschrapt."* Een van zijn studies, die in elke serieuze bibliotheek thuishoort, heet "The New Testament from the Greek text as established by Bible Numerics", voor het eerst gedrukt bij de prestigieuze Oxford University Press in 1973.

Het theologisch establishment zegt nee

De Panin Bijbelstatistiek (PBS) is tot op heden, door de nogal wanordelijke ont-staansgeschiedenis van het Nieuwe Testament en de onsystematische wijze van doorgeven naar de opeenvolgende generaties (in de vroegste tijd), door het theologische gezelschap sterk genegeerd. Zo bezien lijkt het bestaan van een letterperfecte constructie, welke alle teksten zou doordringen, totaal ongerijmd. Daarom is men nooit serieus op deze zaak ingegaan, ondanks de wiskundige formules die voor zichzelf spreken. Het is ook zo dat deze 'formules' geen luisterend oor vonden omdat im grossen und ganzen de Christelijke theologen weinig affiniteit hebben met wiskunde; de Joodse theologen zijn van een ander slag. Ik vraag mij af wie van de Christelijke theologen ooit de opwinding heeft ervaren van een nieuw ontdekte wiskundige formule, wat te vergelijken valt met wat een fijnproever ervaart als hij een of andere voortreffelijke wijn proeft.

Het letterperfecte Nieuwe Testament

Omdat de eerste Christenen niet over een kopieersysteem beschikten dat in de verste verte op dat van de Joodse schriftgeleerden leek, wat een minitieuze vermenigvuldiging van de Heilige Schrift waarborgde, zouden de gebruikelijke versies in het Grieks, welke in de 19^{e} eeuw in omloop waren, duizenden lettervariaties ten opzichte van de

authentieke tekst moeten bevatten. De gebruikelijke versies zouden toen meer dan 14.000 lettervariaties ten opzichte van de authentieke tekst moeten bevatten, of 2%, die met een ruwe schatting 700.000 letters omvat (het aantal Griekse woorden in het Nieuwe Testament is 138.000). Dit leidt natuurlijk tot veel minder woordvariaties en nog minder zinsvariaties. In werkelijkheid bestond het aantal aangevochten lezingen van de Heilige Schrift uit 3.000 lezingen, die door middel van de PBS zijn getest. Het zij vermeld dat zulke afwijkingen in de meeste gevallen onbelangrijk zijn voor een correcte tekstuitleg. Ongetwijfeld is de herziening van Westcott & Hort erin geslaagd om een groot deel van de handschriften te recupereren, maar het zou een waar wonder heten indien zij erin geslaagd waren om de 'oorspronkelijke' Versies in letterperfect detail te recupereren. Zo'n wonder is mogelijk, maar het is beslist niet de enige oplossing. God kan hebben verkozen om met onze menselijke zwakheden over een tijdsruimte van vele eeuwen te werken om tenslotte tot het letterperfecte schrift te komen zoals dat van meet af aan in Zijn Gedachte bestond. Dit, in Gods Gedachte volmaakte schrift, zou in letterdetail kunnen afwijken van de oorspronkelijke hand-schriften uit het begin van onze Christelijke jaartelling. Hoe dan ook, het soort wis-kundige analyse dat Panin bedreef, vereist een bijna volmaakte tekst omdat reeds één cijferwijziging het statische raamwerk van een gehele paragraaf vernietigt. Indien de corruptie van de tekst toeneemt, wordt al spoedig een punt bereikt waarmee een re-constructie van de oorspronkelijke tekst ons menselijk genie overtreft. Panin heeft aangetoond dat de afwijkingen van het origineel, zoals die in Gods Gedachte bestaat, door Westcott & Hort werden teruggeschroefd tot enkele foutieve spellingen en 13 passages tussen aanhalingstekens die door hen werden aangemerkt als "Interpolaties" (van in totaal 15). Ik heb geen moeite te aanvaarden dat Westcott & Hort erin geslaagd zijn om alle opzettelijke afwijkingen eruit te wieden, zoals de zogenaamde Johannitische Komma van 1 Johannes 5:7-8, maar om hun werk naar waarde te schatten moeten wij ook de ongewilde afwijkingen in aanmerking nemen.

Natuurlijk pretendeerden Westcott & Hort niet een bijna letterperfect duplicaat van de originele teksten te hebben geproduceerd zoals die in Gods Gedachte bestaat, alhoewel dit ideaal altijd in hun gedachten voorop stond. Dat zij deze kroon toch hebben weten te bemachtigen, ligt aan factoren buiten hun macht: het fenomenale wiskundige ontwerp dat door de gehele Bijbel heen aan de teksten ten grondslag ligt, werd pas in 1890 door Ivan Panin ontdekt, negen jaar nadat Westcott & Hort hun taak hadden beëindigd. In 1934, toen Panin 79 jaar oud was, publiceerde hij de Griekse tekst van het Nieuwe Testament die dankzij zijn methode letter voor letter identiek was aan het origineel zoals die altijd al in Gods Gedachte heeft bestaan. Onomstotelijk bewijst zijn methode dat alle manuscripten dezelfde goddelijke auteur hadden, maar dat bewijst nog niet dat de mensen die de eerste manuscripten schreven of vanuit een Hebreeuws origineel vertaalden, of ze door onoplettendheid in een later stadium wijzigden in de door God gewenste zin, zich van het feit bewust waren dat ieder woord, ja iedere letter, goddelijk geïnspireerd was om te worden ingeschreven in een der grote scheppingswerken van God de Almachtige.

De Schepping is Herschepping

Een Historiografische Interpretatie

Artikel deels gebaseerd op een niet gepubliceerd manuscript van J. Wels uit 1986

Schepping of evolutie? Twee kampen bestrijden elkaar: de darwinisten en de creationisten. De darwinisten schrijven alles toe aan het toeval. Een onhoudbaar stand punt. Het is absurd het ontstaan van nieuwe levensvormen aan blind toeval toe te schrijven, die in een soort afvalrace op hun merites worden beoordeeld. Maar ook de creationisten hebben ongelijk. Het tegenovergestelde van een fout standpunt hoeft nog geen goed standpunt te zijn! Christenen moeten niet langer huiverig zijn te geloven in wat de vóór-schepping heet. Hoe kunnen wij volhouden dat God de mensgelijkenden slechts 4.000 jaar voor Christus schiep? Er waren reeds volkeren. Het is een geheimnis als de Bijbel verhaalt dat Adam de eerste mens was. Net zo goed kunnen wij stellen dat Christus de eerste mens was, maar niemand zal beweren dat Hij ook genetisch de eerste was.

Zeker, aanpassing en natuurlijke selectie in de darwinistische zin bestaan en bezitten een gewelddadige en duistere natuur, maar het biedt geen verklaring voor het ontstaan der soorten. Trouwens, waar zijn de ontelbare overgangsvormen? [140)] ***Daar vindt men in de sedimenten niets van terug ondanks de uitzonderlijke rijkdom van het fossiel archief. Het is eerder een uitbarsting van evolutionaire drift op de drempel van elk geologische tijdperk, wat in tegenspraak is met geleidelijke mutatie en natuurlijke selectie. De begin-stadia worden steeds gekenmerkt door een explosie van veel nieuwe soorten. Hoe anders dan via een vooraf bepaald traject?***

14.56 – Een Herschikking van het reeds Bestaande

Een voornaam struikelblok om tot een juist begrip van het bijbels scheppingsverhaal te komen, is de gebrekkige uitleg van het woord ‘maken’. Dit vinden dit in Genesis 1:7: *“En God maakte het uitspansel”*, maar ook in Exodus 20:11: *“Want in zes dagen heeft God de hemel en aarde gemaakt, en Hij rustte op de zevende.”* De oppervlakkige lezer is geneigd ‘maken’ op hetzelfde niveau te plaatsen als ‘scheppen’. Zo staat in het eerste vers: *“In het begin schiep God hemel en aarde.”* c.q. *“...maakte God hemel en aarde.”*

De Hebreeuwse woorden voor scheppen en maken zijn echter totaal anders. In het eerste vers wordt daarvoor het werkwoord ‘bara’ gebruikt en in het zevende ‘asah’.

Wat is nu de preciese betekenis van ‘asah’ in vergelijking tot ‘bara’? Asah heeft verscheidene betekenissen. Dit omvat onder andere beschikken/aanstellen, maar niet ‘scheppen’. Het woord asah wordt ook gebruikt als sprake is van kleding die God voor de mens maakt en van kleding die de mens voor zichzelf maakt. (Gen. 3:21, Ex. 28:2) Het gaat altijd over een bewerking van iets dat al bestaat, meestal om zijn vorm te wijzigen, bijvoorbeeld bij het knippen van iemands snor of nagels. (2 Sam. 19:24, Deut. 21:12) Het is een transformatie van reeds ter beschikking staand materiaal. Asah heeft andere betekenissen dan ‘maken’ in de normale betekenis van bezig zijn met iets of eraan werken. Maar de gebruikelijke is die van beschikken/aanstellen, wat impliceert dat iets een andere toepassing krijgt (een broodmes kan anders worden gebruikt, bijvoorbeeld voor het snijden van groenten). Als we horen dat God de hemel en de aarde ‘maakte’, hoeft dat niet te worden opgevat als een schepping ‘in het begin’. We mogen dit heel goed zien als de bewerking van iets dat allang bestond, net als bij de zon, de maan en de sterren, die heel goed reeds lang konden hebben bestaan voordat ze werden aangesteld om voor het nieuwe mensenras de tijden en seizoenen te bepalen. De exodustekst wijst zeker op het zesdaagse maken – *“In zes dagen maakte God hemel en aarde (...) en rustte op de zevende”,* niet in de zin van seizoensmatige scheppingen ‘uit het niets’, maar als een werk van God waarin een gedegradeerde cosmos werd herschikt om weer als een menswaardige woonstee te dienen. Nadat deze herschikking was volbracht, rustte God van zijn ‘creatieve werk’ (Hebr. melachah) en droeg Hij zijn taak over aan de nieuwe mens.

14.57 – Zij zijn een Rook in Mijn Neus

De meesten hebben een geromantiseerd beeld in gedachten als zij over de schepping van Adam lezen, de nieuwe Mens. De werkelijke feiten zijn verre van romantisch. De Hebreeuwse woorden geven aan dat God wist wat naar alle waarschijnlijheid stond te gebeuren. Het zijn donderende woorden. Meestal biedt het Hebreeuws alternatieve interpretaties en hier is ieder woord zo beladen dat de oude Masoreten (schriftgeleerden) hun uiterste best moesten doen om er een geromantiseerde tekst van te maken. Zie in dit verband Jeremia 4:19-27 (verkort): *“Krijgsgeschal! Ramp op ramp. Hoe dwaas is mijn volk. Ik zag de aarde. Deze nu was woest en ledig (tohu wa bohu) en er was geen licht aan het uitspansel. Er was geen mens en alle vogels waren gevlucht. Het vruchtbare land was een woestenij - wegens Yahweh, om zijn ziedende toorn.”*

Er is in het scheppingsverhaal geen sprake van een teder blazen van Gods ziel of adem (Hebreeuws: ‘neshama’) in de neusgaten van de zandvorm, die Adam moest worden. (Gen. 2:7) Het lijkt op ingehouden woede dat - met trillende neusvleugels - tot een verontwaardigd naar binnen snuiven dwingt, wat onmiddellijk daarna door een heftig

---

140) De gerenommeerde paleontoloog George Gaylord Simpson (†1984) schreef: “De vroegst bekende en meest primitieve leden van iedere orde bezitten al de fundamentele karaktertrekken van die orde, en in geen enkel geval is een bij benadering continue opeenvolging bekend van de ene orde naar de volgende. De breuk is in de meeste gevallen zo scherp en de afstand zo groot dat de oorsprong van de orde speculatief is en zeer omstreden”. En voorts: “Deze stelselmatige afwezigheid van overgangsvormen beperkt zich niet tot zoogdieren, maar is een bijna universeel fenomeen...” Let wel, Simpson spreekt niet over afwezigheid maar ‘stelselmatige’ afwezigheid. Een uitzondering op het ontbreken van een overgangsarchief schijnt de trapsgewijze ontwikkeling van allerlei soorten weekdieren te zijn tijdens een miljoenen jaren durend proces, maar dat bewijst niets, zelfs indien het waar zou zijn. Zie “Tempo and Mode in Evolution” van George Gaylord Simpson - Columbia University Press # 1944, onder “Major Systematic Discontinuities of Record” (pp. 105 en 107).

blazen wordt gevolgd. Vergelijk dit met Psalm 18:15 en 2 Samuel 22:16: *"Zichtbaar werd de bedding der wateren en de grondslag van de wereld werd ontbloot, door uw dreigen, o Heer, door het snuivend gebries van uw neus."* De uitblazing, echter, om de ziel in te blazen, komt uit Gods mond en niet uit zijn neusgaten, want de Bijbel zegt: *"De mens (Hebr. 'adam') leeft bij alles wat uit de mond des Heeren komt."* (Deut. 8:3)

Op de eerste bijbelpagina leren wij dat de 'beesten' op het veld ter plekke aanwezig waren en dat er 'dauw' of 'damp' vanuit de aarde opsteeg. Het is geen gewone dauw. De tekst geeft aan dat de reeds bestaande volken allerlei vormen van occultisme bedreven en geen mens waren in de oorspronkelijke betekenis van het woord. Zij waren beestachtig zonder de eigenschappen en morele standaard van de ideële menselijke natuur, die oorspronkelijk anders geschapen was.

Het Hebreeuwse 'ad' voor damp is een sleutelwoord. Het wordt nog slechts eenmaal gebruikt in Job 36:27 waar het zonder bijbetekenis een waternevel voorstelt. In Genesis wijst het op gelijksoortige woordbetekenissen zoals in de Zacharia 3 tekst waar Jozua vergeleken wordt met een uit het vuur gered stuk brandhout (het Hebreeuws voor brandhout is 'ad' met een klinkerloze letter 'vav' in het midden). David zegt in een psalm dat hij zich als een leren zak (een noad) voelt in de rook. Ad is damp maar damp met een verwoestende werking, dus eigenlijk een walm. Het behoeft geen betoog dat dit niet moet worden opgevat als een weersgesteldheid. Verwoestende walm houdt verband met vuur zoals in Handelingen 2:19 waar het Griekse atmis wordt gebruikt: *"Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen in de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp."* Atmis komt nog eenmaal voor in Jakobus 4:14: *"Wat is het leven van een mens? Een walm die even verschijnt en dan weer verdwijnt."* Inderdaad, weinig complimenteus en daarom wordt de vertaling meestal afgezwakt met een term zoals nevel, maar zo hoeft het niet te worden opgevat.

Vuur en hitte gaan in de riten samen met demonische aanwezigheid. De Joden maken hun voedsel heilzaam (kosher) volgens de bijbelse voorschriften die spreken van kookgerei *"dat het vuur kan weerstaan"*, volgens het principe dat hitte iedere vorm van demonie overwint. Ad of walm bevestigt dat de volken van de voorschepping reeds initiatie en dergelijke gruwelijkheden bedreven. Kijk maar naar Jesaja 65:3-5: *"Een volk dat Mij tergt (...) dat bij de graven zit (...) zij zijn een rook in mijn neus."* De meeste religies kennen hun eigen paradijsverhaal. Het Bijbelse is bedoeld als tegenbeeld.

14.58 – De Hiaat-theorie

Nee, de wereld van de voorschepping was geen aangename plaats. De Bijbel rapporteert in de eerste regel van het scheppingsrelaas dat God hemel en aarde maakte. De volgende regel concentreert vervolgens op het gedeelte dat over de aarde gaat, en de hemel zelf blijft geheel buiten beschouwing. Getweeën werden ze 'in het begin' geschapen, maar de aarde werd op een moment en door een zekere gebeurtenis en onvermelde oorzaak *"woest en ledig",* in het Hebreeuws Tohu wa Bohu. Reeds uit tohu alléén blijkt dat de aarde in een desolate toestand verkeerde die er in het prille begin, waarvan in het eerste vers sprake is, niet kan zijn geweest. De schepping was tot iets verworden - zo blijkt - dat niet in de oorspronkelijke bedoeling kan hebben gelegen. Zegt Jesaja 45:18 niet heel nadrukkelijk dat *"God de aarde 'niet' heeft geschapen opdat zij woest (tohu) zou zijn."*? Opmerkelijk in dit verband is dat tweede vers van de hele Bijbel eindigt met: *"En de Geest Gods zweefde over de wateren."* Zweven kan ook vertaald worden met broeden als op een ei, wat op een nieuw begin wijst, een her-schepping! Vanuit deze invalshoek kan het scheppingsverhaal aldus worden geïnterpreteerd: "Miljarden jaren geleden was het dat God hemel en aarde schiep." Ditzelfde scheppen komt terug in de eerste versen van het in het Grieks ge-

schreven Johannes-Evangelie: *"In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen."*

Na Genesis 1:1 plaatsen we het eerste gedeelte van vers 2 tussen haakjes*: ("De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de afgrond.")* Deze zin zouden we een hiaat kunnen noemen dat buiten ons aandachtsveld ligt. Omdat het bijkomstig is voor de bedoeling van de goddelijke schrijver wordt het tussen haakjes geplaatst. Over die episode zouden we graag meer willen weten, maar God wenst de lezer op iets anders te focussen. Het gaat tenslotte niet om wetenswaardigheden, maar om de hersteloperatie van het maaksel van Gods handen. Het plaatsen van die haakjes werkt verhelderend. De betreffende zin kan aldus worden geïnterpreteerd: In de geschiedkundige evolutie sinds het BEGIN – waar we verder niet bij stil zullen staan – geraakten de wereld en al haar inwoners in een ellendige toestand.

Deze benadering kan theologisch revolutionair worden genoemd, maar dat is niet zonder grond. Helaas heeft de voor-Christelijke Septuagintvertaling vanuit het Hebreeuws in het Grieks alle bijbelvertalers op het verkeerde been gezet. De gezaghebbende Septuagint is een belangrijke bron om erachter te komen hoe het Hebreeuws moet worden vertaald, maar deze is niet perfect. De Septuagint vertaalt het Hebreeuwse werkwoord 'hajah' in Genesis 1 met een verbuiging van het Griekse 'ginomai' (gebeuren, worden), behalve in vers 2 waar het met een passief koppelteken wordt aangeduid, zodat het vanuit het Grieks wordt: *"de aarde was woest"*. Indien het om een passieve zijnstoestand gaat, is de gebruikelijke oplossing in het Hebreeuws om het werkwoord gewoon weg te laten. "Ik ben ziek" of "ik was ziek" wordt dan "Ik ziek". Meer niet. 'Hajah' voor handelend optreden mag dus niet zomaar met 'was' worden vertaald. In het Frans zou er hebben moeten staan: "La terre fut informée" en in het Nederlands: "De aarde was woest geworden".

In Genesis 1:2 staat daarom een voltooide tijd (was geworden), echter zónder het koppelteken ervoor van de Hebreeuwse letter vav (en, maar, doch), wat impliceert dat het in de eerste twee verzen van het hoofdstuk niet om een logisch-ordelijke vertelling gaat, waarbij werkwoorden aan elkaar gekoppeld worden zoals verderop in het scheppingsverhaal. Taalkundig bezien gaat het niet om toestanden, de schepping en de woestheid, die in elkaars verlengde liggen; er is sprake van een contrast, een onoverbrugbare tegenstelling. De vav aan het begin van vers 2 zou daarom het best kunnen worden vertaald met 'nochtans', en niet met het woordje 'nu', zoals in sommige vertalingen: *"De aarde nu was woest en ledig."* Een juiste vertaling is: *"Nochtans was de aarde tot een woestenij geworden."* Hoe anders was het geweest als er had gestaan *"watehi haarets"*, met een vav vóór de onvoltooide tijd, maar dat staat er niet. Als dat er had gestaan zou de vertelling van het scheppingsgebeuren ongeveer als volgt zijn geweest: *"In het begin schiep God hemel en aarde. En dan komt ineens die aarde tevoorschijn, die nog helemaal ongevormd en leeg was als bij de pottenbakker die de klei nog moet bewerken om tot een creatie brengen."* Maar nogmaals, dat staat er niet! [141)]

Na de lezing: *"Nochtans was de aarde tot een woestenij geworden waarbij duisternis op de afgrond lag."* komen we bij het tweede deel van vers 2, dat we bij vers 3 trekken (de indeling in verzen is aleatoir): *"De Geest Gods zweefde over de wateren en God zei: Daar zij licht! En het werd licht."* Hetgeen we als volgt uitleggen: De Geest Gods aanzag deze ellende. Thans, ruim 2500 jaar geleden – ten opzichte van Mozes die door God gedreven dit neerschreef – ja toen, op dat moment, heeft Hij zijn plan ontvouwd

141) Het voorgaande is ontleend aan een essay uit 2009: "De Bijbel letterlijk leren lezen, een bijdrage aan de Darwin discussie", van Dominee Roelof Strijker.

tot uitredding van de wereld. En God zei: Daar zij licht! En zie, het licht scheen in de duisternis! Deze formulering komt overeen met het vijfde vers 5 uit het Johannes-Evangelie: *"Het Licht schijnt in de duisternis - en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen."*

De Hiaat-theorie vanuit een traditioneel Joods standpunt

De hiaattheorie of de ruïne-reconstructie-interpretatie is een theologische uitleg die veel ouder is dan Darwins evolutietheorie. Het is op het schriftuurlijke feit gebaseerd dat Genesis 1:2 eenvoudig en duidelijk beweert dat de planeet Aarde reeds bestond - maar in een geruïneerde staat - alvorens het zevendaagse scheppingsproces van start ging. De hiaattheorie is ook bekend in de Judaïca. Rabbijn Aryeh Kaplan legt dat uit in een boekje "Kabbalah en de leeftijd van het Universum" : «« De volgende benadering is van Ma'areches Elokus, reeds eerder vermeld. Het eerste possuk van de Torah vertelt ons: *"In het begin schiep God hemel en aarde."* Het vertelt ons echter niet wat in de daaropvolgende jaren gebeurde als het verder gaat met *"De aarde nu was tohu en bohu..."* De Midrash legt uit dat het hiermee gaat om *"De aarde die reeds bestond",* omdat er immers *"een voorafgaande tijdsordening was."* Aangezien tussen: "*In het begin schiep God..."* en, *"Gods Geest zweefde over de wateren"* een onbepaald aantal jaren ligt, misschien zelfs wel 15 miljard jaar. Het principe dat een tijdshiaat bestaat tussen de ene en andere gebeurtenis komt ook elders in de Torah voor. In de Prashas Chukas bijvoorbeeld worden de Parah Adumah en de dood van Mirjam naast elkaar in de tekst geplaatst terwijl er een hiaat van veertig jaar is tussen de ene en andere gebeurtenis. (Num. 20:1) Alhoewel dit geen 15 miljard jaren zijn, blijft het principe gelijk. Er kan nog een ander argument naar voren worden gebracht. De masoreten brachten volgend op Genesis 1:1 een klein teken aan, dat bekend staat als de rebia, om de lezer te waarschuwen dat er op dit punt een pauze is in het verhaal, en dat de lezer even moet wachten voordat hij verdergaat met het volgende vers. Op grond van de rebia dient het begin van vers 2 te beginnen met 'maar' of 'echter'. »» (pp. 37-38)

Het Tohu wa Bohu der desolate vergetelheid is opgebouwd uit twee termen. De afgrijselijke hoer van de Apocalyps gezeten op het beest is een betekenis van deze termen. Die zijn als twee beesten uit de afgrond. Bohu staat nooit alleen en wordt altijd samen met Tohu geschreven, en het hoort zeker in het scheppingsverhaal thuis, want daar wijzen ze op het zeemonster dat onvermijdelijk in de waterdiepten huist. Het is daarin dat in de onpeilbare diepte van het kwaad de tegen God gerichte doop wordt toegediend. De andere term, bohu, heeft dezelfde betekenis als Behomat of Bafomet (een naam voor Satan). Het is ook de leviataan of draak dat hetzelfde verschrikkelijke monster is dat in de diepste zeeën schuilhoudt. En het is tweeslachtig: man en vrouw tegelijk. Bohu komt overeen met de mythische opvatting van chaos. Tohu wa Bohu zijn samen de religieuze tweevoudige chaos van de oudste initiatieriten. De Joodse traditie geeft aan dat ze een staat van verbazing en verwarring omvatten, die van totale verbijstering. Het menselijk onderbewustzijn wordt ook wel als zodanig omschreven. In beeldspraak gaat de initiatie naar deze chaos terug welke aan de draak en de hoerige godin toebehoort. De allegorische draak en de godin uit het boek Openbaring maken deel uit van de primitieve religieuze filosofie, gnosis genaamd. Het is dus een beeld van puur heidendom. De chaos, het beest en de hoer vormen het angstwekkend gezelschap van de doden en confronteren hem die geïnitieerd wordt. De symbolische terugkeer naar de chaos, de Eerste Oorzaak, komt overeen met de afgodische doop om met de doden in contact te treden, die ons de voorouderlijke rekeningen presenteren. Het zijn juist deze rekeningen die in Jezus' kruislijden vereffend zijn, de garantie biedend voor het herstel. De terugkeer naar het beest en de hoer, de chaos in het bijzonder, wordt in Bijbelse taal gecodeerd als de terugkeer, de afzondering, het teruggaan of terugvallen. Heeft de Bijbel niet veel genezende allegorieën die daarop wijzen?

14.59 – De Eenheid van het Gezalfde Paar

We zijn weer terug bij het eerste mensenpaar. God schiep Adam uit het 'stof' der aarde. (Gen. 2:7) Bij wijze van uitzondering en passend bij zijn speciale missie had Adam geen voorouders, net als Melchizedek. (Gen. 14:18, Hebr. 5:5-6) Geen schepping ex nihilo, maar een eclatante omvorming, zodanig dat het een scheppen werd. Wat de vrouw betreft, zegt het Hebreeuws niet dat God haar uit Adams rib 'maakte', maar dat Hij haar daaruit 'schiep', waarbij het woord voor rib (tsela), ook andere betekenissen kan hebben zoals 'ovule' (eicel). Hebreeuws is trouwens de taal van God en niet een taal die is afgeleid van iets anders, en daarom is de vertaling van ovule toegestaan. Omdat de vereniging van het paar een ware eenheid van denken en handelen was op een manier die ons begrip te boven gaat, mogen we de enkelvoudsvorm gebruiken voor 'Adam en zijn vrouw'. Daarom verwijst 'hem' in Psalm 8:6 naar hen beiden: *"U hebt 'hem' heersers gemaakt over de werken uwer handen."*

Renza Giacobbi schrijft in haar commentaar op de geschriften van Don Guido Bortoluzzi (1907-1991) over de bijzondere scheppingswijze van het Gezalfde Paar: [142)]

> «« Het is belangrijk in te zien dat God om de eerste Mens te kunnen scheppen 'de twee gameten schiep van beide man en vrouw'. Maar later, om de eerste Vrouw te scheppen, creëerde Hij 'alleen maar de ovule' in de baarmoeder van de voorouderlijke moeder, aangezien de spermatozoa door de Jongeman (Adam) reeds beschikbaar waren gemaakt. We herinneren ons misschien dat de Almachtige God de mens Adam in een diepe slaap liet vallen, zoals de Mozaïsche Genesis aangeeft, zodat hij zich later niet meer kon herinneren wat met dat vrouwtje was gebeurd en deze vereniging daarom ook niet zou willen herhalen. Op deze manier schiep God ook een hiërarchie. Eerst de Man als hoofd van de familie en hoofd der mensheid. Daarna: de Vrouw. De bijzondere incubator-vrouw [een dierlijke soort] behield na de twee directe en uitzonderlijke ingrepen van God al haar eigenschappen en genen. Zij bleef dus altijd in staat om via de voorouderlijke lijn kleintjes te verwekken van het pure voorouderlijke ras; en via de Man hybride exemplaren volgens de erfelijkheidswetten van Mendel. Dit was de reden waarom zij geen gemeenschap mocht hebben met om het even welke man van de [verheven] menselijke soort, nadat zij als instrument van God had gefungeerd om aan het menselijk ras geboorte te geven. »»

Stof is afar in het Hebreeuws. Afar en ofra houden met elkaar verband. De engel die Gideon bezocht, kon in Ofra worden gezien. De koningin van Sheba bracht goud uit Ofir of Ofra (in het Hebreeuws anders gespeld dan het Ofra van Gideon). Stofgoud kan de betekenis zijn van afar of stof met een gouden glans, alhoewel niet exact. Het wijst op wat het zou moeten worden. De slang in het paradijs wordt tot het vreten van stof veroordeeld, om aardgebonden te blijven en gevangen in vorm. Hij kan nooit tot de hogere hemelse sferen geraken. Stof wijst op het lichaam, stofgoud op het hemelse lichaam dat niet aan de cyclus van dood en geboorte is onderworpen. De paradijsvloek openbaart dat Adam en zijn Mannin van stof kwamen en tot stof zouden wederkeren, voorlopig althans…[143)] Het wekt verbazing dat de zending van deze twee na hun falen onaangetast bleef. Daarom wordt de Messias, zoon van Adam (wat ook mens bete-

---

142) Aantekening bij § 94 van de Engelse Genesis Editie van 2007 van de geschriften van Don Guido Bortoluzzi. Zie: "Een Evaluatie van de Bijbelse Ontstaansgeschiedenis – Uit de geschriften van Don Guido Bortoluzzi, met commentaar van Renza Giacobbi". Oorspronkelijke tekst in het Italiaans; alsook: "De Schepping – Boek Genesis – Ophelderingen betreffende de oorsprong van de Mens". Uit de geschriften van Don Guido Bortoluzzi met kritische opmerkingen van Hubert Luns. Verluchtigd met citaten uit de geschriften van de zalige Anna Katharina Emmerick, tevens van Jasher en Henoch, plus die van Maria Valtorta. Via SCRIBD op het internet geplaatst.

kent), terecht de tweede Adam genoemd en de Maagd Maria de tweede Eva, om aldus te volbrengen waarin de eersten hadden gefaald. (zie 1 Kor. 15:47) Opvallend is dat Jezus slechts één menselijke ouder had; daarom was de eenheid tussen Maria en Jezus en tussen Adam en zijn zuivere eerste nakomeling groter dan dat van een gewoon kind en zijn moeder.

In Genesis 1:26-27 staat in de meevoudigheid van de Goddelijke Drie-eenheid: *"Laat 'Ons' de Mens maken naar Ons beeld, volgens Onze gelijkenis. (...) naar Zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hem (hier geen gelijkenis)."* Onder de Griekse kerkvaders wordt meestal onderscheid gemaakt tussen het beeld en de gelijkenis: de mens is geschapen naar het beeld en zijn taak bestaat eruit in vrijheid tot een gelijkenis met God te komen. (Origenes: "Over de eerste beginselen" 3:6:1) Omdat de tekstherhaling voorbijgaat aan de term gelijkenis, kan dat alleen maar betekenen dat de gelijkenis was beschikt (asah) als iets dat door het individu moest worden bereikt en in het leven bevochten, in eerste instantie door trouw te zijn aan het gebod: *"Van de boom van kennis van goed en kwaad moogt gij niet eten."* (Gen. 2:17). Na overtreding van het gebod bleef het gezalfde paar weliswaar beelddrager, maar het verloor de gelijkenis staande in 'de totale wilsovereenstemming met God'. Het is die wilsovereenstemming, het universele FIAT – het 'fiat voluntas tua' of het 'Uw wil geschiede' – dat nu op een andere wijze bevochten moest worden, veel pijnlijker en dramatischer dan God eerst voor ogen had. Toen het paar uit het paradijs neerdaalde, behielden zij de zalving. (Klaagl. 4:20) Daarom bleef Gods beeld in de successie behouden, maar onze gelijkenis aan God werd steeds meer in neergaande spiraal van menselijke eigenzinnigheid geschonden. Terwijl God Adam naar zichzelf maakte, waren Adams kinderen naar hun vaders beeld en gelijkenis (Gen. 5:1-3) en aldus droegen ze de gevolgen van de overtreding van het gebod in wat de erfzonde heet.

Wat de menselijke soort betreft, de kroon der schepping, zien wij geen evolutie, maar devolutie of degeneratie, zij het niet zonder inwerking op de lagere scheppingsorde: tenslotte is alles één familie, alles grijpt op elkaar in. De ontluistering van de schepping, zoals wij die gewaarworden, mogen wij God niet in de schoenen schuiven alsof zijn scheppingswerk onvolmaakt was. Het Bijbelse scheppingsverhaal is daarom een her-scheppingsverhaal.

De Joodse schriftgeleerde Rashi vertelt in een bekende uitleg dat de mens met een stempel (de kleivorm) is gemaakt als bij een muntstempel, maar dat desondanks alle replica's anders zijn! Jezus zei van de munt in zijn hand dat de erop gestempelde vorstelijke afbeelding betekent dat het aan de Romeinse keizer toebehoort. Het in de mens gestempelde goddelijke beeld betekent derhalve dat hij God toebehoort. Meer nog dat hij van God zou moeten zijn zoals een zoon tot zijn vader. God is niet de vader van zijn schepselen enkel omdat Hij ze gemaakt heeft, want Hij heeft ook de beesten gemaakt. Maar die zijn niet zijn zonen. Anders dan dezen werden Adam en de Matriarch naar Gods beeld gemaakt. Wat het aspect van de gelijkenis betreft moest dit in de opeenvolgende generaties door ervaring en niet door een scheppend werk tot stand worden gebracht, zoals God eerst van plan was. Het was uitsluitend en alleen Christus

143) In dit stuk wordt de lezer met de uitdrukking "Man – Mannin" geconfronteerd, soms met "Adam - Mannin" en ook "Adam - Adamah", dit in een poging het Hebreeuwse "ish - isha" te vertalen dat gewoonlijk met man-vrouw wordt vertaald. Ik geloof dat Luther de eerste was die isha met mannin vertaalde. In het Engels voldoet "man - woman" en in het Frans "l'homme et la haoma". De Haoma is een boom in Iran waarvan het melkachtige sap als levenselixer wordt gezien. Het is eveneens een algemeen voorkomend stylistisch patroon dat de levensboom voorstelt, wat in het Hebreeuws de 'etz ha-chayyim' is.

– en wij met Hem en in Hem – die dat kon volbrengen, ons een spiegel voorhoudend waar de afval toe heeft geleid.

De kracht van Satans eerste verleiding was dat de mens het begripsstadium, dat bij de gelijkenis hoort, op eigen kracht zou kunnen bereiken, want hij zei: *“(Als je van de vrucht eet) zal je als God zijn”.* In wijsheid was het gezalfde paar volmaakt. Intuïtief wist het altijd wat goed was, maar het was nog niet volmaakt in het doorgronden daarvan, waartoe ook de kennis hoort van het kwade (van alternatieven). Dat zou hen op de door God beschikte tijd als een vrije gave geschonken zijn geworden.[144)] Zegt Luisa Piccarreta: *“Als Adam (...) zich Gods Liefde op het moment van de verzoeking in herinnering had gebracht, waren zij daar niet voor bezweken.”* Dan hadden zij satans leugen doorzien, wetende dat God de gulle gever aller gaven is.

De twee, die in het paradijs geschapen werden, waren niet de eerste mensenwezens. Zij waren de eerste ‘mensen’ volgens de idealistische roeping zoals zij hoorden te zijn of veeleer hadden moeten worden, veel hoger dan ooit tevoren. Dit klinkt wellicht vergezocht maar is toch niet onbijbels. Kaïn werd een vluchteling onder de volken die logischerwijs geen familie konden zijn.[145)] Adam en de Mannin werden geschapen omdat zij een roeping hadden voor het toen al bestaande mensenras, waar zij zich later mee hebben vermengd.[146)] Het paradijsverhaal gaat over een mens, die Ene Gezalfde van de God die Een is. In het scheppingsplan maakte God die persoon samen met de Mannin tot Zijn partner. Zegt psalm 8: *“U hebt hem (het menselijke paar) een weinig minder dan God gemaakt.”* Verbluffend werden Adam en de Mannin haast aan God gelijk gemaakt. Hij schiep ze als majestueuze wezens die over het werk zijner handen moesten heersen. Ten slotte moest de ‘eenheid’ van die twee een antitype (tegenbeeld) op de verdorven slang zijn, die de zich ontvouwende tweestrijd voorstelt – van kwaad tot erger, uitmondend in de atoombom en het eigenmachtig beschikken over leven en dood. Denk maar aan de gesanctioneerde abortus-hecatombe en zelfmoord.

Eva wordt ook wel Adamah genoemd in plaats van Isha of vrouw, omdat zij uit de Mens of Ish genomen werd. (Gen. 2:23) De Adamah, die uit Adams zijde ontstond, is een beeld van de Kerk, bruid van Christus, die uit zijn zijde ontstond toen Hij op Golgotha doorstoken werd. God, die Eén is, zalfde deze man/mannin dualiteit die één vlees was tot de ene Mens. Toen Adam zijn Mannin ontving werd de eenheid van de eerste Mens benadrukt. Deze eenheid was naar Gods beeld en gelijkenis, wat voor hen

---

144) Er zijn drie stadia van begrijpend weten: wijsheid, het intellectuele begrijpen en kennis. Koeien, als zij de keuze hebben tussen GMO-voedsel (genetisch gemodificeerd voedsel) en gewoon voedsel, zullen altijd voor het gewone voedsel kiezen en er zelfs hekken voor doorbreken terwijl de wetenschap geen uiterlijk verschil weet te ontdekken. Begrijpen koeien wat ze doen? Nee, maar ze zijn wel wijs. Kennis vinden we in een encyclopedie, maar een encyclopedie begrijpt niks en is ook niet wijs. Waarom zijn die drie stadia aan de mens voorbehouden? Omdat God onze ziel heeft begiftigd met herinnering, wil en intellect. Het is door de vrije wil dat de mens op God kan gelijken, want het is door de eenstemmigheid van de onderlinge wil dat de goddelijke Drie-eenheid Eén is.

145) In Genesis 4 vervloekt God Kaïn nadat hij zijn broer heeft vermoord. God zegt dat hij voortaan zwervende en dolende op aarde zal zijn, waarop Kaïn antwoordt: “Wat moet ik? Al wie mij vindt zal mij doodslaan. Mijn leven is uitzichtloos.” De Joodse interpretatie is dat ‘al wie’ op de beesten van het veld slaat. Maar deze interpretatie is in tegenspraak met het volgende vers, dat al wie Kaïn doodt zevenvoudig gewroken zal worden. De Joodse schriftgeleerde Rashi vertaalt “voordat zeven generaties zijn gepasseerd”. Hoe het ook zij, waarom zou God zich op een beest wreken als dat slechts zijn instinct volgt? ‘Al wie’ slaat dus in dit vers en het voorgaande op mensen, die der voorschepping.

146) Zie: “De Schepping – het Boek Genesis”, van Don Guido Bortoluzzi.

uit een alomvattende en liefdevolle eenheid van denken, voelen en doen bestond, niet alleen tussen Adam en Adamah wederzijds, maar ook tussen het sublieme paar en God. Door deze verheven eenheid mag dit paar met recht goddelijk worden genoemd. Gewoonlijk schenkt niemand aandacht aan de eenheid van de drie-ene God (laat Ons maken), de basis voor zijn schepping naar beeld en gelijkenis, de basis van de mystieke eenheid tussen Christus en zijn Kerk, zoals geformuleerd in het hogepriesterlijk gebed: *“Dat zij allen Eén mogen zijn, gelijk U Vader in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons Eén zijn. (...) Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die U Mij geschonken hebt; opdat zij Eén zijn (ut unum sint), gelijk Wij Eén zijn; Ik in hen en U in Mij, opdat zij volmaakt Eén zijn.”* (Joh. 17:21-23) Alhoewel in de huidige bedeling die verheven eenheid in de wereldlijke kerk nog verstek laat gaan, kan men dit toch herkennen bij iedere gelovige die deze eenheid samen met zijn of haar Christus doorleeft.

In hun roeping dienden Adam en Adamah in een tabernakeldienst, wat een manier is om uit te drukken dat zij aangesteld waren om het menselijk voorgeslacht van de precreatie nabij de tegenwoordigheid Gods te brengen. Ze moesten bemiddelend optreden tussen het allerheiligste en de reeds bestaande mensachtigen, wat enigszins te vergelijken valt met het gewijde priesterschap uit later tijden. Met de kreet: *“Heer, spaar uw erfdeel!”* (Joël 2:17) dienden zij in te staan voor de heiligheid van hun opdracht om het geweten van de mensachtigen in de rangorde van koningen tot rust te brengen. Er zijn heden geen zuivere afstammelingen meer van Adam. Thans is iedereen mens. Om de dingen recht te zetten: *“We hebben allen gezondigd en we derven allen de heerlijkheid Gods.”* (Rom. 3:23-24) Hun roeping was Eén te zijn waarbij zij vooral de Ene Zalving van de Ene God moesten uitdragen. Zij moesten Gods Liefde aan een wereld openbaren die uit tweeheden bestaat, of zoals Darwin het uitdrukte: welke verwikkeld is in een strijd om het bestaan onder het recht van de sterkste. Daarom had God een representant nodig om Zijn Eén-heid uit te dragen. Adam en Adamah werden gezalfd om in deze roeping te gaan staan.

De Rangorde der koningen
Deut. 16:18 tot 21:9 verklaart de rangorde van koningen. Deut. 17:8-13 bespreekt de goddelijke constitutionele wet en zijn centrale verklarende en priesterlijke autoriteit. Deut. 17:14-20 bespreekt de door God gekozen koning die in de uitvoering van zijn taak godvrezend moet zijn. Hij vertegenwoordigt de hoogste politieke autoriteit en moet als zodanig God vrezen en onbevreesd zijn voor de mensen, zoals de zeer geliefde Marie Leckzinska (1703-1768), koningin van Frankrijk, naar voren bracht: *“Het menselijk opzicht dat voor alle Christenen uit den boze is, betekent een ware geloofsafval bij hen die leiding moeten geven en onderrichten.”* Deut. 18:19-22 bespreekt de profetische leiding waar de politieke en priesterlijke sfeer zich beide op moeten richten. Dit zijn de drie Bijbelse categorieën van gezalfden. Bij de profeten legt de Bijbel minder nadruk op de zalvingsrite maar eerder op de gave van de Geest. Met Adam en Adamah werden in het ‘ene’ paar alle drie de funkties in een geest van grote eenheid en lieflijkheid tot stand gebracht.

Als we lezen hoe de Bijbel benadrukt dat Adam *“een levende ziel werd”* (Gen. 2:7), krijgen we een idee van wat de oude volkeren geloofden. Als een koning stierf gebeurde het dat men zijn zalving trachtte te bewaren via de door hem uitgeblazen laatste adem.[147)] Dit behoort bij de zogenaamde ‘primitieve gnosis’ waarin adem, zalving en ziel van gelijke strekking zijn. Op die manier hoopte men de dode ziel van een gewone sterveling – die van de volle kennis van God was afgescheiden – op een hoger niveau te brengen om daarmee het koningschap bij de gratie Gods veilig te stellen! Adam en Adamah waren één levende ziel, antitype (tegenbeeld) op de dode ziel![148)] In hem en in zijn vrouw was de zalving van de Heilige, en zij wisten alle dingen intuïtief; God kennende bezaten zij het eeuwige leven. Staat niet geschreven:

“Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God.” (Joh. 17:3, 1 Joh. 2:13; 20-25) Toch geschiedde het bijkans onmogelijke. Zij gingen van het leven naar de dood, van het God kennen naar het niet kennen. Zo is dan sprake van een dode ziel. Dat is een ziel die over God en zijn wegen in het duister tast.[149)]

Indien er staat dat Eva, wat levengevende betekent, de moeder van alle levenden werd (Gen. 3:20), betekent dat niet anders dan dat zij de matriarch van alle godlievenden en godkennenden werd. In die zin is het logisch dat Jezus aan zijn moeder, evenbeeld van Adamah, al zijn kinderen toevertrouwde. Hangende aan het kruishout, kijkende op Maria, en op Johannes zijn geliefde leerling, sprak Jezus deze woorden uit: *“Vrouw, ziedaar uw zoon”*, en ook: *“Ziedaar uw moeder.”* Daarmee wilde Hij als het ware zeggen: “Mijn moeder, Ik vertrouw je al mijn kinderen toe. Geef alle liefde die je Mij toedraagt ook aan hen. Geef mijn kinderen alle toewijding en tederheid van een moeder. Jij zal ze allen voor Mij veilig stellen.” Maar wat doen we ermee? Hoe God voor zo’n onmetelijke gunst danken? O heilige Maagd, hoe diepgeraakt en vol blijdschap zijn wij dat wij u als moeder kennen. Wees een moeder voor ons! Zoals Luisa Piccarreta het uitdrukte in “De Vierentwintig Uren van het Lijden van Christus”:

---

147) In verband met de opvatting dat de laatste adem van de koning de zalving bevatte, vestig ik uw aandacht op de woorden van de Heilige Maagd van 3 juli 1999 aan J.N.S.R. (Je Ne Suis Rien / ik ben niets), weergegeven in de boekjes “Handelingen van de Apostelen”: «« Nadat ik het levenloze goddelijke lichaam van mijn kind in mijn armen had ontvangen, heb ik mij over zijn aanbiddelijk gezicht gebogen tot aan zijn heilige lippen om hem mijn moederlijke kus te geven. Toen hield mijn hart op met kloppen en proefde ik de dood van mijn zoon, van mijn God, mijn geliefde kind dat aan de zonde gestorven was. God heeft mij heel even aan de bitterheid van zijn heilige dood laten drinken tot op het moment dat ik zijn zeer heilige mond naderde en ik de goddelijke Adem (of Ademtocht) van zijn onsterfelijke Ziel ontving die mij het leven teruggaf. Het leven van de mens begint met een ademtocht; evenzo eindigt het met een ademtocht die daarmee het eeuwige Leven in God wordt. Waar zien jullie een stilstand? Het is dezelfde ademtocht. God geeft het leven. God neemt niet het leven terug maar verlengt het in zijn eigen Leven, het eeuwige leven in God. Toen Jezus met het “Vader, in uw handen beveel ik mijn Geest” de laatste ademtocht uitblies, gebeurde het dat de mensenzoon zijn Geest in die ademtocht aan God zijn vader toevertrouwde, dat de Zoon van God zich in diezelfde ademtocht in zijn onsterfelijke Ziel ten gunste van zijn Heilige Moeder openbaarde aan wie Hij zijn eerste levensvonk toevertrouwde. »»

148) Don Guido Bortoluzzi schrijft in een notitie: «« Op 8 juni 1972 woonde ik in de aula van het seminarie een conferentie bij over genetische microbiologie waarvan de erfelijke gebreken het menselijk gedrag kunnen beïnvloeden. De spreker Professor Giambattista Marson, hoofd dermatologie van het hospitaal in Belluno, legde uit hoe genetisch onderzoek in de VS van tot levenslange gevangenschap veroordeelde gevangenen had aangetoond dat sommigen naast de normale XY een kleinere Y-chromosoom bezaten. De wetenschappelijke vraag is hoe die extra “Y” in het menselijk genetisch patrimonium terecht was gekomen waardoor de betrokkenen een labiele persoonlijkheid hadden gekregen. Ik kwam toen tussenbeide en merkte op: “Wij zijn gelovigen en voor ons is zeker dat Hij die de evolutie van de levenden heeft geleid tot aan de toppen van het phylum, een volmaakt menselijk schepsel in het zijne heeft geplaatst, dat de kampioen van al zijn afstammelingen moest worden. Als tegenwoordig gevallen van uitzonderlijke kenmerken van de voorlopers worden ontdekt, moet dat te wijten zijn aan het feit dat de kampioen die in het aards Paradijs liep onder de naam van de genealogische ‘Boom van het Leven’, voortplantende relaties heeft gehad met de ‘Wilde Boom’, die door Gods ingrijpen goede vruchten kon geven, maar slechte zonder Gods ingrijpen, met als gevolg hybriden, bastaarden…” Ik kon niet doorgaan omdat een oudere professor in Bijbelse exegese, Don Angelo Santin, mij onderbrak: “We zijn niet op deze lijn voorbereid!” »»

Noot bij § 28 van de Engelse Genesis uitgave van de geschriften van Don Guido Bortoluzzi onder redactie van Renza Giacobbi # 2007. Zie: www.genesibiblica.eu

149) De door God gegeven waarborg om zijn weg kennen is de bij elk ingegoten kennis van de Tien Geboden. De gedetailleerde uitwerking daarvan is niettemin problematisch.

«« Maken wij ons de liefde en toewijding eigen in alles wat Jezus deed om ons aangenaam voor zijn moeder te maken? Kunnen wij zeggen dat onze goddelijke moeder in ons de voldoening vindt die zij in Christus vond? Zijn wij altijd bij haar als trouwe kinderen? Gehoorzamen wij haar? Imiteren wij haar deugden? Zoeken wij alle goede middelen om nooit aan haar moederlijke blik te ontsnappen, zodat zij ons altijd tegen haar zoon aanvleit? Roepen wij in alles wat wij doen Maria's blik op ons af om ons te leiden; om onder haar vrome blik heilig te kunnen leven zoals het ware kinderen betaamt? Om onze Moeder te kunnen behagen zoals haar zoon dat kon, laten wij Jezus alle genegenheid vragen die hij voor zijn Moeder had met de glorie die Hij haar voortdurend gaf samen met tedere en fijngevoelige liefdeblijken. Laat ons dat alles eigen maken om tegen onze Hemelse Moeder te kunnen zeggen: "Wij hebben Jezus in ons. Opdat u gelukkig zij alles in ons te vinden wat u in Jezus vond, schenken wij u alles, O Moeder mijn. Tevens willen wij aan Jezus ook alle vreugden bieden die Hij in u vond. Daarom willen wij in uw hart treden en uw liefde nemen en al uw vreugden, uw moederlijke toewijding, om die Jezus te kunnen geven. O moeder mijn, dat uw moederlijke handen de zachte ketens mogen zijn die ons met u zowel met Jezus verbonden houden!" »»

Geest en Adem

Job 27:3 zegt: "De geest des Heren is in mijn neusgaten." Dit wijst op de vruchtbaarheidsriten waarin de neus de aanvang van het leven vertegenwoordigt en het instrument is om het leven door te geven. Het gebeurde dat een stervende koning zijn opvolger zo dicht naast zich had staan dat deze in staat was diens laatste ademtocht door zijn neus in te ademen. Dit werd alleen bij koningen gedaan. De neus was dermate heilig dat de Egyptenaren het als het allerheiligste beschouwden. Dr Wilhelm Fliess, een goede vriend van Freud, zag de neus als het belangrijkste orgaan en geloofde zelfs dat zijn patiënten van allerlei kwalen genezen konden worden dankzij een eenvoudige neusoperatie!

Omdat de troonopvolger zijn voorgangers' laatste adem via zijn neus had ingeademd, voelde hij zich in de troonopvolging gesterkt dankzij de inademing van de bijbehorende capaciteiten (de zalving) als instrument om de heerschappij en het priesterschap uit te oefenen (de vroegere vorsten waren koning-priester). Wie zo de laatste adem had opgevangen was aan de overleden koning gelijk geworden in het hebben van een goddelijk aanschijn. In de verkorte versie van "De Gouden Tak - Een studie in Magie en Religie" (hfst. 27: Opvolging van de Ziel) haalt Sir James Frazer een voorbeeld aan van het inademen van de laatste adem van de stervende koning zoals dat op Nias gebeurde, een eiland ten noord-westen van Sumatra in de Indonesische archipel, zonder overigens aan te geven of deze specifieke praktijk ook elders plaatsvond of in het verre verleden. Op grond van de Bijbelse evidentie ben ik van mening dat dit geen geïsoleerd geval was.

Nu terug naar het gezalfde paar. Adam, met de gouden glans van koningschap, werd samen met zijn Mannin een levende ziel. Na de zondeval en met een geschonden zalving omkleed wandelden zij, als blinden tastend, op aarde. Gods herscheppingsplan was aldus begonnen temidden van woeste leegheid… Het koninklijk priesterschap werd op aarde gevestigd, een tegenwicht biedend. Gods zichtbare geschiedenis en zijn helpende hand voor deze worstelende wereld nam een aanvang. Dat is het genesisverhaal.[150)] De slang, die in de vruchtbaarheidsriten het begrip vertegenwoordigt van ontwikkeling en vooruitgang, liet zich niet onbetuigd, gebruikmakend van het medium van het woord via zijn afgodisch en vergoddelijkt paar. Dat legendarische paar is gekend als Tehom en Tiamat.[151)] Het is duidelijk dat hij de zeer krachtige goddelijke of gezalfde twee-eenheid (eenstemmigheid) van Adam en Adamah voor zijn eigen kar wilde spannen. Tehom en Tiamat streven naar de overweldiging van Adam en zijn

Mannin en hun nageslacht. In essentie vertegenwoordigt dit de machtstoeëigening: 'Satans hand op de troon des Heren'.

> Ongeacht wat wij van de Bijbel denken, de natuurkundige regels en feiten zijn óók door God gegeven. God zal door de waarheid verheerlijkt worden en het is incorrect om ter verdediging van een of ander theologisch denksysteem de natuurkundige waarnemingen te loochenen.
>
> Matthew S. Tiscareno, astronomische afdeling, Cornell University - U.S.A.

14.60 – De Paradijsvloek

Dus de adem, maar dan wel de gezalfde adem, die God in de neus blies, bracht Adam voort, een levende ziel. God bracht met zijn adem die Hij schonk iets essentieels van Hemzelf aan Adam over. De adem of wat het moet voorstellen dringt volgens de primitieve gnosis overal doorheen. De naam Adam kan worden geschreven als 'Aleph-dam' of 'Aleph in het bloed', waarbij aleph als eerste letter van het Hebreeuwse alfabet het goddelijke voorstelt. God is het begin en het einde, de alfa en de omega, de aleph en de tau. We kunnen daarom zeggen dat Adam 'de Zalving in de mens' of gewoon 'de Gezalfde' betekent, een geoorloofde uitleg omdat de ziel van het vlees zich in het bloed bevindt. (Lev. 17:11) We moesten wachten op Jezus, een andere gezalfde, om Adams werk af te maken. Het spiegelbeeld in de Hebreeuwse schrijfwijze van aleph is 'pala' en dat betekent: 'het verborgene, wat geheim is, wonderbaarlijk, mysterieus, verborgen voor elk oog'. In Jesaja 9 is een van de vier titels van de Messias 'pala jooz' of 'wonderbare raadsman'.

Het moge duidelijk zijn dat de hele persoon, hoofd en lichaam, bij de Zalving betrokken is. Het is niet een beetje olie die over het hoofd wordt uitgegoten en eventjes weggewassen kan worden, niet een snelle operatie die ongedaan kan worden gemaakt als je niet presteert. De gehele persoon is erbij betrokken. Indien de persoon valt, valt de Zalving samen met hem. Indien deze persoon, in casu Adam en zijn Mannin, wordt gevangen dan wordt de Zalving samen met hem gevangen. Indien deze persoon sterft dan daalt de Zalving mee in het graf, wat verklaart waarom *"De adem van onze neusgaten (neus), de gezalfde des Heeren (d.w.z. de totale mens) in hun groeven gevangen is."* (Klaagl. 4:20) *"In de groeven van allen"* kan ook. De graven van allen zijn in het

---

150) Het is gangbaar binnen de Joodse traditie om de aanvang van het koninkrijk Gods bij de schepping van het gezalfde paar te plaatsen, dus op de 6e scheppingsdag, het begin ook van de de Anno Mundi kalender. Dit verklaart waarom binnen de Joodse feestcyclus de viering van Nieuwjaar of Rosh Ha-shana (1 Tishrei) in het teken van de schepping van de (nieuwe) wereld staat, alias Gods koninkrijk op aarde. Dat rijk zal echter pas zijn voltooid bij het bereiken van de wilsovereenstemming tussen Schepper en zijn schepsels. Het "Onze Vader, Uw Koninkrijk kome" gebed werd passenderwijs tijdens die bijzondere gelegenheid van Rosh Ha-shana door Jezus aan ons geschonken, zoals uit Mattheüs 6 naar voren komt. Voor Christenen is niet evident dat dit hoofdstuk op Rosh Ha-shana slaat en zijn begeleidende Grote Verzoendagritueel, maar voor hen die met de Joodse feesten zijn opgegroeid is dit iets vanzelfsprekends, dat wil zeggen: tot aan Mattheüs 6:19. Vanaf dat vers betreft het kennelijk zaken die bij het Loofhuttenfeest horen.

151) Tiamat (Hebr.: תְּהוֹם, Grieks: ábyssos, oorspronkelijk Akkadisch) is een voorwereldlijk monster/godin in de Babylonische en Sumerische mythologie en een centrale figuur in de Enûma Elish scheppings-epiek. John C. L. Gibson merkt op (in het Ugaritisch glossarium van de Kanaänitische Mythen en Legenden) dat het woord tehom in Ugaritische teksten van 1400-1200 BC voorkomt waarin het gewoon zee betekent. Zulk een verontpersoonlijkte Tiamat (de -at aan het eind maakt haar vrouwelijk) is 'het diepe' (Hebr. tehom), hetgeen in het begin van het Boek Genesis voorkomt.

rijk gevangen van de collectieve ziel. Enkelvoud is gewijzigd in meervoud. Sindsdien moeten wij rekening houden met het vermenigvuldigingsteken en het collectieve element. De menselijke gemeenschap is bij de val betrokken (daar zien wij hunkerend naar uit), en zal ook delen in het herstel. Gedenk Jesaja's zevende en laatste bedrijf (vanaf hfst. 56), waarin Jeruzalems heil en dat van Zion centraal staan. Zo kondigt de gezalfde des Heeren aan (Jes. 61:1): *"De Geest des Heeren rust op Mij omdat de Heer Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om de gevangenen uitredding aan te kondigen en de gebondenen het openbreken van hun gevangenis."* Dan komt in Jesaja's slotakte de apotheose, laatste hoofdstuk vanaf vers 66:7: *"Zou een hele natie op één dag herboren kunnen worden? Evenwel (zegt het Godsoordeel), Zion heeft weeën gekend en haar zonen gebaard."* Maar voorlopig zuchten de naties nog onder de paradijsvloek. De vloek is nog niet in zegen gekeerd.

Finding the Child – William Hunt (Sudley House)

Dit is waar de paradijsvloek over gaat. Adam en zijn Mannin waren 'de gehele Mens'. In hun geest van samenspraak waren zij getweeën de Gezalfde des Heren. De aaneenkleving, deze onwereldse innige verbondenheid waarvan sprake is in Genesis 2:24, werd gekloven. De Zalving werd daarmee ook gekloven (kleven en klieven hebben dezelfde Hebreeuwse wortel). Adam en Adamah vormden samen één lichaam, zodat tijdens de klieving het volgende ontstond: Adam is nu het 'hoofd' en Adamah het 'lichaam'. Deze gespletenheid (Man/Mannin) kreeg de huidige betekenis van hoofd-lichaam, verstand-intuïtie, man-vrouw, en werd een machtig wapen in hand van de vijand om de zaak naar zijn hand te zetten. Hij is heerser over dat ontaarde gewest waar we met z'n allen in dwalen. Deze dualiteit kan in Genesis worden gevonden: *"De man zal over de vrouw heersen"*. In de Joodse traditie is deze relatie tussen Adam en Adamah vergelijkbaar met die tussen man en aarde (Adamah betekent betekent in het Hebreeuws 'aarde'). Zoals hij over de vrouw heerst, heerst hij over de aarde en misbruikt haar. Het 'hoofd' dat een op zichzelf staande persoonlijkheid werd, is nu de tegenstander van het 'lichaam', wat ook een geheel op zichzelf staande persoonlijkheid werd. Hij is hoofd. Zij zal als lichaam weten wat lijden is. Zij zal verminderen, hij vermeerderen. In de geheimtaal van de Mysteriediensten, ongeacht tijd, cultuur en plaats, volgt dit de formule: "via afbraak komt opbouw", en het verklaart de prijs die betaald moet worden voor zogenaamde vooruitgang. Door middel van allerlei handelingen wordt een persoon 'afgebroken' om plaats te maken voor de 'verlichte mens'. Solve et Coagula, zoals het vrijmetselaarsgezegde luidt. Solve et Coagula verwijst naar de afzichtelijke Baphomet, een afbeelding van Lucifer, die deze woorden op zijn bovenarmen heeft geschreven, wat betekent dat vernietiging voorafgaat aan een 'reset', wat niet alleen verwijst naar de individuele persoonlijkheid maar naar alle sociale verbanden en de naties die samen onze wereld vormen. Dit betekent dat de sociale orde in de breedste zin van het woord vernietigd moet worden, zodat een nieuwe samenleving met een nieuwe mens gestalte kan krijgen. Het openbaart de woedende strijd waarvan de uiteindelijke uitkomst sinds de gebeurtenis op Golgotha vaststaat.. Dan zal wederom de aaneenkleving tussen man en vrouw en tussen Christus en hen gestalte krijgen op een voor ons volstrekt onvoorstelbare wijze, zoals deze nu reeds gestalte heeft gekregen in Jezus en Maria, die zijn aaneengekleefd zoals eertijds Adam en Adamah. Daarom zegt de apostel: *"Deze ver-*

borgenheid is groot. Ik voor mij betrek het op Christus en de Kerk." (Ef. 1:22-23, 5:23-32; Joh. 17:21-26) Ja, in Christus zijn wij méér dan overwinnaar!

De Apostel Paulus is schrijver van de Brief aan de Efeziërs. Er is een belangrijke traditie die Efeze aanwijst als de plaats waar de Maagd Maria de laatste jaren van haar leven heeft doorgebracht. Dat juist deze brief de Kerk als thema heeft, past hier goed bij. Maria is immers de behoedster van de Kerk als bij een moeder die over haar kroost waakt. De teksten in de brief aan de Efeziërs wijzen op de hoofd-lichaam dualiteit wat het beeld is van Christus en Zijn Kerk:

> «« Alles heeft God onder zijn voeten gelegd, en Hemzelf, verheven boven alles, heeft Hij als hoofd gegeven aan de Kerk, die zijn lichaam is, de volheid van Hem die het al in alles vervult. (…) De man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de Kerk. Hij is ook de verlosser van het lichaam, maar zoals de kerk onderdanig is aan Christus, zo moet ook de vrouw haar man in alles onderdanig zijn. Mannen, hebt uw vrouw lief zoals Christus de Kerk heeft liefgehad: Hij heeft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen, haar reinigend door het waterbad met het woord. Hij heeft de Kerk tot zich gevoerd als een heerlijke bruid, zonder vlek of rimpel of fout, heilig en onbesmet. Zo moeten ook de mannen hun vrouwen liefhebben, zoals ze hun eigen lichaam liefhebben. Wie zijn vrouw bemint, bemint zichzelf. Niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat; integendeel, hij voedt en koestert het. En zo doet Christus met de Kerk, omdat wij ledematen zijn van zijn lichaam. Daarom zal (cf. Gen. 2:24) *"de man vader en moeder verlaten om zich te hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één vlees zijn. Deze verborgenheid is groot. Ik voor mij betrek het op Christus en de Kerk."* »» (Efeze 1:22, 5:23-32)

Het Evangelie van Johannes behandelt hetzelfde thema: (Joh. 17:21-26)

> «« Dat zij allen één mogen zijn zoals U, Vader, in Mij en Ik in U: dat ook zij in Ons mogen zijn opdat de wereld gelove, dat U Mij gezonden hebt. Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die U Mij geschonken hebt, opdat zij één zijn zoals Wij één zijn: Ik in hen en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en de wereld zal erkennen, dat U Mij gezonden en hen hebt liefgehad, zoals U Mij hebt liefgehad. Vader, Ik wil dat zij die U Mij gegeven hebt met Mij mogen zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen die U Mij gegeven hebt, daar U Mij lief hebt gehad vóór de grondvesting van de wereld. O rechtvaardige Vader! Al heeft de wereld U niet erkend, Ik heb U erkend, en dezen hier hebben erkend dat U Mij gezonden hebt. Uw naam heb Ik hun geopenbaard en Ik zal dit blijven doen opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad in hen moge zijn en Ik in hen. »»

14.61 – In Christus méér dan Overwinnaar

Het kan niet genoeg benadrukt worden dat het gewoon menselijke, in Christus, de toegangspoort tot het goddelijke is. Om door die poort heen te gaan dienen wij geestelijke

mensen te zijn, ontrukt aan de dwang van het vlees. Vlees tegenover geest staat als vorm tegenover inhoud. Anders gezegd: zijn wij vormelijk of waarachtig? Het zijn niet de regeltjes die tellen want het is de letter die doodt en de geest die levend maakt. (2 Kor. 3:6) Men zou geneigd zijn te concluderen dat op deze weg naar God toe de transcendente ervaring een goede typering is van wat de apostel Paulus in het zevende en achtste hoofdstuk van de brief aan de Romeinen de geest noemt. Dat het zelfs een betere eigentijdse term is om de Christelijke godsdienstige ervaring aan te duiden. Maar dat is onjuist. Het transcendente veronderstelt een uitstijgen boven het menselijke voorbij de beklemmingen van ons menszijn. Als dat klopt zou Christus' opstanding en hemelvaart ijdel zijn geweest! Christus is mens geworden en dat in zijn opstanding gebleven juist om in het menselijke de godservaring te bereiken zoals God die ook, ja óók, voor ons bestemd heeft. Wij moeten niet boven het menselijke willen uitstijgen maar moeten in het menselijke door de Geest bewogen willen zijn. Dat kan alleen vanuit de ontmoeting met Jezus Christus. Het Christendom is zonder zweem van kwezelarij een relationele godsdienst. Christus heeft zich op de wijze van mensen aanspreekbaar gemaakt. Dat is een belangrijk gegeven, dat God, die inderdaad transcendentaal is, zich in het menselijke heeft laten vangen en ons zijn broers en zusters noemt. Waar dat in de toekomst toe voert valt buiten ons bevattingsvermogen, want de groeicurve van het menselijke is – in het goddelijke aaneengekleefd – oneindig. Immers de menselijke ziel, afspiegeling (beeld) van het goddelijke, draagt het potentieel oneindige in zich. Doordat God het menselijke in de Godmens heeft gehuwd, is Hij voor ieder toegankelijk gemaakt. Aldus is de scheidslijn tussen slaaf en heer, allochtoon en autochtoon, omvergehaald.

In zijn toespraak aan het Kerkelijk Congres van het Diocees van Rome op 26 mei 2009, zei Paus Benedictus XVI onder andere:

> «« Het Tweede Vaticaans Concilie, dat de zuivere en volledige leer aan de Kerk wenste door te geven, die in de loop van tweeduizend jaar tot rijpheid is gekomen, gaf het *"een beter doordachte definitie",* waarbij zijn geheimnisvolle natuur werd belicht, dat wil zeggen een *"realiteit die doordrenkt is met de goddelijke aanwezigheid en daarom altijd nieuwere en diepere verkenningen toelaat"*.[152]
> In dezen is de Kerk, die haar oorsprong vindt in de trinitaire God, een geheimnis van gemeenschap. De Kerk als gemeenschap is niet uitsluitend een geestelijke realiteit, maar zij leeft in de geschiedenis, dat wil zeggen in vlees en bloed.
> Het Tweede Vaticaans Concilie beschrijft haar in Lumen Gentium *"als een sacrament, of teken en instrument van de intieme vereniging met God en van de vereniging met het gehele menselijke ras"*. De essentie van het [eucharistisch] sacrament is hierin gelegen dat daarin het onzichtbare door het zichtbare wordt geraakt, dat het tastbare en het zichtbare de deur naar God zelf opent. De Kerk is zoals gezegd een vereniging, een vereniging van mensen die door de werkzaamheid van de Heilige Geest het Volk van God vormt, dat terzelfdertijd het Lichaam van Christus is. (…) Terwijl 'Volk van God' de continuïteit in de geschiedenis van de Kerk uitdrukt, drukt het 'Lichaam van Christus' de universaliteit uit die op het Kruis en in verrijzenis van de Heer werd volbracht.
> Voor ons Christenen is het Lichaam van Christus daarom niet slechts een beeld, maar een waar concept, want Christus geeft ons daarin het geschenk van zijn ware Lichaam en dus niet alleen maar een beeld. »»

Een mooie overweging over de intieme eenheid van Christus en zijn Kerk komt van de Pater Norbertijn Basiel Vanmaele van de Abdij van Averbode, initiatiefnemer (in 1920) van de Eucharistische Kruistocht: [153]

---

152) Citaat van Paulus VI: openingstoespraak bij de tweede zitting op 29 sept. 1963.

> «« Daar op de Calvarieberg was Jezus helemaal alleen om het Offer op te dragen, zoals Hij alleen was om geofferd te worden. *"De wijnpers heb ik alleen getreden en van de volkeren stond niemand Mij bij."* (Jes. 63:3) Jezus' Kerk bestond toen nog niet. Eerst op het Kruis zou ze geboren worden. Om haar in het leven te roepen en haar te heiligen moest Jezus eerst sterven. (cf. Ef. 5:25-27) Heel anders is het gelegen in het Heilig Misoffer. Nu is Jezus met zijn Kerk verbonden zoals de tempel op de hoeksteen rust (cf. Ef. 2:20-21), zoals de bruidegom verenigd is met zijn bruid (cf. Ef. 5:23), zoals het hoofd één lichaam uitmaakt met de ledematen. (cf. Kol. 1:18) (…) Wanneer nu in de Heilige Mis het Calvarieoffer tegenwoordig staat, dan is Jezus niet meer alleen. De Kerk bevindt zich trouw aan Jezus' zijde, als mede-offeraar alsook mede-offerande in het Eucharistisch offerleven van haar Bruidegom. »»

Is dat geen prachtige afsluiting van dit artikel waarin het herstel van de Schepping en van de paradijselijke staat aan bod zijn gekomen?

153) "Hostie met de Hostie" van B. Vanmaele (OPraem), uitgave van het Secretariaat van de Eucharistische Kruistocht, Abdij Averbode, België - 2e druk # 1929.

APPENDIX 6

Dankzij God een nieuwe soort waarbij de uterus als incubator dient…

door Renza Giacobbi

Het BRUGGENHOOFD symboliseert het vrouwtje van om het even welke soort, die door goddelijke tussenkomst het eerste paar van een nieuwe soort ter wereld brengt, [van de hogere orden]. Dit vrouwtje ontvangt deze naam van de Heer omdat zij symbolisch als BRUGGENHOOFD kan worden gezien, waar de rest van de brug ontbreekt, een halve boog. Zij gelijkt daarom meer op een trampoline dan een brug omdat na de springplank er een leegt is, dat is het ontbreken van wat het natuurlijk gevolg van haar genetisch erfdeel hoort te zijn, en in plaats daarvan is er dankzij Gods creatieve werk het begin van een andere soort, die haar uterus als incubator gebruikt. In de praktijk betekent dit dat vanuit het BRUGGENHOOFD zich een nieuwe autonome soort verwezenlijkt die geen chromosonale continuïteit bezit met de soort waaruit het is afgeleid. Met andere woorden: de individuen van de nieuwe soort hebben geen mogelijkheid om effectief met de soort te worden gekruist waaruit hun soort is voortgekomen, dat is de soort die tot het BRUGGENHOOFD behoort.

Samenvattend heerst er vanaf het BRUGGENHOOFD eenrichtingsverkeer langs een weg die geen terugkeer toelaat. Dit is de algemene regel van hoe God een nieuwe soort creëert. Een BRUG duidt gewoonlijk op de structuur die een overtocht toelaat van de ene oever naar de andere. In dit geval, of in de taal die de Heer gebruikt, is het een vrouwtje [een uniek exemplaar] dat begiftigd is met een aantal chromosomen die een overtocht in beide richtingen permitteert, wat de mogelijkheid vertegenwoordigt om genen van de ene naar de andere soort over te brengen en vice versa. Deze brug, of het vrouwtje, die slechts bij uitzondering een schakel vormt tussen twee verschillende soorten, creëert een hybride populatie. In deze openbaring is de BRUG het specifieke vrouwtje dat de oorsrprong van een kruising tussen twee soorten vertegenwoordigt, zoals dat van de voorzaten en die van de Zonen van God. In de natuur is het fenomeen van een kruising tussen verschillende soorten onmogelijk op basis van de definitie van een soort, die dit formuleert als “een groep individuen die genetisch geïsoleerd is”, wat er voor zorgt dat elke relatie buiten de groep onvruchtbaar of steriel is daar het om twee incompatibele groepen gaat. [Een kruising kan slechts vruchtbaar zijn indien verschillende groepen tot dezelfde soort behoren. Men kan bijvoorbeeld twee verschillende hondenrassen met elkaar kruisen, maar een kruising tussen een hond en een kat is onmogelijk.]

In deze openbaring (van Don Guido) worden wij daarom met een uitzonderlijk vrouwelijk individu geconfronteerd, het BRUGGENHOOFD genaamd, die in een unieke situatie de rol van BRUG op zich neemt, want bij uitzondering bezit zij de potentiële mogelijkheid om op grond van het aantal en de aard van haar chromosomen compatibel te zijn met individuen van twee verschillende soorten [de mensen alsook haar voorouders van de voorschepping]. Derhalve kan zij door beide worden bevrucht. Dit verklaart waarom dit symbool, dat hier de BRUG wordt genoemd, als naam wordt

gebruikt voor dat vrouwelijk individu dat geboort geeft en zal geven, zoals we later zullen zien, aan een hybride soort. Hierom concludeert Don Guido dat alleen het betreffende vrouwtje de noodzakelijke 47 chromosomen moet hebben gehad, die als intermediaire overgang diende tussen de voorvaderlijke soort en de soort van de Kinderen van God. In feite, zoals we later zullen zien, kon dit vrouwtje kinderen krijgen van zowel de voorouders die 48 chromosomen hadden en van de Mens die 46 chromosomen had. [In 1959 identificeerde de Franse arts Jérôme Lejeune het syndroom van Down als een chromosomale aandoening. In plaats van de gebruikelijke 46 chromosomen die in elke cel aanwezig zijn, nam Lejeune 47 chromosomen waar in de cellen van mensen met het Down-syndroom]. *)

Dit interfertiele vrouwtje was een door de Heer beschikte unieke uitzondering, die meer op een menselijke vrouw geleek dan op haar zusters, om waarschijnlijk op deze manier voor de eerste mens een intelligentere verzorgster te zijn die dichter bij de kenmerken van de menselijke soort stond; een vaderlijke attentie van God. Door haar bijzondere functie had dit vrouwtje van de mens moeten worden verwijderd na haar functie te hebben vervuld als hoofd van een brug, opdat de mens niet in de gelegenheid zou worden gebracht om via haar en langs natuurlijke weg hybriden te creëren. Maar helaas heeft juist dat plaatsgevonden als gevolg van de ongehoorzaamheid van de Jonge Man (Adam) – de eerste en enige keer in de hele scheppingsgeschiedenis, zodat zij in feite een brug werd tussen twee soorten, de hybride soort en de nieuwe mens [i.p.v. alleen maar bruggenhoofd, en het is Noach die de laatste afstammeling van Adam was die zuiver was (Gen. 6:9), zonder bezoedeling van hybriden, en dankzij een speciale goddelijke tussenkomst bleek ook de Maagd Maria zuiver/onbevlekt te zijn].

NB: Dat God in de lange geschiedenis van het heelal ook andere methoden heeft gebruikt om nieuwe soorten te creëren dient niet te worden uitgesloten.

Noot bij § 96 van de Genesis Uitgave (2007)
van de geschriften van Don Guido Bortoluzzi

*) Chromosoomafwijkingen die geassocieerd worden met het klinische syndroom van mongolisme kunnen meestal toegeschreven worden aan primaire non-disjuncties tijdens de gametogenese. Toch zijn er verschillende chromosoomafwijkingen beschreven die niet toe te schrijven zijn aan primaire non-disjunctie tijdens de gametogenese, meestal bij mongolen die geboren zijn uit jonge moeders. De auteurs van dit artikel rapporteren een 48/46 chromosoom mozaïcisme in een mongool geboren uit een jonge moeder. De cellijn met 48 chromosomen heeft vijf chromosomen van de 21-22 groep (Denver systeem) en een centrisch fragment. De cellijn met 46 chromosomen heeft een extra chromosoom met de morfologie van de 19-20 groep en slechts drie chromosomen van de 21-22 groep. ("Chromosoommozaïcisme in een Mongool geboren uit een jonge moeder" door C.E. Blank, P.M. Lord, M.D. Casey en B.M. Laurance van de afdeling Genetica van de Universiteit van Sheffield; in Cytogenetics 2 # 1963 - pp. 76-84).

DE VERWACHTING DER JODEN

Wij zien vol verwachting uit naar de komst van Gods rijk op aarde. Tegen deze komst bestaat veel verzet. Psalm 2 profeteert daarover en begint met de vraag: "Waarom woeden de volken?" Ja waarom, want de grandioze uitkomst staat bij voorbaat vast. Maar wordt toch niet door de trotse heersers van onze tijd gewaardeerd. In dit artikel kijken we hoe het oude Jodendom deze psalm uitlegde met het oog op zichzelf en de volkeren rondom en hoe zij daar in hun messiaanse verwachtingen gestalte aan hebben gegeven.

15.62 – Zelfs de Perfecte Vorst zou Tiran zijn

In Psalm 2 staat geschreven: *"Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de Heer en tegen zijn Gezalfde: Laten wij hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen! (…) Dan zal Hij tot hén spreken (…): 'Ik heb mijn Koning gezalfd over Zion, mijn heilige berg.' (…) Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als uw eigendom geven, de einden der aarde als uw bezit."* Zion is het beeld van het door koning David op de Jebusieten veroverde Jeruzalem en daarom is deze stad gekend als de Davidsstad. De Judahietische David, koning van heel Israël, is in de Bijbel de voorafbeelding van de lang verbeide Messias, immers Genesis 49:10 zegt: *"De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo (de Gezondene) komt, en Hem zullen de volkeren (meervoudsvorm) gehoorzamen."* Silo is hier een van de gebruikte namen voor de messiasvorst.

Het voorgaande geeft aan dat Gods koninkrijk in zijn directe betekenis ten nauwste verbonden is met een aards en wereldomspannend koninkrijk, dat op zijn beurt niet losstaat van de plaats van het volk en de staat Israël. Wat in oude tijden gold, toen deze woorden werden opgetekend, geldt nog steeds. Gods Woord bedriegt nooit. Het toont ons ook dat er een trotse en eigenzinnige samenzwering bestaat tegen de door God ingestelde rangorde der koningen, een instelling die in oudtestamentische tijden als voor-

loper fungeerde en een afspiegeling was van het in de toekomst door God op te eisen koninkrijk.

Deuteronomium 16:18 tot 21:9 verklaart de rangorde van koningen. De verzen 17:8-13 bespreken de goddelijke constitutionele wet en zijn centrale verklarende en priesterlijke autoriteit. Deuteronomium 17:14-20 bespreekt de door God gekozen koning die in de uitvoering van zijn taak godvrezend moet zijn. Hij vertegenwoordigt de hoogste politieke autoriteit en moet als zodanig God vrezen en voor de mensen onbevreesd zijn, zoals de zeer geliefde Marie Leckzinska (1703-1768), koningin van Frankrijk, naar voren bracht: *"Het menselijk opzicht dat voor alle Christenen uit den boze is, betekent een ware geloofsafval bij hen die leiding moeten geven en onderrichten."* Deuteronomium 18:19-22 bespreekt de profetische leiding waar de politieke en priesterlijke sfeer zich beide op moeten oriënteren. Dit zijn de drie Bijbelse categorieën van gezalfden. Bij die der profeten legt de Bijbel minder nadruk op de zalvingsrite maar eerder op de gave van de Geest. Met Adam en Adamah (Eva) werden in het 'ene' paar alle drie de functies tot stand gebracht in een geest van grote eenheid-lieflijkheid.

Vanuit Bijbels perspectief kan worden gezegd dat wie zich tegen het principe verzet van 'koning bij de gratie Gods' zich ook tegen God verzet. Ter verduidelijking, het gaat hierbij om een principe, een staatsinrichting. Daarom zingt het Nederlandse volkslied (het Wilhelmus), uit de mond van Willem van Oranje, dat in 1572 werd gecomponeerd en als verzetlied direct al populair was: *"Den koning van Hispanje heb ik altijd geëerd. (...) God zal mij regeren als een goed instrument."* Met het tekenen van de Unie van Utrecht in 1579 tegen de Spaanse Koning Filips II wilden de noordelijke provincies van de Lage Landen (van boven de grote rivieren) zich niet afkeren van een landsheer. Willem van Oranje, de leider van de opstand, zette zich daarom in voor de jongere broer van de Franse koning, de Hertog van Anjou. Anjou wordt in januari 1581 door de Staten-Generaal uitgeroepen tot "vorst en heer der Nederlanden". Hij bedankte voor de eer waardoor de facto de Republiek der Verenigde Nederlanden ontstond. De provincies moesten zich daarna nog via hun vertegenwoordiging in de Staten-Generaal formeel ontdoen van hun landsheer. In het zogenaamde "Plakkaat van Verlatinghe" van 26 juli 1581 zetten de Staten-Generaal hun beweegredenen uiteen. Een vorst, betoogden ze, is weliswaar door God aangesteld, maar kan desondanks door zijn onderdanen worden afgezet. Een vorst is hoofd over zijn onderdanen om ze te beschermen en hij mag niet van hen eisen dat ze hem in alles onderdanig zijn en als slaven dienen. Doet hij dat toch dan overschrijdt hij de grenzen van zijn door God gegeven mandaat en is hij een tiran. Op 26 juli 1581 worden Koning Filips II en zijn erfgenamen door de revolutionaire regering voor eeuwig afgezet.

In de praktijk kwam het Plakkaat van Verlatinghe neer op een onafhankelijkheidsverklaring. Dit was de eerste keer tijdens de Tachtigjarige Oorlog dat men expliciet tegen de koning in opstand kwam. Voorheen werd in het Wilhelmus, de Pacificatie van Gent en zelfs in de Unie van Utrecht zelf, altijd gezegd dat men de koning trouw bleef en enkel de Spaanse soldaten bevocht. De onafhankelijkheidsstrijd in de lage landen werd in de zestiende eeuw daarom niet bevochten tegen het institutionele koningschap - bij de gratie Gods - maar tegen de toen heersende Spaanse vorst, dus tegen het individu dat zich misdroeg. Dat is de kwintessens van het Wilhelmus, dat later volkslied werd. Het Franse volkslied, echter, keert zich tegen het principe zelf. Daarin wordt iedere vorst, ook goede vorst, zelfs perfecte vorst, als een tiran afgeschilderd en samenzweerder – één die samenzweert met die verachterlijke God van de Bijbel, want dat is de betekenis die de revolutionairen erin legden. Neerlands nationale hymne spreekt in de trant van Psalm 2 over *"de tirannie verdrijven",* maar dan toch een totaal andere tirannie waar de godhaters op doelen. Zo bezien is de Marseillaise de antithese op het Wilhelmus.[154)]

Terzijde zij opgemerkt dat zoals er een ontaarding in het koningschap bestaat, er ook een ontaarding in de volksmacht bestaat. De democratie, liever nog het democratisme, is de ontaarding van een concept dat essentieel juist is maar waarin de volksmacht tegen elke prijs prevaleert. Als wij de excessen terzijde schuiven, waarvan wij nu meer dan ooit getuige zijn, dan zijn de democratische uitgangspunten overal toepasbaar, zelfs in de zuiver monarchale staat. Het koningschap kent zijn excessen zoals de geschiedenis aantoont. Maar zijn excessen van het ouderschap, waarin kinderen mishandeld worden, een argument ter afschaffing van het ouderlijk gezag? In die zin bestaat er een goed en slecht koningschap, een goede en slechte democratie.

15.63 – De Joodse Visie in de vóór-Christelijke Tijd

In de interpretatie van psalm 2, in samenhang met met de profetieën van Daniël, lag binnen het oude Jodendom het accent op het militante, van God als krijgsman. Het betreffende deel van Psalm 2 gaat als volgt: *"Vraag, en Ik geef je volken in bezit, de uithoeken van de aarde krijg je in eigendom. Jij mag ze verpletteren met een ijzeren knots, ze stukslaan als waren het aarden potten. Nu dan, koningen, kom toch tot inzicht, jullie vorsten van de aarde, laat je vermanen."* In Jezus' tijd koos Israël ervoor die verzen letterlijk uit te leggen als zou God graag volkeren verpletteren. Deze beeldspraak hoeft echter niet letterlijk te worden opgevat. Een oud Egyptisch en magisch ritueel, dat in voor-Christelijke tijden gebruikelijk was, bestond eruit om op een lemen vaas of schaal de namen van de schatplichtige volken en hun vorsten te schrijven en het plateel vervolgens te verbrijzelen. Hiermee werd duidelijk gemaakt wie de nieuwe heerser was, wiens juk – in de trant van het 28e hoofdstuk van de profeet Jeremia – voortaan bepalend was voor het reilen en zeilen der volken, die onder zijn invloedssfeer vielen. Zodra het plateel werd verbrijzeld wist iedere toeschouwer dat met deze symbolische handeling de zekerheid werd gegeven dat eenieder het onderspit zou delven die de euvele moed had zich te verzetten. De symbolische handeling was genoeg. Het hoefde niet uit te monden in een letterlijke verbrijzeling.[155)]

Christus, Koning van het Heelal
feest op laatste zondag liturgisch jaar

Volgens Daniël 2:44 zal de Allerhoogste God alle koninkrijken verbrijzelen om ten slotte zijn eigen koninkrijk te vestigen. In de intertestamentaire tijd keek men uit naar de vervulling daarvan. Ik citeer nu uit een traktaat uit de tweede eeuw, "De Verwachting der Joden", dat als apologie is bedoeld op het Christendom: [156)]

> «« De verwachting [in Jezus tijd] schijnt te zijn geweest dat de Messias een profeet moest zijn net als Mozes, doch groter. (…) [Maar] een andere en veel grotere groep mensen legde een wereldser betekenis in de messiaanse profetieën.

---

154) Zie de staatscourant Le Moniteur aangaande de parlementaire deliberaties vanaf 2 januari 1793, die hebben geleid tot een meerderheidsstemming in het parlement voor de doodstraf op Koning Lodewijk XVI, die reeds op de 21e van die maand werd vermoord. Het Franse volkslied werd acht maanden eerder gecomponeerd.

155) Zie via het internet: "UCLA Encyclopedia of Egyptology – execration ritual".

156) Zie mijn boek: "Proofs of the Life and Death of Jesus".

De grote persoonlijkheid, wiens komst spoedig werd verwacht, moest een koning zijn, maar groter dan wie ooit op de Joodse troon had gezeten. Het was kennelijk dit vooruitzicht waarom Jezus' leerlingen Hem gedurende zijn gehele zending volgden. En zelfs na zijn verrijzenis lijkt het dat zij nog een korte tijd dit soort hoop koesterden. Een van de vragen die zij Hem na zijn opstanding stelden, was (Hand. 1:6): *"Gaat U in deze tijd het koninkrijk voor Israël herstellen?"* En tijdens het laatste avondmaal twistten zij over *"wie van hen de grootste zou zijn"*, dat wil zeggen: wie van hen de hoogste functie zou bekleden in het nieuwe koninkrijk dat Hij op het punt stond op te richten. Het was met deze gedachte dat Hij door de menigte werd toegejuicht bij zijn komst in Jeruzalem onder de kreet *"Hosanna aan de zoon van David"*. Op deze gedachte doelde Nathanaël toen hij een aanwijzing kreeg dat Hij een profeet was (Joh. 1:49): *"Rabbi, U bent de zoon van God, U bent de koning van Israël"* Dat het zijn tijdelijk karakter was waarop Nathanaël doelde wordt voldoende aangeduid in de informatie waarmede zijn aandacht in eerste instantie op Jezus werd gevestigd (Joh. 1:45): *"Wij hebben hem gevonden over wie Mozes in de wet en de profeten geschreven heeft – Jezus van Nazareth, de zoon van Jozef."*

(…) Deze verwachting was zo algemeen geworden dat het tot buiten het heilige land was geraakt. Tacitus stelt vast dat onder velen *"de overtuiging leefde dat in de oude boeken van het priesterschap geschreven stond dat op exact dit moment het Oosten machtig zou worden, en dat zij die uit Judeah voortkwamen over de wereld zouden heersen"*. En Suetonius schrijft *"dat in het Oosten een oude en hardnekkige opinie had postgevat dat het voor deze tijd was voorbeschikt dat vanuit Judeah degenen moesten voortkomen die de alleenheerschappij zouden verwerven."*

Deze vaste overtuiging van de Joden had reeds niet geringe politieke beroering veroorzaakt. Het was de trotse anticipatie op algehele verovering die hen onder het Romeinse bestuur zo onhandelbaar had gemaakt. Dat zij die voorbestemd waren om over de wereld te regeren – en wiens messiaskoning de heidenen tot erfdeel zou krijgen en de aarde tot aan haar randen tot een eigen bezit, die hen met een ijzeren knots mocht breken en als lemen kruiken vergruizelen – onderhorig moesten zijn aan een vreemde macht, was meer dan zij konden verdragen.

(…) Eén waarheid, die door Johannes de Doper werd verkondigd, heeft het kenmerk van bovennatuurlijke oorsprong – omdat het dwars tegen de overtuigingen en vooroordelen uit zijn tijd inging – dat de Messias en diens koninkrijk niet bedoeld waren om een nationale aangelegenheid te zijn, niet rechtens en exclusief aan Abrahams nageslacht toebehoorden. Er is een gezegde in de geschriften van de rabbi's dat even courant is als de letters van het alfabet, dat *"Geheel Israël zal deelnemen aan de komende wereld",* dat wil zeggen aan het messiaanse rijk, uitsluitend dankzij hun afstamming van Abraham. Dat het een koninkrijk moest worden waarbij Israël samen met andere naties zou worden uitverkoren, een nieuwe gemeenschap vormend die op geen enkele wijze verband hield met Abrahams zaad, daar hadden de mensen geen flauw benul van. Dat het een moreel en geestelijk koninkrijk moest worden, stond ook ver bezijden hun opvattingen. »»

Dit standpunt wordt verduidelijkt in de beroemde "Oorlogsrol" van Qumran, die permanent ten toon wordt gesteld in de "Gedenkplaats van het Boek" in Jeruzalem hetgeen, om de woorden van Neil Silberman te gebruiken, *"een soort reliekschrijn is, die is toegewijd aan het wonder van de nationale wedergeboorte"*. Deze rol beschrijft de laatste wrekende oorlogshandeling in karakteristieke taal:

«« Want in de handen der verdrukten zult Gij de vijanden van alle landen overleveren, in de handen van hen die in het stof zijn nedergebogen, opdat alle

machtigen der naties worden vernederd, om de vergelding van het kwaad op de hoofden van de wederspannigen te doen wederkeren, om het gerechtvaardigde oordeel van uw waarheid over alle mensenkinderen uit te spreken, en om voor Uzelf een altijddurende Naam onder de mensen te vestigen. Gij zult Uzelf groot en heilig maken door de oorlogen waarmede U zich voor de rest van de naties openbaart. Zo mogen zij weten dat Gij God zijt als Gij oordeel velt over Gog en al zijn heirschaar, die om ons heen zijn vergaderd, want tot hun eeuwigdurende beschaming zult Gij vanuit de hoge hemelen strijd tegen hen voeren. »» [157)]

Het uitzien naar een krijgszuchtige messias zal toendertijd de gangbare opinie zijn geweest, maar er klonken ook andere geluiden. Zo schreef Melker de priester uit Bethlehem in de tijd toen Jezus werd geboren: [158)]

«« Ieder lijden van David of jammerklacht van Job, of glorie van Salomon – ja, iedere snik van menselijk verdriet, iedere kwellende droefenis van mensen, iedere stervenszucht, iedere bittere traan die wordt geplengd – is een tupos, een voorzegging van de komende koning der Joden en redder van de wereld. Israël staat als een gemeenschappelijke factor in elk tijdperk van de geschiedenis.

(…) En dit, vrees ik, zal problemen geven voor onze natie. Ons volk zal naar de 'gezondene' (Silo) uitzien als een tijdelijke bevrijder, en zij zullen trachten om hem alleen voor de Joden te reserveren; en wanneer zijn daden naar alle inwoners van de wereld beginnen uit te waaieren in liefde en medemenselijkheid, hetgeen overduidelijk in het negende deel van de heilige profeet wordt aangetoond (Jer. 9:24-25), dan vrees ik dat de Joden hem zullen afwijzen waarvoor wij al in hoofdstuk 3 van het woord van Jeremia worden gewaarschuwd. Om dit te vermijden moet Israël worden geleerd dat Jesaja's profetie niet stopt bij de Babylonische gevangenschap en terugkeer naar het Koninkrijk der Hemelen, en dat Ezechiëls wielen (van hfst. 1 en 10) niet politiek of geestelijk in de hemel wentelen, maar hier op aarde, en betrekking hebben op aardse revoluties of veranderingen, en de grote gebeurtenissen helpen aankondigen waarvan deze in Bethlehem de grootste van alle is. (…) Wij, als Joden, zijn het enige volk aan wie God deze grote kwesties heeft toevertrouwd en natuurlijk zal de wereld naar ons opzien in de verwachting dat wij deze zullen verduidelijken. Omdat deze zaken aan ons zijn toevertrouwd zal God ons verantwoordelijk houden indien wij het ware licht niet op dit onderwerp laten schijnen. »»

Jeremia 9:24-25 leest: *"Ik ben de God die weldadigheid uitoefent op aarde, oordeel velt en gerechtigheid doet, want daarin verheug Ik Mij. Ziet, de dagen komen, zo spreekt de Heer, dat Ik alle besnedenen tuchtig met de onbesnedenen",* en dit is inderdaad gebeurd.

15.64 – De Zendingsdrift, een Pendant van het Messianisme

Israël heeft zijn historische roeping gemist om de volkeren het heil te verkondigen van de ene en ware God. Dat is wat anders dan ze Joods te maken! Israëls falen is toch wel hun minachting voor vreemdelingen geweest die zij honden noemden en het schuim der aarde; zie de vertelling van Mattheüs 15:21-28. Zij heeft de houding van Mirjam overgenomen, de 'profetes' van liegende lippen en een bedriegelijke tong, die Mozes

---

157) Vanuit de Engelse vertaling van Michael Wise, Martin Abegg Jr, en Edward Cook in "The Dead Sea Scrolls: A New Translation" – HarperCollins, New York # 1996 (fragment 1QM ≈ 11:13-20 op p. 161).

158) Dit staat in het rapport van Melker, de overste van de synagoge van Bethlehem, en is te vinden in hoofdstuk 4 van de ArchkoVolume. Zie boek van ondergetekende: "Proofs of the Life and Death of Jesus".

vrouw in een kwaad daglicht stelde.[159)] (Num. 12) Zijn vrouw, Sippora geheten, was de dochter van Jetro, een Cusiet (Nubiër) die een heel donkere huidskleur moet hebben gehad, zoals ook de Cusietische koningin Sheba. In die dagen moet een zwarte huidskleur als iets walgelijks zijn ervaren. In het "Eerste Evangelie van de Kindsheid van Jezus Christus", niet later dan de tweede eeuw op schrift gesteld, staat geschreven (17:9): *"De kinderen van Israël zijn als Cusieten onder de mensen, en de vrouwen zeiden: 'Wij smeken u, zij ons genadig en herstel deze jongens in hun oorspronkelijke staat'."* Daaruit blijkt dat Cusiet een scheldwoord was. Omdat Mirjam Sippora zwart had gemaakt om haar huidskleur, werd Mirjam door de verwensing getroffen die zijzelf had uitgesproken en kreeg zij plotseling een walgelijke gesteldheid van de huid en werd zo wit als sneeuw: niet zwart, maar wit!

Het Boek Handelingen geeft ook getuigenis van de Joodse minachting voor buitenstaanders. Als de Apostel Paulus in de synagoge van Antiochië predikt en vertelt van de vergeving van zonden door Jezus Christus en de rechtvaardiging door het geloof in Hem, luistert iedereen aandachtig en ze nodigen hem zelfs uit de volgende sabbat verder te gaan met zijn prediking. (Hand. 13:14-45) Maar toen op die dag de hele stad was uitgelopen, waaronder vele niet-Joden, om naar Paulus' preek te luisteren, werden de Joden *"onzettend jaloers"* en begonnen ze hem tijdens zijn uiteenzetting uit te schelden. Dat was het breekpunt, dat de blijde boodschap ook voor de heidenen was bestemd! Dat was onverteerbaar. Hetzelfde geldt ook bij zijn veel latere toespraak in Jeruzalem. Nadat ze hem uit de Tempel hadden gesleurd, mag Paulus zijn verdediging voeren, waarin hij omstandig uitlegt over zijn bekering toen Christus in een visioen aan hem verscheen. Niemand valt in de rede. Tumult breekt pas los als hij toevoegt dat hij ver weg naar de heidenen werd gezonden. *"Toen begonnen ze luid te schreeuwen: 'Sla dood die man! Hij verdient niet langer te leven'."* (Hand. 22:21-22)

Van liegende lippen en een bedriegelijke tong...

Zo zien we dat het Israëlische volk in zijn verheven roeping als leraar der gerechtigheid veel te weinig zendingsdrift aan de dag heeft gelegd, alhoewel de deur altijd open stond voor bekeerlingen, vooral in de pre- vroegchristelijke tijd.[160)] De oude tijden moeten moreel hoogstaande stammen hebben gekend die God ernstig zochten en maar al te graag onderwezen hadden willen worden over hoe hun eigen verzoeningsdienst op te richten als een voorafbeelding van de dingen die komen gingen. (Jes. 56:3-8) Welk een gemiste kans! Niet allen waren zoals de verdorven Kanaänieten! De Cusietische eunuch (castraat), wat destijds een eretitel was, klaagde: *"Hoe zou ik kunnen begrijpen wat ik in de Schrift lees als niemand mij helpt?"* Dat illustreert mijn punt. (Hand. 8:26-33)

Een separatistische levenshouding is ook het moderne Jodendom niet vreemd. Nog steeds bidden de orthodoxe Joden tijdens het ochtendgebed: *"Gezegend zijt Gij Heer,*

159) In Exodus 15 wordt Mirjam 'profetes' genoemd. In het oude Hebreeuws is profetes een neutrale term. Zodoende wordt ook de waarzegger Bileam een profeet genoemd.

160) Volgens Josephus zetten de Joodse inwoners van Griekse en andere buitenlandse steden zich sterk in voor de verspreiding van het Jodendom. Eenmaal bekeerd, kreeg de proseliet een nieuwe naam en werd volledig van zijn familie afgesneden. Nadat de Christelijke Kerk zich formeel tegen Joodse wervingsakties had uitgesproken, in een tijd dat ze machtig waren geworden, nam het aantal bekeerlingen af.

Koning van het Heelal, omdat Gij mij geen goj (heiden), slaaf of vrouw hebt gemaakt.” [161)] Deze houding verklaart veel waarom Israël, zoals de onreine Mirjam, buiten het kamp werd gesloten totdat het opnieuw gereinigd weer kan worden toegelaten. (Num. 12:14) Zegt Paulus niet: *“Hebben zij zich dan zo gestoten, dat zij ten val zijn gekomen? Dat niet, maar als gevolg van hun misstap ging het heil naar de heidenen.”* En elders: *“De verharding die over een deel van Israël is gekomen, duurt slechts totdat de massa van de heidenvolken is binnengegaan. En zo zal ten slotte heel Israël gered worden, (...) want zij blijven Gods vrienden krachtens Gods uitverkiezing, omwille van de aartsvaders.”* (Rom. 11:11, 25-28)

Israëls afschuw van de gojem (vreemde volken) bereikte waarschijnlijk zijn hoogtepunt onder de Hasmonische koning en hogepriester Johannes Hyrcanus (134-104 BC) nadat hij eigengereid de mondelinge wet met al zijn bepalingen had afgeschaft en de heidense Gallileeërs had gedwongen zich tot het Jodendom te bekeren, de enige gedwongen massabekering uit de geschiedenis van het Jodendom. Alhoewel de Gallileeërs en Idumeeërs geen openlijk verzet aantekenden tegen hun bekering, mogen wij speculeren – er bestaat geen definitief verslag van – dat deze besluiten bittere gevoelens van afschuw ontlokten bij een groot gedeelte van de religieuze elite, getypeerd als Farizeeërs, die dit erger moeten hebben gevonden dan de meedogenloze godsdienstvervolging van het Joodse geloof die daaraan vooraf ging, want de verrotting vrat zich nu een weg van binnenuit. Ze verklaarden de grond van buitenlanders onrein en verboden elke omgang tussen Joden en vreemdelingen uit angst voor verontreiniging. Omdat de offervaten besmet raakten door het geringste onreine contact, kwamen zij ertoe zichzelf besmet te achten door ieder contact met vreemdelingen.

Men kan tegenwerpen dat het de Mozaïsche wetten zelf zijn die een zekere minachting voor de buitenstaander in stand houden door accent te leggen op afzondering. Echter, het nastreven van een nationale identiteit en het betonen van liefde voor de vreemdeling hoeft niet tegenstrijdig te zijn. Wat nu volgt is uit de tweede van de “school van Hillel brieven” aangaande “Gods Voorzienigheid aan de Joden”, wat kort na de verwoesting van de Tempel in 70 AD, op schrift werd gesteld: [162)]

> «« Om deze ene grote fundamentele doelstelling te waarborgen – dat wil zeggen: de eredienst aan de Ene levende en ware God – werd de gehele Mozaïsche economie ingericht. Voor dit doel werd ons verboden met vreemdelingen te

---

161) Het ‘niet een vrouw te zijn gemaakt’ is deel van een groep gebeden waarin dankbaarheid wordt geuit voor het niet vreemdeling of slaaf te zijn gemaakt. Het hoort bij een reeks zegeningen die zijn bedoeld om activiteiten te vergezellen die bij het wakker worden plaatsvinden, zoals het horen van het eerste hanengekraai, het openen van zijn ogen, op de grond stappen, zich aankleden, enz. Het volgende is een uittreksel uit “Vrouwen in Judaïsme – klas 31 (jaar 2000)” van mevrouw Leah Kohn, resorterend onder het ProjectGenesis (www.torah.org): «« Ik heb de afgelopen 17 jaar met Joodse mannen en vrouwen, die niet bij een Joodse geloofsgemeenschap horen, samengewerkt en ze onderwezen. In feite was het voor deze bijzondere reden dat ik mijn huis in Israël verliet. Ik ben in een praktiserende Joodse buurt opgegroeid en was een twaalfde generatie ‘Yershalmi’ (inwoner van Jeruzalem). Zo lang als ik mij kan herinneren ben ik altijd door mannen omgeven geweest die iedere morgen baden: “Gezegend zijt Gij Hashem onze G-d, koning van het heelal, omdat Gij mij geen vrouw hebt gemaakt.” Ik heb deze praktijk nooit afgewezen – niet omdat ik onnadenkend was of volgzaam. Als kind en jonge volwassene was ik altijd nieuwschierig en stelde regelmatig vragen over het Jodendom. Nochtans was dit voor mij nooit een probleem. Toen ik hier (in de Verenigde Staten) aankwam en met Amerikaanse Joden ging samenwerken, werd ik met het probleem geconfronteerd deze ‘zegening’ aan de vele vrouwen uit te leggen die daar moeite mee hadden. Voor het eerst in mijn leven begon ik mij af te vragen waarom ik daar niet net zoveel moeite mee had. »»

162) Zie ArchkoVolume in “Proofs of the Life and Death of Jesus” van ondergetekende.

> trouwen; voor dit doel moesten al onze offers op één plaats worden geofferd en door één familie van priesters, opdat wij niet van de weg zouden afwijken en verdorven raken door ons met afgodendienaars in te laten. Voor dit doel werd ons verboden bepaald soort voedsel te nuttigen, zoals aangewend bij de offerande voor heidense godheden. Wij mochten niet aanwezig zijn bij afgodische feesten, noch mochten wij gewend raken aan al die morele gruwelijkheden waarmee de heidense eredienst onveranderlijk gepaard ging. »»

Vreemd genoeg hebben de Joodse wijzen Abrahams missionaire ijver altijd als een van zijn grote verdiensten beschouwd. Maar hebben ze die ook in de praktijk gebracht? Ik citeer nu uit de gezaghebbende ArtScroll Tanach Series (bespreking Sidrah Toldos en commentaar op Genesis 2:4):

> «« Abraham en Sara hadden hun leven besteed om mensen te zoeken aan wie zij Gods boodschap konden brengen. Abraham had een 'leger' van wel 318 gevechtsklare discipelen die tot zijn huishouden behoorden (Gen. 14:14); zelfs nog voordat hij vanuit Haran naar Canaän was getrokken hebben hij en Sara een ontelbaar aantal mensen trachtten te bekeren. (Gen. 12:5) (…) We vinden in Genesis 2:4: *"Dit zijn de geboorten (d.w.z. de producten) van hemel en aarde zoals zij geschapen werden."* Een midrash en de Zohar geven hierop als commentaar dat 'geschapen' (b'beram) in het Hebreeuws met dezelfde letters wordt geschreven als 'voor Abraham'. Derhalve werd de wereld ten bate van Abraham en zijn onderwijzingen geschapen; zijn verkondiging van Hashem [de Naam] als de Ene God, die oneindig goed is, die het doel en de basis van de schepping is. Abraham voldeed aan zijn opdracht ter vervolmaking van de schepping. Door liefde, goedheid en gastvrijheid te beoefenen (chessed) was hij metterdaad in staat om legers bekeerlingen te mobiliseren in Haran en Canaän. (…) In de Hilchos Avodah Zorah legt Rambam uit (1:2-3): "*Op dit pad (van steeds ernstiger afgoderij) ging de wereld voort in een ontwikkeling die voortduurde tot aan de geboorte van de steunpilaar van het heelal – van onze vader Abraham* (…) *Hij stond op en riep met luider stem tot heel de wereld om mee te delen dat er maar één God is* (…) *en hij trok van stad tot stad en van koninkrijk tot koninkrijk* (…) *totdat hij in Canaän arriveerde* (…) *ten slotte had hij een aanhang gecreëerd van duizenden en tienduizenden."* Abrahams school was voor eenieder die wilde luisteren; Izak had slechts één student - Jacob - maar wat voor eens student! We weten niet van het uiteindelijke resultaat van Abrahams onderwijzingen – alhoewel het als vaststaand kan worden aanvaard dat ondanks de verdwijning van zijn bekeerlingen [in de loop der geschiedenis], Abrahams levenslange toewijding een blijvend resultaat sorteerde – wel weten we dat de enige vrucht van Izaks school de vader van onze natie werd, [het volmaakte gereedschap] om Gods doel te verwezenlijken in het scheppingswerk van hemel en aarde. »»

Deze argumenten breng ik ter sprake omdat de actuele verkondiging nauw samenhangt met de heersende opvatting over de vorm van Gods koninkrijk op aarde. De missionaire ijver is een pendant van het gekoesterd messianisme. Des te sterker de verwachting van een aards en wereldomvattend rijk des te sterker de zendingsdrift. Het mag gezegd worden dat deze roeping het Jodendom altijd heeft aangekleefd. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat het wereldveroverend marxisme uit Joodse koker kwam (Karl Marx was Joods). Het marxisme en navenante groeperingen zien echter niet uit naar een hemels koninkrijk dat op aarde neerdaalt, maar naar een louter menselijk resultaat, waarbij alle religieuze idealen van hun luister zijn ontdaan.

15.65 – Het tegenwoordige Joods Messianisme

De Joodse overlevering, zoals we die uit de Mishna kennen (± 220 AD), richt zich op wat eerzaam werd geacht, voorbijgaand aan datgene wat daar niet aan voldeed, waarbij de stof vernuftig aan dat doel werd aangepast. De oorspronkelijke pluriformiteit van de Joodse denkwereld werd daarmee geweld aangedaan. De pijnlijke ontgoocheling die door de bloedige onderdrukking van de Bar Kochba Opstand ontstond, stimuleerde de Joden om deze gehele episode te begraven en de theologische overwegingen dienaangaande te vergeten. Misschien dat er een zekere schaamte bij de Joden heerste vanwege hun geloof in een wrekende God die erop uit leek te zijn om de heidense naties te verpletteren; een schaamte die niet zou hebben misstaan omdat de twee complementaire aspecten van God, die tegelijk rechtvaardig en barmhartig is, bij hen reeds lang bekend waren: de profeet Amos schildert de onbuigzame gerechtigheid van God; Hosea daarentegen zijn grote vergevingsgezindheid. Deze twee mogen niet los van elkaar worden gezien, want Gods betrokkenheid omvat ‘tegelijk’ rechtvaardigheid en barmhartigheid.

Het messianisme in het nieuwe tijdperk na de Bar Kochba Opstand, dat na 138 AD gestalte kreeg, bleek zich meer te richten op een verre toekomst, waar de bevrijder op een hemels toneel wordt neergezet. Tot aan deze opstand werden de berekeningen voor de komst van Gods rijk telkens weer herzien als bleek dat de gebeurtenissen – vaak heel traumatische – de verwachtingen hadden gelogenstraft. George Foot Moore zegt hierover in zijn gerenommeerd werk “Judaisme”:

> «« Het is waarschijnlijk dat vergelijkbare corrigerende berekeningen in de periode van de Bar Kochba Opstand werden uitgevoerd. Nadat het rampzalig gevolg van de oproer hun messias in discrediet had gebracht, overheerste het wantrouwen voor iedere voorspelling om een datum voor Gods [handelen] vast te pinnen en werd ook iedere poging daartoe belemmerd. »» (7:2)

Het is in dit licht verklaarbaar dat het antisemitisme, dat in bijzonder virulente vorm in de negentiende eeuw de kop opstak – en waaruit het nazisme is ontstaan, het kritisch gewicht gaf aan de ‘terugkeer’ (aliyah) naar Huis. Het waren de ongelovige Joden die de eerste spade hebben gezet in de ontginning van wat nu het land Israël heet. Dat mag vreemd lijken en dat heeft ook tot veel verzet geleid binnen het orthodoxe Jodendom, die dat moeilijk konden verkroppen. Maar toch is het niet onbijbels. De terugkeer was immers onvoorwaardelijk, zoals door de ballingsschapsprofeet Ezechiël aangekondigd:

> «« Zo spreekt de Heer God: Ik ga ingrijpen, doch niet omwille van u, volk van Israël, maar omwille van mijn Heilige Naam, die door u geschonden is bij de volken waar u terechtgekomen bent. Ik zal voor mijn grote Naam, die geschonden is onder de volken, die u bij hen geschonden hebt, weer eerbied afdwingen. Door u zal Ik aan de volken tonen dat Ik de Heilige ben. Zo zullen ze erkennen dat Ik de Heer ben – godsspraak van de Heer God. Ik zal u terugvoeren uit de volkeren, u samenbrengen uit alle landen en u leiden naar uw eigen grond. Ik zal u met zuiver water besprenkelen en u zult rein worden van al uw ongerechtigheden, en van al uw afgoderij zal Ik u reinigen. Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in u uitstorten. Ik zal het stenen hart uit uw lichaam wegdoen en u een hart van vlees geven. »» (Ez. 36:22-26)

Het is pas ná de Tweede Wereldoorlog dat de beweging binnen het belijdend Jodendom steeds belangrijker werd die uitgaat van een waarlijk religieus gedreven messianisme. Eén van de uitingen daarvan is de sterke wens om tot herbouw van de Tempel van Jeruzalem te komen. Het is buitengewoon boeiend deze ontwikkelingen gade te slaan. Ik ben erg benieuwd wat dit brengen gaat!

EINDE OF NIEUW BEGIN?

August Rodin – De Poorten der Hel

De maatschappij bevindt zich op een gevaarlijke breuklijn: van óf een terugkeer naar de heidense wortels, óf een herleving van het Christen-zijn. In deze beslissende strijd stormen de Satanische machten op het verzwakte gebouw af van wat nu de lijdende Kerk is, thans zuchtend en zwoegend. Hun ontgaat dat achter de façade van zwakheid een geestelijke realiteit schuilgaat die Christus heet, Hij die op het Kruis riep: "Het is volbracht". Daaruit put de Kerk zijn onoverwinnelijkheid. Deze strijd loopt uit op de anti-climax en het herstel van de paradijselijke staat. Dat is wel wat anders dan de opgeblazen zelfverheerlijking van het heidendom.

16.66 – Het Pantheon, een Ode aan het Menselijk Vernuft

Het Pantheon, wat een Romeinse tempel is die in een kerk is getransformeerd, staat symbool voor het Christendom, die zich op het heidendom van weleer heeft gevestigd. Het staat ook symbool voor de vergoddelijking van de mens. Alhoewel het heidendom zich destijds heeft onderworpen, is zij in de krochten (de kapelruimten onder vele kerken) in haar oorspronkelijke vorm blijven bestaan. Nu, na 1400 jaar, eisen de ontheemde schimmen weer hun rechten op! God zal over dit verregaande geschil oordeel vellen.

In 2009 vierde het Pantheon als Christelijk kerkgebouw zijn 1400ste verjaardag. Het Pantheon, van het Grieks: 'iedere god', werd als een tempel gebouwd die aan 'alle' goden van het oude Rome was toegewijd en als eerbetoon gold voor de Romeinse keizer. Het monument drukte de Romeinse obsessie voor vergoddelijking uit. De eerste tempel op deze plaats werd in 25 v. Chr. door Agrippa gebouwd, de schoonzoon van de 'goddelijke' Augustus, en toonde de goden Mars en Venus, de mytische voorouders van Julius Caesar en bijgevolg van Keizer Augustus zelf.

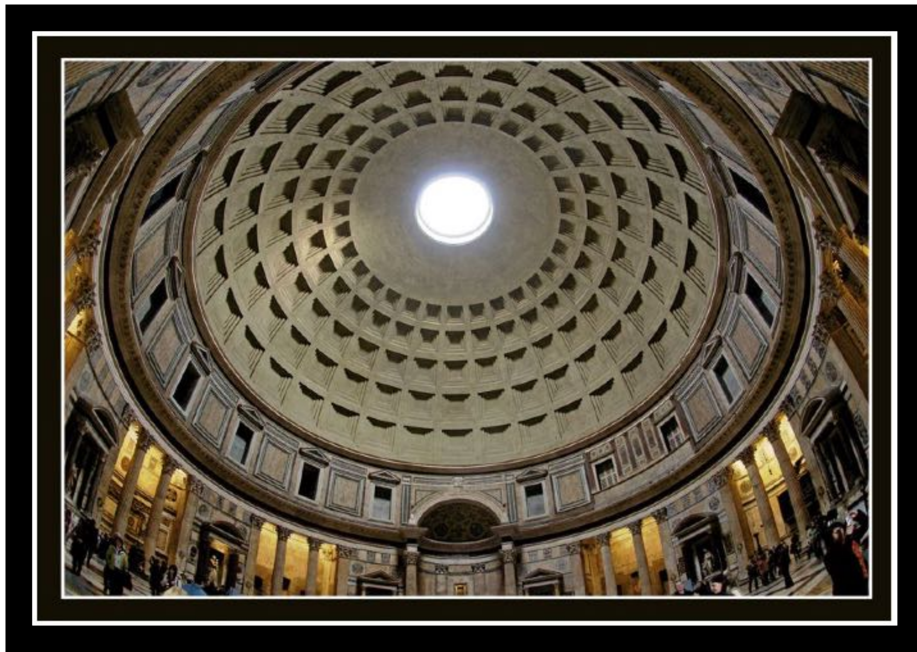
Na bijna vijf eeuwen als heidense ruimte te hebben dienst gedaan, gaf de Oosterse keizer het Pantheon aan paus Bonifatius IV die er een nieuwe identiteit aan gaf. Op 13 mei 609 werd het de eerste heidense tempel in de geschiedenis die in een Christelijke kerk werd omgedoopt. In plaats van het door de tand des tijds te laten aantasten, werd het Pantheon als de St. Maria van de Martelaren herboren, en kreeg zo een voor immer glorierijke bestemming. Ter bevestiging van zijn kerkelijke waardigheid en in tegenbeeld op zijn oude functie werden de beenderen van honderden martelaren daar naartoe verhuisd komend vanuit de binnen de stad gelegen catacomben, om binnen zijn sterke muren op waardige wijze te kunnen worden vereerd en herdacht. Het is daarom op Allerheiligen, dus op 1 november, dat het Pantheon zijn inwijding viert.

Het Pantheon was niet alleen eerbetoon aan de mythische goden maar tevens een ode aan het menselijk vernuft. Voor de Romeinen was het Pantheon, dat in het begin van de tweede eeuw werd herbouwd, een klinkende lofprijzing op hun religie, mythologie, kunst, macht en wetenschap, in feite een lofprijzing op de mens zelf. Het is het meest geavanceerde gebouw uit de oudheid, dat qua constructietechniek alle andere gebouwen uit de oudheid overtreft. Het heeft verreweg het grootste zelfdragende dak uit de oudheid. Het verdient een plaats in de lijst van zeven wereldwonderen, maar wordt daar nooit in vernoemd. De oorspronkelijke lijst, die uit de tweede eeuw voor Christus stamt, is verloren geraakt en opnieuw geformuleerd in de middeleeuwen. Het wereldwonder dat het laatste verging was de Pharos (vuurtoren) van Alexandria, die door aardbevingen in de 14e eeuw werd verwoest. Volgens mij overtreft het Pantheon wat ingenieusiteit betreft de constructies van de grote kathedralen uit de middeleeuwen, die op een eenvoudig principe berusten, dat tot het uiterste werd doorgevoerd, totdat er bouwwerken zo groot werden dat ze onder hun eigen gewicht ineenstortten.

Het is niet alleen de diameter van het dak dat met zijn meer dan 43 meter indrukwekkend is, maar juist en vooral zijn bolvorm, wat constructief veel moeilijker is uit te voeren dan een enigszins spits toelopende. Met natuursteen zou de constructie onuitvoerbaar zijn geweest, maar door gebruik van mortel gemaakt van ultralichte vulkanische as met puimsteen, waarin vuistgrote stukken rots, ontstond een licht en sterk materiaal, wat tegenwoordig bims- of gasbeton heet, wat zich uitstekend leent voor

constructieve doeleinden (de mortel werd door de Romeinen aangelengd met portlandiet). Door de dikte van de panelen naar boven toe te verminderen en steeds meer as en puimsteen te gebruiken in plaats van rots werd het gewicht van de koepel met meer dan de helft verminderd, wat de constructie mogelijk maakte. Deze geweldige prestatie moet de architect met enorme trots hebben vervuld en hem in eigen gedachten hoog verheven hebben boven de eenvoudige man. De tegenwoordige aanbidding van het menselijk vernuft vindt zijn perfecte allegorie in het Pantheon. Het is daarom passend dat de Christelijke kerk zich deze heeft toegeëigend en op een verhevener en spiritueler vlak getild. Alleen de Schepper van het heelal komt de eer toe die mensen zich toe-eigenen. Zou Gods Geest niet bij de makers betrokken zijn geweest toen ze de tempels der oudheid bouwden? God moet hebben voorzien dat het Pantheon in een Christelijke kerk zou worden gewijzigd en met de beenderen van ontelbare martelaren geheiligd. Hoe toepasselijk!

16.67 – Einde of Nieuw Begin?

Feitse Boerwinkel heeft in 1974 een boek geschreven met de pakkende titel “Einde of Nieuw Begin?” [163)] Hij stelt daarin de identiteitsvraag aan de orde, de vraag naar het nog relevant zijn van het Christendom. Hij concludeert dat de maatschappelijke ontwikkelingen die tot deze vraag hebben geleid, niet zozeer wijzen op het einde van de kerk, als wel op het ten einde lopen van een bepaalde verschijningsvorm van kerk en Christendom, namelijk de Constantijnse, waarbij staat en religie op een wellicht ongezonde manier met elkaar verweven werden.

---

163) Feitse Boerwinkel (1906-1987) was cultuurfilosoof volgens het principe van het inclusief denken, een denken dat er vanuit gaat dat ‘mijn heil’ (geluk, leven, welvaart) niet ten koste van of zonder ‘zijn heil’ verkregen mag worden. De levensfilosofie van het inclusief denken omvat meer dan tolerantie of conformisme: de ander moet onbaatzuchtig geholpen worden. In “Einde of Nieuw Begin?” pleit Boerwinkel, geheel in deze geest, voor ontmoetingen tussen Katholieken, Evangelisch- en Vrijzinnig Protestanten, maar ook tussen Christenen en aanhangers van andere wereldgodsdiensten. De drijfveer achter deze gemeenschappelijkheid is de Liefde van God, die oproept het lot van de minder bedeelden te verlichten. God was voor hem de God van de bevrijding die voor de mensheid voor een nieuw begin zorgt. (Uit hfst. 2 van “Einde of Nieuw Begin?”)

Pas nadat keizer Constantijn de Grote het Christelijke geloof tegemoet was getreden, in het begin van de vierde eeuw, werden Christelijke zaken ook staatszaken, alhoewel men zich kan afvragen wie daar het meest profijt van had: de godsdienst of de staat, want in de praktijk werd het Christendom vaak aan het keizerlijk dictaat onderworpen. In zekere zin was de paus ondergeschikt gemaakt aan de staat, een dubbelzinnigheid die sindsdien is blijven bestaan. Voor de verchristelijking der wereld heeft de staats-kerk weinig betekend. Helaas meer voor de verwereldlijking van het Christendom. De troon en het altaar zijn één geworden, een schoon ideaal dat vaak tot compromissen leidde en méér dan dat. Ik wijs erop dat de keizer zich pas op zijn sterfbed liet dopen. Geen wonder dat heidense elementen de Kerk binnendrongen. Het werkelijk Christe-lijke element was zijn moeder, de heilige Helena. In het jaar 313 vaardigde Constantijn het Edict van Milaan uit (samen met medekeizer Licinius), waarin de straffen werden opgeheven voor het aanhangen van het Christelijk geloof en er werd tevens de toezeg-ging gedaan al de in beslag genomen eigendommen van de kerk terug te geven. Vanaf dat moment werd de Christelijke geloofsbeoefening welwillend toegestaan. Het werd de ‘religio licita’ (toegestane of erkende godsdienst). Het maakte het heidendom echter niet onwettig, noch werd daardoor het Christendom een staatsgodsdienst. Dat gebeurde pas onder Theodosius, ruim zeventig jaar later.

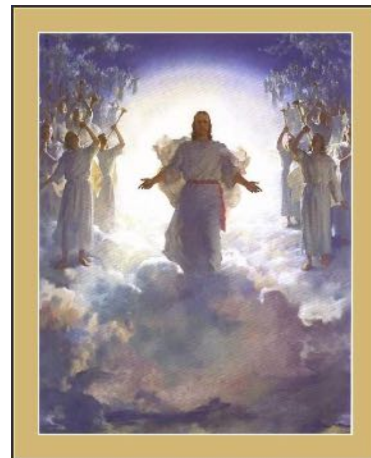
Onder Constantijn werden de geestelijken vrijgesteld van staatsplichten. Het restant daarvan in onze tijd is dat ze zijn vrijgesteld van militaire dienst. Bisschoppen kregen dikwijls rechterlijke bevoegdheden. Bovendien mochten zij later, evenals de kerkelijke ambtenaren, gebruik maken van de imperiale postkoetsen. Dit laatste verklaart de port-vrijdom die de kerkelijke beleidsinstanties in Nederland indertijd genoten. Aan de kerk wordt erfrecht en asielrecht verleend. Vooral na 324, zo schrijft Feitse Boerwinkel, als hij alleenheerser is geworden, wordt deze bevoorrechting van de kerk door Constantijn doorgevoerd. Steeds duidelijker heeft hij aan zijn onderdanen laten weten dat hij van hen de toetreding tot de kerk verwachtte. Maar toch heeft hij de grens van drang naar dwang niet overschreden. Dat laatste doet Theodosius wél, uit dankbaarheid nadat hij van een ziekte was genezen. De Theodosiaanse fase heeft in onze Europese geschiede-nis tot aan de Franse Revolutie geduurd, zo legt Boerwinkel uit.

Tijdens de Franse Revolutie ontstond de beweging van scheiding van kerk en staat wat vooralsnog werd teruggeslagen en in 1801 in het Concordaat uitmondde. De wet van 12 juli 1790 was van korte duur en staat bekend als “La constitution civile du clergé” - de burgerlijke regeling voor de geestelijkheid. De heroïsche opstand daartegen van het volk van La Vendée (Anjou, Bretagne, Poitou), waar Napoleon bij zijn aantreden in 1799 mee werd geconfronteerd is door hem gepacificeerd. Dat speelde een belangrijke rol in de vorming van het Concordaat dat Napoleon twee jaar later met het Vaticaan sloot. Deze bevestigde de Katholieke praktijk als de primaire geloofsorde en luidde het fiasco in van “La constitution civile du clergé”, alsook van het formele besluit in 1795 om tot een scheiding van kerk en staat te komen. Pas in 1905 wordt het uitgangspunt van de “scheiding van kerk en en staat” definitief in een wetsartikel verankerd onder leiding van Premier Émile Combes, een gesjeesde seminarist die een virulent Vrijmet-selaar was geworden. Deze wet is geen scheiding van tafel en bed, maar een totale los-koppeling, in het bijzonder op normatief en moreel gebied. Het gehuldigde principe kwam in feite voort uit een wil tot vernietiging van de Kerk. De wet van 1905 was een daad met verstrekkende gevolgen. Zij wordt in het buitenland als een model gezien, niet perse als wet, maar wel als leidraad voor alle vormen van openbaar bestuur.

In 1801 eindigt wel de Theodosiaanse, maar nog niet de Constantijnse fase, namelijk die van begunstiging van de kerk door de staat en vooral die van de vanzelfsprekend-heid van het kerklid zijn, de vanzelfsprekendheid ook van de superioriteit van het Christendom boven andere godsdiensten. Boerwinkel citeert Chenu: *“De ‘puissance’*

(macht) van de kerk eindigde weliswaar met de Franse Revolutie, maar niet de 'influence' (invloed)." Die is blijven voortduren tot in de jaren zestig van de 20e eeuw toen de vanzelfsprekendheid van het kerklid zijn snel afbrokkelde en de kerk tot aan de periferie van de maatschappij werd geduwd. Toen ook begon de fase van de integratie van de heidense godsdiensten, zoals de Islam, die als evenwaardige partners van het Christendom werden beschouwd of zelfs superieur daaraan, want kritiek op het Christendom mocht maar niet andersom.

Onder het Constantijns bewind was er een doorsnijding van elk verband tussen Joden- en Christendom, zoals het verbod om samen met de Joden de 'dies dominica' (de dag des Heren) te vieren. De zondag werd tot officiële zevende dag, wat het reeds was voor de heidenen, die zo te vriend werden gehouden. Het was Constantijn die aandrong de Paasviering op een andere dan de Joodse te zetten, een betreurenswaardig besluit dat eveneens heeft doorgewerkt in het schisma met de Oosterse kerken. Toch komt het pas ná Theodosius tot een volstrekt verbod op de Joodse godsdienst en tot echte Jodenvervolging. Het schisma tussen de synagoge en de kerk voltrekt zich ook in theologisch opzicht, weg van de Joodse wortels naar een hellenisering (vergrieksing) toe van het denken met zijn zwart-wit tegenstellingen, dat de ongenuanceerde logica in de hand werkt, een eldorado biedend voor demagogen en politici.[164)] Het heeft tevens zijn sporen getrokken in het eindtijds- en oordeelsdenken. Dat terwijl de eindtijd juist de nieuwe toon moet zetten – de hoge toon met de gouden fluit – voor het verheerlijkte lichaam in Christus.

Waar de Roomse Kerk terrein braak liet liggen, hebben Protestantse sekten in hun pogingen dat braakliggend terrein te ontginnen zich al doende tegen de moederkerk gekeerd. In de overdrijving zijn ze soms ver van Christus afgeweken. Het was niet alles goud dat er blonk. Een organisatorisch schisma zal immers onvermijdelijk tot een schisma in het denken voeren. Ach, het menselijk ongeduld en de arrogantie die zich in een houding uiten van dingen alleen te kunnen en moeten doen, hebben onzegbare schade aangericht, alhoewel de eerste impuls vaak goed was zoals bij Kardinaal Lefebvre. Het zij gezegd dat zich in theologie van schismatieke bewegingen pareltjes bevinden, gewassen in het waterbad van het Woord, waar de Roomse Kerk lering uit had kunnen trekken.

Bij de eerste Christenen heerste een levendige verwachting van een aanstaande terugkomst van Christus op aarde om hier zijn rijk te vestigen. Hun samenkomsten eindigden met het maranatha: "Onze Heer, kom!" Vandaar was er ook weinig aandacht voor

164) Het Griekse denken wordt gekenmerkt door het "est et non" van Pythagoras, gekend ook als "A of non-A". Maar de werkelijkheid is minder eenvoudig. Irrationele getallen, bijvoorbeeld, zijn even en oneven tegelijk. Bij een afweging van twee eventuele uitkomsten bestaan de volgende mogelijkheden: «ja, neen», «neen, ja», «ja, ja» of «neen, neen». In de klassieke benadering houdt men uitsluitend rekening met de eerste twee mogelijkheden, en dat nu is het Griekse denken. Maar dat is te exclusief. De twee andere mogelijkheden zijn minstens even belangrijk. Het Griekse denken zou kunnen impliceren dat het tegenovergestelde van een fout standpunt een goed standpunt is, maar dat is onjuist. Bijvoorbeeld: dat de evolutietheorie niet klopt bewijst nog niet het gelijk van het creationisme. Al the vaak zijn er heel veel gradaties van «ja» en «neen», bijvoorbeeld 0%, 25%, 50%, 75% en 100%. Dat brengt het aantal mogelijkheden op een x- en y-as van 4 op 25. Deze logica is een belangrijke aanvulling op de klassieke benadering, óók in theologisch opzicht.

sociale hervorming want alles zou bij zijn komst anders worden. Bovendien was men politiek onmondig. Allengs werd het accent verlegd en de verwachting steeds meer op het hiernamaals gericht met groot accent op Christus als wereldrechter die op zijn zetel oordeel velt, en wel het Laatste Oordeel – en de doden worden geoordeeld (cf. Hebr. 9:7, 2 Kor. 5:10 en Op. 20:12), maar pas nadat het universum zich conform Jesaja 34:4 als bij een tapijt heeft opgerold. De Christelijke godsdienst werd verlossingsleer. Boerwinkel zegt het bondig: *"Verlossing uit het aardse in plaats van vernieuwing van de aarde."* Met dit alles doven de gaven van de Geest: voorzeggingen, genezingen en mirakels, behalve dan voor een exclusief groepje begenadigden, de heiligen, die door de gevestigde kerk met een zekere argwaan worden bekeken en vaak naderhand, dat wil zeggen na hun dood, erkenning krijgen. Ook het economisch denken wordt danig beïnvloed. De bergrede wordt iets buitenissigs. In feite wordt het Romeinse eigendomsbegrip steeds dominanter in oppositie op het Bijbelse rentmeesterschap. Zegt Boerwinkel: *"Met de bergrede weet men niet goed raad, met de Mammon wel."* Alleen in de kloosters gaat zowel het communaal leven samen met de persoonlijke bezitsloosheid. Het mag een wonder heten dat in dit alles de Roomse Kerk steeds weer op het rechte pad is teruggekomen en de zuivere leer heeft bewaard. Interessant is, ik geloof van JNSR, dat een profetie zegt dat in het Vrederijk geld zal zijn uitgebannen. Echt moeilijk voor te stellen!

Nu, 1400 jaar later, zien wij een terugkeer naar de oorspronkelijke configuratie. Niet alleen het heidendom laat in het ontkerstende Europa steeds meer van zich horen. Ook het Jodendom is bezig met een come-back, en dat laatste bedoel ik positief. Er is een groeiende belangstelling om samen met hen tot een geloofsverdieping te komen. Ook de Joodse literatuur kan op een hernieuwde belangstelling rekenen. Het valt op dat de gevestigde kerklichamen steeds minder te zeggen hebben. Het Tweede Vaticaans Concilie heeft veel van de hiërarchische opbouw van de Kerk afgeschaft, dat in feite een erfenis was uit het Constantijnse tijdperk. Dat liep parallel met een machtsafbrokkeling. Zoals Boerwinkel het treffend uitdrukt: *"van machtige kerk naar smalle gemeente."*

Terug naar de situatie van de eerste christengemeenten is onhaalbaar, wel dat van kleine leefgemeenschappen binnen de Kerk in de trant van Marthe Robin (1902-1981) met haar Foyers de Charité, die tot een vernieuwing en dynamisering van de Kerk bijdragen. Waar hebben we dat eerder gezien? De laat-middeleeuwse vernieuwingsbeweging, de moderne devotie geheten, heeft zich destijds tegen het moreel verval binnen de kerk en maatschappij verzet. Dat leidde tot de oprichting van de Broeders van het Gemene Leven, die het ideaal van de oorspronkelijke kerk gestalte wilden geven. (Hand. 4:32-34) Thomas a Kempis was daar een exponent van. Tegenwoordig is deze bezieling veel universeler. Waar sprake is van 'einde' en deuren sluiten, gaan andere deuren open. De gaven van de Geest komen weer terug, zelfs onder de gewone mensen. Vergis u niet in de kracht ervan! Een met de Katholieke Kerk vergelijkbaar elan doet zich binnen de Protestantse charismatische beweging voor, waar ik binnen het wijde landschap van initiatieven uw aandacht vraag voor de Gemeenschap van Mariazusters, ontstaan onder de begeesterende leiding van Moeder Basilea Schlink (1904-2001). (zie www.kanaan.org) In dit alles wordt de stad der toekomst niet in het hiernamaals maar op aarde gezien. In het brandpunt staan vooral de aarde en haar inwoners die hernieuwd zullen worden, wat niet wegneemt dat onze hoop en zaligheid voor elkeen afzonderlijk een ander vaderland betreft, het Hemelse. (Hebr. 11:13-16)

16.68 – Het Herstel van de Paradijselijke Staat

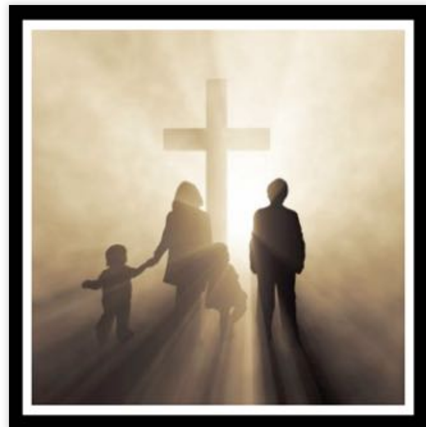
In 1862 had Don Bosco een droom waarin hij zag dat na een periode van vreselijke vervolging en lijden de Kerk ten slotte zegeviert. Volgens "Don Bosco's Droom" hangt de overwinning op de tegenmachten af van de devotie tot de Onbevlekte Maagd Maria, Hulp der Christenen, en wordt dat dankzij de Allerheiligste Eucharistie bereikt, in deze

droom de Heil van de Gelovigen genoemd. De triomf van de Kerk staat dus vast en zeker, maar, gebiedt de logica, zal géén hervatting zijn van het Constantijns model en géén democratie volgens het socialistisch model. Integendeel, het zal op een koningschap uitlopen met iemand naar Gods hart. Zoals de troonpretendent, de Graaf van Chambord, aan Graaf Henrik van Vanssay uitlegde, die zijn grote vertrouweling was:

> «« Ik ben nu zeker van het bestaan van mijn neef Lodewijk XVII [in 1845 overleden]. Ik zal niet op de Franse troon stijgen. Maar God wil dat wij het geheim bewaren. Hij alleen kent zich het recht toe het koningschap te herstellen. Dat zij [de familie van de graaf van Vanssay] vooral de hoop levend houden dat God op zekere dag de afstammeling van de Lelie met het afgesneden hoofd op de troon van Frankrijk zal terugbrengen. En ons geliefd vaderland, dat dan weer de Oudste Dochter van de Kerk is, zal haar grootheid en glorie hervinden. »»

Hij besefte pas wat er op het spel stond nadat hij Maximin Giraud in 1875 had ontmoet, gekend als een van de drie herdertje van La Salette aan wie Onze Lieve Vrouwe was verschenen met een voor de eindtijd van de Kerk uiterst belangrijke boodschap. Maximin Giraud moest het bisschoppelijk bevel overtreden om het departement niet te verlaten. Ander had hij de Graaf van Chambord niet kunnen bezoeken met de boodschap dat het beter voor hem was afstand te doen van de troon, een kwestie die in het politieke klimaat van destijds actueel was. Immers, met het godhatende regiem dat toen heerste was het slecht kersen eten. Omdat Maximin het bisschoppelijk bevel had overtreden concludeerde de Pastoor van Ars dat hij onmogelijk een ware dienaar van God kon zijn. De Pastoor wist niet dat Maximin door een hogere autoriteit dan de bisschop op pad was gestuurd in een zaak van landsbelang. Dit is weer evidentie van de regel dat derden, zelfs als sprake is van de Heilige Pastoor van Ars, geen oordeel mogen vellen over door God gezondenen.[165)] Later voegde Chambord daar nog de volgende verklaring aan toe: [166)]

> «« Na bijna honderd jaar van revoluties, burgeroorlogen, invasies en staatsgrepen kan de monarchie die ik vertegenwoordig slechts aan Europa en het Franse volk worden voorgesteld als een werk van vrede, verzoening en behoud. (…) [Het kan niet anders dat] God moet heersen opdat [iemand als] ik als koning heersen kan. »»

Anders gezegd: éérst een terugkeer tot het ware geloof en dan de monarch. De winter is op zijn diepst, de nacht is lang, maar de takken staan in knop en de voorboden van de lente - de Mariale verschijningen - zijn er al. Sinds de verschijningen uit 1846 van La Salette getuigt de Maagd Maria in de functie en kracht van Johannes de Doper op veel plaatsen en in een onafgebroken reeks, daarbij getuigend van het komend koninkrijk: *"Bekeert u, want het koninkrijk van de Hemel is nabij! De bijl ligt al aan de wortel van de boom: iedere boom die geen goede vrucht draagt wordt omgehakt en in het vuur geworpen."* (Mt. 3:2, 10) We gaan nu de fase tegemoet waar al tweeduizend jaar voor gebeden is, het zogenaamde vrederijk: *"Uw rijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel"*.

---

165) "Les treize portes du Temple et les six morts de Louis XVII" van Eric Muraise et Maurice Etienne - Editeur Maisni Tredaniel # 1990 (p. 95).

166) "Le Comte de Chambord: dernier Roi de France" van Daniel de Montplaisir - Editeur Perrin # 2008 (pp. 577, 566).

Het *"Uw wil geschiede"* kan alleen plaatsvinden door een ware hervorming naar lichaam en ziel. Onze ziel die ons miserabel lichaam bewoont dient te conformeren aan het verheerlijkt lichaam van Jezus Christus. Onze ziel, dat is ons tweede (onzichtbare) lichaam, en onze geest die het bezielt, komen aan het eind van de Eerste Brief aan de Tessalonicenzen aan bod: *"Heel uw wezen, geest, ziel en lichaam, moge ongerept bewaard zijn bij de komst van onze Heer Jezus Christus."*

De heiligen zijn in vereniging eeuwenlang tot gelijkvormigheid aan de Zoon gegroeid, ook wel de volkomen man genoemd – hoofd en lichaam. (Ef. 2:20-21, 4:12-16) Thans is in dat proces, zoals in Romeinen 8 voorspeld, de openbaring van de zonen Gods aan bod, wat, indien bereikt, uitsluitend een gave kan zijn, een puur geschenk dat volledig buiten het menselijk potentieel ligt. Stille tijd, meditatie, noem maar op, leiden wat dat betreft nergens toe. Sommige belangrijke mensen, zoals Monseigneur Aldo Gregori, zijn tot de overtuiging gekomen dat de gezegende Luisa Piccarreta (1865-1947) de eerste van deze nieuwe generatie heiligen vertegenwoordigt. Jezus zegt in hun gesprek van 15 april 1919:

> «« Mijn verrijzenis is het symbool van de zielen die de heiligheid in mijn Wil vormen. De heiligen van de voorbije eeuwen zijn het symbool van mijn mensheid. (…) Zij hebben het merkteken ontvangen van mijn mensheid vóór de verrijzenis. (En op 27 okt. 1922:) Je moet weten dat mijn mensheid in zichzelf twee generaties bevatte: de zonen van de duisternis en de zonen van het Licht. Ik kwam om de eersten vrij te kopen en daarom heb Ik met mijn Bloed betaald om ze op een zekere plaats te zetten. (…) Maar er is in Mij ook een andere generatie die Ik tot stand moet brengen. Ik wil hen de erfenis van de hoogste Wil geven. En zoals Ik hem Zelf heb ontvangen, wil Ik ze dit geven om bij wijze van spreken de tweede generatie van de kinderen van het Licht uit Mij geboren te laten worden. »»

De abdis Maria Cäcilia Baij aanschouwde het innerlijke leven van Jezus, maar degenen die in de heiligheid van Gods leven 'aanschouwen' niet alleen, maar 'ondervinden' het goddelijke leven net als Jezus dat in zijn herrezen mensheid ondervond. Daarom betekent de openbaring van de zonen Gods een nieuw en glorieus stadium in Gods heilsplan met de wereld. Zegt de apostel Paulus in zijn Brief aan de Filippenzen: *"Ons vaderland is in de hemel, en uit de hemel verwachten wij onze verlosser de Heer Jezus Christus. Hij zal ons* ***armzalig*** *lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn* ***verheerlijkt*** *lichaam met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen."* (Fil. 3:20-21) Dat verheerlijkt lichaam draagt de mens latent in zich, eigenlijk als een soort herinnering. De nieuwe mens zal anders bestaan dan het nu gekende vleselijke lichaam, en toch weer hetzelfde zijn, net als het lichaam van de verrezen Heer.

Het zal in de nieuwe schepping zijn zoals die ons in het Oude Testament wordt voorgehouden. In Jesaja 11:6-9: *"De wolf en het lam wonen samen, de panter vlijt zich neer naast het bokje."* En verderop (65:17): *"Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde."* De brief aan de Romeinen pakt hetzelfde thema op, alsook het Boek Openbaring: *" (…) de hele natuur kreunt in barensweeën, altijd door. (…) Ook wijzelf zuchten over ons eigen lot, wachtende op de verlossing van ons lichaam. (…) Zie, Ik maak alles nieuw. (…) De Emmanuel zal alle tranen van onze ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn, geen rouw, geen geween, geen smart zal er zijn, want al het oude is voorbij."* (Rom. 8:22-23, Op. 21:3-5) Een nieuwe schepping, niet door de zonde bevuild, een gereinigde, daar zien wij reikhalzend naar uit. 1 Korintiërs 15:20-26 zegt daarover het volgende:

> «« Christus is werkelijk uit de dood opgewekt als de eerste van de gestorvenen. Zoals de dood door een mens is gekomen, zo is ook de opstanding uit de dood

door een mens gekomen. Zoals wij door Adam allen sterven, zo zullen wij door Christus allen levend worden gemaakt. (…) Hij moet koning zijn totdat God alle vijanden aan zijn voeten heeft gelegd, en de laatste vijand die teniet wordt gedaan is de dood. »»

Met de laatste vijand wordt de dood 'in verderf' bedoelt, in Hebreeuws 'met' of 'mut', en niet het sterven an sich, want mut heeft ook de betekenis van vernietigd worden, wegteren, vergaan, geslagen worden en vermoord, fatale ziekte, pestilentie en ontzetting.[167] In de paradijselijke staat had het sterven zonder de tussenkomst van de zonde vanaf het eerste begin een vreugdevol ontspringen van de 'stervende' persoon tot het goddelijk leven moeten zijn. Een verloren kans maar niet helemaal. Het zaadje van de herstelde paradijselijke staat hebben wij reeds in ons lichaam via de door God geschapen ziel. Omdat het sterflijke niet het onsterflijke kan voortbrengen, is voor de creatie van de onsterfelijke ziel, die ieder mens vanaf de moederschoot bezielt, telkens een bijzondere scheppingsdaad van God nodig om aldus de ziel naar zijn 'Beeld' te maken. (Gen. 1:26) Steeds als God de Vader een mens aanschouwt, hoe zondig ook, herkent Hij Zichzelf in die mens, omdat die mens beeldrager van God de Vader, die in alle opzichten voor ons als een vader is.

In Christus zie ik mijn toekomstige Paradijselijke Staat

Ik zeg dat ik – in het wezen van mijn ziel en lichaam, toen ik nog niet bestond maar reeds in Adams essentie was – dáár was, en mijn glorie in Adam verspilde [achteloos verloor]. Ziende op Christus zie ik in Christus' geest wat ik eens in het paradijs was en wat ik nu ben in zonde, maar ook hoe dit opnieuw in mij zal worden hersteld. Laat daarom niemand roepen dat zoiets onkenbaar is, want alhoewel ik het [rationeel gesproken] niet weet, weet de geest van Christus het in mij, en het is vanuit deze kennis dat ik schrijf.

Jacob Boehme [Böhme], 1575-1624 (Mysterium Magnum, Hfst. 18)
Böhme was een Lutheraanse mysticus met neoplatonische en alchimistische affiniteit

In zijn huidige vleselijke vorm dient dat lichaam met respect te worden behandeld, want ons *"lichaam is een tempel van de Heilige Geest".* Wij weten wel dat God *"eenmaal ons sterflijk lichaam levend zal maken door de kracht van zijn Geest, die in ons woont."* (1 Kor. 6:19, Rom. 8:11) In de Eerste Brief aan de Korintiërs schrijft Sint Paulus (15:22, 42-44): *"Zoals allen sterven in Adam, zo zullen ook allen in Christus herleven. (…) Wat gezaaid wordt in vergankelijkheid, verrijst in heerlijkheid en kracht. Een psychisch (Gr. Psuchicos) lichaam wordt gezaaid, een geestelijk verrijst."* [168]

---

167) Het aardse leven begint bij de moeder (Hebreeuws 'am': aleph, mem) en het eindigt met de dood (Hebreeuws 'mut': mem, tau); tussentijds gaat men door de ontdekking van de waarheid heen (waarheid is in het Hebreeuws 'emmet': aleph, mem, tau). Aleph is de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet, mem de middelste, en tau de laatste.

168) Het psychisch lichaam, wat een uiting is van de ziel, is onzichtbaar, maar daarom niet minder reëel. Als iemand een been verliest, kan hij nog altijd hevige echte pijn voelen op de plaats waar eens zijn been zat, dat zich nog altijd in zijn onzichtbaar psychisch lichaam bevindt en lijdt onder het feit dat het van het gedeelte is afgescheiden waarmee het vanaf de moederschoot verbonden was. Zo kan bilocatie worden verklaard, indien volgens de Wil van de Allerhoogste iemands psychisch lichaam zich tegelijk op een totaal andere plaats bevindt als het materiële lichaam, wat soms de heilige Pater Pio overkwam. (Zijn medebroeders grapten: "Sta even op om brood te halen. Jij kunt toch blijven zitten!") Dit psychisch lichaam, ook bekend staande als de 'vonk' (van het leven van God) of de zalving, is Adams nalatenschap, aan ieder toebedeeld. Dat is in het begin ontstaan toen de Heer vanuit zijn mond het Leven (de adem van God) in Adams neus blies. God zegt: "Ik ben (...) het Leven." (Joh. 14:6)

Nog altijd Paulus, nu aan de Christenen van Tessaloníca:

> «« En dit kunnen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval vóórgaan. Want wanneer het bevel gegeven wordt, als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen. Eerst zullen de doden die Christus toebehoren verrijzen. Daarna zullen wij die nog in leven zijn tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkaar dan met deze woorden. »» (1 Tess. 4:15-18)

Dit is een groot geheimnis, want de doden zullen op Gods teken vanuit de graven opstaan vlak voordat de Antichrist ten tonele komt, maar voorafgaande aan zijn komst zal er het zogenaamde ‘zwarte ontwaken’ zijn als zijn bende van terroristen in korte tijd een absolute chaos creëert en zoveel mogelijk Christenen en godgetrouwen ombrengt – die reeds op lijsten genoteerd staan. (cf. Op. 6) En dan drie en een half jaar later, wanneer het scrikwekkende oordeel der naties de wereld treft (cf. Op. 8), dan pas zal de opname der levenden zijn (die het zwarte ontwaken hadden overleefd).

Laat u niet door beroeringen van de wijs brengen. God laat de mens begaan zolang deze meent het alleen te kunnen. Op een gegeven moment zal men tot bezinning komen en beseffen: “Zo gaat het niet langer!” – en keert men tot God. Dat zal ook het moment zijn dat God in het totale wereldgebeuren ingrijpt, uitlopend op de anticlimax en het herstel van de paradijselijke staat.

De Teloorgang van het Katholieke Leergezag Een Teken des Tijds

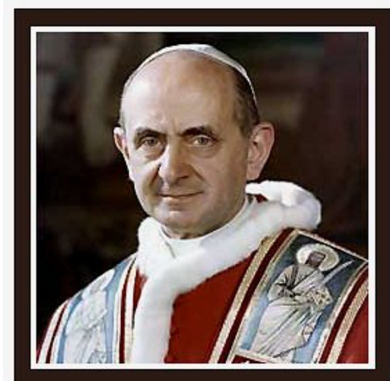
“Als u de Voorloper ziet mag gezegd worden dat de zending van ha-Yeshua Mashiach is begonnen!”, zegt een oude Joodse wijsheid. Wie anders is die Voorloper dan de Maagd Maria? De aanzwellende reeks eindtijdaankondigingen, denk aan Lourdes, Fatima en zovele andere, staat in het teken van “bekeert u want het Rijk van God is nabij”. Die reeks aankondigingen is in 1846 begonnen met Maria’s verschijning aan de herdertjes van La Salette, waarin voorspeld dat “de priesters, de dienaren van mijn Zoon, door hun slechte leven, hun oneerbiedigheden en goddeloosheid bij het vieren van de heilige geheimen, door de liefde voor het geld, de hang naar eer en genot riolen van onzuiverheid zijn geworden!” De Moeder Gods is dus de heraut van nieuwe tijd van Gods rijk op aarde, waarin het universele leergezag weer bij het Jodendom zal zijn teruggekomen. Hoe het Katholieke leergezag door het rampzalig concilie uit de jaren zestig geweld is aangedaan wordt hier binnen het eindtijdperspectief geplaatst.

17.69 – Een Boosaardig Concilie…

Het was op donderdag 11 oktober 1962 op het feest van Maria’s Goddelijk Moederschap dat het Tweede Vaticaans Concilie zijn eerste samenkomst hield. Na een stil gebed zette Paus Johannes XXIII het eerste officiële gebed in met het “Veni, Creator Spiritus” (Kom, Schepper, Geest, daal tot ons neer). Dit werd uitgesproken opdat de Heilige Geest het concilie zou mogen leiden. Toen onder de enorme gewelven van de basiliek het Veni Creator was uitgegalmd, werd het Boek der Evangeliën ceremonieel op het altaar gelegd, een gewoonte die bij de allereerste concilies aansloot. Daarna hield de Paus zijn openingstoespraak. Hij sprak zijn vertrouwen uit dat de Kerk nieuwe energie en kracht uit het concilie zou putten en *“zonder angst naar de toekomst kijken”*. Zijn aanstekelijk enthousiase ontlaadde zich toen hij zei:

«« Wij vinden dat wij van mening moeten verschillen met die onheilsprofeten die altijd rampen voorspellen, alsof het einde van de wereld nabij is. (…) Men zegt dat ons tijdperk in vergelijking met vorige tijdperken slechter is, alsof ze niets van de geschiedenis hebben geleerd, de ware leraar van het leven. (…) De geschiedenis toont aan dat de dingen niet beter zijn geweest in de dagen van weleer. (…) De grootste zorg van het Oecumenisch Concilie is dat de heilige schat van de Christelijke leer in stand wordt gehouden en effectiever onderwezen (…) trouw aan het heilig erfdeel der waarheid dat de kerkvaders ons hebben nagelaten. »»

Een apostolisch concilie kan ervoor kiezen of het chrisma van onfeilbaarheid al of niet wordt toegekend. Dit concilie was niet bedoeld om nieuwe leerstellige waarheden te verkondigen en het was zeker niet onfeilbaar. De reden voor het fiasco van het concilie is dat, alhoewel de openbaarmakingen niet zonder sturing van de Heilige Geest werden geformuleerd, dat zeker niet gold voor de geforceerde interpretatie naderhand. De Paus schreef in zijn geestelijk dagboek vier weken voordat het concilie begon dat hij zich door de H. Geest gedreven voelde om het concilie bijeen te roepen. Het was zeker geen wild idee, getuige de grondige voorbereiding die eraan voorafging, een werk dat in feite was begonnen onder Paus Pius XII, die in 1948 Mgr. Francesco Borgongini Duca, oudstudiegenoot en vriend van de latere Paus Johannes XXIII, tot voorzitter maakte van de voorbereidende commissie voor een eventueel te houden concilie. Eén sessie zou hebben volstaan als een vorm van ‘aggiornamento’. Aggiornamento was een van de sleutelwoorden van het concilie, wat een ‘bij de tijd brengen’ betekent en wel op zo’n manier dat de geloofswaarheden beter tot uiting kwamen. **Het was in tegenstelling tot alle voorgaande concilies, en uitdrukkelijk gesteld, géén dogmatisch concilie!** De interpretatie naderhand was wel dogmatisch, op zo’n manier dat het fundament zelf van de Kerk werd aangetast, hetgeen mogelijk was door de vaak vage formulering van de lawine van 4 constituties, 3 verklaringen en 9 decreten. Vaticanum I uit 1870 kende slechts 2 constituties.

Pope Paul VI

Gezien de wrange vruchten die het concilie heeft voortgebracht zou het verkieselijk zijn geweest om slechts één sessie te hebben gehouden. Paus Johannes XXIII stierf na beëindiging van de eerste sessie op 3 juni 1963. De tweede sessie begon medio oktober onder Paus Paulus VI. Het concilie had men na de eerste sessie kunnen stopzetten indien men dat echt had gewild. Geen eenvoudige zaak, maar het had gekund. Op zijn sterfbed gaf Johannes XXIII, dus rijkelijk laat, bevel om het concilie te stoppen,[169)] maar dat werd door de toen aanwezige kardinalen niet serieus genomen, althans tegengewerkt. Er waren in totaal vier sessies, waarvan de laatste op 8 december 1965 eindigde. Vaticanum II heeft ruim drie jaar in beslag genomen in tegenstelling tot Vaticanum I die van 8 december 1869 tot 20 oktober 1970 duurde.

Het is trouwens een uiterst curieuze zaak dat dit concilie om een aggiornamento bijeengeroepen werd, een in wezen boekhoudkundige term, wat ‘actualisatie’ inhoudt op zo’n manier dat de geloofsschat beter in de praktijk kan worden gebracht. Zelfs een kort overzicht van de twintig algemene concilies van de Kerk laat zien dat bijna elk

---

169) Op zijn sterfbed riep de Paus uit: “Stop het concilie, stop het concilie!” Dit citeert Kevin Haney in “The Stormy History of General Councils”. Dit voorval wordt bevestigd door Jean Guitton, de enige Katholieke leek die als peritus (deskundige) aan het concilie deelnam, en eveneens door Michael Davis in zijn “Apologia Pro Marcel Lefebvre”.

van deze concilies bijeen was geroepen als een buitengewone maatregel om ketterijen te veroordelen. De specifieke functie van het universele magisterium tijdens een algemeen concilie is om anathema's af te vuren, dwalingen te veroordelen en de Katholieke leer te herdefiniëren, waar deze wordt aangevallen of vervalst dreigt te worden door ketterse bewegingen binnen de Kerk. Met andere woorden, het houden van een concilie om de leer 'bij de tijd te brengen' was ongehoord en ongepast. De beslissing om Tweede Vaticaans Concilie bijeen te roepen ontstond niet op basis van een uitgebreid collegiaal overleg tussen de Paus en zijn raadgevers (de kardinalen en de curie), zoals te doen gebruikelijk, maar was hoofdzakelijk op grond van een persoonlijke ingeving. Deze spontaniteit was op zijn zachts gezegd ongebruikelijk en zoals nu blijkt héél onverstandig. Deze eigenzinnige paus lijkt minder nederig dan hij deed voorkomen. Ook was hij geen ankerpunt voor wat de traditionele leer betreft, eerder iemand die zich door wind en zee liet meevoeren. Hij was een modest denker wat hijzelf ruiterlijk toegaf. Hij had een ondoorgrondelijke persoonlijkheid, …en toch is hij paus geworden.

In dit verband speelt op de achtergrond de boodschap van Fatima, die nooit openbaar is gemaakt. Het volgende wil ik u niet onthouden. Het verhaal gaat dat in mei 1994 de Franse priester Raymond Arnette, die toen in Duitsland verbleef en trouw aan de traditie was gebleven, naar religieuze muziek zat te luisteren op zijn CD. Plots hield de muziek op en sprak een stem in de ruimte, niet van binnenuit, maar op normale wijze: [170)]

> «« **Een boosaardig concilie is op komst en zal het gezicht van de Kerk veranderen.** Vele zielen zullen het geloof verliezen. Overal zal verwarring heersen. De schapen zullen hun herders zoeken. Een schisma zal het kleed van mijn Zoon verscheuren. Het einde der tijden, aangekondigd in de Heilige Schrift, zal zijn aangebroken. Dit is door mij [de Maagd Maria] op verschillende plaatsen onder de aandacht gebracht. De 'gruwel der verwoesting' (Dan. 11:31) zal haar toppunt bereiken en zal de in La Salette aangekondigde kastijding over de wereld afroepen. De arm van mijn zoon kan ik niet langer tegenhouden en zal neerkomen over deze wereld die voor haar misdaden gaat boeten. Het zal over niets anders gaan dan over oorlog en revoluties. De natuur zal worden geschokt en overal angst teweeg brengen, zelfs onder de besten en moedigsten. De Kerk zal uit al haar wonden bloeden. Zalig zij die standvastig blijven en bij mij hun toevlucht zoeken. Want uiteindelijk zal mijn Onbevlekt Hart triomferen. — Dit is het Derde Geheim van Fatima (zei de stem). »»

Het zogenaamde Derde Geheim van Fatima had op instructies van Zuster Lucia, een van de drie aan wie de Allerheiligste Maagd in Fatima verschenen was, in 1960 gepubliceerd moeten worden door de toenmalige Paus Johannes XXIII. Immers, op 17 juni 1944 stuurde zuster Lucia de verzegelde enveloppe met het geheim naar haar bisschop: José Alves Correia da Silva van Leiria-Fatima (een groot gelover in de verschijningen, die op zijn post bleef tot aan zijn overlijden in december 1957, na daar 37 jaar lang bisschop te zijn geweest). Op de verzegelde enveloppe had Lucia geschreven: *"In bijzondere opdracht van Onze Vrouwe mag deze enveloppe in 1960 alleen door de kardinaal-patriarch van Lissabon worden geopend hetzij de bisschop van Leiria."* Zij legde ook aan haar bisschop uit dat de verzegelde enveloppe *"zeker na mijn dood moet worden geopend en aan de wereld voorgelezen, of in 1960, afhankelijk van wat eerst gebeurt."* [ibid.] Bisschop da Silva stak die enveloppe later in een aparte verzegelde enveloppe met het opschrift: *"Deze enveloppe met inhoud zal na mijn dood aan Zijne Eminentie Kardinaal D. Manuel, de patriarch van Lissabon, worden toevertrouwd."* Dit vond echter nooit plaats. Daarentegen kwam voor onopgehelderde redenen de opdracht uit

170) Bron: St Thomas Aquinas Seminary te Minnesota behorend tot het Pius X genootschap. De website van het seminarie informeerde indertijd dat de identiteit van deze priester bekend was, maar dat hij liever onbekend wenste te blijven. Hij, zo vermeldde de website, draagt altijd een soutane, maar is niet van het Pius X genootschap.

Rome om de enveloppe aan de nuntius te overhandigen samen met de notitieboeken van Lucia en fotokopieën van alles wat zij had opgeschreven die in de kanselarij van Leiria waren. Dit geschiedde op 16 maart 1957 en zo belandden die stukken in het Vaticaan.

Volgens Kardinaal Ottaviani and Monsignor Capovilla, de secretaris van de paus, was de enveloppe nog steeds verzegeld toen Johannes XXIII deze in 1959 opende. Op 17 augustus 1959 werd de envelop naar de pauselijke residentie Castel Gandolfo gebracht door Monsignor Philippe die toen bij het Heilig Officie werkte. Het geheim werd volgens Capovilla enkele dagen later gelezen. Hulp bij de vertaling van het Portugees werd door Monsignor Paulo José Tavarez gegeven, die verbonden was aan het staatssecretariaat. Later mocht Ottaviani het lezen onder plicht van geheimhouding. Toen de Paus de verzegelde enveloppe openbrak en las wat de boodschap inhield, dat een voor de Kerk rampzalig concilie zou worden gehouden schrok hij hevig, zo luidt het verhaal, want hij had in januari zijn voornemen wereldkundig gemaakt om dat concilie bijeen te roepen, drie maanden nadat hij paus was geworden …en hij zou het nu hebben moeten afzeggen. Het Derde Geheim verdween in een lade.

Paus Johannes XXIII hoopte dat het concilie binnen drie maanden zou zijn afgerond net als de Italiaanse synode die daaraan voorafging, welke onder leiding van de Paus heel traditionele verordeningen had uitgevaardigd, zoals het volledig handhaven van het Latijn tijdens het Heilig Misoffer. Volgens deze benadering meende hij voor het dilemma een eenvoudige oplossing te hebben gevonden. De Paus zei:[171)] *“We zullen drie maanden met alle bisschoppen van de gehele wereld samenkomen en op 13 oktober (1962) beginnen. Dan zal alles tussen 8 december en 25 januari voorbij zijn. Iedereen zal naar huis gaan. Het concilie zal zijn beëindigd en gedaan.”* Hoe weinig besefte hij hoe fout hij zat! De latere pausen hebben het Derde Geheim in afgezwakte vorm bekend gemaakt, alhoewel ze zich daar niet van bewust hoefden te zijn, want ze hadden wellicht geen toegang meer tot het originele document. Het ‘geheim’ zou zijn betekenis hebben verloren. Alle kritische vragen werden daarmee afgewimpeld. Men was het gezever meer dan zat.

17.70 – Een Aanval op de Legitieme Leer

Nog geen twee maanden na de laatste sessie, op 12 januari 1966, zei Paus Paulus VI tijdens de algemene audiëntie:

> «« In het licht van de herderlijke betekenis van het concilie vermeed het iedere buitengewone dogmatische verklaring welke met het aspect van onfeilbaarheid was begunstigd, maar het gaf nog altijd onderwijzingen die met de autoriteit van het gewone magisterium waren bekleed. Deze dienen volgens de geest van het concilie in gehoorzaamheid te worden aanvaard en in overeenstemming met de aard en doelstellingen van elk document. »»

Dit betekent dat de documenten die door Vaticanum II zijn geproduceerd weliswaar een aantal onfeilbare uitspraken kunnen bevatten, vooral als het om zaken gaat die reeds door eerdere concilies waren vastgesteld, maar dat ze toch niet de onbetwistbare status genieten van documenten zoals voortgekomen uit het Concilie van Trente en Vaticanum I. Dit gezegd hebbende moet Vaticanum II niet in een vacuüm worden geïnterpreteerd. Alles wat de conciliaire documenten bevatten moet in de context van de kerktraditie worden gezien ervan uitgaande dat ze geen eerdere gezaghebbende onderwijzingen kunnen tegenspreken. Het betekent ook dat de conciliaire documenten

---

171) Naar verwezen in Traditio, een internationaal tijdschrift, jaarlijks gepubliceerd en gewijd aan de studie van oude en middeleeuwse geschiedenis, denken en religie.

tot op zekere hoogte het voorwerp van discussie mogen zijn. Vooreerst betekent dat, dat ze het voorwerp kunnen zijn van nadere definiëringen en verduidelijkingen door de Heilige Vader, die voorzeker over bepaalde onderwerpen verklaringen ex cathedra kan afleggen (uitsluitend als hij dit aangeeft), en die dan onfeilbaar zijn geworden. Dat gezegd hebbende moet de Katholieke Kerk nog altijd dezelfde doctrines en onderrichtingen volgen van vóór Vaticanum II.

Als u de legitieme leer wilt kennen zoals de Kerk die behoort te onderwijzen, hoeft u maar een catechismus uit de jaren vijftig open te slaan. U kunt ook de uitstekende "Catechismus van de Katholieke Kerk" raadplegen, de zogenaamde CKK, die in 1992 onder auspiciën van Paus Johannes Paulus werd uitgegeven. De CKK beantwoordt aan de wens, zoals die onder veel prelaten leefde, om een bijdetijds en leidinggevend document te formuleren waarin 'alle' punten van theologische waarheid en moraal ter sprake komen, hetwelk de twee elementen zijn van het geloof, getrouw zijnde aan de seculaire traditie van de Kerk, zoals meer in het bijzonder tot uiting gebracht in de catechetische richtlijnen van het Concilie van Trente (1545-1563). De conclusie is eenvoudig: wat de fundamentele leer betreft is er niets veranderd en is die hetzelfde vandaag als gister en zoals die ook morgen zal zijn. Er zijn natuurlijk nog heel wat grijze gebieden in de Katholieke leer die om opheldering vragen, maar die kunnen op geen enkele manier de geloofsschat tegenspreken zoals in de dogmatische constituties bepaald, hetwelk over een lange periode is opgebouwd.

Paus Johannes Paulus II gaf zijn goedkeuring aan de tekst van de CKK op 25 juni 1992 hetgeen via de apostolische constitutie Fidei Depositum op 11 oktober 1992 aan de wereld werd gepresenteerd, en wel op de dertigste verjaardag van het begin van Vaticanum II. Daarin staat het volgende:

> «« Na de liturgievernieuwing en de nieuwe codificatie van het kerkelijk recht voor de Latijnse Kerk en die van de verschillende Oost-Katholieke Kerken, vormt deze catechismus een zeer belangrijke bijdrage aan de verwezenlijking van de vernieuwing van al het kerkelijk leven, wat het Tweede Vaticaans Concilie ten doel stelde en ten uitvoer heeft gebracht. (…) Voor mij – die de bijzondere genade had daaraan deel te nemen en actief deel te nemen aan het verloop ervan – is het Tweede Vaticaans Concilie altijd het referentiepunt geweest voor al mijn pastorale werkzaamheden en is dat altijd op een bijzondere manier in deze pontificaatsjaren gebleven in een doelbewuste poging om de richtlijnen van dit Concilie zo concreet en getrouw mogelijk gestalte te geven, zowel op het niveau van iedere kerk afzonderlijk als van de Kerk in haar geheel. »»

De brontaal van de CKK is noch Latijns, noch Italiaans, maar Frans, de eerste wereldtaal, immers de taal der diplomatie en van het land dat traditioneel "de oudste dochter van de Kerk" wordt genoemd. Na een aantal revisies en correcties is ten slotte in 1998 de definetieve versie verschenen. De paus beschouwde dit als het belangrijkste document van zijn pontificaat, welke zijns inziens ook in de toekomst als zijn belangrijkste zou worden beschouwd.

Hoe kon gebeuren dat het concilie, ondanks de zorgvuldige voorbereiding, tot gevolg had dat zulke radicale wijzigingen binnen de Katholieke Kerk werden doorgevoerd? Ik citeer nu uit "De Opkomst en Val van Annibale Bugnini", of: "De vernietiging van het Katholieke geloof door wijzigingen in de Katholieke eredienst", van de hand van Michael Davies (1990). Het boek wordt ook wel "Liturgische Tijdbommen" genoemd:

> «« Vijf en zeventig voorbereidende schemata werden ten behoeve van de concilievaders opgesteld als eindresultaat van de meest uitgebreide en grondige voorbereiding voor een te houden concilie in de geschiedenis van de Kerk.
> Dat aantal werd ten slotte tot twintig teruggebracht en daarvan werden zeven

geselecteerd om tijdens de eerste sessie te worden behandeld. Het Bugnini schema was hiervan het vijfde. De meeste bisschoppen gingen ervan uit dat de schemata in numerieke volgorde zouden worden behandeld. Maar de andere schemata waren zo orthodox dat de liberalen daar geen genoegen mee wilden nemen, zelfs niet als basis voor overleg. Op initiatief van Pater Edward Schillebeeckx werden alle schemata afgewezen op één uitzondering na – het Bugnini schema. Dit, zei hij, was een *"bewonderenswaardig stuk werk".* Tijdens de tweede algemene samenkomst van het concilie in 1962 werd aangekondigd dat de heilige liturgie het eerste agendapunt zou worden als discussiepunt voor de kerkvaders. Een evaluatie in het jaar 1972 uitte grote voldoening over het feit dat het voorgestelde Bugnini schema het enige was dat uiteindelijk zonder substantiële wijziging werd aanvaard. Pater Ralph Wiltgen merkt op in zijn "De Rijn Vloeit in de Tiber: een Geschiedenis van Vaticanum II": *"Het zij vermeld dat de liturgische beweging al enige decennia in Europa actief was geweest en dat een aanzienlijk aantal bisschoppen en periti [deskundigen] uit de Rijnlanden door Paus Johannes in de voorbereidende commissie over de liturgie was aangesteld. Daardoor slaagden zij erin hun ideeën in de schema's door te voeren en goedkeuring te krijgen voor wat zij een zeer acceptabel document vonden."* (…) Het Bugnini schema, gekend onder Vaticanum II als de "Constitutie over de Heilige Liturgie", werd eind 1962 door de kerkvaders bijna unaniem aanvaard. Maar deze constitutie bevatte slechts algemene richtlijnen. Voor een totale overwinning was het daarom nodig dat Pater Bugnini en consorten volmacht kregen om het uit te leggen en er praktische uitvoering aan te geven. (…) De liturgische constitutie, die min of meer op het Bugnini schema was gebaseerd, bevatte veel algemene terminologie en op sommige plaatsen dubbelzinnige uitdrukkingen. Zij die volmacht kregen om het uit te leggen waren er zeker van dat er voldoende ruimte bestond om hun eigen ideeën over de concilietekst vrij spel te geven.

Kardinaal Heenan van Westminster vertelde in zijn autobiografie "Een Doornenkroon" dat de concilievaders uitsluitend algemene principes mochten bespreken: *"De daaropvolgende wijzigingen waren radicaler dan Paus Johannes en de bisschoppen op het oog hadden toen zij hun besluit over de liturgie namen. Zijn toespraak aan het eind van de eerste sessie toont aan dat Paus Johannes geen idee had van wat de liturgische deskundigen in hun schild voerden."*

De Kardinaal had zich nauwelijks duidelijker kunnen uitdrukken. (…) De deskundigen [periti], die de tekst hadden opgesteld, gebruikten opzettelijk een dubbelzinnige taal met bedoelingen die de paus en bisschoppen zelfs niet konden vermoeden. De Engelse Kardinaal waarschuwde de concilievaders dat de periti in staat waren teksten op te stellen die *"voor zowel een orthodoxe als modernistische uitleg"* vatbaar zijn. Hij vertelde hun dat hij voor de periti op zijn hoede was en de mogelijkheid vreesde dat zij het concilie aan de buitenwereld mochten uitleggen. *"Moge God ons daarvoor behoeden!"* riep hij uit, maar tóch gebeurde het. »»

Het Bugnini schema werd tijdens een stemming op 13 januari 1962 door een algemene bijeenkomst van de Liturgische Voorbereidende Commissie aanvaard. Maar de president van de commissie, de tachtigjarige Kardinaal Gaetano Cicognani, was zich reeds tevoren bewust van de gevaren die in bepaalde passages lagen. Pater Gy schrijft: *"Het hervormingsplan was op zo'n manier uitgebreid dat het twijfels opriep bij de voorzitter, Kardinaal Gaetano Cicognani."* (Flannery p.23) Slechts indien de Kardinaal kon worden overgehaald het schema te tekenen zou het kunnen worden vrijgegeven. Het zou zonder zijn handtekening niet door kunnen gaan alhoewel het door een meerderheid van de commissie was aanvaard. Pater Bugnini moest optreden. Hij organiseerde directe toenaderingen tot Paus Johannes die zich bereid toonde tussenbeide te komen. Hij liet Kardnaal Amleto Cicognani bij zich komen, zijn secretaris generaal en de jongere broer van de voorzitter van de voorbereidende commissie en droeg hem op

zijn broer te bezoeken en niet terug te keren voordat het schema was ondertekend. De Kardinaal voegde zich. Naderhand liet een peritus van de liturgische voorbereidende commissie weten dat de oude Kardinaal bijna in tranen was terwijl hij het document in de lucht zwaaide en zei: *"Ze willen dat ik dit teken, maar ik weet niet of ik dat wil."* Toen legde hij het document op zijn bureau, pakte een pen en tekende. Vier dagen later overleed hij.[172)]

Bij gebruik van een dubbelzinnige taal in kerkelijke stukken denken we aan de kleine synode van Pistoia in Italië uit 1786 aan de vooravond van de Franse Revolutie. Paus Pius VI veroordeelde in de inleiding van zijn "Auctorem Fidei" (ter bescherming van het geloof) het gebezigde taalgebruik daarvan. Hoe doet deze veroordeling ons aan Vaticanum II denken!

> «« Om de Katholieke oren niet te kwetsen, hebben de vernieuwers hun kronkelpaden door een geraffineerd en schijnbaar onschuldig taalgebruik gecamoufleerd. Hiermee wilden ze een weg banen om onopvallend en zoetgevooisd dwalingen in de zielen binnen te brengen. Als de waarheid eenmaal was aangetast konden ze door middel van kleine wijzigingen in de zinsbouw of door toevoegingen de tot ons heil strekkende geloofsboodschap verdraaien om zo de gelovigen langs subtiele dwaalwegen naar hun eeuwige verdoemenis te brengen. Deze omfloerste bedriegerij is boosaardig ongeacht de omstandigheden waarin het geschiedt. Om heel goede redenen is dit voor een synode onacceptabel wiens hoogste glorie dient te bestaan uit de duidelijke onderwijzing van de waarheid waarbij [dankzij een zorgvuldig taalgebruik] ieder gevaar van een foutieve interpretatie wordt vermeden. »»

Ongetwijfeld is in de nasleep van het concilie sprake geweest van een doortrapte samenzwering, van een reeds lang voorbereide manipulatieve ingreep. Ter illustratie: De Novus Ordo Mis (Nieuwe Mis) uit 1969, die op instructie van het concilie werd geformuleerd, gehoorzaamde niet aan de instructie. Haar benadering vormde een nog nooit vertoonde breuk met de praktijk uit het verleden. Het was géén logisch uitvloeisel van de conciliebesluiten en sloot niet aan bij een gevestigde praktijk of geloofshouding. Het werd van bovenuit gedecreteerd en voldeed niet aan de vereiste van een organische ontwikkeling (een langzame opbouw in de tijd). Monsignor Klaus Gamber wordt als een der beste liturgisten van de twintigste eeuw erkend. Hij concludeert ten aanzien van de liturgische hervorming: *"Het is heel duidelijk dat de hervormers een totaal nieuwe liturgie nastreefden, een liturgie die zowel in geest als vorm van de traditionele afweek, en op geen enkele wijze een liturgie die paste bij wat de concilievaders voor ogen hadden, dat wil zeggen een liturgie die bij de herderlijke behoeftes van de gelovigen aansloot."* [173)]

Dat van een doortrapte samenzwering sprake was wordt, werd onderstreept in de toespraak van paus Paulus VI tot het Lombard Seminarie van Rome op 7 december 1968. Hij is de man die in 1965 de conciliedocumenten uitvaardigde. Slechts drie jaar later begon hij de vruchten van dat concilie te verwerpen en het zelfs met het werk van de duivel te associëren. In dat opzicht deed hij een aantal schokkende uitspraken:

> «« De Kerk bevindt zich in een uur van angst, een verstoorde periode van zelfkritiek of wat we beter zelfvernietiging (auto-distruzione) zouden kunnen noemen. Het is een beroering van binnenuit, acuut en gecompliceerd, wat voor

---

172) Ontleend aan "The Rhine Flows into the Tiber" (De Rijn vloeit in de Tiber) door Pater Ralph M. Wiltgen - TAN Books, Rockford, U.S.A. # 1985 (p. 141).

173) "The Reform of the Roman Liturgy: Its Problems and Background" (translated from the French edition of 1992) door Monsignor Klaus Gamber - Roman Catholic Books, USA # 1993 (p. 100).

iedereen totaal onverwachts kwam. Het is bijna alsof de Kerk zichzelf aanvalt. We keken uit naar een ontluiking, een serene uitbreiding van opvattingen die in de grote sessies van het concilie tot wasdom gekomen waren. Maar (…) we moeten ons vooral richten op het bedroevende aspect. Het is alsof de Kerk zich aan het vernietigen is.

In de preek van Paus Paulus VI tijdens de mis voor de H. Petrus en Paulus, ter gelegenheid van de verjaardag van zijn kroning, noemde hij voor het eerst de rook van Satan. In een interview van 15 mei 2008 op de Italiaanse website Petrus, verklaarde Kardinaal Vergilio Noe, hoofdliturgist en ceremoniemeester van Paulus VI, dat de Paus hiermee specifiek naar de Novus Ordo Mis verwees:

«« We hebben de indruk dat door enkele scheuren in de muur de rook van Satan (fumus Satanae) in de tempel van God is binnengedrongen: het is twijfel, onzekerheid, een ter discussie stelling, ontevredenheid, confrontatie. (…) We meenden dat na het concilie een dag van zonneschijn voor de geschiedenis van de Kerk zou aanbreken. Wat in plaats daarvan aanbrak was een dag van wolken en stormen, duisternis, van zoeken en onzekerheden. »»

Tijdens zijn Algemene Audiëntie op 15 november 1972 vertelde hij:

«« Wees niet over ons antwoord verbaasd en verwerp het niet als simplistisch of zelfs bijgelovig: een der grootste behoeften van de Kerk is het zich kunnen verdedigen tegen het kwaad dat wij de duivel noemen. »»

Er is ook zijn toespraak van 13 oktober 1977 ter gelegenheid van de zestigste verjaardag van de verschijningen van Fatima:

«« De staart van de duivel bewerkt de desintegratie van de Katholieke wereld. De donkerte van Satan is de Katholieke Kerk binnengedrongen en is daarin verspreid, zelfs tot aan de hoogste top. Ketterij, geloofsafval, breidt zich in de wereld uit en in de hoogste regionen van de Kerk. »»

Bella Dodd, die een hoge positie bekleedde in de Amerikaanse Communistische Partij en in 1952 werd gedoopt, beweerde dat de Communistische Partij haar agenten in seminaries plaatste, waarmee ze het getuigenis van Douglas Hyde, een andere overloper van de Communistische Partij, bevestigde. Bella Dodd vertelde haar vriendin Professor Alice von Hildebrand, de gerespecteerde als Jood geboren Rooms Katholieke theologe, dat terwijl zij voor de partij werkte, zij met vier kardinalen binnen het Vaticaan contact onderhield die aan het Communisme medeplichtig waren. Zij vertelde ook:

«« *"In de jaren 1930 stelden we 1100 mannen aan in het priesterschap om de Kerk van binnenuit te vernietigen. Het idee was dat deze mannen gewijd zouden worden en zouden opklimmen naar invloedrijke en gezaghebbende posities als monseigneurs en bisschoppen."* Een tiental jaren voor Vaticanum II verklaarde ze dat ze de hoogste plaatsen in de Kerk hadden bereikt en ook dat de veranderingen zo drastisch zouden zijn dat de Katholieke Kerk in de nabije toekomst onherkenbaar zou zijn geworden. »» ("Christian Order Magazine" Nov. 2000)

Deze immense perversiteit bleek een plan te volgen dat veel ouder was dan het Communisme zelf! In de jaren kort na de Franse Revolutie vatte "Le Grand Orient de France", de oudste Franse vrijmetselaarsloge en de grootste op het Europese vasteland, het plan op om de Rooms-Katholieke Kerk van binnenuit te infiltreren en te corrumperen. Deze loge deed dit onder de schuilnaam "Alta Vendita" (Hoogste Veilinghuis), en daarom staat dit plan ook bekend als de Permanente Instructie van de Alta Vendita, die in 1820 onder de loges werd verspreid. Hoe dat vorm kreeg staat in het artikel van ondergetekende: "Onder het Gerafelde Kleed gaat Christus Schuil".

De instructie van de Alta Vendita is een breed plan om de Kerk te ondermijnen via de dienaren zelf van het Rooms Katholieke geloof, een langetermijnproject dat zijn hoogtepunt bereikte in de periode na de Tweede Wereldoorlog. Het Concilie van de jaren zestig en wat daarop volgde constitueerde een belangrijke fase. Sinds het midden van de negentiende eeuw zijn duizenden verraders de seminaries binnengetreden en tot priester gewijd, waarmee ze een voldoende groot reservoir vormden waaruit een aantal kardinalen en professoren zouden voortkomen, en uiteindelijk zelfs een paus, zodat het vuile werk op alle niveaus vorm kon krijgen, en vanzelfsprekend ook op de seminaries. De instructie toont de duivelse strategie om de Kerk te infiltreren en haar bonafide leden te mobiliseren nadat ze eerst gecorrumpeerd waren met vrijdenkersidealen. Op die manier werden goedbedoelende Katholieken op sleeptouw genomen en hielpen ze mee om de vrijmetselaarsidealen te propageren onder de schijnbare legitimiteit van het Katholicisme. Het vreemde verschijnsel deed zich voor dat velen uit innerlijke overtuiging handelden, zich niet bewust zijnde van een samenzwering. De Instructie behelst onder andere:

> «« Wil je de revolutie in Italië introduceren? Zoek de juiste paus, wiens contouren door ons zijn getekend. (...) Laat de naïeve geestelijkheid onder jullie banier marcheren in de overtuiging dat ze nog steeds onder de banier van de Apostolische Sleutels marcheren. Willen jullie het laatste overblijfsel van [pauselijke] tirannie en onderdrukking vernietigen? Werp je netten uit als een Simon Bar-Jonah [de apostel Petrus]. Leg ze in de diepten van sacristieën, seminaries en kloosters, in plaats van in de diepten van de zee, [wat betekent dat de gezworen vijanden van God moeten infiltreren als priesters, instructeurs en monniken]. (...) Jullie zullen je als vrienden verzamelen rond de Apostolische Stoel [na tot de rang van bisschop of kardinaal te zijn opgeklommen.] Hier wordt een revolutie gepredikt met de [pauselijke] tiara en de koorkap terwijl jullie onder het kruis en de banier marcheren. »»

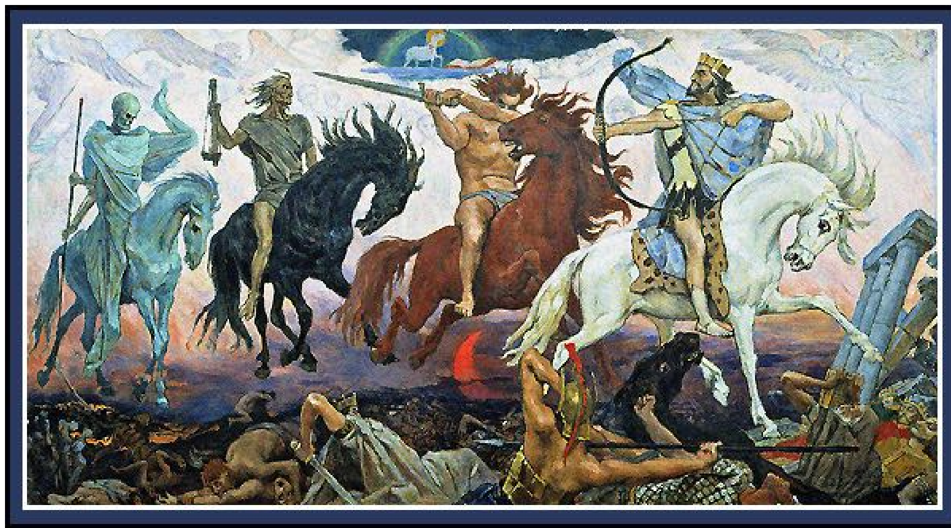
17.71 – De Geaccepteerde Eindtijdstheologie berust op een Misverstand

Alhoewel ik het volmondig eens ben met de uitspraak dat de Christelijke leer, zoals de Kerk die altijd heeft voorgehouden, opnieuw en met moderne middelen onderwezen moet worden, waag ik het van mening te verschillen waar Paus Johannes XXIII in zijn openingstoespraak van het concilie aangeeft dat ons tijdperk vergelijkbaar is met vroeger, want dat zegt hij eigenlijk. Hierin schuilt een denkfout die losstaat van de geloofsschat waarin iedere Katholiek geloven moet. Het betreft het onderscheid tussen 'eschatologie' of eindtijdstheologie (eschatos betekent einde/laatste), en 'apocalyptiek' of de theologie van het Laatste Oordeel (apocalyps betekent openbaring en wijst op het Boek Openbaring). Bij het eerste wordt veeleer gedacht in termen van het Vrederijk en bij het tweede in termen van rampspoed. Johannes XXIII heeft meermalen te kennen gegeven dat hij geen symphatie koestert voor theologen: *"Die zorgden voor twist: zielzorgers, dáár had de Kerk behoefte aan."* Wat de kerkvaders hebben nagelaten, zegt Benedictus XVI – die een groot kenner is van de kerkvaders – is een afgerond geheel; daarmee is de goddelijke openbaring voltooid, zij het nog vaak in bedekte termen. Na een lang rijpingsproces wordt bij de verkondiging van een dogma vastgesteld wat allang geweten was, maar nog niet zo was geformuleerd, waarbij het de gelovigen ná verkondiging van dat dogma niet meer vrijstaat daaraan te twijfelen.

Daar volgens de gangbare interpretatie, passend bij de acht zaligsprekingen (Mt. 5:9), de Kerk vrede op aarde moet brengen, hetwelk de eschatologie is van het hier en nu, van de triomferende kerk, volgt daaruit dat zij zich thuisvoelt binnen de gevestigde

orde, terwijl de apocalyptiek, die een einde wil stellen aan de gevestigde orde, juist als een aanval daarop wordt gezien. Ik citeer nu uit een boek van Mark Heirman: [174)]

«« De apocalyptiek werd door de Rooms Katholieke Kerk meestal afgewezen. (…) Eschatologie is wezenlijk conservatief en verbonden met voorrecht en macht. Apocalyptiek is revolutionair en hoort bij de wereld van de rechtelozen en machtelozen, die in deze wereld niets anders te verliezen hebben dan hun ketens. In die zin is de eschatologie de objectieve bondgenoot van de gevestigde orde en minstens die van het compromis. De apocalyptiek is de uitgesproken vijand van die orde en wil van géén compromissen weten. Vandaar dat apocalyptiek en 'parousie' [175)] de bovenhand hadden zolang het Christendom nog een kleine sekte was in een wereld van Joden, Grieken en Romeinen. Pas in de vierde eeuw – toen het Christendom het hele keizerrijk in handen kreeg – moest de apocalyptiek wijken voor de eschatologie, die het bedje spreidde voor de gevestigde en snél machtig wordende Rooms Katholieke Kerk. Al doende werd de apocalyptiek verbannen naar de wereld van ketters en uitgeslotenen. »»

The Vier Paarden van Apocalyps van Viktor Vasnetsov (1887)

De controverse tussen apocalyptiek en eschatologie is betreurenswaardig, want bezijden de waarheid, daar de triomferende kerk nog op aarde moet neerdalen. De Kerk is nog steeds, met pijn en moeiten, bezig met zijn pelgrimstocht. De Catechismus van de Katholieke Kerk geeft duidelijk aan, onder het hoofdstuk van "Hoop op de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde" (artikelen 1042-1050), dat de apocalyptische verwachting een vreugdevolle moet zijn. Het zegt dat de goddelijke openbaring de diepe gemeenschappelijke lotsbestemming van de materiële wereld en de mens behelst, waarnaar we rijkhalzend mogen toezien; ja, de schepping zelf zal eens worden bevrijd uit zijn slavernij tot verval! Hier volgt de volledige tekst:

«« Op het einde der dagen zal het Koninkrijk van God tot zijn volheid geraken. Na het algemeen oordeel zullen de rechtvaardigen, naar ziel en lichaam verheerlijkt, voor altijd met Christus heersen. Het Heelal zelf zal worden vernieuwd: *"De Kerk (...) zal haar vervolmaking in de hemelse glorie pas bereiken wanneer de tijd van het herstel aller dingen zal zijn aangebroken (het 'apocatastasis panton' van Handelingen 3:21). Op dat moment zal het Heelal zelf, samen met het menselijk ras waarmee het zo nauw verbonden is, door de*

174) "Apocalyptische Tijden - vriend & vijand in de 21ste eeuw", door Mark Heirman, Uitgeverij Houtekiet - Antwerpen, 1999 (pp. 149-50).

175) Parousie betekent "verschijning, aankomst, intocht" en duidt op de wederkomst.

mens naar zijn eindbestemming worden gebracht, en volmaakt in Christus worden hersteld." (LG 48) Deze geheimnisvolle vernieuwing, die de mensheid en de wereld van gedaante doet veranderen, noemt de Heilige Schrift: *"een nieuwe Hemel en een nieuwe Aarde"*. (Op. 21:1, 2 Pet. 3:13) Dit zal de definitieve verwezenlijking zijn van Gods heilsplan om alles *"onder één hoofd te brengen, alles wat in de Hemelen is alsook op Aarde."* (Ef. 1:10). In dit nieuwe Heelal van het Hemelse Jeruzalem zal God verblijf houden onder de mensen. *"Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch geween, noch pijn, want al het oude is voorbij."* (Op. 21:4) Voor de mens zal deze aflegging (van het oude) de uiteindelijke verwezenlijking zijn van de eenheid van het menselijk geslacht, door God vanaf de schepping gewild, waarvan de pelgrimerende kerk in *"het type van een sacrament"* stond. (Lumen Gentium 1) Zij, die met Christus verenigd worden, zullen de gemeenschap van de verlosten vormen, de heilige stad Gods: *"de Bruid van het Lam"*. (Op. 21:2-10) Deze zal niet meer te lijden hebben onder zonde, vuilheid of eigenliefde, die de aardse samenleving verwoesten of verwonden. De gelukzalige aanschouwing, waarin God zich op onuitsprekelijke wijze aan de uitverkorenen openbaart, zal de eeuwig stromende bron van geluk, vrede en onderlinge gemeenschap zijn. Wat de Kosmos betreft, bevestigt de openbaring de hechte lotsverbondenheid tussen de materiële wereld en de mens: *"Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van de zonen Gods (...) Maar zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zelf zal eens worden verlost uit de slavernij van de vergankelijkheid. (...) Wij weten immers dat de hele schepping tot nog toe in barensweeën lijdt. En niet alleen de schepping, ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf, verwachtende de aanneming tot zonen van God, namelijk de verlossing van ons lichaam."* (Rom. 8:19-23) **Het zichtbare Heelal is derhalve ertoe bestemd om van gedaante wisselen, opdat *"de Aarde zelf, hersteld in haar oorspronkelijke staat, ongehinderd de rechtvaardigen ten dienste staat"* door deel te nemen aan haar verheerlijking in Jezus Christus, de verrezene.** (Irenaeus: Adv. Haeres. 5:32:1) ***"Het moment van de aflegging van de (oude) Aarde met diens mensheid is ons onbekend en evenmin hoe het Heelal van gedaante wisselt. Wel weten we dat het door zonde misvormde aanschijn van deze wereld voorbij zal gaan. Ons wordt geleerd dat God een nieuwe woning en een nieuwe Aarde toebereidt waarin gerechtigheid woont en waarvan het geluk alle verlangens naar vrede, die in het hart van de mens ontspruit, zal weten te vervullen en overtreffen."*** (Gaudium et Spes 39:11)

"De verwachting van een nieuwe aarde mag geenszins onze inzet voor de zorgvuldige ontwikkeling van deze *Aarde verminderen, maar zij moet deze juist versterken, want op deze plaats immers groeit dat lichaam van de nieuwe mensenfamilie, dat reeds nu een zekere voorafschaduwing heeft van de toekomende wereld. Alhoewel zorgvuldig onderscheid dient te worden gemaakt tussen de aardse vooruitgang en de groei van het Koninkrijk van Christus, verklaart dit waarom die aardse vooruitgang van groot belang is voor het Koninkrijk van God, in zoverre deze bijdraagt tot een betere ordening van de menselijke samenleving."* (GS 39:2) *"Wij zullen alle goede vruchten van onze natuur en activiteit, (...) die wij in de Geest en volgens het gebod van de Heer op de Aarde voort hebben gebracht, later terugvinden, maar dan wel van alle smet ontdaan, verlicht en getransfigureerd, als [het moment is aangebroken] dat Christus aan de Vader een eeuwig en universeel koninkrijk aanbiedt."* (GS 39-3) In het eeuwig leven zal God dan *"alles in allen"* zijn. (1 Kor. 15:28) Het werkelijke en waarachtige leven bestaat hieruit: de Vader, die door de Zoon en in de Heilige Geest aan alles zonder uitzondering zijn Hemelse gaven schenkt. Door zijn barmhartigheid bezitten ook wij, mensen die wij zijn, de onwrikbare belofte van het eeuwig leven. »»

De apocalyptiek hoeft daarom helemaal niet rampzalig te zijn. Zij sluit naadloos aan bij het Vrederijk hier op aarde. In feite gaan de apocalyptiek en het komende Vrederijk om hetzelfde begrip maar de theologen, waar Johannes XXIII zo weinig voeling mee had, hebben ons op het verkeerde been gezet. De redestrijd die de gehele kerkgeschiedenis heeft voortgewoed berust op een hardnekkig misverstand. Dat zit zo. Gods herstelplan met Adams nageslacht, dus met ons, is in hoofdstukken ingedeeld. We zitten nu in het evangelisch elan, op weg naar een nieuw en glorieus hoofdstuk in Gods heilsplan met deze wereld overeenkomstig het gestelde in de Grote Opdracht:

> ««« [Na zijn verrijzenis] trad Jezus nader [tot zijn elf leerlingen] en sprak tot hen: *"Mij is alle macht gegeven in de Hemel en op Aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt ze in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leer ze onderhouden alles wat Ik u bevolen heb.* ***Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de 'voleinding' van de wereld****."* »»» (Mt. 28:19-20)

Voor voleinding staat in het Grieks 'sunteleia' wat op een tot voltooiing komen wijst, níet op een afsnijden. De eindtijd, waar zo paniekerig over wordt gedaan, is daarom niet het einde van 'dé tijd', maar het einde van 'een tijdperk'. De bozen, de écht kwaadwilligen, de samenzweerders, dezen hebben recht tot schrik, want zij zullen als pottebakkersvaten worden verbrijzeld. (Ps. 2:9, Op. 2:27) Ten slotte, dat ben ik met u eens, het Laatste Oordeel zál komen, maar zover is het nog niet, want eerst moeten Satan en zijn trawanten definitief worden geketend en dat gebeurt pas aan het eind van het Duizendjarig Vrederijk. Kort voor het Millennium zal hij geketend worden om aan het eind ervan voor korte tijd te worden ontbonden. (Op. 20:2-10) Overigens, de term 'laatste' oordeel komt niet in de Bijbel voor.

17.72 – God heeft zich na 1840 'niet' Onbetuigd gelaten

Gods verlossingwerk passeert een aantal hoofdstukken of periodes voordat deze voltooid is. Een theologisch woord voor hoofdstuk is 'bedeling'. Bedeling is een term die reeds in de Statenvertaling voorkomt (Ef. 1:10; 3:2 en Kol. 1:25). Het is niet bekend in de Nederlandse R.-K. Bijbels, wel in de Engelse R.-K. Bijbels zoals de Douay-Rheims uit 1582, waar 'dispensation' wordt gebruikt. De New American Bijbel (NAB) uit 1970 gebruikt hiervoor het woord rentmeesterschap (stewardship). Bedeling (toewijzing zou ook kunnen) en is de vertaling van 'oikonomia' een woord dat is afgeleid van 'oikos' (huis) plus het werkwoord 'nemein' (uitdelen, beheren), dat soms wordt vertaald met rentmeesterschap, zoals we in het verhaal zien van de onrechtvaardige rentmeester. (Luc. 16) In de Roomse Kerk kent men wel de term heils- of goddelijke economie om een bedelingsvorm uit te drukken. Niet zozeer om de uiteindelijke verlossing van onze wereld aan te duiden die daartoe een aantal stations moet passeren; het gebruik betreft vooral Gods scheppingswerk geënt op het reilen en zeilen van onze tegenwoordige wereld. Niettemin geeft de Bijbel duidelijk aan dat God de menselijke geschiedenis in periodes indeelt. Sterker nog, Hij definieërt tijd in termen van uren, maanden, jaren. Het is dus nauwelijks verwonderlijk dat God zijn plan met de wereld gefaseerd uitvoert. Iedere periode loopt telkens op een eind toe, aangekondigd met woorden zoals: *"...het uur om te maaien is gekomen"*. (Op. 14:15) Gods programmatie wordt de bedelingenleer genoemd, ofwel het dispensationalisme, een uitdrukking die we vooral tegenkomen bij een conservatieve Protestantse benadering. Hoe God indeelt is iets waarover theologen het volstrekt oneens zijn, maar dat betekent nog niet dat het concept fout zou zijn.

Hoe kunnen we weten of een bedeling op zijn eind loopt? Zal God de mensen niet willen voorbereiden zoals Hij dat deed toen spoedig de Messias zou worden geboren? De profeet Daniël voorspelt in zijn negende hoofdstuk dat 69 weken zouden verstrijken, of 69 x 7 = 483 jaar, vanaf het begin van de herbouw van de Tempel tot aan de tijden van

de Messias. Welnu, dat viel samen met Jezus' komst. Er waren meer tekenen, zoals van de drie koningen toen ze Koning Herodes ondervroegen waar de voorspelde Messias was. Hun komst in Jeruzalem moet de 'talk of the town' zijn geweest.

Ook andere volken, zelfs de Azteken, heeft God voorbereid op de dingen die komen gingen. De verovering van het Azteekse rijk (Mexico), aan het begin van de zestiende eeuw, werd door een grote komeet voorafgegaan; apocalyptische stormen raasden over het land en de tempel van de wrede god Tezcatlipoca ging onverklaarbaar in vlammen op. Het belangrijkste was de opstanding van Montezuma's zuster Papantzin, vier dagen nadat zij begraven was, om de vorst te waarschuwen voor de komende ineenstorting van zijn rijk. De conquistador Hernán Cortés, die door een ware missionaire ijver werd gedreven, zette voet aan land in het jaar, de maand en de dag zoals door het orakel voorspeld…

Dit overwegende, zal God in onze tijd niet anders doen? God laat zich niet onbetuigd als de dageraad gloort. Een belangrijk teken is de vestiging van de Staat Israël in 1948, wat aan Jezus' voorspelling in Lucas 21:29-32 doet denken: *"Kijk naar de vijgenboom [beeld van Israël] en alle andere bomen. Zodra ze uitlopen weet u vanzelf (...) dat het Rijk Gods nabij is. (...) Deze generatie zal niet voorbij gaan vóór dit alles geschiedt."* Er is de profetie van Rabbijn Judah Hai Alkalai (1798-1878), die 1840 identificeerde met het ontluiken van de Messiaanse Eeuw en dat ondanks grote tegenstand blééf verkondigen.

Händels Messiah in het Hebreeuws

Een boeiende ontwikkeling in de herleving van het Joodse volk is de vertaling en begeleiding door David Loden van Händels Messiah in het Hebreeuws. Hij is lid van een Messiaanse Gemeente in Israël, die zich ten doel stelt om de Gemeente van Yeshua op zijn terugkomst voor te bereiden. Een proefvoorstelling van het oratorium vond voorjaar 2006 plaats. Zegt hij: «« Het Joodse volk heeft de Messiah van Händel altijd prachtig gevonden. Telkens als het in Israël wordt uitgevoerd, wat een jaarlijks evenement is, komen Joodse mensen luisteren – ze vinden het prachtig. Maar deze Hebreeuwse uitvoering was historisch. Het Hebreeuws past als een schoen bij Händels muziek. En dat is wat we nodig hebben om het uit de doos te halen die puur kunst is. Nu is het een verstandelijk te begrijpen getuigenis van de Heer geworden. De Schrift klinkt in de taal door en kan door ieder worden begrepen. (...) Er is elk jaar een 'Heilig Muziek Festival' dat buitengewoon druk wordt be-zocht. (...) Stel je eens voor dat deze muziek in de Hebreeuwse taal wordt uitgevoerd en de luisteraars plotseling hun eigen Schrift niet alleen horen zingen maar ook tentoongesteld zien – wát een mogelijkheden! Het wordt zo een middel voor een reële deelname aan het leven van de Messias. En dat is ons diepste verlangen – dat mensen echt de muziek én de boodschap van de Messiah mogen horen. »»

Uit "Jews for Jesus" newsletter / Dec. 2007

Er is iets gaande. Vast en zeker. Er waren over de gehele wereld in 2018 minstens een half miljoen messiaanse Joden, dus Joden die in Christus geloven, en deze beweging groeit snel. De grootste organisatie op dat gebied toen was "Jews for Jesus" met 55 vestigingen over de gehele wereld. Er is iets gaande. Ontegenzeggelijk. Het meest tot de verbeelding sprekend is een recent voorval dat ik u niet wil onthouden. Het gebeurde kort voor zijn overlijden dat een van Israëls meest vooraanstaande rabbijnen de naam van de Messias op een klein velletje papier schreef met het verzoek deze tot 30 april 2007 verzegeld te houden. Toen de aantekening werd geopend onthulde het wat velen al eeuwen wisten: **"Yehoshua (Yeshua / Jezus) is de Messias"**.

Het is buitengewoon interessant dat rabbijn Yitzachk Kaduri voor de komende messias de vorm 'Jehoshua' gebruikt omdat deze naam in het Hebreeuws met de letter 'shin' (onze 's') wordt geschreven in het midden van de 'onuitsprekelijke Naam', het zogenaamde tetragrammaton, met de volgende letters: yod, hè, shin, hè, vav. De onuitsprekelijke naam wordt door de Joden gewoonlijk als Elohim of Adonai uitgesproken (in beide gevallen 'Heer') of als Hashem (de Naam). In Christelijke bijbelvertalingen wordt het tetragrammaton soms letterlijk als Jahwe vertaald maar meestal als 'Heer'. Door voor de Joodse Messias de naam Jehoshua te gebruiken, gaf Kaduri in feite Jezus' godheid aan. De overeenkomst tussen Jezus en de Jehoshua, wonend in Gods boezem, hebben de geleerde rabbijnen altijd verstaan. Waarom anders zou het Sandhedrin verboden hebben de naam 'Jezus' voor onze verlosser te gebruiken, die zij later wilden laten kruisigen? Immers, de naam Jezus was toen onder de Joden een normale voornaam (maar niet geschreven met de shin in het volledige tetragrammaton). Zelfs Barrabas, de grote misdadiger die in plaats van Jezus werd vrijgelaten, heette zo. Jezus Christus mocht blijkens Mattheüs 26:71 wel als 'Jezus de Nazarener' worden aangeduid. Waarschijnlijk om de Joden eens flink te pesten noemde Pilatus Hem uitdrukkelijk *"Jezus, die genaamd wordt Christus"* (Christus is Grieks voor messias).

Enkele maanden voordat hij op de leeftijd van 105 jaar stierf, in de eerste maand van 2006, verbaasde Rabbijn Yitzachk Kaduri, gekend als de "Hoogste Kabbalistische Ouderling", zijn volgelingen toen hij ze vertelde dat hij de Messias had ontmoet. Kaduri gaf de boodschap in zijn synagoge op het feest van Yom Kippur waarbij hij aangaf waaraan de Messias kan worden herkend. Hij gaf ook aan dat de Messias pas na de dood van Ariël Sharon aan Israël zou verschijnen. De voormalige premier lag sinds 4 januari 2006 in coma en is in januari 2014 overleden. Kaduri's zoon David bevestigde dat in zijn laatste levensjaar zijn vader bijna uitsluitend over de Messias en zijn komst droomde en erover sprak. *"Mijn vader heeft de Messias in een visioen gezien"* zei hij, *"en vertelde ons dat Hij spoedig komen zou."* Kaduri werd niet alleen hoog geëerd vanwege zijn vergevorderde leeftijd. De opperrabbijnen zagen hem als een 'tsadik', een rechtvaardige of heilige. Duizenden bezochten hem voor raad en genezing. Zijn volgelingen spreken over veel wonderen en zijn leerlingen zeggen dat hij veel rampen heeft voorspeld. De politie zette de straten van Jeruzalem af voor zijn begrafenis, die een van de grootste werd in een stad die bekend staat om zijn grote begrafenissen. Volgens het nieuwsblad Arutz-Sheva liepen meer dan 300.000 mensen in de optocht mee om hem een laatste eer te bewijzen toen hij naar zijn blijvende rustplaats werd gebracht. *"Als Hij komt, zal de Messias Jeruzalem van de vreemde godsdiensten bevrijden die de stad willen overheersen"*, heeft Kaduri eens gezegd. *"Ze zullen daar niet in slagen want ze zullen tegen elkaar vechten."*

Er zijn ook andere tekenen. Omdat van alle bomen de vijgenboom het eerste groent, beeld van het geestelijk uitbotten van het Joodse volk, houdt dat in dat de missie van de bode in de functie van Johannes de Doper, maar nú voor de hele wereld, pas is begonnen na 1840, de datum dus van het uitbotten van de Messiaanse Eeuw. *"Als u de Voorloper ziet, mag gezegd worden dat de zending van ha-Yeshua Mashiach is begonnen!"*, zegt een oude Joodse wijsheid. Wie anders is die voorloper dan de Maagd Maria? De aanzwellende reeks eindtijdaankondigingen, denk aan Lourdes, Fatima en zovele andere, staat in de teken van "bekeert u want het rijk van God is nabij". Die reeks aankondigingen is in 1846 begonnen met Maria's verschijning aan de herdertjes van La Salette. Dus de moeder Gods is de heraut ter voorbereiding van de nieuwe tijd. Deze toch is het die de profeet Jesaja bedoelde, toen hij zei (Jes. 40:3): *"Een stem van een roepende in de woestijn: bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht."* Er is een mens door God gezonden, wiens naam Maria is. Deze komt tot een getuigenis opdat alle mensen door haar zouden geloven. Zij is niet het Licht maar komt om te getuigen van het Licht.

Zo zijn er de verschijningen van de Allerheiligste Maagd Maria in de Gezegende Tuin (Giardion Benedetto) van Contrada Santa Teresa in Brindisi, Italië. Op 10 april 2016 sprak zij daar de volgende woorden die bevestigen dat zij de Johannes de Doper van onze tijd is:

«« Lieve vrienden, het volgen van de Heilige Maagd is een troost voor haar, gepijnigd door het gebrek aan geloof en nog meer door het gebrek aan liefde. We zijn in tijden van geestelijke verduistering, tijden waarin de mens God heeft vervangen door wanorde en ernstige rebellie voor zijn eeuwig Woord van Waarheid. Laten we ons verbinden om ons meer te verankeren op de richtlijnen van de Koningin van de Hemel, haar te eren met de heilige Rozenkrans en in ons hart haar woorden van leven op te nemen. De boodschappen zullen 'een zonnetje' zijn voor iedereen die ze verwelkomt en dagelijks overweegt. De Heilige Maagd vraagt niet het onmogelijke, zij vraagt gewoon om een Christelijk leven te leiden, de weg van het goede te gaan en de deugden te beoefenen om met haar gelukkig te worden op aarde. Onze Heer wordt geopenbaard door de Heilige Moeder, dus het is belangrijk om te geloven en de Onbevlekte te volgen, onze geestelijke 'opvoedster'. »»

Als wij de openbaringen aandachtig doornemen van de zalig verklaarde Augustijner non, Anna Katharina Emmerick in combinatie met "Maria Puerta del Cielo" (Maria Deur van de Hemel) van Consuelo, een Spaanse huismoeder, een boek dat in 1990 voor het eerst uitkwam, dan blijkt Johannes' zending uit twee delen te hebben bestaan. Het eerste speelde zich af in de 'woestijn van Judeah'. Ik citeer nu uit Emmerick:

«« Nu is Judeah voor hem de woestijn geworden, en, zoals hij voordien in de woestijn met bronnen, rotsen, bomen en alle dieren verkeerde, met hen leefde en sprak, zo spreekt en doet hij nu ook met de mensen en zondaars zonder aan zichzelf te denken. (…) Altijd doordrongen van zijn zending, bewust van zijn verantwoordelijkheid, ernstig, streng, eenvoudig en geestdriftig, verkondigt hij slechts één zaak: boetvaardigheid! Bereidt u voor! De Verlossing is ophanden, de Zaligmaker komt! »»

Pas toen Jezus zich zou laten dopen begon zich het tweede deel van Johannes' zending te ontplooien in al het omliggende land van de Jordaan, waar hij een doop tot bekering van zonden predikte en ook toediende. Het is exact deze uitleg van de betekenis van woestijn die door Jesaja wordt aangeduid als hij de stem van een roepende in de woestijn aankondigt en het is op deze manier dat de Gezegende Maagd Maria haar roeping vervult, nu niet beperkt tot alleen maar de streek van Judeah, maar de gehele wereld omvattend, want alle mensen zijn haar kinderen, ook zij die God nog niet hebben gevonden, ja zelfs zij die zich tegen Hem afzetten.

Consuela ontving via ingevingen als geschenk voor het Mariale jaar 1987-88 een Bijbelse catechese van Maria de Moeder van God. Zoals de boekomslag aangeeft:

«« Dit boek opent voor ons *"een deur naar de hoop"* en onthult ons de hoge missie van de Maagd Maria. In haar handen zijn *"de sleutels van de Hemel"* gelegd. Want Maria is inderdaad de *"Deur van de Hemel"*, zoals door Gods beschikking is vastgesteld. Immers, *"indien de Heer de weg langs Maria heeft gekozen om op de wereld te komen, zal de terugkeer van de mensen naar Jezus toe zich ook langs Maria voltrekken"* die *"Moeder van de goddelijke genade"* is, *"Tabernacel van God en Deur van de Hemel."* »»

Het is genoegzaam bekend dat er veel verschijningen van de allerheiligste Maag Maria zijn geweest, zelfs sommige van Jezus. Onder die verschijningen bevinden zich ongetwijfeld valse, die vaak niet eenvoudig als zodanig te herkennen zijn. De na-aper laat

zich niet onbetuigd. Daar hoeft u zich niet druk over maken. God zal tezijnertijd aangeven wat niet klopt. We moeten het kaf niet eruit trekken, want dan trekken we het graan mee, het goede graan van toegewijde Christenen dreigen we dan mee uit te trekken! Het is God, Heer van de oogst, die gaat wieden en dat vlak voor het moment dat geoogst moet worden, dus aan de poorten van het Vrederijk. (Mt. 13:29-30) Wij mensen moeten ons op afstand houden. Het is niet aan ons om te oordelen over verschijningen, want we kunnen fout zijn en ook als ons inzicht juist is kunnen we daardoor mensen aan het wankelen brengen, die eerst vurig geloofden. Toen een priester eens naar mijn mening vroeg inzake bepaalde visioenen, gaf ik een negatief advies maar voegde daaraan toe: *"Trekt u zich vooral niets van mijn opinie aan."* En public, echter, zal ik nooit verschijningen of visioenen afkeuren.

Er zijn, zeker de laatste jaren, ook veel verschijningen buiten de Rooms Katholieke wereld geweest. En er zijn veel privé openbaringen met name in de Islamitische wereld waardoor opvallende bekeringen plaatsvonden. Ter illustratie geef ik nu een voorbeeld van een gebeurtenis die zich in Indonesië heeft afgespeeld. Dat was niet zozeer een verschijning van Maria, maar van de Zoon. Dit verhaal is aan 'bedevaartweb' ontleend.

Het gaat hier om een bijzondere verschijning die maar weinig bekend is, bijzonder omdat het hier om een Christelijk fenomeen gaat dat zich in een bij voorkeur Islamitisch land heeft voorgedaan, nota bene in en rond het huis van een Moslim. In Jakarta in de wijk Kramath Lima werd een Christelijke kerk gerenoveerd. In de nacht van 22 december van het jaar 2000 zag een bouwvakker de gedaante van een manspersoon. Hij dacht aan een demon en vroeg hem om een gunstig lotnummer om te kunnen gokken. De volgende dag werd hij ziek. Zijn twee vrienden, die naast hem zaten, vertelden het verhaal aan de koster van de kerk, die nadat hij de beschrijving van de figuur had gehoord hun een afbeelding van Jezus liet zien. Volgens die twee leek dat op wat ze hadden gezien. Tien dagen later kreeg het verhaal een vervolg. Niet ver daar vandaan was een zekere Ajum thuis een Islamitisch gebed aan het bidden. Er verscheen toen enigszins vaag een gezicht op de muur. Omdat anderen waaronder een dominee hetzelfde zagen, werd besloten om de muur over te schilderen, maar de beeltenis die op Jezus leek, kwam telkens terug. Binnen een week was een grote stroom nieuwschierigen ontstaan. Ook de internationale pers (CNN) kwam erbij. De mullah (een Islamitisch voorganger) werd geraadpleegd. Toen hij voor de beeltenis stond riep hij: *"Als je werkelijk Jezus bent, toon mij dit dan door een teken."* Toen leek het alsof de beeltenis uit de muur wilde komen. De mullah schrok hier zo van dat hij flauw viel. Later verklaarde hij dat de afbeelding van 'de profeet' Jezus was (in de Islam wordt Jezus als een profeet gezien). Door de publiciteit was het aantal belangstellenden toegenomen tot meer dan tienduizend. De lokale bevolking profiteerde hier van en voor het huis kwamen kraampjes met etenswaren. Zo was er een man die een soort kippenwaterzooi verkocht, maar kon tot zijn stomme verbazing een veelvoud van het normale aantal porties uitscheppen.

De autoriteiten waren met deze commotie onaangenaam verrast en hebben al op 12 januari het huis van Ajum voor het publiek afgesloten. Ajum zelf is toen naar het buiten de stad liggende Bogor vertrokken. Vanaf dat moment verscheen de beeltenis niet meer aan de binnenkant van zijn woning maar op dezelfde plek op de buitenmuur, óók nadat de muur met blauw was overschilderd. In de nacht van 14 op 15 januari onttrok voor de ogen van vele getuigen de figuur zich uit de muur en steeg op naar de wolken tot het buiten het gezichtsveld was verdwenen. Dat gebeurde rond half-één 's nachts. Sindsdien is de cultus als een nachtkaars uitgedoofd. De autoriteiten kregen hun zin maar de bevolking is het gebeurde niet vergeten…

Wat nu volgt betreft recente eindtijdprofetiën. Op 8 november 2010 kreeg een gewone Ierse vrouw, die zich niet met het geloof bezighield voordat Jezus zich aan haar open-

baarde, haar eerste boodschap van een grote serie die “Het Boek der Waarheid” wordt genoemd. Zij presenteert zich onder het pseudoniem van “Mary Divine Mercy” (Maria Goddelijke Genade, kortweg MDM). Jezus zegt dat het hier om een nieuwe en aanvullende openbaring gaat, en elders dat dit de laatste serie van goddelijke boodschappen is die aan de wereld wordt geschonken voor zijn wederkomst, zoals voorzegd. Het hoofdthema is het Duizendjarig Vrederijk dat volgens een van de boodschappen letterlijk duizend jaar zal duren. De aangekondigde Waarschuwing, ook wel de “Verlichting van het Geweten” genoemd waarbij iedereen zonder uitzondering zichzelf in Gods ogen zal zien, is bedoeld om zoveel mogelijk individuen alsnog op het rechte pad te brengen en het aantal dat toegang krijgt tot het Duizendjarig Vrederijk enorm te doen toenemen.

Sommigen storen zich eraan dat sprake is van aanvullende openbaringen. Dat zou tegen de kerkelijke leer ingaan, wat nogmaals bevestigd is geworden in de Catechismus van de Katholieke Kerk (CKK): *“Er is geen nieuwe publieke openbaring meer te verwachten vóór de glorievolle verschijning van onze Heer Jezus Christus. (...) Het Christelijk geloof kan geen ‘openbaringen’ aanvaarden die de openbaring, waarvan Christus de vervulling is, beweren te overtreffen of verbeteren.”* (CKK 66-67) Inderdaad onderschrijf ik dat er geen waarlijk nieuwe openbaringen meer zijn te verwachten vóór de glorievolle verschijning van onze Heer Jezus Christus. Welnu, we leven nu in de tijd van de glorievolle verschijning van onze Heer Jezus Christus die via MDM het Evangelie verkondigt van zijn tweede en feestelijke intocht. Evangelie, van het Latijnse ‘evangelium’ of Griekse ‘εὐαγγέλιον’ (evangelion), betekent letterlijk blijde boodschap. Het was oorspronkelijk de aankondiging, kort tevoren, van de intocht van de Romeinse Keizer in een of andere stad of regio zodat een gepaste ontvangst kon worden voorbereid. (Belllum Gallicum 4:11:5 §656) Ik zie hier dus geen conflict met het gestelde in de CCC. De epifanie is immers nakende. Het Boek der Waarheid behandelt dit thema in de boodschap van 13 mei 2014:

> «« Het zal zijn als bij landen die, voordat een koninklijk gevolg bij hun voet aan wal zet, veel voorbereidingen worden getroffen om de koning te verwelkomen. Men zou nooit toestaan dat een bezoekende koning arriveert als alles ongeregeld is, in verval, of waar straten vol vuiligheid zijn. Vertegenwoordigers van dergelijke landen zullen er daarom voor zorgen dat ze goed gekleed zijn en voldoende voorbereid om de bezoekende hoogwaardigheidsbekleders te ontvangen. Ze zullen veel moeite hebben gedaan om een groot welkom voor te bereiden en vertegenwoordigers hebben gekozen die waardig bevonden worden om de bezoekende koning te ontmoeten. Ten slotte zullen ze een grote ceremonie houden om de komst van de koning te vieren en op de grote dag zullen de straten zijn versierd en klinken er lofliederen. Ze zullen de bezoekende vorst en zijn gevolg overdadig prijzen. Zo zal het op de grote dag des Heeren zijn wanneer Ik Jezus Christus kom om oordeel te vellen. »»

De naam evangelion voor onze vier Evangelieën is ontstaan vanuit de verwachting onder de eerste Christenen dat Christus’ wederkomst imminent was, zoals overduidelijk blijkt uit Paulus’ brieven. De eerste keer dat evangelion wordt gebruikt is in Mattheüs 4:23: *“Daarna trok Jezus door heel Galilea, onderwees in hun synagogen en predikte het Evangelie (evangelion) van het Koninkrijk [Gods op aarde].”* Het Vrederijk kan elk moment aanbreken, dacht men. Het is dus passend, tweeduizend jaar later, opnieuw de Evangelische boodschap te brengen, want Christus’ wederkomst is thans – óók in menselijke termen – zeer nabij. We spreken daarom over een soort vijfde Evangelie, waarvan de auteur niet een der vier apostelen is, maar niemand anders dan onze geliefde Heer en Heiland, Jezus zelf. Jezus noemt het trouwens geen evangelie maar het Boek der Waarheid, om ons de waarheden in herinnering te brengen die we reeds wisten of hadden kunnen weten. (cf. boodschap 20 mei 2013)

Het kaf en het koren

Het kaf of onkruid, zoals in de meeste Bijbels staat, is de vertaling van ‘zinzanion’, een bepaald soort onkruid, dolik geheten (Lolium temulentum). In het begin van het seizoen lijkt dit sprekend op het koren, maar zelfs indien ontdekt, mag het niet worden uitgetrokken omdat zijn wortels horizontaal groeien en men daardoor het koren mee uit zou trekken. Op het eind, wanneer de korenhalmen onder het gewicht van de vrucht buigen is de dolik gemakkelijk herkenbaar (geen zware halm). Het blijft rechtop staan en kan dus worden weggesneden. De dolik was een gevreesde plaag op de akkers in Palestina. Het zaaien en verspreiden van dit onkruidzaad (als wraakactie) was strafbaar onder het Romeinse recht. In onze Nederlandse tuinen is een plantje dat zevenkruid heet, ook gekend als hanenpoten (Sabina officinalis). Het groeit tussen aardbeienplanten. Als ze uitlopen lijken de jonge blaadjes van beide planten precies op elkaar. Blijft maar een klein stukje wortel van dit zevenkruid zitten, dan zal het opnieuw uitlopen! Het volgende uit het Boek der Waarheid sluit hier mooi bij aan: “Hij, de meest liefhebbende aller Vaders, lijdt op dit moment veel pijn. Hij is diep gekwetst door de duisternis die Hij aantreft in de zielen van vele van zijn kinderen. Het duurt niet lang meer voor de laatste fase aanvangt van de zuivering van het menselijk ras. Dat betekent dat de goeden van de slechten gescheiden gaan worden. Hoe zal dat mijn Vaders Hart breken, maar het moet gedaan worden. Het is alsof Hij zijn tuin aan het voorbereiden is om die gezond en volmaakt te maken. Het onkruid moet verdelgd worden of het zal zich verspreiden en de gezonde gewassen aantasten. Wees altijd voorbereid. — Jullie Jezus.” (3 febr. 2013)

Lolium temulentum

APPENDIX 7

De Mariale verschijningen van 1830 tellen niet mee…

De boodschap in het Boek der Waarheid van 12 februari 2014 van onze geliefde moeder, de Moeder van Verlossing, luidt: *"Mijn rol is om je voor te bereiden op de Grote Dag van de wederkomst van mijn zoon. Ik ben van plan om tot die dag aanbreekt mijn kinderen te blijven roepen."* Daarom, de bode van onze eindtijd in de kracht en functie van Johannes de Doper – bekeert u want het Rijk Gods is nabij! – is thans de Maagd Maria en dat via een ontelbare reeks verschijningen over de gehele wereld en aan vele begenadigden, een reeks die in 1846 begon. Sommigen zouden liever 1830 aanwijzen als het begin in die functie, het jaar dat Maria een aantal keer aan een zuster van de Dochters van Liefde verscheen, de 24-jarige Cathérine Labouré, onder de titel "Maria Onbevlekte Ontvangenis". Dat was in de Rue du Bac te Parijs. Natuurlijk kunnen die verschijningen niet los worden gezien van de eindtijd en het komende Vrederijk, dat toen reeds nabij was. Mijns inziens lag het gewicht van de verschijningen van Rue du Bac vooreerst in het teken van de dogmatische constituties rondom Maria en niet in het teken van evangelisatie, alhoewel Maria natuurlijk nooit verschijnt zonder een oproep tot gebed en bekering, want anders zou zij niet voldoen aan haar moederlijke zorg. De verspreiding van de 'miraculeuze medaille', zoals de medaille al gauw heette, en die op instructie van de Heilige Maagd aan Catherine Labouré werden geslagen, deed inderdaad de religieuze devotie toenemen. En inderdaad werd het dogma van Maria Onbevlekte Ontvangenis*) op 8 december 1854 door de Kerk aanvaard ter afsluiting van een eeuwenlang en vruchtbaar denkproces.

In 1858 verscheen de Heilige Maagd in Lourdes aan het meisje Bernadette. De Moeder Gods introduceerde zich toen niet als de Onbevlekt Ontvangen Maagd, maar zei: *"Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis!"* Dat was nog een stap verder dan wat zij Cathérine had gezegd. Daarmee bevestigde Maria weliswaar het dogma van vier jaar eerder, maar daarmee ontstond gelijk een nieuwe theologisch probleem. Hoe kon Maria zichzelf 'de' Onbevlekte Ontvangenis noemen? Zij was toch niet God? De Heilige Pater Maximiliaan Kolbe, die in nazi-Auschwitz werd vermoord, zegt dienaangaande:

> «« De Onbevlekte Ontvangenis is goddelijk! Niet Maria, maar de Heilige Geest. De derde persoon van God, voor alle eeuwigheid ontvangen uit de liefde tussen de Vader en de Zoon, is de niet-geschapen Onbevlekte Ontvangenis. Maria daarentegen is de geschapen Onbevlekte Ontvangenis. Er zijn dus twee Onbevlekte Ontvangenissen.
>
> De H. Geest woont in Maria's ziel vanaf haar allereerste begin, gedurende haar leven en in alle eeuwigheid. Hij, de eeuwige Onbevlekte Ontvangenis, brengt op onbevlekte wijze goddelijk

leven in haar voort, maakt haar de geschapen Onbevlekte Ontvangenis. En de maagdelijke schoot van Maria's lichaam wordt heilig en ongeschonden bewaard voor Hem, die zij in de tijd zal ontvangen, die het menselijk leven is van de Godmens. [Tenslotte wordt al het menselijke ergens in de tijd geplaatst.]

En als een vrouw de naam aanneemt van haar echtgenoot, omdat zij hem [in zekere zin] toebehoort, één is met hem, gelijk wordt aan Hem, de bron van het nieuwe leven, mag dan Maria des te meer de Naam van de Heilige Geest, de Goddelijke Onbevlekte Ontvangenis, gebruiken, van Hem die in haar leeft als de ongeschapen Liefde? »»

Ruim twintig jaar later zal Paus Paulus VI de theologie van Maximiliaan Kolbe omarmen en hem in 1971 zalig verklaren. Paus Johannes Paulus II verklaart hem elf jaar later heilig.

Naast deze titel is de Heilige Maagd Maria ook gekend als advocate, auxiliatrix, adjutrix, en mediatrix van de genade, waarover Vaticanum II in Lumen Gentium (60-65) uitspraken heeft gedaan. Er is ook nog de titel coredemptrix, waar het officiële leergezag zich toen uit oogpunt van de oecumene afzijdig van heeft gehouden - een scandalum! **) Toch is dat de logische voortzetting van haar status van onbevlektheid. Reeds in de zeventiende eeuw is haar functie van coredemptrix in het voetlicht geplaatst door de begenadigde Maria van Agreda. Toch blijft staan dat de Heilige Maagd Maria in alles subsidiair is aan Christus.

Het wachten is nog, volgens een openbaring aan JNSR, op de bevestiging van het dogma van 'Maria Goddelijk Onbevlekte Ontvangenis', dat in het teken staat van de komende vergoddelijking van de mensheid in de betekenis van het totaal in Gods Wil staan, wat tijdens het Vrederijk tot ontplooiing zal komen. Als Christus mens is geworden en Gods kinderen in Jezus Christus, die God is, één zijn, moet het ons dan verbazen dat wij mensen, en in eerste instantie zijn moeder, vergoddelijkt worden (wat wel iets anders is dan God zijn)?

*) Het dogma van de Onbevlekte Ontvangenis beweert dat "de Gezegende Maagd Maria vanaf het eerste moment van haar ontvangenis, door de bijzondere genade en het bijzondere voorrecht van de Almachtige God en met het oog op de verdiensten van Jezus Christus, de Verlosser van de Mensheid, vrij werd gehouden van alle smetten van de erfzonde."

**) In het Boek der Waarheid van 10 nov. 2013 staat het volgende, door onze geliefde moeder gegeven, de Moeder van Verlossing: «« Mijn rol als Co-redemptrix (bij decreet van het Heilig Officie op 26 juni 1913) betekent dat mijn macht tegen de duivel is versterkt op een manier die mij niet eerder door God is verleend. Dit is dus het moment waarop door de vijanden van mijn zoon alle toewijding aan mij zorgvuldig wordt afgewezen. Als de verering aan mij wordt afgeraffeld en als het verzoek om landen te beschermen tegen het Communisme wordt verdraaid, zal mijn wens niet zijn volbracht. Ik zal vanaf nu een zeldzaamheid zijn in de officiële rol van beschermvrouwe die mij, de Moeder van God, normalerwijze in de kerken van mijn zoon op aarde wordt toegekend. Mijn macht tegen het beest zal ontweken worden door de verwijdering van mijn beeltenissen uit veel Katholieke kerken, mijn heilige rozenkrans en andere devoties voor mij. »»

Don Bosco's droom over de Uitredding van de Kerk

- de droom van de twee zuilen -

Don Bosco (1815-1888) is een Italiaanse priester die zich in de voorsteden van Turijn voor de achtergestelde jeugd inzette. Toen hij nog jong was hoorde hij een stem die zei: *“Niet met slagen maar met liefde en zachtheid moet je deze vrienden op het pad der deugd brengen.”* Hij plaatste zijn werken onder het beschermheerschap van de Heilige François de Sales (1567-1622). Zijn volgelingen heten daarom Salesianen. De Sales was een der grote predikers en schrijvers van zijn tijd die de praktijk van vroomheid binnen het bereik van de gewone man heeft geplaatst, hetgeen toen een innovatie was. Zes en veertig jaar na zijn dood werd Don Bosco door Pius XI heilig verklaard.

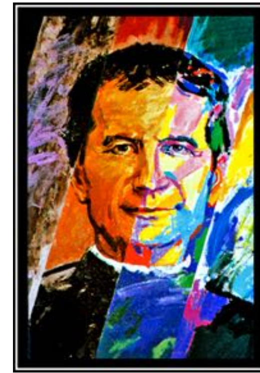
Direct na hemelvaart, op vrijdag 30 mei 1862, tijdens de gebruikelijke ‘Goede Nacht Vertelling’, vertelt Don Bosco aan zijn jongens en de jonge geestelijken in opleiding, een droom die hij enkele dagen eerder had gekregen. Deze kwam opmerkelijkerwijs overeen met de visioenen van de in 1808 zalig verklaarde Catherina van Racconigi (1486-1547), een plaatsje ten zuiden van Turijn. Zij had regelmatig visioenen waarin zij de Kerk gadesloeg als het heilig schip dat door de paus werd bestuurd, en dat tussen de rotsklippen varend door tegenwinden heen en weer werd geslingerd, maar Sint Petrus liet de Kerk nooit in de steek en nam haar onder zijn hoede.[176)] De jongens luisteren gespannen naar wat Don Bosco te vertellen heeft:

> «« Beste jongens, ik wil jullie vanavond een droom vertellen. Stel je eens voor dat je met mij aan de zeekust staat, of beter nog, op een uitstekende rots zonder land in zicht. De wijde zee is met ontelbare schepen bezaaid – in slagorde opgesteld. Hun voorstevens zijn met een ijzeren punt uitgerust, een soort lans, die in staat is elke verdediging te breken. Ze zijn zwaar bewapend met kanonnen, brandbommen en elk soort wapentuig – en er zijn zelfs boeken aan boord – en ze trekken op tegen een statig schip dat machtiger is dan al die andere. Ze proberen het te rammen, in brand te steken en zoveel mogelijk schade toe te brengen. Dit statige schip wordt door een flottielje geëscorteerd dat het in de strijd bijstaat. De wind en de woelige zee zijn in het voordeel van de vijand. Midden op deze

176) In de Salesiaanse geschriften heb ik geen verband kunnen vinden met de visioenen van Catherina van Racconigi, wat illustreert dat Don Bosco hier niet van wist.

onmetelijke zee schieten in de verte twee stevige zuilen de lucht in, die dicht naast elkaar staan. Op de ene staat een beeld van de Onbevlekte Maagd met aan de voet een groot opschrift: "Auxilium Christianorum" (Hulp der Christenen). En op de andere, die veel hoger reikt en massiever is, staat een Hostie in bijpassend formaat. Daaronder luidt het opschrift: "Salus Credentium" (Heil der Gelovigen).

Als de bevelhebber van het vlaggeschip – dat is de paus van Rome – de woede van de vijanden ziet en de zeer nadelige positie waarin zijn hulpschepen verkeren, roept hij zijn kapiteins voor krijgraad bijeen. Maar tijdens het overleg steekt een vliegende storm op en moeten ze naar hun schepen terugkeren. Als de storm wat is gaan liggen, roept de paus zijn kapiteins weer bijeen, terwijl het vlaggeschip koers houdt. De storm begint opnieuw te razen. Aan het roer staande spant de paus zich tot het uiterste in om zijn schip naar en tussen de twee zuilen door te loodsen. Daaraan hangen hoge kettingen waaraan veel ankers en zware haken vastzitten.

Don Bosco

De hele vijandelijke vloot loopt op het vlaggeschip in en wil het tegenhouden. Koste wat kost moet het tot zinken worden gebracht. Ze bombarderen het met van alles: boeken, vlugschriften en brandbommen. En er wordt met vuurwapens en kanonnen geschoten. De strijd neemt in hevigheid toe. Af en toe varen ram-schepen op het schip in, maar het haalt niets uit, want het vlaggeschip blijft onverschrokken koers houden. Geregeld beukt een reusachtige ram een gapend gat in de romp, maar de aangerichte schade wordt ogenblikkelijk hersteld dankzij een bries die van één van de twee zuilen komt. Inmiddels exploderen bij de vijand kanonnen, hun vuurwapens lopen vast en hun rammen versplinteren. Vijandelijke linieschepen botsen op elkaar, breken doormidden en zinken in de diepte. In blinde woede ontstoken en vloekend en tierend begint de vijand een man tegen man gevecht.

Dan valt de Paus, zwaar gewond! Hij wordt direct geholpen en richt zich op. De Paus wordt een tweede keer getroffen. Hij valt en sterft. Bij de vijanden gaat een overwinningsgeloei op. Een onbeschrijfelijke jubel golft over de schepen. Toch vergissen ze zich, want zodra de de paus overlijdt, neemt een ander zijn plaats in. De kapiteins van de hulpschepen kozen hem zo snel dat het nieuws over de dood van de paus samenvalt met dat over de benoeming van zijn opvolger.

De vijand verliest zelfvertrouwen. De nieuwe paus overwint alle obstakels en weet zijn schip veilig aan beide zuilen vast te meren, eerst aan de zuil met de Hostie en dan aan die met het standbeeld van de Heilige Maagd. Nu ontstaat in het vijandelijke kamp een geweldige beweging. Al hun schepen gaan botsend en in paniek op de vlucht. Een aantal hulpschepen, die ridderlijk naast het vlagge-schip hadden gestreden, zijn de eersten die aan de twee zuilen vast ankeren. De volgenden, en dat zijn de meeste, hadden zich angstvallig uit de strijd gehouden. Zij liggen stil en wachten voorzichtig af. Als ze zien dat de laatste gehavende vijandelijke schepen door de golven verzwolgen zijn, zetten zij ook koers naar de twee zuilen. Ze leggen aan de zwaaiende haken vast en dobberen veilig en rustig naast het vlaggeschip. Nu heerst er een grote kalmte op zee. »

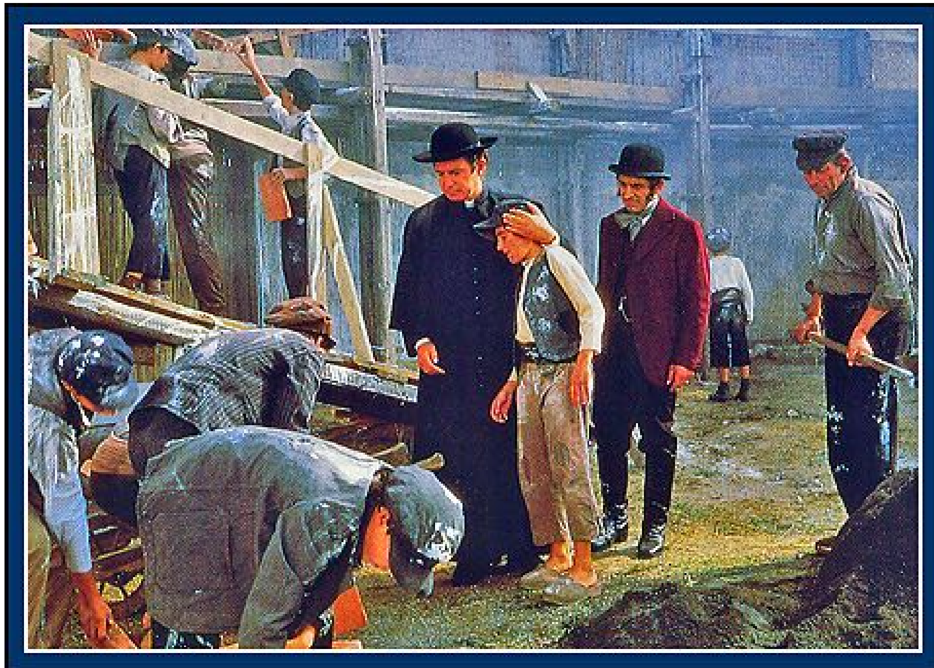
Op dit punt beland vraagt Don Bosco aan Don Rua: *"Wat vind je ervan?"* En hij antwoordt:

«« Ik zou zeggen dat het vlaggeschip de Kerk voorstelt onder leiding van de paus, en dat de schepen de mensheid voorstellen, waarbij de zee het beeld is van de wereld. Zij die het grote schip verdedigen zijn de gewone gelovigen die de Kerk

> goedgezind zijn. De aanvallers zijn degenen die de Kerk willen vernietigen. De twee zuilen zijn de devotie tot de Heilige Maagd en de Heilige Eucharistie. »»

Don Rua zei niets over de paus die viel,[177)] en ook Don Bosco zweeg daarover, maar voegde nog het volgende toe:

> «« Je hebt het goed gezien. Maar één aspect verdient meer uitleg. De vijandelijke schepen stellen vervolgingen voor. De Kerk staat vreselijke beproevingen te wachten. Wat tot nu toe is gebeurd, staat in geen verhouding tot wat komen gaat. De vijanden van de Kerk worden door de schepen vertegenwoordigd die zich tot het uiterste inspannen het vlaggeschip tot zinken te brengen. Slechts twee dingen bieden in dit ernstige uur uitkomst: de toewijding tot Maria en het veelvuldig ter communie gaan. Laat ons inspannen deze twee middelen te gebruiken en anderen daartoe over te halen. »»

Het is niet zo vreemd dat deze droom alle aanwezigen verbaasde. Twee luisteraars schreven de volgende dag op wat ze hadden gehoord, twee anderen deden dat een tijd later. De vier verslagen stemmen goed met elkaar overeen behoudens een aantal verschillen in detail. Belangrijk is het eind van de droom dat op de wereldwijde triomf van de Kerk wijst, een triomf die door iedereen zal worden erkend, maar die slechts na veel lijden zal worden bereikt. De nadruk op Maria's rol en het allerheiligste sacrament, vraagt onze aandacht, in het bijzonder met betrekking tot de boodschap van Fatima, waarin zij na moeilijke tijden een grote vrede belooft. Deze vrede komt overeen met de 'grote kalmte' van Don Bosco's droom en mogen we met de kennis van nu interpreteren als het Duizendjarig Vrederijk.

---

177) De paus die valt moet Paus Benedictus zijn. Er staat: "Zodra de de paus overlijdt, neemt een ander zijn plaats in." Er staat niet "dan wordt een ander gekozen", wat zou kunnen betekenen dat vanuit de Hemel Sint Petrus het roer overneemt.

De Antichrist
Hij die komen gaat

Het zal u misschien verbazen, althans het verbaasde mij, dat de zo veel gebruikte naam Antichrist uitsluitend voorkomt in de twee brieven van Johannes. In het Evangelie van Johannes karakteriseert deze schrijver de Antichrist als 'de wolf'. Dat is in de parabel waar Jezus zich als 'de goede herder' presenteert – die op zijn schapen let, en dat zijn wij. In zijn eindtijdsverslag (Boek Openbaring) gebruikt Johannes regelmatig de term 'het beest', vooral in hoofdstuk 13. In datzelfde hoofdstuk is Christus ook een dier, maar geen beest, gekend als het Lam dat van de grondlegging der wereld is geslacht. De strijd gaat tussen het Lam en het beest dat op een panter gelijkt, in feite Satan, die zijn kracht en heerschappij en gezag aan het beest heeft overgedragen. Het is geen mens waartegen God strijdt, maar Satan, die zich achter mensen schuilhoudt. Hij is degeen ook die aanbeden wordt: "En zij aanbaden de draak, die het beest macht had gegeven"

19.73 – Het Geheimnis der Wetteloze

In Psalm 74:19 staat geschreven: *"Geef je duifje (je ziel) niet prijs aan de beesten."* Inderdaad is 'het beest' het Bijbels equivalent voor 'een demoon', wiens belangrijkste kenmerk nu juist het wilde en beestachtige is dat zich uit in irrationele woede en gewelddadige dominantie. En volgens Openbaring wordt dat beest macht gegeven over *"elke stam, taal en volk"*, dus over alles en iedereen.

Hier belanden wij op het terrein van samenzweringstheorieën en de Nieuwe Wereldorde, die immers alles en iedereen zal omvatten. Dat is voor veel mensen een moeilijk te verteren gedachte. Alles is toch democratisch geregeld, met uitzondering van die paar piratenstaten zoals Noord Korea? Dus ga maar rustig slapen.[178)] De samenzwering heeft oude papieren en heet in de Bijbel: *"de reeds werkzame verborgenheid der wetteloze"*. (2 Tess. 2:7) De Antichrist kan alleen verschijnen en door iedereen bejubeld worden indien dit zorgvuldig is voorbereid. Dat soort zaken ontstaat niet vanzelf, maar wordt door kongsi's gepland. Het is niet rationeel, maar superrationeel. De tijd dient rijp te zijn. In een eeuwenlang proces zijn de geesten door de vierde macht gekneed

geworden,[179)] wat de hoog torende macht is boven de trias politica van de wetgevende, de uitvoerende en de rechtsprekende macht. Volgens de woorden van James Bacque bestaat geen vrijheid van pers, alleen de vrijheid die te bezitten. Meestal hoeven de media niet te liegen, ze hoeven alleen maar selectiecriteria toe te passen en het aan hen gepresenteerde nieuws in te 'kleuren' om opinievormend bezig te zijn. Richard Salant was tijdens de zestiger en zeventiger jaren directeur bij CBS News,[180)] en wordt als volgt geciteerd: *"Onze taak is niet mensen te geven wat het publiek graag wil, maar wat wij besluiten dat ze nodig hebben."*

Dat van een wereldwijd complot sprake is, in ieder geval poging daartoe, kan op basis van hun eigen geschriften worden vastgesteld, in het bijzonder die van de Vrijmetselarij. Léon de Ponçins heeft goed werk verricht met zijn onderzoek uit 1934 over wat deze organisatie over zichzelf blootgeeft.[181)] Een belangrijk geschrift van iemand uit eigen gelederen is "Moraal en Dogma van de Vrijmetselarij" van Albert Pike († 1891), een der eminentste en invloedrijkste Vrijmetselaars uit zijn tijd. Ook zijn er in de loop der tijd overlopers geweest, die een boekje opendeden over de interne machinaties van 'de samenzwering'. Een fameuze overloper was Emile Zola en ook Jules Doinel. Jean Marquès-Rivière († 2000), ooit zelf een gevierd lid, schrijft in zijn inleiding over het geestelijk verraad van de Vrijmetselarij dat uit haar archieven slechts besluiteloosheid, lafheid en opportunisme blijkt. En stelt hij bits: *"Ze heeft niets te verbergen want ze bezit niets."* Vraagt de lezer: Maar die haat dan, die haat tegen het Christendom en de gevestigde macht? Antwoord: Dat is geen geheim; zoiets bezit je niet, maar het bezit jou. Het is deze Satanisch bezittende macht die de Vrijmetselarij aan de alomtegenwoordige platvloersheid onttrekt en haar die verbazingwekkende continuïteit bezorgt.

Als laatste pijler verschaft historisch onderzoek inzicht in breder verband. In het compendium "Oorsprong, doel en werkwijze van de Vrijmetselarij" en mijn boek "Opgang van Mens en Wetenschap" toon ik aan dat de Vrijmetselarij in het begin van de 16e eeuw reeds in een herkenbare vorm aanwezig was. Haar oorsprong ligt bij de Socinianen waar de hoogst ingewijden aan duivelsaanbidding deden.[182)] Reeds toen koesterden ze idealen van wereldoverheersing en de omverwerping van het Christendom.

Als blijkt dat wel degelijk sprake is van een allesomvattende samenzwering die de hele mensheid bestrijkt, zullen degenen die zichzelf en hun eigen kring buitensluiten naar een zondebok zoeken. Als die zal zijn weggevaagd zal er vrede zijn op aarde, zo denkt

---

178) Na de Duitse bezetting van het Franse Rijnland in maart 1936 hield Minister Colijn een radiotoespraak. Hij kondigde aan dat de dienstplichtingen uit voorzorg langer onder de wapenen moesten blijven. Aldus beëindigde hij zijn toespraak, wat een van de bekendste uitspraken is geworden in het Nederlands collectief geheugen: "Ik verzoek den luisteraars dan ook om wanneer ze straks hunne legersteden opzoeken, even rustig te gaan slapen als ze dat ook andere nachten doen. Er is voorshands nog geen enkele reden om werkelijk ongerust te zijn." Drie en een half jaar later ontstak de Tweede Wereldoorlog.

179) De vierde macht is de pers en de gewillige dienaar daarvan is de onderwijssector.

180) "CBS News" is een afdeling van het Amerikaanse televisie- en radionetwerk CBS.

181) "La Dictature des puissances occultes – La Franc-Maçonnerie d'après ses documents secrets" (De dictatuur van de verborgen machten – De Vrijmetselarij volgens haar eigen geheime documenten) van Léon de Ponçins - Beauchesne et Fils éd. # 1934.

182) De Vrijmetselarij zou uit de steenhouwersgilden zijn ontstaan waarbij de moederorganisatie zich in juni 1717 aan de wereld presenteerde als de voortzetting van de oude gilden. Maar die schone legende beantwoordt niet aan de werkelijkheid. Zie op het internet ook het boek van de hand van ondergetekende, vanaf hfst. 8: "The Ascent of Man and Science - From Thales to Newton"; de Nederlandse vertaling is daar een samenvatting van. (De beschrijving van het Socinianisme onder Wikipedia is incorrect.)

men. Wie is er beter zondebok dan het Joodse volk? Tijdens een lezing in de Agneskerk te Amsterdam op 19 mrt 2011 verkondigde Jules van Rooyen, een bekend schrijver over het internationale complot: *"De na-oorlogse periode kenmerkt zich door philosemitisme en het liberalisme; zij zijn de oorzaak van de decadentie en de geloofsafval binnen Europa."* Dat Joden prominent zijn in het kwaad bewijst niks, want dat is uiting van hun superieure intelligentie en organisatietalent. Het zoeken naar een zondebok miskent het kwaad in onszelf. Natuurlijk, slechte mensen bestaan, zowel als goede. De eersten halen wat kwaad is in zichzelf naar boven, de tweeden wat goed is in zichzelf. (Luc. 6:45) Eens liet een Israëlische politicus zich ontvallen: *"Ieder land heeft zijn dieven, moordenaars en verkrachters. Ook Israël heeft recht op zijn criminelen."*

AQUARIUS SONG

Uit de musical HAIR - 1969

When the moon is in the seventh house
And Jupiter aligns with Mars
Then peace will guide the planets
And love will steer the stars

This is the dawning of the age of Aquarius
The age of Aquarius, Aquarius, Aquarius !

Harmony and understanding
Sympathy and trust abounding
No more falsehoods or derisions
Golden living dreams of visions
Mystic crystal revelation
And the minds true liberation

Aquarius, Aquarius !

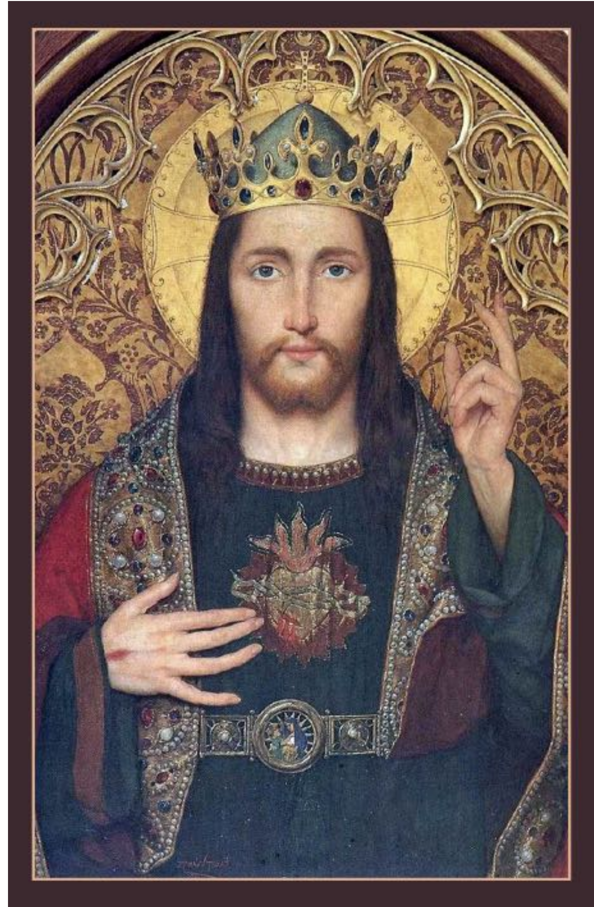
When the moon is in the seventh house
And Jupiter aligns with Mars
Then peace will guide the planets
And love will steer the stars

This is the dawning of the age of Aquarius
The age of Aquarius, Aquarius, Aquarius

Aquarius, Aquarius, Aquarius !

Als niet de Joden mikpunt zijn, tja, dan moeten het wel die verfoeilijke Jezuïeten zijn of de superrijken. En waarom niet het Vaticaan? Inderdaad zijn de rijken en de duivel vaak goede maatjes. Zegt Ecclesiasticus (13:18-20): *"Hoe kan er vrede zijn* (…) *tussen een arme en een rijke.* (…) *De armen zijn weidegronden van de rijken."* Ook vermomt de duivel zich graag als een engel des lichts. Het ligt voor de hand dat zijn stoottroepen zich met zoetgevooisde woorden als dienaren van de gerechtigheid voordoen. (2 Kor. 12:15) De religieuze organisaties zijn vanzelfsprekend een gewilde en soms ook willige prooi. De wens om een specifieke organisatie of volk aan te wijzen als diepste oorzaak van het kwaad en hun extirpatie te eisen, miskent het transcendente karakter van de grote samenzwering. Gewis, samenzweringen worden heimelijk beraamd, maar hier, wat het geheimnis der wetteloze betreft, bedoel ik dat het onzichtbaar is voor onze kant. Zelfs hun gruweldaden worden aan het zicht onttrokken. Het is vooral een

geestelijke strijd die gevoerd wordt, ik zou eerder zeggen een 'bovennatuurlijke', en daarom zegt Jezus: *"Tenzij Ik heenga, zal de Helper niet tot u komen; maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden."* (Joh. 16:7)

De Plechtstatigheid van Christus Koning
Afbeelding ontleend aan de Voile van Manoppello

Deze uitdrukking heeft mij decennia lang beziggehouden. Tenslotte heb ik een bevredigend antwoord gevonden als volgt. Wij Christenen vechten hier op aarde een geestelijke strijd, een strijd tegen de machten in de hemelse gewesten (aan ons firmament). Zoals de Apostel Paulus in zijn brief zegt over het functioneren van de Kerk: *"We worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers (kosmokraten) van deze duisternis, tegen de boze geesten in de lucht."* (Ef. 6:12) Het is dus een geestelijke strijd en daarom 'bovennatuurlijk'. Alhoewel dit het materiële overstijgt is het daarom nog niet onnatuurlijk. Welnu, in geloof leven we samen met Christus, die in de Hemelen zetelt (de echte Hemel), maar we zien Hem niet, wat dus een geestelijke realtiteit vertegenwoordigt. We geloven in de heiligen, die de eeuwige gelukzaligheid hebben bereikt en ons terzijde staan, maar ook die zien we niet. We geloven in Gods engelen maar zien ze niet. En wij Christenen geloven dat we een strijd voeren tegen de duivelse machten die bovennatuurlijke krachten bezitten, maar we zien ze niet. Al die duivels en afgodendienaars hebben zich onderworpen aan *"de god dezer eeuw"* (2 Kor. 4:4), aan Lucifer, reden waarom in onze maatschappij zoveel verdorven mensen leidinggevende posities bekleden en waarom de gruwelijke Satanische genootschappen die in onze huidige tijd als paddestoelen uit de grond schieten, niet politioneel en gerechtelijk ter verantwoording worden geroepen (waardoor het lijkt alsof ze niet bestaan). We geloven in de bezieling door de Heilige Geest, maar zien die niet. We eten het getransubstantieerde lichaam en bloed van Christus, maar we zien het niet want het heeft zich met brood omkleed. Pas nadat Jezus ten hemel was gevaren konden we gaan deelnemen aan de geestelijke strijd, de werkelijke strijd zonder dewelke iedere overwinning een pyrrhusoverwinning zou zijn, een strijd die niet tegen vlees en bloed is en slechts met de wapens van gebed en een heilig leven kan worden gestreden. Pas nadat Lucifer en al zijn trawanten in de bodemloze put zijn geworpen zal alles anders zijn geworden, maar zo ver is het nog niet.

19.74 – Christus Koning

Het moeilijkste te begrijpen is de continuïteit van de samenzwering, die alleen gegeven kan zijn vanuit een hogere verborgen macht, verschrikkelijke macht, die de eeuwen omspant. Wie niet in Lucifer gelooft zal 'de samenzwering' als metahistorische factor aan kant te zetten. Er zijn aanwijzingen dat God met dit sinister heerschap een pact

heeft gesloten, waarin hem gedurende een bepaalde tijd macht is gegeven om de mens te verleiden, een tijd die culmineert in de Grote Verdrukking, dat het voorportaal vertegenwoordigt tot het Duizendjarig Vrederijk.[183)] In de hem vergunde tijd stuurt Lucifer zijn troepen aan met militaire precisie. In de voorbije tweeduizend jaar waren zij de *"wereldbeheersers (kosmokrateros) van deze duisternis"*. (Ef. 6:12 - zie voor een theologische expositie van dit vers zie Appendix 9.) De vraag die zich stelt is of bij de Grote Verdrukking zijn suprematie ten einde is gekomen. Anders gesteld: is zijn kosmokrateros afgesloten aan het begin of pas aan het eind van de Grote Verdrukking? Wanneer precies is het eind der tijden?

Over dat pact, waarvan de protocollen tot dusver duister waren, heeft een van de zeven eindtijdprofeten,[184)] een huismoeder onder het pseudoniem van JNSR (Jésus Notre Seigneur Revient / Jezus onze Heer komt terug), belangwekkende dingen gezegd. De betreffende boodschap van 19 september 2009 wordt hier integraal weergegeven:

HET NON-INTERVENTIE PACT VAN GOD MET SATAN

«« JEZUS: Satan is een geest en geen wezen van vlees. Hij is de opstandige engel van de eerste schepping van GOD, want in het eerste begin waren er Engelen.

Toen hij kennisnam van de toekomstige Schepping van God wat in de loop der tijd een hogere volmaaktheid zou bereiken dan de engelen om ten slotte zelfs op GOD te gaan gelijken, maakten zijn jaloezie en haat van hem de Antichrist, de vleesgeworden manifestatie die in alle tijden tegen de Eeuwige heeft gestreden om over het Universum te kunnen heersen, om het Plan van God stuk te maken en de val van de gehele Mensheid uit te lokken.

Hij verzocht een onderhoud met zijn Schepper. Dat onderhoud had niets van een simpel gesprek.

Toen nu de mensen zich op Aarde hadden vermeningvuldigd en het tijdstip gekomen was dat de mensen uit eigen vrije wil moesten kiezen of zij deze goddelijke perfectie al of niet wilden aanvaarden, die hen tot aan "de identiteit met de ZOON VAN GOD" moest voeren, nu dat moment heel nabij was gekomen waarin alles moest worden vervuld, zei Satan:

"Ik vraag U, Heer GOD, de toestemming hen op de proef te stellen. U zult des te trotser op ze zijn indien U deze weddenschap wint. Sta mij toe hen te verleiden met al mijn beloften. Ik zal al mijn charme gebruiken. Ze zullen zich aan mijn autoriteit onderwerpen. Ze zullen uw Wet en uw Geboden afwijzen. U zult een zwijgzame toeschouwer zijn zonder zich te verzetten tegen alles wat U zult zien [zolang uw bijstand niet wordt afgesmeekt]. In geen enkel geval zult U tussenbeide komen tot aan het eind dat Uzelf heeft vastgesteld en dat 'het EINDE der Tijden is' [einde van Gods non-inteventiepact].

Indien ik de weddenschap win 'dat de mensen mij allen volgen', dan zult U, Heer GOD, uw gehele Schepping kwijtraken. Alles zal vernietigd worden en U zult zich verheugen in de erkenning dat de mensen die mij hebben gevolgd tot aan de laatste zijn vernietigd omdat ze niet waardig bevonden zijn om mensen naar het beeld van Jezus Christus te worden.

Indien ik verlies, indien ze zich ondanks al mijn diabolische interventies blijven verzetten en voor U kiezen door uw Zoon Jezus Christus te volgen, indien

183) Mattheüs 24:21 leest (cf. Mar 13:19): "Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal." Zie ook Openbaring 13:12-18 en Daniël 12:1.

184) Een voorlopige lijst van de zeven eindtijdprofeten zou er als volgt uit kunnen zien: Mélanie Calvat (La Salette), Marie Julie Jahenny, Zuster Faustina Kowalska, Luisa Piccarreta, J.N.S.R., Madeleine Aumont (Dozulé), Maria Divine Mercy.

ze zijn komst opeisen, indien zij erom schreeuwen, zelfs als zij het luttele dat nog overeind is gebleven doorkruisen – van de bomen, de huizen, de bergen, de valleien en alles wat 'land' heette, ja dan zullen uw Schepselen hun GOD waard zijn, net als Jezus Christus die de verleiding weerstond. Zij zullen dan waardig bevonden worden op hun Redder te gelijken.

En mijn GOD, terwijl U hen de beloofde IDENTITEIT verleent, zal ik mij aan U onderwerpen (Vader, Zoon en Heilige Geest), waardig en groot om de Enige GOD te zijn van het gehele Universum." »» Zie ook http://www.jnsr.be/fr.htm

Aards, zinnelijk en demonisch, in de ware geest der Antichrist

In hun verslag over Jezus' verraad geven de evangelisten Lukas en Johannes duidelijk aan dat degeen die het verraad manipuleerde in feite Satan was, de duivel, die moordenaar vanaf het begin, die door Christus passend de ware vader van de Joden wordt genoemd, van dezen die Hem wensten te vermoorden. Maar hoe kon het toch dat Satan juist in Judas het middel vond voor zijn moord op de 'tweede Adam'? Wat gebeurt er algemeen gesproken als een mens in een demoon verandert? Die vraag dient gesteld te worden, want Judas is niet de enige die Christus als duivel benoemt. In een even dramatisch moment wordt Petrus ook 'Satan' genoemd – een der drie apostelen die Hem het dichtst nabij stonden!

Het geval van Petrus geeft een belangrijke sleutel om deze beangstigende passage te verstaan. Als Jezus voor het eerst openlijk over zijn op handen zijnde Lijden spreekt, tracht Petrus – naar het schijnt vanuit de beste intenties – Hem hiervan te weerhouden. Waarop Jezus hem berispt en hem Satan noemt, want hij *"denkt niet aan wat God wil, maar aan wat mensen willen!"* (Mt. 16:23)

(...) Het struikelblok voor alle leerlingen – niet slechts voor Petrus en Judas – is de 'Passio Christi, Passio hominis': het Kruis. Ze zagen in Christus bovenal een puur menselijke, binnenwereldse messias, een politiek bevrijder van Israël, waarbij ze hun 'geloof' mengden met zeer egoïstisch motieven: en dat geldt niet alleen voor Judas, van wiens hebzucht in Johannes 12:6 sprake is, en voor Petrus, maar ook bijvoorbeeld voor de twee zonen van Zebedeüs, die Jezus vragen om de eerste en tweede bevelhebber te mogen zijn [na Jezus] in het voor de deur staande aardse koninkrijk. (Mt. 20:21) Zulke politieke aspiraties komen op ons als 'menselijk' over en zijn daarom vergeeflijk. Christus echter noemt ze satanisch en demonisch omdat ze recht tegen God ingaan. Overeenkomstig spreekt de apostel Jakobus van een wijsheid die *"aards, zinnelijk en demonisch"* is – dat alles op identiek niveau in de ware geest van de Antichrist... (Jak. 3:15)

Uit de Engelse vertaling van "Dragon's Wine and Angel's Bread - the teachings of Evagius Ponticus on anger and meekness" van Gabriel Bunge - St Vladimir's Seminary Press, New York # 2009 (pp. 28-29).

Volgens de profetieën van weer een ander – een Ierse dame die zich presenteert onder het pseudoniem van Mary Divine Mercy (Maria 'van de' Goddelijke Genade) – is de tijd dat Lucifer de mensheid grenzeloos mocht verleiden bij het begin van de Grote Verdrukking ten einde gekomen met kantelpunt eind 2012. In haar boodschap van 25 december 2012 staat geschreven: *"Mijn zeer geliefde dochter, mijn Reddingsplan voor de wereld begon in mijn Tijd, op 22 december 2012. Deze tijd in de wereld behoort Mij toe terwijl ik al Gods kinderen als één bijeenbreng, terwijl de grote strijd een aanvang neemt. Deze periode van de Grote Verdrukking zal enige tijd duren."* Het is daarom dat deze tijd heel in het bijzonder wordt gekenmerkt door geweldige gebedsverhoringen en grote daden van Gods volk. Satan heeft als wereldheerser afgedaan! En Christus – het is zijn tijd geworden! – kan op eigen initiatief ingrijpen. Edoch, het venijn zit hem in de staart of anders gezegd: het steekt als een schorpioen. (Op. 9:5) De

Grote Verdrukking, en dat is dus de tijd die wij nu meemaken, is paradoxaal genoeg een tijd van verblijding volgens het woord van de Apostel Lucas (Luc. 21:28): *"Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd omhoog, want jullie verlossing is nabij!"* Het is nu de tijd van Gods handelend optreden, maar ook de tijd van de Antichrist en de Valse Profeet (die op Petrus' stoel zit). Let wel, elke grote gebeurtenis is vanaf heden 'teken'. We snellen toe op het Vrederijk! Laetitia, laetitia!

Op de keper beschouwd zou de Grote Verdrukking niet hoeven te worden ingelast, want Christus is dan de nieuwe wereldheerser. Het Duizendjarig Vrederijk zou onmiddelijk een aanvang kunnen nemen. Maar zonder dat uitstel zouden maar bitter weinig mensen worden toegelaten in wat ook wel het Nieuw Paradijs wordt genoemd. Er is alom amoraliteit en buitensporig materialisme. Wie is waardig te worden toegelaten? Het is de strijd om de zielen die de ratio geeft voor de Grote Verdrukking en simultane manifestatie van de Antichrist. Er is strijd om de zielen, want allen zijn we voor het bruiloftsmaal uitgenodigd! (Mt. 22) Weliswaar staat in de tijd van de Verdrukking alles reeds onder het commando van Christus Koning, maar toch worden de pijn en afval getolereerd – zelfs zo erg dat zoiets sinds het ontstaan van de wereld niet is geweest en ook nooit meer zal zijn. (Mt. 24:21) God dwingt niet. De geschonken vrijheid aan de mens is onherroepelijk, sacrosanct, onaantastbaar. God tornt nooit aan onze vrije wil en het is daarom dat de Verdrukking noodzakelijk is. Het is geen tuchtiging om de tuchtiging, maar tuchtiging omwille van het door mensen te verkrijgen inzicht.

Parabel van de Hemelse Vader

Mijn dochter, Mij overkomt wat een arme vader overkomt wiens slechte kinderen hem niet alleen beledigen, maar hem ook willen doden. En indien ze dat niet doen, is dat uitsluitend omdat hen de mogelijkheid daartoe ontbreekt. En wat doet de vader? Door zijn eigen kinderen buitengesloten en terwijl ze met elkaar vechten en elkaar verwonden en op het punt staan van honger om te komen, werkt hij hard om voor zijn kinderen nieuwe rijkdommen te vergaren en oplossingen te vinden.

Tenslotte, wanneer hij ziet dat ze bijna verloren zijn, begeeft hij zich onder hen om ze rijk te maken en geneesmiddelen te verstrekken voor hun verwondingen en ze vrede en geluk te brengen. Door zoveel liefde overmand, hechten zijn kinderen zich in een blijvende vrede aan hun vader en beminnen hem.

Luisa Piccarreta, de dochter van De Goddelijke Wil (26-04-1921)

Het is moeilijk te begrijpen waarom God dit alles toelaat, al deze pijn en smart. Laat ons tot de oude Hebreeuwse taal wenden en daar een oplossing proberen te vinden. Veel talmoedisten hebben het verband aangegeven tussen het Hebreeuwse 'oneg' (met de letters: **ayin**, nun, gimmel), wat vreugde betekent, en 'nega' (met de letters: nun, gimmel, **ayin**), wat kwelling betekent. Deze tegengestelde woorden bestaan uit dezelfde letters. Het enige verschil is waar de letter ayin wordt geplaatst. Is ayin aan het begin (als bij de oneg-vreugde) of aan het eind van het woord (als bij de nega-kwelling)? Het punt is dat of iets vreugde is of kwelling afhangt van de positie van ayin. Indien als woord uitgesproken is de Hebreeuwse letter ayin ook een object. 'Ayin' betekent oog. Het hangt er maar vanaf hoe je het bekijkt! De groot kenner van de Schrift, Matityahu Glazerson, weet dat goed uit te leggen in een mooi boekje dat over de geheimen gaat van de Hebreeuwse taal: [185)]

185) "Sparks of the Holy Tongue" (Vonken van de Heilige Taal) van M. Glazerson – Pacific Press, Johannesburg # 1975 (pp. 8-9).

«« We construeren woorden door de ordering van letters en we zijn daarom de scheppers van onze eigen ervaringen, van zowel de 'oneg' als 'nega'. Ongeacht de gekozen volgorde is het eindresultaat hetzelfde – om G'ds bestaan en heiligheid te leren kennen, want door G'ds geboden te onderhouden komen we door de oneg-ervaring tot de kennis van zijn bestaan en heiligheid. Als we echter zijn geboden minachten komen we tot deze kennis langs pijn en lijden.

We kunnen nu de midrash begrijpen [bijbeluitleg], waarin staat hoe G-d de Kinderen van Israël geruststelde toen zij geschokt waren na het gedeelte uit de Torah (Bijbel) te hebben beluisterd dat over de verschrikkelijke plagen gaat, de nega'im geheten [meervoud van nega]. Hen werd verteld, zo gaat de midrash, dat dit gedeelte voor die leden bedoeld was die de geboden van de Torah niet volgen. Voor de anderen, voor hen die dat wel doen, zou slechts de oneg-vreugde bestaan van de sabbat en religieuze feesten, en geen plagen. »» Zie de indrukwekkende filmdocumentaire: "A Century of Wisdom, Alice Herz Sommer".

19.75 – Een Herleving van de Egyptische Oergnosis

Veel boeken zijn geschreven over samenzweringen en geheime genootschappen die het manifeste en minder belangrijke deel zijn van de samenzwering. Zonder de zichtbare uitingsvorm zou de samenzwering blijven bestaan die erop uit is het supernatuurlijke rijk van de Antichrist op aarde te vestigen. Als men de term 'Deep State' gebruikt om de macht achter de manifeste overheid aan te duiden, wordt in feite een supernatuurlijk realiteit aangeduid, een geestelijk principe dus, wat verklaart waarom het in het struikgewas verborgen kan blijven.[186)] In talkshows spreekt men van de Nieuwe Wereldorde (NWO), wat prettiger in de oren klinkt. Uit verklaringen van de supranationale organisaties komt naar voren dat de oprichting van een 'Nieuwe Internationale Economische Orde' als oplossing wordt gezien voor de socio-economische problemen en oorlogen waar de wereld mee kampt, problemen en oorlogen die door de Deep State zelf zijn geëntameerd en in stand gehouden. President George Bush was de eerste die openlijk openlijk over de creatie van een 'Nieuwe Wereldorde' sprak, een term die gemeengoed is geworden. De belangrijke Amerikaanse politicus, Zbigniew Brzezinski's, publiceerde in 1970 "Between Two Ages: America's role in the Technetronic Age", waarin het het grandioze plan op tafel werd gelegd voor een wereldwijd bestuur, een nieuwe Toren van Babel. Laat u niet om de tuin leiden, de NWO komt overeen met het antichristelijke rijk dat via Satans incarnatie, de Antichrist, de Hel op aarde wil brengen, alhoewel zulks een kort leven is beschoren.

De mijns inziens belangrijkste manifestatie vandaag van het geheimnis der wettelose is de Vrijmetselarij waarvan de ritualen teruggaan naar de oergnosis. Een vroege exponent van de gnostiek was Simon Magus, gekend uit Handelingen 8, die als eerste het heidendom heeft trachten te mengen met het Christendom. Zijn leer is door diens leerling Valentinus op schrift gesteld en is gekend als de gnostische ketterij.[187)] Deze dwaal-

---

186) Opdat de Satanische Deep State in het struikgewas verborgen kan blijven is essentieel dat de illusie gecreëerd wordt dat 'alle' ontwikkelingen evolutionair zijn en elkaar trendmatig en orderlijk opvolgen. De evolutietheorie is daarom sacrosanct, ook omdat het ons geloof in een scheppergod ondermijnt. Geschiedkundig, waar we ook kijken, wijst alles op schoksgewijze ontwikkelingen. Extremen moeten onder het tapijt worden geveegd. Gezapigheid troef. Daarom ook dat Gods machtig ingrijpen in de geschiedenis genegeerd moet worden; de extremen van het kwaad evenzeer, en de illusie moet natuurlijk worden gekoesterd van 'goede oorlogen' waarin de ene partij de personificatie van het kwaad is en zijn tegenstander de personificatie van het goede, maar soms is het juist andersom. Daarom wordt de gruwelijke Oorlog van de Vendée (1793-'96) niet op school geleerd. Wie kent de massamoorden die Eisenhouwer en co. in naoorlogs Duitsland op hun geweten hadden (12 mln doden)? En de lijst gaat verder.

leer verweeft heidense godennamen met de Bijbelse namen voor God en identificiëert afgodische riten met Christelijke termen uit de theologie. Het hele systeem is niet wat het lijkt of zoals het zich wil voordoen. Het is een schijnwaarheid, een misleiding, het is oplichterij, een leugen. Dat is een ander kenmerk van het antichristelijke. Staat niet in de tweede Johannesbrief (1:7-9): *"Er zijn veel dwaalleraren in de wereld verschenen die de komst van Jezus Christus als mens niet belijden. Dat nu is de verleider, de Antichrist!"* 2 Timoteüs 3:8 sluit hierbij aan: *"Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes hebben verzet, zo verzetten deze dwaalleraren zich tegen de waarheid."*

Ook de grote staatsman Disraeli sprak van een samenzwering

Er is (...) een macht waar in dit Huis maar zelden gewag van wordt gemaakt. (...) Ik bedoel de geheime genootschappen. (...) Een groot deel van Europa – heel Italië en Frankrijk en een groot deel van Duitsland, om maar niet van de andere landen te spreken – wordt met een netwerk van deze geheime genootschappen bedekt. (...) Zij willen geen constitutionele overheid; zij willen geen verbeterde instellingen. (...) Zij willen de landtitels wijzigen; de huidige eigenaars van de grond verjagen en aan de kerkelijke instanties een eind maken.

Speech in het Lagerhuis op 14 juli 1856
Benjamin Disraeli was de latere Britse ministerpresident.

Er is geen hard bewijs dat de gnostiek teruggaat tot de Egyptische oergnosis. Toch, de occultisten zelf zijn daar heilig van overtuigd. Madame Blavatsky, de drijvende kracht achter de destijds opgerichte Theosofische Beweging, heeft in 1888 "De Geheime Leer" gepubliceerd, een zwaarlijvig boek met teksten die in trance zijn geschreven en later door medewerkers in ordelijke taal zijn neergepend. Haar uiteindelijke doel was om via het Indiase heidendom een brug te slaan naar de Egyptische oergnosis, een project van lange adem dat tenslotte zijn beslag kreeg in een revolutionaire meditatietechniek. Deze techniek heet Merkaba-meditatie. Mer-ka-ba is een Hebreeuws en ook Arabisch woord dat voertuig betekent en uit drie Koptische (oud-Egyptische) woorden bestaat. De populaire new-age-denker Drunvalo Melchizedec, een Amerikaan die eerst Bernard Perona heette, propageert deze techniek via publicaties, conferenties en workshops. Blavatsky wordt als een der wegbereiders van de New Age beweging gezien. New Age is een verzamelnaam voor een breed scala aan esoterische filosofieën en occulte praktijken als voorbode van een nieuw tijdperk van liefde, vrede en harmonie zoals bezongen werd in de succesvolle musical Hair, in 1969 gelanceerd. Dat was in de 'high days' van de 'flower power' generatie. De New Age zal geen vrede brengen maar juist het tegendeel. Ze is de voorbode van het antichristelijk wereldomspannend rijk. Van nature voelt de New Age, die thans miljarden aanhangers kent, zich thuis bij de intergeloofsorganisaties die aansturen op een mondiale theocratische staat, al was het maar onder de vlag van oecumene. Oecumene is de wereldkeuken van alle godsdiensten. Een nieuwe smaak, ja, maar die van het onvervalste Christendom is verdwenen! Sinds de jaren zestig is een opvallende samenwerking gaande tussen allerhande mystieke bewegingen en geloofsrichtingen waarbij ze hun esoterische geschriften voor elkaar openstellen om die middels de muziekscene en intermediairs, zoals de Dalai Lama en deze Perona, voor het grote publiek toegankelijk te maken.

19.76 – Scheidslijn tussen Goed en Kwaad

De Tweede Wereldoorlog zou een zeldzame ontsporing in de geschiedenis zijn geweest, een vreemde aberratie. De feiten liggen anders. Rudolph Rummel heeft de door

187) Men veronderstelt dat de door Valentinus genoemde leraar Theodas (godsgeschenk), die de Apostel Paulus had ontmoet, dezelfde is als Simon Magus.

overheden bedreven genocides, politicides, slachtingen en terreur in de 20e eeuw op een rijtje gezet in zijn boek uit 1994: “Dood door Overheid”. Commentaar hierop van de Armeense Professor Richard Hrair Dekmejian op Amazon.com: [188)]

«« Een perfecte titel! Dit is een gezaghebbend onderzoek naar wat de auteur democide noemt – het opzettelijk doden door overheden door genocide, politicide, slachtingen en terreur. Het boek concentreert zich op de 14 democides van de 20e eeuw door de regeringen van de Soviet Unie, communistisch China, nazi Duitsland, Nationalistisch China, Japan, Cambodja, Turkije, Vietnam, Polen, Pakistan, communistisch Joegoslavië, Noord Korea, Mexico en Feodaal Rusland – een totaal van 169 miljoen moorden, die Rummel zorgvuldig aantoont met behulp van uitgebreide statistische technieken… »»

Hier kennis van nemend kan men zich afvragen waarom dan zoveel aandacht wordt besteed aan de poging tot uitmoording van het Joodse volk in wat gemeenlijk bekend staat als de holocaust of shoah. Alsof die andere holocausten niet meetellen! Toch, de Joodse holocaust had iets unieks. Ten eerste was dit geen regionaal gebeuren. De Armeniërs bijvoorbeeld die, door naar het buitenland te vluchten, ‘hun’ holocaust overleefden, ontliepen daarmee vervolging. En laten we ons niets wijsmaken: niet alleen de Duitsers haatten de Joden, met dit verschil echter dat zij daar met de gaskamers een systematisch invulling aan gaven. De bedoeling was om de Joden van de aardbodem weg te vagen, en nog steeds bestaat die tendens onder ‘moderne’ jodenhaters. In vroeger tijden wilden de doodslagers de Joden lokaal vermoorden of werden er decreten uitgevaardigd om ze een stad of land uit te jagen of in ghetto’s af te zonderen. Dat is nu anders geworden. In onze tijd mag de aangevoerde motivatie dan niet religieus zijn maar ten diepste is dat het nog steeds. Want door over de gehele wereld het Joodse volk te willen uitroeien voeren de naties in feite een strijd tegen God, de God van Israël, de God ook van jou en mij, maar wat de naties betreft is het de God van Israël. Mocht dat euvele plan slagen dan zouden alle Bijbelse beloftes voor Israël (en via Israël voor de wereld) tot nul en generlei waarde worden gereduceerd!

Daaruit blijkt dat Hitlers wandaden geen onfortuinlijke uitzondering waren. Dat geeft een ongemakkelijk gevoel, want dat zegt iets over onszelf. Niemand weet, of wil weten, wat in de diepste en donkerste krochten van onszelf schuilt, dat zo vol is met al ons leed en onze wonden en morbide ontwrichtingen, die genetisch bepaald zijn en zich via ontelbare generaties hebben opeengestapeld, getypeerd als ‘de kettinglast van ons verleden’. Mensen willen alleen de plezierige kant zien. Maar allen moeten we van het kwaad gezuiverd worden. (Hebr. 10:19-22) Zoals Solzhenitsyn schreef: *“De lijn die goed en kwaad scheidt, snijdt recht door het hart van ieder mens.”* Dit is een eeuw waarin je intuïtief aanvoelt dat veel wereldgebeurtenissen door het kwaad worden veroorzaakt dat in de harten van mensen woont, wiens vuur door de kwade genius wordt aangewakkerd.

Dat de scheidslijn tussen goed en kwaad niet alleen ons hart, maar ook de naties doorkruist en onze instituten, blijkt uit hetgeen zich vlak na de Tweede Wereldoorlog heeft afgespeeld. Het is nog maar weinig bekend dat onder aanvoering van Generaal Eisenhouwer een doelbewuste politiek in gang werd gezet tot uitmoording van het Duitse volk, waar de Engelsen en Fransen toen driftig aan mee hebben gewerkt, en de Canadezen participeerden. In de gigantische gevangenkampen onder geallieerd beheer stierf gedurende zekere tijd 35% tot 45% onder de gevangen (percentage omgerekend op jaarbasis). De hoogste percentages waren in de Franse kampen. Dit is goed gedocumenteerd maar mag niet geweten worden. Eind ‘48 werd de strafexercitie gestaakt.

---

188) “Death by Government” van Rudolph Rummel – Transaction Publishers, USA. Professor Dekmejian doceert aan de “University of Southern California” te Los Angeles.

Onmiddelijk herstelde Duitsland zich in wat gekend is als het Wirtschaftswunder (het economisch wonder). Door uithongering en de rampzalige volksverhuizingen in Polen (door het misdadige grenscorrectieprotocol), kwamen in de periode van 1946 tot medio '48 zo'n elf miljoen burgers en krijgsgevangenen om. Wie krijgsgevangenen van eten voorzag werd standrechtelijk geëxecuteerd.

De kwestie van de uithongering van het Duitse volk is gedocumenteerd in "Crimes and Mercies" (misdaden en barmhartigheden) van James Bacque uit 1997.[189)] Vol overgave geschreven, met passie en menselijkheid, waarbij nog nooit eerder geciteerde documenten in de archieven in Moskou werden geraadpleegd. Bacque toont aan dat Generaal Eisenhouwer in flagrante overtreding van de Geneefse Conventie in mei 1945 onder dreiging van doodstraf verbood dat Duitse burgers voedsel brachten naar de gevangenen die in Amerikaanse kampen doodhongerden. Dat Eisenhouwer, de latere president van de Verenigde Staten, een oorlogsmisdadiger zou zijn, wie had dat gedacht? Dit boek is door ondergetekende op het internet geplaatst en is op SCRIBD te vinden onder: "Crimes and Mercies - prom. version". In het begin van de interneteditie staan belangwekkende citaten uit het boek. Zie ook James Bacques artikel in "Saturday Night" van sept. 1989: "Eisenhower's Death Camps". Dit artikel verscheen ter gelegenheid van de publicatie van zijn boek "Other Losses", wat een onderzoek was naar de massale sterfte onder Duitse krijgsgevangenen door toedoen van de Fransen en Amerikanen in de nadagen van Wereldoorlog II. Het andere boek, "Crimes and Mercies": het lot van de Duitse burgers onder de geallieerde bezetting van 1944 tot 1950 – gaat dieper in op de materie waarbij nieuwe statistische gegevens onderbouwen dat in de naoorlogse periode in een orgie van wraak tussen de 9,3 en 13,7 miljoen Duitse burgers en krijgsgevangenen nodeloos het leven lieten.

Hulporganisaties werden ontmoedigd voedsel te sturen en wat wel arriveerde lag in opslagplaatsen te rotten. De magere voedselvoorraden in Duits bezit werden opgevorderd. Kunstmest mocht niet worden ingevoerd en vissersschepen lagen aan de ketting. Het plan bestond om alle grote steden plat te bombarderen, maar de publieke verontwaardiging over het 'vuurstormbombardement' van Dresden begin '45, waarbij men welbewust waarschijnlijk meer dan 100.000 burgers doodde heeft de geallieerden van dat deel van het plan doen afzien (het Morgenthauplan).[190)]

De bloedwraakorgie werd een halt toegeroepen door de sterke inzet van Christelijke hulporganisaties en een aantal bewonderenswaardige politici die daar vanuit Christelijke bewogenheid een eind aan wilden maken. Uiteindelijk kregen zij de overhand en werd de voedselblokkade in 1948 opgeheven. Twee mensen om te onthouden die zich hiervoor hebben ingezet zijn Senator Langer en oud US-president Hoover, die daar nauwelijks lof voor krijgt toegezwaaid, alhoewel zijn biograaf Glen Jeansonne heeft getracht dat te herstellen. Na in opdracht van President Truman een inspectiebezoek aan Duitsland te hebben gebracht stelde Hoover in een van zijn kritische rapporten daarover: *"Er heerst de illusie dat het na de annexaties resterende Nieuwe Duitsland tot*

189) In 2007 verscheen "After the Reich" van Giles Macdonogh, waarin de aantallen vermoorde Duitsers 'in vredestijd' onrealistisch laag zijn. Opvallend is dat somtijds verwezen wordt naar "Crimes and Mercies". After the Reich is daarom de zoveelste geschiedvervalsing over wat het Duitse volk door de geallieerden is aangedaan.

190) In vier luchtaanvallen die gekend zijn als de 'Bombenholocaust' of 'Höllenfeuer' werden op de stad Dresden 3.900 ton brisantbommen en brandbommen afgeworpen. Tussen 13 en 15 februari 1945 lieten 722 zware bommenwerpers van de Britse luchtmacht en 527 van de Amerikaanse hun lasten vallen en kleinere vliegtuigen probeerden de wegvluchtende burgerij neer te maaien. Een publieke verontwaardiging volgde.
Het was voor het eerst dat de burgerij de militaire operaties tegen de Nazi's ernstig bekritiseerde. Op 6 maart werden er vragen over gesteld in het Engelse Lagerhuis.

een 'pastorale staat' kan worden teruggebracht. Dat is alleen mogelijk als we daar 25 miljoen mensen uitroeien of verwijderen." [191)]

Herbert Hoover is een der groten van de twintigste eeuw wat onder andere uit zijn energieke campagne blijkt, een zuiver privé-initiatief, ter bestrijding van de naoorlogse honger in de wereld. Dankzij de door hem aangevuurde voedselhulpprogramma's werden 800 miljoen van de hongerdood gered, maar deze hulp werd, zoals reeds gezegd, aan Duitsland geweigerd. Hoover is nooit teleurgesteld geweest in het publiek, wel dikwijls in de politici en militairen. James Bacque becommentarieert:

Herbert Hoover

«« De geallieerde legers die in 1944 in Europa landdden, waren de eerste legers in de geschiedenis die waren georganiseerd om zowel barmhartigheid als overwinning te brengen. Hun opdracht was de vijand te verslaan, de verdrukten te bevrijden en de hongerigen te voeden. Binnen twee jaar na de overwinning bleken 800 miljoen mensen over de gehele wereld van de honger te zijn gered, voornamelijk dankzij de Amerikanen en Canadezen daarin bijgestaan door Argentijnen, Britten en Australiërs. [De grote namen bij deze inspanning waren Herbert Hoover, de Amerikaanse minister van oorlog Robert Patterson, de Canadese premier Mackenzie King en zijn assistent Norman Robertson.] Dit was een genade die voor vele miljoenen Duitsers te laat kwam. Terwijl de geallieerden Hitlers slaven vrijheid brachten, waren ze in de concentratiekampen getuige van afgrijselijke taferelen zoals de Europeanen en Noord-Amerikanen nog maar zelden hadden aanschouwd. De aanblik van deze jammerlijke slachtoffers betekende dat de Duitsers hun deel in de hulp werd ontzegd die reeds onderweg was naar de rest van de wereld. Zo gebeurde het dat de Duitsers een aantal jaren onder een wraak zwoegden zoals de wereld nog nooit eerder had beleefd. Een geheel land werd in een uithongeringskamp gewijzigd… »» (pp. xxi-xxii)

Tenminste 9,3 miljoen [en wellicht 13,7 miljoen] Duitsers stierven na de oorlog nodeloos vroeg, en verreweg de meesten vanwege de condities die de vier grote overwinnaars hadden opgelegd. Dat zijn veel meer Duitsers dan in alle gevechten omkwamen, luchtaanvallen en concentratiekampen tijdens de oorlog zelf. Miljoenen van deze mensen stierven een langzame dood terwijl de overwinnaars jarenlang, dag in dag uit, van nabij toekeken. Deze doden zijn nooit eerlijk gerapporteerd geweest door noch de geallieerde noch Duitse overheden. Alhoewel de meeste van deze mensen door gebrek aan voedsel stierven, werd hun dood niet veroorzaakt door het wereldvoedseltekort, zoals sommige historici hebben voorgehouden. Ze begonnen te sterven toen de wereldvoedseproductie op 97% van normaal stond. »» (pp. xxi-xxii, p. 30, p. 131)

---

191) Roosevelt, de voorganger van President Truman, stond onder invloed van Henry Morgenthau, de US-Treasurer, en volgde diens richtlijnen van het tot een pastorale staat terugbrengen van Duitsland, hetgeen tijdens de tweede Quebec conferentie van september 1944 erdoor werd gedrukt. Churchill werd onder enorme druk gezet om die richtlijnen te volgen. Op basis van de documenten van die uiterst geheime conferentie is oud-president Herbert Hoover tot zijn opmerkelijke conclusie gekomen. Het citaat komt uit "The Marshall Plan at 60: The General's Successful War on Poverty" in the UN Chronicle # March 18, 1947: «« There is the illusion that the New Germany left after the annexations can be reduced to a 'pastoral state'. It cannot be done unless we exterminate or move 25,000,000 people out of it. »» (bron Wikipedia, 5 dec. 2019)

19.77 – In ihre Endzeit eingetreten…

De vraag is of de Christelijke gemeenschappen, net als direct na de Tweede Wereldoorlog, over voldoende stootkracht beschikken om de door een Nieuwe Wereldorde gecreëerde wantoestanden een halt toe te roepen. Ik meen dat dat station reeds is gepasseerd. Waar was in Nederland de Christelijke daadkracht toen de abortuswetgeving in 1980 dreigde te worden aanvaard? Het leven van een Christen wordt getypeerd door 'gerechtigheid', door de rechte verhouding tot God en zijn naaste. De heiden, daarentegen, die niet naar de stem van zijn geweten luistert, maar door klinkend goud wordt geplaagd, hem laat de naaste veelal koud. Dries van Agt, de Nederlandse minister van Justitie die de abortuswet moest afweren was nota bene een 'gedreven' Katholiek, maar de meest kwetsbare mens liet hem koud. Tegenwoordig staan de kranten vol van het vermeende onrecht dat de zogenaamde Palestijnen wordt aangedaan, maar de abortushecatombe blijft buiten schot, is zelfs tijdens de verkiezingen een non-issue. Zoals Oswald Spengler zag aankomen is de Europese cultuur *"in ihre Endzeit eingetreten"*.

Tijdens de openingsrede van het Tweede Vaticaans Concilie zei paus Johannes XXIII:

> «« Wij vinden dat wij van mening moeten verschillen met die onheilsprofeten die altijd rampen voorspellen alsof het einde van de wereld nabij is. (…) Ze zeggen dat ons tijdperk in vergelijking met vorige tijdperken slechter is, alsof ze niets van de geschiedenis hebben geleerd, de ware leraar van het leven. (…) Want de geschiedenis toont dat de dingen niet beter zijn geweest in de dagen van weleer. »»

In 1962 kon hij dat nog op logische gronden beweren, want de van hogerhand gesanctioneerde wetteloosheid had toen nog niet om zich heen gegrepen. Al heel spoedig na zijn toespraak, kwamen er in de verschillende landen de wet op de goedkeuring van anticonceptie, daarna die van abortus provocatus en ten slotte die van de geassisteerde zelfmoord. Er werden nog veel meer wetten geaccepteerd die lijnrecht ingingen tegen de Gods geboden, altijd weer onder het dekmantel van het nobele motief. Alhoewel de mens altijd al slecht is geweest, werd hem met de wetten een ideaal voorgehouden. Thans leven wij in de tijd dat godlasterlijk gedrag in een wettelijk kader is omkleed, niet ergens in een of andere terroristenstaat, maar in het zogenaamde Christelijk Westen. Een nog nooit vertoonde situatie. De Tien Geboden staan in ieders hart ingeschreven (Rom. 2:14-15), een tegenwicht biedend tegen de verdorvenheid van het hart (Rom. 3:10-18). Derhalve heeft een kind vaak een beter moreel besef dan een volwassene, die daar graag van profiteert om het kind in het gareel te houden door daar

een beroep op te doen. Door de kneding van het geweten wordt in de gang naar volwassenheid een bepaald soort mens gecreëerd. Daar waar het lager gerechtshof van het invidivuele geweten zich gesteld ziet voor vragen waar niet gemakkelijk antwoord op kan worden gegeven, dient de hogere wetgevende instantie van een land – wat een soort van collectief geweten is – om voor het aanschijn van het individuele geweten bakens op te richten. Zodra de wetgevende en uitvoerende publieke lichamen bakens van onrecht zijn geworden ontdekken we het duidelijkste teken dat de mensheid in zijn eindtijd is ingetreden. Ten slotte zal volgens de profetie van de herdertjes van La Salette de kanker zover zijn doorgevroten, dat zelfs de zetel van de Kerk in Rome het goede door God gegeven geloof geweld aandoet en de plaats van aanbidding zal zijn geworden van de Antichrist, een slangennest. (2 Thes. 2:3-4)

In de universele afstomping van het geweten mogen we een belangrijk signaal zien van de ondergang van het Avondland.[192)] Want staat er geschreven:

> «« De komst van 'de wetteloze mens' [de Antichrist] is het werk van Satan en gaat gepaard met groot machtsvertoon en valse tekenen en wonderen, en allen die verloren zullen gaan zal hij met zijn kwaadaardigheid verleiden. Want ze hebben de liefde voor de waarheid, die hen had kunnen redden, niet aanvaard. Daarom treft God hen met verblinding, zodat ze dwalen en de leugen geloven. Zo zal iedereen die de waarheid niet gelooft, maar behagen schept in onrecht, worden veroordeeld. »» (2 Tess. 2:9-12)

De oudtestamentische profeet Sefanja windt er geen doekjes om:

> «« Wee de opstandige, bezoedelde, gewelddadige stad! (…) Haar leiders zijn brullende leeuwen, haar rechters wolven in de avond die 's ochtends niets meer te kluiven hebben. Haar profeten zijn gewetenloze bedriegers, haar priesters ontwijden wat heilig is en doen de wet geweld aan. (…) Ik zei: *"Heb toch ontzag voor Mij, laat je door Mij vermanen."* Dan zou haar woonplaats niet vernietigd zijn, dan had Ik haar niet hoeven straffen. Maar neen, ze deden telkens weer de schandelijkste dingen. (…) De grote 'Dag van de Heer' is nabij [Christus' tweede komst], hij is nabij en komt zeer snel. Hoor! De 'Dag van de Heer'! Zelfs de dappersten schreeuwen het uit! Die dag zal een dag zijn van razernij, een dag van angst en benauwdheid, een dag van rampspoed en onheil, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van dreigende donkere wolken, een dag van hoorngeschal en krijgsgeschreeuw tegen de vestingsteden en hun hoge torens. Ik zal de mensen angst aanjagen. Ze zullen rondlopen als blinden want ze hebben tegen de Heer gezondigd. Hun bloed wordt vergoten als ware het stof, hun vlees zal tot straatvuil vergaan. »» (3:1-7; 14-17)

Hun dagen zijn geteld: (Jes. 33:1)

> «« Wee de verwoester [onderdrukker], zelf nooit verwoest, en de verrader, nog nooit verraden. Wanneer er een eind komt aan je verwoesten word je zelf verwoest. En wanneer er een eind komt aan je verraad word je zelf verraden. »»

Hun dagen zijn geteld. Immers Openbaring 19:19-20 voorspelt:

> «« Ik zag dat het Beest en de koningen op aarde zich met hun troepen hadden verzameld om oorlog te voeren met de ruiter op het paard en zijn legermacht. Het Beest werd gevangengenomen, samen met de Valse Profeet [het 2e beest cf. Op. 13:11], die in zijn bijzijn tekenen had verricht waardoor hij iedereen had misleid die het merkteken van het Beest droeg en zijn beeld [het gecomputeriseerde 'oog'] aanbad. Levend werden ze in de vuurpoel met brandende zwavel geworpen. »»

---

192) Avondland (is Europa) verwijst naar het boek van Oswald Spengler uit 1922: "Untergang des Abendlandes".

APPENDIX 8

Belangwekkende bijbelcitaten over de Antichrist

Mattheüs 7:15 : “Maar wacht u van de **valse profeten**, dewelke **in schaapsklederen** tot u komen, maar van binnen zijn zij grijpende **wolven**.”

Mattheüs 10:16 : “Bedenk wel, ik zend jullie als **schapen** onder de **wolven**. Wees dus scherpzinnig als een slang, maar behoud de onschuld van een duif.”

Mattheüs 24:11 : “En vele **valse profeten** zullen opstaan, en zullen er velen verleiden.”

Mattheüs 24:24 : “Want er zullen **valse christussen en valse profeten** opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij - indien het mogelijk ware - ook de uitverkorenen zouden verleiden.”

Marcus 13:22 : “Want er zullen **valse christussen, en valse profeten** opstaan, en ze zullen tekenen en wonderen doen om te verleiden, indien het mogelijk ware, ook de uitverkorenen.”

Lucas 10:3: “Ga op weg en bedenk wel: Ik zend jullie als **lammeren** onder de **wolven**.”

Johannes 10:12 : “Een huurling, iemand die geen herder is, en die niet de eigenaar van de schapen is, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht zodra hij een wolf ziet aankomen. De **wolf** valt de kudde aan en jaagt de **schapen** uiteen.”

Handelingen 4:26 : “De koningen van de aarde zijn aangetreden en de heersers spannen samen **tegen de Heer en zijn Gezalfde**.”

Handelingen 20:29 : “Ik weet dat er na mijn vertrek **woeste wolven** bij u zullen binnendringen, die de kudde niet zullen ontzien.”

1 Tessalonicenzen 3:5 : “Ik wilde weten of uw geloof standhield, want ik was bang dat de **verleider** u had verleid en onze inspanningen voor niets waren geweest.”

1 Johannes 2:18 : “Kinderen, het laatste uur is aangebroken. U hebt gehoord dat de **Antichrist** zal komen. Nu al treden er veel **antichristen** op, en daardoor weten we dat dit het laatste uur is.”

1 Johannes 2:22 : “Bestaat er een grotere **leugenaar** dan iemand **die ontkent dat Jezus de Christus is? De antichrist is ieder** die de Vader en de Zoon niet erkent.”

1 Johannes 4:3 : “Iedere geest die dit niet belijdt, komt niet van God; dat is **de geest van de Antichrist**, waarvan u gehoord hebt dat hij komt – nu al is hij in de wereld.”

2 Johannes 1:7-9 : “Er zijn veel **dwaalleraren** in de wereld verschenen die de komst van Jezus Christus als mens niet belijden. Dat nu is de **verleider**, de **antichrist**! Wees op uw hoede en verspeel niet wat we bereikt hebben, maar zorg dat u het volle loon ontvangt. Wie niet bij de leer van Christus blijft maar verder wil gaan, heeft God niet. Wie bij die leer blijft, heeft zowel de Vader als de Zoon.”

2 Korinthiërs 12:15 : “Ik zal mijn werk op dezelfde manier blijven doen om die apostelen de kans te ontnemen met hun gewichtigdoenerij dezelfde roem te oogsten als wij. **Schijnapostelen** zijn het, die zich door oneerlijk te werk te gaan voordoen als apostelen van Christus. Dat is ook geen wonder, want niemand minder dan **Satan** ver-

momt zich als een engel van het licht. Het ligt dus voor de hand dat ook zijn dienaren zich voordoen als **dienaren van de gerechtigheid**."

2 Thessalonicensen 2:3-4, 7, 9 : "De dag des Heren breekt niet aan voordat velen zich van het geloof hebben afgekeerd en de **wetteloze mens** verschenen is, hij die verloren zal gaan. Hij zal alles wat goddelijk en heilig is bestrijden en zich erboven verheffen, om in Gods tempel op de troon te gaan zitten en zich als God zelf voor te doen. (...) **In het verborgene is de wetteloosheid nu al werkzaam**. (...) De komst van de wetteloze is het werk van Satan en gaat gepaard met groot machtsvertoon en valse tekenen en wonderen."

2 Timoteüs 2:17 : "Wat **dwaalleraren** vertellen, woekert als kanker voort."

2 Timoteüs 3:8 : "Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes hebben verzet, zo verzetten deze **dwaalleraren** zich tegen de waarheid. Het zijn mensen met een zieke geest en een onbetrouwbaar geloof."

2 Petrus 2:1 : "Er zijn destijds onder het volk ook **valse profeten** opgetreden, en zo zullen er ook onder u **dwaalleraren** verschijnen. Ze zullen met verderfelijke ketterijen komen en zelfs de meester die hen heeft vrijgekocht verloochenen. Daarmee bewerken ze spoedig hun eigen ondergang."

1 Johannes 4:1 : "Geliefden, gelooft niet een iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele **valse profeten** zijn uitgegaan in de wereld."

Openbaring 11:7 : "En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het **beest**, dat uit den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen, en zal hen doden."

Openbaring 13:1 : "En ik zag uit de zee een **beest** opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was **een naam van godslastering**."

Openbaring 13:2 : "Het **beest** dat ik zag leek op een **panter**, met **poten als van een beer** en een **bek als de muil van een leeuw**. De draak droeg zijn kracht en heerschappij en gezag aan het **beest** over."

Openbaring 13:3-4 : "En ik zag een van zijn hoofden als ten doode gewond, en zijn dodelijke wonde werd genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het **beest**. En zij aanbaden den **draak**, die het **beest** macht gegeven had; en zij aanbaden het **beest**, zeggende: 'Wie is dit **beest** gelijk? Wie kan daartegen strijden?'"

Openbaring 13:7-8 : "En het **beest** werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk. En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het **Lam** dat geslacht is vanaf de grondlegging van de wereld."

Openbaring 13:11 : "Toen zag ik een **tweede beest** (de Valse Profeet) dat opkwam uit de aarde. Het had **twee horens, net als een lam**, maar sprak als een **draak**."

Openbaring 13:12 "Voor de ogen van het **eerste beest** oefende het heel diens macht uit. Het dwong de aarde en alle mensen die erop leefden het **eerste beest**, dat van zijn dodelijke verwonding genezen was, te aanbidden."

Openbaring 13:14 : “Het wist de mensen die op aarde leven te misleiden door de tekenen die het voor de ogen van het **eerste beest** kon verrichten. Het droeg hun op **een beeld** te maken voor het beest dat ondanks zijn steekwond toch leefde.”

Openbaring 13:15-16 : “Het kreeg de macht om dat **beeld** leven in te blazen, zodat **het beeld van het beest** ook kon spreken en ervoor kon zorgen dat iedereen die het beeld niet aanbad, gedood zou worden. Verder liet het bij alle mensen, jong en oud, rijk en arm, slaaf en vrije, een merkteken zetten op hun rechterhand of op hun voorhoofd.”

Openbaring 13:17-18 : “Alleen mensen met dat teken – dat wil zeggen **de naam van het beest of het getal van die naam** – konden iets kopen of verkopen. Hier komt het aan op wijsheid. Laat ieder die inzicht heeft het **getal van het beest** ontcijferen; er wordt **een mens** mee aangeduid: zijn getal is **666**.”

Openbaring 14:9-11 : “Zij werden gevolgd door een derde engel, die met luide stem riep: ‘Als iemand **het beest en zijn beeld** aanbidt en het **merkteken** op zijn voorhoofd of hand krijgt, zal de wijn van Gods woede moeten drinken, die onverdund in de beker van zijn toorn is geschonken. Hij zal in vuur en zwavel worden gepijnigd, onder de ogen van de heilige engelen en van het Lam. De rook van die pijniging zal opstijgen tot in eeuwigheid. Wie het **beest en zijn beeld** aanbidden, of wie het merkteken van zijn naam draagt, krijgen geen rust, overdag niet en ’s nachts niet.’”

Openbaring 15:1-4 : “Ik zag in de hemel opnieuw een indrukwekkend, wonderbaarlijk teken: het waren zeven engelen met de zeven laatste plagen, waarmee aan Gods woede een einde komt. Toen zag ik iets als een zee van glas, vermengd met vuur. Op de glazen zee stonden zij die het **beest, zijn beeld en het getal van zijn naam** hadden overwonnen. Ze hadden lieren om daarop te spelen voor God. Ze zongen het lied van Gods dienaar Mozes en het lied van het **Lam**: Groot en wonderbaarlijk zijn uw werken, Heer, onze God, Almachtige, rechtvaardig en betrouwbaar is uw bestuur, vorst van de volken. Wie zou u, Heer, niet vereren, uw Naam niet prijzen? Want U alleen bent heilig. Alle volken zullen komen en zich voor U neerbuigen, want uw rechtvaardige daden zijn geopenbaard.”

Openbaring 16:1-2 : “Toen hoorde ik een luide stem uit de tempel komen die tegen de zeven engelen zei: ‘Ga nu! Giet de zeven offerschalen met Gods woede op aarde leeg!’ De eerste engel ging weg en goot zijn offerschaal leeg over de aarde. Alle mensen die het **merkteken van het beest** droegen en **zijn beeld** aanbaden, kregen kwaadaardige en pijnlijke zweren.”

Openbaring 16:10 : “En de vijfde engel goot zijn offerschaal uit op de troon van het **beest**; en zijn rijk werd verduisterd; en zij kauwden hun tongen van pijn.”

Openbaring 16:13 : “Toen zag ik dat uit de bek van de **draak**, uit de bek van het **beest** en uit de mond van de **Valse Profeet** drie onreine geesten tevoorschijn komen in de vorm van kikkers [het beeld van demonen].”

Openbaring 17:3 : “En hij bracht mij in de geest weg in een woestijn en ik zag een vrouw die op een **scharlakenrood beest** zat dat vol was van namen van godslastering, en het had zeven hoofden en tien horens.”

Openbaring 17:7-17 : “Toen zei de engel: Waarom ben je zo ontzet? Ik zal je de betekenis onthullen van die vrouw en het **beest** waarop ze zit, met zijn zeven koppen en tien horens. Het **beest** dat je zag, was, en is niet; het stijgt binnenkort op uit de onderaardse diepte en zal vernietigd worden. Alle mensen die op aarde leven van wie de naam niet vanaf het begin van de wereld in het boek van het leven staat, zullen verbaasd zijn bij het zien van het **beest**, omdat het was, niet is, en toch weer zal zijn.

Hier komt het aan op wijsheid en inzicht. De zeven koppen zijn zeven heuvels waarop de vrouw zit, en het zijn zeven koningen. Vijf van hen zijn omgekomen, één is er nu, en de laatste moet nog komen en zal dan maar kort blijven. Het **beest** dat was, en niet is, is zelf de achtste koning, al is het een van de zeven, en het zal vernietigd worden. De tien horens die je zag zijn tien koningen die nu nog geen koning zijn, maar straks samen met het **beest** voor één uur koninklijke macht zullen krijgen. Ze hebben allemaal hetzelfde doel voor ogen en dragen hun macht en gezag over aan het **beest**. Ze binden de strijd aan met het **Lam**, maar het **Lam** zal hen overwinnen. Want het **Lam is de hoogste heer en koning**, en wie Hem toebehoren, wie geroepen zijn en uitgekozen, zijn trouw. De waterstromen die je zag, zei de engel, waar de **hoer** aan zit, zijn vele landen en volken en stammen. De tien horens die je zag en het **beest** zelf zullen een afschuw krijgen van de **hoer** en ze zullen haar te gronde richten. Ze zullen haar uitkleden, haar vlees eten en haar in brand steken. Want God heeft hen ertoe aangezet om zijn plan uit te voeren, zodat ze allemaal met hetzelfde doel voor ogen hun macht aan het **beest** overdragen, tot wat God gezegd heeft werkelijkheid wordt."

Openbaring 19:19-20 : "Ik zag dat het **beest** en de koningen op aarde zich met hun troepen hadden verzameld om oorlog te voeren met de ruiter op het paard en zijn legermacht. Het **beest** werd gevangengenomen, samen met de **Valse Profeet** (het tweede beest cf. Op. 13:11), die in zijn bijzijn tekenen had verricht, waardoor hij iedereen had misleid die het **merkteken van het beest** droeg en **zijn beeld** (het gecomputeriseerde 'oog') aanbad. Levend werden ze in de vuurpoel met brandende zwavel gegooid."

Openbaring 20:4-12 : "Ook zag ik tronen, en aan hen die erop zaten werd recht gedaan. Het zijn de zielen van hen die onthoofd waren omdat ze van Jezus hadden getuigd en over God hadden gesproken; zij hadden **het beest en zijn beeld** niet aanbeden en ook **zijn merkteken** niet op hun voorhoofd of hun hand gekregen. Zij waren tot leven gekomen en heersten duizend jaar lang samen met de Messias. De andere doden kwamen niet tot leven voordat de duizend jaar voorbij waren. Dit is de eerste opstanding. Gelukkig en heilig zijn zij die deelhebben aan de eerste opstanding. De tweede dood heeft geen macht over hen. Zij zullen priester van God en van de Messias zijn en duizend jaar lang samen met hem heersen. Wanneer de duizend jaar voorbij zijn, zal **Satan** uit zijn gevangenis worden losgelaten. Dan gaat hij erop uit om de volken aan de vier hoeken van de aarde, Gog en Magog, te misleiden. Hij brengt hen voor de strijd bijeen, een menigte zo talrijk als zandkorrels aan de zee. Ze trekken op over de hele breedte van de aarde en omsingelen het kamp van de heiligen en de geliefde stad. Maar vuur daalt neer uit de hemel en verteert hen. En de **duivel**, die hen misleidde, wordt in de poel van vuur en zwavel gegooid, bij **het beest en de Valse Profeet**. Daar zullen ze dag en nacht worden gepijnigd, tot in eeuwigheid. Toen zag ik een grote witte troon en Hem die daarop zat. De aarde en de hemel vluchtten van Hem weg en verdwenen in het niets. Ik zag de doden, jong en oud, voor de troon staan. Er werden boeken geopend. Toen werd er nog een geopend: het boek van het leven. De doden werden op grond van wat in de boeken stond naar hun daden geoordeeld."

APPENDIX 9

Geestelijke Oorlogsvoering – Worsteling tegen de Heerschappijen en Machten

• Efeziërs 6:12 nader bekeken

(Dit artikel is gedeeltelijk ontleend aan een artikel van New Life Outreach.)

> De apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de Christenen van Efeze (in 6:12): *"Wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen de heerschappijen, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestwezens van de verdorvenheid in de hemelsferen."*

Bijbelleraar Rick Renner introduceert dit vers op passende wijze: *"Alle serieuze bijbelkenners zijn het erover eens dat de Efeziërs 6:12 in militair jargon is geschreven. Klaarblijkelijk heeft Paulus een openbaring gekregen over de wijze waarop Satans rijk militair is ingericht."*

Het woord 'worstelen' (Gr. pale) wijst op strijden, handworstelen of handvechten. Van 'pale' is het Griekse woord 'palestra' afgeleid, een populaire ontmoetingsplaats voor gevechtssporten. De activiteiten die daar plaatsvonden waren niet dezelfde als van de sporten die momenteel dezelfde namen hebben: worstelen, boksen of gemengde vechtsporten. De boksers droegen destijds handschoenen met getand ijzer waaruit spijkers staken. Boksers die we in kunstwerken zien, tonen gedeformeerde contouren als gevolg van deze oorlogsvoering. Oorlogsvoering is het juiste woord, want er waren geen rondes of regels. Het gevecht bleef doorgaan totdat een van de strijders zich overgaf of in de ring stierf. Voor worstelaars was iedere denkbare tactiek aanvaardbaar.

Een andere groep strijders was een combinatie van het bovenstaande. Ze werden 'pankratists' genoemd, een combinatie van 'totaal' (Gr. pan) en 'evidente macht' (Gr. kratos). De combinatie geeft iemand aan die over een massieve hoeveelheid macht beschikt, macht over alles, of meer macht dan wie dan ook. Deze strijders zijn vergelijkbaar met de gemengde vechtsporters van vandaag met dit verschil dat er toen geen rondes waren en haast geen regels. De pankratist wilde zijn tegenstanders bewijzen dat hij onverslaanbaar was en stoerder dan wie dan ook.

Door voor worstelen het oude Griekse woord 'pale' te gebruiken, brengt Paulus het idee over van een bittere strijd en intens conflict. Dit impliceert dat als je met demonische tegenstanders vecht er geen regels zijn! Alles is geoorloofd! Degeen die het hardste en gemeenste vecht en dit het langste volhoudt is de winnaar.

"Wij worstelen niet tegen vlees en bloed…" We dienen te beseffen dat onze echte tegenstanders bij een onzichtbaar leger van kwade geesten hoort dat onder Satans heerschappij staat en achter de schermen werkt. Satan beveelt de kwade geesten om Gods scheppingswerk teniet te doen door individuen, organisaties en de maatschappij in het algemeen tot het doen van kwaad aan te zetten, tot alles wat tegen het universele dictaat van de liefde ingaat en tegen het ingeboren geweten bij mensen van de Tien Geboden. (Rom. 2:15) Zij kunnen echter weinig uitrichten tenzij ons vlees meewerkt! Daarom zijn ze voortdurend bezig met ons vlees te bekoren, te verleiden en aan te vallen, alsook onze geest. Het is daarom dat we eerst met het vlees moeten afrekenen

voordat we moeten trachten de duivel en consorten aan te pakken. Door voortdurend in gebed een gekruisigd en geheiligd leven te leiden, komen we in staat van genade en zijn dan dankzij Gods macht in staat iedere aanval van de vijand af te slaan die hij tegen het vlees richt. Waarom? Omdat 'dood vlees' nu eenmaal niet in staat is te reageren! Maar zoals de apostel Paulus zo treffend in Romeinen 7 en 8 uitlegt is het vlees nooit echt dood zolang wij mensen in dit lichaam van vlees leven. Daarom zullen we altijd blijven doen wat slecht is - maar binnen grenzen, zelfs als we anders willen. Niettemin maakt ons 'dood vlees' het veel lastiger voor de kwade genus om onze geest te verderven. Maar wees op uw hoede want hij zal nooit ophouden te pesten!

Paulus vertelt ons in zijn brief dat er vier soorten demonische geesten zijn:

1. Heerschappijen
2. Machten
3. Wereldbeheersers van deze duisternis
4. Geestwezens van de verdorvenheid in de hemelsferen.

Merk op dat Paulus in Efeziërs 6:12 het woord 'tegen' viermaal noemt in relatie tot de duivel. Hij zou het eenmaal hebben kunnen gebruiken in toepassing op de vier niveaus van demonische geesten. Als een waarheid in de Schrift op deze manier wordt herhaald, is het altijd om iets te benadrukken. Het woord 'tegen' (Gr. pros) geeft een vooruitgeschoven positie aan in een man tot man gevecht, zoals we mogen verwachten in een confrontatie met een gevaarlijke vijand. De gebezigde taal is militair van aard.

Aan het hoofd van Satans domein staat een groep demonische geesten die Paulus 'heerschappijen' noemt. Heerschappijen (gr. archas) is een oud woord dat symbolisch de tijden van weleer aanduidt. Het wordt bovendien gebruikt om individuen aan te duiden die de hoogste posities in rang bekleden. Door 'archas' te gebruiken wijst Paulus op hen die reeds vanaf Lucifers val voorname posities van macht en autoriteit kregen toebedeeld.

Vervolgens spreekt Paulus over 'machten', een woord dat is ontleend aan het Griekse 'exousia', wat gedelegeerde autoriteit aanduidt. Dit geeft aan dat er een lagere groep demonische geesten bestaat die van Satan autoriteit hebben ontvangen. Het spreekt vanzelf dat ze hun gedelegeerde autoriteit gebruiken om allerlei soort kwaad en perversiteit aan te moedigen.

Vervolgens spreekt Paulus over 'wereldbeheersers' (van deze duisternis). Dit is vertaald vanuit 'kosmokrateros', wat een combinatie is van kosmos en kratos. Kosmos geeft orde en opstelling aan en het woord 'kratos' heeft van doen met rauwe macht. Kosmokrateros vertegenwoordigt derhalve rauwe geordende macht die getraind is om aan te vallen. Dit woord werd door de oude Grieken gebruikt om bepaalde aspecten van het militaire leven te beschrijven. Zo werden jonge soldaten geleerd, die bruisten van energie, om zich te onderwerpen en zich in een geordende en op volmaakt gestructureerde wijze te laten sturen. Dit is het beeld van kadaverdiscipline. Uiteindelijk werden al deze mannen vervuld van al dat ruwe potentieel in een massieve kracht ontplooid. Aldus voert Satan zijn demonische geesten in kadaverdiscipline aan; hij geeft ze orders en opdrachten en zend ze als troepen uit die op vernietiging uit zijn.

Ten slotte spreekt Paulus over 'de geestwezens van de verdorvenheid in de hemelsferen'. Verdorvenheid (Gr. poneros) geeft iets aan dat slecht is, verachtelijk, kwaadwillend, oneerbiedig en kwaadaardig. Het is opmerkelijk dat Paulus het woord poneros tot aan het eind van dit vers bewaart. Hij vertelt ons als het ware dat het uiteindelijke doel van Satans duistere domein is om de mensheid met al het denkbare kwaad te kwellen en wel op de meest onbarmhartige wijze.

APPENDIX 10

OORLOG TEGEN DE HEILIGEN

Een leerboek over het werk van misleidende geesten onder de kinderen Gods

Jessie Penn-Lewis i.s.m. Evan Roberts, 306 pagina's (2014), prijs € 20,00

Een recensie van Hubert Luns

Reeds eerder verscheen een wat minder goede vertaling op de Nederlandse markt. Uitgeverij Maatkamp heeft op basis van de eerste druk uit 1912 die vertaling geheel herzien.

Dit boek is door de Engelse evangeliste Jessie Penn-Lewis geschreven als handleiding voor de eindtijdchristenen, de Christenen van onze generatie (daar hoeft u het niet mee eens te zijn, maar dat is wel de mening van Jessie Penn-Lewis). Zij zullen het zogenaamde 'rest-leger' gaan vormen waarvan sprake is in Openbaring 12:17. Daar heten ze *"de rest of het overige van haar kinderen"*. Waarom zou het een leger zijn? Omdat, zoals het boek aantoont, de nu losbarstende strijd vooral ook een strijd zal zijn tegen de boze geesten en van hun kant tegen ons. (Ef. 6:10-13) Maar ze zijn niet als zodanig te herkennen want ze doen zich voor als engelen des lichts, als de liefde zelf, zo niet als God zelf. En velen laten zich misleiden omdat ze, zoals de brief aan de Thessalonicenzen schrijft (2:10), geen liefde voor de waarheid hebben gekend, dat is de parel waarvoor we alles opzij zouden moeten zetten.

Overwinning op Satan

Ik citeer uit de laatste paragraaf van het boek:

> «« Is het dan een wonder dat aan het einde van deze bedeling, vlak voor het begin van het Duizendjarig Rijk, waarin de Gemeente als overwinnaar uit de bus komt, de hele legermacht van Satan zal proberen de toekomstige rechters van de gevallen engelen in het verderf te storten? (…) Als zij willen delen in Zijn overwinning dan moeten zij overwinnen 'ZOALS OOK HIJ OVERWON'. (Op. 3:21) (…) In de geest met Hem verenigd trekken zij door dezelfde dikke duisternis, door een verstikkende atmosfeer, vol van boze geesten, op weg naar de uiteindelijke overwinning in Hem. Die laatste aanval van de machten der duisternis op de Gemeente vindt nu plaats. Geen enkel levend lid van het verrezen Hoofd kan aan de aanval ontsnappen als hij echt een 'gewricht' in het Lichaam van Christus is. (…) Het UITEINDELIJKE DOEL VAN DE OPROEP TOT DE STRIJD TEGEN DE MACHTEN DER DUISTERNIS IS OPWEKKING! Maar het uiteindelijke doel van die opwekking, die zal komen als antwoord op de overwinning over Satan, is de 'HEMELVAART VAN DE GEMEENTE': DE ULTIEME UITDRUKKING VAN DE OVERWINNING, MET ALS

HOOGTEPUNT DE VERSCHIJNING VAN CHRISTUS, DIE ZIJN DUIZENDJARIG RIJK ZAL OPRICHTEN, EN SATAN EN ZIJN BOZE GEESTEN VOOR EEUWIG IN DE POEL DES VUURS ZAL WERPEN. »»

Valkuilen

Dit boek werd geschreven nadat de schrijfster van nabij had meegemaakt hoe de opwekking van Wales in de jaren 1904-1905, wegens het imiterende en intimiderende werk van Satan schipbreuk leed, zoals dat ook het geval moet zijn geweest bij alle voorgaande opwekkingen. En laten we wel wezen, de eerste opwekking, waarvan sprake is in het Boek Handelingen, heeft ook niet beklijfd, zeker niet nadat de 'eerstelingen' waren gestorven. Het boek geeft een analyse van wat fout kan gaan nadat een opwekking is gestart en het legt uit waarom. Het geeft inzicht hoe de valkuilen kunnen worden omzeild. In dit opzicht is het een werkelijk uniek boek. Jessie Pen-Lewis zegt terecht (p. 219-20) dat *"de nasleep van alle opwekkingen door de geschiedenis heen, laat zien dat OPWEKKING ZONDER STRIJD TEGEN SATAN EN ZIJN BOZE GEESTEN, altijd deels lijkt te moeten eindigen in een mislukking door de gemengde resultaten die het gevolg zijn van satanische imitaties van de werkingen van de Heilige Geest."* Een ontmaskering is vereist om een belangrijke opwekking te krijgen, een die beklijft. De schrijfster is wel van mening dat een zuivere opwekking tot de mogelijkheden behoort zonder deze gebruikelijke nasleep. Zij zegt wel: (p. 220)

> «« Zonder deze kennis [over de manier van werken van Satan en de demonische machten], die gelovigen in staat stelt hun aanwezigheid op te merken, ongeacht de dekmantel die zij gebruiken, kan niemand veilig alle bovennatuurlijke manifestaties accepteren die een opwekkingsgebeurtenis vergezellen, of alle schijnbare 'pinksterkracht' aan God toeschrijven. EEN ZUIVERE OPWEKKING is niets minder dan de volle werking van goddelijke kracht, minus zonde en Satan; het is geen koud 'geloof' [waar de kerken zo vol van zijn], maar leven, en de uitwerking is geestelijk [in de geest] en niet verstandelijk [in het verstand]. »»

Met dat laatste wil zij zeggen, hetgeen in het boek omstandig wordt uitgelegd, dat het verstand subsidiair is aan de geest. De geest is primair, niet het verstand. Het verstand overweegt en beredeneert wat de geest aanreikt, en moet dat ook doen, die in communicatie staat met Gods Geest. En door de zekerheid van het geloof die zo ontstaat, ontstaat ook een grote vrijmoedigheid om een geloofsgetuige te zijn.

Satanische Inspiraties

Waarom dan is dit boek voor de eindtijdchristenen en niet voor de Christenen aller tijden? Omdat er - mijns inziens - in de eindtijd een ongekende uitstorting zal zijn van de Heilige Geest, zoals de Apostel Petrus in zijn toespraak op Pinksterdag voorzegt als hij de Profeet Joël aanhaalt. (Hand. 2:16-21) Deze zal de Kerk leiden naar de ultieme overwinning op Satan en zijn trawanten – waaronder zich helaas mensen bevinden die buitengewoon vroom lijken te zijn en zich presenteren als genezers, profeten en predikers. (2 Thess. 2:9-11) Ook Satan heeft zijn kinderen! De auteur gelooft overigens, in tegenstelling tot ondergetekende, niet dat er in deze tijd nog een bijzondere uitstorting van de Geest zal zijn, maar dat even terzijde.

Hoe komt het dat zoveel opwekkingen schipbreuk lijden? Dat zit zo. Als bij iemand een uitstorting van de Heilige Geest plaatsvindt treedt die persoon een geestelijke wereld binnen waar tevens de machten der duisternis actief zijn. De gelovige denkt dat de Heilige Geest nu de leiding van zijn leven overneemt, terwijl die juist een leraar en begeleider en niet iets anders. (Joh. 14:26; 16:13) Door die misvatting over de plaats van de Heilige Geest wordt een deur ontgrendeld voor Satanische inspiraties. Zij klop-

pen daarop en vragen binnen te komen. Misschien zeggen ze met een vleiende en vredelievende stem: "Ik ben Christus, ik ben de Christus, die aan jouw deur klopt. Alsjeblieft laat me binnen." Ook zij willen maaltijd met je houden. En helaas worden velen daartoe bewogen. Het 'Nieuw Pinksteren', wat een opwekking is waarvan we, volgens mij, nog niets of nauwelijks iets van hebben gezien – zo indrukwekkend is dat. Dit verklaart waarom in de kerk der eindtijd ongekende manifestaties van demonische machten plaatsvinden. Daarop slaat de brief van de Apostel Johannes aan de kerk van Thyatira (thyatira betekent: een verlokkende geur die tot benauwenis leidt). In Thyatira laten de duivelse geesten, verzinnebeeld door Jezabel de profetes, hun prooien de diepten van Satan kennen. (Op. 2:18-29) Maar dat doen ze op zo'n manier dat die mensen denken dat het de diepten Gods zijn! De auteur schrijft de verontrustende woorden:

> «« Door de bovennatuurlijke misleiding wordt het ultieme doel van het misleidende koninkrijk van Satan - totale macht over heel de wereld - 'volledig verwezenlijkt'. Misleiding van de wereld door een steeds dieper wordende duisternis; en misleiding van de [Rest]kerk door 'leringen' en 'manifestaties', zal tot een absoluut hoogtepunt komen aan het einde van deze bedeling. »» (p. 17)

Jessie Penn-Lewis (1861-1927)

Als we haar boek lezen blijken gevallen van bezetenheid veel meer voor te komen dan men denkt, zeker indien men het woord 'bezetenheid' neemt voor wat het werkelijk betekent, namelijk: 'de greep van boze geesten op een mens in elke denkbare graad'; want een boze geest 'bezit' elke plek die hij vasthoudt, ook al is het in zeer geringe mate, en zoals een spin eerst een basis zoekt voordat zij haar web weeft, zo werkt de boze geest vanuit dat ene plekje aan de versteviging van zijn greep op de hele mens. Kleine zonden, soms onbewust, want de geest is arglistig, kunnen zo uitgroeien en hele gebieden overstromen. De zonde van hoogmoed is wel de meest listige en dat geldt zeker voor vrome en overtuigde Christenen. Die kunnen net zo goed (gedeeltelijk) bezeten raken door boze geesten als anderen, omdat ze onbewust de voorwaarden hebben gecreëerd die daarvoor nodig zijn, wat samengaat met het accepteren van de demonische imitaties als zijnde de werkingen van God. Het gaat ook altijd samen met een verminderde alertheid ten aanzien van de eigen lichamelijke en mentale vermogens: het verstandelijk inzicht wordt aan kant gezet; er is een onvoldoende terugvallen op de gezonde leer en hetgeen de Bijbel ons te vertellen heeft. Zo ontstaan blinde plekken met soms desastreuze gevolgen.

Het komt aan op de onderscheiding van geesten. En Jessie Penn-Lewis helpt ons daarbij. Let wel, het boek is bestemd voor de rijpere Christenen. Daarom is het vooreerst gepubliceerd ten behoeve van de voorgangers en pastoraal werkers, maar het hoeft zich daar geenszins toe te beperken. De uitgever zegt in het voorwoord:

> «« Misschien kunt u zich voorstellen hoe ik met stijgende verbazing en toenemende blijdschap de hoofdstukken achter elkaar verslond. Steeds klonk het in mijn geest: 'Dit is het! Dit heb ik ook ervaren!' Ik stond versteld van het feit dat 'goddelijke' ervaringen in de menselijke 'geest', die het gevolg zijn van de doop met de Heilige Geest, meer dan honderd jaar later (nadat hun boek geschreven

> was) nog op precies dezelfde wijze door boze geesten geïmiteerd worden in ziel en lichaam om zondoende toegang te kunnen krijgen tot de kinderen Gods. Omdat het boek de imitaties van de werkingen van Gods Geest zo exact en gedetailleerd beschrijft, en er tot op de dag van vandaag geen ander boek verschenen is, dat deze dingen zo duidelijk openbaart en verklaart, kan ik niet anders dan uiting geven aan mijn bewondering voor de auteurs. Zonder dit boek zou ik waarschijnlijk nooit de misleiding in mijn eigen leven hebben ontdekt. »»

Onwetendheid

En ik beaam: zelden heeft een boek zo'n indruk op mij gemaakt als dit. Ten eerste omdat het schokkend is hoe welmenende Christenen het slachtoffer kunnen worden van demonische inspiraties, en ten tweede omdat het een theologisch veld openlegt ten aanzien van de geestelijke wetten van het Christen-zijn dat tot nog toe overwoekerd was, een veld vol braamstruiken. Hoe is het mogelijk, vroeg ik mij af, dat deze waarheden ons nooit zijn toevertrouwd? Anders gesteld: hoe is het mogelijk dat de kennis hieromtrent is ondergesneeuwd, want we hoorden het niet omdat de kennis ontbrak. Ongetwijfeld was de Christenheid in de begintijd zich hier terdege bewust van, in ieder geval de Apostel Paulus, zodat aan de opvattingen en ervaringen die de schrijfsters etaleren een solide schriftuurlijke basis kon worden gegeven. Die basis vinden we in het Nieuwe Testament. Immers, de uitstorting van de Heilige Geest heeft aan Gods plan met de wereld een nieuwe dimensie toegevoegd, die we niet op deze wijze kunnen terugvinden in de oudtestamentische bedeling.

De belangrijkste geestelijke wet van het Christen-zijn is dat God, die geest is, ons via onze geest inspireert. Gewoonlijk leidt God ons niet direct, maar indirect. Zegt de schrijfster (p. 102): *"Veel gelovigen denken dat de 'leiding' van God alleen tot hen komt in de vorm van een stem die zegt 'doe dit' of 'doe dat', of door een dwangmatige innerlijke aandrang of impuls, buiten de wil van de mens om."* Maar dat is niet de gewone gang van zaken. Gods wil volgen is geen automatisme, zelfs niet bij Jezus, die zegt: *"Niet mijn wil, maar uw wil geschiede."* (Mar. 14:36) Als de mens een zekere ingeving krijgt, waarvan de bron vaak onherkenbaar is – want God werkt met zachte hand – en die ingeving de instemming van de gelovige geniet (middels zijn vrije wil), dan gaat vervolgens het verstand daarmee aan de slag. De mens moet zelf heersen over zijn geest, ziel en lichaam; God doet dat niet voor hem, of in plaats van hem. De geest beoordeelt alles en wordt door niemand beoordeeld. Zij beoordeelt aldus de impulsen in het lichaam en is daar geen slaaf van. Het komt erop neer dat alle menselijke vermogens onder Gods leiding volledig benut worden en tot bloei komen. Hoe anders werkt de dominerende invloed van Satan! Zegt de schrijfster (p. 85): *"Alles zorgvuldig afwegende, willen wij sterk benadrukken dat het nooit veilig is om Gods aanwezigheid te 'voelen' met het lichaam, omdat het voor bijna honderd procent vaststaat dat het dan om een 'namaakaanwezigheid' gaat."* Gods aanwezigheid 'willen' voelen als kenmerk van de doop door de Heilige Geest is vaak het pad waarmee de duivel voor het eerst toegang tot iemand krijgt, aan gebiedsverovering doet, dat daarna tot nog meer gebiedsuitbreiding leidt.

Passiviteit

De verkeerde overgave aan de veronderstelde wil van God, leidt tot een toename van 'passiviteit'. Dat is het sleutelwoord: passiviteit. Een occult medium weet dat de stemmen alleen maar goed tot hem komen indien hij of zij zich ontledigt. Dat is ook het kenmerk van transcendente meditatie. Het zal er ten slotte toe leiden dat men een willoos instrument van de duivel wordt, terwijl men ten volle overtuigd is God te dienen.

De bekende professor in de natuurkunde Carlo Beenakker wordt geciteerd in “Geleerd en Gelovig” (een boek dat in 2015 op de markt kwam), waarin de natuurkundige Cees Dekker 22 geleerden interviewt over de God die hen inspireert. Beenakker omschrijft in zijn interview de godservaring als een *“resonantie”,* als iets dat *“van buiten komt”* en *“heel selectief”* is. Dat is wel heel onbijbels en gevaarlijk bovendien. Een bekende Nederlandse pater-Jezuïet zegt in een interview met Katholiek Nederland (nr 14, 3 april 2015), nadat hij Beenakker had geciteerd, dat bij hem de eerste godservaring een gevoel gaf dat er een zintuig werd aangesproken en dat hij die ervaring daarom zintuiglijk en intuïtief noemt. En gaat hij verder: *“Het was een onmiddellijk weten, eigen aan de godservaring en een kenmerk van de intuïtie, heel anders dan het verstandelijke weten dat geleidelijk via verstandelijke analyse ontstaat.”* Wat deze pater zegt kan, wanneer het een ervaring in de menselijke ‘geest’ is, heel goed kloppen. Een openbaring van Gods Geest in de menselijke geest resulteert immers in een ‘direct weten’ tot het verstand, terwijl wanneer het een pure ‘zielsberoering’ is, het niet klopt. Helaas leert men het verschil tussen ziel en geest meestal alleen door ervaring kennen, en vaak door schade en schande. Omdat hij Beenakker citeert ben ik bang dat die ervaring niet vanuit de geest is ontstaan. Natuurlijk, God is ook een gevoel dat van hart tot hart gaat, van ons hart naar Gods hart en andersom, te vergelijken met een hartsverbondenheid tussen familieleden.

God woont niet zó letterlijk in ons alsof Hij in ons op zijn troon zit. Wij richten ons immers niet naar binnen om Hem daar te aanbidden. Deze praktijk kan soms onbewust het gevolg zijn van een ‘doop met de Heilige Geest’ waarbij men zich sterk bewust wordt van zijn inwoning. Dat kan somtijds zelfs leiden tot monomanie (een soort ideefixe). De God van hemel en aarde woont in ons door zijn Geest, op de wijze die Paulus beschrijft, als hij zegt dat hij de heiligen van Filippi in zijn hart draagt. (Fil. 1:7)

Overwinning op Satan

Samenvattend kan in de woorden van Penn-Lewis worden gezegd:

> «« Onwetendheid, satanische imitaties en passiviteit; dat zijn de drie pijlers waarop de vijand heimelijk zijn kastelen bouwt [een alternatieve betekenis van thyatira is Thya’s kasteel], om ze vervolgens ongemerkt te gebruiken en te bewaken. Maar de waarheid breekt zijn kastelen af. (…) Het is onze onwetendheid aangaande onze ware [zondige] toestand, ondanks het in ons aanwezige nieuwe leven van God, en ons blinde vertrouwen in onze veiligheid, zonder dat daar een goede reden voor is, dat ons blootstelt aan de misleiding van Satan. Hij kan ons misleiden **juist omdat wij er zo zeker van zijn dat hij ons niet misleiden kan**. »» (p. 138, 144)

Over hoe dit soort kastelen kunnen worden afgebroken staan in het boek uitgebreide richtlijnen. Het is daarom ook een belangrijk therapeutisch boek.

Dit is aanbevelenswaardige lectuur, maar het is geen lichte stof, dat heeft u inmiddels begrepen. Het is een belangrijk boek dat de tand des tijds weerstaat en daarom ben ik wel blij dat het in zo’n goede vertaling op de Nederlands sprekende markt is gekomen.

Over de Werking van de Geest in een zuivere Opwekking

In de recensie wordt het volgende aangehaald en becommentarieert:

«« Een zuivere opwekking is niets minder dan de volle werking van goddelijke kracht, minus zonde en Satan; het is geen koud 'geloof' maar leven, en de uitwerking is geestelijk en niet verstandelijk. Met dat laatste wil Jessie Penn-Lewis zeggen dat het verstand subsidiair is aan de geest. De geest is primair, niet het verstand. Het verstand overweegt en beredeneert wat de geest aanreikt, en moet dat ook doen, die in communicatie staat met Gods Geest. »»

Over de werking van de Geest weet het Boek der Waarheid interessante dingen te zeggen, die ik u niet wil onthouden, met name in de boodschap van 5 januari 2014:

Mijn zeer geliefde dochter, als het Vuur van de Heilige Geest iemands ziel binnenkomt, dan is de eerste reactie er een van tranen. De tweede reactie is er een van verbazing. De derde reactie is het besef dat iets buitengewoons – een innerlijk begrijpen van Gods Waarheid en al wat Hij verlangt – die bepaalde ziel heeft overvallen. Plots is er een vrede neergedaald, alsook een doordringend begrijpen van het mysterie van Gods Bestaan – van de Liefde Gods. Al wat overeenkomstig Gods Woord is wordt duidelijk.

Enkel diegenen die hun wil aan God hebben overgeleverd en alle menselijke trots en intellect hebben laten varen en deze dingen aan Hem hebben geschonken zijn in staat deze gave van de Heilige Geest te ontvangen. Al rest maar een greintje trots in de ziel, dan zal de Heilige Geest er nooit binnengaan.

Enkel diegenen die waarlijk geloven dat God almachtig is en dat de mens niets voorstelt en onwaardig is voor Hem te staan, kunnen hun wil overgeven. Enkel diegenen die bereid zijn alles te doen wat van hen verlangd wordt, om overeenkomstig zijn Woord de Heilige Wil van God te volbrengen, kunnen de gaven ontvangen om het Woord te verkondigen dat echte invloed zal hebben.

Eenieder die de Waarheid beweert te verkondigen en zegt dat hij door de Heilige Geest wordt geleid, zal nooit op eigen grootheid prat gaan. Hij zal nooit de aandacht op zijn gaven trekken, zijn talenten, zijn kennis, zijn heiligheid of nederigheid. Want als iemand dat wel in Gods Heilige Naam doet dan werd hij niet gezegend door de Geest van Vuur – de Vlam die het mensenhart doet ontbranden, zodat hij met liefde op het Woord van God reageert.

Gedurende mijn tijd op aarde maakte Ik het voor jullie allen duidelijk dat wie zich boven Mij verheft, in de wildernis zal worden geworpen. Degeen die zich voor Mij vernedert zal verheven worden.

Jullie Jezus

Exorcisme
Een Rooms-Katholieke Traditie

Vaticaanstad, 3 maart 2006*: De hoofd-exorcist van het Vaticaan, de 74-jarige pater Amorth, herhaalde deze week zijn veroordeling van de boeken van Harry Potter. Amorth zei: "Je begint met Harry Potter, die een vriendelijke tovenaar lijkt, maar je eindigt bij de duivel. Er bestaat geen enkele twijfel dat de Vorst der Duisternis achter deze boeken verscholen zit." Volgens Amorth geraken de jonge lezertjes door het lezen van Harry Potter in de ban van magie. "Van daaruit is het nog maar een kleine stap naar Satanisme en de duivel."

20.78 – Don Gabriële Amorth

Deze Gabriële Amorth is niet de minste. Al 57 jaar priester (in 2011), is hij de numero uno exorcist binnen de Rooms-Katholieke Kerk. Alleen al in Rome lopen er zes rond. Hij is bovendien erepresident voor het leven van de Internationale Associatie van Exorcisten, die hij heeft helpen oprichten.[193)] Hij had zich nog nooit serieus in exorcisme verdiept toen hij op 6 juni 1986 door kardinaal Ugo Poletti als assistent van Don Candido Amantini werd benoemd, een befaamd exorcist. Deze Candido leerde hem de kneepjes van het vak. Een van de eerste stelregels is om ervan uit te gaan dat de patiënt aan een gewone lichamelijke of mentale stoornis lijdt. *"Ik heb in mijn exorcistische*

---

193) Sommigen zullen zich aan Don Amorth's Mariale theologie storen en de waarachtigheid van zijn missie daarom in twijfel trekken. Ik laat hem zelf aan het woord in een interview dat hij in juli 2002 aan Pater Dario Dodig gaf. De laatste vraag was: "Zou u ons een advies willen geven?", waarop Amorth antwoordde: "Het testament van Maria, haar laatste woorden die in het Evangelie geschreven staan, zijn tijdens de bruiloft van Kana gesproken: 'Doe alles wat Hij jullie zegt.' Onze Vrouwe leidt altijd naar Jezus. Dit is haar belangrijkste zorg: dat wij de woorden van Jezus in praktijk brengen."

dienst tienduizenden mensen geholpen, maar slechts een paar honderd waren echte gevallen van [volledige] demonische bezetenheid.”, vertelt Amorth. Daarom wordt iedere exorcist door een team van artsen en psychologen bijgestaan om de genezingspraktijk, want dat is het, in goede banen te leiden. Beide benaderingen gaan heel goed hand in hand – dat heet psycho-pastorale hulpverlening – omdat een mentale stoornis kan samengaan met een vorm van bezetenheid. Er zijn ongetwijfeld artsen die mensen doorverwijzen naar een exorcist, alhoewel hun namen mij onbekend zijn. Het doel is niet duiveltje pesten maar om mensen te genezen, hun lijden te verlichten en tot de ware vrijheid te brengen van de kinderen Gods. Dat laatste veronderstelt dat het vooral een werk van bekering is en op zijn minst een verdieping van het geloof inhoudt.

20.79 – Exorcisme, een zeer specifieke term

De exorcistische praktijk ligt diep verankerd in de Katholieke traditie. Het woord komt van het Griekse ‘exorcisein’ dat oorspronkelijk ‘nadrukkelijk vragen’ ‘bezweren’ of ‘eed afdwingen’ betekent. Jezus wordt zelf geëxcorceerd – bevolen om iets te doen – als de hogepriester tijdens de rechtzitting tegen Hem insisteert: *“Ik ‘**bezweer**’ U bij de levende God dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God.”* En opnieuw komt deze uitdrukking voor in Handelingen 19:13. Een exorcisme is geen gebed tot God, maar een opdracht aan de Duivel in Naam van God. In modern taalgebruik is een bezwering iemand smeken, of een eed afleggen of met een vloek dreigen. In het ritueel van 1614, speciaal voor priesters ontworpen, geeft de exorcist onder de titel ‘Exorcisme’ de demon het strenge bevel om te vertrekken: *“Exorcizo te, immundissime spiritus (...) in nomine Domini nostri Jesu Christi!”* (ik drijf je uit, onreine geest, in de Naam van onze Heer Jezus Christus). Daarin staan ook andere gebiedende termen gericht tot de demon, zoals ‘da locum’ (trek terug), ‘exi’, ‘discede’ (verwijder, wijk, ga weg, vertrek), terwijl het herziene ritueel uit januari 1999, getiteld “De Exorcismis et Supplicationibus Quibusdam” (van bepaalde uitdrijvingen en smeekbeden), smeekbeden zijn die tot God zijn gericht en geen exorcismen zijn in de zin van het geven van bevelen aan een demon en daarom zijn ze ineffectief, hoewel niet helemaal, omdat beide riten kerkelijk zijn vastgesteld op basis waarvan ze heilbrengende genaden verkrijgen. Pater Vincent Lampert, een bekende Amerikaanse exorcist, gebruikt beide. Hij zei: *“Ik probeer eerst de ene en als het echt moeilijk wordt gebruik ik die uit 1614.”*

Na het Tweede Vaticaans Concilie werden de term en functie van een exorcisme voorbehouden aan het priesterlijk ambt en mocht alleen een bisschop een exorcist benoemen. Dit hield in: geen exorcist geen exorcisme. Dit bleek de plank mis te slaan. Bij niet-priesterlijke bediening placht de Roomse theologie te spreken over (duivel)-uitdrijving en bevrijding of afscherming van kwade invloeden die met demonie te maken hebben. In die zin is elk gebed een vorm van exorcisme, een afscherming, ook voor onszelf. Niemand is gevrijwaard van de duivelse valstrikken en daarom was dit een verstandige aanpak. Door deze toch wel verontrustende werkelijkheid van de duivel die roet in het eten gooit, bevat het Onze Vader een exorcisme: *“Onze Vader die in de Hemel zijt (...)* vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren en *verlos ons van de boze (door ons bloot te stellen aan de verleidingen van den boze), maar verlos ons van den Boze.”* (Mt. 6:13)

Een exorcisme is uitsluitend werkzaam indien dat samengaat met de juiste geloofsinstelling van boete en berouw en goede voornemens. (Vandaar dat *“vergeef ons onze schulden”* voorafgaat aan de uitdrijving zelf. Ja, *“verlos ons van den Boze”* is ook een exorcisme!) Na het exorcisme komen andere aspecten aan bod die te maken hebben met de gevolgen van onze bekoringen en dan begint de genezing. Het Kruis van Dozulé was als een exorcisme voor de gehele wereld bedoeld. Eerst de constructie van het Kruis (als een exorcisme werktuig) en daarna moesten Gods herstellende genaden

aan bod komen. En zoals bekend weigerde de Kerk de bouw voor te bereiden. Daarom zegt Jezus tijdens de achtste verschijning van Dozulé: *"Wanneer dit Kruis op de aarde verhoogd is, zal Ik alles tot Mij trekken."* (12 juni 1973)

Natuurlijk, het exorcistisch gebed van het 'Onze Vader' is een doorn in het oog van Lucifer. Daarom moest dit gebed successievelijk worden ondermijnd. Eerst moest 'den Boze' vervangen worden door het onzijdige 'het kwade'. In de Statenvertaling (1637) staat het als volgt: *"verlos ons van den boze"*. In de King James versie (1611): *"the evil one"*, maar in de Franse vertalingen staat onjuist *"du mal",* terwijl het had moeten zijn 'du malin'. Jammer, een gemiste kans tijdens de Nederlandse aanpassing van het gebed uit 2016 om dat te corrigeren. Of heeft men dat met opzet verzuimd? Ja, want in religieuze kringen is het niet bon ton om over de duivel te spreken als zijnde een reële tegenwoordigheid. Als wij dit bidden, bidden wij om ons van de Bekoorder te verlossen, die dikwijls ook via mensen werkt om ons te bestoken. We bidden daarmee niet om zelfbeheersing, alhoewel dat ook een goed gebed is, maar dat wordt hier niet gebeden.

Eind 2016 heeft een Vlaams-Nederlandse bisschoppelijke commissie een nieuw Onze Vader gebed ingevoerd dat overal gebeden moest worden. Het woord bekoring werd daarin vervangen door beproeving, wat een gotspe is. Dat hebben de bisschoppen ons aangedaan, en de Protestanten zijn braaf meegegaan. De Bijbel staat vol van beproevingen. Daarvan moeten we niet verlost worden maar die moeten we doorstaan. Als mijn auto een lekke band krijgt word ik beproefd en onderga ik de bekoring om te gaan vloeken. Dat zijn dus twee verschillende dingen. Bekoring probeert aan te zetten tot het plegen van zonde. De Roomse Catechismus zegt daarover: (Hfst. 15:11)

> «« Men zegt dat wij in de bekoring geleid worden, als wij onder de bekoring bezwijken. We zijn vatbaar voor bekoring nadat de bekoring eerst een verandering in ons teweeg heeft gebracht [vanuit een toestand die daartoe een vruchtbare bodem vormde], waarna wij in het kwaad vallen waartoe de Bekoorder [de duivel] ons aanzet. Op die wijze wordt niemand door God bekoord, want God is voor niemand oorzaak van zonde, integendeel. De Apostel Jacobus zegt: *"Niemand zegge in de bekoring: ik wordt door God bekoord. God immers kan niet door kwaad worden bekoord."* (Jac. 1:13) »»

Er bestaat nog een ander uitdrijvingsgebed. Dit werd in 1886 in de Katholieke Kerk ingevoerd. Na het Tweede Vaticaans Concilie werd het eerst facultatief afgeschaft en daarna over de gehele linie, waarvan het Boek der Waarheid in de boodschap van 7 mei 2012 zegt: *"De Heilige Aartsengel Michaël is de beschermer van de Kerk tegen Satan. Die [kwade] krachten onder jullie wisten dat. Dat is de reden waarom al de gebeden die zijn hulp inriepen vóór de Heilige Mis werden afgevoerd."* De invoering in 1886 was te danken aan Paus Leo XIII. Op zekere morgen werd hij tijdens het dankzeggingsoffice door iets gefixeerd, wellicht een visioen of ingeving. Na een tijd stond de paus vastberaden op en schreef neer: *"Heilige aartsengel Michaël verdedig ons in de strijd, wees onze beschermer tegen de aanvallen en listen van de duivel. Wij smeken u ootmoedig dat God hem zijn macht doe gevoelen. En gij, vorst van de hemelse legerscharen, drijf Satan en de andere boze geesten, die tot verderf van de zielen over de wereld rondgaan, door de Goddelijke kracht in de hel terug. Amen."* Het mag natuurlijk geen magische formule zijn. (Hand. 19:13-18) Er is meer nodig. Kijk maar naar de brief aan de Efeziërs 6:10-18, waar sprake is van de geestelijke wapenrusting.

20.80 – De Protestantse Traditie

Mij werd door "Profetisch Perspectief" gevraagd, een Protestants blad dat onder "Christenen voor Israël" valt, om een overzicht te geven van de exorcistische praktijk binnen de Rooms-Katholieke Kerk omdat binnen dat instituut het excorcictaat altijd een rol

heeft gespeeld. Het zij toegegeven dat het in de laatste driehonderd jaar steeds verder op de achtergrond is geraakt totdat het in de 19e eeuw nauwelijks meer bestond. Zo'n vijftig jaar geleden heeft het een voorzichtige come-back gemaakt. Calvijn (1509-1564) heeft voor zijn part duiveluitdrijving niet opgenomen in zijn leerstellingen en zijn afkeuring uitgesproken over deze praktijk binnen de Roomse Kerk die - dat moet gezegd worden – in zijn tijd een aantal onchristelijke elementen bevatte die er in de Middeleeuwen in waren geslopen. Calvijns afwijzing verklaart misschien waarom de praktijk van duiveluitdrijving en ontbinding van geestelijke machten altijd op grote weerstand heeft gestuit binnen vooraanstaande Protestantse kringen, ondanks dat het zeker geen onbijbels gegeven is. Het schijnt dat de wind nu aan het draaien is. Luther handhaafde aan het begin van zijn missie alleen nog het klein exorcisme dat vooral van toepassing was bij de doopplechtigheid, een gebruik dat terugging tot aan het begin van de derde eeuw.[194)] Een uitzondering op deze kerkelijke houding vormde de Lutherse predikant Johann Cristoph Blumhardt (1805-1880), die zich bezighield met gebedsgenezing en in het Zwarte Woud werkte in Duitsland.[195)] Hij hield zich intensief bezig met duiveluitbanning bij onder andere het bekend geworden meisje Gottliebin Dittus. Sommigen beschouwen dit incident als het begin van deze bediening in pinksterkringen en bij charismatici. In Nederland hebben wij in 1995 een opmerkelijk geval van uitdrijving gekend bij een jonge moeder dat beschreven staat in het decembernummer van "De Heilsfontein", een Pinkster evangelisatieblad dat altijd vol stond met bekeringsverhalen (het blad is inmiddels opgeheven). Dit onmiskenbare geval van duiveluitdrijving was zo opmerkelijk omdat de bijeenkomst die tot de uitdrijving leidde in eerste opzet was bedoeld als een alledaags pastoraal gesprek en de voorganger, voordat het gesprek begon, helemaal niet aan bezetenheid dacht en zeker niet aan uitdrijving; opmerkelijk ook, omdat het zo snel ging. Na de duiveluitdrijving gaf hij de goede raad mee: *"De duivel laat zijn prooi niet zomaar los. Je moet je nu laten vullen met de dingen van God en je daarmee bezig houden!"*

20.81 – Hoe ons tegen het occulte te beschermen

Door de populariteit van alles wat direct of indirect met het occulte te maken heeft en daar lustig mee om te springen, is een groeiende groep mensen verstrikt geraakt in demonie met al zijn uitingsvormen en gradaties. De toenemende fascinatie voor het occulte ligt in het verlengde van de algemene geloofsafval. Wij, de maatschappij heeft het aan zichzelf de wijten. Onze geloofsbeleving is als afwaswater geworden, klaar om te worden weggespoeld. Nederland, ontwaakt! We hebben schoon water nodig en nieuw wasmiddel, gratis te bekomen - dankzij het Bloed van het Lam.

Uri Geller

De rage lijkt begonnen te zijn in de jaren zeventig met het publiciteitscircus van de lepel-buigende Uri Geller, de zesde telg uit een gezin waarin al zijn oudere broers en zusjes door abortus waren weggehaald, waar hij ruiterlijk voor uitkomt. Dit is een niet

194) Het klein exorcisme, die direct aan de doop vooraf gaat, is een korte ceremonie, dat in de meeste gevallen als een pure formaliteit kan worden beschouwd om de laatste resten van demonische gebondenheid te verbreken voordat voor de volwassen bekeerling het moment aanbreekt van het nieuwe leven in Jezus Christus. Indertijd was bij de kinderdoop ook duidelijk sprake van een exorcisme, maar na de hervorming van de riten binnen de Rooms-Katholieke Kerk, na het laatste concilie, is deze formule sterk afgezwakt.

195) Boeken van Blumhardt zijn nog steeds te koop, zoals: "Dein Glaube hat dir geholfen. Die Heilung von Kranken durch Glaubensgebet", en "Sieg über die Hölle".

onbelangrijk detail omdat door het herhalen van zo’n gruweldaad de deur wordt opengezet voor demonische invloeden. Het koppig volhouden van zware zonden is als een permanente invitatie aan de boze om zijn intrek bij je te nemen, waarmee niet gezegd wordt dat dit ook altijd de oorzaak is van bezetenheid. Waarom iemand bezeten raakt, blijft vaak een raadsel. De Katholieke Kerk waakt ervoor om met de beschuldigende vinger te wijzen als zou de bezetene altijd schuld hebben aan zijn ellendige toestand. Dat is vroeger wel eens anders geweest! Dat de wijd en zijd toenemende occulte gebondenheid niet losstaat van de wettelijk gesanctioneerde zedeloosheid, ja dat staat als een paal boven water.[196)] Immers, occulte gebondenheid is de normale gang van zaken (u leest het goed), die alleen doorbroken wordt als het maatschappelijk bestel op God is gericht. Dat betekent in zijn eenvoudigste vorm dat het leven is ingericht volgens de waarden die ons in de Tien Geboden worden voorgehouden. Zoals uit de geschriften van de vroege kerkvader Tertullianus (ca.160 - ca.225) blijkt werd in de vroege Kerk het excorcisme ook toegepast op het sociale leven, dus niet alleen op individuen, dat toen, zoals nu, verpest was met afgoderij en verderfelijke gewoonten. *“Want”*, zegt Paulus, *“wij strijden niet tegen vlees en bloed maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van de wereld, behorend tot de duisternis van deze eeuw, worstelend tegen kwaadaardige invloeden van een hogere orde dan de onze.”* (Ef. 6:12)

Op de achterkant van de Benedictusmedaille staat “V R S N S M V - S M Q L I V B”, en dat betekent: “Vade retro Satana! Nunquam suade mihi vana! Sunt mala quae libas. Ipse venena bibas!”

Ga weg Satan! Verleid mij niet met jouw ijdelheden! Wat je aanprijst is slecht. Drink je eigen venijn !

Vanaf eind 2010 heeft een Ierse dame onder het pseudoniem van Maria Divine Mercy (MDM), vertaald Maria van de Goddelijke Genade, van Jezus Christus boodschappen ontvangen naar het thema van De Waarschuwing, ook wel gekend als Het Innerlijk Licht. Zij liet weten dat deze gebeurtenis nabij was, die al vijftig jaar eerder was voorspeld aan vier kleine kinderen van het Spaanse gehucht Garabandal. De boodschap van 6 nov. 2011 ging over demonische bezetenheid:

> «« Velen spreken over demonische bezetenheid alsof dat eenvoudig kan worden vastgesteld. Zoveel van mijn kinderen zijn door Satan bezeten. Demonische aanwezigheid hoeft niet samen te gaan met een hoop kabaal. Als een van mijn kinderen eenmaal bezeten is, kan die zich daar heel moeilijk aan onttrekken. Deze arme kinderen zullen door de sluwheid van de Kwade en diens manipulatieve besmetting weer andere zielen aansteken. En zo gaat het verder.
>
> Het kwaad wordt meestal als iets goeds getoond. Het is moeilijk te onderscheiden, maar er is een duidelijk signaal. De opstelling en daden van een geïnfecteerde ziel zullen in principe nooit bescheiden zijn. Ruimhartigheid past daar niet bij. Misschien doen ze zich royaal voor, maar dat is dan altijd met een bijbedoeling, en tenslotte willen ze iets gedaan krijgen wat niet goed aanvoelt.
>
> (…) Denk aan Satan en zijn boze werken als een besmettelijke ziekte. Neem iedere voorzorg om te voorkomen dat je in aanraking komt met personen die met deze ziekte zijn besmet. Als je geen keus hebt zoek dan je toevlucht tot wijwater, een gezegend crucifix en een St Benedictus medaille. Die zullen deze demonen

---

196) Als tekens van occulte gebondenheid als maatschappelijk gegeven kijk ik naar de statistieken van zelfmoord, drugsgebruik en verkoop van anti-depressiva, let ik dus op tekens die wijzen op wanhoop, doffe uitzichtloze somberheid, onuitsprekelijk, die elk geloof in een liefhebbende God uitdooft.

> op afstand houden. Mijn kinderen, in deze tijden moeten jullie jezelf en je woning met gezegende objecten omgeven. Velen willen niet graag met zulke dingen worden gezien omdat ze bang zijn te worden uitgelachen. Die zullen jullie thuis bescherming bieden en een grote steun zijn tijdens het bidden. Denk eraan dat de demon niet alleen in de Hel leeft, maar dat zijn rijk nu stevig op aarde is gevestigd. Gebed is het enige dat hem angst inboezemt en van zijn kracht ontdoet. »»

Als bescherming tegen zijn doortrapte bewind hebben we niet alleen de medaille van Sint Benedictus, maar ook het devotionele scapulier. Het 'monastieke scapulier' verscheen voor het eerst, misschien al in de 7e eeuw na Christus in de Orde van Sint Benedictus, als een groot bruin gewaad. Het 'devotionele scapulier' is een klein object dat dient als een soort schild tegen de pijlen van de boze. Ergens in de 11e eeuw evolueerde het monastieke scapulier in het devotionele scapulier om onder de impuls van de Franse Revolutie, die fel antichristelijk was, uiteindelijk te worden gereduceerd tot een stuk stof van een paar centimeter. Tegenwoordig worden de kleine devotionele scapulieren door leken gedragen en bestaan ze meestal uit twee kleine rechthoekige stukken stof, hout of gelamineerd papier van een paar centimeter groot, waarop religieuze afbeeldingen of tekst staan. Deze worden verbonden door twee smalle banden met één deel op de borst en het andere op de rug. Het wordt meestal door een priester toegekend met een reeks toezeggingen van de ontvanger. In 1883 verklaarde Paus Leo XIII in "Misericors Dei Filius" dat het dragen van het kleine devotionele scapulier de drager recht gaf op het verkrijgen van de aflaten die bij de orde horen. De Katholieke Encyclopedie vermeldt 16 kleine devotiescapulieren die door de Roomse Kerk zijn goedgekeurd, om er een paar te noemen: het witte scapulier van Onze-Lieve-Vrouw van Losgeld (1218), het bruine scapulier van Onze-Lieve-Vrouw van de Berg Karmel (1250), het rode scapulier van de Passie (1846), het Witte Scapulier van het Onbevlekt Hart van Maria (1877), het scapulier van St. Benedictus (1882), het scapulier van het Heilig Aanschijn (1885).

Nu we op de drempel staan van een hernieuwde vervolging van al wat Christelijk is heeft het Boek der Waarheid op 18 juli 2013 de Medaille van de Verlossing aangekondigd, met de volgende boodschap van de Gezegende Moeder, de Moeder van de Verlossing:

> «« Ik wil mijn beeltenis laten maken en een medaille laten slaan waarop ik aan de ene kant sta afgebeeld met de zon achter mijn hoofd en waar op mijn hoofd twaalf sterren zitten, vervlochten in een doornenkroon. Op de achterkant van de medaille wil ik het Heilig Hart van mijn Zoon afbeelden met de Twee Zwaarden van Verlossing, die aan weerszijden gekruist zijn. De Zwaarden des Heils zullen een tweeledig doel hebben. Het eerste zwaard zal het beest doden waar ik op de Laatste Dag de autoriteit heb ontvangen dit te doen. Het andere Zwaard zal de harten van de meest verharde zondaars doorboren en zal het Zwaard zijn waarmee hun zielen gered worden. Iedereen die deze medaille ontvangt moet een gebed zeggen voor de Gift van Bekering (kruistochtgebed 115): *"O Moeder van Verlossing, bedek mijn ziel met uw tranen van Verlossing. Bevrijd mij van twijfels. Verhef mijn hart, zodat ik de Aanwezigheid van uw zoon zal voelen. Breng mij vrede en troost. Bid dat ik werkelijk bekeerd wordt. Help me om de Waarheid te aanvaarden en mijn hart te openen om de Barmhartigheid van uw Zoon Jezus Christus, te ontvangen. Amen."* »»

Het Boek der Waarheid zegt ook, elf dagen later: *"Net zoals heilige medailles met Gods Kracht bescherming bieden vanuit de Hemel, zal het merkteken van het beest [geïntroduceerd door de Antichrist] de dood met zich meebrengen – de dood van de ziel en de dood door een verschrikkelijke ziekte. Degenen die dat weigeren zullen zich moeten verbergen en daartoe voorbereiden."* Er is ook het Scapulier van het Zegel van

de Levende God (zoals hier afgebeeld), aangeboden op 20 febr. 2012. Maar pas op, er zal een vorm van rozenkranskralen worden gecreëerd om de nieuwe, binnenkort uit te roepen, unie van wereldkerken te verafgoden. De nieuwe wereldreligie zal worden gevierd met het adopteren van heilige gebedenboeken, medailles, scapulieren, rozenkranskralen, kruisen, en ze te ontheiligen tot talisman. (boodschap van 8 okt. 2013) En op 19 oktober: *"Wanneer Jezus' afbeelding verdwijnt en niet meer te zien is en wanneer heilige Kruisen, heilige Bijbels, missaletten voor de H. Mis, rozenkranskralen, medailles, scapulieren en Benedictijnse Kruisen niet meer te vinden zijn, dan zult u weten dat de heerschappij van het beest begonnen is."* En op 20 januari 2014 zegt het Boek der Waarheid:

> «« God wil elke persoon van elk geloof redden en ook degenen die het bestaan van Hem en zijn Zoon Jezus Christus ontkennen. Daarom moeten mensen van elke leeftijd, elke cultuur en elke denominatie een Medaille van Verlossing krijgen. Iedereen die een medaille krijgt, zelfs als die niet kan worden gezegend, krijgt een buitengewoon geschenk. Spoedig daarna zal God ze een genade inprenten, een inzicht in hun eigen hulpeloosheid en een besef van Gods Almachtige Liefde. (...) Maak niet de fout deze medaille af te wijzen, want hij is voor de hele wereld en er zullen vele wonderen mee verbonden zijn. »»

20.82 – Veel vraag naar exorcisten maar weinig aanbod

Het deksel is van de put waardoor vele kwade geesten uit de afgrond worden vrijgelaten (Op. 9:2) en de vraag naar exorcisme stijgt navenant. In 1985 waren er twintig door de Kerk benoemde exorcisten in Italië. Nu zijn het er meer dan driehonderd. Maar dat is Italië. Zegt Gabriële Amorth: *"Er is veel vraag naar exorcisten, maar de bisschoppen willen ze liever niet benoemen. In veel landen - Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Portugal en Spanje - zijn geen Katholieke exorcisten, en van de honderd door bisschoppen benoemde exorcisten in Frankrijk geloven slechts vijf in de duivel en doen aan exorcisme. Alle anderen sturen hun mensen linea recta naar de psychiater. Dit alles is een echt schandaal."* [197)] Momenteel zijn er in Nederland (in 2006) een drietal benoemde exorcisten aan het werk. Daar wordt geheel volgens de instructies van het Vaticaan geen ruchtbaarheid aan gegeven omdat men huiverig is voor sensatiezucht. Te hopen valt dat als iemand bij het bisdom een exorcist zoekt hij daarnaar wordt doorverwezen. Dat is niet zo vanzelfsprekend, zelfs niet in een land als Italië.[198)]

De ook in Protestantse kringen bekende Pater Amadeüs uit het trappistenklooster in Tegelen, is in 2003 naar hogere sferen vertrokken. Eén van zijn gevleugelde woorden was: *"Ik doe niet zelf aan exorcisme, er is maar één exorcist en dat is Jezus."* Hij stond bekend om zijn tolerante houding ten aanzien van andersdenkenden en was niet te beroerd om met Protestanten samen te werken, en hij werd door hen gewaardeerd. Opvallend is hoe hij tot zijn bediening is gekomen. In de tijd toen Uri Geller furore maakte, kwam hij in aanraking met de Katholieke charismatische vernieuwingsbeweging in Nederland.

---

197) Interview met Pater Amorth in 30Giorni, 29-6-2001, door Stefano Maria Paci.

198) In Brugge, waar schrijver dezes woont, vertelde een wijkagent dat een mevrouw aan twee collega's van hem had verzocht een exorcisme bij haar te doen. Kennelijk had zij te weinig respons gekregen van de plaatselijke bisschop. Zijn collega's hebben toen nogal lacherig een exorcisme gedaan, natuurlijk zonder succes. Vervolgens hebben ze deze wijkagent gevraagd of hij zich hiervoor wilde inzetten omdat ze wisten dat hij gelovig was. Deze keer lukte het wel.

«« Het was een moment van herkenning (schrijft Peter de Bruijne in zijn interview) [199) – want Johannes van der Staaij, zoals zijn burgerlijke naam luidt, had bij zijn intrede in het klooster in september 1945 al verschillende belangrijke godservaringen gehad. Maar na ontmoeting met mensen als dominee Van Dam [200) en andere geestelijke leiders uit de charismatische beweging werden de latente gaven die God hem gegeven had, pas werkelijk actief. Amadeüs verzucht: *"Er zijn maar weinig priesters die nog weten dat ze van God de bijzondere opdracht en autoriteit hebben gekregen om mensen te zegenen en te bevrijden van duivelse machten. En als ze het al weten gebruiken ze die volmacht niet. Intussen gaat Satan woedend rond om mensen aan zich te binden en te verslinden. Ik maak me grote zorgen over de zwakheid van de Kerk en over het gemak waarmee exorcisme wordt weggewuifd als iets uit vroeger tijden. Ik geloof in het officiële ambt van exorcisme dat ons bij de priesterwijding is meegegeven. Maar ik geloof ook in het priesterschap van alle gelovigen. Dat houdt in principe in dat iedere Christen gebruikt kan worden in de strijd tegen demonen [maar ze moeten niet de priesterlijke riten gebruiken]."* »»

Deze opvatting sluit aan bij het laatste hoofdstuk van Markus. Daarin zegt Jezus dat gelovigen kunnen worden herkend aan het uitwerpen van demonen. Angst voor 'den boze' is nooit van God en stelt de duivel alleen maar beter in staat het werk van God te

199) Interview met Pater Amadeüs in Opwekking Magazine, juni 2001, door Peter de Bruijne. Zeer instructief! Te vinden onder "www.bemoediging.net" (rubriek 'verhalen' onder 'Er is maar één exorcist en dat is Jezus').

200) Ds. W.C. van Dam uit Rotterdam stond bekend om zijn boek: "Demonen eruit, in Jezus' naam!" – uitgeverij Kok te Kampen (ISBN 90 242 0335 X) # 1974.

dwarsbomen. Een angstvallige weigering om ook maar iets over zijn werkzaamheid te horen of de schriftuurlijke plaatsen te bestuderen over de aanwezigheid van demonen in en om de mensen, is een eerste aanwijzing van demonische gebondenheid. Ten aanzien van de houding van priesters zei Gabriële Amorth nog het volgende: *"Normaal geloven de priesters zeer weinig in de buitengewone actie van Satan. Als een bisschop hen voorstelt een exorcisme te doen, zijn ze bang, alsof ze denken: 'Als ik de duivel met rust laat, zal hij mij ook met rust laten. Als ik tegen hem vecht, zal hij mij aanvallen.' Dat is verkeerd. Des te meer wij de Satan weerstreven, des te banger wordt hij van ons."* [201)] Juist daarom mag het als een gunstige ontwikkeling worden gezien dat exorcisten pur sang steeds meer geneigd zijn om met leken samen te werken vanuit de Katholieke charismatische beweging die dan een actieve rol krijgen toebedeeld. Pater Rufus Perea uit Bombay heeft een vereniging opgericht voor exorcisten en leken om in die gevallen te helpen waar een bisschoppelijk mandaat ontbreekt, een initiatief waar de kerkelijke hiërarchie niet onverdeeld gelukkig mee is.

De Engelse evangeliste Jessie Penn-Lewis weet het hoe en waarom uit te leggen van het feit dat in onze moderne tijd de Roomse geestelijkheid en de Protestantse voorgangers zo weinig oog hebben voor de geestelijke dimensie van ons bestaan, het zelfs afwijzen. Zij heeft in 1912 een baanbrekend werk gepubliceerd over de strijd tussen Christus' volgelingen en zijn tegenstander, de wereldheerser van dit tijdsbestek. Dat werd in samenwerking met Evan Roberts geschreven en heet "War on the Saints". Het is enig is in zijn soort. Het gaat over de werkingen van Satan en zijn demonen, die om verschillende reden een greep kunnen hebben op Christenen, zelfs indien ze God naarstig zoeken. Als ze geen weet hebben van de werking en wijzen van de Boze vormen ze een des te makkelijker prooi. Dit boek is nadrukkelijk voor de eindtijd-christenen bestemd, want de eindtijd groeit naar een climax toe van openlijke strijd tussen de machten van de Boze en Gods getrouwen. Het is dus een buitengewoon belangrijk boek, want dat is de tijd waarin we leven! Er bestaat een Nederlandse vertaling van, dat in 2014 door Uitgeverij Maatkamp op de markt is gebracht als "Oorlog tegen de Heiligen" met de ondertiteling: "Een leerboek over het werk van misleidende geesten onder de kinderen Gods". Over deze strijd zegt zij het volgende:

> «« Mozes, de man die God van aangezicht tot aangezicht kende, en er was ook Christus, de eniggeboren Zoon des Vaders door God naar deze wereld gezonden. Dezen onderkenden het bestaan van Satan en de boze geesten wereld. Elk van hen rekende drastisch met ze af als ze bij mensen waren binnengedrongen om ze totaal te onderwerpen, en ze vochten tegen die rebellen die zich actief tegen God te weer stelden. Als we in vogelvlucht de geschiedenis van de vroege Kerk aanschouwen, vanaf de tijd van Christus tot aan het ontstaan van het Boek Openbaring en de dood van de Apostel Johannes [aan wie we het Boek Openbaring te danken hebben], dan zien we dat Gods kracht zich in verschillende gradaties in de Christelijke gemeenschap openbaarde, en dat de leiders [de priesters] in eerste instantie van de realiteit van boze geesten afwisten en met ze afrekenden.
> Deze periode gelijkt in veel opzichten op de Mozaïsche van de oude bedeling. Maar allengs wonnen de machten der duisternis terrein, en met tussenpozen, uitzonderingen daargelaten, bezweek Christelijke gemeenschap onder hun macht [dus ook die van de Roomse Kerk]. Deze ontwikkeling zwol aan tot aan het donkerste uur van haar bestaan – de periode omvattend die wij als de kerk in de middeleeuwen kennen – toen alle zonden die Gods kinderen begingen onder de bedrieglijke werkingen van Satans geesten weer net zo wijdverbreid waren als in Mozes' dagen toen hij op Gods bevel decreteerde: *"Onder u zal er niemand worden aangetroffen, die… waarzeggerij pleegt, geen wichelaar, uitlegger van*

201) Interview met Pater Gabriële Amorth in "The Sunday Telegraph", 29-10-2000, door Gyles Brandreth.

voortekenen, of tovenaar, geen bezweerder, niemand die de geest van een dode of waarzeggende geest ondervraagt of die de doden raadpleegt". (Deut. 18:10-11) En nu, aan het einde van deze dispensatie, staande aan de vooravond van het Duizendjarig Rijk, zal zoals God het had bedoeld de Kerk van Christus opnieuw overeind komen en met kracht worden omkleed; maar alleen dán als haar leiders – net als onder de Mozaïsche oudtestamentische gemeenschap en Christus en zijn apostelen in de nieuwtestamentische – het bestaan van de boze geesten der duisternis onderkennen, en tegenover hen en hun werken dezelfde onverzettelijke en vijandige houding aannemen en [met de geestelijke middelen die God hen ter beschikking stelt] agressief oorlogvoeren.

Waarom de Kerk in de twintigste eeuw het bestaan en de werking van de kwaadaardige supernatuurlijke krachten niet heeft onderkend **kan alleen maar worden toegeschreven aan haar erbarmelijke toestand van geestelijk leven en geestelijke kracht**. Zelfs in de huidige tijd, waar het bestaan van boze geesten door de heidenen [als een normale levensomstandigheid] wordt erkend, ziet de missionaris of zendeling dat gewoonlijk als 'bijgeloof' en onwetendheid aan, terwijl de onwetendheid vaak aan de kant van de prediker ligt, die door de vorst der macht in de lucht (Ef. 2:2) voor de onthulling van de Satanische machten is verblind, die de Heilige Schrift ons op veel plaatsen aanreikt. »» (pp. 21-22)

Het Pentagram, symbool van de duivel

20.83 – Een beetje exorcisme kan nooit kwaad

Over exorcisme wordt binnen de Katholieke Kerk verschillend gedacht. In de handleiding uit 1999 staat dat geen exorcisme mag worden bedreven tenzij men zeker is dat de Boze aanwezig is. Amorth noemt dat belachelijk: *"Het is alleen door exorcisme dat de demonen zichzelf openbaren. Een onnodig exorcisme zal niemand kwaad doen."* In een van zijn boeken schrijft hij dat bij lichte twijfel zijn collega exorcisten het met elkaar eens zijn om al prevelend en in het Latijn een kort exorcistisch gebed te doen dat, indien toepasselijk, zijn uitwerking niet zal missen om meer zekerheid te krijgen, terwijl het degeen voor wie gebeden wordt niet onnodig verontrust.

Zoals Jessie Penn-Lewis aangeeft komen gevallen van bezetenheid veel meer voor dan men denkt, als men het woord ‘bezetenheid’ neemt voor wat het werkelijk betekent, namelijk, *“de greep van boze geesten op een mens in elke denkbare graad”*; want een boze geest ‘bezit’ elke plek die hij binnentreedt, ook al is het in zeer geringe mate; en zoals een spin eerst een basis zoekt voordat zij haar web weeft, zo werkt de boze geest vanuit dat ene plekje aan de versteviging van zijn greep op de hele mens. Kleine zonden, soms onbewust (want de geest is listig), kunnen zo uitgroeien en hele gebieden overstromen. De zonde van hoogmoed is wel de meest listige en dat geldt zeker ook voor vrome Christenen vanuit de gedachte dat ze niet kunnen worden misleid.[202)] Die kunnen net zo goed op sommige terreinen bezeten worden door boze geesten als anderen, omdat ze onbewust de voorwaarden hebben gecreëerd die daarvoor nodig zijn, wat vergezeld gaat met het accepteren van de demonische imitaties als zijnde de werkingen van God. Het gaat ook altijd samen met een verminderde alertheid ten aanzien van de eigen lichamelijke en mentale vermogens: het verstandelijk inzicht wordt steeds verder aan kant gezet; er is een onvoldoende terugvallen op de gezonde leer en hetgeen de Bijbel ons te vertellen heeft (daartoe is wel een zekere mate van geestelijke rijpheid en kennis nodig). Zo ontstaan blinde plekken met soms desastreuze gevolgen. Het soort bezetenheid waarbij verkeerde opvattingen vat hebben gekregen op het verstand, kan alleen maar worden opgeheven als het exorcisme samengaat met het in het verstand krijgen van de waarheid en de wil bepaalde gewoontes af te zweren, die destijds toegang hebben verschaft voor demonische beïnvloeding. Een pastorale begeleiding is in zo’n geval onontbeerlijk.

Het is pas tijdens het groot exorcisme zelf, dat soms uren duurt, dat men zekerheid krijgt of iemand zwaar bezeten is, al was het op grond van het feit dat de patiënt getuigt van de weldadige uitwerking daarvan. Hoe het ook zij, vroeg of laat moet de gluiperd zijn aard tonen, …en het kan er heftig aan toegaan! Pater Barrajon, een lid van de Legionairs van Christus, laat weten dat hoewel vooraf een morele overtuiging kan bestaan over zware bezetenheid, er geen absolute maatstaf is, want zegt hij: [203)]

> «« Het kwaad verbergt zich altijd. Het liegt vaak en wil zijn naam niet bekend maken. Franz Rosenzweig zei eens dat een naam geen geluid en rook is, zoals Goethe het noemde, maar woord en vuur. De naam Jezus betekent ‘God redt’. Isaac, Jacob, al deze namen hebben een bijzondere betekenis. En het vertelt altijd iets over wie de persoon is. Als ik mijn naam noem, zeg ik ook: hier ben ik. Geen enkele demon wil zijn naam zeggen. En bij het uiten van zijn naam wordt hem ‘met grote autoriteit bevolen’ (exorciso): *“Ga Weg! Eruit in Jézus' Naam!”* »»

---

202) Toen Jeanne d’Arc tijdens de rechtzaak, waarmee ze tot de brandstapel werd veroordeeld, de vraag kreeg: “Zijn uw stemmen uit de Hemel?” (een strikvraag), antwoordde ze: “Indien niet vraag ik God vergiffenis en vraag Hem mij op het rechte pad terug te brengen. Indien wel vraag ik God mij te behoeden en op het rechte pad te houden.” In “War on the Saints” zegt Jessie Penn-Lewis: “Het is ons blinde vertrouwen in onze veiligheid, zonder dat daar een goede reden voor is, dat ons blootstelt aan de misleiding van Satan. Hij kan ons misleiden juist omdat wij er zo zeker van zijn dat hij ons niet misleiden kan.” (pp. 83, 86) En verder: “Een heersend idee onder oprechte gelovigen, dat diep in hun gedachten verankerd zit en hun met een vals gevoel van veiligheid opzadelt, is dat ‘eerlijke zoekers naar God’ [door God] niet misleid mogen worden door Satanische ingevingen [voor wat ze moeten doen en denken]. Dit is een van Satans leugens waarmee hij zulke dienaren Gods in een valse positie van veiligheid lokt. (...) Eenmaal in de val gelokt, worden deze toegewijde kinderen van God door de leugengeesten in de vastberaden overtuiging gebracht om de Schrift [en al de kerkelijke leerstellingen] blindelings te gehoorzamen. Door een verkeerde toepassing van de letter van het geschreven woord zijn ze in posities van onevenwichtige waarheid gemanoeuvreerd. (2 Kor. 3:6)” (p. 48) God dwingt niet, Hij stelt voor en het verstand overweegt.

203) Interview met Pater Pedro Barrajon in “Die Welt” door Paul Badde (2-12-2005).

Het is Jezus' Naam tegen zijn naam. Het zij vermeldenswaard dat de exorcisme-formules van de eerste Kerk uitgaan van de woorden zelf van Jezus of van Paulus, en dat die worden verrijkt met heenwijzingen naar episodes uit Jezus' leven. Een prachtige afsluiting en indrukwekkend moment is als aan het eind gebeden wordt in navolging van Jesaja 45:23: *"Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is: opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie van hen die in de hemel, en die op de aarde en onder de aarde zijn."* (Fil. 2:9-10) Vervolgens zegt de Profeet Jesaja: *"Zij zullen beschaamd worden, allen die tegen Hem ontstoken zijn."* (Jes. 41:11)

20.84 – Doodgemarteld tijdens een routineklus

Exorcisme onder het motto "baat het niet dan schaadt het niet", verwijst naar een exorcisme dat wordt uitgevoerd in een georganiseerde omgeving en indien mogelijk door een priester. Daarmee distantieert Amorth zich van de uitwassen die af en toe in het nieuws komen. Er zijn tragische gevallen, zoals in 1995 in de Verenigde Staten toen mensen van een zogeheten Pinkstergemeente een vrouw tijdens een uitdrijvingsritueel hebben doodgeknuppeld. In 1998 schijnt een Koreaanse moeder haar dochter te hebben gewurgd in een poging haar kwade geest weg te jagen (wie had de kwade geest?), en verleden jaar heeft een vriendelijk ogende Roemeens orthodoxe priester een non op een kruis doodgemarteld in wat hij een routineklus (!) noemde. Dat wil niet zeggen dat zich nooit drama's binnen de Rooms-Katholieke Kerk voordoen. In 1978 speelde de geruchtmakende affaire van de jonge Duitse vrouw Anneliese Michel uit Klingenberg am Main, die tijdens het 67^{e} exorcisme stierf, volgens het medisch rapport ten gevolge van *"extreme lichamelijke inspanning die te vergelijken valt met wat concentratiekampgevangenen tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben meegemaakt".* De officiële reactie was beschamend: met een paar snelle leugens en ambtelijke trucs heeft Bisschop Josef Stangl (die binnen twaalf maanden overleed), zijn eigen straatje willen schoonvegen. De beide priesters, Arnold Renz en Ernst Alt, die onder bisschoppelijk mandaat werkten, werden tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld omdat zij de symptomen van uitputting hadden veronachtzaamd die samengingen met longontsteking en hoge koorts terwijl Anneliese sterk was vermagerd. De "Internationale Associatie van Exorcisten" is ondermeer opgericht om juist dit soort exessen te voorkomen.

Het zij vermeld dat als iemand niet in staat van genade verkeert en een exorcisme uitoefent, daar niets goeds uit kan voortkomen. 'Ex opere operato' betekent dat als een priester een geldige Misoffer celebreert, deze effectief is, zelfs als de priester in staat van zware zonde leeft, maar dat geldt niet voor een exorcisme; in staat van genade verkeren, of het nu voor een priester of leek is, doet er wel degelijk toe. En daarom moet men een exorcistische sessie voorbereiden door middel van berouw en vergeving van zonden, bij voorkeur door het sacrament van de biecht, tijd doorbrengen in gebed en proberen naar de Heilige Mis te gaan (als men Katholiek is). Het kan er heftig aan toe gaan en daarom moet je je altijd door iemand laten vergezellen, bijvoorbeeld een familielid, en een plek zoeken waar je niet kan worden gestoord. De exorcist beslist waar en wanneer; het protocol wordt niet overgelaten aan de kwaadwillende inwoner. En natuurlijk helpt het om een toegewijde gebedsgroep achter je te hebben staan.

20.85 – De zaak Anneliese Michel

Volgens Dr. Felicitas D. Goodman, in haar boek uit 1981: "Het Exorcisme van Anneliese Michel", is het heel goed mogelijk dat Anneliese gestorven is aan de bijwerkingen van Tegretol dat zij op doktersvoorschrift kreeg toegediend. De werkzame stof daarvan is Carbamazepine, een anti-epilepticum dat ook tijdens een manische fase

wordt voorgeschreven. Na stopzetting van de medicatie, zoals bij Anneliese gebeurde, kan een epileptische conditie inzetten met koorts en onvoldoende zuurstoftoevoer naar de lichaamsweefsels toe. De epileptische conditie waar hier sprake van is wordt gekenmerkt door een continue opeenvolging van epileptische stuiptrekkingen. Al deze symptomen waren bij haar aanwezig. Dr. Goodman heeft vanuit haar bijzondere expertise in buitenzintuigenlijke waarneming (zij heeft daartoe in 1978 het Cuyamungue Istituut opgericht) een zeer gedegen onderzoek gedaan naar de feiten en achtergronden van de zaak Klingenberg, zoals men dit is gaan noemen, waarbij zij de beschikking had over alle dossiers. Het is haar vaste overtuiging dat de twee priesters ten onrechte zijn veroordeeld op grond van de overtuiging, die bij de rechters en getuigendeskundigen heerste, dat bezetenheid een mentale ziekte is en niet beantwoordt aan een of andere demonische realiteit. Om meer over Dr. Goodman en haar werk te weten te komen kunt u de website www.ritualbodypostures.com bezoeken.

Persoonlijk ben ik van mening dat Anneliese niet door demonen is omgebracht noch door de exorcistische praktijk, maar dat God haar heeft laten sterven omdat zij zich in Christus' kruislijden geborgen, voor Duitsland als offerziel had aangeboden, en dat God deze offergave welwillend heeft aanvaard. Dat is natuurlijk slechts een persoonlijke mening, maar daarin volg ik wel een belangrijke groep geïnteresseerden. Het zou mij niet verbazen als de zaak Klingenberg op zekere dag weer door de Kerk zal worden onderzocht waarbij dit soort zaken de revue passeren.[204)]

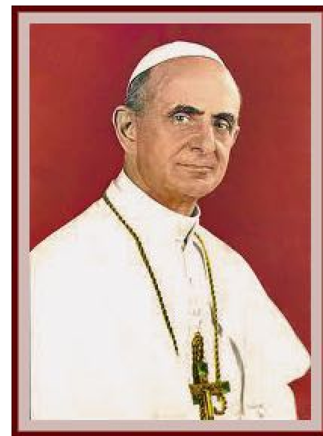
20.86 – De rook van Satan is de Kerk binnengedrongen

Op 29 juni 1972 heeft Paus Paulus VI een klein schandaal veroorzaakt door openlijk over de Duivel te spreken. Hij zei letterlijk: *"Ik heb de indruk dat door enkele spleten de rook van Satan de Kerk van God is binnengedrongen."* Dit ging lijnrecht in tegen de optimistische geluiden naar aanleiding van het Vaticaans Concilie. Zijn uitspraak werd door de Katholieke journalisten als een betreurenswaardige terugkeer beschouwd naar het bijgeloof van de primitieve Middeleeuwen. In hun onkunde beseften zij niet dat het een veel verdere terugkeer was, naar Genesis, toen Adam en Eva door het serpent werden verleid. Op 15 november van datzelfde jaar heeft de paus dit thema verder uitgebouwd tijdens een algemene bijeenkomst. Toen sprak hij de menigte toe: *"Wat is vandaag de belangrijkste zorg van de Kerk? Wees niet verbaasd over ons antwoord dat u simplistisch zou kunnen vinden, zelfs oppervlakkig of irreëel: een van de belangrijkste zorgen bestaat erin om zich tegen dat kwaad te verdedigen dat wij de duivel noemen."* Na verder een uiteenzetting te hebben gegeven over een magistraal georkestreerde schepping waarin de mens een verheven taak heeft toebedeeld gekregen, constateerde de paus dat dwars daar tegenin iets anders speelt, wat hij een duistere invloed en vijand noemde, de duivel. Want: *"Het kwaad is niet slechts een gebrek, het is het feit van een levend wezen, geestelijk, pervers en perverterend. Verschrikkelijke, mysterieuze en geduchte realiteit! Zij die zijn bestaan weigeren te erkennen of er een autonoom principe van maken, distantiëren zich van de leer van de Bijbel en van de Kerk."* En elders: *"Wij zijn weliswaar uit God [geboren], maar de gehele wereld zucht onder het rijk van de boze."* (1 Joh. 5:19) De paus nam de zaak heel serieus op, want vijf jaar later, op 13 oktober 1977, herhaalde hij: *"De duisternis van Satan is binnengekomen en in de hele Katholieke Kerk doorgedrongen, zelfs tot aan de top. Ketterij en geloofsafval verspreiden zich in de gehele wereld en in de hoogste regionen der Kerk."*

---

204) De zaak Klingenberg heeft een filmproductie geïnspireerd: "The Exorcism of Emily Rose". De film concentreert zich op de vraag of een priester schuldig is aan de dood van een bezeten meisje. Een geluidsfragment dat is opgenomen tijdens een exorcisme bij Anneliese en dat werd gebruikt tijdens de rechtzaak tegen de twee priesters die haar bijstonden, wordt ook tijdens de film afgespeeld.

Als laatste taak die het concilie zich had gesteld, werd op 15 mei 2001 de nieuwe rite voor exorcisme aan de wereld gepresenteerd. In deze ritus zag Don Amorth voldoende aanleiding om de uitspraak van Paulus VI over de rook van Satan, die de Kerk was binnengedrongen, weer in herinnering te brengen.[205)] Niet zo verwonderlijk, want de manier waarop de ritus tot stand is gekomen, tart elke verbeelding. Tijdens het concilie werd iedere commissie bijgestaan door specialisten, een praktijk die werd voortgezet nadat in 1965 het concilie beëindigd was, om de taken uit te voeren die uit het concilie waren voortgekomen. Als er een gebied was waar extra deskundigheid was vereist, dan was het wel hier. Helaas, niets daarvan. Geen der kardinalen en betrokkenen, die hebben gewerkt aan de totstandkoming van de nieuwe rite voor exorcisme, had ooit een exorcisme gedaan of er één bijgewoond. Amorth legt uit dat de suggesties van exorcisten op een muur van onbegrip, spot en irritatie stuitten. De tactiek van de Duivel om de mensen te laten geloven dat hij niet bestaat, heeft fantastisch gewerkt. Hij zegt: *"Dat verklaart waarom de nieuwe ritus een aanfluiting is, een ongelooflijke blokkade in ons werk tegen de duivel."* Het begon in 1990 toen de ad interim ritus werd uitgegeven en zoals gewoonlijk vanuit het Vaticaan over de gehele wereld brieven rondgingen met het verzoek om binnen twee jaar commentaar te geven, zodat rekening kon worden gehouden met de mensen in het veld. Amorth heeft toen een internationale werkgroep samengesteld van achttien exorcisten die allen ruime ervaring hadden. Direct werd het eerste hoofdstuk van de ritus geprezen. Daarin werd het theologisch fundament gelegd. Dat ontbrak in feite aan de ritus van 1614 die indertijd door Paus Paulus V was ingesteld. *"Maar van het praktisch gedeelte* (zegt Amorth) *was overduidelijk dat de samenstellers geen enkel benul hadden waarover ze spraken. Wij hebben toen alle artikelen geduldig van commentaar voorzien en naar de Congregatie voor de Geloofsleer gestuurd. De ontvangst was koel en zakelijk. Het effect was nul komma nul."* De ritus van 1614 is grotendeels gebaseerd op Latijnse gebeden die grotendeels uit de achtste eeuw stammen en keer op keer hun nut hadden bewezen. In de nieuwe ritus is daar niets van overgebleven. De nieuwe gebeden zijn door Amorth en de zijnen uitgetest en zonder effect gebleken voor het doel waarvoor zij geschreven zijn. Maar gelukkig werd op het laatste moment een reddingsboei toegeworpen. Het hoofd van de Congregatie voor de Geloofsleer was toen kardinaal Joseph Ratzinger, die in 2005 Paus Benedictus XVI zou worden. Samen met Kardinaal Jorge Medina Estevez heeft hij geprobeerd om een artikel te introduceren (toen nr. 38), waarin stond dat het geoorloofd is om de oude ritus te blijven gebruiken. Dat werd getorpedeerd waarop Kardinaal Medina, die kennelijk doorzag wat op het spel stond, bij de 84-pagina's dikke editie van de nieuwe rite voor exorcisme dat onder zijn beleid viel, een kennisgeving toevoegde waarin stond dat de oude ritus nog steeds van kracht is.

Paus Paulus VI

Het interview waarop het bovenstaande is gebaseerde, eindigt met de volgende vraag van de journalist Stefano Paci: *"Bent u ooit bang voor de Duivel?"* Amorth: *"Bang voor dat beest? Hij is degeen die bang moet zijn omdat ik in de Naam van de Heer van het universum werk. Hij is alleen maar Gods naäper."*

Ad finem

205) Interview met Pater Amorth in 30Giorni, 29-6-2001, door Stefano Maria Paci.

Was Cho Seung-Hui Bezeten? (april 2007)

Geschreven door de eerwaarde Thomas J. Euteneuer, destijds voorzitter van de anti-abortus beweging "Human Life International".

De 23 jarige Seung-Hui Cho heeft in een orgie van pistoolvuur 32 hulpeloze mensen vermoord en 25 verwond in wat bekend staat als het "Virginia Tech Bloedbad". Dit voltrok zich op 16 april 2007 op de campus van de Technische Universiteit van de staat Virginia. Cho schoot zich dood nadat de politie de deuren had opengebroken van het academisch gebouw waarin hij de meeste slachtoffers had gemaakt. Cho was een Zuid Koreaan met een permanente verblijfsvergunning in de Verenigde Staten. Hij was een ouderejaarsstudent Engels die college liep op de Virginia Tech universiteit.

Wat een farce toen Fox News een artikel publiceerde waarin de vraag werd gesteld of Cho Seung-Hui zich door de duivel had laten ophitsen om het bloedbad op Virginia Tech aan te richten! Fox publiceerde de reacties van een aantal Christelijke voormannen zonder zich daar zelf over uit te laten. Het cynisme van onze goddeloze media en de maatschappij was voorspelbaar en ook volstrekt logisch. Daar de duivel niet bestaat – zo zei men – is het dan niet onverantwoord om Cho's misdrijf aan de geestenwereld toe te kennen?

Voorop wil ik stellen dat ik als Katholiek priester mijn portie wel heb gehad in confrontaties met bezetenen en geobsedeerden. Het is best mogelijk dat iemand gelijkertijd voor zijn daden verantwoordelijk is terwijl hij op dat moment geheel onder invloed van de duivel stond. In dit geval trok Cho aan de trekker, maar de duivel was de auteur van de daad. Noemt Jezus hem niet *"een moordenaar vanaf het begin"* ? De duivel is de belangrijkste aanstichter van al het kwaad in de wereld, maar mensen geven zich vrijwillig over aan zijn slechte voornemens. Niemand kan zich vrijpleiten door de duivel de schuld te geven, maar we kunnen ook niet zeggen dat de duivel een belangeloos toeschouwer van dit soort misdaden is.

VirginiaTech studenten, familie en vrienden tijdens een nachtwake op de campus

Het kwade werk dat Cho volbracht, draagt alle klassieke kenmerken van een bezetenheid waaraan hij medewerking gaf. Vier duidelijke signalen van ernstige demonische beïnvloeding waren in zijn leven aanwezig en boden bijna de garantie dat hij op zekere dag een of andere gruwelijke misdaad tegen de menselijkheid zou begaan. Dit zijn de tactieken van de duivel die lichaam en ziel wil vernietigen: **isoleer, misvorm, hits op, maak een plan – en dan: moorden**.

Ten eerste is niet altijd duidelijk 'hoe' een demon in iemand treedt, maar 'zeker' is dat als een demon bij een persoon binnenkomt, deze demon al diens geestes- en wilskracht buigt om zo het leven van zijn gastheer te beheersen en zich toe te eigenen. Isolering is de beste tactiek. Het lijdt geen twijfel dat Cho een geïsoleerde eenling

was wiens onderwerping aan zijn demon heel ver gevorderd was. Hij had geen noemenswaardige vrienden, eigenlijk geen medewerkers of relaties en deed absoluut niets aan religie.

Ten tweede zal de demon geleidelijk en met toestemming de mentale processen van de persoon totaal perverteren met als doel ze in demon-denken om te vormen. Cho's geschriften die in de misdaad uitmondden en zijn nu bekende video-manifest gaven duidelijk aan dat het proces van de demonische pervertering van geest en waarden was afgerond. Hij vertelde verhalen aan zijn klasgenoten en leraren waarin hij fantaseerde over het op de meest verschrikkelijke manier doden van mensen. Tenslotte verkondigde hij godslasterlijk dat hij als Jezus Christus zou sterven voor de zonden van anderen: dat nu is pervers denken ten top.

Cho Seung-Hui

Ten derde kan een misdaad van deze omvang niet worden begaan zonder iemands totale emotionele toewijding. Nadat de demon iemands gedachtepatronen heeft geherprogrammeerd, zet hij zijn driften in om te doen wat hij wil. Anderen hebben heel overtuigend uitgelegd hoe Cho's pathetische video-opnamen, waarin hij scenes imiteerde uit de Koreaanse film "Old Boy" (een wraak-odyssee), de expressie waren van zijn door geweldadige beelden gestimuleerde emoties. Hij oreerde zelfs in imitatie van de Columbine middelbare school moordenaars Harris en Klebold [die dertien doodschoten], in kennelijke solidariteit met wat hij van plan was te gaan doen. We mogen stellen dat het moeilijk is een dergelijke emotionele intensiteit in stand te houden zonder een of ander opzwepende effect. Grafische beelden waren het middel daartoe.

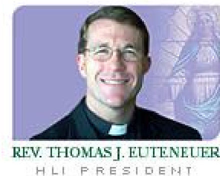
Tenslotte maakte hij plannen, zoals demonen dat gewend zijn, van Satan tot aan de daders van de aanslagen op het World Trade Center: hij kocht wapens en ammunitie, hij plande de datum en tijden en de plaatsen van de moorden. Hij ging zelfs regelmatig in de gymzaal van de campus trainen om zo de plaatselijke omstandigheden van het delict beter in zich te kunnen opnemen. Voor al die aspecten past dit exact bij het profiel van een massamoordenaar.

De duivel moet heel content zijn geweest toen hij zag dat zijn prooi zijn hersens opblies na 32 onschuldigen op bloedige wijze te hebben vermoord. Dat is grootste overwinning voor de duivel.

Hoe treurig ook de lichamelijke dood van onschuldige mensen, het treurigste element blijft nog altijd dat Cho Seung-Hui's onsterfelijke ziel waarschijnlijk verloren is gegaan tijdens de uitvoering van zijn demonische daad. De rabbijnen plegen te zeggen dat de engelen wenen bij het verlies van een door God geschapen ziel die was bestemd om in zijn eeuwige zaligheid te delen; ik ben ervan overtuigd dat de engelen op dit moment wenen. Laten wij de onschuldige slachtoffers van deze misdaad en hun families, evenals de bezeten dader, aan Gods Genade toevertrouwen en laten wij met hernieuwde ijver Christus en zijn overwinning op dit punt verkondigen opdat geen van Gods kinderen ooit verloren gaat.

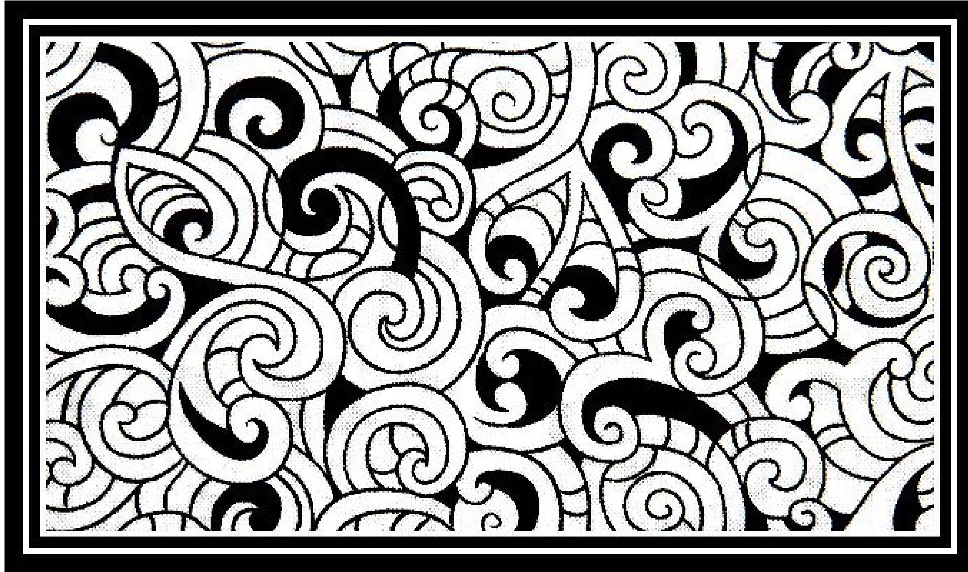
In Christus,

Rev. Thomas J. Euteneuer

REV. THOMAS J. EUTENEUER
HLI PRESIDENT

De Kwestie van Goed en Kwaad

Maori textielontwerp

21.87 – Een Dieptepsychologische Benadering

Carl Jung (1875-1961), die baanbrekend werk heeft verricht in de verkenning van het onderbewustzijn, koesterde een grote belangstelling voor godsdienst. Zijn vader was dominee in de Zwitsers gereformeerde kerk en er waren zes dominees in zijn moeders familie. Toch kon Jung zich niet vinden in het geloof van zijn verwanten en werd hij een bewonderaar van Schopenhauer. In zijn boek "Herinneringen, Dromen, Gedachten" verzucht hij (pp. 72-75): *"Hier was eindelijk iemand die de moed had om in te zien dat het met de basis van de wereld op de een of andere manier niet zo best was gesteld."* Schopenhauer verafschuwde het Christendom en ontleende net als Jung veel aan het Boeddhisme en Hindoeïsme. Jungs visie over Gods natuur worden tentoongesteld in zijn: "Christus, een Symbool van het Zelf" en "Antwoord aan Job".[206)]

Alhoewel ik duidelijk met Jung van mening verschil, zegt hij dingen waar ik het alleen maar mee eens kan zijn, zoals in zijn antwoord op de tweede homilie van Hexaemeron Basil in "Christus, een Symbool van het Zelf":

> «« Het vanzelfsprekende gegeven dat als iemand 'hoog' zegt hij gelijkertijd 'laag' veronderstelt is hier scheef getrokken in oorzakelijk verband en tot in het absurde doorgevoerd, want het is nogal voor de hand liggend dat de duisternis geen licht voortbrengt en licht geen duisternis. De gedachte van goed en kwaad is echter de premisse voor elk moreel oordeel. Zij zijn een logisch en gelijkwaardig paar tegenstellingen en als zodanig het sine qua non van alle cognitieve handelingen. Vanuit empirisch standpunt is dat alles wat gezegd kan worden. En vanuit dit standpunt moet worden vastgesteld dat goed en kwaad, welke de samenstellende delen zijn van een moreel oordeel, niet uit elkaar zijn af te leiden maar altijd naast elkaar bestaan. Kwaad, net als goed, hoort tot de categorie van menselijke waarden en wij, als aanstichters van morele waardebepalingen, zijn slechts

206) Coll. Works: Aion, 9 ii: §79-98, 11: §561, §579-608, §640.

> tot op zekere hoogte de aanstichters van de feiten die aan ons oordeel worden voorgelegd. Deze feiten worden door de ene persoon goed en de andere kwaad genoemd. Alleen in extreme gevallen bestaat zoiets als een consensus generalis. (…) De mens is eerst en vooral aanstichter van naakte oordelen; in relatie tot de geobserveerde feiten is zijn verantwoordelijkheid minder eenvoudig vast te stellen. Om dit te kunnen doen, zouden wij een exacte definitie van de mate van zijn vrije wil moeten geven. De psychiater weet wat een wanhopig moeilijke taak dat is. (…) Indien de duivel van God wegviel uit eigen vrije wil, bewijst dit allereerst dat het kwaad reeds in de wereld bestond voordat de mens kwam. »»

Ik wil verduidelijken dat semantisch gezien men moet zeggen: God 'is' Liefde en dat deze Liefde als goed dient te worden beschouwd. Liefde en haat zijn eigenschappen, goed en kwaad zijn kwaliteiten. Dus, in plaats van te zeggen dat iemand een mengeling van goed en kwaad heeft, zou het juister zijn om te zeggen dat iemand een mengeling van karaktereigenschappen heeft die goed en kwaad zijn.

21.88 – In hoeverre beschikt de mens over een vrije wil?

De discussie rond de vrije wil – een bepaald iets willen en het ook kunnen doen – en de genade in verband met het 'juiste' doen, is tijdens de reformatie weer hoog opgelaaid en vormde in feite een voortzetting van de discussie zoals die in Augustinus' tijd (354-430) heerste. Cornelius Jansenius (†1638) heeft zich in deze kwestie verdiept, een levenswerk. Hij was in Hulst geboren (Zeeland) en was bisschop van Ieper (Vlaanderen). Hij heeft in het Latijn een kritische studie over Augustinus van Hippo geschreven waarin hij diens ideeën besprak over Gods genade, voorbestemming en vrije wil. In zijn in 1640 gepubliceerde werk van 1150 pagina's[207)] heeft Jansenius naast lof ook kritische geluiden laten horen ten aanzien van Augustinus, wat hij vanuit een geest van objectiviteit heeft willen doen en in loyaliteit aan de Kerk van Rome. Jansenius heeft Augustinus' werk van over de genade dertig maal gelezen. En inderdaad schijnt zijn doel niet anders dan dat van Augustinus te zijn geweest, om wegen te vinden voor onderdrukking van de corrupte menselijke natuur en de vermeerdering van Gods zegenbrengende genade. Zijn evaluatie viel in de omstandigheden van zijn tijd in verkeerde aarde en derhalve lag de uitslag van het onderzoek naar Jansenius' werk bij voorbaat vast.[208)] De vijf ketterse stellingen, die op grond van zijn werk werden geformuleerd, zijn door Paus Innocentius X veroordeeld omdat ze morele onbuigzaamheid en een fatalistische levenshouding voorstonden. Edoch, de ketterse stellingen waren een incorrecte weergave van het materiaal! In die tijd viel men liever Jansenius af dan Augustinus, wat te herleiden valt tot de strenge interpretatie van het augustinisme door het Molinisme (een Jezuïtische stroming). Het Molinisme is de leer die de werking van de genade ondergeschikt maakt aan de menselijke wil. Louis Molina (1535-1600) verklaarde dat de mens de eerste initiatiefnemer en belangrijkste meester is van zijn eigen redding. Indien juist zou het zinloos zijn om voor de bekering van een hopenloze zondaar te bidden. Derhalve werd het Molinisme in Spanje en later ook door Rome veroordeeld. Dit verklaart

207) "Augustinus: seu S. Augustini de humanae naturae sanitate, aegritudine, medicina adversus Pelagianos et Massilienses (on Pelagianism, on original sin, on divine grace)" van Bisschop Cornelius Jansenius - Jacobus Zegers, Leuven # 1640.

waarom door het gemanipuleer van de Jezuïeten de proclamatie van die pauselijke bull werd weerhouden.[209)]

Volgens Augustinus is onze wil net zomin het gevolg van ons redelijk verstand, zoals Descartes, een tijdgenoot van Jansenius, opperde, als van de 'absolute' vrijheid om het goede te aanvaarden of te verwerpen, zoals de ketterse Pelagius geloofde. De manier waarop de goddelijke genade met de vrije wil in overeenstemming kan worden gebracht, zegt Jansenius in deel 3:8:6, is volgens Augustinus zo moeilijk vast te stellen, dat als de vrije wil wordt verdedigd het lijkt dat Gods genade wordt ontkend. En als Gods genade wordt benadrukt kan de gedachte postvatten dat de vrije wil wordt opgeheven wat kan verklaren waarom Augustinus nooit een vloek heeft uitgesproken over Pelagius (beiden geboren in hetzelfde jaar), die de wil apart zette van een instrumentele werking met Gods genade. Daarom dat Augustinus, om er zeker van te zijn dat de vrijheid van de wil onder de genade opereert, verklaarde dat beide heel goed als één geheel samen kunnen werken.

Augustinus had de zaak in bepaalde opzichten iets anders kunnen formuleren. Hij zou kunnen hebben gezegd dat onze wil sterk wordt bepaald door de trek naar zonde van onze verdorven natuur maar tezelfdertijd door de goddelijke genade van de alziende en barmhartige God die, ongeacht iemands voorafgaand zondebesef, het noodzakelijke en subtiele evenwicht garandeert geldend voor dat specifieke moment in de disposities van een mens, die voor eenieder uniek zijn, waardoor die zijn vrijheid van handelen terugkrijgt, maar die wegens die herkregen vrijheid – en voor zover die vrijheid strekt – hem tevens bindt aan de goddelijke gerechtigheid! Slaaf der zonde kan de mens alleen worden bevrijd door goddelijke genade. Door andermans opofferingen en gebed kan een mens die zich eigenzinnig van God had afgekeerd en uit het Boek des Levens was geschrapt (predestinatieleer), opnieuw de genade verkrijgen voor het vereiste evenwicht, en dat steeds opnieuw en onverdiend, om zich – indien die mens dat wil en voor zolang hij leeft – bij iedere gelegenheid opnieuw tot God te keren. Toch kan men altijd volgens de 'anima naturaliter Christiana' nog iets goeds doen, zoals de moeder die haar kind zoogt zonder een speciale daad van Gods genade (wel een algemene). De eigenzinnige mens is daarom nog niet geheel verdorven. Niettemin, iets goeds doen in

---

208) In de bestudering van Jansenius' werk en de kerkelijke veroordeling daarvan kan niet worden voorbijgezien aan het grensverleggend onderzoek van de Belgische minderbroeder Lucien Ceyssens, die na de Tweede Wereldoorlog en vooral na zijn emeritaat in 1963 veel over deze kwestie heeft gepubliceerd. Van de 400 publicaties van zijn hand is als introductietekst aan te raden: "Diepere Gronden van het Jansenisme", dat in het Tijdschrift voor Theologie verscheen van de Universiteit van Nijmegen (1966, nr 6). Een nuttige tekst is het "In memoriam Lucien Ceyssens (1902-2001)" van Professor Mathijs Lamberigts (in: Ephemerides theologicae Lovanienses: commentarii de re theologica et canonica, nr 77 pp. 537-540). Lamberigts staat aan het hoofd van het "Centrum voor de Studie van Augustinus, Augustinisme en Jansenisme" aan de Katholieke Universiteit Leuven. In het 'in memoriam' schrijft Lamberigts: "Ceyssens tekende een leven lang verzet aan tegen het feit dat diepgelovigen, Jansenius aan het hoofd, het etiket 'ketters' meekregen omdat zij dachten dat Christen zijn en Christelijk leven een serieuze zaak was. Herhaaldelijk heeft hij aangetoond dat persoonlijk profijt, kleinmenselijk handelen en gevlei de feitelijke motivaties waren van de zogenaamd orthodoxe figuren uit de Kerk." NB: Wikipedia is vooralsnog geen goede informatiebron over deze kwestie (dec. 2019).

209) "De 50 stellingen van Louis de Molina werden veroordeeld door Paus Paulus V in 1605, direct aan het begin van zijn pontificaat – en de bull was geformuleerd en stond klaar om uit te bliksemen, maar werd daarin belemmerd door de ruzie van Venetië [een confrontatie tussen de Pauselijke Curie en de Republiek Venetië], vanwaar de Jezuïeten waren verdreven, [zodat die] zijne Heiligheid smeekten om die bull niet te publiceren die hen danig zou overweldigen." Uit: "The True Idea of Jansenisme, both Historick and Dogmatick" by Theophilus Gale - London # 1669 (p. 29).

het volgen van zijn instinctieve conditie betekent nog niet dat men daarmee intentioneel goed handelt of zelfs ten dele als kind van God kan leven. Mattheüs 7:11 vat het samen: *"Als u zondige mensen aan uw kinderen goede gaven weet te schenken, des te meer zal uw Vader, die in de hemelen is, het goede geven aan wie het Hem vraagt."*

Er bestaat een soort spinnen die hun menigvuldige jongen voeden. Maar al gauw blijkt dat de moeder niet meer aan de honderdvoudige vraatzucht van haar jongen kan voldoen en dan vreten ze ma op. Is dat immoreel? Die vraag is verkeerd gesteld, want noch de moeder noch haar kroost heeft een keus. Ze luisteren gewoon naar hun instinctieve conditie (ten nutte van de instandhouding van hun soort). Zo is het ook met een moeder die voor haar kind zorgt. Zij heeft in tegenstelling tot de spin wél een keus om dat niet te doen, maar daartoe moet een zware barrière worden overwonnen wat, indien zij daarin slaagt, uiting is van een verdorven imborst. Immers, de instinctieve conditie om voor haar kind te zorgen is intrinsiek goed. Het overwinnen van dat instinct maakt haar tot een kwaaddoener, via een daad (of nalatigheid) waartoe zij door haar genus, de duivel, zal zijn aangespoord. Om onze kwade neigingen te overwinnen hebben wij daarentegen de aansporingen van God nodig, dat heet genade, want uit onszelf kunnen wij dat niet, zoals de Apostel Paulus treffend zegt: *"Ik ben mij ervan bewust dat er in mij, dat wil zeggen in mijn zondige natuur, niets goeds huist. De goede wil ligt binnen mijn bereik, maar niet de goede daad. Ik doe niet het goede dat ik wil, maar het kwade dat ik niet wil."* En elders: *"Wij zijn allen afgedwaald, allen verdorven, niemand is er die (intentioneel) het goede doet, zelfs niet één."* (Rom 7:18-19, 3:12) Hieruit volgt dat al het intentioneel goede dat de mens doet, dat dat onder aansporing van Gods Geest gebeurt en dat bij afwezigheid van die genade, zoals in de Hel, zijn toestand onherroepelijk is geworden.

Een bekend gezegde zegt het als volgt, waarbij de drie tijdgenoten in dit dispuut tegenover elkaar staan: *"Augustinus beschouwt de mens in zijn natuurlijke staat als dood, Pelagius als goed en gezond, en de stichter van het Westerse kloosterwezen - Johannes Cassianus - beschouwt de mens als ziek."* De mens is onderworpen aan 'zonde', want onderworpen aan de trekkracht van het onderbewustzijn dat sterker is dan men geneigd is te onderkennen. Tezelfdertijd is de mens onderworpen aan de rijkdom van Gods genade, van een God die wil dat geen mens verloren gaat.

21.89 – Schept God het kwaad?

De zeer gewaardeerde maar eveneens verguisde hermiet Evagrius Ponticus (343-399) heeft belangrijke gedachten geformuleerd over de aard van het kwaad. Hij verkondigde de absolute ontologische prioriteit van het goede, waarbij hij aangaf dat God wezenlijk goed is en niet in staat iets tegenovergesteld te doen. Iedere rationele natuur is daarentegen 'vatbaar voor het tegenovergestelde' in afwijking van zijn oorspronkelijke gecreëerde conditie van het goed zijn. Deze vatbaarheid betekent dat een persoon uit zijn eigen vrije wil kan streven naar ofwel een engel worden ofwel een demoon. Evagrius leerde ook: [210)]

> «« Er was een tijd dat er geen kwaad bestond en er komt een tijd waarin het niet meer zal bestaan. Er heeft echter nooit een tijd bestaan dat het nobele niet bestond en er zal nooit een tijd komen dat dat niet meer bestaat. Want de ontologie van het kwaad is wezenlijk ondergeschikt. Het openbaart zich alleen door de perversie van iets dat op zichzelf goed was en volhardt zolang die perversie voortduurt. »»

---

210) "Les six centuries des 'Kephalaia Gnostic' d'Évagre le Pontique - édition critique de la version syriaque commune et édition d'une nouvelle version syriaque, intégrale, avec une double traduction française" par Antoine Guillaumont, dans "Patrologia Orientalis" nr. 28, fasc. 1, pp. 1-263 – Firmin-Didot, Paris # 1958 (pp. 39-40).

Hoe kunnen we de beruchte tekst van Jesaja 45:7 hiermee in overeenstemming brengen?: *"Ik (God) maak het licht en schep de duisternis. Ik maak de vrede en schep rampspoed."* Jungs benadering ten aanzien van het mysterie van goed en kwaad geeft een mogelijke sleutel tot de interpretatie van dit vers. Anders gesteld, zoals schaduw ontstaat waar licht valt, zo schept God rampspoed als pendant van de vrede. Wij mogen de tekst daarom als volgt uitleggen: "Ik schep het licht dat duisternis veroorzaakt - daar waar het op een object valt dat geen lichtbron uit zichzelf is. Ik schep de vrede dat kwaad met zich meebrengt daar waar de ontvanger geen vredestichter is." Dus in zekere zin schept God licht en duisternis, het goede en kwade, maar niet zo dat God de duisternis en de onvree, de haat en de leugen, afzonderlijk schept maar als een logische implicatie, zij het een pervertering, van datgene wat liefderijk en waar is. God had natuurlijk een wereld zonder schaduw kunnen maken, maar daarin was geen plaats geweest voor de vrije wil.

Hieruit volgt een interessante gedachte. Omdat de Goddelijke Drievuldigheid altijd het goede en volmaakte kiest, zijn de afzonderlijke personen van de Drievuldigheid altijd eensgezind en zullen nooit voor het kwade kiezen. Gods vrijheid is daarom beperkt, zo beperkt dat we ons kunnen afvragen of God wel 'vrij' is. Gods vrijheid is een zuiver theoretisch concept. Zo heb ik elke keer de vrijheid om mij vanaf het perron voor de aanstormende trein te werpen, maar zal dat nooit doen. Die vrijheid is in mijn geval óók een zuiver theoretisch concept en zo absurd dat niemand met zijn verstand op de juiste plaats dat als een groot goed zal beschouwen. Vrijheid van godsdienst, vrijheid van meningsuiting en dat soort zaken, ja die wel.

En het is uit vrije wil dat Adam en Eva het gebod hebben overtreden om niet van de boom van kennis van goed en kwaad te eten. En aangezien het Paradijs een schaduwloos oord is, uitgezonderd dan die ene boom in het midden, werden zij naar de aarde verbannen. En sindsdien leeft de mensheid onder de schaduw van hun Zalving. (Klaagl. 4:20) Zoals de schaduw een secundaire natuur vertegenwoordigt, zo vertegenwoordigt het boze de secundaire natuur van het goede en toont pas zijn gezicht door pervertering van het in zichzelf goede en voor zolang die pervertering voortduurt, zoals Evagrius van Ponticus ons onderwees.

In zijn open brief van 2 december 2006 aan alle Katholieke artsen over de hele wereld schreef de president van de Wereldfederatie van Katholieke Medische Verenigingen (FIAMC) de volgende paragraaf die licht werpt op de complexiteit van het probleem:

> «« God is de Schepper van het Heelal en van de mens. Zoals in sommige politieke grondwetten staat maakte God de mens vrij, vrij om de waarheid en het goede te kiezen, maar ook vrij om het kwade te kiezen. De ervaring leert dat in de structuren van onze gezondheidszorg het goed en kwaad in ontelbare variaties met elkaar verweven zijn. Indien kwaad bestaat, bestaan ook verwarring en vergissing, verwijtbare maar tevens onverwijtbare vergissing – en beide dienen te worden bestreden! Het gebeurt ook dat sommigen in het bijzonder erop uit zijn verwarring te creëren. Zo blijkt het kwaad reële 'structuren van zonde' te kunnen maken, plaatsen, instituten of wetten, die niet ten dienste staan van de mens. »»

21.90 – Een diepgrondelijk kwaad…

Een steeds terugkerend thema in de gnostische ketterij is het dualisme, zoals wij dat ook terugvinden bij de leer van Manes en die van de Catharen. Met allerlei varianten wordt daarin uitgedragen dat Goed en Kwaad tegenstellingen zijn die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, zodat het kwaad als categorie kwaad genoemd mag worden maar daarom nog niet kwaad hoeft te zijn in de morele zin des woords. Daarom ook mag men volgens de aanhangers van deze verderfelijke leer nooit een moreel oordeel

vellen over het handelen van iemand anders, want die ander is vrij zijn eigen morele standaard erop na te houden: wie ben ik, en wie is de Kerk, om iets kwaad te noemen? De androgene mens van de toekomst zou die twee (het goede en kwade / het mannelijke en vrouwelijke) in één wezen verenigen om die zo met elkaar in evenwicht brengen, want – zo gaat de redenatie verder – het mannelijke en vrouwelijke als afzonderlijke categorieën geeft altijd strijd. De tweehoofdige phoenix is het prototype van een androgene mens, want volgens de geheime (gnostische) leer komt er een tijd dat het menselijk lichaam twee ruggegraten zal hebben, wat dient om het lichaam in trillingsevenwicht te houden.[211)] Als in deze leer de vrouw kwaad wordt genoemd, wordt dat niet in absolute zin bedoeld maar slechts categoriaal. Daarom verkiezen velen om goed en kwaad door neutrale termen te vervangen zoals Yin en Yang, maar daarmee is de angel er nog niet uitgetrokken!

Dat die benadering diepgrondelijk kwaad is volgt uit het gegeven dat eenieder burgerfatsoen heeft via het ingeboren dictaat van de Tien Geboden. Deze hebben een stevig fundament in de menselijke natuur zelf. (Rom. 2:14-15) Die geboden liggen niet buiten ons bereik, want *"ze zijn zeer nabij, in onze mond en in ons hart"*. (Deut. 30:11-14) Brandon Smith schreef een interessant artikel over de aard van goed of kwaad in een artikel over gepleegde perversiteiten en Satanisme door de heersende klassen in de VS. Hij schreef: [212)]

> «« De begrippen goed en kwaad, moreel en immoreel, zijn vanaf de geboorte in ons aanwezig en mensen zijn meestal hetzelfde, ongeacht waar ze zijn geboren, in welke tijd in de geschiedenis ze zijn geboren en in welke cultuur. Goed en kwaad zijn gemeenschappelijke subjectieve ervaringen [en krijgen daardoor objectieve waarde]. Het is, onder andere, dit waarneembare psychologische feit dat mij doet geloven in het idee van een creatief ontwerp, van een [schepper]god. »»

Alhoewel er in grote lijnen een moreel besef heerst, betekent dat nog niet dat in de uitwerking daarvan eenduidigheid heerst. Sterker nog. Daar waar de geest onder een dikke mantel van onwetendheid is gewikkeld is het onmogelijk dat een rechtschapen wil of goede zeden maatschappelijk kunnen blijven voortbestaan. Toch is wel degelijk sprake van een algemene moraal. Dat heet het geweten. Over de kwade mens zegt de apostel Paulus: *"Ze bewijzen door hun daden dat wat de wet eist in hun hart geschreven staat; en hun geweten bevestigt dit, omdat ze zichzelf met hun gedachten beschuldigen of vrijpleiten."* (Rom. 2:15) Ook spreekt de Apostel over *"huichelachtige leugenaars, die hun eigen geweten hebben dichtgeschroeid"*. (1 Tim. 4:2) De Statenvertaling uit 1637 spreekt hier over toeschroeien met een brandijzer. Een gloeiend brandijzer werd vroeger gebruikt om een wond dicht te branden. Niet bepaald zachtzinnig. De pijn waarmee dat samengaat vraagt een grote overwinning op zichzelf. Wie dit bij zichzelf doet is dus onverontschuldigbaar.

Deze toegeschroeiden kunnen met het grootste gemak de meest perverse en verschrikkelijke dingen doen waar de gewone mens van zou kotsen mocht hem dat ter ore kwam. Niet dat de gewone mens zo voorbeeldig leeft maar zijn ingebouwd fatsoen legt grenzen. Het is daarom dat het kwaad alleen door de leugen en hypocrisie kan regeren. Het is daarom dat corrupte regeringen voortdurend hameren op hun medemenselijkheid en bewogenheid met de ongelukkige slachtoffers van weer een ramp, terwijl in

---

211) Uit "The Secret Teachings of all Ages" (De Geheime Leer van alle Eeuwen) van Manly Palmer Hall # 1969. Manly Hall was een hooggeplaatste Vrijmetselaar. Hij stierf op 7 augustus 1990. In zijn in memoriam, welke in het officiële orgaan van de Raad der 33e Graad van de Schotse Rite in de Verenigde Staten verscheen, dat toen "The Scottish Rite Journal" heette, werd hij aangeprezen als "de illustere Manly P. Hall (...) dikwijls de Grootste Filosoof van de Vrijmetselarij genoemd."

212) "Understanding Evil: from Globalism to Pizzagate" van Brandon Smith.

werkelijkheid een mensenleven voor hen minder telt dan een papieren tissue. Hun wandaden worden altijd verborgen gehouden of in het ‘nobele motief’ verpakt, altijd weer het nobele motief want anders werkt het niet. Door dit spel worden de grenzen van het betamenlijke steeds verder uitgerekt, en aldus glijdt bij een corrupte overheid de algemene moraal steeds verder weg.

21.91 – Gerechtigheid en Barmhartigheid staan nooit los van elkaar

Als God straft, zoals in de catharsis van de Babylonische ballingschap of in de Openbaring van Johannes, is dat een daad van zijn barmhartigheid om de mensen tot inkeer te brengen, *“maar dit wordt niet als zodanig erkend. Men gelooft dat de gerechtigheid zich wreekt omdat de tuchtiging in het gewaad der gerechtigheid verschijnt.”* [213)] Zie ook de boodschap van 24 augustus 1994 aan JNSR. Jezus zegt daarin:

> «« Ik ben de Schepper en straf niet; Ik houd niet van geweld. God verbetert de schuldige niet met dezelfde fout die hij begaan heeft, want in zijn Mildheid vervangt God de woede door zijn Liefde; en derhalve ligt de verbetering in die daad van Liefde, die de fout herstelt, zoals de plant die een kweker nodig heeft om hem te ondersteunen zodat die zich omhoog kan richten. »»

Of volgens Jezus’ boodschap aan Marie-Julie Jahenny van 10 juli en 5 augustus 1879:

> «« Er zal nooit vrede, eenheid, medemenselijkheid en geluk zijn zolang mijn Gerechtigheid niet op aarde is verschenen. Alles wordt overal geminacht: mijn Liefde, mijn Goedheid, mijn Kruis, mijn Tabernakel. (…) Als Ik eenmaal mijn gouden sikkel heb geslepen zal Ik snel en gezwind oogsten. En dit is de uitleg: vanaf het ogenblik dat Ik aan het oogsten sla, zal de aarde zuchten onder mijn Gerechtigheid terwijl het in de vrede van mijn Ontferming verkeert. »» [214)]

Zoals men over God denkt als een brute macht die beloont en straft, strookt niet met de werkelijkheid en past eerder bij de Griekse gedachte dat het goede volgt op een strijd tussen twee tegengestelde krachten. Het Oosterse Yin-Yang embleem vertegenwoordigt een soortgelijke gedachte en er schuilt waarheid in. Ik wil niet ontkennen dat de natuur onafscheidelijke en complementaire processen bezit zoals bij de biologische stofwisseling waarvan het ene anabolisch is (opbouwend) en het andere catabolisch (afbrekend). Maar ik kan geen filosofie toejuichen die vernietiging als een groot goed beschouwt en God als de ‘schepper van kwaad’ ziet. De duivel moge kwaadaardig zijn maar dat was in het begin anders. Natuurlijk stond God hem toe, of ‘schiep’ voor hem de ‘mogelijkheid’, zo te doen. Omdat wijzelf deel uitmaken van het chaotisch lijden en de tegenstellingen in en buiten onszelf, zijn wij veroordeeld tot een vertroebelde waarneming. Wat voor de een goed is, kan slecht zijn voor de ander. Op die onwaarachtige manier ontdekken wij een goed-en-kwaad-god. Wij zitten er hopenloos aan vast.

Alhoewel God goed is en dat is ontegenzeggelijk, kan Hij niet verdragen dat het kwaad een bepaalde maat overschreidt. Dan ziet God zich gedwongen corrigerend op te treden. En dat kan hard aankomen. Een mooi voorbeeld van Gods toorn zien wij in Psalm 2 waar de Zoon, in grote woede ontstoken, de groten der aarde met een ijzeren knots verbrijzelt die tegen Hem samenzweren, een tafereel dat doet denken aan een wrekende God. Maar wat is zijn wraak nou precies? Dankzij de tussenkomst van

---

213) Woord van een van de grootste offerzielen van Frankrijk bestemd voor de tijd van de algemene bekering, zuster Marie des Vallées uit Coutances, Normandië (1590-1656). Met St Jean Eudes (1601-1680) verkondigde zij de twee devoties tot het Heilig Hart van Maria en het Heilig Hart van Jezus. De H. Maagd was volgens des Vallées zo vervuld, zo bezield van de goddelijke Wil, dat zij zijn Geest, zijn Ziel, zijn Hart omhulde.
214) “Les prophéties de La Fraudais, de Marie-Julie Jahenny” (de profetieën van die van Fraudais) van Marie-Julie Jahenny) van Pierre Roberdel – Éd. Résiac, Montsûrs # 1974.

Maria-Marguerita Alacoque (1647-1690) weten wij dat God via zijn aanbiddelijk Hart over de groten der aarde wil zegevieren en toch schuilt daarin geen contradictie. Luister maar naar wat God de Vader aan zijn woordvoerster Agnès-Marie zei, een eenvoudige huismoeder uit Frankrijk: (22 aug. 2000)

> «« Redetwist niet om te weten te komen of we in een tijdperk van Gerechtigheid zijn beland of een van Barmhartigheid want, voorwaar, Gerechtigheid en Barmhartigheid staan nooit los van elkaar. Het ene zoeken zonder het andere bedriegt de Waarheid. Gerechtigheid zonder Barmhartigheid loochent het karakter van de Vader die Liefde is, terwijl Barmhartigheid zonder Gerechtigheid de indruk zou wekken dat jullie naar eigen goeddunken kunt handelen omdat 'God goed is'. Ja, Ik ben *"Goed en Barmhartig, traag van woede en Liefdevol en daarom is de Wet onwrikbaar voor het beleven van een heilig leven."* »»

God Veraf …en toch Nabij

De Schepping, van Yitzhak Ben Yehuda

In de Bijbel is God de totale abstractie, de totaal andere, een mysterieuze onbenaderbare God. Tegelijk is Hij ook de volstrekt nabije, de aanspreekbare: 'Hij die onder ons woont'. De schepping is door drie muren omsloten, zo leert de Joodse traditie, net als de allereerste letter in het scheppingsverhaal, de beth (ב), zodat het ons niet geoorloofd is zeker te weten wat er vóór de schepping was, noch wat zich erboven bevindt (de Hemel), noch eronder (de Hel).[215] De beth verwijst ook naar het paradijs, de 'Beth Eden' uit Genesis 3:24, een tehuis dat sinds de zondeval een afgesloten ruimte is geworden. Het paradijs had als het ware kijkgaatjes waarmee naar het anderzijds kon worden getuurd. Zelfs dat wordt ons misgund! Slechts wat vóór ons ligt (Hebreeuws leest van rechts naar links) of er ooit vóór heeft gelegen – in wat geschiedenis heet, mogen we observeren. Omdat we de drie andere richtingen niet kennen, moeten we ons dat in geloof toeëigenen. De rechtvaardige leeft vanuit het geloof! Daarom is de eerste letter een beth en geen aleph (א), onze 'a', want aleph duidt God aan, de schepper en meester van het Al. Aleph omvat ook die dualiteit, want het bestaat uit een krul boven en krul onder, die door een lijn met elkaar verbonden zijn. De bovenkrul zou op Gods verborgen en oneindige eigenschappen wijzen, en eronder op de openbaring van diens wezen. Het is diezelfde paradox van onze ervaring van Jahweh, die tegelijk verborgen is en bevattelijk, veraf en toch nabij.

22.92 – Vergeef het hun wat zij weten niet wat zij doen!

Jezus' eerste kruiswoord was: *"Vader vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen."* Dat was niet slechts voor zijn beulen bestemd. Voor velen misschien een dwaasheid, maar er ligt toch een diepe wijsheid in verscholen. Waarom die vergeving wel voor ons en niet voor Lucifer? Antwoord: omdat hij 'wist'. De engel des lichts doorzag alle gevolgen van zijn opstand. Het oordeel kwam daarom onmiddellijk en was definitief. Lucifer had een wil om zich tegen God te keren. Onze wil kent diezelfde vrijheid, maar

215) Genesis Rabbah 1:10.

kan dankzij onze onwetendheid (Ex. 33:18-23) als een geschenk van boven worden beschouwd omdat die onwetendheid respijt geeft. Het *"niemand kan Mijn gelaat (panim) zien"* (vers 23) betekent 'hier op aarde'.[216)] Alleen Jezus heeft in dit aardse de Vader kunnen zien. (Joh. 6:46) Alleen Hij wist. Maar Hij was dan ook zonder zonde. Onze onwetendheid verschaft een verminderde toerekeningsvatbaarheid. Lucas 12:48: *"Wie in onwetendheid dingen doet die straf verdienen zal slechts licht worden gestraft."* We mogen blij zijn om deze 'vrijplaats', die aarde heet, die ons aan de wrekende arm van de hemelse rechter onttrekt! De Statenvertaling zegt het mooi: *"Wij zien nu als door een spiegel in duistere rede."* (1 Kor. 13:12) Ten slotte, na een leven van genade op genade, zeggen wij deze 'vrijplaats' vaarwel en volgt het oordeel. Pas over de drempel van de dood zal alles transparant zijn geworden en *"zal ik kennen zoals ikzelf gekend ben"*. (wederom 1 Kor. 13:12) De kreet 'eerst zien en dan geloven' ziet voorbij aan de essentie van ons bestaan. Die irritante onwetendheid, vergis je niet, heeft een functie. Pas als de aarde op de drempel van het Vrederijk staat zal de onwetendheid voor goeddeels wordt opgeheven, wat elkeen dwingt tot een definitieve keus: voor of tegen God, voor of tegen Lucifer, in feite ook voor of tegen het Vrederijk.

De Mens heeft Keuzevrijheid maar geen Soevereiniteit

De door mensen gemaakte geschiedenis is niet de enige dimensie der wereldgeschiedenis. Gods hartstocht en oordeel overstijgen de menselijke dimensie. Grote veroveraars blijken simpele werktuigen te zijn van zijn mysterieuze wil... De mens heeft keuzevrijheid maar bezit geen soevereiniteit. De geschiedenis bestaat niet uit een toevallig samenraapsel van neutrale feiten, maar belichaamt een voortschrijdend drama in de verhouding tussen God en de mens. Het drama speelt zich af in de tijd op het wijdse toneel van de menselijke activiteit. Een strijd is gaande: in resolute afwijzing van God aan wie hij voorbijziet, pretendeert de arrogante mens de geschiedenis te kunnen bepalen. De profeten getuigen van de ellende onder de mensen en over de slechtheid van de mens – van God die dat alles verdragen moet en zelfs tolereren [een last die alleen God kan dragen]. God worstelt met de mens en geschiedenis nu is het schouwtoneel waar God wordt getart, waar Hij oordeel velt en waar zijn koningschap zegeviert.

"De Profeten" door Abraham Joshua Heschel (hfst. 10)

Onze onwetendheid heeft een functie. Waar een tekort aan kennis heerst kan zich onze liefde tot de Waarheid openbaren. Wij starten ons aards tranendal met een gapend hiaat aan kennis om de grote ervaring te mogen opdoen van de ware betekenis van Liefde en liefde voor de Waarheid, wat een zekere mate lijden inhoudt. Die ontdekkingsreis is ons levensdoel. De engelen wisten maar hadden niet 'geleerd' wat de opstand in de Hemel verklaart en de onmiddellijke straf. Daarom moet het niet-weten als een gelukkig toeval en gezegende gelegenheid beschouwd worden en is tot op zekere hoogte verkieslijk boven het weten. (Gen. 2:17, 22:12; Mt. 1:19) Tegenwoordig kunnen de engelen 'leren' door ons te observeren en zodoende is onze les ook die van hun.

Soms beschikken wij over een soort kennis die ook Lucifer had. Neem een trein die langsdendert. Als ik mij voor die trein werp, kan ik 'profeteren' wat daar het gevolg van zal zijn (t.a.v. het lichamelijk aspect). Dan is het oordeel van die trein, die op mijn lichaam botst, onmiddellijk en definitief. Samenvattend is het dankzij de door God ver-

216) Voorafgaand aan Exodus 33:18-23 ziet Mozes Jahweh van aangezicht tot aangezicht (vers 11: panim el panim), maar hij ziet dan niet zijn glorie, want anders zou de discussie vanaf vers 12 daar niet op zijn gevolgd. In Genesis 32:31 zag ook aartsvader Jakob op die manier. De Profeet Jesaja, echter, zag wel Gods glorie, maar eerst moesten zijn zonde en schuld worden bedekt. (Jes. 6:5-7)

leende onwetendheid dat ons een leven wordt vergund van steeds weer fout doen, waarbij het in de bedoeling ligt het goede te doen. Maar helaas, zo eenvoudig ligt het niet. Zegt Paulus niet in de Romeinenbrief (7:18): *"Immers, ik besef dat in mij, in mijn eigen natuur, het goede niet heerst. Ik wíl het goede wel, maar het goede doen kan ik niet."* Waar blijft de vrije wil? [217)]

Vanaf het vroegste begin is het probleem van de 'vrije wil' of beslissingsbevoegdheid in verband gebracht met de toerekeningsvatbaarheid, wat een essentieel element is geworden in ons Westers strafrecht. In de intentie van het hart (Hebr. kavanah) ligt de vrije wil opgesloten. Om tot de daad over te gaan, ligt op een ander niveau. De meeste denkers die zich met dit probleem bezighielden, trachtten aan te tonen dat wij mensen veel invloed hebben op onze beslissingen, dat onze daden 'van ons afhangen' en niet van tevoren worden bepaald door het lot, door willekeurige goden, door logische noodzaak of een natuurlijk determinisme. Augustinus zag dat genuanceerder, want hij stelde dat onze wil net zomin het gevolg van ons redelijk verstand als van de 'absolute' vrijheid om het goede te aanvaarden of te verwerpen. Bijna alles wat tot op heden over de vrije wil is geschreven, heeft zich geconcentreerd op de precieze betekenis van begrippen zoals oorzaak, noodzaak en andersoortig determinisme. Het standaardargument tegen de vrije wil is dat het met geen mogelijkheid verzoend kan worden met noch toeval noch determinisme, wat het principe van de 'begeerte' op de voorgrond plaatst. De wil – in ons begrip van vrije wil – kan als een begeerte worden gezien, wat een aansporing is die uit het hart voortkomt (uit iets intiems dat tot het individu behoort), waardoor men tot iets geneigd is, of dat nu voortkomt uit het intellect of de natuur (de natuur kan zich door honger uiten en dergelijke). Zo zag Thomas van Aquino dat. Bij mensen is het meestal een combinatie van die twee. Dankzij intrinsieke begeerten streven we naar dingen en wensen die; we proberen ons op verschillende wijze daarmee te verenigen. Die begeerten hangen van een of ander bewustzijn af, instinctief of anders, dat beantwoord moet worden. Het is normatief aan welke begeerten men prioriteit geeft en hoe.

Correlatief aan de vrije wil is de vrijheid van meningsuiting. Een regering kan deze nooit uitbannen, want de menselijke natuur is nu eenmaal zo dat we ons onvermijdelijk over de dingen een mening vormen. Wel kunnen mensen in meerdere of mindere mate gedomineerd worden. Dominantie is een onzeglijk kwaad dat het geschenk van de vrije wil teniet poogt te doen. Het is natuurlijk een kwestie van arrogantie en trots te menen de kennis in pacht te hebben en anderen te dwingen zijn mening te volgen waardoor iemands persoonlijke zoektocht naar God wordt afgesneden. Als de duivel ergens de pest aan heeft is het aan Gods geschenk van de vrije wil, die ons bij onze geboorte werd toegekend. (Zie Boek der Waarheid: 2 okt. 2013.)

Alhoewel wij initiator zijn van onze keuzes, mogen we hieruit niet concluderen dat in die keuzes een verdienste ligt opgesloten alsof de vrije wil absoluut is. Strikt genomen heeft de mens geen enkele verdienste in wat hij doet of kiest. Elke 'verdienste' is sub-

217) Er is ook een vrije wil zonder morele lading van bijvoorbeeld een hond die besluit links in plaats van rechts van de open haard te gaan liggen, of van een mens die liever een grijze dan zwarte broek draagt. Hier hebben we het over een ander soort vrije wil.

sidiair aan de genade die daaraan voorafgaat, waardoor wij in Gods scheppingswerk mogen participeren, hetgeen prachtig wordt omschreven in de Catechismus van de Katholieke Kerk uit 1997 in het hoofdstuk dat over de verdienste gaat:

> ««« Aangezien in het domein der genade het initiatief aan God toebehoort, kan niemand de eerste genade verdienen, die aan de oorsprong van de bekering, van de vergiffenis en van de rechtvaardiging ligt. Bewogen door de heilige Geest en door naastenliefde kunnen wij daarna – voor onszelf en voor anderen – de genaden verdienen die nodig zijn voor onze heiliging, voor de toename van de genade en de naastenliefde, alsook voor het verkrijgen van het eeuwig leven. Zelfs tijdelijke goederen, zoals gezondheid en vriendschap, kunnen overeenkomstig Gods wijsheid verdiend worden. Deze genaden en goederen zijn voorwerp van het Christelijk gebed. »»» (nr 2010)

22.93 – De Uniciteit van het Menszijn

Hoe verschillen wij in dat opzicht van dieren? De vrouwtjes van veel spinnensoorten kannibaliseren hun mannetjes na copulatie. Grote vrouwtjes vreten hun nietige partners op, eenvoudig omdat ze honger hebben en omdat het kan. Is het vrije wil? Nee. Want ze zijn niet vrij dat niet te doen als de gelegenheid zich voordoet. Neem het denkbeeldige geval dat zoiets zich bij een mens voordoet, niet dat zij haar partner opeet, maar hem vermoordt bij ontdekking van overspel. Dan zou haar verweer kunnen zijn dat door de omstandigheden gedwongen zij niet anders kon; dat het een 'crime passionnel' was. Toch is er een groot verschil. Want die spin kent geen twijfels en zal achteraf geen wroeging hebben. De mens daarentegen kan twijfels koesteren en toch het verkeerde doen, en er ook achteraf spijt van hebben, zelfs als hij niet in staat was anders te doen. Daarom spelen de 'intentie van een handeling' en de handelingsbekwaamheid een belangrijke rol in een rechtbank, die de maatstaf bepaalt waarom zoiets intrinsiek goed of kwaad was. (Luc. 20:47)

Zo bezien is de songtekst *"Ik doe wat ik doe en vraag niet waarom"* een afschuwelijke negatie van onze uniciteit.[218)] De mens is gemaakt om tot een zekere mate van introspectie te komen, om daarmee recht te doen aan zijn vermogen tot zelfbewustzijn. Wee, de achteloosheid! (Mt. 12:36) Hoe dikwijls liggen onbeteugelde fantasieën op de loer, en daarin kunnen verkeerde intenties liggen. (Mt. 5:28) We lezen in het leven van de heilige Francisca Romana[219)] over een vier uur durend visioen van de Hel, in het jaar 1414: *"God wilde mij sommige dames tonen die ik gekend had in de Roomse samenleving. Voor welke feiten werden zij [tot de eeuwige verdoemenis] veroordeeld? Voor onder andere schuldige verlangens, alhoewel die niet altijd werden uitgevoerd."*[220)] De

---

218) De meest eenvoudige organismen hebben simpele reflexen waarmee direct op een stimulus van de physieke omgeving wordt gereageerd. Een meer ontwikkeld organisme is in staat stimuli te verwerken en zijn gedrag op een deterministische wijze bepalen, niet alleen in termen van het medium waarin het zich bevindt, maar ook van de herinnerde informatie. Maar dit is niet zelfbewust, als bij mensen, die zich al of niet kunnen aanpassen aan het gedragsmodel (de Tien Geboden), dat hen niet dwingend wordt aangereikt. De vrijblijvende taak van een mens is om zichzelf te ontwikkelen in relatie tot zijn medeschepselen, in zijn relatie tot God, en in relatie tot zichzelf, ten bate van zijn ziel die tot heiligheid is geroepen (Hebr. 'kedusha').

219) De heilige Francisca Romana (1384-1440) is stichteres geweest van de Oblaten van Sint Benedictus. Zij was een telg uit het adellijke geslacht De Bussi. Zij stond bekend om haar vele wonderen, mystieke gaven en blijken van naastenliefde. Zij is de patrones van de stad Rome. Omdat zij veel contact met haar engelbewaarder had, werd zij door Paus Pius XI (1922-39) uitgeroepen tot de beschermheilige van de automobilisten. Zij is in de Francesca Romana kerk begraven, naast het Forum Romanum. Ieder jaar vindt hier op 9 maart een wijding van voertuigen plaats.

filmindustrie heeft dat goed weten uit te buiten; zij heeft de onbeteugelde fantasieën tot ware kunst verheven. Vooral nadat de TV de huiskamers was binnengedrongen, is de innerlijke morele perversiteit tot grote hoogten gestegen, die tot gruwelijke misstanden aanleiding heeft gegeven. Immers, de fantasie en de daad staan niet los van elkaar. De mens denkt niet alleen, maar is ook in staat om tegen elkaar af te wegen van wat in zijn binnenste leeft. Het zij gezegd: als bij een dier kan ook de onnadenkende mens 'goed' zijn. Maar dat is toch een trieste aangelegenheid die tekort doet aan zijn roeping God naderbij te komen!

Over de uniciteit van ons menszijn heeft de vooraanstaande na-oorlogse Nederlandse psychiater Herman van Praag, interessante dingen gezegd, sprekend vanuit zijn Joodse achtergrond: [221)]

> «« *Vraag*: Religie wordt vaak in één adem genoemd met moreel besef. Dat chimpansees beschikken over een zekere mate van moraliteit zou bewijzen dat onze moraal evolutionair is gegroeid. Er loopt een lijn van moraal bij dieren naar de moraal bij mensen.
>
> *Van Praag*: Ik zie hier vooral verschillen. Natuurlijk, er zijn zonder twijfel morele aandriften bij bepaalde typen apen, maar er gaapt een diepe kloof tussen de menselijke moraal en de moraal in de dierenwereld. De evolutionaire, doorgaande lijn die men veronderstelt, is in feite een stippellijntje. Vergelijk het met een paar bakstenen en het paleis op de Dam. Goed, die stenen zijn noodzakelijk; een voorwaarde sine qua non. Het paleis bestaat uit dergelijke stenen. Maar als je een directe relatie aanneemt tussen een paar stenen en een paleis, misken je het genie dat besloten ligt in een hoogstaand architectonisch ontwerp. Zo vinden we bij sommige dieren rudimentaire morele elementen, maar die staan in geen verhouding tot het menselijke morele besef. Moraliteit bevindt zich niet alleen op het niveau van gevoel en intuïtie, maar kreeg een fijnzinnig complement, een ontvouwing en toespitsing [die eveneens vorm heeft gekregen] in religieuze en levensbeschouwelijke tradities. »»

De zonde der engelen

De zonde van de engelen was onherstelbaar omdat de onveranderlijkheid van hun natuur hen geen spijt kon doen hebben ten aanzien van een eenmaal gekozen richting, ongeacht de consequenties. Maar de wil van mensen is van nature veranderlijk, zodat ze niet alleen in staat zijn verschillende dingen te kiezen, goed of kwaad, maar ze kunnen ook de ingeslagen weg verlaten ten gunste van een andere. Deze veranderlijkheid van de wil blijft in de mens bestaan zolang hij in zijn lichaam verblijft dat aan verandering is onderworpen. Zodra de ziel van het lichaam wordt gescheiden, zal het dezelfde onveranderlijkheid bezitten die een engel van nature bezit, zodat na intrede van de dood de ziel onberouwlijk is en niet meer van goed naar kwaad kan gaan of van kwaad naar goed.

Thomas van Aquino: "De rationibus fidei contra Saracenos" (hfst. 5)

Hoe opmerkelijk dat in de overdrachtelijke betekenis van het Hebreeuwse 'panim', dat 'aangezicht' betekent, de betekenis van intentie ligt opgesloten, zoals uit 2 Kronieken 32:2 blijkt. In de intentie van ons aangezicht openbaart zich voor Gods aangezicht onze

220) In de Joodse ethiek zou God zondige verlangens of begeerten die niet in daden worden omgezet niet veroordelen, wat in tegenspraak is met de Christelijke leer. Zie: "What Judaism teaches about lust" van Ravi Eis, in "First Things" (4 apr. 2023).

221) "God, Religie en ons brein – in gesprek met psychiater Herman M. van Praag" van Tjerk de Reus – Uitgeverij Kok, Kampen # 2011 (p. 162).

vrije wil, voor God die niet alleen de daad ziet maar ook de samenhangende omstandigheden. Alleen Hij kan ze vanuit zijn opperste gerechtigheid tegen elkaar afwegen, en onder bepaalde voorwaarden wenst Hij de overtreding te vergeven. Maar wel met de restrictie dat als wij iets verkeerds doen, wellicht uit domheid, ons berouw slechts vergeving verkrijgt indien dat met het vaste voornemen samenvalt zulks niet opnieuw te doen. Dat type berouw zullen voor Jezus en zijn Hemelse Vader welgevallig zijn, en dat telkens weer opnieuw, zelfs als Zij voorzien dat dit geen vrucht zal dragen! *"Heer, hoe vaak moet ik mijn broeder vergeven als hij mij iets misdoet? Tot zeven keer toe? Jezus antwoordde: Niet tot zeven keer toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven keer toe."* (Mt. 18:21-22) God weet heus wel dat de mens zwak is en veranderlijk. Desondanks zal Hij nooit nalaten te vergeven (Mt. 18:21-22) en zal Hij onze zin naar zelfperfectionering blijven zegenen, dat soms leidt naar één stap vooruit en twee achteruit. De morele vervolmaking zou ons gedurig moeten bezighouden. Dan zullen we twee stappen vooruit kunnen gaan en één achteruit. In de tien scheppingsgezegden binnen de zes scheppingsdagen tellen Gods zegeningen als scheppingsdaden! Slechts door zegening kan de schepping, kunnen wij, op een hoger plan geraken, volgens het dictaat *"Wees volmaakt zoals jullie hemelse Vader volmaakt is."* (Mt. 5:48, Lev. 19:2) - een volmaaktheid die in deze bedeling een schone droom blijft.[222)] Het "Uw Rijk kome" zou een zuchtend smeken moeten zijn vol van 'kavanah' en geen routinematig gedreun.

De Psychologie van het Kwaad

Fjodor Dostojevski is een beroemd schrijver uit de Russische literatuur. Zijn eerste roman uit 1866 was "Schuld en Boete" (misdaad en straf in het Russisch), die over de psychologie van het kwaad gaat. Zeventien jaar voordien werd hij gearresteerd en ter dood veroordeeld middels een vuurpeloton. Net voor het moment van executie kreeg hij gratie en moest hij vier jaar dwangarbeid doen in Siberië. Daarna ging hij in militaire dienst en werd nog een aantal jaren naar Kazachstan gestuurd. Zijn boeken getuigen van de verschrikkingen die hij in de werkkampen beleefde. Zijn Siberische tijd gebruikte Dostojevski om vanuit een Atheïstisch standpunt het Christendom te onderzoeken; het Nieuwe Testament was de enige literatuur waarover hij kon beschikken. Uiteindelijk verzoende hij zich met het Christelijk geloof. Later schreef hij de betekenisvolle zin: *"Het is niet als een kind dat ik geloof en Jezus Christus belijdt. Mijn hosanna komt voort uit de laaiende vuuroven van twijfel".* (notieboek 1880-81) Een ander opmerkelijk citaat komt uit "De Bezetene": *"De mens is ongelukkig omdat hij niet weet dat hij gelukkig is. Dat is het enige."* Als er een was die met recht over schuld en boete mocht schrijven dan was het Dostojevski.

22.94 – Zolang er Leven is, is er Hoop

Jeremia 3:21 luidt: *"Hoor, op de kale heuvels klinkt wenend smeken van de kinderen Israëls [beeld van eenieder persoonlijk], omdat zij hun weg verkeerd gekozen hebben."* Omdat zij hun weg verkeerd gekozen hebben, in het Hebreeuws: *"ki hè' èvoe et darkam".* Vertalen we dit laatste letterlijk, dan zien we *"omdat zij hun weg hebben afgebogen".* De grondbetekenis van de woordstam 'aváh' (waar èvoe van is afgeleid) is wegbuigen, afwijken. In dat wenend smeken klinkt berouw. In de aanvaarding van dat berouw zal God zijn aangezicht naar ons 'toekeren' (pana, waar panim van is afgeleid), zodat wij Hem iets beter kunnen leren kennen en in een voortgaand proces waarin we Hem steeds beter leren kennen. Maar als wij geen berouw tonen en in ons foute gedrag volharden, zal God zijn aangezicht van ons 'afkeren' (wederom pana), een term waarin

222) Bedeling duidt op het feit dat God de heilsgeschiedenis in tijdperken indeelt. Als een tijdseenheid overgaat in een andere, zullen een aantal kenmerken behouden blijven, weer andere verdwijnen en nieuwe zullen worden toegevoegd.

afwijzing ligt opgesloten, zoals in Psalm 132:10. (Mt. 13:12) Dan ervaren wij Gods toorn. Maar Gods toorn verschilt van mensen, want zijn reactie is er altijd op gericht om de mens naar zich toe te brengen. De bekende chassidische Jood Abraham Joshua Heschel (1907-'72) vertelt dat de strafdreigementen een van de meest opvallende kenmerken is van het profetisch getuigenis, zoals uiteengezet in zijn boek "De Profeten" (hfst. 10). En gaat hij verder:

«« Straf heeft drie doelstellingen: vergelding, afschrikking en correctie. Het goddelijke oogmerk is volgens de profeten niet allereerst 'vergelding', om straf uit te delen als reactie op een overtreding; maar wil eerder afschrikwekkend zijn, zodat uit angst voor straf een overtreding wordt voorkomen; en correctief waar het middel der kwelling tot herstel, tot veredeling en reiniging voert: God wenst geen vernietiging maar reiniging. (cf. Jes. 27:7-8; 28:29) »»

Het opvoedkundig aspect van straf is correctief of herstellend. In het grote geheel der dingen moet alles met elkaar in evenwicht zijn, elkaar aanvullen of in harmonie zijn. Iedere actie ontlokt een tegenactie; 1 Petrus 3:21 spreekt van antitype ofwel tegenactie. Actie en reactie zijn de essentie van trilling, die altijd evenwicht zoekt. We kunnen nog verder gaan en zeggen dat evenwicht het kenmerkend aspect is van het scheppingswerk, wat verklaart waarom elke overtreding om compensatie vraagt. Het onrechtvaardige lijden aan de ene kant van het spectrum, omdat onrecht altijd lijden veroorzaakt, moet worden gecompenseerd door een tegeneffect, misschien elders of later, misschien aan de andere kant van de aarde waar een storm beukt in antwoord op een of ander afschuwwekkend misdrijf. (JNSR 4-3-2003) Wellicht wordt als middel ter verzoening iemand anders door plaatsvervangend lijden getroffen. *"De blindheid bij enigen zal altijd door andermans lijden worden gecompenseerd: door anderen zullen die enkelen gered worden [doordat hun harten worden opengebroken]."* (JNSR 13-7-2008)

Hoe kan een afwijzing voor toenadering zorgen? De kwaaddoener, die zichzelf altijd verontschuldigt, zal geen berouw tonen, zal inderdaad verminderd toerekeningsvatbaar zijn vanuit het steeds minder 'kennen', hetgeen paradoxaal genoeg de weg tot berouw opent.[223)] Wie zou ooit tot bekering kunnen komen als hij het werkelijke gewicht van zijn zonden kende? De boze mens zal door de ervaringen van het leven telkens worden uitgenodigd God te zoeken, al was het maar om uit zijn ellende te worden verlost. Abraham Heschel merkt op: [224)]

«« De hardheid van het hart is een conditie waarvan de betrokkene geen weet heeft. En omdat hij niet weet wat hem mankeert ligt het berouw dat tot herstel leidt buiten bereik. Als echter de hardheid van 'bovenuit' wordt gedecreteerd, neemt God de verantwoording op zich. Hij slaat neer en richt weer op, wat tot een herleving van ontvankelijkheid voert. Het schijnt dat de enige weg om tot

---

223) In Jesaja 6:10-13 staat dat de geest van het volk wordt verhard, de oren doof gemaakt en de ogen gesloten opdat het niet begrijpt en zich niet bekeert, maar er staat ook dat dit gebeurt ter bewaring is van een heilige rest. Blijkbaar was het volk zo weerbarstig geworden dat er voor God niets anders meer opzat. Hier dient men wel onderscheid te maken tussen de wijze waarop God omgaat met volken en individuen. Dit citaat zouden we evengoed op de eindtijd kunnen toepassen, waarbij de Kerk in verval zal zijn geraakt en de ware dienaren van God elkaar in de Restkerk vinden. Daar het niet naar de hemelse boodschappen heeft willen luisteren, wordt het kerkinstituut in die tijd door God aan zijn lot overgelaten. De specifieke eindtijdboodschappen vingen aan met de boodschap van La Salette in 1846 en zijn sindsdien tot een ware vloed aangezwollen. Edoch, de Kerk van Rome bleef daar doof en blind voor. In 1851 werd de verschijning van La Salette door Paus Pius IX erkend maar direct na zijn overlijden in 1878 werd die boodschap op de index van verboden boeken gezet! Dit is slechts het eerste van een hele reeks soortgelijke incidenten die zich in de Kerk hebben voorgedaan.

224) "De Profeten" van Abraham Joshua Heschel (hfst. 10, Kastijding genaamd).

> genezing van gewilde hardheid te komen eruit bestaat deze absoluut te maken. Als de verharding nog niet extreem is en samengaat met obstinate verwaandheid, zoekt de mens geen uitweg. Indien de hardheid alomvattend is dan wordt het wanhoop, dan is het met die eigenwaan gedaan. Vanuit diepe wanhoop, vanuit onmacht tot geloof te komen, daaruit ontspringt het gebed! »»

Na de lang verbeide gebeurtenis van de innerlijke verlichting van het geweten zal God een tweede poging wagen om de koppigen alsnog voor zich te winnen, maar nu door ze in opperste wanhoop te brengen, want dan is het met de trots gedaan, en dat is een van de functies van de Drie Dagen Duisternis, die als oorsprong een natuurlijke oorzaak hebben maar ook een bovennatuurlijke, reden waarom er een duisternis heerst zoals sinds het begin der Aarde nooit heeft bestaan. Iedereen wordt dan volledig en onweerstaanbaar op zichzelf teruggeworpen. Direct na die dagen zal de ‘opname’ van de levenden zijn, en komt Gods cataclystisch oordeel over de Aarde.

Waarom kon God Lucifer Niet Vergeven?

Engelen werden als perfecte wezens geschapen met een vrije wil en geweten. Lucifer is de bedenker van de leugen, die de degeneratie van de levensgeest veroorzaakt. Terwijl hijzelf in een toestand van verdrukking verkeert, is Lucifer een tegenstander en verstoorder van het ware leven. Aldus heeft hij de dood verspreid onder de mensen en de gevallen engelen om de grootste van allen te zijn, om hun onbetwiste leider te zijn [met als doel de mensen in een zeer miserabele toestand onder hem te brengen, in plaats van dat zij superieur aan hem zouden zijn]. Aan hem en zijn volgelingen wordt geen vergiffenis verleend omdat er geen onvolkomenheid of onwetendheid in hen aanwezig was.

Een TikTok gebaseerd op de super.AI (kunstmatige intelligentie)
antwoorddienst (23 dec. 2022)

De zalige Anna Maria Taigi (1769-1837) is de bekendste zieneres van de Drie Dagen der Duisternis. Zij voorspelt dat tijdens die dagen en nachten een absolute duisternis de hele aarde bedekt waarin *“alle vijanden van de Kerk zullen omkomen”.* De onwilligen die in zondige activiteiten zijn verwikkeld, New Age, enz., zullen echter nog steeds de kans krijgen om zich te bekeren en gered te worden. Anna Taigi ziet deze gebeurtenis als volgt: (Privé Profetieën # 1863)

> «« Er zal over de hele aarde een intense duisternis komen die drie dagen en drie nachten aanhoudt. Er kan niets gezien worden, en de lucht zal beladen zijn met pestilentie die voornamelijk, maar niet alleen, de vijanden der religie zal opeisen. Het zal tijdens deze duisternis onmogelijk zijn om kunstmatige verlichting te gebruiken, behalve gezegende kaarsen. Wie uit nieuwsgierigheid zijn raam opent om naar buiten te kijken, of zijn huis verlaat, zal ter plekke dood neervallen. Gedurende deze drie dagen moeten de mensen thuis blijven, de rozenkrans bidden en om Gods genade smeken. Alle vijanden van de Kerk, of ze nu bekend of onbekend zijn, zullen tijdens die universele duisternis overal ter wereld omkomen, met uitzondering van enkelen die God spoedig zal bekeren. De lucht zal door demonen worden besmet die onder allerlei afschuwelijke vormen verschijnen. »»

Marie-Julie Jahenny (1850-1941), bekend als de Bretonse stigmaticus, gaat dieper in op de Drie Dagen Duisternis. Ze zegt dat het zal plaatsvinden op een donderdag, vrijdag en zaterdag alsdan de hele Hel zal zijn losgelaten om toe te slaan op degenen die zich buiten hun huizen bevinden zonder een brandende gezegende pure waskaars. Deze kaarsen zullen op wonderbaarlijke wijze al die tijd blijven branden, maar weigeren

licht te geven in de huizen van de goddelozen. Er is ook het Boek der Waarheid, dat deze dagen expliciet en impliciet vermeldt, volgens de boodschappen van Jezus:

> «« De zon zal verdwijnen totdat tenslotte drie dagen lang geen licht meer op aarde schijnt. Het enige licht zal dan van de Waarheid komen. En op de vierde dag zal de hemel openbarsten en zal het licht – zoals je nooit voor mogelijk had gehouden – uit de hemel stromen. Dan zal Ik door elke persoon in elk land tegelijkertijd worden gezien, in al mijn Glorie, terwijl Ik kom om het Koninkrijk terug te eisen dat Mij door mijn Vader beloofd werd. »» (24-10-2014)

> «« Voor degenen die ervoor kiezen om in valse goden te geloven en de Drie-ene God niet erkennen, zal het niet makkelijk zijn Mij te accepteren, want jullie hebben Mij altijd afgewezen. Toch zal Ik jullie naar Mij toetrekken en omhelzen. De kracht van God zal over je neerdalen, door de gave van de Heilige Geest, en je zult het moeilijk vinden Mij de rug toe te keren. Dus van al degenen die Mij zien, inclusief degenen die Mij in dit leven hebben afgewezen, zullen in dat stadium de meesten van jullie de Waarheid beseffen. Je zult toestaan dat Ik je in mijn Heilige Armen trek. Dan zal Ik jullie allen in een moment, in een oogwenk, in mijn Nieuwe Koninkrijk opheffen. En dan zal het begin van het einde aanvangen.
> De zielen die het Beest [de Antichrist] hebben verafgood en die zich met lichaam, geest en ziel aan Satan hebben overgegeven, en die zijn gewillige agenten werden, kunnen nergens heen, kunnen zich nergens verbergen en zullen zonder enige hulp worden achtergelaten, want Satan zal ze verlaten hebben. Want tegen die tijd zal Satan in de afgrond worden geworpen en op hetzelfde moment zal zijn macht volledig ophouden. Tegen die zielen zeg Ik dit. Zelfs in dat stadium zal Ik je Barmhartigheid tonen. Je moet Mij aanroepen en zeggen: “Jezus, help mij. Jezus, vergeef me voor al mijn zonden.” ... en Ik zal jou ook naar mijn Nieuwe Paradijs tillen. Ik zal elke ziel redden die Mij aanroept net voordat de hemel sluit; de bergen instorten en de zee de aarde overstroomt. En dan verdwijnen de hemelen samen met de oude aarde. Mijn Nieuwe Paradijs zal oprijzen, de nieuwe hemel en Aarde, net zoals het voor Adam en Eva werd geschapen, en iedereen zal zich verheugen. Want dat zal de grootste dag zijn sinds God Adam en Eva schiep. Wanhoop nooit en onthoud nu mijn woorden aan jou. »» (13-6-2014)

Boek der Waarheid van 2 juli 2012: “Mijn Woord is mijn Woord. Niemand kan mijn Woord verdedigen, want het is in steen gegoten. Ieder mens die mijn Woord probeert af te breken of in twijfel te trekken, zal falen, want hij staat machteloos tegenover mijn Heilige Woord.”

22.95 – Een Lamp voor mijn Voet is uw Woord

Het lijden dat men zichzelf aandoet is tot daaraan toe, maar het lijden dat de onschuldigen wordt aangedaan, is niet zomaar uit te leggen. Trouwens, er is ook een lijden zonder logica in termen van schuld en boete, zoals bepaalde ziektes of een stom auto-ongeluk met zware verwondingen. Hoe is het mogelijk dat God zoiets toelaat? Waarom dat lijden? Is dat geen ‘onrecht’ om met gebalde vuist te schudden? Het enige wat rest, is te geloven dat het op een of andere manier ten goede werkt. Anders zou God niet de God van Liefde en absolute rechtvaardigheid kunnen zijn. Ook Job worstelde met dat probleem. In hoofdstuk 28 van het gelijknamige boek komt hij tot de slotsom dat de wijsheid – over het kennen van de betekenis van het lijden en het onrecht dat de mens ondergaat – verborgen is voor al wat leeft. (vers 21) Ten slotte laat God de mens weten (vers 28): *“Wijsheid? Wijsheid is God vrezen [in de zin van ontzag hebben voor] en het kwaad ontlopen”*, wat aansluit bij het eerste vers van het boek, waarin staat dat deze Job iemand was die *“God vreesde en zich verre hield van het kwaad”*.

Alles wat een mens doet dient erop gericht te zijn om dichter bij God te komen, om een glans van zijn glorie te mogen aanschouwen. Hij moet zich inspannen om de muren die hem nog van de Vader scheiden omlaag te halen. Door de God die veraf is worden wij gedwongen, indien wij een welgevallig leven willen leiden, uit geloof te leven. En dan, steeds meer, zal God zich aan ons openbaren. Het is dus eerst geloven en dan zien. In de Hemel hoeven wij niet uit geloof te leven, want dan 'zien' we, dan is God nabij en ons geluk voltooid, volgens het woord van de psalmist: *"Mijn geluk – dat is Gods nabijheid."* (Ps. 73:28) Hier op aarde leeft de mens uit geloof, opdat de beweging van zijn hart openbaar worde, niet alleen ten aanzien van God, maar ook ten aanzien van zichzelf. In tegenstelling tot de gangbare opinie, bepalen wij de inrichting van ons leven niet door het intellect, maar door het hart, wat het beeld is van ons emotioneel centrum, waaruit onze intenties komen – ten goede of ten kwade. Zo klaagt God bij monde van de profeet: *"Ze naderen Mij wel met de mond en eren Mij wel met de lippen, maar hun hart is verre van Mij."* (Jes. 29:13) Wij, die de beschikking hebben over Gods Woord, moeten daarbij niet trachten onszelf tot wet te zijn, maar deze als richtsnoer nemen, naar het woord van de psalmist:

> «« Een lamp voor mijn voet is uw Woord, een schijnend licht op mijn pad. Ik zwoer – en ik zal het gestand doen – mij aan Uw rechtsorde te houden. Ik ben wél ten diepste verslagen; geef, Heer, naar uw woord, mij nieuw leven. Heer, aanvaard wat ik als dank U toezeg: leer mij dan wat Uw rechtsorde is. »» (Ps. 119:105-106)

Gods Woord beschijnt als bij een schijnwerper telkens een stukje van de waarheid en zijn rechtsorde. Het is pas in de Hemel dat alles zich schaduwloos, zonder vlek of rimpel, voor ons uitstalt. Alles kan dan met één blik worden overzien. In ons tranendal hier is ons kennen altijd ten dele. In het onderricht van een messiaans Joodse organisatie benadert men dat probleem als volgt: [225]

> «« Het besef dat we God niet duidelijk [in al zijn aspecten] zien, noopt tot nederigheid en maant tot voorzichtigheid in het bekritiseren van andermans theologische ideeën en godservaringen. Iemand kan een aspect van de Almachtige hebben waargenomen dat ons ontgaat, of wij kunnen een openbaring hebben ontdekt die hen onthouden is. Geen van beiden kan kwalijk worden genomen dat het hele plaatje niet wordt overzien. In deze wereld ontbreekt het totaalbeeld. Jezus vertelde de schriftgeleerden uit zijn tijd: *"Zijn stem hebt gij nimmer gehoord, noch Zijn gestalte gezien."* (Joh. 5:37) Daarom gaat een echte waardering van Gods grootheid nooit samen met godsdienstige arrogantie. »»

Niettegenstaande zegt de Heer tot Jozua, die de volksmenigte het Beloofde Land binnenleidde, hij die het beeld van Jezus is (de Griekse schrijfwijze van Jozua is hetzelfde als voor Jezus), dat eenieder de hele Wet moet volgen, een onmogelijke eis dus – die alleen in Jezus Messias kon worden volbracht. Wij begrijpen niet en kunnen niet begrijpen wat de hele Wet inhoudt, en toch staat er geschreven:

> «« Wees zeer sterk en moedig en onderhoud nauwkeurig 'heel de Wet' die mijn dienaar Mozes u gegeven heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts noch links; dan

225) First Fruits of Zion: The Weekly eDrash, 3 mei 2016.

> zal het u goed gaan, waar u ook gaat. Nooit moet u ophouden dit wetboek te lezen [het wetboek was toen het begin van wat de Bijbel moest worden]. U moet het dag en nacht in gedachten houden en alles wat daarin geschreven staat nauwkeurig doen. Dan zult u voorspoed en geluk hebben in al wat u doet. »» (Joz. 1:7-8)

Tot slot mogen we zeggen dat het Christelijk leven niet begint met een doorgronding van de waarheid of vanuit een verstandelijke oogpunt een belangrijk leerstuk begrijpen, maar het begint met een opengaan van de ogen van het hart. Aanvaarding is het sleutelwoord, niet kennis, voor het ongedwongen kiezen voor God, die ons tot een liefdesrelatie heeft geroepen. Pas later komt de verdieping van onze kennis aan bod. Hij is als de bruidegom uit het Hooglied die verlangend uitziet naar zijn bruid. Zolang er leven is, is er hoop, is er hoop voor elkeen en ieder van ons die God onvolledig kent, of zelfs helemaal niet, om via de gebogen weg van Gods lankmoedigheid verheven te worden. Het is een omweg, en dat vergt geduld, vooreerst van God die als geen ander alle misstappen en de door een mens geleden kwellingen overziet.

Het Koninkrijk Gods

Een tak ontspruit aan de stronk van Isaï,
een twijg ontbloeit aan zijn wortels.
De geest van de Heer rust op Hem,
een geest van wijsheid en inzicht,
een geest van beleid en sterkte,
een geest van kennis en ontzag voor de Heer.
Hij ademt ontzag voor de Heer.
Hij spreekt geen recht naar uiterlijke schijn
en Hij doet geen uitspraak op grond van loze geruchten;
Hij geeft de geringen hun recht
en de armen in het land krijgen een eerlijk vonnis.
Hij kastijdt de verdrukkers met de roede van zijn mond
en de kwaden doodt Hij met de adem van zijn lippen.
Gerechtigheid draagt hij als een gordel om zijn lendenen,
en trouw als een gordel om zijn heupen.
De wolf en het lam wonen samen,
de panter vlijt zich neer naast het bokje,
het kalf en de leeuw weiden samen:
een kleine jongen kan ze hoeden.
De koe en de berin sluiten vriendschap,
hun jongen liggen bijeen.
De leeuw eet stro, net als de os.
De zuigeling speelt bij het hol van de adder,
het kind strekt zijn hand uit naar het nest van de slang.
Niemand doet nog kwaad
of handelt nog verderfelijk op heel mijn heilige berg,
want de kennis van de Heer vervult het hele land,
zoals het water de gehele zeebodem bedekt.

Jesaja 11:1-9

APPENDIX 11

Uit de Boodschappen van het Boek der Waarheid

Het Boek der Waarheid bevat een serie hemelse boodschappen, die ontvangen zijn door een getrouwde vrouw en moeder van een jonge familie, die in Ierland woont. Zij staat bekend als **Maria Goddelijke Barmhartigheid**. Haar boodschappen begonnen in november 2010, en ten tijde van het schrijven van dit artikel kwamen er nog steeds nieuwe bij.

God de Vader:

Ik schonk jullie de vrije wil, maar jullie hebben die misbruikt

- **11 juni 2014**

Ik heb jullie door de profeten onderwezen. Ik heb jullie de gave van de vrije wil geschonken, maar jullie hebben die misbruikt om je eigen lusten en wensen te botvieren. De gave van de vrije wil heeft een tweeledig doel – jullie keuzevrijheid te geven, zodat jullie niet uit angst tot Mij komen, maar uit liefde; en om de macht van de duivel te breken. Het is vooral jullie vrije wil waar Satan het op gemunt heeft en hij zal iedere list gebruiken om je zover te krijgen dat je dat aan hem overhandigt. Als zielen dat doen, door de zonde van trots, New Age praktijken en het occulte, worden ze door de boze tot slavernij gebracht (waardoor ze niet of nauwelijks nog voor het goede kunnen kiezen). Hij zal dan in de zielen, die hem hun vrije wil overhandigen, ieder van zijn eigen karaktertrekken manifesteren. Je kunt ze aan hun gedrag herkennen. Maar het zekerste teken dat hun vrije wil aan de boze is gegeven, is wel dat deze zielen mijn Zoon Jezus Christus voortdurend in het openbaar trachten te bespotten, alsmede zijn Moeder, de Onbevlekte Maagd Maria, de Moeder van de Wereld. Aan beiden heeft Satan grote hekel.

Indien jullie in plaats daarvan de door Mij ontvangen vrije wil voor het welzijn van je ziel gebruikt en om elkaar lief te hebben, is dat een krachtig middel om Satans macht te verzwakken. Maar die zielen, die Mij door mijn Zoon Jezus Christus het geschenk van hun ‘vrije wil’ geven, brengen mij het machtigste geschenk dat bestaat. (zie kruistochtgebed 123) Het zal dankzij deze zielen zijn dat Ik de boze zal verslaan en het middel krijgen om de zielen te redden die volledig van Mij gescheiden zijn. Commentaar: Indien iemand zijn vrije wil aan God schenkt, zal Hij in die persoon ieder van Zijn eigen karaktertrekken manifesteren.

Dat is mijn belofte. Ik zal de zielen van zelfs de meest hopeloze gevallen redden dankzij de opofferingen van degenen die Mij door mijn Zoon Jezus Christus dit geschenk geven van hun vrije wil.

Jezus: Over de Staat van Genade en de Vergeving van Zonden

- **21 December 2011**

Mijn liefste dochter, Ik ben het,

Vanavond kom Ik troost geven aan zondaars die denken dat zij niet waardig zijn om voor Mij te staan. Ik richt Mij tot jullie allen, arme gekwelde zielen die denken dat jullie zonden zo weerzinwekkend zijn dat Ik jullie niet zou kunnen vergeven. Hoe vergissen jullie je. Weten jullie niet dat er niet één zonde is die Ik niet vergeven kan. Waarom zijn jullie zo bang? Weten jullie niet dat zelfs de allerzwaarste zonde van moord vergeven kan worden? Alle zonden kunnen en zullen vergeven worden indien oprecht en hartgrondig berouw wordt getoond.

Ik wacht. Open jullie harten voor Mij. Verlaat jullie op Mij. Ik ben waarschijnlijk de enige echte vriend die jullie hebben aan wie je alles kunt zeggen zonder dat het Mij shockeert.

Zonde is een onontkoombaar feit in het leven. Zeer weinig zielen, evenmin uitverkoren zielen, kunnen voor onbepaalde tijd in staat van genade blijven.

Heb nooit het gevoel alsof jullie die zonden niet kunnen opbiechten, ongeacht de ernst van de gepleegde feiten. Indien jullie Mij vrezen en de rug naar Mij blijven toekeren, zullen jullie je nog verder van Mij verwijderen. Veel van Mijn kinderen voelen zich Mijn liefde onwaardig. Toch bemin Ik iedereen, zelfs de verharde zondaars. Ik verschoon de zonde niet. Dat zou Ik nooit kunnen doen. Maar Ik bemin de zondaar.

Het was om de zonde dat Ik als Verlosser in jullie wereld werd gezonden zodat je vergeven kon worden. Om te worden vergeven moeten jullie om vergeving vragen. Als je vergeving zoekt moet je eerst nederig worden. Want zonder nederigheid is er geen oprecht berouw.

Ik, jullie Verlosser, smeek jullie om erbij stil te staan hoe jullie je leven leiden. Of jullie beminnen God door daden van naastenliefde of je doet dat niet. Jullie hoeven Mij niet te kennen om Mij te beminnen, kinderen. Door jullie werken, jullie liefde voor elkaar, de vriendelijkheid en edelmoedigheid die jullie voor anderen hebben, bewijzen jullie je liefde voor Mij zonder het te beseffen. Het zal ook door de nederigheid van hart zijn als jullie oprecht berouw tonen voor alles wat je in je leven hebt misdaan dat jullie je liefde voor Mij tonen. Hoe anders denk je zou je dicht bij mijn hart kunnen komen?

Jullie moeten nooit bang zijn Mij te benaderen. Ik ben nooit ver weg. Kom nu tot Mij zodat Ik jullie ziel kan voeden en de vrede geven waar je zo naar hunkert.

Jullie geliefde Jezus

De Grenzen van de Vrijheid

De wilde paarden van de Camarque (Frankrijk)

We willen niet door wetten en regels worden ingetoomd. We willen gewoon vrij zijn, vrij om te doen wat in ons opkomt, ongeacht wanneer en hoe en wie daar ook bij betrokken is. Ik bedoel, dat is toch ons recht? Maar zo simpel ligt het niet, want de mens handelt binnen zijn sociale omgeving, is in feite een soort kuddedier, verbonden als bij een zwerm vogels die in een vorm van hypnotische connectiviteit eensgezind rondvliegt. Onontkomenlijk. Bij de mens is vooral het 'woord' richtinggevend. We zullen ons met enkele gedachten daarover bezighouden.

23.96 – Op Eenzelfde Evenwichtsbalk

Het woord is als een zwaard, of zeg maar boetseermes. Met datzelfde mes ging God al scheppende te werk. Als we middels 'het woord' zegenen (Strong's 1288: barak), kan daarmee óók worden vervloekt (barak of arar). Op diezelfde manier kan de zegenbrengende Heilige Hostie tot vervloeking leiden. (1 Kor. 11:27-30) Het scheppingsverhaal geeft aan dat een 'zegening' scheppende kracht in zich bergt: in de zevendaagse week zegent God tot driemaal toe het geschapene om heilig te zijn en vrucht voort te brengen. Maar zijn tegenstander laat zich niet onbetuigd en gaat ook scheppend te werk, maar dan om te vernietigen wat tot het goede bereid is, en daartoe gebruikt die tegenstander dezelfde kracht. Hij heet daarom duivel, een woord dat is afgeleid van 'diabolos' wat omverwerper betekent. Het Hebreeuws geeft aan, door gebruik van hetzelfde woord barak voor twee tegengestelde betekenissen, dat er een vloeiende grens is; tussen de uitersten gaat bijna onmerkbaar de zegen over in vloek. Dat klinkt vreemd maar eenzelfde taalkundige fenomeen kennen we ook in het Nederlands en Engels bij de woorden klieven en kleven, in het Engels 'to cleave' en 'to cleave'. Eenzelfde woord voor tegenstrijdige betekenissen waarmede een spectrum van mogelijkheden laveert op eenzelfde evenwichtsbalk. Waarom? Ze staan op gespannen voet met elkaar, maar kunnen toch niet zonder elkaar, zoals 'man' en 'vrouw', in het Hebreeuws 'ish' en 'isha'. Die 'kleefden' aan elkaar zegt Genesis. Op het midden van de evenwichtsbalk van het woord barak is noch de zegen, liefde en ontferming, noch de vloek, wraak en het verraad; dan zijn het neutrale gedachten en opmerkingen.

In de telling van de tien scheppingsstadia van het zesdaagse scheppingswerk tellen de twee zegeningen mee. (We zitten thans in de nog onvoltooide zevende scheppingsdag met zijn eigen zegening.) Deze tien scheppingsstadia kunnen als volgt worden geteld: twee zegeningen – één op de vijfde dag en één op de zesde, en er zijn acht scheppingsdaden. Deze daden passen binnen de acht stadia of acht-dagen-verwezenlijking in termen van maken, uitgedrukt met het Hebreeuwse ‘asa’ (te vergelijken met het scheppen dat de mens doet, wat een herschikken is). Daarvan vallen er twee op de derde dag en twee op de zesde. De schepping door God van de mens valt daarbuiten want dat is in termen van ‘bara’, een scheppen dat alleen God kan doen, reden waarom ook vers 1 niet meetelt.[226)] Maar de zegening (barak) van de eerste mens en zijn gelijktijdige roeping wordt wél meegeteld (vers 28): *“Zijt vruchtbaar (in je werken en in het krijgen van kinderen)”*. In die roeping, wat op de zevende dag gestalte krijgt, zet de mens Gods scheppingswerk voort, want toen, op die zevende dag, rustte God van al zijn werken en gaf het werk aan ons over, alhoewel we worden uitgenodigd om voor zijn hulp te bidden – en vrij blijven om er een puinhoop van te maken. En aangezien voor dat soort werk het scheppen in termen van ‘bara’ is uitgesloten, wordt dit in termen van ‘asa’ gedaan, wat verklaart waarom de Zoon (die in de zevende dag arriveerde) om de hulp van zijn Vader vraagt, die dan scheppend tegemoet treedt in termen van ‘bara’.[227)]

Het niet meetellen van Gods bara-scheppingsdaden houdt verband met het feit dat God de Vader geen tijd kent in onze betekenis van het woord. Alle tijden, vanaf het allereerste begin tot aan de oneindige toekomst liggen voor zijn geestesoog uitgestald,[228)] zodat er inzake bara geen sprake is van stadia in de voltooiing van het scheppingsplan: in een ondeelbaar moment heeft de Vader alles, in verleden, heden en toekomst, tegelijk geschapen en houdt dat door zijn almacht in stand, zoals vastgelegd in Psalm 33:9: *“Want Hij sprak en het was”* d.w.z. ALLES ontstond ogenblikkelijk met één goddelijke roep.[229)] Daarna (in hetzelfde vers) *“beval God en [vervolgens] ontstond het”* in de graduele ontwikkeling van wat wij geschiedenis noemen. In een herschikking van het reeds bestaande leidde dit tot de opeenvolgende stadia of dagen, wat echter een bara-interventie niet uitsloot, zoals bij de schepping van het eerste mensenpaar.[230)] Indien God de Vader niet aan onze volgtijdelijkheid is onderworpen, verklaart dat ook waarom Hij in de toekomst kan zien. Voor de Zoon ligt dat anders, die immers

---

226) In de New Strong’s Concordance van het jaar 2010 staat onder 1254 voor bârâ: “Een zorgvuldige studie van de passages waar bara voorkomt laat zien dat in de weinige niet-poëtische toepassingen (voornamelijk in Genesis), de schrijver wetenschappelijk precieze taal gebruikt om aan te tonen dat God het object of concept in het leven riep uit voorheen niet-bestaand materiaal.” Zie verderop alle reacties onder Strong’s 1254.

227) ‘Bara’ is scheppen en ‘bar’ (zoon) is in feite ook scheppen als je geen rekening houdt met de klinkers. Asa is een herschikken. Alleen God kan scheppen uit het ‘niets’ (uit Zichzelf). Het eerste woord in de Bijbel is daarom Bereshit (afgeleid van bara). Dat woord bara wordt maar tweemaal gebruikt: in vers 1 (in den beginne schiep God hemel en aarde), en in vers 27 toen God de mens schiep. Al het andere is een herschikking van het reeds bestaande. Het zij vermeld dat deze tellingswijze afwijkt van de Joodse traditie, want die tellen vers 1 en de schepping van de mens wél mee maar niet de zegeningen waarmee ze op hetzelfde aantal van tien uitkomen.

228) Vóór de schepping van de engelen en het Heelal was er niet eens ‘niets’! Er was alleen God die in eeuwigheid bestond. Tijd ontstond door de scheppingsdaad. Het idee dat God geen tijd kent en dat alles, in de meest uitgebreide betekenis van het woord, door Hem gekend is, komt overeen met de uitdrukking in Lucas 12:7 dat de haren van ons hoofd alle geteld zijn. In Psalm 90:2 lezen we: “Voordat de bergen werden voortgebracht, of voordat U ooit de Aarde en het Heelal had gevormd, van eeuwigheid tot eeuwigheid, bent U God.”

229) En daarom is de bewering dat God de wereld 6000 jaar geleden of 17 miljard jaar geleden schiep van elke betekenis ontbloot. En inderdaad is de oerknaltheorie weerlegd door Nobelprijswinnaar Andrej Sackarov. Zie mijn bijdrage onder “Een Nieuw Kosmogonisch Model” (laatste update juli 2022).

230) Beseffen we wel hoe uitmuntend de lotsbestemming van de mens is?

vóór de schepping, die van het eerste hoofdstuk van Genesis, in het aanzijn kwam, wat zo mooi in de geloofsbelijdenis wordt verwoord (die van 325 na Chr.): *"Ik geloof in één God de Almachtige Vader en in één Heer, Jezus Christus, vóór alle tijden geboren uit de Vader."* Dat past bij Johannes 17:24 en Kolosensen 1:15-17. Het woordje 'vóór' duidt een volgtijdelijkheid aan, die dankzij de Zoon in God werd geïmplanteerd. Hierdoor kan de Vader de datum van sommige toekomstige gebeurtenissen voor de Zoon verborgen houden alsook de exacte omstandigheden van wat te gebeuren staat.

Wie was George Steiner?

De schrijver George Steiner werd met een lamme rechterarm geboren. Van zijn moeder leerde hij dat leven met een handicap een voorrecht is. Zij wilde niet dat hij aan zijn gebrek toegaf. Zo weigerde ze hem schoenen met een rits te geven: "Het was een ware beproeving om mijn veters te leren strikken." Hierdoor leerde hij naar eigen zeggen van haar "dat je met de juiste inzet alles kunt bereiken wat je maar wilt." In Steiners boek "After Babel: Aspects of Language and Translation" (1975) onderzoekt hij het fenomeen taal en vertalen, en dit boek geldt nog steeds als standaardwerk. Hij benadrukt hierin de veelvoudige betekenis van het begrip taal. Bijvoorbeeld, puur Frans bestaat niet. Taal is gedachten, taal is bestaan, taal is identiteit. Hij zegt dat het vasthouden aan het oorspronkelijke Engels provinciaals is; alleen al in een stad als New York worden 128 talen gesproken. Dus waarom zou er geen kruisbestuiving zijn? Want een woord in een bepaalde taal kan een connotatieve betekenis hebben die elders ontbreekt. Een grotere woordenschat is naast een culturele verrijking ook een verrijking in uitdrukkingsvaardigheid.

Vloek en zegen zijn typisch Bijbelse termen. In onze moderne taal zouden we ook in het uiterste geval van onbarmhartige kritiek kunnen spreken, beschimping, vernedering, veroordeling of kwaadsprekerij, en aan het andere eind van het spectrum van aanmoediging (positieve kritiek) en complimenten, zelfs lof. We hebben hier met een actuele problematiek van doen; dit is niet zomaar oubollig Bijbels verschijnsel. Tenslotte hebben we de plicht kritiek uit te oefenen op onze maatschappelijke misstanden. Maar dat kent zijn grens en dient naar de regels van het spel een aantal fatsoensnormen in acht te nemen. We mogen niet zomaar alles zeggen, ook niet op alles kritiek hebben of over personen kwaadspreken, want woorden hebben een reële uitwerking. Roddel en kwaadsprekerij is in de pers tot professionele hoogten getild. De emotie die erin gelegd wordt is ook belangrijk. Woorden, die zich in een gesloten boek bevinden, betekenen niets, maar woorden geladen met emotie hebben een impact, die kan afbreken, ook opbouwen. Zoals een Arabisch spreekwoord zegt: *"Een wond door woorden is erger dan een wond door het zwaard."* (zie Appendix) Als ik geëxalteerde woorden beschouw, die als het ware over een wilskracht beschikken om in de bewuste en gemotiveerde geest omhoog te klimmen, moet ik aan de uitdrukking van George Steiner denken, die het woord definieert als *"als kracht en medium van creatie."* En gaat hij verder: *"Maar als het Woord kan scheppen, kan het dan niet tegelijkertijd ook on-maken en vernietigen?"* En hoe markant als hij zegt: *"We zullen alleen dieper zien als we weten los te komen van een puur negatieve classificatie van 'onwaarheid', alleen als we de aandrang om 'het ding te zeggen dat niet is [volbracht]' erkennen als zijnde centraal in taal en geest. We moeten proberen in te zien wat [de God hatende] Nietzsche bedoelde toen hij verkondigde dat 'de leugen - en niet de waarheid - goddelijk is!' Of zoals hij het in "Morgenröte" zegt: 'het genie van de mens is er een van leugens.'"* [231)] Mogelijk wilde Nietzsche zeggen dat de waarheid 'staat', en dat is een feit, terwijl de leugen verwoest, en dat is nog niet een feit. De leugen is goddelijk in die zin dat de ongodsvruchtige mens niet wil buigen en zelf op Gods troon wil zitten, en Hem in zijn

231) "A Reader" door George Steiner – Penguin Books # 1984 (pp. 17, 402).

streven vervloekt (barak betekent ook ‘niet willen knielen’ – zie Job 1:5) en al doende het enige creatieve doen dat in zijn geest omhoog komt, en dat is vernietigen.

In Job 2:9 verwijt Jobs vrouw de ellende die haar man ondergaat aan hemzelf. De schatrijke Job was tot aperte armoede vervallen waarop zijn vrouw hem toewerpt: *“Houd je nog steeds vast aan je rechtschapenheid? Vervloek God en sterf!”* (cf. English Standard Version)[232] Hier klinkt het verwijt door dat Job zijn rijkdom op valse gronden had vergaard, uit egoïsme. De gedachtegang is: Waarom zou hij anders worden gestraft? Zijn vrouw vond dat zijn zogenaamde godsvruchtigheid nergens op sloeg, dat hij in zijn schijnheiligheid God had vervloekt en daarom maar verder moest gaan met vloeken en dus de dood verdiende. Dus ‘vervloek God’ kan worden gelezen als ‘blijf God maar vervloeken’. Jij arrogante man, die het altijd beter meende te weten, ga maar op je blaren zitten!

Om in obsessieve zelfverheerlijking Gods onvergelijkelijke majesteit niet willen erkennen, en niet voor Hem willen knielen, is majesteitsschenning en dus een vervloeking, wellicht de ergste in zijn soort. De zelfverheerlijkende mens kan alleen maar iets doen in het negatieve, in het teniet doen van wat God in den beginne schiep. Het goede dat hij vanuit zichzelf heeft gedaan, eventueel, hier en daar, is slechts uitstel van executie, want het goede van de oude mens is nooit onvermengd. (Rom. 7:14 - 8:23) Gaat meestal samen met een ‘belangrijk persoon’ willen zijn. De mens zonder Gods bijstand is vuil, minder dan niets. De verschrikkelijke maalstroom kan met iets goeds, aldus volbracht, niet worden getemperd. Is het een wonder dat de wereld er zo vreselijk uitziet? God kende het hart van de mens en wist waar dat toe zou leiden indien Hij hem de vrije teugels gaf …en het speet Hem dat Hij de mens had gemaakt. (Gen. 6:6)

23.97 – Als alles tot een Climax komt

De vrijheid van meningsuiting is een kostbaar goed dat, zoals we zojuist hebben vastgesteld, omkaderd dient te worden. Volgens sommigen helemaal niet, dient die vrijheid bandeloos te zijn. Maar wat als de zelfdiscipline ontbreekt? De vrijheid van meningsuiting staat trouwens niet alleen. De vrijheid van godsdienst houdt daarmee verband, net als zoveel andere vrijheden, waaronder – uiterst belangrijk – de vrijheid van culturele expressie. Een zekere mate van tolerantie is daaraan gelieerd, want die vrijheden leiden tot een pluriforme maatschappij. Die zou niet kunnen bestaan zonder wederzijds respect. De tolerantie voor onze medemens houdt op daar waar de door God gegeven vrijheid wordt misbruikt ter overschreiding van de Tien Geboden of ter vervloeking en haatprediking. Woorden zijn geen loze praat, zijn als een gebed, hebben daadkracht, die in de wereld der gebeurtenissen hun uitwerking niet missen. Pas op waar je voor bidt, je zou verhoord kunnen worden!

Een dictatuur, en zeker de dictatuur van de Antichrist, is erop gericht iedere vrijheid te ontnemen en mensen in haar fuik te vangen. Maar de mens laat zich niet zomaar vangen, zeker niet met zoiets essentieels. Onze vrijheden zijn als de lucht die we inademen. Alleen door eenieder in zijn essentiële levensbehoeften aan te tasten krijgt de Antichrist zijn zin. In ruil voor voedsel, medische verzorging, onderdak en dergelijke, zet hij de mensen naar zijn hand, weg van God af, waarbij men tolerant moet staan tegenover de zonde en intolerant tegenover de Christenen die met de Bijbel in de hand zulks veroordelen. Tekenend is dat de Amerikaanse vicepresident Joe Biden op 19 mei 2015, tijdens de internationale dag tegen homofobie en transfobie, een toespraak hield

232) In de Willibrordvertaling staat voor Job 2:9: “Blijf je nu nog de brave uithangen? Dan God maar prijzen tot je eraan doodgaat!”, terwijl in de Engelse vertaling staat, mijns inziens een veel betere: “Houd je nog steeds vast aan je rechtschapenheid? Vervloek God en sterf!”

waarin hij verkondigde dat de vrijheden van LHBT-mensen worden aangerand door *“religieuze veroordeling”* (LHBT staat voor Lesbisch, Homo-, Bi-, en Transgender). Waar blijven we als dit soort misstanden niet aan de kaak mogen worden gesteld?

In de eindtijd, als alles tot een climax komt, volstaat geen gewoon geloof meer. Waarom? Voordat Abraham besneden werd, geloofde hij, en daarom is hij de vader van de onbesnedenen. Hij is de vader van de besnedenen (de Joden), maar ook van de niet-Joden inzoverre al Gods ware volgelingen door lijden worden beproefd. Dat zit zo. De Joden zijn dubbel besneden in de daadwerkelijke besnijdenis na de geboorte; en de tweede keer omdat ze weten wat lijden is, echt lijden. En nog steeds worden ze bovenmatig vervolgd! In de eindtijd volstaat geen simpel geloof meer, maar is een vuurvast geloof nodig dat in de smeltkroes van het lijden wordt gelouterd. In een van de meest gelezen boeken na de Bijbel, Pilgrim’s Progress geheten (De Christenreis), van John Bunyan, wordt aan een figuur die Christian heet, een muur getoond waaruit een geweldig vuur van verzengende hitte ontspringt. Mensen gooien emmers water op het vuur in een poging het te blussen. Als Christian naar de betekenis van het vuur vraagt, hoort hij dat dit het geloof voorstelt en dat er zijn die het door middel van twijfel en angst proberen te doven. Maar dan ziet hij aan de andere kant van de muur een man met een vaas olie, en deze vriendelijke figuur gooit heimelijk olie op het vuur waardoor de vlammen blijven bestaan. Als Christian om uitleg vraagt krijgt hij als antwoord dat het de olie van Gods genade is die het vuur brandende houdt en dat op die manier het geloof van Christus’ volgelingen standhoudt.

Waar de vrijheid van meningsuiting wordt geknecht, is er nog altijd de vrijheid van denken dat ondanks de verguizing en de vervolging stug volhoudt en rechtzinnig blijft. Dat kost wat. Het kost niet alleen wat, het kost meer dan we kunnen opbrengen. Het komt aan op de bereidheid en dan zal de Heilige Geest de standvastigheid daartoe geven, indien we nederig van hart zijn. Wie is bereid om op de vaste grond van het geloof zijn leven op te offeren en het compromis af te wijzen? Het eigen denken, de vrijheid van het hebben van een mening, kan alleen worden ontzegd indien men daarin toestemt. Wie het compromis zoekt zij gewaarschuwd. Wie toestemt, levert zich aan de psychologie van de massa uit, tot de hersenspoeling van hypnotische connectiviteit.

Als de manifestatie van het woord, dat instrument tot manipulatie is, alleen in de individuele sfeer lag, zou er minder reden tot zorg zijn, maar zijn dynamiek vertegenwoordigt een beangstigende realiteit. Zijn onstuimige beweging wil zich overal manifesteren, speciaal op het terrein van het menselijk collectief waar emoties kunnen wor-

den opgezweept tot koortsachtige hoogten. Volgens Freud is *"de massa onderhevig aan een inderdaad magische kracht van het woord dat in de massaziel de hevigste stormen kan opwekken."* [233] Dit doet sterk denken aan de kleine man met de snor die door middel van het woord een samenscholing tot hysterie wist op te zwepen. De onwaarschijnlijke macht waarmee het was bekleed moet van 'goddelijke' weerklank zijn geweest, goddelijk in de trant zoals de Atheïstische Nietzsche (1844-1900) dat voorhield. Het zou een comfortabele gedachte zijn indien deze goddelijke weerklank het gevolg van één man was, maar dat kon alleen bestaan omdat deze ene man de omhoog gerezen personificatie was van de Duitse volksgeest. Hij, een demonisch bezetene, was het verschrikkelijke product van Duitslands eigen krankheid waarbij ik de Duitse mentaliteit niet in een aparte categorie zet. Alle naties liggen aan het eind van deze bedeling onder dezelfde banvloek, een banvloek die alleen door toewijding aan Christus' kruisoffer kan worden opgeheven. Het is door die inherente verdorvenheid dat de Apostel Johannes kon profeteren dat de Antichrist macht zal krijgen *"over elke stam en natie en taal en volk".* (Op. 13:7) Zelfs de 'goede naties' van vroeger, die desalniettemin nooit echt goed zijn geweest, zullen aan zijn schrikbewind ten prooi vallen, een somber vooruitzicht waarvan we reeds de bittere vruchten zien in de wereld rondom.[234]

Jezus is het Brood dat in de oven van het lijden is gebakken
Het Brood van onze moeiten en het Brood van onze tranen
Het Brood van alle genaden
Het Brood van alle ontferming

Denise Leonard (2015)

De psychoanalyticus Carl Jung (1875-1961) was in het begin van de waanzin die het Duitse volk in de aanloop van de Tweede Wereldoorlog overviel, geneigd dat als iets goeds te zien. In zijn essay uit 1936, Wotan geheten, brengt Jung Wilhelm Hauer ter sprake, het hoofd van de Noordelijke Geloofsbeweging, die Vrijmetselaars, Joden en kleurlingen uitsloot. Jung legde uit dat deze groep *"zich op de godsdienstige renaissance van de natie richtte vanuit de overgeleverde grondslagen van het Germaanse ras",* en adviseerde de *"Duitse Christenen, die in feite een contradictio in adiecto zijn (een toegevoegde tegenstrijdigheid)"* om zich aan te sluiten bij Hauers *"fatsoenlijke en welmenende lieden (...) die intelligent genoeg zijn om niet alleen te geloven maar ook te weten dat Wodan de god der Duitsers is en niet de Christelijke God."* [235]

Ondanks dat Jung begin jaren dertig denigrerende opmerkingen over de Joodse onbewuste natuur maakte en ook over de Joodse psychoanalytische praktijk (die van Freud), die hij zag als *"volstrekt ontoereikend voor de Germaanse mentaliteit"*– en in dat laatste kan hij best gelijk hebben gehad, kan hij niet als pro-Nazi worden gebrandmerkt, zoals sommigen willen doen voorkomen. Ontwijfelbaar was Jung een kind van zijn tijd en niet degeen die de *"collectieve psychische moord"* had voorzien, een term

233) "Massenpsychologie und Ich-Analyse" (Het ik en de psychologie der massa) door Sigmund Freud, uit de vertaling van Dr N. van Suchtelen # 1921 (p.18).

234) Als zelfs de 'goede naties' van vroeger ten prooi zullen vallen aan het schrikbewind van de Antichrist is de vraag of er uitzonderingen zijn. Zal de staat Israël daarop een uitzondering zijn? Of misschien zelfs Nederland? Maar eerst zal een nationaal rouwbeklag van node zijn.

235) Zie ook: "C.G. Jung: The Haunted Prophet" door Paul J. Stern in het hoofdstuk "The flirt with the Devil". Tevens de verlengde uitgave van "From the Life and Work of C.G. Jung" door Aniela Jaffé in het hoofdstuk "C.G. Jung and National Socialism", dat zijn dubieus voorzitterschap uit 1933-1939 bespreekt van de Duitse "Algemeine Ärztlichen Gesellschaft für Psychotherapie" met een Epiloog van Sir Laurens van der Post.

die hij pas voor het eerst in 1945 gebruikte. Hij was geen antisemiet, een overtuiging die de Joodse Aniela Jaffé en Laurens van der Post deelden die hem beiden goed hebben gekend. Toch was hij eerst populair onder de nazi's. Toen Jung in de jaren na 1935 het regime steeds meer begon aan te vallen werd dat anders. Om Dusty Sklar te citeren:

> «« De heersende houding in Duitsland drukte een mystieke affiniteit uit waar Jung zich perfect bij thuis voelde. Er waren verscheidene gebieden van overeenkomst tussen Jung en de nazi's: alchimie, astrologie, de graallegende, middeleeuwse mystiek, de runensymboliek, antibolshevisme, enzovoort. Zijn groot tolerantieniveau voor de 'schaduwkant' van de menselijke natuur, die hij als een tegenhanger van de rede beschouwde, kan hem ertoe hebben gebracht om de verborgen cavernes van het onbewuste te verkennen op zoek naar oude geheimen die zo groot en beangstigend waren (…) dat wij nog niets hebben waargenomen van wat daarachter schuilt. »» [236)]

23.98 – Wat ons te wachten staat

Spanje stond in 2015 aan het voorfront van wat Brussel in de nakomende tijd van plan was met heel Europa, namelijk de democratie en vrijheid van meningsuiting compleet door dictatuur vervangen. Dit is de wetgeving die toen in Spanje werd ingevoerd: [237)]

1. Als u veiligheidspersoneel (politie e.d.) fotografeert en deze foto's via de sociale media verspreidt, kunt u een boete oplopen van € 30.000, vooral als deze foto laat zien hoe de overheid tegen demonstranten optreedt. De boete kan oplopen naarmate u meer volgers heeft op bijvoorbeeld Facebook en Instagram.

2. Als u de locatie van een geplande demonstratie doortwittert is dat voortaan een 'terroristische daad' die anderen ertoe aanzet een misdrijf te begaan.

3. Klokkenluiders zoals Edward Snowden? Dan bent u een potentiële terrorist. Als u voor de media werkt, ook lokaal, wees dan voorzichtig met wat u schrijft, want de overheid leest en luistert mee.

4. Gekozen volksvertegenwoordigers, die voor de verkiezingen het ene beloven, maar het andere doen, mogen daar niet langer mee lastiggevallen worden. Dat is voortaan een misdrijf.

5. Spontane demonstraties bij het parlement zijn illegaal. Doet u dit toch dan riskeert u een boete van € 30.000. Organisatoren van demonstraties waar en tegen wat dan ook kunnen bestraft worden met een gelijke boete; deelnemers eveneens indien ze weigeren te vertrekken wanneer de politie dat vraagt. Dan 'hinderen' ze ambtenaren in functie.

6. Een brutaal antwoord geven aan een politieagent levert een onmiddellijke boete op van € 100 tot € 600.

7. U heeft een klacht tegen een winkel, zaak, bedrijf, bank of de gemeente, en weigert te vertrekken voordat u antwoord krijgt? Eveneens een boete die kan oplopen tot € 600.

8. En als klap op de vuurpijl: 'digitale protesten', artikelen bestempeld als nepnieuws, d.w.z. nieuws dat afwijkt van wat de overheid ons voorhoudt, die volgens de rechter 'de vrede zouden kunnen verstoren', zijn voortaan een misdrijf.

Het begin van het einde van de vrijheid van meningsuiting in Europa werd daarmee bezegeld. Het ligt in de lijn der verwachting dat de Europese Commissie deze wetten ook voor elders in Europa zal gaan invoeren.

---

236) "The Nazis and the Occult" van Dusty Sklar, uit het hoofdstuk "Jung and the Aryan Unconscious" – Dorsett Press, New York # 1989, 1977.
237) Xander nieuws 15-07-2015: "Draconische nieuwe wetten maken einde aan Spaanse democratie".

The New STRONG'S Expanded Exhaustive Concordance of the Bible
door James Strong – uitgebreid met het beste van Vine's Dictionary
2010 Editie

Nr 1254: Bârâ (ברא) — creëren, maken, waardoor wat niet bestond kon bestaan.

Dit heeft een diepe theologische betekenis omdat het alleen God als onderwerp heeft.
1a Alleen God kan'scheppen' in de betekenis die bara heeft.
1b Het werkwoord drukt schepping uit het niets uit, een idee dat duidelijk naar voren komt in passages die te maken hebben met schepping op kosmische schaal: "In het begin schiep God de hemel en de aarde." (Gen 1:1; vgl. Gen 2:3; Jes 40:26; 42:5)
1c Alle andere werkwoorden voor 'scheppen' hebben een veel bredere betekenis; ze hebben zowel goddelijke als menselijke subjecten en worden gebruikt in contexten waarin het niet gaat om iets of iemand tot bestaan brengen.

Voorwerpen van het werkwoord zijn onder andere:
2a Het uitspansel en de aarde. (Gen 1:1; Jes 40:26; 42:5; 45:18; 65:17)
2b De mens. (Gen 1:27; 5:2; 6:7; Deut 4:32; Ps 89:47; Is 43:7; 45:12)
2c Israël. (Jes 43:1; Mal 2:10)
2d Iets nieuws. (Jer 31:22)
2e Wolk en rook. (Jes 4:5)
2f Noord en zuid. (Ps 89:12)
2g Redding en gerechtigheid. (Jes 45:8)
2h Spraak. (Jes 57:19)
2i Duisternis. (Jes 45:7)
2j Wind. (Amos 4:13)
2k Een nieuw hart. (Ps 51:10)

(3) Een zorgvuldige bestudering van de passages waar bara voorkomt, laat zien dat in de weinige niet-poëtische toepassingen (voornamelijk Genesis), de schrijver wetenschappelijk precieze taal gebruikt om aan te tonen dat God het object of concept in het leven riep uit voorheen niet-bestaand materiaal.

Vooral opvallend is het gebruik van bara in de Jesaja hoofdstukken 40 tot 65.
4a Van de 49 keren dat het werkwoord in het Oude Testament voorkomt, staan er 20 in deze hoofdstukken!
4b Omdat Jesaja profetisch aan de Joden in ballingschap schrijft, spreekt hij troostende woorden ontleend aan Gods bewezen weldaden en zegeningen aan zijn volk. Jesaja laat vooral zien dat, omdat Jahweh de Schepper is, Hij in staat is om zijn volk uit de gevangenschap te bevrijden. De God van Israël heeft alles geschapen: *"Ik heb de aarde gemaakt [6213 - asah (עשה)] en de mens erop geschapen [bara (ברא)]: Ik, zelfs mijn handen, heb de hemelen uitgestrekt, en al hun heir heb Ik bevolen."* (Jes 45:12)
4c De goden van Babel zijn onbestaande machtelozen (Jes 44:12-20; 46:1-7), en dus:
4d Israël kan verwachten dat God triomfeert door een nieuwe schepping in het leven te roepen. (Jes 43:16-21; 65:17-25)

(5) Alhoewel het een precieze correcte technische term is om een kosmische, materiële schepping uit het niets te suggereren, is bara een rijk theologisch middel om Gods soevereine macht mee te delen, die alle dingen tot zijn glorie doet ontstaan en regelt. Syn.: "*Want zo zegt de HEER die het uitspansel heeft geschapen [bara]; God zelf die de aarde heeft gevormd [yatsar - 3335] en gemaakt [asah - 6213]; Hij heeft haar opgericht [kun - 3559], Hij heeft haar [bara] niet tevergeefs geschapen, Hij heeft haar gevormd [yatsar - 3335/geboetseerd tot een vorm] om bewoond te worden: Ik ben de HEER en er is geen ander."* (Jes 45:18) De technische betekenis van bara (uit het niets scheppen) gaat in deze passages misschien niet op; misschien werd het werkwoord in deze gevallen populair gemaakt ten behoeve van een poëtische uitdrukkingswijze.

APPENDIX 12

• Een wond door woorden is erger dan door het zwaard

De Amerikaanse arts Larry Dossey vertelt het volgende opmerkelijke praktijkvoorbeeld dat getuigenis geeft van de macht van woorden; het gebeurt maar al te vaak dat iemand, door zich achter een God van wraak te verschuilen, een God presenteert die naar het beeld van mensen is in plaats van andersom.

«« Ik had eens een vrouw onder behandeling die leed aan een chronisch vermoeidheidssyndroom dat zo erg was dat zij de gewone dagelijkse beslommeringen niet meer aankon. Zij was voordat zij ziek werd uitzonderlijk manipulatief en heerszuchtig en door die ziekte werden deze karaktertrekken alleen maar erger.

Haar echtgenoot was een van de meest teruggetrokken figuren die ik ooit heb gekend. Alhoewel hij lange tijd aan een scheiding dacht, was hij te besluiteloos en zwak om daar gevolg aan te geven. Voordat zij ziek werd hij had een hekel aan zijn vrouw; thans haatte hij haar. Hij geloofde dat zij niet genezen wilde worden en haar ziekte misbruikte om hem totaal te domineren. Het echtpaar weigerde psychiatrische hulp of huwelijksbemiddeling en bleef liever in hun poel van ellende rondwentelen. De echtgenoot zocht zijn heil in godsdienst en ging na jaren afwezigheid weer naar de kerk.

Op een nacht stormde hij na een bitter argument het huis uit. Bij terugkomst vond hij zijn vrouw dood, waarschijnlijk door een hartaanval. De man werd geplaagd, niet door verdriet, maar door schuldgevoelens. Alhoewel hij er zeker van was dat zijn intense haat zijn vrouw het leven had gekost, bleef hij psychotherapie weigeren om met zijn schuldgevoelens in het reine te komen. Na de bekende periode van besluiteloosheid, maakte hij twee keuzes. Hij hertrouwde – met een neurotische vrouw die sterk op zijn eerste leek – en hij verliet zijn kerk ten gunste van een extreem fundamentalistische sekte die in een wraakzuchtige god van absolute macht geloofde. Dit stelde hem in staat om iedere denkbare verantwoording ten aanzien van zijn vrouws dood van zich af te schudden en rotsvast te geloven dat niet hij maar God haar had gestraft.

Tijdens een kortstondig moment werd deze man geconfronteerd met de intensiteit van zijn haat. Hij begreep dat hij wellicht in staat was geweest zijn vrouw met zijn gedachten te doden, en deze gewaarwording boezemde hem grote angst in en maakte hem zo beschaamd dat hij heel snel de zaken weer in het gareel bracht. Hij ontdekte een alternatief voor zijn haat: « God » en begroef zijn verwarde gevoelens nog dieper in zijn geest. »»

Bron: “Be careful what you pray for… You just might get it – What we can do about the unintentional effects of our thoughts, prayers, and wishes” (Pas op waar je voor bidt… Je zou verhoord kunnen worden – Wat we kunnen doen aan de onbedoelde gevolgen van onze gedachten, gebeden, en wensen) door Larry Dossey - Harper, San Fransisco # 1997 (pp. 82-83).

APOCALYPS NÚ!!
Feest of Rouwkalender?

24.99 – De dingen die gebeuren moeten

Het woord ‘apocalyps’ roept scenario’s op van dood en verderf waarin God schalen van rampspoed laat uitstorten. Toen ik hoorde dat apocalyps gewoon het Griekse woord voor openbaring is, stond ik verbaasd.[238)] Het komt voor in het eerste vers uit het Boek Openbaring: *“**De openbaring** van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft, **om zijn dienstknechten de dingen te tonen die spoedig gebeuren moeten**.”* Grootse dingen, want vervolgens staat er dat zalig zullen zijn die dit horen en het ter harte nemen. Maar dat is nog niet de finale, want zingen de vrijgekochten (Op. 5:9-10): *“Wij zullen als koningen heersen op de aarde.”* En ook - drie verzen verder - maar nu in koor met alle schepselen: *“Hem, Die op de troon zit, en het Lam, zij de dankzegging en de eer, en de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.”* Aan het eind van het boek, komt het heilige Jeruzalem uit Gods Hemel neerdalen. (Op. 21:10) Het komt ‘uit’ de Hemel. Om waar te belanden? Waar anders dan op (de nieuwe) aarde! Bij de aankondiging van de laatste plagen zingen de overwinnaars van het beest eerst het gezang van Mozes, de dienstknecht van God, dat óók het gezang is van het Lam: *“Groot en wonderlijk zijn uw werken, Here, Gij almachtige God, rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij koning der heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heer, en uw Naam niet verheerlijken? Want Gij alleen zijt heilig. Daarom zullen alle volken komen en U aanbidden, want Uw oordelen zijn in het licht gesteld.”* (Op. 15:1-4, Deut. 32:1-52) Het boek eindigt met de volgende woorden (Op. 22:16): *“Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden om u deze dingen te getuigen in de gemeenten. Ik ben de wortel en uit het geslacht van David, de blinkende morgenster. En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil neme het levens-water om niet.”*

---

238) De misvatting over de betekenis van het woord apocalyps wordt in de hand gewerkt door een grote belangstelling bij het publiek voor de catastrofes die in het Boek Openbaring worden uitgestald. Boeken en films spelen daarop in. Een film in dit genre heet “Apocalyps toen: een terugblik op de Eerste Golfoorlog”.

Het zou wel erg fatalistisch zijn om te beweren dat al die schalen van rampspoed, en zoveel meer verschrikkelijks, de dingen zijn *“die gebeuren moeten”*, met nadruk op ‘moeten’. Alhoewel de tekst niet toelaat ‘moeten’ weg te laten, is ook een andere uitleg mogelijk, een niet zo voor de hand liggende: door gebed in boete en berouw kunnen de schalen van rampspoed gemilderd worden. Het einddoel van de Apocalyps staat vast, ontwijfelbaar. Dat Gods vrijgekochten uit alle geslacht, taal en volk en natie als koningen zullen heersen op aarde. Dat moét en dat zál gebeuren. Daar valt niet aan te tornen – dankzij *“de gouden schalen vol wierook, welke de gebeden der heiligen zijn”*. (Op. 5:8) Het zijn dus niet alleen maar schalen van rampspoed. Halleluja. Lof zij het Lam!

24.100 – Oogstcyclus van Rouw, een Spiegelbeeld van die van Vreugde

Wat naar voren springt in de gebeurtenissencycli van het Boek Openbaring is dat regelmatig in termen van oogst wordt gesproken. Openbaring 6:6 spreekt van *“een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en de wijn niet.”* In vers 13 gaat het over de vijgenboom die zijn onrijpe vruchten afwerpt. In het negende hoofdstuk, vers 4, staat: *“Hun werd gezegd dat zij het gras van de aarde niet zouden beschadigen, noch enige groente, noch enige boom.”* In het veertiende hoofdstuk vanaf vers 14 wordt in de termen van de graan- en wijnoogst geschreven, eindigend met de wijnpersbak die getreden wordt, wat aan het eind van het oogstseizoen plaatsvindt (in gematigde klimaat zones), dit als voorspel op de zeven laatste plagen. Wanneer in het negentiende hoofdstuk sprake is van de overwinning van Christus op de Valse Profeet, wordt opnieuw de wijnpersbak getreden (vers 15).

Israëls feestcyclus accentueert de belangrijke gebeurtenissen uit het oogstseizoen, wat dus vreugdevolle momenten zijn. Maar hier is geen sprake van een cyclus van vreugde, maar van rouw! Opvallend is dat als alles voorbij is en de tranen van de ogen zijn afgewist en korte metten zal zijn gemaakt met de pestilentieuze dood, dat *“De [eerste] dood er niet meer zal zijn.”* (Op. 21:4) – een interpretatie die samengaat met de betekenis van het Hebreeuwse ‘mut’ voor dood – en dán, in dat stadium, zal de oogstcyclus totaal anders zijn geworden. Ook dan zal men sterven (die dan geboren worden), niet zat van ziekte maar zat van jaren. (Jes. 65:20-22) Dat is de derde dood. De vuurpoel, bestemd voor de godhaters, is de tweede dood. (Op 20:14; 21:8) Ja, want alles is nieuw geworden. De boom des levens zal iedere maand zijn vrucht geven, iedere maand. (Op. 22:2) Maar dat speelt in een toekomst waar wij ons nu niet mee bezig hoeven te houden, behalve dan om de verwachting levend te houden dat het allemaal goed komt.

Om tot een iets beter begrip te komen van de betekenis van de oogstcyclus van rouw kunnen wij ons wenden tot Mozes’ laatste toespraak aan de poorten van het Beloofde Land. (Deut. 27-33)[239)] Mozes houdt hier de zegen en de vloek voor als twee uitersten van hetzelfde spectrum. Hij besluit zijn rede met de volgende woorden (daarna draagt hij het bewind over aan Jozua): *“Het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek! Kiest dan het leven!”* (Deut. 30:19) Wat is dan die zegen? De Heer zal u doen overvloeien aan goed, in de vrucht van uw schoot, in de vrucht van uw vee en in de vrucht van uw land; op het land dat de Heer aan uw vaderen gezworen heeft het u te zullen geven. De Heer zal de rijke schat van de hemel voor u openen om aan uw land op zijn tijd regen te geven en om al het werk van uw hand te zegenen. (Deut. 28:1-14) In de vloek staan in spiegelbeeld ongeveer dezelfde woorden, maar veel uitgebreider

---

239) In Exodus 15 heft Mozes samen met het volk een lofzang aan om Gods overwinning te prijzen wegens hun doortocht door de Rode Zee, gezang waarnaar verwezen wordt in Openbaring 15:3-4. De tien plagen van Egypte en het begin van de Exodus leveren boeiend vergelijkingsmateriaal met het Boek Openbaring. Dan is er ook nog de lofzang van David in 2 Samuël hoofdstuk 22 dat hier prachtig bij aansluit.

(verzen 15 t/m 68): *"De Heer zal u slaan met tering, koorts, ontsteking en koudvuur, met droogte, dorheid en korenbrand. (...) De hemel zal als koper zijn en de aarde als ijzer. Zand en stof zal als regen op uw land vallen. (...) U zult zaad uitbrengen maar weinig inzamelen."*

De tekst beschrijft verdere duistere rampen… Wijngaarden zult u planten, maar geen wijn drinken. Olijfbomen zult u hebben maar u niet kunnen zalven. Over al uw boomgaarden en de vrucht van uw land maakt het ongedierte zich meester. En zo gaat het verder met zwartgallige vervloekingen. Geen wonder dat deze hoofdstukken in het Jodendom weinig populariteit genieten. De oogstkalender van vreugde weerspiegelt zich in één van rouw, wat telkens op de voorgrond treedt als het volk van Gods wegen afdwaalt. Dan worden de overvloedige zegeningen van die andere kalender ingekort met als logisch gevolg het gericht. Andersom mogen we zeggen dat de oogstkalender van rouw zich in één van vreugde weerspiegelt, wat telkens op de voorgrond treedt als het volk zich op Gods wegen begeeft en zich van zijn slinkse wegen afkeert.

Dit patroon herkennen wij bij de nieuwjaarsfeesten in de maand Tishrei, die op de tiende van de maand eindigen met Grote Verzoendag of Yom Kippur. Typerend is dat de nieuwjaarsdag ook de Dag des Oordeels wordt genoemd. De eerste en tiende van deze maand ontwikkelden zich tot officiële dagen van inkeer en werden in de synagoge in de loop der tijd als de 'Yamim Nora'im' aangeduid, de angstwekkende verschrikkelijke dagen, met daar tussenin een intermezzo van vredigheid. Hoe komt het nu dat de Grote Verzoendag binnen het Jodendom wordt voorafgegaan door angst voor een grote verdoemenis – angst dat Egyptische plagen of nog erger het volk van Israël zullen treffen? De verklaring ligt in het spiegelbeeldig alternatief binnen Gods scheppingsplan. De keuze is aan ons. Eenzelfde soort somberheid, maar veel minder uitgesproken, geldt voor de weken die aan Pinksteren (Shavuot) voorafgaan, welke in halfrouw worden doorgebracht. De Joodse wijzen weten eigenlijk niet precies waarom. Toevallig blijkt Shavuot ook de exacte dag te herdenken van het begin der overhandiging, vanuit de Hemel, van de horebwetten en voorschriften, wat in duisternis, donder en rook plaatsvond. Hiermee wordt dus het begin herdacht van de verbondssaga met al zijn zegeningen en vervloekingen. Als de rouwkalender van kracht is kan het ieder ogenblik in een feestkalender verkeren indien aan de voorwaarde van boete en berouw is voldaan. De feestkalender en die van de rouw blijken beide voorwaardelijk maar niet precies elkaars tegenbeeld, want de Heer vergramt traag en vergeeft snel. En zoals gezegd wordt de Magna Carta van dit historische patroon geëtaleerd in Mozes' laatste toespraak aan de poorten van het Beloofde Land. Elk gericht kan in een anticlimax verkeren en dat is wat ten slotte gebeuren gaat, niet alleen voor het volk Israël maar voor de gehele wereld. Hun zegening zal ieders zegening blijken te zijn en ook de onze! [240)]

24.101 – Oproep tot Bekering

Dat Gods straffen voorwaardelijk zijn vinden wij terug bij de geschriften van Jeremia, die kort voordat Juda in de Babylonische ballingschap gaat, aankondigt:

> «« Het gebeurt soms dat Ik Mij tot een volk richt om te zeggen dat Ik het ga uitrukken, afbreken en vernietigen, en als het volk zich op die woorden van haar boosheid bekeert, krijg Ik spijt over de rampen die Ik voor hen bedacht had.
> Een andere keer, echter, richt Ik Mij tot een volk of een koninkrijk om het op te bouwen en te planten, maar als het kwaad doet in mijn ogen en naar mijn stem niet luistert, krijg Ik spijt over de weldaden die Ik het had willen bewijzen. Spreek nu tot de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem en zeg hen aan: *"Aldus*

240) Het jaareinde op Tishrei 1 zou kunnen overeenkomen met Mattheüs 24:30 en Tishrei 10 met 2 Thessalonicensen 2:8. De dag aan het eind van de oogstcyclus op Tishrei 22 zou kunnen overeenkomen met Mattheüs 25:31.

spreekt de Heer: Ik beraam onheil tegen u en weef een plan. Laat eenieder van het slechte pad afgaan en zijn handel en wandel beteren." »» (Jer. 18:7-11)

In een later stadium sprak de profeet tegen Zedekia, de laatste koning van Juda. Hij deed wat kwaad was in Gods ogen. Bovendien bezondigden de leiders van de priesters en het volk zich steeds meer, volgens de gruwelijkheden van de naties, en zij onteerden het Huis van God welke Hij in Jeruzalem had ingezegend. Zedekia vernederde zich niet voor Jeremia de Profeet, die uit Gods mond sprak (Jer. 38:17): *"Indien u zich geheel overgeeft aan de oversten van de koning van Babylon zal uw ziel blijven leven en wordt de stad niet in as gelegd en blijft u samen met uw huis in leven."* Zelfs in dit vergevorderd stadium van geloofsafval en ellende toonde de barmhartige God als met een zorgzame en liefhebbende moeder een uitweg uit de teloorgang. Juda had toen al zwaar geleden onder twee recente invasies waarbij tijdens de laatste een buitengewoon belangrijke deportatie van de inwoners van Jeruzalem had plaatsvonden. Niettegenstaande weigerde Zedekia zich te vernederen. Zo geschiedde het dat Israël vanuit Gods tegenwoordigheid werd weggeworpen, 19 jaar na de eerste invasie. Tegen die tijd werd de laatste kleine rest weggeplukt, wat als het begin telt van de 70 jaar ballingschap.

Een bekend voorbeeld van een koning die wel luisterde naar Gods oproep tot bekering was Manasse. Het zal moeilijk zijn iemand te vinden die een groter zondaar was dan hij. In Koningen en Kronieken (2 Kon. 21, 2 Kron. 33) staat geschreven dat Manasse zijn volk misleidde totdat zij erger kwaad stichtten dan de Kanaänitische volkeren die de Heer voor de Israëlieten had weggedreven. Want hij herbouwde de heiligdommen op de hoogten die zijn vader had afgebroken. Hij richtte in het hele land altaren op voor de Baäls. Hij offerde zijn kinderen op aan Moloch 'de Koning' in de vuren van de Tofet in het Dal van Hinnom. Hij liet zijn zoon door het vuur gaan, gaf zich af met gruwelijke waarzeggerij en toverij en consulteerde geestbezweerders en mediums. Hij liet zelfs een gesneden beeld van Ashera in de Tempel van Jeruzalem plaatsen. Pas na zijn gevangenneming door Assurbanipal keerde hij tot Gods wegen. Aldus lezen wij in 2 Kronieken 33:12-13: *"Toen vernederde Manasse zich diep voor de God van zijn vaderen, en God bracht hem naar Jeruzalem terug en herstelde hem in zijn koningschap. Zo ondervond Manasse dat Yahweh de ware God is."*

24.102 – Gebed 'niet' Zinloos

Het is dus mogelijk dat alle rampen in het Boek Openbaring, zoals die ons worden voorgeschoteld, in het tegendeel verkeren indien de wereld tot God keert. Het is mogelijk, maar of het zal gebeuren is een tweede. Als u mijn persoonlijke opinie vraagt dan vind ik het niet realistisch ervan uit te gaan dat de wereld tot inkeer komt en zich van haar kwade wegen afkeert waardoor de kalender van rouw in vreugde verkeert en wij elke vloek in de Apocalyps mogen omkeren in een zegen. God heeft in zijn wijsheid ervoor gekozen om het Boek Openbaring in de terminologie van de kalender van rouw te schrijven. Dus ondanks het voorwaardelijke karakter daarvan doen wij er goed aan er ernstig rekening mee te houden dat de gebeurtenissen zullen plaatsvinden zoals beschreven. Het lijkt mij wel reëel ervan uit te gaan dat binnen het wereldwijde scenario sommige landen daarop een uitzondering vormen. Een gebed om de bekering van Nederland hoeft daarom niet zinloos te zijn, net zomin als een gebed om de calamiteiten, als die eenmaal komen, te verzachten, al was het maar voor datgene wat onze nabije omgeving overkomt.

De God van Wrake

Dit artikel gaat over Gods onvoorwaardelijke Liefde terwijl het 'de God van Wrake' heet. Toch is het simpel: Er is geen goed en kwaad god, geen aparte God voor het Oude- en een andere voor het Nieuwe Testament. Ik kan niet hard genoeg roepen: God is Liefde! Jazeker, maar hoe verzoenen we dat met zijn vreeswekkende oordelen? Zou God een meedogenloos wezen zijn, wraakzuchtig en wreed? Gaan we God boetseren naar onze eigen kleinheid!? God heeft een onlesbare dorst naar zielen. "Ik heb dorst!" riep Jezus op het kruishout, maar Hij had vooral dorst naar zielen. Zou God, die zijn eigen Zoon, de schuldeloze, voor de schuldigen heeft laten boeten, wraakzuchtig zijn in onze benepen menselijke opvatting? Is er tegenstrijdigheid tussen gerechtigheid en ontferming?

25.103 – Het Speelveld

Gods oordelen over de volkeren, we spreken hier over oordelen via natuurrampen, kunnen alleen maar goed worden verstaan indien wij het speelveld overzien. Aan de ene kant staat Lucifer met zijn trawanten met als tegenspeler God met zijn engelen en heiligen – dat zijn wij conform Romeinen 1:7. Het is een bijzonder spel want de toeschouwers hoeven niet slechts toeschouwer te zijn maar mogen elk moment besluiten aan het spel deel te nemen. Zoals bij ieder spel is er een tijdslimiet. De Bijbel geeft duidelijk aan dat God de geschiedenis in perioden indeelt. Het is daarom niet onlogisch dat God zijn plan met de wereld in fasen uitvoert die telkens op een eind toelopen, zoals: *"…het uur om te maaien is gekomen"*. (Op. 14:15)

In dit 'Gottesspiel' is Kamp Lucifer erop uit om zoveel mogelijk te vernielen, alhoewel dat niet openlijk wordt gezegd. Als Lucifer de Aarde met al zijn bewoners heeft vernield, heeft hij God gekleineerd en heeft hij de roeping van de mens doorkruist.[241)] Het is Lucifer die de echte rampenveroorzaker is. God van zijn kant kan ook rampen uitdelen, maar die functioneren in dienst van onze verlossing en daar gaat dit artikel over.

Ik wens te benadrukken dat het niet geloven in het essentiële leerstuk van de gevallen engelen onder aanvoering van Lucifer, en de strijd die hier op Aarde heerst totdat ze in de Hel worden teruggeworpen, ons zicht op wat hier op aarde gebeurt sterk verduistert en de deur opent voor meer ketterse ideeën. Want waarom zouden we dan ook niet aan de rest gaan twijfelen waaronder in het bijzonder een reëel Duizendjarig Vrederijk? Anders dan bij de eerste kerkvaders, de kerkleraars en de grote reformatoren, geloven tegenwoordig zelfs vele priesters en dominees niet meer aan 'Satan en zijn werken'. Het gemis aan het besef wat en wie de duivel is, is een kenmerkend teken van de tijd waarin wij leven die 'duivelser' is dan ooit (Op. 9:1-3), maar waarin we door ongeloof niet op onze hoede zijn en ons te weinig wapenen door gebed.[242)] De werkelijke strijd vindt tussen de demonische machten en God plaats waarbij de felbegeerde punten uit zielen bestaat. Wij heiligen zijn actief betrokken als 'animarum venatori', als jagers van zielen, en datzefde geldt voor onze tegenstander.

God liet toe dat de demonen op aarde werden neergeworpen in het kader van onze vrije wil, die op een mistig terrein functioneert. De verlossing van onze ziel, door de aanvaarding van Christus in berouw en nederigheid, is mogelijk tot op de drempel van de dood, doch niet daarna. Als iemand altijd een afzijdig toeschouwer is gebleven zal hij, verlicht zijnde door de Heilige Geest, zich op dat moment in de armen werpen van degeen die hij tijdens dit leven het meeste liefhad, hetzij Satan of God. Indien hij voor God kiest zal hij op het allerlaatst met diepe wroeging bij Jezus om vergeving vragen. Direct daarna zal de mist zijn opgeheven en alles transparant zijn geworden. Dan zal er geen vrije wil meer zijn, zoals die tot dan toe bestond, zodat Jezus' kruiswoord niet meer van toepassing is: *"Vader, vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen."*

Als we in het ten kwade neigende lichaam[243)] de Hemel en Hel konden waarnemen, evenals God en de demonen, dan zouden we uit welbegrepen eigenbelang voor God kiezen, niet uit liefde voor Hem maar uit angst voor het alternatief. Dan zou echter de verheven positie van het één zijn met God niet kunnen worden verwezenlijkt volgens Jezus' hogepriesterlijk gebed: *"...opdat zij één zijn zoals Wij één zijn (Jezus en de Vader)."* (Joh. 17:22) Uit puur eigenbelang handelen kwetst het liefdegebod en voldoet niet aan het gezegde in de petrusbrief: *"Wees heilig want IK ben heilig."* (Lev. 11:44-45, 1 Pet. 1:16) Die heiligheid is noodzakelijk om tot goddelijkheid te geraken, onze uiteindelijke lotsbestemming, in de zin van hoogste heiligheid en gelukzaligheid, en dat overstijgt verre van wij thans kunnen hopen en ons voorstellen. (1 Kor. 2:9)

25.104 – Het is Kamp Liefde tegen Kamp Haat

De spelers die de duivel verzamelt voedt hij met haat. Er is zo ontzettend veel te haten in deze wereld, voor vermeend of echt kwaad! En vergeet niet de jaloezie. Een door haat en jaloezie opgevroten persoon kopieert het karakter van Lucifer: hoogmoed, haat en eigenliefde. Maar het winnende team staat vast. Ze zullen hen overwinnen *"door*

241) Op het internet circuleren berichten dat de heersende elite (ook wel de 'deep state government' genoemd) de wereldbevolking met miljarden wil verminderen. Op de monumentale 'Georgia Guidestones', in 2022 vernietigd, stond: "Houdt de mensheid onder een niveau van 500.000.000 in eeuwige balans met de natuur." Maar dat is een leugen, alsof de uitroeiing zich daartoe zou beperken! De verborgen elite stuurt inderdaad af op een humanitaire holocaust. Als ze hun zin kregen zou volgens de rede over de eindtijd "geen vlees behouden blijven". (Mt. 24:22)

242) Het 'Onze Vader' gebed zegt "verlos ons van de Boze". Dat is een exorcisme en moest daarom (onder duivelse inspiratie) worden afgezwakt tot het onpersoonlijke 'het kwade', waardoor het exorcisme werd afgezwakt. Die foute vertaling bestaat al heel lang.

243) Romeinen 8:7 zegt: "Het streven van het vlees staat vijandig tegenover God. Het onderwerpt zich niet aan Gods Wet, en zelfs kán het dit niet." (cf. Rom. 3:23)

het Bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis." (Op. 12:11) Het meest opvallende is dat als de rampen over de wereld komen dat het door het Lam is, dus door Christus, dat deze rampen worden gepermitteerd. (Op. 6) En dat gebeurt telkens als een zegel wordt verbroken. Bij het laatste en zevende zegel zijn het opeenvolgend zeven engelen die een bazuin blazen als aankondiging van steeds weer nieuwe straffen.

Na de zesde bazuin staat er: *"En ze bekeerden zich niet van hun moorden, hun toverij, hun seksuele immoraliteit en diefstal."* (Op. 9:21) Impliciet wordt hiermee aangegeven dat het uitnodigingen zijn om de mensen tot bekering te brengen, dat wil zeggen dat ze van het tegenkamp overlopen of van toeschouwer in Kamp Liefde medespeler worden. Er staat niet dat niemand zich bekeerde. Ieder zal op dit scharnierpunt moeten besluiten of ze voor de ware aanbidding van God kiezen of voor een pseudo-religie die ter Helle voert. Een besluit kan niet ontlopen worden. De aanbidding van God is het belangrijkste thema. Satan heeft zich de aanbidding van de Schepper onrechtmatig toegeëigend en heeft de kerken zover gekregen dat ze het ware Evangelie hebben laten vallen; maar nu is dan eindelijk de tijd van de grote restoratie gekomen.

De Bijbel zegt aangaande Gods straffen:

> «« Als voorlopers hebt U hen horzels gezonden om ze slechts langzaam uit te roeien, al had U de zondaars in de oorlog aan de rechtvaardigen kunnen overleveren of ineens vernietigen door grimmige dieren of op grond van een streng bevel. Door niet ineens te straffen gunde U ze tijd tot bekering ofschoon U wist dat hun geslacht verdorven was, dat de boosheid hun was aangeboren en dat hun gezindheid in eeuwigheid niet zou veranderen. Hun nakomelingschap was vanaf het begin vervloekt. Niet uit ontzag voor iemand gaf U uitstel aan hun zondestraf, want wie durft zeggen: "Wat doet Gij?", of "Wie zal zich tegen uw oordeel verzetten? »» (Wijsheid van Salomon 12:8-12)

Zeg niet dat bekering door straf onmogelijk is. Na de tsunami, die Japan in 2004 trof, noemde de gouverneur van Tokio dit Gods straf voor het Japans egoïsme; Shintaro Ishihara is een der meest populaire en controversiële Japanse politici.[244)] Hij zei: *"De Japanse politiek is misvormd door egoïsme en populisme. We moeten de tsunami uitbuiten ter verbanning van het egoïsme dat zich over een lange tijd als een roest aan het Japanse volk heeft vastgehecht. De ramp is een 'tembatsu' - een goddelijk gericht - maar ik voel mee met de slachtoffers."* Die uitspraak werd hem hoogst kwalijk genomen en later heeft hij daarvoor zijn excuses aangeboden. Het getuigt wel van het mechanisme dat in werking treedt als de mens met calamiteiten wordt geconfronteerd.

Er dient onderscheid te worden gemaakt tussen de vóóroordelen en het eindoordeel, zoals aangekondigd in Openbaring 11:18: *"De tijd der heidenen om te worden geoordeeld is gekomen: om te belonen de profeten, uw dienaars, de heiligen, die uw Naam vrezen, klein en groot, om te verderven die de aarde verdierven!"* De vóóroordelen geschieden als het spel nog gaande is. Lokaal, voor regio's met bewoners die in Gods ogen reeds hopenloos waren, zijn er reeds eindoordelen die als zovele Sodoms en Gomorra's waarschuwend de vinger opsteken. Mondiale cataclysmes geschieden nadat de scheidsrechter de wedstrijd heeft afgefloten; de spelers ruimen het veld, de heiligen worden opgenomen want hun getuigenis kan en hoeft niet meer te worden gegeven. En

---

244) Shintaro Ishihara meest controversiële uitspraak dateert uit 1990 toen hij beweerde dat "De Verkrachting van Nanking" door de Chinezen was verzonnen om de Japanners in een kwaad daglicht te stellen. De slachting van de Chinezen en de tegen hen begane wreedheden, eind 1937-begin '38, vond plaats tijdens de tweede Sino-Japanse oorlog. Het Japanse barbarisme aldaar begaan overstijgt ons bevattingsvermogen. Zie: "The Rape of Nanking: The Forgotten Holocaust of World War II" van Iris Chang # 1997.

dan, niet onmiddelijk - om laatkomers nog tijd tot bekering te geven - zullen de verstokten, die zich met demonen hebben ingelaten en onbekeerlijk zijn, in de afgrond worden geworpen. Dat laatste doet denken aan het Azteekse balspel waarbij de verliezende partij werd gedood.

Gebed tot de Heilige Aartsengel Michaël

De Heilige Aartsengel Michaël verscheen 29 sept. 2011 aan Mario d'Ignazio van Brindisi, Italië, terwijl hij als krijger gekleed was. Zijn zwaard was een vurige vlam die de duisternis verdreef op een blauwe wereldbol, en hij zei:

"Lof en zegen aan de Eeuwige. 'Kleine van de Eik' loof je Heer omdat je geroepen bent om in zijn heiligmakende geest te getuigen van zijn heilige naam. O, gij die gelooft in mijn hulp en bescherming, aanroep mij vaak met dit gebed dat ik vandaag onthul:

Heilige Aartsengel Michaël,
machtige hemelse strijder,
help ons met uw zegen,
bevrijd ons door uw macht,
verdedig ons met uw hemelse legermacht.

Aan u vertrouwen wij ons toe,
bescherm ons en neem ons mee naar het hoogste goed.

Heilige Michael, onze hemelse bewaker,
kom ons te hulp en vertroost ons,
O bewaker van degenen die geloof hebben,
vervul ons met de liefde van de Vader,
de vrede van de Zoon,
en de genade van de Heilige Geest.

Mijn zegen zal elke keer neerdalen als jullie mijn gebed bidden. Ik zend mijn engelenscharen om jullie leven te beschermen en jullie te leiden naar de Hemel, waar jullie verwacht worden aan de poorten van het heilige Jeruzalem. Ik zal jullie helper zijn en mijn bescherming zal nooit ophouden voor de mensen die mij aanroepen en eerbied hebben voor mij, de gezant van de Allerhoogste, de Engel van Vrede."

De opname, weggeplukt of opgenomen worden op de wolken, houdt verband met Gods oordeel via cataclysmische natuurkrachten zoals in Openbaring 8 beschreven, en is een controversieel Bijbels thema. Zo staat in 1 Thessalonicenzen 4:15-17:

> «« Wij die leven en achterblijven tot aan de komst van de Heer, wij zullen de gestorvenen zeer zeker niet voorgaan. Want op een teken, op het geroep van de aartsengel en de bazuinstoot van God zal de Heer (Jezus Christus) zelf uit de hemel neerdalen. Allereerst zullen zij verrijzen die in Christus zijn gestorven (de aanzet gevend of toestemming voor de komst van de Antichrist, cf. Op. 6:1); pas dan zullen wij die leven en achterblijven samen met hen worden weggeplukt (harpazo) op de wolken, de Heer tegemoet in de lucht. (Maar dat zal drie en een half jaar later zijn vlak voordat de aarde door cataclismes zal worden getroffen, cf. Op. 8:7 e.v.) En zó zullen wij voor altijd bij de Heer blijven. »»

De opname geschiedt vlak voordat Gods oordeel over de wereld raast, als het getuigenis van de heiligen geen zin meer heeft. God wil ze niet nodeloos laten lijden, want *"het zou verre van God zijn zo te handelen dat de goeden samen met de kwaden worden gedood, zodat de rechtvaardige hetzelfde lot treft als de kwaaddoener."* (Gen. 18:25) Dan zal het getuigenis uitsluitend komen van Gods schrikwekkend strafgericht. Het is

een Bijbels thema: Noach en de zijnen werden opgenomen op het water, het volk dat door de Rode Zee trok werd op het land opgenomen, Lot en de zijnen op de berg, en de twee nog komende opnamen (die van de doden eerst en dan de levenden) zullen op de wolken zijn. Enoch en Elia werden opgenomen - zijn nooit gestorven - en wachten sindsdien op een onbekende plaats om pas tegen het eind terug te komen om de Antichrist een lesje te leren. Hij zal ze ten slotte een menselijke dood laat sterven want er staat in het Boek Openbaring (11:11-12): *"Maar na drie en een halve dag voer in hen een levensgeest uit God en gingen ze rechtop staan. Grote schrik viel neer op allen die hen zagen. En ze hoorden een machtige stem uit de hemel, die tot hen riep: 'Stijgt op hierheen!' Toen stegen ze in een wolk ten hemel op."*

25.105 – Declaratiedag

Indien Volgens het profetisch getuigenis van de Amerikaan Ken Peters (Youtube: "I saw the tribulation") zal direct na de opstanding van de doden de Antichrist op het toneel verschijnen. Deze opstanding zal met groot geweld een letterlijk opstaan uit het graf zijn die gaten in de grond slaat, gevolgd door een periode van meest extreme chaos, ook wel gekend als "The Black Awakening" (de zwarte opwekking). Eerst ná deze georganiseerde chaos, waar de Satanisten met groot verlangen naar uitkijken, zal het regime van de Antichrist aanvangen, die zich als de grote vredestichter zal presenteren. Pas veel later zal volgens Ken Peters' profetie de opname van de levenden zijn. Het spreekt vanzelf dat de gecremeerden niet zullen deelnemen aan de opstanding van de doden, alhoewel er tegenwoordig heel wat kerken een columbarium (urnenmuur) op hun gewijde grond hebben geplaatst. Dat ligt wel in Gods almacht, maar God laat niet met zich sollen.[245)] De doden zullen in lange schitterende gewaden ten hemel stijgen, een schittering die de Antichrist zal verklaren als zijnde het vuur van de Hel.

Als in Zacharia 13:8 staat dat tweederde in het land van Israël wordt uitgeroeid, zal dat ná de opname van de levenden zijn (Mt. 24:30). Misschien - een stoutmoedige gedachte - zal 80% van de Joden aan die opname deelnemen omdat tegen die tijd en dankzij de Waarschuwing de meesten Jezus als hun Messias zullen hebben aanvaard. Van de resterende 20% zal dus 2/3^{e} (of 13% van het oorspronkelijke aantal) worden uitgeroeid. En gaat Zacharias verder: *"Het resterende derde deel zal Ik (God) door het vuur laten gaan; ze smelten zoals men zilver smelt; ze louteren zoals goud wordt gelouterd. Dan zal het mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren. Dan zal Ik zeggen: Dit is mijn volk. En zeggen ze: Jahweh is mijn God!"* Tegen die tijd zullen steeds meer mensen de tribune hebben verlaten om aan de wedstrijd mee te doen. De veronderstelling dat 80% van Israël aan de opname participeert is niet absurd, is zelfs mogelijk. Het is duidelijk dat terwijl aan het begin van 'das Gottesspiel' de tribune vol toeschouwers zat met weinig spelers op het veld, dat dit tegen het einde juist andersom zal zijn. Dankzij Gods handelend en barmhartig optreden zal dan het gros der mensheid voor Kamp Liefde hebben gekozen terwijl het aantal spelers in het kamp van de Luci-

---

245) Crematie past niet binnen de Joods-Christelijk praktijk. In het Oude Testament is soms sprake van verbranding zoals bij Achan, maar dan bleven de botten ongehavend, terwijl bij crematie ook de botten tot as vergaan. In 1 Koningen 13 en 2 Koningen 23 wordt crematie als straf opgelegd. In Numeri 24:8 wordt de vergruizing van menselijke botten als iets afschuwelijks gezien, net als in Micha 3:2. Vergruizing en door crematie tot as brengen komen op hetzelfde neer. Trouwens, na verbranding van de lijken onder de extreme termperatuur van 800 tot 1000°C gaan de gecremeerde overblijfselen in een mixer om er fijn poeder van te maken. Dit is weinig verheffend voor iets dat de tempel van de Heilige Geest is geweest, om nog maar te zwijgen van de kerkelijke veroordeling van crematie. Pas sinds het modernistisch Vaticaans Concilie van de jaren zestig is de Roomse clerus daar anders over gaan denken. In 2023 werden in de meeste Christelijke landen 50 tot 60% van de overledenen gecremeerd. Het is ook goedkoper dan begraven.

feriaanse tegenstander een bedroevend groepje zal zijn geworden. Dit houdt in dat het percentage van de gehele mensheid dat in het Oordeel der Naties (Op. 8 en 9) wordt weggevaagd en in de Hel gesmeten ook veel kleiner zal zijn. De situatie is nu, terwijl ik dit schrijf, een heel andere. Zo zegt het Boek der Waarheid over de stervenden (20 okt. 2012), ronduit schokkend: *"Miljarden zielen zijn al in de Hel en er komen er elke seconde zoveel binnen dat het op een regen van vallende sterren lijkt, als een hagelbui die in de vuurzee valt."*

Volgens de gelijkenis van het kaf en het koren zal een scheiding der geesten steeds evidenter zijn: de middenmoot (de toeschouwers) zal tegen die tijd bijna geheel verdwenen zijn. Aan het einde zal het heel duidelijk zijn geworden wie bij welk team hoort, al door hun manier van lopen, maar vooral door hun uiterlijk. Volgens herhaalde bevestigingen in het Boek der Waarheid mogen we aannemen dat de meerderheid zich tegen die tijd bij Kamp Liefde zal hebben aangesloten. De volgende verzen hebben betrekking op deze schifting. Matheüs 13:30: *"Laat beide, het tarwe en het onkruid, opgroeien tot de oogst. In de oogsttijd zal Ik tot de maaiers (de engelen en ook de gevallen engelen) zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bussels om het te verbranden, maar breng de tarwe in mijn schuur."* En Matheüs 3:12 (bij monde van Johannes de Doper): *"Hij heeft zijn wan in de hand en zal zijn dorsvloer zuiveren. Hij zal de tarwe verzamelen in de schuur maar het kaf verbranden in onuitblusbaar vuur."* Het kaf, beter gekend als dolik, is een onkruid dat tijdens het groeiproces heel moeilijk van het goede graan valt te onderscheiden. Pas tegen de oogsttijd kan het makkelijk worden herkend en verwijderd.

Na dit Gottesspiel zal het gehavende speelveld worden hersteld en tot paradijselijke parken omgetoverd. Terwijl het eindoorddel door de natuurkrachten werd veroorzaakt zal de dageraad wonderbaarlijk zijn. Het moge duidelijk zijn dat het speelveld de hele wereld voorstelt. En staat er aan het eind van het voorlaatste hoofdstuk van het Boek Openbaring: *"Nooit zal er iets ingaan dat onrein is, noch die gruwelen pleegt of leugens spreekt, maar zij alleen die in het levensboek van het Lam staan opgetekend."* En Israël? God zal Israël opnieuw tooien, haar mooie kleding geven, en haar hart zal het sieraad zijn van een lief en zacht karakter.

Interessant is dat de straffen zich in crescendo opvolgen. Aan het begin van de rampen herkennen alleen de gelovigen Gods hand hierin, wat hen ertoe aanzet om te getuigen voor de wereld en ervoor te bidden. Maar zij worden net als Ishihara weggehoond. Maar bij het toenemen van de ernst en frequentie van de rampen worden steeds meer mensen wakker. Dat gebeurt niet zomaar, want de Heilige Geest doet zijn werk *"om de mensen te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel."* (Joh. 16:8) Het getuigenis van de gelovigen blijft immens belangrijk om het werk van de Heilige Geest vrucht te doen dragen. Het is immers dankzij het gevleugelde woord dat men zijn knie buigt. Het woord, niet alleen van God maar ook door ons, is kracht en medium van creatie.

Weet wel dat de essentie van het Gottespiel bovennatuurlijk is in de zin van paranatuurlijk of paranormaal, wat iets anders is dan onnatuurlijk. Het uit de dood verrijzen van Lazarus' stinkende en ontbindende lichaam was onnatuurlijk, dus iets dat alleen God toebehoort. Ons hele Christen-zijn is paranatuurlijk - en soms onnatuurlijk - en daarom kon de Heilige Geest niet komen voordat Christus als mens ten Hemel was gevaren, getuige het voorgaande vers van het Johannes Evangelie: *"Toch zeg Ik (Jezus) u de waarheid. Het is goed voor u dat Ik heenga, want zoniet zal de Helper (de H. Geest) niet tot u komen. Maar zo Ik heenga zal Ik Hem tot u zenden."* (Joh. 16:7) Het is duidelijk dat dit geen logistieke mededeling was in de trant van: 'Ga een ezel halen voor mijn intocht in Jeruzalem.', want er staat "*Toch zeg Ik u de waarheid*". Hiermee wordt als het ware een rode vlag geplant: 'Let op, Ik ga iets zeggen dat voor al mijn volgelingen telt.' De kern daarvan is dat onze vijand zich in bovennatuurlijke sferen

begeeft en alleen op zijn eigen strijdterrein bestreden kan worden, dat wil zeggen met geestelijke wapens bestreden moet worden, komende vanuit de Hemel. Het is iets dat op zijn eigen terrein moet plaatsvinden want dan pas zal de overwinning verpletterend kunnen zijn.

In de huidige dispensatie geloven we in Christus alhoewel we Hem niet kunnen zien, geloven we dat we als Christenen kracht en wijsheid van boven ontvangen, wat ook onzienlijk is, dat de doop veel meer is dan een kannetje symbolisch water, geloven we zijn Lichaam en Bloed te nuttigen alhoewel het in de gedaante van brood en wijn is, en geloven we tegen Lucifer en zijn duivelse machten te strijden wiens aanbidders gruwelijke bloedrituelen en occultisme bedrijven. Op supernatuurlijke wijze worden hun hemeltergende praktijken uit de publiciteit gehouden en blijven ze onbestraft, en het lijkt er daarom sterk op dat dit soort Satanisme niet bestaat. Een ontmaskering is vereist. Zijn aanhangers zoeken de duisternis. Geheimhouding en leugen staan hoog in het vaandel. Hun eerste doelwit is het Christelijke, zich uitend in moordpartijen. Sla de geschiedkundige annalen er maar op na. De strijd is vooreerst geestelijk. Zonder uitzondering worden de grote wereldse gebeurtenissen in de geestelijke gewesten voorbereid, met een aanloop die de generaties omvat. Dat is vanzelfsprekend ook bovennatuurlijk, want dit overstijgt het menselijk organisatorisch vernuft. Vanaf het moment van Christus' hemelvaart is er een oorlog van Christus' heiligen (geassisteerd door Gods onzichtbare engelen) tegen de Satanisten (door onzichtbare demonen gesteund). Lucifer is er voortdurend op uit om het lichaam van Christus, de Kerk, te compromitteren en waar mogelijk probeert hij het te beschadigen, zo niet te vernietigen. De samenzwering heeft altijd al bestaan, maar nog nooit heeft deze zich zo onbeschaamd en misdadig gemanifesteerd. Een verheviging woedt naarmate het einde nadert dat met een stem van donder wordt ingeluid, het signaal gevend voor "declaratiedag" (van de Antichrist), omschreven als de ruiter op het witte paard. (cf. Op. 6:1) Wie gezapig in de kerkbanken blijft zitten heeft geen idee van wat zich afspeelt en wat het Christen-zijn werkelijk inhoudt. Nu is de tijd daar om niet slechts toeschouwer te zijn maar om actief deel te nemen.

Een ontmaskering is laten zien wat iets in werkelijk is, in zijn ware gedaante tonen, een onthulling. Het betekent hier dat men het geestelijke domein dankzij die ontmaskering onmiskenbaar in de onze realiteit gewaarwordt, een weinig prettige gewaarwording. Als men weet hoe en waar de vijand zich bevindt, kan hij driewerf bestreden worden. Immers, God is met ons. (Jes. 8:9-10) Ook Hij zal zijn ware aard tonen. De strijd is verhevigd. Met het salon-christendom zal het dan zijn gedaan (woordspeling op salonsocialisme). Dan is het gezegde van toepasssing: *"Wie niet met Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij verzamelt, verstrooit."* (Luc. 11:23)

Russ Dizdar, woonachtig in Canton, Ohio (USA), heeft in 2009 "The Black Awakening" gepubliceerd, een opmerkelijk en overtuigend boek. Hij zegt in de inleiding:

> «« Er is een 'geest' die door de sluier breekt als nooit tevoren. Velen kunnen het onheilspellende aanvoelen, terwijl anderen zijn gemaskerde gezicht hebben omarmd als iets goeds. (...) Ongekende niveaus van misleiding en verleiding zijn onder ons en het zal alleen maar dieper en duisterder worden. De duistere kant van het bovennatuurlijke kruipt door de spelonken en staat in vol ornaat klaar om toe te slaan.
>
> Terwijl je dit boek leest zul je de term 'uitverkorene' vaak tegenkomen. Uitverkorenen worden zo genoemd omdat ze 'door Satan zijn uitverkoren' om hem te dienen, alleen diegenen die zijn opgeklommen via oude Satanische bloedlijnen (Luciferianisme). Ze behoren tot groepen die zich inzetten voor een komende nieuwe orde onder een bovennatuurlijke wereldleider. In deze groep zitten de vele slachtoffers van Satanisch Ritueel Misbruik en zielverscheurende

> ‘mind control’ (een vorm van brain washing). Op het moment dat dit geschreven wordt zijn ze reeds allen geselecteerd, geboren en opgegroeid in dit duistere systeem, en staan gereed om toe te slaan. Ze hebben gespleten persoonlijkheden met veel subpersoonlijkheden (Multiple Personality Disorder). De meeste van deze subpersoonlijkheden zijn geprogrammeerd (mind control) en op verscheidene manieren gedemoniseerd (bezetenheid). Ze zijn zeer goed getraind en worden voortdurend in het gareel gehouden en staan dus altijd paraat. Uitverkorenen hebben veel capaciteiten en krachten ter beschikking volgens een diepgewortelde vooaf geprogrammeerde agenda. Geloof het of niet, ze belijden trots dat zij de troepen zijn van de komende Antichrist, zeggende dat ze hier zijn met als doel, om zodra de trompet schalt, de hel op aarde te ontketenen, in een chaos te storten zoals de wereld nog nooit heeft gekend. »»

Dizdars boek gaat over de planning voorafgaand aan de publieke presentatie van de Antichrist en de totstandkoming van diens leger van supersoldaten.[246)] De chronologie in zijn boek klopt niet helemaal. Deze is in plaats daarvan als volgt: einde 2025 zal waarschijnlijk de opstanding of opname der doden zijn dat gepaard gaat met het plotseling en gewelddadig openbreken der graven, en in een helder licht de tenhemelvaring der doden die in witte gewaden zijn gekleed. Deze gebeurtenis vormt het startschot voor de Black Awakening met, zoals gezegd, een nog nooit geziene anarchie en moordpartijen, waarbij de Verenigde Staten het voortouw neemt. Alhoewel de Satanisten hier al heel lang popelend naar uitzien is het Christus die daarvoor toestemming geeft. (Op. 6:1) Op het eind van de anarchie verschijnt de ‘vredestichter’, de Antichrist, ten tonele, wat de ‘declaratiedag’ is, een term vanuit het Satanisme. Wat de opstanding der doden betreft, legt de toegejuichde leider dat uit als een verdoemenis (het heldere licht zou hellevuur zijn). De opwekking van de levenden is veel later, alhoewel men zou kunnen denken dat het direct daarna is. De Bijbel zegt dat de levenden ‘zeker niet’ zullen voorafgaan aan hen die gestorven zijn. (1 Thess. 4:15) Waarom hier zo’n punt van maken als beide opnames dicht op elkaar volgen? De opname van hen die nog leven zal het einde van de gruwelijke antichristelijke heerschappij inluiden, net voordat het cataclisme uitbreekt zoals voorspeld in Op. 8, gekend als het Oordeel der Naties. En zijn heerschappij zal, zoals algemeen aanvaard, drie en een half jaar duren. (Rev. 13:5, Dan. 7:25)

Hoe is het mogelijk dat het het Lam van God is dat toestemming geeft voor deze razernij van wreedheden, Hij die de Liefde zelf is? Wat een domme vraag, alsof onze zonden niet ten hemel reiken, alsof het bloed van de gedode onschuldigen niet om wraak roept? Tegelijkertijd, indien ze niet te voorkomen zijn, kunnen straffen altijd verzacht worden, altijd, waarvoor het Boek der Waarheid kruistochtgebed 6 geeft: *“Oh Jezus ik bid dat God in zijn Barmhartigheid zal voorkomen dat de Antichrist en zijn verachtelijke leger terreur zaaien en ontberingen opleggen aan uw kinderen. We bidden dat hij zal worden tegengehouden en dat de hand van kastijding vermeden zal worden dankzij de bekering die tijdens De Waarschuwing verkregen wordt.”*

25.106 – Indien het Vrederijk nu zou beginnen…

Indien het Vrederijk nu aanving zouden maar bitter weinig gered worden. Het is daarom dat de wedstrijd nog niet is beëindigd. God heeft nog een paar troeven achter de

---

246) Op pagina 167 schrijft Russ Dizdar: “Het creëren, ontwikkelen en onderhouden van 4 tot 10 miljoen supersoldaten kost miljarden. Om de controle te krijgen over de banken, de olie, de communicatiemiddelen, de regering en het leger en een plan te hebben om de wereld in handen te krijgen, kost triljoenen. De Nazi’s, die door de kwade geest werden geleid, wisten dit en zij verwierven massale hoeveelheden goud en andere grondstoffen. Als je wilt weten wie en waar de illuminati zijn, ...follow the money.”

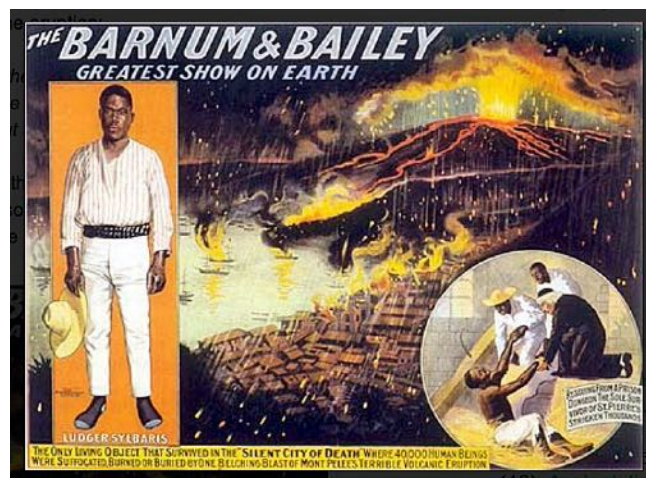
hand, daar ben ik zeker van, die tot de bekering van velen zal leiden. Gods toorn, laten we wel wezen Gods ‘gerechtvaardigde’ toorn, is dankzij de gebeden der heiligen met genade omkleed. Thans kunnen we, anders dan in de oudtestamentische bedeling, om Jezus’ hulp vragen. Alhoewel God straft heeft Hij de zondaar lief en zoekt zijn redding. De Hel is toch niet voor ons gecreëerd? Uw toorn, O God, zou alles verwoesten zonder een spoor achter te laten. De hitte van uw adem zou de aarde doen ontvlammen en tot een troosteloze woestijn maken! Daarom, wees ons genadig God en verzacht uw oordeel over ons! Ik zoek naar licht om te begrijpen, maar duisternis omvloerst de aarde. We stellen al onze hoop op U. Denk aan de harten die zich in U verheugen en waarin U zich verheugt! Denk aan hen die in U geloven en laat uw hand ons niet met kracht slaan. Wij en onze vaderen hebben gezondigd. Met schaamrood op de kaken buigen we in het stof voor U neer. Aanhoor ons gebed al zijn ook wij arme zondaars. Strijd opnieuw met het leger van uw heilige engelen de slag van de Heer, zoals U eens tegen Lucifer, de heerser van de trotse rebellen en zijn aanhang van afvallige engelen, gestreden heeft! Ze hadden niet de kracht U te weerstaan en werden op de Aarde gesmeten. Als het smerigste rioolwater giet deze boze draak nu zijn gif van boosheid uit, namelijk de geest van leugen, goddeloosheid en kwaadsprekerij, de vieze adem van onkuisheid en iedere vorm van zonde en gemeenheid, op mensen van bedorven geest en hart. Breng onze gebeden tot voor het Aangezicht van de Allerhoogste opdat spoedig de grote barmhartigheid van onze Heer op ons neer moge komen, waarop de draak, de oerslang, die niets meer is dan de duivel en Satan, zal worden verslagen en geboeid met kettingen in de Hel geworpen opdat hij de volkeren niet langer kan misleiden.

APPENDIX 13

Een Godsoordeel over Martinique

In Saint Pierre op het eiland Martinique stak men met het carnaval van 1902 de draak met alles dat met het geloof te maken had. De burgermeester besloot toen op Pasen 30 maart een processie door de straten te houden met een gekruisigd varken, waartoe aanplakbiljetten werden opgehangen. Toen de vulkaan Pelée, de 'oude vader' genoemd, op 25 april actief begon te worden zag men niet het verband en iedereen werd gesust denkend dat er niks aan de hand was, ondanks het feit dat in de dagen die volgden het stadje door zwavelstank werd geteisterd en vogels dood neervielen wegens de verpeste lucht. De leraar van de plaatselijke school, een zekere M. Landes, stelde de bevolking nog op 7 mei gerust en vertelde dat Saint Pierre niets te vrezen had net als Napels dat niets te vrezen heeft van de Vesuvius. Toen gebeurde het de volgende dag, op Hemelvaart, dat de vulkaan in vier uitbarstingen ontplofte waarbij in pyroclastische stromen verschrikkelijk hete as en stenen neervielen. Daardoor kwamen naar schatting 28 tot 40 duizend mensen om het leven. Een deel van de oorspronkelijke bewoners was reeds gevlucht, maar hun aantallen werden ruim aangevuld door vluchtelingen uit woonoorden rondom de vulkaan en ook door anderen die aan de verkiezingen op 10 mei voor een gouverneur van het eiland wilden meedoen.

Slechts drie overleefden de ramp: de jonge schoenmaker Léon Compère-Léandre vond een toevlucht vanaf de grens van St. Pierre in het dorp Fonds-Saint-Denis; het meisje Havivra Da Ifrile probeerde te ontsnappen in een beschutting in de buurt van de kust maar werd in zee gesleurd waar zij dagen later werd gered; de 25-jarige stuwador Louis-Auguste Cyparis, die de bekenste van de drie werd. Hij overleefde in zijn kleine gevangeniscel en raakte bekend als de 'Samson van St. Pierre', die was aangeworven bij het Barnum & Bailey Circus waar hij zijn verhaal telkens opnieuw vertelde.

Informatie hierover op het internet over de religieuze dimensie van deze catastrofe is heel moeilijk te vinden omdat dit onder bijgeloof wordt geschaard, maar de zeer gerespecteerde Zuid Afrikaanse dominee Erlo Stegen, die niets heeft van een dweper, heeft dit als thema voor een van zijn preken gebruikt. Stegens motto is: *"Een opwekking bestaat niet uit kerken die vol zijn van mensen, maar uit mensen die vol zijn van God."* God is nog steeds dezelfde God als de God die Sodom en Gomorrah met een zwavelregen verwoestte. Maar waarom doet God dat dan niet nú met onze wereld terwijl onze zonden die van Sodom en Gomorra overschreiden? Dat is dankzij het Heilig Misoffer waardoor God via Christus' Kruisoffer onze aarde beziet. Wees geen spotters zoals zij die het leven van Noach moeilijk maakten, want dezen hebben daar een zware tol voor moeten betalen, net als die van Saint Pierre.

APPENDIX 14

Wie luistert naar het reddingsplan?

BOEK DER WAARHEID – Boodschap van MDM van 7 september 2012

Deze Missie kan vergeleken worden met de redding van een gigantisch oceaanschip. Vele zielen worden gewaarschuwd over het gevaar en vooraf ingelicht omtrent het reddingsplan. Indien ze luisteren zullen ze niet alleen zichzelf redden maar ook de levens van hun eigen families en vrienden.

Velen zullen niet luisteren en zeggen: "Welk gevaar?" Zij zullen niet willen weten van de reddingssloepen omdat ze niet geloven dat het schip gaat zinken. Neen, zeggen zij, dit is een valse waarschuwing, een vals alarm. Maar wanneer de tijd naderbij komt en de laatste dagen er duidelijk aankomen, zullen ze zich verdringen en overal naar een veilige plek zoeken. Ze zullen rennen en zich verbergen voor de explosie als de bergen in de zee gaan zinken en de lucht bloedrood wordt. Zij zullen echter niet ontsnappen.

De zondaars die verschrikkelijke zonden hebben begaan tegenover mijn Vader en die weten hoe zwart hun zielen zijn, zullen verloren zijn. Zij, die partij kozen voor het Beest, zullen in die fase proberen uit zijn klauwen te ontsnappen. Want dan pas zal de Waarheid hun eindelijk beginnen te dagen, maar zij zullen geen recht op het Licht hebben. Alleen de duisternis zal hun pijn verminderen. Die zal echter ook meedogenloze terreur en lijden voor hen meebrengen.

Weiger nooit de hulp die jullie nodig hebben om jullie zielen voor te bereiden. Jullie moeten aanvaarden dat de boosaardigheid in de wereld moet worden uitgeroeid.

Die zondaars die weigeren te veranderen, zelfs nadat zij de Waarheid van het Woord van God hebben ontvangen, zullen de laatste strijd niet overleven. Zij zullen samen met het Beest in de vuurpoel geworpen worden, en dat zal niet het einde van hun lijden zijn. Dat zal pas het begin zijn.

Tot diegenen die spotten met mijn pogingen om jullie zielen voor te bereiden – jullie zullen elke kans krijgen om tot Mij te komen. Elke poging zal worden

ondernomen om jullie te redden. Als jullie mijn Hand niet aanvaarden, de reddingssloep die jullie nodig hebben om boven water te blijven, zullen jullie in smart wegzinken. Alleen de gebeden van anderen kunnen jullie dan redden.

De aarde ziet eruit zoals zij er eeuwenlang heeft uitgezien. De lucht ziet er hetzelfde uit. De zon schijnt zoals zij altijd heeft gedaan. De maan schijnt in een heldere nacht en de mens houdt van verbazing nog steeds de adem in voor Gods Schepping. Maar de veranderingen zijn reeds begonnen. Tot hen die waakzaam zijn zeg Ik dit: “Jullie kennen en voelen de verandering. Doe jullie plicht en gebruik gebed opdat de ogen van de mensheid opengaan voor de Waarheid en de harten van allen zich voor de Liefde van God openen.”

Het zal door Gods Liefde voor al zijn kinderen zijn en door het antwoord van zijn kinderen op zijn Oproep, dat het menselijk ras wordt gered.

Jullie Jezus

APPENDIX 15

Dr. Roberto De Mattei over 'Het Oordeel van God in de Geschiedenis'

Op 21 en 22 mei 2020 werd in Rome een (online) Life Forum gehouden met diverse sprekers over diverse onderwerpen. Stof tot nadenken geeft de verhandeling van Roberto de Mattei over of en hoe God oordeelt. Immers dat oordeel van God wordt door velen binnen de Kerk tegenwoordig ontkend, ondanks de talloze uitspraken van de Schrift en de continue Traditie van de Kerk.

"Terra infecta est ab habitatoribus suis, propter hoc maledictio vastabit terram." (De aarde is door haar bewoners besmet; vanwege de vloek wordt de aarde vernietigd.) – Jesaja 24:6. In het tijdperk van het coronavirus heeft iedereen het over van alles en nog wat, maar er zijn bepaalde onderwerpen die taboe zijn, vooral in de Katholieke wereld. Het primaire verboden onderwerp is dat van het oordeel en de goddelijke vergelding in de geschiedenis. Het feit van deze censuur is een goede reden om het argument nader te bekijken.

Het Rijk Gods en zijn Gerechtigheid

We beginnen niet in het Oude Testament, waar veel verwijzingen zijn naar goddelijke kastijdingen, maar met de woorden van Onze Lieve Heer zelf die tegen ons zegt: *"Zoek eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al de rest zal u in de schoot worden geworpen."* (Mt. 6:31-33) Deze woorden van het Evangelie zijn een levensprogramma voor ieder van ons en ze herinneren ons aan een van de zaligsprekingen: *"Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden."* (Mt. 5:6)

Het rechtvaardigheidsgevoel is een van de eerste morele zintuigen van onze rede: filosofen definiëren het als de neiging van de wil om aan iedereen het hem toekomende te geven. Het verlangen naar gerechtigheid ligt in het hart van ieder mens. We zoeken niet alleen wat waar, goed en mooi is, maar ook wat rechtvaardig is. Iedereen houdt van gerechtigheid en verafschuwt onrecht. En omdat de wereld vol onrechtvaardigheid is,

en de menselijke gerechtigheid zoals die door de rechtbanken wordt toegepast altijd onvolmaakt is, streven we naar een volmaakte gerechtigheid – een gerechtigheid die niet op aarde bestaat en die alleen in God kan worden gevonden.

Het beroemdste proces in de geschiedenis is die van Onze Heer Jezus Christus, dat het meest flagrante onrecht aller tijden bekrachtigde. God in zijn oneindig rechtvaardigheid geeft ieder mens onfeilbaar zijn eigen gerechtigheid. De schoonheid van het universum bestaat uit zijn orde, en die orde is het koninkrijk van de gerechtigheid, want orde betekent elk ding op zijn plaats zetten en gerechtigheid betekent ieder zijn eigen gerechtigheid geven: unicuique suum (ieder het zijne), zoals het Romeinse recht zegt.

Gods Oneindige Rechtvaardigheid

De oneindige rechtvaardigheid van God manifesteert zich in twee verschillende oordelen die de mens op het einde van zijn leven wachten: het bijzondere oordeel, waaraan elke ziel op het moment van zijn dood wordt onderworpen, en het algemene oordeel, waaraan alle mensen na het einde van de wereld in lichaam en ziel zullen worden onderworpen. Dat is het geloof van de Kerk: ieder mens zal aan het eind van zijn leven voor God verschijnen om ofwel de beloning ofwel de straf van de Heer en Opperste Rechter te ontvangen. Het is om deze reden, zegt Sirach (Pred. 38): *"Memor est judicii mei, sic enim erit et tuum."* (Denk aan mijn oordeel want zo zal ook uw oordeel zijn.)

Pater Garrigou-Lagrange legt uit dat de ziel in het betreffende oordeel geestelijk begrijpt dat zij door God wordt beoordeeld en dat zijn geweten in dat goddelijke licht hetzelfde goddelijke oordeel uitspreekt. *"Dit gebeurt op het eerste moment dat de ziel van het lichaam wordt gescheiden, en daarom is het waar om te zeggen dat als een persoon dood is, die persoon ook wordt geoordeeld. Het vonnis is definitief en de uitvoering van het vonnis is onmiddellijk."* [(a)]

Gods oordeel is anders dan van een mens. Zo is er het beroemde geval van Raymond Diacres, de gewaardeerde professor van de Sorbonne, die in 1082 stierf. Een groot aantal mensen woonde zijn begrafenis bij in de kathedraal van de Notre Dame in Parijs, waaronder zijn leerling de heilige Bruno van Keulen. Tijdens de plechtigheid had een verontrustende gebeurtenis plaats die door de Bollandistische geleerden in al zijn bijzonderheden werd onderzocht. Het lichaam van Diacres werd in het midden van het middenschip van de kerk gelegd en slechts bedekt met een eenvoudige doek, zoals in die tijd gebruikelijk. De begrafenisrituelen begonnen en gingen door totdat de priester de rituele woorden sprak: *"Antwoord mij: hoeveel ongerechtigheden en zonden hebt ge…"* Op dat moment zei een grafstem van onder het lijkkleed: *"Door het rechtvaardige oordeel van God ben ik beschuldigd!"* Het lijkkleed werd onmiddellijk van het lichaam gehaald maar de dode man lag er koud en roerloos bij. Het begrafenisritueel dat onverwacht was onderbroken, werd onmiddellijk hervat te midden van het tumult van de hele gemeenschap. De vraag werd herhaald en de dode man schreeuwde nog harder dan voorheen: *"Door het rechtvaardige oordeel van God ben ik veroordeeld!"* De ontzetting van de aanwezigen bereikte een hoogtepunt. Enkele artsen onderzochten het lichaam en bevestigden dat hij echt dood was. Te midden van de algemene schrik en verbijstering besloten de kerkelijke autoriteiten de begrafenis tot de volgende dag uit te stellen. De volgende dag werd de begrafenisplechtigheid herhaald, waar men tot dezelfde vraag in de rite kwam: *"Antwoord mij: hoeveel ongerechtigheden en zonden heb ge…?"* Dit keer ging het lijk onder het lijkkleed overeind zitten en riep luidkeels: *"Door het rechtvaardige oordeel van God ben ik voor altijd tot de Hel veroordeeld!"* [(b)] Geconfronteerd met dit vreselijke getuigenis werd de begrafenis stopgezet. Er werd besloten dat het lichaam niet op de gemeenschappelijke begraafplaats mocht worden begraven. Op de kist van de verdoemde man werden de woorden geschreven die hij ten tijde van de opstanding zal spreken: *"Justo Dei judicio accusatus sum; Justo*

Dei judicio judicatus sum: Justo Dei judicio condemnatus sum." (De beschuldiging, de beoordeling, het vonnis – dit is wat de onverlaat wacht op de dag van het Algemene Oordeel.)

Daarom zegt de Heilige Augustinus in "De Stad van God": *"Al degenen die uiteraard zullen sterven, moeten zich niet zozeer zorgen maken over hoe ze zullen sterven, maar over de plaats waar ze gedwongen zullen worden om na hun dood heen te gaan."* [c] En deze plaats, dat moeten we erbij zeggen, is of de Hemel of de Hel.

De Boodschap van Fatima opent met het angstaanjagende visioen van de Hel en herinnert ons eraan dat ons leven op aarde een serieuze aangelegenheid is omdat het ons stelt voor een dramatische keuze: Hemel of Hel, eeuwig geluk of eeuwige verdoemenis. Naargelang onze keuze zullen we worden geoordeeld op het moment van onze dood, en het vonnis zal als het eenmaal is uitgesproken definitief zijn.

Het Algemeen Oordeel

Maar er wacht ons een tweede oordeel na de dood: het algemeen oordeel. Het bestaan van een algemeen oordeel dat eens op het bijzondere oordeel zal volgen is een geloofsartikel. De Heilige Augustinus vat de leer van de Kerk met deze woorden samen: *"Niemand kan twijfelen of ontkennen dat Jezus Christus, zoals de Schrift verkondigt, het algemeen oordeel zal uitspreken."* [d] Het zal het Laatste Oordeel zijn waaraan niemand ontsnappen kan.

In het uur van het Algemeen Oordeel zal Jezus Christus, de Godmens, aan de hemel verschijnen, voorafgegaan door het Kruis en omringd door heerscharen van engelen en heiligen, en Hij zal gezeten zijn op een troon van majesteit. (Mt. 24:30-31, 25:30) De rol van rechter is aan hem door zijn Vader gegeven, zoals Jezus zelf aan ons in het Evangelie openbaart: *"Door mijzelf kan ik niets doen; Ik oordeel naar wat Ik hoor, en mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet mijn eigen wil, maar de wil van Hem die mij gezonden heeft."* (Joh. 5:30)

Maar waarom is er een algemeen oordeel nodig als God elke ziel onmiddellijk na de dood oordeelt en het algemeen oordeel slechts het vonnis bevestigt dat al in het bijzonder oordeel is uitgesproken? Is één oordeel niet voldoende?

Thomas van Aquino zegt daarop: *"Ieder mens is een persoon op zichzelf en hij is tegelijkertijd een deel van het gehele menselijke ras; daarom moet hij een dubbel oordeel ondergaan: een bijzonder oordeel na zijn dood, wanneer hij krijgt naar wat hij in zijn leven heeft gedaan, hoewel niet helemaal, omdat hij het niet voor het lichaam maar voor de ziel zal krijgen; maar er moet nog een ander oordeel komen overeenkomstig het feit dat wij deel uitmaken van het menselijke ras: het algemeen oordeel van het gehele menselijke ras door de scheiding tussen de goeden en de kwaden."* [e]

De 'engelachtige leraar' legt in een andere passage uit dat het tijdelijke leven van de mens weliswaar eindigt met de dood, maar in de toekomst op een bepaalde manier doorgaat, omdat hij blijft leven in de herinnering van mensen, te beginnen met zijn kinderen. Bovendien gaat het leven van de mens door in de effecten van zijn werken. Zo zegt hij: *"Door de bedriegerij van Arius [die de leer van de Heilige Drieëenheid ontkende] en die van andere bedriegers, zal het ongeloof welig tieren tot aan het einde van de wereld. En tot dan toe zal ook het geloof zich uitbreiden dankzij de prediking van de apostelen."* [f]

Het oordeel van God eindigt dus niet direct na de dood, maar strekt zich uit tot aan het einde der tijden, omdat de goede invloed van de heiligen en de kwade invloed van de

verworpenen zich uitstrekt tot aan het einde der tijden. De Heilige Benedictus, de Heilige Franciscus en de Heilige Dominicus zullen het verdienen om te worden beloond voor al het goede dat hun werk tot aan het einde van de wereld heeft bewerkt, terwijl Luther, Voltaire en Marx zullen worden gestraft voor al het kwade dat hun werk tot aan het einde van de wereld heeft bewerkt. Om deze reden moet er een eindoordeel komen waarin alles over ieder mens afzonderlijk, op welke manier dan ook [wat alleen God kan overzien in afweging van de niet gerealiseerde daden], perfect en duidelijk zal worden beoordeeld. In het bijzonder oordeel zal ieder mens vooral worden geoordeeld over de gerechtigheid van de intentie waarmee hij [ten goede of ten kwade] heeft gehandeld. [Het goede doen met de verkeerde intentie draagt niet bij tot ons eeuwig heil, terwijl het foute met een goede intentie verdienstelijk kan zijn.] In het universele oordeel, echter, zullen zijn daden objectief worden beoordeeld, vooral ten aanzien van de gevolgen die ze op de brede samenleving hebben gehad.

Na het onmiddellijke oordeel voor God op het moment van de dood is het noodzakelijk dat er ook een openbaar oordeel komt, niet alleen voor God, maar voor alle mensen, alle engelen, alle heiligen en de Heilige Maagd Maria, want, zoals het Evangelie zegt: *"Niets is verborgen dat niet geopenbaard zal worden; niets geheim dat niet geweten zal zijn."* (Luk. 12:2) Het is juist dat degenen die dankzij het lijden en de vervolgingen de Hemel hebben veroverd, verheerlijkt zullen worden, terwijl de vele goddelozen en perverse mensen die in de ogen van de mensen een gelukkig leven hebben geleid, in het openbaar aan de kaak gesteld zullen worden. Pater Schmaus zegt dat het uiteindelijke oordeel de waarheid of de valsheid van de culturele, wetenschappelijke en artistieke werken van de mensen zal onthullen: de waarheid of de valsheid van de filosofische richtlijnen, de politieke instellingen en de religieuze en morele krachten die de geschiedenis hebben bewogen; de betekenis van de verschillende sekten en ketterijen, van oorlogen en revoluties. [(g)] De lichamen van Arius, Luther, Robespierre en Marx zijn al tot stof vergaan, maar op de dag van het oordeel zullen hun boeken, beelden en namen in het openbaar moeten worden verguisd.

We voegen hieraan toe dat ieder mens geboren is en in een natie leeft en dat zijn activiteit bijdraagt aan de omvorming van de naties en volkeren waarin hij ten goede of ten kwade leeft, en dat deze naties en volkeren zullen worden beoordeeld in hun cultuur, instituten en wetten. Om deze reden zegt het Evangelie dat wanneer de Zoon des Mensen in zijn glorie komt *"alle naties voor Hem zullen worden verzameld, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. Hij zal de schapen ter rechterzijde en de bokken ter linkerzijde plaatsen."* (Mt. 25:31- 46)

Het oordeel zal dus niet alleen over individuele mensen en individuele engelen worden uitgesproken. Ook volkeren zijn geroepen om de plannen van de Goddelijke Voorzienigheid te vervullen en moeten zich daarom richten naar de Goddelijke Wil die het universum regeert en beheerst. Bij het universele oordeel zal worden geopenbaard of en in hoeverre ieder volk de taak heeft vervuld die God het heeft opgedragen.[(h)] Monseigneur Antonio Piolanti schrijft: *"Redenen van wijsheid houden bepaalde zaken door de tijd geheim, maar op het eind zal de tijd zijn schat voor de ogen van de gehele vergadering moeten uitstorten. Alle maskers zullen vallen en het tevreden farizeïsme zal de stempel dragen van een onuitwisbare schande."* [(i)] Het oordeel zal zich uitstrekken over de gehele menselijke geschiedenis, die tot grotere glorie van God ten toon zal worden gesteld. Het zal de triomf van de Goddelijke Voorzienigheid zijn die in de loop der geschiedenis het lot van de mensen en de volkeren op een onzichtbare en ondoorgrondelijke wijze heeft geleid [waarbij niettemin de vrije wil onverlet is gelaten]. In de aanwezigheid van dit definitief vonnis zal iedereen die in het dal van Josafat is verzameld het grootse oordeel verkondigen: *"Iustus es, Domine, et rectum iudicium tuum."* (U bent rechtvaardig, o Heer, en uw oordeel is gerechtigd.) – Psalm 118:137.

Het bijzonder oordeel en het algemeen oordeel zijn de twee hoogste momenten waarop Gods oordeel zich over mensen en volkeren manifesteert. Dit Goddelijke oordeel wordt gevolgd door beloning of straf. Voor individuele mensen kan het loon of de straf ofwel tijdens hun aardse leven ofwel in de eeuwigheid plaatsvinden, maar voor de naties, die geen eeuwig leven hebben, kan het loon of de straf alleen in de loop der geschiedenis worden gegeven. En omdat het algemeen oordeel de geschiedenis ten einde brengt, zal Jezus Christus op dat moment de verschillende naties niet veroordelen tot eeuwige straf, maar zal Hij de ogen van de hele verzamelde mensheid openen zodat ze zien hoe elke natie in de loop van de geschiedenis is beloond of gestraft naar de mate van haar deugden of zonden.

Het is belangrijk te begrijpen dat zowel voor het individue als voor de volken het algemeen oordeel het hoogtepunt van het goddelijke oordeel is, maar God beperkt zich niet tot het oordeel alleen in dat uur: we mogen zeggen dat Hij oordeelt vanaf het scheppingsmoment [wat het begin der geschiedenis]. Op een punt in de geschiedenis is er een oordeel – het oordeel van God over Lucifer en de opstandige engelen – net zoals er bij de schepping van de mens een oordeel is over Adam en Eva. Vanaf die tijd tot aan het einde der tijden houdt het oordeel van God over zijn schepselen niet op, want de Goddelijke Voorzienigheid houdt het hele geschapen universum in stand [en andere werelden zoals de Hemel] en voert die naar hun eindbestemming. Alle bewegingen van de materiële, de morele en de bovennatuurlijke wereld worden door God gewild, met uitzondering van de zonde, die alleen door het vrije schepsel kan worden gecreëerd.

Jezus zegt dat alle haren op ons hoofd zijn geteld. (Luk. 12:8) Nog meer is het waar dat elk van onze daden, zelfs de kleinste, door God wordt beoordeeld. Maar God is niet alleen oneindig rechtvaardig, hij is ook oneindig barmhartig.[j] Er is geen goddelijk oordeel zonder barmhartigheid, net zoals er geen uiting is van goddelijke barmhartigheid zonder de meest diepgaande rechtvaardigheid. Misschien wel het mooiste voorbeeld van dit samengaan van rechtvaardigheid en barmhartigheid wordt ons gegeven in de grote gave van het Sacrament van de Boete. In dit sacrament, waarin de zondaar wordt beoordeeld en vrijgesproken, oefent de priester, die in Persona Christi handelt, de rechterlijke macht van de Kerk uit, maar ook de moederlijke barmhartigheid van God, die ons van onze zonden verlost. De gerechtigheid van God grijpt in om de orde te herstellen door middel van de boetedoening die de zonde verdient, en de goddelijke barmhartigheid manifesteert zich door middel van de vergeving van onze zonden waardoor God bevrijdt van de eeuwige straffen.

De Kastijding der Volken

Wat voor de mens geldt, geldt ook voor volken. God is niet afwezig in de geschiedenis; Hij is daar ook altijd in al zijn onmetelijkheid in aanwezig en er is geen punt of moment van de geschapen tijd waarin Hij zijn Goddelijke gerechtigheid en barmhartigheid voor alle volken niet openbaart. Alle tegenslagen die de volkeren in de loop van hun geschiedenis treffen, hebben een betekenis. Hun oorzaken ontgaan ons soms, maar het is zeker dat de oorsprong van elk door God toegestaan kwaad in de zonde van de mens ligt. De Heilige Prosper van Aquitanië, een leerling van de Heilige Augustinus, zegt dat *"vaak de oorzaken van de Goddelijke werking verborgen blijven en dat alleen de gevolgen ervan worden gezien"*.[k] Eén ding is zeker: wat de secundaire oorzaken ook mogen zijn, God is altijd de eerste oorzaak: alles hangt van Hem af. Op dit punt moeten we ons afvragen op welke manier God het gedrag van verschillende volkeren en naties in de geschiedenis oordeelt en straft. Het antwoord van de Heilige Schrift, van theologen en heiligen is eenduidig: *"Tria sunt flagella quibus dominus castigat"* (De Heer kastijdt met drie plagen). Met oorlog, pest en hongersnood, legt de heilige Bernardus van Siena uit,[l] straft God de drie belangrijkste ondeugden van de mensen – hoogmoed, weelde en gierigheid: hoogmoed, wanneer de ziel in opstand tegen God

komt, weelde wanneer het lichaam in opstand tegen de ziel komt, gierigheid wanneer de geschapen dingen in opstand tegen de mens komen. (Op. 12:7-9, Gen. 6:5-7, Ps. 96:3) Oorlog is de straf voor de trots van de volkeren, epidemieën voor hun weelde, en hongersnood voor hun gierigheid.

De Tekenen waardoor we weten dat de Oordelen Gods Nabij zijn

In zijn preken analyseert de Heilige Bernardinus psalm 119, waarin staat: *"Tempus faciendi dissipaverunt legem tuam."* (Het uur breekt aan voor de Heer om te handelen: zij slaan schendig de hand aan uw wet.) – Psalm 119:126. In deze uitdrukking van de psalmist onderscheidt de Heilige Bernardus drie fasen:

• Tempus – de tijd die de barmhartigheid van God aan de mensen geeft om hun wegen te veranderen. Tijdens deze periode biedt God de zondaars de mogelijkheid dat de straf wordt opgeschort, de straf herroepen, de overtreding vergeven en dat genade wordt ontvangen. God wacht omdat Hij de bekering van de zondaars wenst. De tijd van wachten kan lang zijn, maar heeft een grens. Als er in die tijd geen berouw komt, is straf logisch en noodzakelijk.

• In de tweede fase bereidt God de bestraffing voor van de onbekeerlijke zondaars: dat wordt uitgedrukt door de woorden *"faciendi Domine"* (Gods handelend optreden), die volgens de Heilige Bernardinus *"de bittere wraak en de strenge bestraffing van God"* samenvatten indien het volk niet wenst te veranderen.[m] De straf is echter een daad van barmhartigheid van de Vader. Hij wenst niet de eeuwige dood van de zondaars, maar hun leven, en door de plagen waarmee Hij hen slaat, probeert Hij nog steeds hun bekering te bewerken. Het is de tijd waarin de bijl aan de wortel van de boom wordt gezet: *"Securis ad radicem arboris posita est."* (Mt. 3:10)

• De derde fase breekt aan als de overtreding voltooid is: *"dissipaverunt legem tuam"* (ze overtreden uw wet). Het is het uur van het opnemen van de sikkel en het binnenhalen van de oogst, zoals de engel in het Boek Openbaring zegt: *"Sla uw sikkel erin en maai want het uur om te maaien is gekomen; overrijp is de oogst van de aarde."* (Op. 14:15)

Wat zijn de tekenen die erop wijzen dat de oogst rijp is? Sint Bernardinus noemt er in totaal zeven: [n]

1. Het bestaan van vele afschuwelijke zonden, zoals in Sodom en Gomorra;
2. Het feit dat de zonde met volledige kennis van zaken en met weloverwogen toestemming wordt begaan;
3. Dat deze zonden door heel het volk worden begaan;
4. Dat dit op een publieke en schaamteloze manier gebeurt;
5. Dat het gebeurt met alle genegenheid van het hart van de zondaars;
6. Dat de zonden met aandacht en zorgvuldig worden begaan;
7. Dit alles op een continue en volhardende manier.

Dit is het uur waarin God de zonden van hoogmoed, weelde en gierigheid bestraft met de plagen van pest, oorlog en hongersnood. *"Tempus faciendi Domine, dissipaverunt legem tuam."* (Het is tijd om te handelen, o Heer, want ze hebben uw wet overtreden.) Een andere grote heilige met een profetische stem waarin de Heilige Bernardine doorklinkt, is de Heilige Louis Marie Grignon de Montfort, die in zijn "Vurig Gebed voor de Apostelen der Laatste Dagen" uitroept:

> «« Het is tijd om te handelen, O Heer, ze hebben uw wet verworpen. Het is inderdaad tijd om uw belofte te vervullen. Uw goddelijke geboden zijn met voeten

getreden, uw Evangelie is terzijde geschoven, stromen van ongerechtigheid overspoelen de hele aarde, het betreft zelfs uw dienaren. Het hele land is verlaten, goddeloosheid heerst, uw heiligdom is ontheiligd en de gruwel der verwoesting heeft zelfs de heilige plaats verontreinigd. God van de gerechtigheid, God van wraak, laat Gij dan alles op dezelfde manier voortgaan? Zal alles op dezelfde manier eindigen als Sodom en Gomorra? Zult Gij nooit uw stilzwijgen verbreken? Zult Gij dit alles voor altijd tolereren? »»

Grignon de Montfort schreef deze woorden aan het begin van de achttiende eeuw. Twee eeuwen later verschijnt de Heilige Maagd in Fatima om aan te kondigen dat als de wereld God blijft beledigen, zij zal worden gestraft met oorlog, hongersnood en vervolgingen van de Kerk en de Heilige Vader (de paus) en dat *"verschillende volkeren zullen worden uitgeroeid"*.

Maar is vandaag, honderd jaar na de verschijningen in Fatima, driehonderd jaar na de dood van de Grignon de Montfort, de wereld opgehouden God te beledigen? Is de Goddelijke wet misschien minder overtreden, het Evangelie minder ter zijde geschoven, het heiligdom minder ontheiligd? Zien we geen zonden die om wraak schreeuwen voor Gods aangezicht, zoals abortus en sodomie – gerechtvaardigd, aangeprezen en beschermd door de wetten van de volken? Hebben we niet gezien dat de Pachamama-afgod zelfs binnen de heilige gebieden van het Vaticaan wordt verwelkomd en vereerd? Moet dit alles nu niet door God worden geoordeeld? En moet wie God liefheeft ook niet het uur van zijn gerechtigheid liefhebben en ernaar verlangen en het respecteren, zoals op de dag van het Laatste Oordeel? *"Iustus es Domine, et rectum iudicium tuum."* (U bent rechtvaardig, o Heer, en uw oordeel is gerechtigd.) – Psalm 118:137. Waarom beseffen de volken niet dat Gods straffen nakend zijn?

Onder de Katholieken zijn er mensen die zeggen dat ze niet weten of dit een straf is of een beproeving, wanneer een bepaald volk of een bepaalde natie getroffen wordt. Maar in tegenstelling tot beproevingen die individuele mensen treffen, zijn rampen die naties teisteren altijd straffen. Het kan gebeuren dat een deugdzame man veel moet lijden om in zijn geduld te worden beproefd, zoals met Job. Het lijden dat de individuele mens in zijn leven ondervindt is niet altijd een straf; vaker is het een beproeving die hem voorbereidt op het verkrijgen van het eeuwig geluk. Maar in het geval van naties is het lijden als gevolg van oorlog, epidemieën of aardbevingen altijd een straf, omdat naties geen eeuwig bestaan hebben. Zeggen dat een plaag 'een beproeving' voor een natie zou kunnen zijn, is betekenisloos. Het zou een beproeving kunnen zijn voor individuele mensen van een bepaalde natie, maar niet voor de natie als geheel, omdat naties hun straf in de tijd krijgen die hen op aarde gegeven is, niet in de eeuwigheid.

De straffen van een volk nemen toe in verhouding tot de zonden van dat volk. Naarmate hun zonden toenemen, neemt bij de goddelozen ook de afwijzing van het idee van straf toe, zoals Voltaire deed in zijn godslasterlijke gedicht over de ramp in Lissabon na de vreselijke aardbeving die de hoofdstad van Portugal in 1755 verwoestte. De Kerk heeft altijd gereageerd op de godslasteringen van de atheïsten door eraan te herinneren dat alles wat gebeurt afhankelijk is van God en een betekenis heeft. Maar als het juist de mannen van de Kerk zijn die het idee van de goddelijke straf ontkennen, betekent dit dat de straf al aan de gang is en onherstelbaar. In de dagen van de uitbraak van het coronavirus [in 2020] ging aartsbisschop Mario Delpini van Milaan zelfs zo ver door te zeggen dat *"het een heidens idee is om te denken dat God plagen stuurt"*. In werkelijkheid maakt het denken dat God géén plagen stuurt iemand niet tot een heiden, maar tot Atheïst [of agnosticus]. Het feit dat dit precies is wat veel bisschoppen over de hele wereld denken, betekent dat het Katholieke bisschopsambt over de hele wereld is ondergedompeld in Atheïsme [of agnosticisme]. Dit nu is teken van een reeds aan de gang zijnde Goddelijke kastijding.

De Heilige Bernardinus legt uit dat des te meer de straf van God nadert, des te minder de mensen die het verdienen zich ervan bewust zijn.[o] De reden voor deze blindheid van geest is trots: *"initium omnis peccati"* (het begin van alle zonde) – Prediker 10:15. Trots verduistert het verstand, voorkomt dat het ziet hoe dichtbij de vernietiging is, en God wil door deze blindheid de hoogmoedigen vernederen. Met hulp van Bernardinus kunnen we ook een regel uit het Boek der Psalmen interpreteren die door Paus Leo XIII in zijn "Exorcisme tegen de Opstandige Engelen" is opgenomen: *"Veniat illi laqueus quem ignorat, et captio quam abscondit, apprehendat eum et laqueum cadat in ipsum."* (Ps. 35:8) De vrije vertaling van deze passage zou kunnen luiden: "Laat de strik komen, de val waar hij niet aan denkt. Laat de manoeuvre die hij verbergt hem grijpen en laat hem vallen in zijn eigen valstrik van de dood."

De Heilige Bernardinus zegt dat deze passage van de Psalmen onder drie aspecten kan worden geïnterpreteerd. Ten eerste, vanuit het standpunt van God: *"Veniat illi laqueus quem ignorat."* (Laat hem gevangen worden in een strik die hij niet vermoedde.) – Psalm 35:8. De eerste oorzaak van deze onwetendheid komt van God die voor het verbergen van zijn plannen gebruik maakt van epidemieën en hongersnood. *"Laqueus est pestis vel fames et consimilia",* zegt Bernardinus: *"De strik is de pest of hongersnood of iets dergelijks."* [p] Allereerst neemt God de gidsen van het volk weg, niet alleen hun politieke en spirituele gidsen, maar ook de engelen die over de naties presideren. Vervolgens neemt God de *"lumen veritatis"* (het licht der waarheid) weg, wat een genade is zoals al het goede dat van God komt. Tenslotte laat God het zondige volk ten prooi vallen aan hun eigen ondeugden, van demonen die de engelen vervangen en van de goddelozen, die hen naar de afgrond leiden. *"Et captio quam abscondit, apprehendat eum."* (Laat het net dat hij spande hem vangen.) – Psalm 35:10. Als elke gids eenmaal van hen is weggenomen en ook het licht der waarheid, dan als God de kastijding aankondigt veranderen de onberouwelijken niet alleen niet, maar ze vergroten zelfs metterdaad hun zonden. En deze vermenigvuldiging van zonden verhoogt de blindheid van de volkeren. *"Et laqueum cadat in ipsum."* (Laat hem in zijn eigen kuil vallen.) De zondige mens is zich niet bewust van het uur van de straf die plotseling en onverhoeds op hem afkomt. De manoeuvres waarmee ze de goede mensen probeerden te vernietigen, keren zich tegen henzelf. Ze worden niet alleen gestraft, maar ook vernederd. Zo wordt de profetie van Jesaja vervuld: *"Over u zal een ramp komen en u zult geen idee hebben waar die vandaan komt; een onafwendbare ramp zal op u afkomen; een onvoorstelbare catastrofe zal u plotseling overvallen."* (Jes. 47:11)

De Angst voor God en voor Menselijke Terreur

Als dan de kastijding aanvangt verspreidt de demon, die zijn plannen ziet mislukken, het gevoel van terreur onder de volkeren, de voorkamer van de wanhoop. De goddelozen ontkennen het bestaan van de ramp. De goeden begrijpen dat deze is aangekomen, maar in plaats dat de goddelozen de gelegenheid aangrijpen voor hun wedergeboorte in Christus worden ze in de verleiding gebracht om er slechts het uur van hun eigen ondergang in te zien. Dit gebeurt omdat zij weigeren om achter de gebeurtenissen Gods wijze hand te zien en jagen dus de herstelpogingen van sterfelijke mensen na. De Aartsdiaken Henri-Marie Boudon, een auteur die Grignon de Montfort na aan het hart ligt, schrijft: *"Dieu ne frappe que pour être regardé; et l'on n'arrête les yeux que sur les creatures."* (God slaat slechts om de aandacht op zich te vestigen, maar in plaats van onze blik op Hem te richten, wenden we ons tot schepselen.) [q] Dit houdt niet in dat we de manoeuvres van de revolutionaire krachten niet moeten observeren, analyseren en bestrijden. Desondanks mogen we nooit vergeten dat de revolutie in de geschiedenis altijd wordt verslagen door de zelfvernietigende natuur die ze intrinsiek in zich draagt, terwijl de contrarevolutie altijd wint door de vruchtbaarheid van het goede dat zij in zich draagt [een vruchtbaarheid die natuurlijk van God komt].

Atheïsme [c.q. het agnosticisme] is de verdrijving van God uit elk aspect van het menselijk bestaan. De grote overwinning van de vijanden van God ligt niet in het onderdrukken van ons leven of het beperken van onze fysieke vrijheden, maar eerder in het verwijderen van het idee van God uit onze geest en ons hart. Alle menselijke redeneringen en filosofische, historische en politieke speculaties waarin God niet de eerste plaats inneemt, zijn vals en illusoir. Bossuet zegt: *"Toutes nos pensées qui n'ont pas Dieu pour objet sont du domaine de la mort."* (Al onze gedachten die God niet tot object hebben behoren tot het domein van de dood.) [r] Dit is waar. We kunnen ook zeggen dat al onze gedachten die wél God tot voorwerp hebben tot het domein van het leven behoren, want Jezus Christus, de rechter en verlosser van het menselijk geslacht, is *"de Weg, de Waarheid en het Leven."* (Joh. 14:6) **Spreken over het oordeel van God in en over de geschiedenis is dus niet spreken over de dood maar over het leven, en wie over het goddelijke oordeel spreekt is dus geen 'onheilsprofeet' maar eerder een 'bode van hoop'**.

Degenen die vandaag de dag met steeds grotere kracht het idee van de Goddelijke straf verwerpen zijn de mannen van de Kerk. Zij verwerpen de straf omdat zij het oordeel van God verwerpen dat zij vervangen door het oordeel van de wereld. Maar de vrees voor God is geboren uit nederigheid terwijl de vrees voor de wereld is geboren uit hoogmoed. Vrees voor God is de hoogste wijsheid: *"Timor Domini initium Sapientiae."* (De vreze Gods is het begin der wijsheid.) zegt het Boek Prediker, dat eindigt met deze woorden: *"Deum time, et mandata ejus serva: hoc est enim omnis homo."* (Vrees God en neem zijn geboden in acht, want dit is alles voor de mens.) – Prediker 12:13. Wie God niet vreest vervangt de goddelijke geboden door de geboden van de wereld uit angst om door de wereld geïsoleerd, afgekeurd en vervolgd te worden. De vrees voor de wereld, die een gevolg is van de zonde, drijft mensen ertoe om te vluchten voor de strijd, terwijl de vrees voor God ertoe aanzet om de confrontatie aan te gaan. Een grote Franse schrijver, Ernest Hello, zegt: *"De vrees voor de naam van God betekent niet dat je nergens bang voor bent."* [s] En Hello herinnert ons ook aan een woord uit de Heilige Schrift waarvan de diepte nooit ten volle zal kunnen worden begrepen: *"Laetetur cor meum ut timeat nomen tuum."* (Mijn hart verheugt zich dat het uw naam mag vrezen.) – Psalm 85:11. Vreugde bestaat alleen daar waar de aanwezigheid van God is, en God kan niet aanwezig zijn als de vrees voor de Heer afwezig is. De Heilige Geest zegt dat er niets groter is dan de vrees voor de Heer: *"Nihil melius est quam timor Domini."* (Pred. 23:27). De Heilige Geest noemt de vrees voor de Heer de bron van het leven: *"Timor Domini fons vitae."* (Spr. 14:27), evenals jubelen en vreugde: *"Timor Domini gloria, gloriatio et laetitia et corona exultationis!"* (De vreze des Heren is eer en roem; zij is blijdschap en een vreugdekrans!) – Sirach 1:11. Het is deze vrees voor God die ons ertoe brengt de Goddelijke hand in de tragische gebeurtenissen van onze tijd te herkennen en met rustige moed de strijd aan te gaan.

De Ruiter, de Dood en de Duivel

"De Ruiter, de Dood en de Duivel" is een koperplaatgravure gemaakt door Albrecht Dürer in 1513. Het werk toont een ruiter met een helm op zijn hoofd, gewapend met een zwaard en lans, rijdend op een majestueus ros, de dood trotserend, die hem een zandloper toont met de tijdspanne van het leven dat vluchtig is, en dan is daar de duivel die wordt afgebeeld als een gehoornd dier dat een hellebaard vasthoudt. Bijna zeventig jaar geleden gebruikte Plinio Corrêa de Oliveira dit beeld in een artikel dat in februari 1951 in het tijdschrift Catolicismo werd gepubliceerd om de botsing te illustreren tussen de revolutie die niet kan terugkeren en de Kerk die ondanks alles niet heeft kunnen zegevieren. Hij schreef:

> «« Oorlog, dood en zonde bereiden zich opnieuw voor om de wereld te vernietigen, deze keer in grotere proporties dan ooit. In 1513 stelt het onvergelijkbare talent van Dürer hen voor in de vorm van een ridder die ten

> oorlog vertrekt, volledig gekleed in zijn harnas en vergezeld van de dood en de zonde, deze laatste uitgebeeld door een eenhoorn. Europa, dat toen al ondergedompeld was in de onlusten die aan de pseudo-hervorming voorafgingen, stevende af op het tragische tijdperk van de religieuze, politieke en sociale oorlogen die het Protestantisme ontketende.
>
> De volgende oorlog zal, zonder dat het expliciet en onmiddelijk om godsdienstoorlog gaat, de heilige belangen van de Kerk zozeer aantasten dat een echte Katholiek er vooral het religieuze aspect in kan zien. En de verwoesting die wordt aangericht zal zeker onvergelijkbaar destructiever zijn dan die van de afgelopen eeuwen. Wie gaat er winnen? De Kerk? De wolken die zich voor ons hebben opgestapeld zijn niet rooskleurig. Maar ze bemoedigen ons met een onoverwinnelijke zekerheid en die zekerheid houdt in dat niet alleen de Kerk – wat gezien de goddelijke belofte evident is – niet zal verdwijnen, maar zal in onze dagen een nog grotere triomf behalen dan die van Lepanto.
>
> Hoe? Wanneer? De toekomst is aan God. Veel redenen voor verdriet en angst komen in ons op, zelfs als we kijken naar enkele van onze geloofsbroeders en -zusters. In het heetst van de strijd is het mogelijk en ook waarschijnlijk dat er een vreselijke afval komt. Maar het is ook absoluut zeker dat de Heilige Geest in de Kerk bewonderenswaardige en ontembare geestelijke energieën van geloof, zuiverheid, gehoorzaamheid en toewijding blijft inspireren, die op het juiste moment de Christelijke naam weer van glorie zal doen stralen. »»

Plinio Corrêa de Oliveira sloot zijn artikel af met de hoop dat de twintigste eeuw *“niet alleen de eeuw van de grote strijd, maar vooral de eeuw van de immense triomf”* zou zijn. Wijzelf herhalen deze hoop, die zich uitstrekt tot in de eenentwintigste eeuw, onze eeuw, het tijdperk van het coronavirus en van nieuwe tragedies, maar ook de tijd van een hernieuwd geloof in de belofte van Fatima, een geloof dat wij willen uitdrukken met de woorden die Paus Pius XII tot de “Katholieke Actie” in 1948 richtte: [t]

> «« U weet, geliefde zonen, van de mysterieuze ruiters waarover het Boek Openbaring spreekt. De tweede, derde en vierde ruiter zijn oorlog, honger en dood. Wie is de eerste ruiter op het witte paard? *“De ruiter had een boog, en hij kreeg een kroon, en hij reed zegevierend weg.”* (Op. 6:2). Hij is Jezus Christus. De ziener-evangelist zag niet alleen de ondergang veroorzaakt door de zonde, de oorlog, de honger en de dood; hij zag ook op de eerste plaats de overwinning van Christus. En inderdaad is de weg van de Kerk door de eeuwen heen slechts een ‘via crucis’ (kruisweg), maar het is ook in elke tijd een triomftocht. De Kerk van Christus, de mannen van het geloof, van de Christelijke liefde, zijn het altijd die licht, verlossing en vrede brengen aan de mensheid die zonder hoop is. *“Iesus Christus heri et hodie, ipse et in saecula.”* (Jezus Christus is dezelfde, gisteren en heden tot in eeuwigheid!) – Hebreeën 13:8. Christus is uw gids, van overwinning op overwinning. Volg Hem! »»

Vanuit het Engels vertaald door de priester Cor Mennen

Commentaar van Hubert Luns:

In het hoofdstuk over het algemeen oordeel is sprake van de effecten van de werken die uitwerking hebben nog nadat iemand is overleden. Sint Augustinus spreekt over de goede invloed van de heiligen en de kwade invloed van de verworpenen. Daaraan zou ik willen toevoegen dat hier ook de zonde van nalatigheid meespeelt. Nalatigheid is het missen van onze door God gegeven levensopdracht en het missen van wat binnen ons vermogen lag tijdens specifieke momenten in ons leven maar wat wij niet hebben gedaan, hetgeen verstrekkende gevolgen kan hebben.

Zo is er het vluchtmisdrijf na een auto-ongeluk waardoor anders iemand gered had kunnen worden die nu ter plekke is overleden. In veel gevallen kan alleen God overzien wat de gevolgen zijn, ook op langere termijn, van 'niets doen'. De Fransen zeggen: "Le possible non réalisé ne se discute pas." (De niet gerealiseerde mogelijkheid is geen discussie waard.) Maar voor God ligt dat anders. Die kan het gerealiseerde en het ongerealiseerde tegen elkaar afwegen. De ons gegeven talenten en de door ons bereikte maatschappelijke positie brengen een bepaalde verantwoordelijkheid met zich mee die in het algemeen oordeel zal meetellen.

Een interessant geval van de zonde van nalatigheid is het niet informeren van iemand die van een bepaalde situatie onvoldoende op de hoogte is. Neem het geval van het softenon drama (thalidomide) dat in de jaren vijftig op de markt kwam als middel tegen ochtendmisselijkheid, wat enige tijd bijna even gewoon was als aspirine. Bij zwangere vrouwen zorgde het voor miskramen en kinderen bij wie de ledematen ontbraken. Men schat dat het tot ongeveer 100.000 miskramen heeft geleid en 10.000 mismaakte kinderen van wie velen nog leven. Voordat het middel op de markt kwam had reeds een werkneemster van Chemie Grünenthal een mismaakt kind gekregen. Een hondertal werknemers hebben de directeur toen verzocht om het middel nog niet op de markt te brengen en het effect van het middel op zwangere vrouwen te onderzoeken – juist omdat de steekproef voor het testen van een nieuw medicijn altijd klein is moet ieder ernstig schadelijke bijwerking buitengewoon serieus worden genomen. Welnu, aan deze petities is geen gehoor gegeven met desastreuse gevolgen. Maar financieel was het een daverend success.

We zouden kunnen concluderen dat die werkneemster met de kennis van dat mismaakte kind wegens die medicatie net zo goed niets had kunnen doen. Welnu, in dat geval had die directeur voor Gods troon voor zijn onschuld kunnen pleiten omdat hij zich van de negatieve gevolgen van het medicament in geval van zwangere vrouwen niet bewust was (slechts voor een korte periode tijdens de zwangerschap leidde het tot misvormingen, hetgeen dus niet zo evident was). Echter, in dat geval had het de vrouw medeverantwoordelijk gemaakt voor de catastrofe. Zijn ontheffing van schuld had dan op haar schouders gewogen. Een ander geval van de zonde van nalatigheid is als een priester zijn kerkgangers niet op hun foutieve gedrag wijst omdat zij, indien ze daarin volharden, Gods gerechtigheid over zich afroepen. Hoeveel zielen heeft de Pastoor van Ars niet gered door op Gods gerechtigheid te wijzen ...en vergeving door de biecht! Welnu die nalatige priester zal een zwaar oordeel treffen omdat hij de confrontatie met zijn kerkgangers had ontweken. Zo dragen ouders ook schuld voor het niet willen corrigeren van hun kinderen terwijl ze dat wel hadden moeten doen. Ach, de lijst is eindeloos lang.

<u>Noten</u>:

a. "La Vita Eterna e la Profondità dell'Anima" Réginald Garrigou-Lagrange (Italiaanse vertaling) – Fede e Cultura, Verona # 2018 (p. 94).
b. "Vita del Gran Patriarca" S. Bruno Cartusiano – Dal Surio, & altri ..., Alessandro Zannetti, Roma 1622 (II, p. 125).
c. "De Civitate Dei" Augustinus (10:11).
d. "De Civitate Dei" Augustinus (20:30).
e. Thomas van Aquino: in IV Sent. 47, 1, 1, ad 1.
f. Thomas van Aquino: in Summa Theologica, III, q. 59, art. 5
g. "Le Ultime Realtà" Michael Schmaus (Italiaanse vertaling) – Edizioni Paoline, Roma # 1960 (p. 247).
h. Ibid. (p. 248).
i. Antonio Piolanti, "Giudizio divino" in Enciclopedia Cattolica (VI, 951, col. 731-32).
j. "Dieu, son existence et son nature" Réginald Garrigou-Lagrange – Beauchesne, Paris # 1950 (I, pp. 440-43).
k. "De vocatione omnium gentium" Prosper van Aquitaine – Città Nuova, Roma # 1998 (p.74).
l. "Opera omnia" St Bernardine – Ad Claras Aquas, Florence # 1950, Feria quinta post dominicam de Passione (Sermo 46, II, pp. 84-8).
m. Ibid. Feria secunda post II dominicam in quadragesima (Sermo 19, III, p. 333).
n. Ibid. (pp. 337-8).
o. Ibid. (pp. 340-50).
p. Ibid. (p. 341).
q. "La dévotion aux saints Anges" Henri-Marie Boudon – Clovis, Cobdé-sur-Noireau # 1985 (p. 265).
r. "Oraison funèbre de Henriette-Anne d'Angleterre (1670)" Jacques-Bénigne Bossuet – Outhenin-Chalandre Fils, Paris # 1836 (in Œuvres complètes, II, p. 576).
s. "L'homme" Ernst Hallo – Librairie Académique Perrin, Paris # 1911 (p. 102).
t. Toespraak van Pius XII op 12 sept. 1948 tot de Jeugd van de "Katholieke Actie" (in "Discorsi Radiomessaggi 1948-1949", X, p. 212).

APPENDIX 16

Birgitta van Zweden Hemelse Openbaringen

Een veelzeggende gelijkenis over een tovenaar en zijn pad, waarmee wordt bewezen hoe iemands leven nú bepaalt wat er later na zijn dood gebeurt.

BOEK 1 - 21

Jezus, de bruidegom, sprak tot zijn bruid (de H. Birgitta) met een gelijkenis die over een pad handelt, als voorbeeld van onze wellustige ziel. Hij zei:

Een zekere tovenaar had mooi glinsterend goud. Een eenvoudige en zachtaardige man kwam naar hem toe en wilde het kopen. De tovenaar zei tegen hem: ‘Je zult dit goud niet krijgen tenzij je mij fijner goud in een grotere hoeveelheid geeft’. Hij antwoordde: ‘Ik wens je goudvoorraad zozeer dat ik je zal geven wat je wilt, liever dat dan zonder.’ Nadat hij de tovenaar fijner goud (hoger goudgehalte) en in grotere hoeveelheid had gegeven, nam hij het glinsterende goud van hem aan en legde het in een kistje met het plan om er voor zichzelf een ring van te maken.

Na korte tijd kwam de tovenaar bij deze eenvoudige man en vertelde: ‘Het goud dat je hebt gekocht en in je kistje gestopt is geen goud zoals je denkt, maar een lelijke pad die aan mijn borst is grootgebracht en met mijn voedsel gevoed. En om de waarheid hiervan te bewijzen kun je het kistje openmaken en je zult dan zien hoe de pad naar mijn borst springt waar het is grootgebracht.’ Toen de man het kistje opende kwam hij erachter dat er een pad in het kistje zat; het deksel dat met vier scharnieren had vastgezeten viel er bijna vanaf. Toen het deksel geopend was en de pad de tovenaar zag sprong die op zijn borst. De bedienden en vrienden van de eenvoudige man zagen dit en zeiden: ‘Meester, het fijne goud zit in de pad en als je wilt kun je het goud eenvoudig pakken.’ ‘Hoe doe ik dat?’ vroeg de man. Ze zeiden: ‘Als iemand een vlijmscherp verhit mesje neemt en dat in de rug van de pad steekt, moet het goud snel uit de rug van de pad komen waar het in een holte verborgen ligt. Als er geen holte te vinden is, moet het mes heel stevig in de pad worden gestoken. Op die manier lukt het om terug te krijgen wat je gekocht hebt.’

Wie is deze tovenaar zo niet de duivel die mensen naar lege genoegens en roem lokt? Hij doet alsof de leugen waarheid is en de waarheid leugen. Hij is het die dat kostbare goud in zijn bezit heeft. Daarmee doel Ik op de ziel die door mijn goddelijke kracht kostbaarder is dan alle door Mij geschapen sterren en planeten. Ik heb deze ziel onsterfelijk en onbederfelijk gemaakt en voor Mij betoverender dan al het andere van mijn schepping. Ik heb voor die ziel een rustplaats en woning bij Mij bereid. Ik heb ze uit de macht van de duivel gekocht met beter en duurder goud, want mijn eigen vlees heb Ik ervoor gegeven dat van elke zonde vrij was. Ik heb er zo'n bitter lijden voor doorstaan dat geen enkel lichaamsdeel gespaard werd. Ik heb de vrijgekochte ziel als bij een schrijn in een lichaam gestopt en die blijft daar totdat de tijd rijp is dat Ik haar een plaats geef in het hof van mijn goddelijke waardigheid.

Nu echter is de vrijgekochte menselijke ziel als een verachterlijke lelijke pad, die in zijn trots springt en wellustig in het slijk leeft. Het goud, waarmee Ik doel op hetgeen mij rechtens toekomt, is Mij ontnomen. Daarom kan de duivel inderdaad tegen hem zeggen: 'Het goud dat je hebt gekocht is geen goud maar een pad die aan de borst van mijn pleziertjes werd grootgebracht. Scheid het lichaam van de ziel en je zult zien dat de pad direct naar mijn borst vliegt waar het werd grootgebracht.'

Mijn antwoord daarop is als volgt: 'Omdat de pad er lelijk uiziet, afgrijselijk is om naar te luisteren en giftig om aan te raken, Mij geen goed doet en Ik mij niet in hem kan verheugen, maar dat die zich wel aan jouw borst heeft gevleid en gekoesterd, mag je hem houden. Dat is jouw goed recht.' Dus als het deksel opengaat betekent dat dat bij de scheiding van lichaam en ziel zo'n ziel direct naar hem toe zal vliegen om voor altijd bij hem te blijven.

Dit nu is de ziel van bepaalde mensen die Ik nu voor je zal beschrijven. Die is als een boze pad vol onreinheid en lust, die zich aan de borst van de duivel heeft gekoesterd. Bij het naderen van de dood kom Ik tot het kistje, waarmee Ik het lichaam van de ziel bedoel. Het deksel is op vier scharnieren losgeraakt en staat op het punt eraf te vallen, in die zin dat de vier zaken die zijn lichaam ondersteunen, namelijk kracht, schoonheid, wijsheid en gezichtsvermogen, hem beginnen te verlaten. Nadat de ziel van het lichaam gescheiden is, zal die rechtstreeks naar de duivel vliegen met wiens melk hij werd gevoed,

want vergeten is mijn liefde waarmee Ik voor zijn bestwil leed. Daarom verdient hij straf. Hij beantwoordt mijn liefde niet met liefde maar ontsteelt mijn rechtmatig bezit.

Hij is aan Mij die hem heeft vrijgekocht meer verschuldigd dan ieder ander, maar hij vindt meer plezier bij de duivel. Zijn gebed klinkt voor Mij als het geluid van een pad, en hoe verschrikkelijk ziet hij eruit. Zijn oren zullen nooit mijn vreugde horen. Zijn vergiftigde manier van aanraken zal nooit mijn goddelijkheid voelen. Omdat Ik echter barmhartig ben, kan hij nog steeds mijn genade krijgen als het hem belieft, tenminste als iemand zijn ziel aanraakt, ook al is deze onrein, en nagaat of er enige wroeging of goedheid in zijn wil zit. Dat komt naar buiten als iemand een scherp en heet mes in zijn verstand steekt. Met dat scherpe hete mes doel Ik op mijn strikte rechtvaardigheid. Als er geen wroeging of liefdadigheid in hem is, bestaat er misschien toch nog hoop indien iemand hem tot verbetering aanspoort en streng berispt, want zolang de ziel in het lichaam leeft, en dat geldt voor iedereen, sta Ik met mijn genade klaar.

Zie hoe Ik uit liefde stierf, maar niemand betaalt Mij met liefde terug. In plaats daarvan pakken ze wat Mij rechtens toekomt. Het zou billijk zijn indien de mensen hun leven beterden in verhouding tot de pijn die het Mij heeft gekost om ze te verlossen. Daarentegen wil men in verhouding tot diezelfde pijn een slecht leven leiden. Hoe meer Ik ze toon hoe verschrikkelijk hun zonden zijn, des te brutaler willen ze met zondigen doorgaan. Ziehier waarom Ik niet zonder reden boos ben. Het lukt ze om in zichzelf mijn goedheid in kwaad te veranderen. Ik heb ze van hun zonden verlost en toch blijven ze ontzettend aan hun zonden gehecht. Dus, mijn bruid, geef wat Mij toekomt. Ik bedoel hiermee dat je je ziel voor Mij zuiver moet houden, want door mijn sterven heb Ik bereikt dat dat binnen bereik ligt.

‘Gelijk men Zilver Loutert’

Een onderzoek naar de aard en het doel van de oordelen des Heren

door: Ds. Henk Poot

Henk Poot is emeritus-predikant van de PKN en is verbonden aan “Christenen voor Israël”, gevestigd te Nijkerk. (christenenvoorisrael.nl) Dit is zijn artikel uit Profetisch Perspectief (van C4I), zomer 2009, onder het thema: ‘Is Iedere Crisis een Oordeel?’ Met toestemming van de schrijver geplaatst.

Gods oordelen zijn uiting van Gods wraak. Hij tuchtigt de naties en straft Israël. Maar achter de gerichten klopt vooral het hart van een God die heilig is in zijn Liefde van waaruit het oordeel voortkomt. God oordeelt als Hij gekrenkt en gekwetst wordt, dat wel, maar Hij straft juist en vooral omdat zijn dienaar Israël Hem zo na aan het hart ligt. In de oordelen verschijnt God ook om zijn volk te beschermen en om zijn heilsplan doorheen de geschiedenis te volvoeren. Gods oordelen betekenen loutering voor de redwaardigen en schifting van het kaf, maar altijd wordt door God geduld uitgeoefend en biedt Hij ruimte om de mens tot zich te laten bekeren. Gods rijk op aarde zal komen, voorzeker. De aarde keert terug naar haar oorsprong, de dagen van weleer toen alles in de volledige wilsovereenstemming met God stond. Sinds het oordeel over de Zoon heeft gewoed, die dat in zijn kruislijden droeg, is de glorieuze toekomst van Israël, én van de wereld, onafwendbaar. Geen kwade macht kan die nog weerhouden.

26.107 – Des nachts kerm ik in Uw Nabijheid

Het bijzondere van de psalmen is dat je daar ook persoonlijke ervaringen tegenkomt. Zo is daar het getuigenis van de dichter van Psalm 119 die de nood en de zorgen in zijn eigen leven ziet als een louterend ingrijpen van God: *“Eer ik verdrukt werd dwaalde ik, maar nu onderhoud ik uw woord.”* (vers 67) God oordeelt en straft blijkbaar niet zomaar. Achter zijn straffen gaat zijn liefde en trouw schuil: *“Ik weet, O Here, dat uw*

oordelen rechtvaardig zijn, en dat Gij mij in trouw hebt verdrukt." (vers 75) Zo is de bekende Psalm 119 één groot getuigenis van een mens die door de nood van zijn leven heen God opnieuw vindt en nu spreekt over de rijkdom van zijn woorden.

Maar het Boek Psalmen is breder. God slaat de volkeren gade. Niets gaat aan Hem voorbij: *"Zou Hij, die het oor plantte niet horen? Die het oog vormde, niet zien?"* (Ps. 94:9) En vroeg of laat ontlaadt zich de toorn van de Here over zoveel goddeloosheid en hoogmoed dat zich voor zijn oog ontvouwt. Hij richt die naties letterlijk te gronde en slaat ze stuk als pottenbakkerswerk. (Ps. 2:9) En toch in diezelfde psalm geeft God ook ruimte, ruimte voor verandering en inkeer: *"Nu dan gij koningen weest verstandig, laat u gezeggen gij richters van de aarde. Dient de Here met vreze."* (Ps. 2:10-11) God heeft ook geduld en temidden van alle kwaad speurt Hij de aarde af naar rechtvaardigen: *"De Here ziet vanuit de Hemel op de mensenkinderen neder om te zien of er één verstandig is, één die God zoekt."* (Ps. 14:2)

Dat doet denken aan wat de Apostel Petrus schreef: *"Hij is lankmoedig jegens u daar Hij niet wil dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen."* (2 Petr. 3:9) Soms duurt dat geduld van God voor het gevoel van mensen wel heel erg lang. Een andere psalm klaagt over het uitblijven van Gods ingrijpen. Waarom talmt Hij zo? Waarom verbergt Hij zijn aangezicht? Dan klinken er zelfs grimmige verwijten aan zijn adres: *"Gij hebt uw volk verkocht voor een spotprijs."* (Ps. 44:13) Veel vaker dan dit klagen mogen de dichters van de psalmen in positieve zin spreken over hun God, de God van Israël die over zijn volk waakt en ingrijpt als het bedreigt wordt. Hij is een schild en een burcht, zeggen de psalmen, een rechter die aan de zijde van Israël staat, een krijger die voor zijn volk vecht, voor wie hun vijanden op de vlucht slaan: *"Ja, Gij zult hen de rug doen keren; met de pees van uw boog legt Gij aan op hun gelaat. Verhef U, O Here, in uw kracht, wij willen uw sterkte met psalmen bezingen."* (Ps. 21:13-14) Donder en bliksem, stormwinden en aardbevingen behoren tot het wapenarsenaal van de schepper van hemel en aarde. De zee moet voor Hem wijken en de aarde beeft als Hij verschijnt, en tienduizenden engelen dienen Hem. (Ps. 68)

Ook over Israël zelf spreken de psalmen over de oordelen Gods. Dan kastijdt Hij zijn volk met de roede en zijn brandende toorn raast over hen heen. Dat zijn de bitterste momenten in Israëls bestaan. Het kan zelfs zover gaan dat de woning van God, de Tempel, verwoest en verlaten wordt. (Ps. 74:7) En toch blijft er steeds hoop. In dezelfde psalm klinkt de zekerheid: *"Toch is God mijn koning van oudsher die in het midden der aarde verlossing bewerkt."* (Ps. 74:12) Zelfs in een van de donkerste psalmen, Psalm 88, is er uitzicht op redding, een redding niet zonder een geestelijke vernieuwing van het volk: *"Here, God van mijn heil, des daags roep ik, des nachts kerm ik in uw Nabijheid."* Dat is het primaire doel van Gods straffen: *"Gij hebt ons gelouterd, gelijk men zilver loutert."* (Ps. 66:10) En in Psalm 80:19 klinkt het: *9* De Heer verwerpt zijn volk niet voor immer maar wil dat ze terugkeren en voor zijn aangezicht leven.

Psalm 78 behandelt de geschiedenis van Israël en laat zien hoe het volk zijn Schepper kan krenken als het Hem marginaliseert, Hem niet vertrouwt en voor andere machten en goden inruilt. Het oordeel over Israël is ten diepste een reactie vanuit Gods gekwetste liefde, een liefde die, en dat is het bijzondere, het blijft winnen. Psalm 89:33-34 zegt: *"Dan zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken en hun ongerechtigheid met plagen; maar mijn goedertierenheid zal Ik ze niet onthouden want mijn trouw zal Ik niet verloochenen."* Het is die trouw en goedheid van God die ruimte geeft voor voorbede. Mozes wordt genoemd als iemand die voor zijn volk in de bres springt om Gods toorn af te wenden. (Ps. 106:23) En Psalm 78 spreekt over David die als een vrome en kundige koning zijn volk leidde. Ondertussen zijn dit wel mannen die door de Heer zelf zijn aangesteld om die plaats in te nemen ten behoeve van Israël. Daarom kan Israël in haar donkerste momenten en grootste benauwdheid altijd naar redding uitzien. De duisternis

zal voor zijn volk nooit definitief zijn: *"Mijn ziel wacht op de Here, meer dan wachters op de morgen (...) Israël hope op de Here want bij de Here is goedertierenheid, bij Hem is overvloedige verlossing."* (Ps. 130:6-7)

26.108 – Gods gekwetste Hart

Kijk je naar de profeten dan zie je dat ook hier de gekrenkte liefde van God het geheim van zijn oordelen is. De Profeet Jesaja opent met de woorden: *"Waar wilt u nog meer geslagen worden om niet in uw verzet te volharden?"* (Jes. 1:5) Hij verwijt zijn volk dat hun handen bloedbevlekt zijn, dat zij de Tempel platlopen en ondertussen hun eigen gang gaan. Wederom staat zuivering centraal. De profeet spreekt van *"de geest van gericht en vuur"* (Jes. 4:4) die het vuil van de dochters van Juda zal afwassen en de bloedvlekken van Jeruzalem wegspoelen. Afgoderij en occultisme staan in het geding. God zal de luister van zijn majesteit in het oordeel tonen, zodat de afgoden vluchten en Hij de enige is die overblijft. Net als in de psalmen zijn de ijver van God, zijn liefde en passie voor Israël, de oorzaak van het gericht. Die gerichten drukken zwaar, dat is klaar. Mensen verbergen zich in rotskloven en in de grond om Gods verschrikking te ontwijken. (Jes. 2:10, zie ook Op. 6:5) Maar niet altijd leidt straf tot bekering: *"Men zal in woede uitbarsten en zijn koning en zijn God vervloeken."* (Jes. 8:21) Datzelfde keert terug in het laatste bijbelboek, in Openbaring 16:9. Maar het gericht is niet alleen de weg tot vernieuwing. Het is ook werkelijk een vergelding. Jesaja 40:2 spreekt over de tijd dat Israël *"voor al zijn zonden uit de hand des Heren dubbel ontvangen zal hebben."*

Gods oordeel over Israël wordt niet alleen door de natuurkrachten maar ook door de omringende volken volvoerd, die een werktuig in Gods handen zijn. Maar die volken worden zelf ook geoordeeld. Als ze zich na hun strafexpedities tegen God verheffen, de spot drijven met het berooide Israël of nodeloos wreed zijn, zal Gods toorn zich in al zijn grimmigheid op hen richten: *"Ik ben tegen mijn volk ontbrand. Ik heb mijn erfdeel ontwijd en in uw macht gegeven maar u hebt het geen barmhartigheid getoond. Zelfs op de grijsaard heeft uw juk zwaar gedrukt. U zei: 'Ik blijf eeuwig gebiedster.' (...) Nu dan, hoor dit, wellustige, die zo onbezorgd woont, die bij uzelf zegt: 'Ik ben het en niemand anders!' (...) U overkomt plotseling een verwoesting waarvan u geen idee had."* (Jes. 47:6-11) *"Zal een bijl zich beroemen tegen hem die ermee hakt? Zal een zaag pochen tegen hem die ze hanteert?"* (Jes. 10:15) Dan zal gezien worden dat de beker van gramschap, die Israël moest drinken, aan de volkeren wordt uitgedeeld: *"Zie, Ik neem uit uw hand de beker van bedwelming. De beker van grimmigheid zult u niet langer drinken. Ik plaats hem in de handen van Israëls verdrukkers, in de handen van uw tirannen die in grootspraak zeiden: 'Buk u neer opdat wij over u heen kunnen lopen. Maak uw rug tot een bodem, tot een straat om overheen te wandelen.'"* (Jes. 51:22-23) Dan zal Israël op zijn beurt een werktuig zijn in Gods hand waarmee Hij de heidenen oordeelt: *"Zie, Ik stel u tot een scherpe, nieuwe dorsslede met dubbele sneden. U zult bergen dorsen en verbrijzelen en heuvelen tot kaf maken."* (Jes. 41:15)

Fel en hard is het oordeel over Tyrus en Sidon, de belangrijke handelshavens van de Libanon. Met hun verwatenheid en trots worden zij ervan beschuldigd met alle koninkrijken van de wereld te hoereren. (Jes. 23) Die woorden klinken opnieuw in het laatste bijbelboek, in Openbaring 17, aan het adres van de 'hoer Babylon'. Nu blijkt, ook tot Israëls verbazing, dat de hele wereldpolitiek zo door God wordt aangestuurd dat alles om de verlossing en terugkeer van Israël draait: *"Want de Here zal zich ontfermen over Jakob (een andere naam voor Israël) want Hij wil zoals altijd dat Israël op zijn eigen bodem woont."* (Jes. 14:1) Als ze uiteindelijk vreedzaam leven, krijgen ze een centrale rol toebedeeld in het Vrederijk: *"In die dagen zullen tien mannen uit alle talen van de volken de slip van één joodsen man grijpen, vasthouden, en zeggen: 'Wij gaan met u mee, want hebben gehoord, dat God met u is!'"* (Zach. 8:23) Grote koningen als de heidense Cyrus blijken knechten van God te zijn, de man die opdracht gaf om de Tempel

in Jeruzalem te herbouwen. (Jes. 45, Ezra 1:1-4) Niet in de laatste plaats zien we dat God zélf voor zijn volk vecht. Hij verschijnt als een held die zijn kleed in het bloed van Edom heeft gedrenkt, de jaloerse kwelgeest van Jakob. (Jes. 63) God doet zulke geweldige daden voor zijn volk dat ze herinneringen oproepen aan de tijd der schepping en aan de exodus. (Jes. 51:9-10) Welk wapen men ook in de strijd tegen Israël werpt het kan niets uitrichten. (Jes. 54:17) Gods hart dat eens zo gekwetst was, stelt zich opnieuw met een overrompelende liefde en kracht in voor de redding van zijn geliefde volk.

Het geschetste beeld is overweldigend als Jesaja's profetieën naar het eschaton doorbreken, naar de laatste dagen der heilsgeschiedenis. De door God gebrachte wraak en vergelding lopen over in een totale verlossing: *"Dan zullen de ogen van de blinden geopend en de oren van de doven ontsloten worden."* (Jes. 35:5) Het is de tijd waarin de natuur terugkeert naar de dagen van een perfect tot stand gebrachte schepping, de dagen van een geestelijk herboren Israël: *"Want Ik zal water gieten op het dorstige en beken op het droge. Ik zal mijn Geest uitgieten op uw nakroost en mijn zegen op uw nakomelingen."* (Jes. 44:3) In die glorieuze toekomst zullen de volkeren het land Israël en zijn volk niet langer bedreigen, maar aansluiting zoeken vanwege hun machtige God: *"Ze zullen u aanklampen: 'Alleen bij u verblijft God; er is geen ander, generlei God.'"* (Jes. 45:14) Ook de volkeren worden gelouterd: *"Want wanneer uw gerichten op aarde neerkomen leren de inwoners van de wereld gerechtigheid."* (Jes. 26:9) Maar het is niet slechts loutering. Het is gewis ook toorn, woede over zoveel onrecht en zoveel vergoten bloed: *"Want zie, de Here verlaat zijn plaats om de ongerechtigheid van de bewoners van de wereld aan hen te bezoeken. Dan zal de aarde al het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verdrukten niet langer verbergen."* (Jes. 26:21) Dan zullen Gods kinderen, in Israël wonen, worden gemaand in hun binnenkamers te gaan totdat Gods gramschap is uitgewoed.

Net als in de psalmen wijzen de profetieën van Jesaja zowel op een bemiddelende figuur (die optreedt namens) alsook op een koning die het volk op een nieuwe wijze zal leiden. Prachtig worden de Messias en het messiaanse tijdperk omschreven. Aldus klinken in hfst. 11:6-9 de beroemde woorden: *"Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje (...) men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op heel mijn heilige berg."* Maar niet vergeten mag worden dat daaraan voorafgaat: *"Hij zal de aarde met de roede van zijn mond slaan en met de adem van zijn lippen de goddeloze doden."* (Jes. 11:4)

Een indrukwekkend hoofdstuk is Jesaja 53, dat in aangrijpende taal de lijdende knecht des Heren uitbeeldt. Sommigen menen dat dit op Israël slaat. Zij is de gestalte van wie iedereen zich afkeert, als de man van smarten veracht en van mensen verlaten. Haar lijden in de ballingschap is niet slechts straf en loutering. Haar zo beschreven lijden laat de Here als een verzoening gelden voor de volkeren. De meeste Christenen wijzen hier op de persoon van Jezus. Hij is het lam dat zwijgend ter slachting wordt geleid. Misschien moet je Israël en Jezus niet tegen elkaar uitspelen en is zowel de eerste als de tweede duiding juist. Israëls uitverkiezing betekent ook de roeping om in dit aardse te lijden in de schaduw van haar Koning, de Gezalfde des Heren. Hij is het die deze roeping tot het uiterste vervult door ook de zonden van Israël zelf te dragen en tevens Licht voor de volkeren te zijn. Dit beseffend valt op Gods strafgerichten een nieuw licht. Uiteindelijk zal God zo aan de zijde van zijn volk gaan staan dat Hijzelf in Christus het oordeel dusdanig afzwakt dat zijn plannen met allen die tot Israël behoren volbracht kunnen worden, want zij wordt niet langer door haar zonden belemmerd en in gevaar gebracht. Dat brengt ons bij Ezechiël, wiens stem als geen andere Bijbelse profeet de radicaliteit van Gods oordelen vertolkt, maar ook diens liefde en trouw.

Ook hier klinkt de passie van God door. Verontwaardigd leidt de Here de profeet Ezechiël rond in zijn heiligdom waar mensen het presteren de vreemdste afgoden te aan-

bidden: *"Hij zei tot mij: Hebt u het gezien, mensenkind, wat de oudsten van het Huis van Israël in het donker doen, ieder in zijn kamer met zijn afbeeldingen? Want ze denken: 'De Heer ziet ons niet. De Heer heeft het land verlaten'. En Hij zei tot mij: 'Nog meer gruwelen die ze bedrijven, zult u zien.'"* (Ez. 8:12-13)

Het oordeel komt met de pest, de honger, het zwaard en de verbanning weg van Israël. Het wordt door de kwaadaardigste volkeren uitgevoerd. (Ez. 7:24) *"Het zal komen, en Ik zal het doen. Ik zal noch ophouden, zal u noch sparen en medelijden tonen. Naar uw handel en wandel zal men u richten, luidt het woord van de Here Here."* (Ez. 24:14) En tóch is hier opmerkelijk genoeg ruimte voor een nieuw begin. In het oordeel is sprake van een rest die overblijft, die aan God zal denken en van zijn vroegere wegen zal walgen. (Ez. 6) Aldus is het gericht niet alleen wraak maar ook ter schifting en zuivering.

Maar duidelijk is wel dat de nieuwe toekomst bij God begint. De oproep tot bekering is bij Ezechiël verstomd want God oefent wraak uit over de vijanden die zijn volk onderdrukt hebben en smalend gelachen hebben toen het oordeel over Israël trok. (Ez. 25:6) Hij maakt Egypte tot een van de onbeduidendste landen van de aarde, zodat Israël daar in elk geval haar steun niet meer hoeft te zoeken. Hij verzoent en herstelt. God blijft zijn verbond gedenken ook al is dat door Israël verbroken. (Ez. 16:60) Hij reinigt zijn volk en geeft ze een nieuwe geest. Als het op verlossing aankomt toont de Here zich soeverein. Hij kan het heilbrengende oordeel uitstellen of verkorten. Hij bepaalt de tijden en gelegenheden. (Ez. 11:28) Hij brengt het dal met botten en schedels gevuld weer tot leven. Hij brengt zijn volk terug uit de ballingschap en herstelt zijn Tempel in het midden van Jeruzalem en zal als de goede herder de schapen van zijn kudde weiden op de bergen van Israël. Hij doet dit ten aanschouwen van de wereld omdat zijn reputatie als de God van Israël op het spel staat. Hij zal zich de Heilige tonen in het midden van zijn volk en voor het oog van de wereld opdat eenieder zal erkennen dat Hij alleen God is en geen ander (Ez. 39:7-8). Dan zal de tijd zijn aangebroken dat God de herderkoning van de eindtijd ten tonele voert, de nieuwe David die als de grote monarch voor eeuwig vorst zal zijn, in de eerste plaats over Israël. (Ez. 37:25)

Grote nadruk krijgt het oordeel over Gog en Magog, dat met de getalswaarde zeventig symbool staat voor de volheid der volkeren. (Ez. 38-39) Als Israël zal zijn teruggekeerd uit de ballingschap zullen de naties die dan tegen Israël opkomen, en impliciet tegen God, met pest en bloed worden gericht, met hagelstenen, vuur en zwavel. Men zal zeven maanden nodig hebben om het land van zijn lijken te ontdoen! (Ez. 39:12)

26.109 – Vanuit Nieuwtestamentisch Perspectief

In het evangelie van Mattheüs staan de gerichten van God in het teken van de naderende komst van Gods koninkrijk. Met de komst van Christus en de prediking van Johannes de Doper, en later de apostelen, is de voorbereiding van het leven in de toekomende eeuw in alle hevigheid losgebarsten. Het Godsoordeel brengt een schifting en zuivering. Het gaat over bomen die geen vruchten dragen en worden omgehakt, over huizen die niet bestand zijn tegen de komende storm en regen, over vissen die worden opgehaald uit de grote zee. Het gaat over vrouwen die meel aan het malen zijn, waarbij de een tijdens deze bezigheid zal worden aangenomen en de ander achtergelaten, als de engelen de uitverkorenen verzamelen van de vier windstreken (Mt. 24:31, 41) [wat een ander beeld is van de opname zoals beschreven in 1 Thess. 4:15-17]. En toch is daar weer sprake van het geduld van God. Jezus loopt langs de randen van het volk en haalt ze erbij die er volgens anderen buiten staan. God laat onkruid opgroeien tot aan de oogst. Daarom is voorzichtigheid geboden. Mensen kunnen anders blijken te zijn dan ze zich voordoen. (Mt. 13:24-53) Pas als het net vol is wordt het opgehaald. (Mt. 13:47) In hoofdstuk 25 is er sprake van het eindoordeel over de volken. Opvallend is dat zij

geoordeeld worden op grond van hun houding ten aanzien van het Joodse volk en de volgelingen van Jezus, die zich zo met hen identificeert dat het huisvesten van hen gelijk staat aan het herbergen van Hemzelf. En bij dit alles is ook hier de soevereiniteit van God een belangrijk begrip: Hij is in staat de tijden te verkorten als de tegenstand tegen de komst van het rijk Gods en de verdrukking van Gods kinderen te groot en te extreem wordt, zodat de uitverkorenen ten val zouden kunnen komen. (Mt. 24:22)

Wat in het Evangelie van Mattheüs zichtbaar wordt is dat de tegenstander er alles aan doet om Gods plannen te dwarsbomen. De rede over de laatste dingen in Mattheüs 24 spreekt nadrukkelijk over verdrukking en algehele godsloochening. De dagen van Noach komen terug en de volharding van de gelovigen zal zwaar op de proef worden gesteld. Dit laatste is ook een van de grote thema's in het laatste bijbelboek, het Boek Openbaring, ook wel gekend als de Openbaring van Johannes. In dit boek staat, zoals het heet, de nieuwe David centraal: *"Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden om dit alles te betuigen ten behoeve van de kerken. Ik ben Davids Wortel en Spruit, de lichtende Morgenster!"* (Op. 22:16). De Leeuw uit de stam Juda, het Lam dat geslacht is en leeft, is de koning van de eindtijd. Hij alleen is in staat om de zegels van de Bijbelse boekrol te verbreken zodat de laatste dingen ook werkelijk hun loop hebben. Hij is degene die de hemelse legermachten aanvoert in het slotoffensief tegen de duivel en de volkeren op aarde die door hem onderworpen zijn. Veel van de elementen die we bij de oudtestamentische profeten zagen komen terug, maar in onze tijd is de opzet anders, het is Christus zelf in de gedaante van David die de hoofdrol speelt in de finale der heilsgeschiedenis. Hem is alle macht gegeven en Hij bezit de sleutels van de dood en het dodenrijk. (Op. 1:18) In de brieven aan de kerken, in de aanhef van Openbaring, wordt de gemeente der gelovigen vermaand tot de essentie van het leven terug te keren en God niet buiten te sluiten. Als ze dat weigeren en wegzakken in lauwheid en halfslachtigheid dreigt het oordeel. Maar net als bij de profeten klopt ook hier het hart van God: *"Allen die Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u."* (Op. 3:19)

Toch zijn de oordelen in het Boek Openbaring vooral gericht op Gods tegenstander, die in de laatste dagen alle maskers afgooit. Als een antigoddelijke drie-eenheid doet de duivel, samen met de Antichrist en de Valse Profeet, een laatste poging om Christus' toekomst te verijdelen. Maar het Lam behoudt de regie. De apocalyptische ruiters komen niet aanstormen voordat Hij de boekrol heeft ontsloten. Blijkbaar moet dit alles geschieden; ieder facet heeft zo zijn plaats in de historische ontwikkeling die op het wereldomvattende heil afstormt. Hier toont zich de volharding en het geloof der heiligen. (Op. 13:10) Nu wordt het kwaad gewroken. Hoe zou onbestraft blijven wat op aarde gebeurt en wat Israël en Jeruzalem wordt aangedaan? Het is niet alleen het slotoffensief van de Satan die de aarde teistert, ook openbaart zich de wraak van het Lam: *"En ze zeiden tot de bergen en tot de rotsen: 'Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan dan nog bestaan?'"* (Op. 6:17) *"Het bloed van al Gods kinderen wordt nu vergolden."* (Op. 6:10)

De Openbaring van Johannes laat weten dat de gelovigen bewaard zullen blijven. Doch is het geen vrijwaring voor de grote verdrukking die de boze Gods kinderen aandoet. Openbaring 7 toont de martelaren die uit die verdrukking komen, zich gereinigd hebbend met Christus' Bloed. Bewaard worden betekent niet dat de kinderen van God niet zullen lijden en sterven, integendeel. Openbaring 13:7 vertelt over het Beest dat krijg voert tegen de heiligen en hen overwint. Als voorproef van wat komen ging, viel Jeruzalem, werd de Tempel verwoest en zijn er vele Joden afgeslacht. Dat heeft de ziener Johannes zelf meegemaakt. Hij was daar rond het jaar 70 getuige van tijdens de Eerste Joodse oorlog. Helaas zouden nog vele calamiteiten volgen. Maar die verschrikkelijkheden hebben niet het laatste woord. Wie sterft en zijn leven niet boven alles liefheeft

zal meer dan overwinnaar zijn dankzij het Bloed van het Lam. Als de hemel zich voor de Apostel opent ziet hij ze op de berg Zion, staande rondom het Lam. (Op. 14)

Als sterke bemoediging spreekt het laatste bijbelboek over een verzegelen van allen die bij God horen voordat de gramschap van Christus zich ten volle over de aarde ontlaadt: *"En de engel sprak: 'Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God op hun voorhoofd verzegeld hebben."* (Op. 7:3) Maar na de vervolging, het goddelijk oordeel over de naties en hun uiteindelijke herstel beloont God zijn trouwe volgelingen. In de brief aan de gemeente van Tyatira wordt Psalm 2 toegepast: *"Wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden ze verbrijzeld (indien ongehoorzaam)."* (Op. 2:26)

God is oppermachtig, dat is duidelijk. Het oordeel komt over de aarde als Hij de tijd rijp acht. Als het getal van hen die als martelaar zullen sterven vol is, treedt het gericht van God de geschiedenis binnen. En God oefent gericht uit met de aloude wapens: de natuurkrachten. Hagelstenen worden op de aarde geworpen en vuur: *"En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote berg brandende van vuur in de zee geworpen, en het derde deel van de zee werd bloed."* (Op. 8:8) Het derde deel van de aarde verbrandt, de zon verduistert en sprinkhanen zwermen uit over de wereld. Het oordeel is zo afgrijselijk dat mensen in wanhoop de dood zullen zoeken maar die niet zullen vinden. (Op. 9:6) Zelfs de engel van de afgrond, Apollyon, moet meewerken aan de pijniging van hen die het zegel van God niet dragen. En toch is daar nog steeds ruimte voor ommekeer, nog steeds is er tijd om zich tot God te wenden: *"En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken van hun handen."* (Op. 9:20)

Een bijzondere plaats in de Apocalyps neemt de stad Babylon in. Haar oordeel wordt omschreven met woorden die de profeten doen weerklinken over Tyrus en Sidon en het Babylon van Nebucadnezar. Babylon is de arrogante hoer die gehuld in rijkdom en weelde met haar duivelskunsten de wereld verleidt. Zij is dronken van het bloed van de profeten en heiligen, ja van *"allen die geslacht zijn op aarde."* (Op. 18:24) In eerste instantie zal met het grote Babylon de stad Rome bedoeld zijn geweest, Rome dat in het jaar 67 na Christus met een legermacht van 60.000 soldaten onder Generaal Vespasianus optrekt, Jeruzalem na lang beleg inneemt en de Tempel aldaar verwoest. Het was een oorlog waarbij ruim een miljoen Joden het leven lieten. Maar Babylon is meer, veel meer: *"De vrouw die u zag is de grote stad, die het koningschap heeft over alle koningen der aarde."* (Op. 17:18) Deze typering laat zien wie zij werkelijk is: de macht die het opneemt tegen de 'overste van de vorsten op aarde', zoals Christus in de aanhef van het Boek Openbaring heet. Zij zal, voordat zij in de gang der geschiedenis definitief haar einde vindt, zich telkens opnieuw tonen in een steeds wisselende gedaante. In deze dagen wellicht als de arrogante wereldsamenleving die aan Christus geen boodschap heeft, Israël demoniseert en de ware Christenen vervolgt of in de marge zet.

In de finale opent zich de hemel en ziet men Christus afdalen met de hemelse legerscharen. Volgend op het allerlaatste oordeel van elk individu apart breekt het Duizendjarig Vrederijk aan. Alle doden verschijnen dan voor de Troon van God, groot en klein herrijzen en luisteren naar wat in de boeken over hen geschreven staat, ook naar wat in het Boek des Levens staat. Daarmee is een eind gekomen aan de godsgerichten. De aarde is eindelijk terug bij waar het begon: de dagen van de schepping, het paradijs, toen in onze wereld de zonde nog niet zijn intrede had gedaan en God en de mens als gelijke met elkaar converseerden…

Nota Bene: In het kader van dit artikel is vooral gekozen voor een selectie van teksten uit de psalmen, de profeten Jesaja en Ezechiël, het Evangelie naar Mattheüs en het Boek Openbaring, maar de behandelde thema's vinden we op veel meer plaatsen in de Bijbel.

De Slaapwandelaars: over Abortus Provocatus

Diabolisch gedrag, het door geesten bezeten zijn, dementie, of gewoon een bepaald miskend talent. Wie zal het zeggen? Het slaapwandelen heeft generaties van wetenschappers beziggehouden, maar het raadsel blijft. Alhoewel slaapwandelgedrag in kaart is gebracht blijven de fundamentele vragen onbeantwoord. Deze titel is gekozen omdat het geestelijk vacuüm van Europa, zich uitend in de abortusindustrie, wel kan worden geobserveerd, maar toch nooit helemaal worden begrepen. En dat is wat hier onze aandacht vraagt.

27.110 – De Geloofsafval

Europa verkeert nu, in 2017, in diepe crisis. Dat staat wel vast, maar wie bekommert zich daar om? Reeds de Profeet Jesaja weeklaagt in hoofdstuk 22 van zijn boek:

> «« Op die dag riep de Here God der machten op om te wenen en te jammeren, om kaal te scheren en het rouwkleed aan te trekken, maar er heerste warempel vreugde en plezier! In plaats daarvan doodde men runderen en werden de schapen geslacht; er werd vlees gegeten en wijn gedronken… »»

Ik vind de heersende onbekommerdheid beangstigender dan de teloorgang van de maatschappij. Of mogen wij zeggen dat die twee hand in hand gaan? De geloofsafval, het loslaten van alle waarden, behalve die men zichzelf stelt, is een teken van deze teloorgang. Een 'waarden'loos mens wil de naamloze pauper niet verdedigen. Er is een ideaal voor nodig om iets te verdedigen dat buiten jezelf staat, om daarvoor te vechten en bezig te zijn. De 'waarden'loze mens is vooral met zichzelf bezig, heeft geen bekommernis voor zijn naaste, maar wil wel het dubbeltje geven voor de collectezak. Het

is de geest van leugen en bedrog die bij die mens de overhand krijgt in een hooggehouden surrogaatliefde. De uitstervende neushoorn geniet dan prioriteit boven het ongeboren mensje. Uiteindelijk keert zo iemand het Christelijk geloof de rug toe.

De kerk loopt leeg, al jaren. Dat kan statistisch worden onderbouwd. Nog maar 14% van de Nederlanders gelooft in een Christelijke God, zo bleek uit een onderzoek: "God in Nederland 2016". En de kerk vergrijst: driekwart van de aanhang van samen de Protestantse en Katholieke Kerk is boven de 40 jaar, en daar weer de helft van boven de 60. Toch, voor wie nauwkeurig naar de cijfers kijkt, zijn er ook positieve signalen. Zo blijken de vrijzinnige- en pinksterkerken 'vitaal', want hun leden zijn voor de helft jonger dan 40. Maar dat zijn uitzonderingen. Uit ander onderzoek komt ditzelfde beeld naar voren, zoals van het gerenommeerde Katholiek Sociaal Kerkelijk Instituut (de Kaski), waaruit blijkt dat er een sacramentele crisis in de Roomse Kerk woedt. Als men de cijfers vergelijkt tussen 1986 en 2016 is in die dertig jaar het aantal doopsels in Katholiek Nederland met 80% gedaald, de eerste communie met 70% en het aantal vormsels met 94%. Er was gemiddeld per jaar en per kerkgebouw ongeveer één kerkelijk ingezegend huwelijk! Dat zijn cijfers waar je stil van wordt. Volgens het CBS (Centraal Bureau Statitstiek) behoorde in 2015 exact de helft van de volwassen bevolking in Nederland tot een kerkelijke gezindte of levensbeschouwelijke richting. Slechts één op de zes bezocht in 2016 nog regelmatig (d.w.z. minstens eenmaal per maand) een of andere kerkdienst, moskee of andere religieuze bijeenkomst. De gemeenten met frequente kerkgangers (meer dan 30% van de populatie) treffen we in de gemeenten aan die van oudsher de zogenoemde 'Bible Belt' vormen. Dat is een vrijwel aaneengesloten strook die loopt van Zeeland tot het noorden van Overijssel, dus schuin dwars over het land. Het ettert al lang bij ons. Het is begonnen bij de priesters. Zoals de dominicaan Professor van der Ploeg in een artikelenreeks opmerkte over het Theologisch Modernisme (Catholica febr./apr. 2003): *"Er is een oud Latijns spreekwoord 'Omne malum ab clero' – alle kwaad komt van de clerus."* Helaas. Zo rond 1970 hield het Kaski onder de priesters in de binnenstad van Den Haag een enquête. En wat bleek? Voor bijna iedereen – de uitzonderingen waren zo zeldzaam dat ze niet in het verslag werden opgenomen – had God opgehouden betekenis te hebben in hun leven; Hij was niet veel meer dan een naam geworden ver weg aan de horizon. Hoe ziet de priester zichzelf? Die ziet zichzelf als een veredeld sociaal werker, iets waar de Belgische Aartsbisschop Jozef de Kesel in een interview rond voor uitkwam na in 2015 benoemd te zijn. En dan hebben we de als altijd strijdbare Pastoor Mennen. In zijn publieke reactie op een reprimande van Monseigneur Hurkmans, medio 2009, reageert hij:

> «« Er zijn in de veertig jaar dat ik priester ben binnen het normale kerkverband steeds priesters geweest die ongehinderd hun ketterse leerstellingen en hun afwijkende kerkvisie hebben kunnen uitdragen en die ook steeds weer gelovigen voor hun standpunten hebben kunnen winnen via kerkelijke leer- en preekstoelen. Ik moet eenvoudigweg constateren dat het aan bisschoppelijk toezicht (…) volkomen heeft ontbroken. (…) Iedereen kon ongestoord zijn gang gaan met alle funeste gevolgen voor de Kerk van dien. »»

27.111 – Der Zeitgeist

Een kenmerkend aspect van slaapwandelen, en het droomstadium dat daaraan voorafgaat, is dat de persoon denkt dat hij zich in de onvervalste werkelijkheid bevindt. Zo had scribent ooit een droom waarin hij zich afvroeg of dit de werkelijkheid was waarop hij tot de conclusie kwam (in zijn droom): "Dit is géén droom, want anders zou ik mij niet afvragen of het een droom was." Krom gedacht, maar zo bleef de illusie gehandhaafd. U herinnert zich de brute verkrachting en moord door een Afghaanse moslimmigrant, in oktober vorig jaar, op de 19-jarige Maria Ladenburger, de dochter van een

hoge EU-ambtenaar. De 17-jarige geweldpleger kwam in 2015 illegaal Duitsland binnen, was reeds eerder betrokken bij een vechtpartij, maar omdat hij een 'onbegeleide minderjarige' was mocht hij het land niet worden uitgezet. De vader van het slachtoffer verzocht geen bloemen mee te nemen naar de begrafenis maar in plaats daarvan geld te geven aan een organisatie die eist dat asielzoekers niet langer gedwongen worden uitgezet, voor zover daar sprake van is. Wat mensen al niet doen om hun illusie te handhaven! Dit doet opnieuw aan een slaapwandelaar denken, want als die plotseling wordt gewekt kan gewelddadig optreden het gevolg zijn om de simpele reden dat niet alle hersendelen op hetzelfde moment ontwaken. De 'hersenkwabben' die zich het eerst aanmelden besturen de overlevingsinstincten. Pas daarna komen de rationeel denkende regio's aan bod, die daar een rem op zetten. Is met deze hoge ambtenaar sprake van hersenspoelig of is het een soort complot? Ik meen van niet. Hij was wat dit betreft aan het slaapwandelen en wilde niet bruut gewekt worden.

Gij zult niet doden

Jullie weten dat Ik jullie verboden heb te doden, mensengeslacht! Als jullie zeggen Mij toe te behoren en een deel van mijn Kerk te zijn en je preekt tegen het doden, hoe kunnen jullie dan doden? Hoe wagen jullie het te menen dat je in je recht staat; hoe kunnen jullie je onschuld tegenover Mij volhouden op de Dag des Oordeels terwijl jullie misdaden tegen de ongeboren kinderen zich blijven opstapelen ? Vanuit de Hemel zie Ik angstaanjagende beelden. Ach ! Hoezeer lijd Ik als Ik zie hoe de schoot, die dit kindje laat ontwikkelen, het weigert en naamloos de dood instuurt en wel zonder spijt; de schoot die het vormde wil het zich niet meer herinneren. Tot dezen zeg Ik:

> «« Je kunt je zwaard scherpen, maar het wapen dat je hebt voorbereid zal je doden. Nu ben je niet zwanger van een kind maar van ondeugd. Je gaat Wrok ontvangen en Ongeluk baren. Je hebt een kuil gegraven, hem uitgediept, alleen om in je eigen valstrik te vallen! Je boosaardigheid zal op je hoofd terugkaatsen, je gewelddaad zal op je eigen hoofd terugvallen. »»

Vrije vertaling van Psalm 7:12-16 cf. Vassula Ryden in haar bespreking van de Tien Geboden (5-29 augustus 1990, Rhodos)

Ik verklaar mij nader. Neem nou Frans Timmermans, eerste vicepresident van de EU-Commissie. Die roept in zijn toespraken op de veelsoortigheid van Europa te aanvaarden, voortkomend uit de migratie van mensen die zich nieuw bij ons zijn gaan vestigen (leuk geformuleerd). Hij beval de leden van het EU-Parlement de multiculturele diversiteit te aanvaarden als een fait accompli, en wel *"IN IEDERE AFZONDERLIJKE NATIE EN ELKE PLEK OP AARDE!"* (zo ging hij tekeer). *"De vroegere Europese cultuur is een sociale constructie, heeft nóóit bestaan",* aldus Timmermans. Nu komt het: hij kreeg een ovationeel applaus.[247)]

Het lijkt wel of de mensen een antenne op hun hoofd hebben waardoor ze napapagaaien wat 'der Zeitgeist' hen influistert. Wij Christenen hebben ook zo'n antenne, die indien correct anders afgestemd. De Russische schrijver Tolstoy was van mening dat

247) Gesteuerte Massenmigrationen, Völker im Experimentierkasten, door het Institut für Strategische Studien Berlin (ISSB e.V.), gepubliceerd door "Die Freie Welt (Die Internet- & Blogzeitung für die Zivilgesellschaft)".

Zie ook: "Werkelijk niet om aan te zien: razende Frans Timmermans vergeleken met Roemeense dictator", door Joost Niemöller - 9 for News (8 juli 2016):

http://www.ninefornews.nl/het-is-een-schijndemocratie-razende-frans-timmermans-vergeleken-met-roemeense-dictator/ En tevens: Youtube "Europe will be diverse, or war! - Frans Timmerman", 29 maart 2016.

leiderschap, net als zoveel andere dingen, aan de Zeitgeist beantwoordt, en daarom het product is van de momentane omgevingsfactoren.[248)] Het is derhalve niet het karakter van het individu of zijn ideeën die zijn leiderschapspositie bepalen, maar het zijn de maatschappelijke voorwaarden van een periode die doorslaggevend zijn, waar het individu, ja zelfs de kranten, geen echte invloed op hebben. Dat hebben we mogen zien met de presidentsverkiezing van Donald Trump. Zijn overwinning op Clinton zou een Russische samenzwering zijn! Als het niet mijn schoonmoeder is, zijn het de Russen! Maar neen, het is de Zeitgeist die net zo onberekenbaar is als het slaapwandelen.

Het is door deze steeds veranderende Zeitgeist dat het zo moeilijk is over de geschiedenis een oordeel te vormen. De regel is dat we het verleden nooit mogen beoordelen vanuit het nu, maar uitsluitend vanuit de contextuele tijdsomstandigheden. Wij kunnen het verleden alleen maar goed inschatten vanuit “der Sitz im Leben”, nog zo’n Duitse term die de Engelsen hebben overgenomen. Dit begrip is vanuit de tekstuele kritiek ontstaan bij de Duitse theoloog Hermann Gunkel (1862-1932), maar is geenszins tot de theologie beperkt. Het gaat verder dan inlevingsvermogen. Der Sitz im Leben is het zich toeeigenen van de Zeitgeist, hetgeen in sommige gevallen een schier onmogelijke taak is, zeker als het een cultuur betreft die in tijd en afstand ver van ons afstaat. Der Sitz im Leben is alomvattend terwijl de Zeitgeist zich concentreert op de dominante opvattingen binnen een bepaalde groep, en is in feite een Hegeliaans concept.

De wereld is ziek door moraalleegte

Vandaag zien we een grote corruptie en degradatie om ons heen binnen de menselijke samenleving. Evenals de heiligheid van het huwelijk wordt ook de familie geminacht. Het is onbegrijpelijk hoe we meemaken dat velen euthanasie voorstaan, pornografie, prostitutie, het homohuwelijk... Hiermee stellen we onze toekomst op het spel en stevenen we op onze vernietiging af.

De geest van het modernisme, secularisme en relativisme neemt hand over hand toe. De antichristelijke visie van de wereld is in opmars. Wat gebeurt er in Europa? Alle Christelijke wortels zijn uit de gemeenschap getrokken. Bijna heel de wereld is ziek door moraalleegte. We mogen zeggen dat de demon van immoraliteit zijn buit binnenhaalt. Er heerst een kunstmatig gecreëerde morele paniek. De pornografische industrie in Europa verdient € 2400 per seconde! In een jaar loopt dat op tot 75 miljard. In Europa eindigt ongeveer 30% van de zwangerschappen in abortus. Elk jaar worden wereldwijd 43 miljoen onschuldig ongeborenen vermoord, 82 per minuut! Als dat geen misdaad van onze moderne maatschappij! Is het menselijk leven dan niet heilig? Het fundamentele mensenrecht en goddelijk recht is recht op leven. De liberalen hebben de mond vol over vrijheid, maar wat is vrijheid zonder fundamentele waarden die de mensenrechten respecteren? Wij allen zijn het erover eens dat de mens zich nog nooit zo onzeker, beangstigd en vol zorgen heeft gevoeld, onvoldaan, zondiger en ziek, nog nooit zoveel kommer en kwel heeft gekend als tegenwoordig.

Boodschap van Pater Petar Ljubicic – Medjugorje (28 nov. 2013).
t.g.v. het 28e jaarfeest van “Het Ware Leven in God” van Vassula Ryden.

27.112 – Daar liggen we niet wakker van!

Wie zal in latere generaties onze opstelling kunnen begrijpen ten aanzien van abortus? De wettelijk vereiste zorgvuldigheid is een lachertje. Je gaat toch geen autoverkoper vragen de klant aan te sporen geen auto te kopen! En wat de sociale diensten betreft, die propageren abortus als de vanzelfsprekende oplossing voor het ‘probleem’ (de wet

248) Volgens Wikipedia met verwijzing naar “Group Dynamics” van Donelson R. Forsyth - Wadworth, NewYork # 2009 5th edition (hfst. 9).

zegt dat er een noodsituatie moet zijn). Wie zal zich in onze hedendaagse omstandigheden kunnen verplaatsen? Met verbazing zal men later kennis nemen van wat thans gebeurt. Het meest verbijsterende is dat abortus in West-Europa als discussiepunt heeft afgedaan. Het speelt niet mee tijdens de verkiezingscampagnes. Priesters noch dominees preken erover, zelfs niet tijdens de herdenking van Herodes' kindermoord (ik spreek uit mijn ervaring; er zijn altijd uitzonderingen). Nooit heb ik tijdens de H. Mis voor die kindertjes horen bidden. Zegt het evangelie: *"Een stem is in Rama gehoord, geween en veel geklaag: Rachel die haar kinderen beweende, en zij wilde niet getroost worden, omdat zij niet meer zijn."* Om die kindertjes werd nog geweend! De tegenwoordige slachtoffers worden doodgezwegen. De berijmde psalm luidt (31:13): *"Ik ben voor hen gelijk een dode, weg uit hun oog en hart. Om mij heeft niemand smart. O God, wie heeft mij nog van node? Ik ben door elk vergeten, als afval weggesmeten."* Wel ging een golf van verontwaardiging door Europa wegens het ellendige tafereel van het driejarig migrantenkindje dat in Turkije dood aan zee werd gevonden. Maar wat in de abortusindustrie gebeurt, daar ligt men niet wakker van. Bij veel vrouwen echter, die zich door abortus hebben laten strikken, knaagt het geweten – dat heet PAS of post-abortus-syndroom, want op het moment zelf beseften velen niet wat er gebeurde.

De laattijdige abortus is nu in veel landen gelegaliseerd of ligt ter stemming. Wist u dat bij laattijdige abortus het kindje eerst uit elkaar moet worden gerukt? Er is het sensationele geval van de laattijdige abortus door Dr. Abu Hayat in de staat New York in oktober 1991, waarbij tijdens de abortus bij Rosa Rodriguez, die 22 jaar oud was, de abortus werd gestopt omdat Rosa luidkeels begon te gillen dat hij moest stoppen. Enkele dagen later werd Ana Rosa in gezonde conditie geboren, maar miste haar rechterarmpje want die was eraf gerukt. Diezelfde arts presteerde het, ook in 1991, om tijdens een abortus weg te lopen omdat de extra 500 dollar door de echtgenoot David Molse niet kon worden opgehoest. Omdat er nog lichaamsdelen van het geaborteerde kind in Maries baarmoeder zaten, is zij door de infectie die daarop volgde bijna overleden. Omdat laattijdige abortus toen nog verboden was (inmiddels opgerekt tot 24 weken), is Hayat tot 22 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Hillary Clinton maakte het tot punt in haar gooi naar het Amerikaanse presidentschap in 2016 om doorheen de hele zwangerschap abortus toe te staan, tot zelfs het geboortemoment, dat zulks het 'recht' van de moeder is. Dit standpunt verdedigde zij tijdens het derde televisiedebat. Tijdens de algemene politieke beschouwingen van 2015 in de Tweede Kamer antwoordde D66-leider Alexander Pechtold aan Kees van der Staaij, leider van de orthodox religieuze SGP: *"Durf dan zelf te zeggen dat het moord is. En dan vindt u mij tegenover zich, want het is geen moord. Het is het recht van de vrouw!"*

Een partiële geboorte-abortus is van toepassing op het geboortemoment: Wanneer de zwangerschap ten einde loopt, wordt een partiële geboorte bevorderd middels 'dilatatie en extractie'. Dit werd in 2003 in de VS verboden, maar Clinton wilde dat wederom legaliseren; de voorstanders daarvan zijn nog steeds prominent aanwezig. De gruwelijke procedure gaat als volgt: het kindje wordt uit de baarmoeder getrokken totdat alleen het hoofdje nog in de baarmoeder zit. Het is dan nog niet officieel geboren en dus nog geen 'persoon'. Vervolgens wordt met een schaar de schedel van het kindje doorboord, wat voor het kind een uiterst pijnlijke ingreep is. Dan worden de hersenen uit het hoofdje van het nog levende kindje gezogen. Daarna wordt de schedel samengedrukt en uit de baarmoeder getrokken. De grondwetten van alle naties bieden bescherming aan personen, maar aangezien in geen enkel stadium een ongeborene als een persoon wordt erkend in de juridische zin van het woord, zijn de meest behoeftigen van onze samenleving vogelvrij verklaard en worden slechter dan dieren behandeld.

De Nederlandse "Partij voor de Dieren", met twee kamerzetels, propageert in artikel 15 van hun programma 'respect en mededogen' voor dieren. Waarom wel voor dieren en

niet voor mensen? Verdoving van het kindje vooraf wordt nooit voorgesteld want dat zou benadrukken dat we met een persoon van doen hebben en dat het folterpraktijken zijn. Ik herinner mij nog de reactie van ARP kamerlid Willem Aantjes, die zich er enorm over opwond dat tijdens het abortusdebat in 1980 omdat een van de kamerleden, ben vergeten wie, een grafische beschrijving gaf van een vroegtijdige abortus (en vaak niet zo vroegtijdig is). Wat hij zei kwam uit een medisch handboek en had geen verontwaardiging mogen opwekken. Ook bij vroegtijdige abortus zijn folterpraktijken normaal waarvan ik u de details bespaar. Inmiddels heeft u de boodschap begrepen.

Wie herinnert zich niet het schandaal rond de Heemsteedse Bloemenhovekliniek waar ook de laattijdige abortus een rol speelde. Dat was in 1976. Vijf jaar later werd abortus in Nederland gelegaliseerd en pas in 1984 werd de wet van kracht. Irene Vorrink, de minister van volksgezondheid van de arbeiderspartij (PVDA), heeft in de affaire van de Bloemenhovekliniek een meer dan kwalijke rol gespeeld door het mobiliseren van groot verzet: een cordon van 300 feministen rondom het abortoir, meest Dolle Mina's, en het inschakelen van de landelijke pers. Toen zij tijdens een kabinetsraad vernam van het inzetten van het justitiële apparaat tegen de kliniek verliet zij het beraad om sluiks enkele telefoontjes te plegen. Door haar uit de school klappen werd de sluiting voorkomen en kon de misselijkmakende praktijk gewoon doorgaan. Premier Dries van Agt van de Katholieke Volkspartij zag haar optreden als verraad, als 'not done', maar toch is hij later samen met partijgenoot Loet Stuyt, die toen de minister van volksgezondheid en milieu was, instrumenteel geweest in het doordrukken van de abortuswet. Als de Christelijke partijen verzet hadden aangetekend was de abortuswet nooit gekomen – het wetsvoorstel kreeg in beide Kamers nipt één stem meerderheid! Conclusie: Het Christendom heeft als maatschappelijke factor afgedaan, is een gedooggodsdienst geworden, is van zijn heiligheid ontdaan, is geen doordesemend desem meer.

Het religieuze uitgangspunt is eenvoudig: vanaf het allereerste moment is het zich ontwikkelende mensje een beschermwaardig persoon, die van meet af aan een werkelijk unieke identiteit heeft. Walter Russell formuleert dat in "Het Geheim van het Licht" als volgt (hfst. 13): *"Een mens begint het idee van het mens-zijn reeds uit te drukken vanuit één enkele cel. Het gehele idee van de mens ligt in die ene cel. Het ontvouwt zich dan in geordende tijd en ruimte volgens de wetten van het Heelal. (...) Iedere actie van een zich ontvouwende mens is deel van het zich ontvouwende mensidee zoals het in zijn totaliteit bestaat in Gods Geest."* De encycliek Donum Vitæ zegt heel juist: *"Het menselijk leven is heilig omdat het vanaf zijn oorsprong de scheppende daad van God omvat en voor altijd een speciale band met de Schepper houdt, zijn enig doel."* God kent het eerste vaderschap. (Gen. 4:1) De menselijke ouders hebben een afgeleid ouderschap. De mens mag wel de condities bepalen waaronder het nieuwe leven begint, maar telkens is een bovennatuurlijke daad van God nodig om in dat mensje een onsterfelijke ziel te planten, en God zal dat ook altijd doen. Hoe zou het sterfelijke het onsterfelijke kunnen voortbrengen? Daar is God voor nodig, die ook de verheven bestemming aangeeft van wat dat mensje moet worden, dat zich uitstrekt tot in de oneindige toekomst. Wie maar enigszins besef heeft van de sublieme roeping van hemzelf en ieder individu afzonderlijk zal nooit zijn toevlucht tot abortus nemen. De universele geloofsafval heeft er alles mee te maken dat abortus 'normaal' wordt bevonden…

27.113 – Conclusie

Er zijn veel andere zaken in onze maatschappij die vanuit religieus standpunt scheef zijn gegroeid, vaak tot aan het absurde toe. Ik heb mij in dit artikel beperkt tot de abortuskwestie omdat die het meest schandalig is. Trouwens, als het weerloze niet meer veilig is in de 'veilige haven' van de moederschoot zal God dan zijn beschermende hand uitstrekken om de weerloze burger te beschermen tegen de ernstige ontregelingen van onze maatschappij?

APPENDIX 17

Atheïsme, de Wortel van alle Kwaad

Nadat een aantal factoren de revue zijn gepasseerd van dieptepsychologische aard bespreken we nu de wortel van het kwaad zonder welke de grootste aller misdaden, het doden van het kind in de veilige haven van de moederschoot, nooit zo massaal had kunnen plaatsvinden. Om dat te kunnen beantwoorden dienen we eerst te weten waaruit dat kwaad bestaat. Het is niet alleen een misdaad tegen de medemenselijkheid maar bovenal een misdaad tegen God die het eerste vaderschap heeft, want ieder mens die ontstaat heeft een doel dat God voor die mens in gedachte heeft, die rechtstreeks van God een onsterfelijke ziel krijgt. Welnu, de wortel die tot dat kwaad leidt is de ontkenning van God zelf. Als God in onze gedachten niet bestaat zijn we aan die niet-persoon ook geen verantwoording schuldig. Die ontkenning heeft een naam: Atheïsme.

In het Oude Testament is het begrip 'Atheïsme' als openlijk beleden positie onbekend, trouwens ook in het Nieuwe Testament. Er is in de Bijbel wel dikwijls een veroordeling van afgoderij. Het Hebreeuwse 'kofer' duidt een ongelovige aan, maar dat wil nog niet zeggen dat die mens van zijn godloochening een sport heeft gemaakt, zoals de beroemde voorstander van de evolutietheorie en consorten, professor Richard Dawkins. Uit bewuste Godloochening (daaronder vallen ook de agnostici) komen de ergste misdaden voort, die in onze Westerse maatschappij nog geroemd worden ook. Het is niet slechts een kwestie van waar of onwaar. Het is een kwestie van goed of kwaad. Abortus, uniseks, vroegseksualisering, burgerrechten, al deze netelige problemen, en nog veel meer, zijn morele en sociale problemen die in het brandpunt staan van ons bestaan. Wat je over God denkt is keuzebepalend. Het Atheïsme heeft morele implicaties. God ontkennen is vooreerst een morele zaak met verstrekkende gevolgen. Het is als een verschrikkelijke epidemie die alle geledingen van onze maatschappij heeft aangetast. Psalm 53 geldt samen met Psalm 14 als een profetisch getuigenis voor onze tijd:

> «« De dwaas zegt bij zichzelf: 'Er is géén God!' Slecht en schandelijk is zijn gedrag. Er is niemand die het goede wil. God blikt uit de Hemelen neer, op de kinderen der mensen, om te zien of er niet één verstandige is.
>
> Niet één is er die God zoekt. Allen zijn ze afgedwaald, allen even bedorven. Niemand is er die het goede doet, geen enkele zelfs! Worden al die zondaars dan nimmer verstandig? Ze blijven mijn volk maar verslinden. Het brood van God (Gods Woord) wel eten, maar Hem vereren, ho maar. Eens echter zullen ze beven van angst, op de dag dat God hun gebeente verstrooit! »»

Maria Goddelijke Barmhartigheid (MDM), de grote eindtijdprofetes, spreekt vaak over het Atheïsme dat als de vrucht van de verering van het rationalisme wordt gezien. (21-6-2012) Het trotse geloof in eigen kracht en kunde staat aan de wieg van het Atheïsme, maar ook van de stroming van het humanisme. (29-8-2013, 4-3-2015) In haar boodschap van 21 juni 2012 staat: *"Het Atheïsme is de grootste godsdienst in de wereld en zij die hun levens aan dit bedrog hebben overgegeven zullen voor eeuwig verloren gaan."* Er is zelfs een speciaal gebed gegeven (gebed 76) waarmee Atheïsten van de vloek van hun twijfel kunnen worden verlost. Dankzij dit gebed wordt de barrière doorbroken die hen onherroepelijk van God dreigt af te scheiden. MDM spreekt ook over Atheïsten die pretenderen gelovig te zijn; zorgvuldig verbergen ze hun ongeloof voor de buitenwereld om aldus hun godslasterlijke wetten aan de wereld te kunnen opleggen. (21-11-2012)

De boodschap van MDM van 27 okt. 2012 geeft aan dat de Atheïsten het Christendom voorgoed willen wegvagen om hun eigen godslasterlijke zienswijze en wetten

aan de wereld op te dringen in de vorm van een nieuwe wereldreligie, maar MDM geeft aan dat God niet zal laten begaan:

Mijn zeer geliefde dochter, er bestaat een plan om met een enorme wereldwijde prediking te beginnen. Deze prediking komt niet van God en zal in plaats daarvan een leugen verkondigen die stelt dat God niet bestaat en niet kan bestaan. Men zal beweren, met behulp van menselijke redenering en wetenschappelijke evaluatie, dat God slechts een product is van de menselijke verbeelding.

Deze prediking is geen toeval want zij is een goed geplande en gecoördineerde campagne die door de Atheïsten is beraamd die de Boze zijn toegewijd. Hun hart, geest en ziel zijn door Satan gestolen die hun trots op het menselijk intellect misbruikt om op arrogante wijze leugens te verkopen die de Waarheid blokkeren.

Dit is een plan om ieders hart in steen te veranderen net zoals hun eigen harten koud en liefdeloos zijn. Op zeker moment zal er een aankondiging zijn dat bij wet een vervangingsgodsdienst wordt geïntroduceerd. De één-wereldreligie zal eer bewijzen aan het Beest want deze gruweldaad wordt verricht door toedoen van hen die slaaf zijn van de koning der duisternis. De Atheïsten, die het brein zijn achter dit plan, zijn toegewijde volgelingen van Satan. Vergis je niet – zij verafgoden het Beest en hebben geen boodschap aan de schade en kwellingen die hun daden teweegbrengen. Hun opzet is om trouw aan de Ene Ware God te vernietigen, de God die ieder van de kinderen die Hij schiep bemint. Zij zullen de inspanningen verwerpen die nu vanuit de Hemel worden gedaan om de mensheid van de uiteindelijke vernietiging te redden.

Het zal door hun toedoen zijn dat bliksems, aardbevingen en tsunami's de aarde treffen. Zij zullen tegengehouden worden. Zij zullen vreselijk te lijden krijgen en hun folterend einde is voorspeld [in Psalm 53] De Slag van Armageddon [de allerlaatste] zal hevig zijn want God zal niet langer afzijdig blijven en zulk een besmeuring gedogen. Vreselijke kastijdingen van grote omvang zullen deze heidenen wegvagen die het Woord van God verwerpen.

Bidden tot God en zijn Barmhartigheid zoeken is de enige manier om zulke kastijdingen te verzachten. Jullie gebeden, smekend om vergiffenis voor hun zielen, is de enige manier waarop dergelijke zielen gered kunnen worden.

Mijn dochter, grote vernielingen zullen het gevolg zijn van het boosaardige werk dat deze Atheïstische groepen de Aarde willen aandoen.

Velen beseffen de ernst van hun daden niet. Vele anderen echter weten exact waar ze mee bezig zijn omdat het leugenaars zijn. Zij geloven in God want zij hebben zijn wraaknemer, de Duivel, als hun god verkozen en wel uit eigen vrije wil. Het enige dat ze willen is zielen wegroven.

God, mijn Vader, zal met zijn Macht tussenbeide komen, niet zozeer om hen te straffen maar om zielen te redden vooraleer die Hem ontstolen worden.

Jullie Jezus

APPENDIX 18

Kardinaal Eijk op conferentie van Voice of the Family:

“Met abortus bezoedeld Covid-19 vaccin nemen is morele verplichting…”

Kardinaal Eijk geeft uiteenzetting over de verplichte COVID prik

The Voice of the Family is een lekeninitiatief opgericht om de Leer van de Kerk over de familie te verdedigen. Tot voor kort was ze een baken van authentiek Katholicisme, waarbij figuren zoals Kardinaal Burke, Mgr. Schneider en zelfs Mgr. Viganò soms als sprekers op een conferentie waren uitgenodigd. Ze lijkt echter te zijn vervallen in ‘The Voice of the New World Order’, een spreekbuis die de agenda van de elites bevordert, met name de vaccinatiecampagne en de opklopperij rond de vermeende Covid-pandemie. Op 23 oktober 2021 werd in Rome opnieuw een internationale conferentie gehouden, waarbij vaccinatievoorstanders Kardinaal Eijk, Professor De Mattei en anderen kwamen spreken. Zij geloven nog allen dat het gaat om een ‘erg virus’ en een echte ‘pandemie’, waartegen enkel en alleen het (experimenteel) Covid-19-vaccin soelaas kan bieden.

RESTKERKNIEUWS (België) - De redactie 26/10/2021

De Nederlandse Kardinaal Wim Eijk, die een artsenopleiding heeft voltooid, sprak op de conferentie volledig als een (wereldse) arts die meedraait in het systeem en klakkeloos en zonder zich vragen te stellen alle ‘wetenschappelijke literatuur’ betreffende Covid en de vaccins voor waar aanneemt. Hij had geen écht kritische houding tegenover het vaccin. En dat het vaccin experimenteel is en dat er daardoor diverse bepalingen en codes worden geschonden, heeft hij zelfs niet eens vernoemd, en vindt hij klaarblijkelijk normaal. Als je de voetnoten van zijn lezing bekijkt dan worden enkel mainstream bronnen vernoemd, van officiële instanties dus.

The Voice of the Family stelde in de introductie dat Eijk het dispuut omtrent de vaccinaties terugbrengt naar een gebrek aan een samenhangende morele vorming van Katholieken, in plaats van dat er [onder de vaccinatievoorstanders] ongevoeligheid zou heersen voor het kwaad van abortus. Dit impliceert dat in het geval van Aartsbisschop Viganò, of Mgrs. Schneider en Strickland, die de COVID-19 vaccinaties volstrekt onethisch vinden, dat ze een onvoldoende morele vorming zouden hebben gehad!

In zijn verbijsterend betoog steunt Kardinaal Eijk onomwonden de vaccinatie, heeft hij *"begrip"* voor diegenen die het niet wensen *"op basis van hun misschien dwalend geweten",* prijst hij de Covid-tests aan en vindt hij zorgmedewerkers ontslaan die niet gevaccineerd willen worden acceptabel. Eijk stond bekend als 'conservatief' en een regelmatige criticus van Bergoglio, maar daar is weinig van overgebleven. In zijn conclusie citeert hij Bergoglio, die de vaccinatie *"een daad van liefde"* noemde.

Over de 'pandemie' zegt Mgr. Eijk het volgende:

«« De ziekten veroorzaakt door Covid-19 zijn zeer ernstig en het sterftecijfer is vrij hoog. De zorg voor Covid-19-patiënten veroorzaakt enorme problemen voor de hele gezondheidszorg. De Covid-19-vaccins zijn effectief en zijn op dit moment het enige middel om de pandemie te vertragen of te stoppen. »»

En dit zegt de Kardinaal omtrent het weigeren van het vaccin:

«« Een fundamentele ethische regel is dat niemand iets mag doen dat slecht is volgens zijn zeker, alhoewel misschien dwalend geweten. Niemand mag worden gedwongen iets te doen wat hij in geweten beschouwt als een slechte daad die hij niet zou mogen begaan. De gewetensbezwaren tegen het gebruik van het Covid-19-vaccin moeten zeer serieus worden genomen, vooral omdat ze betrekking hebben op de – zij het materieel, indirecte en afstandelijke – medewerking aan een ernstig kwaad, namelijk het feit dat het betreffende vaccin was ontworpen, ontwikkeld en/of geproduceerd en dat de effectiviteit ervan is bevestigd door gebruik te maken van cellijnen die zijn afgeleid van direct geaborteerde menselijke foetussen. Want alhoewel de [desbetreffende] abortus tientallen jaren geleden is uitgevoerd, blijft het een ernstig intrinsiek kwaad. Men moet daarom hun gewetensbezwaren respecteren. Mensen die weigeren zich te laten vaccineren, moeten echter proberen een bepaalde afstand tot andere mensen te bewaren, hun handen regelmatig ontsmetten en regelmatig Covid-19-tests ondergaan. »»

Over het wettelijk verplichten van het vaccin stelde hij duidelijk dat hij ertegen is, maar maakte de volgende kanttekening:

«« Een uitzondering vormt echter het personeel van zorginstellingen, dat zorgt voor mensen die kwetsbaar zijn voor Covid-19. Ethisch gezien is het niet onredelijk dat het bestuur van een zorginstelling werknemers die in contact komen met kwetsbare mensen vraagt zich te laten vaccineren en bij weigering van vaccinatie toestemming voor hun om daar te werken ontzegt. Hoewel dit om begrijpelijke redenen als dwang kan aanvoelen, is dit eigenlijk geen dwang. Hun vrije keuze om zich wel of niet te laten vaccineren wordt als zodanig gerespecteerd. Het houdt echter in feite een zeer sterke prikkel in om zich te laten vaccineren vanwege het verlies van baan en inkomen [indien zij bij hun besluit blijven]. »»

En hij vatte zijn presentatie als volgt samen:

«« De Covid-pandemie heeft het sociale leven over de hele wereld ondermijnd. In het Westen zijn de beschikbare vaccins effectief om het te beheersen en het eigen leven en dat van anderen te beschermen met slechts evenredige bijwerkingen – ernstige neveneffecten zijn in ieder geval zeldzaam tot zeer zeldzaam (ging hij verder). Men kan zich permitteren om tegen Covid-19 te worden gevaccineerd met vaccins, die met cellijnen die zijn geproduceerd die zijn afgeleid van een menselijke foetus die decennia geleden is geaborteerd. Als er geen andere vaccins beschikbaar zijn is dat te rechtvaardigen want dit impliceert een materiële, indirecte, verre, en vooral voor degenen die het vaccin krijgen, een zeer verre

> samenwerking op het gebied van abortus. Medewerking aan het kwaad is soms onvermijdelijk of zelfs verplicht, hoe tegenstrijdig dat ook mag lijken. Dit is het gevolg van het leven in een wereld die verminkt is door de erfzonde. »»

Medewerking aan het kwaad kan verplicht zijn? Hoe kan een kardinaal zo'n verbijsterende onzin uitkramen? En hij ging verder:

> «« Paus Franciscus heeft vaccinatie tegen Covid-19 beschreven als *"een daad van liefde".* (en voorts:) *"Vaccinatie is een eenvoudige maar diepgaande manier om voor elkaar te zorgen, vooral de meest kwetsbaren."* Omdat mensen door zich te laten vaccineren ook hun medemensen beschermen, tonen ze respect voor hun recht op leven, men zou misschien ook kunnen concluderen dat het zich laten inenten door de rechtvaardigheid is vereist. Bovendien is het een proportioneel en daarom verplicht middel om iemands persoonlijk leven en gezondheid te beschermen. Vanuit dit perspectief zou je ook kunnen stellen dat vaccinatie tegen Covid-19 een morele verplichting is. Dit betekent echter niet dat het ook een juridische verplichting is. Het verplicht toedienen van vaccins is ethisch niet verantwoord. De beslissing om gevaccineerd te worden moet vrijwillig worden genomen door de persoon die het vaccin krijgt. »»

Tot zover citaten uit de presentatie van Kardinaal Eijk, die de keynote spreker was.

Indien men zich verdiept in de materie en de feiten op een rijtje zet, kan men alleen maar tot de vaststelling komen dat er helemaal geen sprake was van een pandemie, getuige de documentaire "Covid-land, the Lockdown" en het artikel dat wij onlangs publiceerden over Covid en de griep: "Is Covid eigenlijk gewoon de griep?" Wat wij sinds begin vorig jaar meemaken is slechts een dekmantel om het Nieuwe Wereldorde systeem van het Beest uit te rollen.

De vaccins echter zijn – zoals Mgr. Viganò, Kardinaal Burke en Mgr. Schneider reeds uiteenzetten – wel degelijk immoreel door die band met abortus, én ze zijn bovendien experimenteel. Sciensano gaf aan de Hippocrates vereniging toe dat een deel van de inhoud van het vaccin 'geheim' is. Wetenschappers ontdekten na analyse van de vaccinatievloeistof dat er onder meer het giftige grafeenhydroxide inzit,[*)] en een klokkenluider in de VS getuigde dat collega's toegaven dat de vaccins 'vol sh#t' zitten. Zeer veel bijwerkingen blijven onvermeld, omdat de meldingsprocedure buitengewoon omslachtig is. Indien men een idee wil krijgen van wat zich momenteel bij ons afspeelt, kan men het Telegramkanaal van Artsen voor Vrijheid raadplegen. Daar kan men de ene gruwelijke getuigenis na de andere lezen. Talloze klokkenluider-wetenschappers, waaronder Dr. Mike Yeadon, ex-vicepresident bij Pfizer, hebben gewaarschuwd voor deze vaccinatie, dat ze mogelijks dienen om de wereldbevolking uit te dunnen.

In december 2020 werd door bezorgde Katholieke leken nog een uitstekend geformuleerde open brief geschreven aan Kardinaal Eijk betreffende de ethische kant van de Covid vaccins, wat echter aan dovemansoren was gericht, zo blijkt nu.

De geloofsafval sleurt velen mee, en velen komen ten val. Godzijdank hebben we nog échte herders in de Kerk die stand houden en een klare kijk hebben op wat momenteel geschiedt, zoals Kardinaal Burke, Aartsbisschop Viganò en Bisschop Schneider.

Bron: Voice of the Family – Rome conference: "Health of the sick and salvation of souls, Church and society in this dark hour of history".

PUBLIEKE REACTIES OP ARTIKEL (op restkerk nieuws):

―――――

• Anonieme reactie - 1: "De COVID-pandemie heeft het sociale leven in de wereld ondermijnd", aldus de Kardinaal. Nee hoor, het zijn de MAATREGELEN die ondermijnend zijn en niet het griepvirus, aangewakkerd door politici, media en helaas ook geestelijken die door angst gedreven aan het polariseren gaan.

Een geestelijke die beweert dat medewerking aan het kwaad onvermijdelijk kan zijn, is wat mij betreft de weg kwijt. Onze Heer Christus ging heel anders om met het kwaad tijdens de veertig dagen in de woestijn. Hij wees het kwaad volkomen en totaal af!

Wat een bedwelming in onze kerk! Erg pijnlijk. Laten we bidden voor wat meer godgerichtheid, voor ieder van ons.

―――――

• Anonieme reactie - 2: Eijks vader was doopgezind, moeder katholiek. Zijn bisschoppelijk/kardinaalswapen bestaat uit een slang die kronkelt om een stok. Hij is als arts en als kardinaal blijkbaar nog steeds een aanhanger van "Big Pharma".

―――――

• Reactie - 3 van Marrie: Ik kan niet anders denken dan dat hij een Vrijmetselaar is.

In het begin van de hoax heb ik hem geschreven dat er geneesmiddelen zijn zoals HCQ (plus azytromicine en zink) in een vroeg stadium, en ivermectine in een later stadium, maar dat deze geneesmiddelen verboden werden omdat het vaccin/genmanipulatie erdoor heen gejast moest worden. Dat kon alleen als er geen geneesmiddelen zijn. Verder heb ik de 'Great Reset' besproken en dat het lichaam van Christus (de Heilige Hostie) een geneesmiddel is dat als zodanig niet met een tang, pincet of lepel zou moeten worden opgepakt. Alsof het te vies is om aan te pakken!

Ik heb monseigneur toen echt gevraagd waar zijn geloof in de aanwezigheid van Christus was en dat ik dit vond getuigen van weinig vertrouwen. Niks op gehoord natuurlijk: de hoogmoed. Toen begon ik mij af te vragen of hij soms ook een Vrijmetselaar is. Dat staat voor mij nu wel vast, temeer dat hij de kerken wil terugbrengen tot een pover aantal. Nou, kardinaal de spuit komt er bij mij nooit, maar dan ook nooit, in. Dat wil ik niet op mijn geweten hebben!

―――――

• Reactie - 4 van Silvanus: Zijne Eminentie is medeverantwoordelijk voor de dood van tenminste 325 ongeboren kinderen:

https://bpoc2020.nl/news/vaccineren-zwangere-vrouwen/

Deze link meldt het volgende: «« Het Meldpunt Vaccinatie heeft 325 meldingen van spontane miskramen na vaccinatie ontvangen. Het Lareb heeft 126 meldingen van spontane miskramen na vaccinatie ontvangen. De 325 miskramen via het Meldpunt Vaccinatie traden op binnen 4 weken na de tweede prik. Op 23 september 2021 schreef het RIVM in Nederland: "Zwangere vrouwen krijgen het advies om zich te laten vaccineren tegen het coronavirus met de mRNA vaccins van Pfizer en Moderna. Dat geldt voor alle zwangere vrouwen: vrouwen met onderliggende ziekten (zoals diabetes of hart- en longziekten) en ook voor gezonde zwangere vrouwen. Als je zwanger bent heb je namelijk meer risico om ernstig ziek te worden van COVID-19, en kunnen er complicaties optreden. Vaccinatie is veilig en effectief, ook in de zwangerschap." Let wel: De Hoge Gezondheidsraad in België adviseerde in december 2020 negatief over vaccinatie bij zwangere vrouwen. »»

——————

• Reactie - 5 van ‘A vigilant citizen’: Domheid, verwaandheid en lafheid kenmerken sommige (of vele ?) leiders, ook binnen de Rooms Katholieke Kerk. Momenteel legt de geschiedenis (of is het God zelf?) veel bloot voor hen die bereid zijn naar waarheid te zoeken, hun eigen fouten te erkennen en moedig vol te houden. We beleven moeilijke maar leerrijke tijden. Ten diepste gaat het om een spirituele strijd waarbij we uitgenodigd worden ons af te vragen op welke fundamenten we ons leven hebben gebouwd en hoe we nu voortaan verder willen leven: met of zonder God, ten dienste van Satan en de geest van de wereld, of ten dienste van Christus. Meer dan ooit moeten we ons geloof uitzuiveren, het door ons aangerichte kwaad proberen te herstellen en dankbaar zijn voor allen die ooit voor ons gebeden hebben of nu voor ons bidden. Dat laatste houdt ook een uitnodiging in ons toe te vertrouwen aan het Onbevlekte Hart van Maria, Moeder van God, Moeder van de Kerk en Moeder van alle zondaars die zich oprecht bekeren.

Het feit dat Marrie geen antwoord kreeg op haar brief is veelzeggend. We mogen ons nooit volledig afsluiten van diegenen die ons waarschuwen en vermanen, ook al zijn we het niet in alles met hen eens. Zij die ons willen bijstaan met goede raad en kritiek behoren onze vrienden te zijn. Op zijn minst had Marrie een bedanking moeten krijgen en een aanmoediging om naar de waarheid te blijven zoeken. Het feit dat er niet op gereageerd werd, kan erop wijzen dat de bisschop toen al blind wilde blijven voor bepaalde aspecten van de werkelijkheid of dat hij toen al dacht alles te weten en niets meer hoefde bij te leren. Herders die binnen de kerk zo reageren stoten af en trekken niet aan. Zij worden een antigetuigenis tegen Christus en een propagandawapen voor de Antichrist. Maar het is nog niet te laat. Hopelijk staat deze bisschop open voor de waarheid en komt hij op zijn woorden terug. Een publieke reactie zou dan wel op zijn plaats zijn, want nu worden velen door zijn houding en woorden misleid, met alle gevolgen van dien, niet alleen voor hun lichamelijke gezondheid, maar ook voor hun geestelijk welzijn en hun persoonlijk zieleheil.

We zitten midden een psychologische oorlog. Daarbij moeten we bepaalde mensen loslaten maar anderzijds krijgen we er ook vrienden bij, soms uit onverwachte hoek. Ik heb intussen Moslims en andersgelovigen leren kennen die ook kritisch staan tegenover de propaganda voor de experimentele mRNA-injecties. Ook voor hen is mijn waardering gegroeid. De geest van God is momenteel via vele wegen werkzaam en bewerkt ook daar wederzijdse interesse, verzoening en verbinding.

————

• Reactie - 6 van Lunsius: Het gaat bij dit vraagstuk niet om verantwoordelijkheid of medeplichtigheid aan de uitgevoerde abortushandeling. Het gaat om gebruik maken van, medewerken aan, en instandhouding van een immorele praktijk, niet zomaar immoreel maar hoogst immoreel en daar wringt de schoen. Men werkt door vaccinatie actief mee aan het principe van industriële cellijn-generatie door schennis van lichaamsdelen van geaborteerde kinderen.

Het zij vermeld dat voor deze praktijk de geaborteerde kinderen gezond moeten zijn en liefst niet jonger dan 19 weken en dat ze levend ‘geoogst’ moeten worden, want aan dode cellen heeft men niets. Kinderen van die leeftijd en ook veel jonger kunnen een hevige pijnervaring hebben, wat onderzoek heeft bevestigd (serumhormoon-afwijkingen in het bloed dienen als biomarkers voor het vaststellen van hevige pijn).

Het gebruik van lichaamsdelen van vermoorde kindjes voor vaccinontwikkeling (niet voor de productie van vaccins) is heden ten dage een gevestigde praktijk. Zo heeft de gelauwerde en alom gerespecteerde viroloog Dr. Plotkin in een officieel onderzoek verklaard dat voor één door hem uitgevoerd vaccinatieonderzoek orgaanweefsel van 76 geaborteerde kinderen nodig was — maar die kwamen van weeskinderen, zei hij minachtend (Youtube: Stanley Plotkin The Godfather of Vaxxines testifies about 76 aborted fetuses contained in infant vax). Dr. P. Acker verklaarde dat het er bij HEK-

293 niet per se 293 kinderen moeten zijn geweest, maar zeker tientallen. (Bij HEK293 of Human Embryonic Kidney specimen is het 293x geprobeerd, maar niet van 1 kind).

Er worden nu nieuwe cellijnen ontwikkeld voor de geplande massavaccinatie (het zijn er niet 3 maar 7 spuiten die men wil geven), zoals recent WALVAX-2, in China (waarvoor 9 abortussen). Er is een hele industrie ontstaan op basis van de abortus hecatombe, niet alleen voor vaccins, maar ook voor haargroeimiddelen en dergelijke, en voor de productie van stamcellen (voor o.a. verjongingskuren – 1 behandeling €150.000 minstens 1x per jaar waar bepaalde politici die ik van naam ken gretig gebruik van maken). En nu komt het: door de verdediging van COVID-19 injecties werkt men mee aan het in standhouden en voortzetten van deze walgelijke praktijk waar inmiddels honderden miljoenen in omgaan en waar Planned Parenthood (de grootste eigenaar van abortaria in de VS) een fiks graantje van meepikt, zoals undercover gefilmde interviews hebben aangetoond.

Er schijnen verschillende alternatieven te zijn voor cellijnen op basis van geaborteerde kinderen, zoals vruchtwater waarin cellen voorkomen van het slijmvlies van het kind, maar onderzoek in die richting wordt niet gestimuleerd. Een vraag: Waarom kunnen Curevac en Novavax vaccins aanbieden die niet zijn gebaseerd op onderzoek met gebruikmaking van menselijke cellijnen?

————

Heb Wim Eijk gekend reeds voordat hij naar het seminarie ging. Zijn ouders waren niet praktiserend en als jongetje moest hij dagelijks de tram nemen richting Amsterdam op het doorlopende hoge viaduct (Bijlmer) en dan zag hij in een bocht beneden de kerk van Duivendrecht staan. Op zekere dag is hij uitgestapt en heeft aangebeld bij de pastorie waarop juffrouw Riet, de huishoudster, opendeed. Zijn vraag was: "Wat is dit voor soort gebouw?" Hij is door haar in de beginselen van het geloof opgevoed en daar later misdienaar geworden. Pastoor Laan, de pastoor aldaar, was zijn mentor toen hij naar het seminarie ging. Deze pastoor was een heilig man en zal zich nu in zijn graf omdraaien. Mijn vriend en ik waren de eersten die zijn priesterzegen kregen toen hij na zijn priesterwijding de kerk uitliep. In het begin was Eijk een priester van de oude stempel en ik kan me niet voorstellen dat hij Vrijmetselaar is geworden. De Belgishe Kardinaal Danneels dacht en handelde als een Vrijmetselaar, maar was het niet. Eijk is mijns inziens aangetast door het virus van de Protestanten. Dominees hebben tijdens hun opleiding geleerd geen rekening te houden met het bovennatuurlijke. En hetzelfde geldt nu in de Katholieke Kerk.

De afwijzing van het bovennatuurlijke begint met een devaluatie van het Nieuwe Testament, die pertinente onwaarheden zou bevatten. Op basis van de aanstellings-termijn van Pilatus komt men tot de conclusie dat Jezus in 4 vóór Christus is geboren. Maar indien men zijn termijn vroeger laat beginnen wat niet onaannemelijk is en door de Joden aanvaard – dan is het inderdaad mogelijk dat Christus tijdens de volkstelling werd geboren. Welnu, die volkstelling was 8 vóór Christus. Omdat er op 4 vóór Christus geen volkstelling was, spreekt men van de Lukas-legende. De datum van 8 vóór Christus is altijd het aanvaarde geboortejaar van de Ethiopische kerk geweest die op basis van de prediking van Filippus is ontstaan (Hand. 8:26 e.v.). Quirinius was de legatus die speciaal tijdens deze volkstelling was aangesteld om toezicht te houden op deze immense operatie, en hij werd opnieuw aangesteld tijdens de tweede grote volkstelling 14 jaar later. De dubbele aanstelling van Quirinius wordt door grote geschiedkundigen uit de 19^{e} eeuw alleszins voor mogelijk gehouden.

Welnu, als we spreken van de Lukas-legende zeggen we dat de Evangelist Lukas een fantast was, en daarmee wordt het hele Nieuwe Testament van zijn voetstuk gehaald en zijn we midden in het zo nefaste Modernisme beland. En mijns inziens is Monseigneur Eijk daar slachtoffer van geworden. Weet wel dat als iemand eenmaal op het glijdende pad zit het steeds sneller gaat en dan is er geen houden meer aan, maar Gods genade vermag veel, en laten we daarvoor bidden.

—————

• Reactie - 7 van Angela Gelten: @Marrie – Iedere keer ben ik weer verbaasd dat mensen ivermectine aanbevelen als geneesmiddel tegen Covid. Dat is nl. een geneesmiddel dat parasitaire WORMEN in paarden doodt, met als mogelijke bijwerking flinke buikpijn en diarree. COVID wordt veroorzaakt door een virus en niet door wormen. Lijkt me dus een zinloos en mogelijk schadelijk (paarden)middel daartegen!

• Antwoord op Angela Gelten van Lunsius: Beste Angela, jij bent blijkbaar niet op de hoogte van de wetenschappelijke literatuur t.a.v. ivermectine dat naast antiworm-werking ook anti-onstekingswerking heeft.

> Zie bijvoorbeeld:
>
> American Journal of Therapeutics 28, e434–e460 (2021): «« Ivermectin for Prevention and Treatment of COVID-19 Infection: A Systematic Review, Meta-analysis, and Trial Sequential Analysis to Inform Clinical Guidelines »», by Andrew Bryant, MSc, Theresa A. Lawrie, MBBCh, PhD,2 Therese Dowswell, PhD, Edmund J. Fordham, PhD, Scott Mitchell, MBChB, MRCS, Sarah R. Hill, PhD, and Tony C. Tham, MD, FRCP
>
> Background: Repurposed medicines may have a role against the SARS-CoV-2 virus. The antiparasitic ivermectin, with antiviral and anti-inflammatory properties, has now been tested in numerous clinical trials.
>
> Areas of uncertainty (addressed by the research): We assessed the efficacy of ivermectin treatment in reducing mortality, in secondary outcomes, and in chemoprophylaxis, among people with, or at high risk of, COVID-19 infection.

En nog dit, ivermectine heeft de ontdekkers de Nobelprijs opgeleverd VOOR MENSELIJK GEBRUIK. En diarree treedt in de juiste dosering gewoonlijk niet op. Zie internet: The Nobel Prize in Physiology or Medicine 2015 (William C. Campbell, Satoshi Omura). Zie ook de begeleidende tekst van het nobelprijscomité, en dan zie je dat wat je vertelt een napraten is van het fake news van de mainstream media.

• Antwoord van Angela Gelten op reactie Lunsius: Nou nee ik praat niets na, ik ben zelf paardenbezitster en ivermectine moeten we op de stalling helaas geregeld gebruiken tegen de wormen. En soms voelt een paard zich na gebruik enkele dagen niet goed. Als wormen ervan doodgaan dan is het toch gif? Ik zou het zelf echt niet innemen, tenzij ik ook wormen heb!

• Antwoord Lunsius op reactie Angela Gelten: Beste Angela, had dat argument van jou reeds eerder gehoord, zodoende. Maar de feiten liegen niet, zoals ik uiteen heb gezet. Bovendien staat ivermectine op de WHO lijst van 'essential medicines' (niet meer dan 580 medicijnen) ...en die is niet voor paarden opgesteld maar voor ons. Als medicijn voor paarden is ivermectine later uitgeprobeerd en succesvol gebleken. Nogmaals, ivermectine is goed tegen wormen, maar werkt ook bij malaria waar microbloedstolsels optreden net als bij COVID-19. Daarom werken eveneens de anti-malaria medicamenten hydroxychloroquine, artemisia annua en bertram tegen COVID-19, en niet zo'n klein beetje – en dat is wetenschappelijk onderbouwd.

In de vereiste concentraties voor de mens zijn de bijwerkingen van ivermectine, anders dan bij paarden, mild. Het gaat om de concentratie. In appelpitten zit blauwzuur/cyanide maar niemand gaat dood of wordt ziek van het eten van appelpitten. Waarom? Een lage concentratie.

————

• Reactie - 8 van A vigilant citizen: Indien men goedkope en goedwerkende geneesmiddelen als HCQ en ivermectine in de strijd tegen Covid-19 had toegelaten, waren er bijna geen mensen aan Covid-19 gestorven en hadden we nu al lang via natuurlijke weg een veilige groepsimmuniteit bereikt. Dat beweren veel wetenschappers overal ter wereld maar hun stem wordt volop gecensureerd door de reguliere media (krant, radio, tv) en op internet (Youtube, Twitter, Google,...). Op aandringen van de WHO en andere instanties, gefinancierd door o.a. de Bill en Melinda Gates Foundation, worden deze betrouwbare geneesmiddelen in combinatie met zink, vitamines D en C en een antibioticum, echter tegengehouden. Meer nog, de artsen die deze geneesmiddelen ter bestrijding van Covid-19 voorschrijven, worden zelfs financieel streng bestraft en/of uit hun functie ontheven. Vandaag is niet langer de relatie patiënt-arts heilig, worden artsen gedwongen hun Hippocratische eed te verloochenen en worden deze wetenschappers uitvoerende ambtenaren van een van bovenuit opgelegd, wetenschappelijk ongefundeerd beleid. Dringend tijd dat alle burgers het moorddadig en roofzuchtig karakter van deze politiek aan de kaak stellen en de politici die hier hun zegen aan gaven en hier dus verantwoordelijk voor zijn voor het gerecht dagen. Als alle feiten op tafel komen te liggen, zie ik maar één uitkomst: de doodstraf, eventueel omgezet in levenslang gevangenschap. Het gaat immers om een soort verborgen genocide om de vaccins erdoor te jassen, en mogelijk met als eerste doel: depopulatie. Het is goed mogelijk dat binnen de financiële elite van deze wereld velen niet langer de God van de Bijbel eren, die spreekt doorheen de Tien Geboden en de stem van ons geweten, maar wel alleen nog de demon Pachamama, hun moeder aarde die ze tot een paradijs naar eigen beeld en gelijkenis willen inrichten en daartoe van zogezegde overbevolking willen redden. Sommigen bedachten reeds een nieuwe term voor het verbod op goedkope geneesmiddelen en het pushen van de experimentele en gevaarlijke mRNA-injecties: vaccinicide.

• Reactie - 9 van Paul: Bedroevend en onbegrijpelijk van Kardinaal Eijk. Wat mij betreft, liever een 'immoreel', dwalend geweten dan medeplichtig worden aan het grootste medisch experiment sinds Josef Mengele. Hoe weinig ook hebben we geleerd van de DES-dochters (diëthylstilbestrol) en de door het gebruik van thalidomide veroorzaakte aangeboren afwijkingen.

Mijn kinderen bij herhaling (!) laten inspuiten met een overijld klaargestoomd goedje, waar geen fabrikant, geen overheid en geen verzekeraar voor wil instaan en waarvan de gevolgen op de middellange termijn in de sterren staan geschreven? Zo wreed en onbezonnen kan verantwoord ouderschap toch niet zijn?

• Reactie - 10 van Marrie: https://www.frontnieuws.com/aartsbisschop-vigano-veroordeelt-het-covid-19-vaccin-het-is-een-plicht-om-het-te-weigeren/ Laat die bisschop Eijk dit recente bericht nou eens lezen en tot inkeer komen en met hem alle andere bisschoppen en priesters die nog steeds de oogkleppen niet willen afdoen.

Toxiteit Grafeenhydroxide

*) (p. 320) Verschillende typische mechanismen die ten grondslag liggen aan de toxiciteit van grafeen (hydroxide) nanomaterialen zijn onthuld, bijvoorbeeld fysieke vernietiging, oxidatieve stress, DNA-schade, ontstekingsreactie, apoptose, autofagie en necrose. In deze mechanismen zijn (toll-like receptoren-) TLR-, transformerende groeifactor β- (TGF-β-) en tumornecrosefactor-alfa (TNF-α) afhankelijke routes betrokken bij het signaalroutenetwerk, en oxidatieve stress speelt een cruciale rol in deze trajecten. Veel experimenten hebben aangetoond dat grafeen (hydroxide) nanomaterialen toxische bijwerkingen hebben in veel biologische toepassingen, maar diepgaander onderzoek van toxiciteitsmechanismen is nodig. Volgens de Amerikaanse FDA veroorzaken grafeen, grafeenhydroxide en gereduceerd grafeenoxide zowel in vitro als in vivo toxische effecten. Nanomaterialen uit de grafeenfamilie (GFN) zijn niet goedgekeurd door de Amerikaanse FDA voor menselijke consumptie. Bron: Engelse Wikipedia 5 november 2021.

De Nieuwe Wereldorde Sjabloon voor de Antichrist

De Nieuwe Wereldorde, kortweg NWO, gaat over globalisering en geopolitiek ten dienste van de allesoverheersende totalitaire macht. Er is een onmiskenbare trend: van crisis naar crisis en ramp op ramp, komt steeds meer macht in steeds minder handen. In het post-nationalistisch tijdperk zullen geen autonome landen meer bestaan noch autonome individuen. [249] ***Dan zijn er alleen nog regio's in een universele machtsstructuur: één wereldeconomie, één wereldregering en één wereldgodsdienst (maar geen Christelijke). Individuen zullen in dat systeem tot nummers zijn herleid. De mens van zijn uniciteit en waardigheid ontdaan! Als niemand meer kan kopen of verkopen zonder dat kaartje, het geaccrediteerde 'plastic geld', zal dat een voldongen feit zijn geworden. Misschien zal de privacy van het individu zijn gewaarborgd tegenover zijn buur, maar dan toch niet tegenover de staat, de staat met zijn alziend oog. Alles richt zich dan op wat de nomenclatura begeert. Stalin, Hitler, Mao, en recent nog Kim Jong-Il, hebben getoond waar dat toe kan leiden, alhoewel zij slechts pionnen waren in het grote spel, gekend als de Novus Ordo Seclorum of 'de nieuwe orde die de eeuwen omspant', een spreuk die op de één-dollar-biljetten staat, reden waarom dat biljet (uit 1935) nooit vervangen is – want om zijn geringe monetaire waarde had dit als een apart biljet allang moeten zijn afgeschaft.***

28.114 – Novus Ordo Seclorum

Tijdens de honderdjarige herdenking van 'the Great Seal' van de Verenigde Staten,[250] schreef de hoge Vrijmetselaar Professor Charles A. L. Totten op 10 februari 1882 een brief aan Charles J. Folger, de 'Secretary of the Treasury' (de schatbewaarder van het rijk): *"Novus Ordo Seclorum is een citaat uit de vierde pastorale [van Vergilius] en*

249) Het is de overtuiging van schrijver dezes dat de boze er nooit geheel in zal slagen de autonome staat af te schaffen ten behoeve van de NWO. Er zullen altijd beveiligde erven blijven bestaan, zoals Emden in de Reformatorische eeuw. Onder het rijk van de Antichrist zullen deze 'eilanden van rust' veel groter zijn en uit naties bestaan.

werd door Vergilius aan de Sibilleinse geschriften ontleend.” Sibilleinen zijn de veel bezongen ‘waarzegsters’ uit de oudheid, wat hun naam ook aangeeft. Diezelfde brief gaat verder:

> «« Novus Ordo Seclorum is een wijziging van Magnus Sœclorum Ordo: een machtige tijdscyclus wordt opnieuw geboren. De profetische Vergiliaanse en Saturniaanse koninkrijken komen nu terug. Nu wordt een nieuw mensenras [progeny] uit de hoge hemelen neergelaten. Begunstig toch de jongen, o reine Lucina [Lucina betekent licht], die spoedig zal worden geboren in wien de ijzeren eeuw ten einde komt als over de gehele aarde de gouden eeuw opnieuw herrijst… »»

Vergilius’ vierde pastorale vervolgt:

> «« …en die met zijn vaders kundigheid over’n wereld in vree zal heersen. Wat ook mag resten van het oude kwaad, eenmaal verwijderd zal de wereld van de altijddurende angst zijn bevrijd. Hij zal het leven van goden krijgen en helden in het gezelschap der goden zien en als een van hen worden beschouwd. »»

Dit heidens orakel gaat in feite over de ‘geboorte’ van het Messiaanse rijk. Als we over geboorte spreken, het kind dat uit de moeder komt, gaat daar een verwachtingstijd aan vooraf waarin het komende nog weinig concreet is omlijnd. Volgens het Jodendom leeft het kerkelijk kind (de kahal chasidim) momenteel nog in de baarmoeder, heeft ogen om te zien maar ziet niet, heeft oren maar hoort niet, heeft longen maar ademt niet (de Geest). Het kan zelfs niet normaal voedsel tot zich nemen (de kennis van de Heer), want het krijgt zijn voedsel via de navel. Dat is de huidige toestand van de kerk, niet alleen voor de Joodse maar ook de Christelijke. Wij staan nog niet in het Messiaanse rijk. De kennis van God overdekt nog niet de aarde zoals de wateren de zee. (Hab. 2:14) Jezus’ Licht schijnt nog niet in volle glorie (Joh. 8:12, 2 Kor. 4:6), wat verklaart waarom er zoveel dwaalleringen bestaan en waarom mensen zo snel misleid kunnen worden.

Een bede voor de tijd van het Vrederijk, die is geënt op de bekende kinderzegen, zou als volgt kunnen gaan:

> «« Goede God, wij naderen U als kinderen en vragen uw zegen. Draag zorg voor uw kinderen. Laat uw sterke hand op ons rusten. Zegen ons als uw kinderen. Zegen onze ogen zodat wij graag mensen zien en verwonderd staan over uw schepping en met dankbaarheid worden vervuld. Zegen onze oren, zodat wij kunnen luisteren naar wat U inspreekt. Zegen onze mond, zodat wij woorden spreken van bemoediging en troost. Zegen onze handen om te kunnen delen en bouwen aan uw rijk van vrede. Zegen onze voeten om samen met anderen de weg van vrede te gaan. Zegen ons hart om te kunnen geven en vergeven. Schenk ons uw Geest die ons de weg leert van zegen en waarheid, van vrede en gerechtigheid.
>
> O Maria, moeder van Jezus en moeder van de Kerk; moeder ook van elkeen afzonderlijk. Zij ons tot gids en voorbeeld. Bevestig ons in het geloof. Leer ons samen met Jezus wandelen opdat wij één zijn met de Vader zoals Jezus één is met Hem. Maak ons aandachtig, eenvoudig en mild, zodat wij als ware kinderen aan uw hand meegaan. Onze Lieve Vrouwe, bid voor ons. »»

---

250) Novus Ordo Seclorum is de Latijnse spreuk die Charles Thomson in 1782 voor het Grote Zegel van de Verenigde Staten gebruikte. Hij was door het Continentale Congres aangesteld om met het uiteindelijke ontwerp van het Grote Zegel te komen.

28.115 – Pas als het Vrederijk nabij is komt de Antichrist

De Messiaanse verwachting leeft niet alleen binnen de gemeente Gods. Het heimwee naar het verloren paradijs, het uitzien naar een gouden eeuw waar vrede heerst, is van alle tijden en culturen en komen we tegen in oude mythen en sagen. Zal God die herinnering aan het verloren paradijs en dat verlangen naar de wederoprichting niet in ieders hart hebben gegrift? Dat verlangend uitzien, vaak onbewust, geeft tevens een handvat voor de verleider, ook wel de Valse Profeet genaamd,[251)] om ons een betoverende luchtspiegeling voor te houden, een bedrieglijke fata morgana. Met sublieme beloften en taalvirtuositeit weet hij mensen in te palmen en zich als de grote heilige te presenteren en redder der mensheid. Al wie hem binnen de kerk weerstreeft, u leest het goed, zal als ketters worden gebrandmerkt en uitgespuugd. Tijd dus om ondergronds te gaan, de tijd dus van de kleine huisgemeente (Op. 18:4-5), maar dan wel met de troost dat het niet lang meer duurt en dit de opmaat is tot het aards Vrederijk. Daarom, als u dit ziet gebeuren, verheugt u dan: laetitia, laetitia!

De Antichrist is een echte dwingeland, een machtswellusteling, een slavendrijver. Als God ons nadert doet hij dat zachtjes wenkend en respectvol. Als wij Gods bezit zijn, voelt dat niet drukkend aan. Liefde dwingt niet. Met demonische bezetenheid en menselijke dominantie – vaak demonisch geïnspireerd – ligt dat anders. De antichristelijke macht heet ook cirkelmacht. Zit in zichzelf opgesloten als bij een cirkel. Is een enorme egoïst. De moddervette en bolronde koning Eglon uit Richteren 3 was zo'n type. Eglon betekent varken, wat in het Hebreeuws wijst op cirkelvormig. Een cirkel, ook magische cirkel, wordt tevens voorgesteld als de slang die in zijn staart bijt. De slang is en blijft de slinkse cirkelmacht die zijn rijk met het onze tracht te verenigen met als doel de totaalvernietiging – niet alleen van het Joodse volk. Als hij ergens de pest aan heeft is het aan de door God verheven mens in het Messiaanse rijk.

Wij spreken hier over het geheimnis der wetteloze – tegenwoordig Deep State geheten – dat, zoals de Apostel Paulus zegt *"alrede aan het werk is"*. En gaat hij verder: *"Alleen, [het volk van God] dat nu 'volhoudt', laat het 'volhouden' totdat hij [de wetteloze] uit [ons] midden is verdwenen."* (2 Thess. 2:7: μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται.) De traditionele vertaling zegt: *"Alhoewel in het verborgene het geheimnis der wetteloze reeds nu werkzaam is, moet eerst degene die hem 'tegenhoudt' verdwijnen."* Dit is een notoir moeilijke tekst. Beide versies zijn correct (zie ook de Vulgaat), omdat bij het Griekse 'katechon' wat tegenhouden of volhouden betekent (Frans: retenir/tenir), de context aangeeft welke van de twee de juiste is. De interpretaties van de traditionele vertaling zijn legio en staan op lemen voeten. Niemand weet eigenlijk wat te doen met: *"eerst moet degene die hem tegenhoudt verdwijnen"*. We moeten dus af van de term 'tegenhouden' (retenir). Mijn vertaling past bij Mattheüs 24:24: *"Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die indrukwekkende tekenen en wonderen verrichten om zo mogelijk ook Gods uitverkorenen te misleiden."* Het past ook goed bij het volgende Thessaloni-

---

251) De Valse profeet uit Openbaring 19:20, handlanger van het Beest, zal volgens reeds zeer oude Rooms Katholieke voorspellingen uit de boezem zelf komen van de Rooms Katholieke Kerk nadat de huidige paus is verjaagd. (zie ook 2 Thess. 2:3-4) Dit is mogelijk geworden door infiltratie van de Kerk. Er was 'de permanente instructie van de Alta Vendita Loge' uit 1819, een breed plan om tot ondermijning van de Roomse Kerk te komen; een plan van lange adem dat in onze eeuw zijn beslag heeft gekregen. De documenten presenteren de diabolische strategie om de Kerk via haar eigen leden te vernietigen na ze eerst met vrijdenkersidealen te hebben geïmpregneerd. Zo zouden welmenende Katholieken onder de schijnbare legitimiteit van het Katholicisme de Maçonnieke idealen helpen verspreiden. Het merkwaardige verschijnsel doet zich voor dat velen uit innerlijke overtuiging handelen zich niet bewust zijnde van een complot. Vrijmetselaars noemen dat soort mensen "broeders zonder (werk)schort".

cenzenvers: *"Alsdan [tegen de vernietiging aan van de samenzwering] zal de wetteloze worden geopenbaard."* De traditionele versie geeft geen aansluiting bij andere bijbelverzen in het Oude- noch Nieuwe Testament en dat op zichzelf roept vraagtekens op. Mijn versie volgt ook logisch op het voorgaande vers: *"Wat hem thans weerhoudt weet u."* Er staat niet wie maar wat en dat 'wat' is Gods almacht, waarbij vergeleken de gigantische macht van alle duivels van de Hel minder is dan een druppel in de zee. In de korte periode die aan de Wederkomst voorafgaat verbreekt het Lam Gods de zegels van Openbaring. Dat houdt in dat pas als het Vrederijk nabij is 'de' Antichrist of wetteloze ontketend zal worden. Lucifer beseft heel goed dat hij een verloren strijd voert, ook ten aanzien van Israël, alhoewel hij dat niet aan zijn generaals hoeft te zeggen. Waar ligt dan zijn winst? Om zoveel mogelijk zielen van God weg te stelen en in het verderf te storten. De boodschap van 26 jan. 2014 uit het Boek der Waarheid luidt: *"Waarom is dit zo? Waarom hebben deze veranderingen plaatsgevonden en waarom zo plotseling? Het antwoord is 'tijd' – want de tijd [waarin we nu staan, de tijd tot aan het Vrederijk] is kort."* Het 'niet nabij zijn van dat rijk' is wat hem tegenhoudt! Dan, kort na zijn openbaring, als het Vrederijk op het punt staat aan te breken, wordt de wetteloze geketend om samen met de Valse Profeet in de afgrond te worden geworpen. Tot dan toe moeten we als Christenen, ondanks vervolging en tegenkanting, volhouden (tenir). Non deficere (geef niet op) is het devies.

Tibetaanse mandela, bestaande uit cirkelpatronen

Dat Vrederijk was nog niet nabij toen de apostel zijn brief schreef. En dat element hield de volle openbaring van de Antichrist tegen. De 'verwachting' naar dat Vrederijk werd wel levendig gehouden, iets waar Paulus meermaals op terugkomt. Helaas mag tegenwoordig in veel kerken over van alles en nog wat worden gepredikt maar niet over de eindtijd en dat gaat evenzeer op voor Protestanten als Katholieken. Het is een soort ongeschreven wet. Wat zit de mens toch vreemd in elkaar! In ons huidig bestel is de Bijbelse waakzaamheid ver te zoeken (Mt. 24:37-51) …het vleugellamme Woord. Een trieste zaak, want juist nú zou men extra alert moeten zijn.

Door de onketening, als op die tijd het deksel van de afgrond wordt getild en de demonen met gonzende vleugels opstijgen om hun vuile werk te doen,[252)] zal Satans macht veel openlijker ten toon worden gespreid maar ook veel krachtiger. Waarom: de uitrijping van het kwaad is noodzakelijk om een schifting toe te passen, want alleen de zuiveren van hart mogen het Vrederijk binnengaan. Immers, *"alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich met gruwelijke dingen en leugens inlaat, wordt de toegang ontzegd."* (Op. 21:27) Dat is de kern der boodschap. En gaat het verder in het negende

vers van 2 Thessolicenzen 2: *"De komst van de wetteloze is het werk van Satan en gaat gepaard met groot machtsvertoon en valse tekenen en wonderen."* Het is de taak van de eindtijdchristenen om door gebed en vasten de macht van het beest en zijn bende af te zwakken. Optochten en protestdemonstraties helpen niet: alleen intreden in Gods heiligdom. Gebed dient ook om Gods kudde te doen aangroeien. Iedereen is welkom, zelfs de grootste schoft, mits die zich berouwvol aan Jezus' voeten neerwerpt zoals eertijds Saul. Ja, opdat geen kleine rest maar grote kudde binnenga. (Jes. 26)

28.116 – Door Taal- en Zinsbegoocheling

Op het titanisch strijdtoneel zijn mensen slechts acteurs, zeker geen hoofdrolspelers – eerder figuranten, en dat slaat ook op de grote geschiedkundige figuren zoals Nimrod, Haman en Hitler. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed maar tegen de machten en vorsten in de hemelse gewesten. Het is in dit panorama dat zich de toren van Babel schetst, wat in de Joodse traditie het huis van Nimrod wordt genoemd, want dat is het beeld van de eendrachtige ijver, organisatie en betrokkenheid van velen voor de totstandkoming van het kwade rijk. Dat is het complot of grote samenzwering. Babel staat voor de kwade en magische uitdrukking van het woord. De waanzin van de menigten tijdens het Derde Rijk was die van hypnotische bezetenheid en afgodendienst. Hitler, deze heil toegeroepen volksmenner, was de grote onmenselijkheid in menselijke vorm. Voor velen was hij een christusfiguur, alhoewel hij nog ver stond van het charisma en de wonderkracht van de echte Antichrist, die ook veel wreder zal zijn.

Woorden kunnen doden en vormen het cement voor dodelijke verklaringen. Dit hoort bij de afgodsdienst van het serpent. Occultisten weten heel goed wat zij met woorden kunnen aanrichten, namelijk een vloek over iemand uitspreken. Zij weten dat elk woord, zelfs elke letter en elk getal, een slang op zichzelf is binnen een systeem dat bekend staat als abracadabra. Abracadabra betekent "Ik schep wat ik spreek". Een alternatieve interpretatie wijst op het Arabisch Ab'r-Achad-Ab'ra en betekent "Beest - de Enige - Beest". Zij weten daar handig mee om te springen. Het maakt niet uit in welke taal een vloek wordt geuit, een ban geslagen of bezwering gedaan. Wie de magische inhoud van letters kent, bezit de sleutel tot de afgrond waar Abaddon huist, een naam die vernietiger betekent. (Op. 9:11) Het Engels voor betovering of toverformule is spell, wat ook gewoon 'spellen' betekent. Hitler, de massamanipulator, wist daar goed raad mee. Door taal- en zinsbegoocheling verhief hij de geest van extase en massabedrog. Nu is het onze beurt. Het is ons gegeven om met de blijvende opstandingskracht van Jezus Christus het antitypewoord te gebruiken en Satans macht te breken. Ten slotte zal *"de Heer Jezus hem met de adem van zijn mond doden en door de aanblik van zijn komst vernietigen."* (2 Thess. 2:8)

In het Boek der Waarheid d.d. 16 sept. 2012 waarschuwt Jezus de landverraders die thans tot de elitegroep behoren die onze naties besturen, die zogenaamd de belangen van het volk behartigen maar wetten uitvaardigen en praktijken navolgen die tot de vernietiging leiden van degenen die hun vertrouwen in hen hebben gesteld:

> «« Jullie, wiens God Satan is, weet wel dat jullie zielen zwart zijn van de wolk van het kwaad die door de Boze in jullie is binnengedrongen. Jullie verkeren in

---

252) Jesaja 18:1 leest in de Herziene Statenvertaling: "Wee het land van vleugelgegons, dat aan de overkant van de rivieren van Cusj is (een land van zwartheid), (...) een kaalgetrokken en geplukte natie (...) een van oudsher en altoos vreselijk volk." In de Statenvertaling Jongbloed-editie: "Wee het land, dat schaduwachtig is aan de frontieren, dat aan de zijde der rivieren van Morenland is." In de Nieuwe Bijbelvertaling: "Wee het land van de sjirpende krekels, voorbij de rivieren van Nubië." Openbaring 9:1-3: "En de ster (...) kreeg de sleutel van de put naar de onderaardse diepte. Hij opende die put, waaruit rook opsteeg als uit een grote oven. (...) Uit de rook kwamen sprinkhanen neer op de aarde." In dit verband is interessant dat Beëlzebub, een Bijbelse naam voor Satan (2 Kon. 1:2-3, 6, 16), 'heer der vliegen' betekent.

groot gevaar. Toch kiezen jullie ervoor om de duivel te aanbidden die jullie zielen wil stelen om jullie voor eeuwig te kwellen.

Jullie plannen om te dicteren, heersen en controleren en tegen Gods kinderen genocide te beramen zullen niet alleen door mijn Vaders hand worden gedwarsboomd, maar dit kwaad zal op jullie hoofden terugkeren. Jullie zullen voor je slechtheid streng worden gestraft. De zonden waaraan jullie je schuldig maken zijn voor Mij verwerpelijk en jullie haat en minachting voor de mensen die je in jullie regeringen beweren te dienen, zullen jullie voor eeuwig vernietigen. De korte tijd van voorspoed die jullie deel is nadat jullie de macht over de naties hebben gegrepen en een goddeloos dictatoriaal regime hebben ingevoerd, zal je voor eeuwig in de Hel storten.

Jullie krijgen veel kansen om de kwade groep van elitaire machten de rug toe te keren. Maar pas op, want je zult maar zoveel tijd krijgen. Onderschat nooit Gods Macht. Onderschat zijn Woede niet. Want alhoewel Hij een God van grote Barmhartigheid is, is Hij, God mijn Eeuwige Vader, ook iemand die moet worden gevreesd. Zijn macht is onmetelijk. Zijn macht over Satan zal binnenkort tot een climax komen als Hij het Beest en zijn trawanten in de meren van vuur werpt.

Jullie zult ook in de Hel worden geworpen als je Gods schepping, Gods kinderen, blijft vernietigen. Mijn Vader zal je nooit vergeven als je de grenzen van zijn Grote Barmhartigheid overschrijdt. Op de dag dat Ik ten oordeel kom zul je sidderen van een bij de mensheid nog ongekende en diepste angst. Op die dag zullen jullie de straf krijgen overeenkomstig de manier waarop jullie je broeders en zusters, kinderen van God, hebt behandeld. Wees gewaarschuwd, want Gods Woede moet worden gevreesd. »»

Dit sluit goed aan bij Openbaring 13. Ik citeer vanaf vers 7:

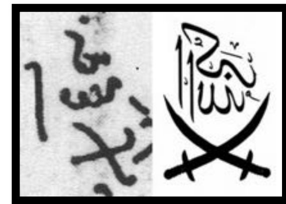
«« Het Beest (de Antichrist) werd macht gegeven over alle stammen en volken, talen en naties. En hem zullen alle bewoners der aarde aanbidden wier naam niet staat geschreven sinds de grondvesting der wereld in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is. (…) En al wie het beeld van het Beest niet aanbaden, liet het doden. En aan allen, kleinen en groten, aan rijken en armen, aan vrijen en slaven laat het een merkteken geven op rechterhand of voorhoofd zodat niemand kan kopen of verkopen zo hij dat teken niet draagt, de naam van het Beest of het getal van zijn naam. Hier komt wijsheid van pas! Wie doorzicht heeft, berekene het getal van het Beest. Want het is het getal van een mens; zijn getal is zeshonderd zes en zestig (666). »»

Het getal 666 heeft al veel inkt doen vloeien en er zijn al velen opgenoemd wiens naam volgens de Griekse telmethode op 666 uitkomt, want er staat: *"het is een getal van een mens"*. Herman Frans Boon komt met een zeer interessante tweede verklaring in zijn artikel "De Islam in de Bijbel" (ejbron.wordpress, 25 juni 2024):

«« Het merkteken van het Beest is het getal 666. (Op. 13:18) De Apostel Johannes, de schrijver van het Boek Openbaring, heeft echter in zijn visioen niet onze drie zessen gezien. Hij schreef in het Grieks en daarin gebruikte hij de Griekse getals-letterwaardes χξς, waarin χ=600, ξ=60 en ς=6 voorstellen, opgeteld: 666. **Deze χξς is het enige van de tientallen getallen in het Boek Openbaring dat in het oorspronkelijke Grieks niet voluit geschreven is**, waarmee wordt aangegeven: let op, hier is iets mee aan de hand. Het gaat dus echt om de combinatie van deze drie Griekse 'letters' en niet alleen om de de cijfermatige uitkomst. Johannes zal iets gezien hebben wat op χξς leek en het hebben begrepen als de bekende Griekse letters. [Wat dan nog, zult u zeggen. Weet wel dat in Gods Woord niets toevallig is. In het Oude Testament moet, zoals Jezus aangeeft, zelfs elke tittel en jota vervuld worden (dit zijn leestekens, die in onze optiek zouden kunnen worden weggelaten)[253)] en dat principe geldt a forteriori voor het Boek Openbaring.] »»

Nu komt Herman Boon tot een uitermate interessante conclusie, die ik nog nooit eerder ben tegengekomen:

> «« Ik liet de drie Griekse letters zien aan iemand uit Syrië, die bijna veertig jaar in Nederland woont, en behalve Nederlands ook vloeiend Arabisch en Aramees spreekt en leest. Zij vertelde: *"Er staat in het Arabisch: Allahoe-akbar, ofwel Allah is de grootste. Alleen moeten de letters ξ en ς 90° naar links gekanteld en gespiegeld worden. Het teken χ stelt de gekruiste zwaarden voor, het embleem van de Moslim Broederschap, dat staat voor jihad, de heilige oorlog. Inderdaad is een gespiegelde op zijn rug liggende ξ precies het in het Arabisch geschreven woord voor Allah."* Johannes kon dit niet thuisbrengen want in zijn tijd was er geen Arabisch schrift [wel het sterk afwijkende al-khatt-al-Musnad], en hij heeft in het Grieks opgeschreven wat hij dacht te zien: χξς. Misschien heeft hij in zijn visioen een Islamitische strijdmacht waargenomen met op hun vaandels deze drie tekens. »»

Indrukwekkend dat 666 – het enige getal dat niet voluit wordt geschreven – op Allahoe akbar wijst. Mooie vondst. Omdat de Antichrist en de Valse Profeet alle godsdiensten ter wereld in de grote smeltkroes werpen van de wereld-godsdienst (fusion kitchen of religion), waarbij het Jodendom, de Islam en het (geperverteerde) Christendom de toon zetten, hoeft dit niet te betekenen dat de hele wereld onder het juk van de Islam komt, maar gezien deze ontdekking ziet het er wel naar uit dat deze strijdkreet zal worden overgenomen door alle religies die opgaan in deze godslasterlijke verstrengeling, en zo ieders strijdkreet wordt, en als zodanig geafficheerd zal worden in alle zogenaamd Christelijke kerken, waarbij de kerkgangers zich niet realiseren dat dit een vloek is tegen de Ware Almachtige God, want zo wordt het bedoeld in de Islam en, zoals altijd, is het de intentie die telt.

In de eindtijd zal binnen deze thematiek een godslasterlijke, religieuze organisatie ontstaan die de wereld naar nieuwe diepten van zedeloosheid sleurt en tot afvalligheid van het ware geloof in God. De messen worden geslepen. Op 25 juni 1995 werd onder auspiciën van de Verenigde Naties de "United Religions Organization" (URO) opgericht. De San Francisco Chronicle berichtte toen dat men gebeden, psalmen en toverformules opdroeg aan een dozijn 'godheden'. Heidense priesters en heksen luisterden de zitting op. Eind juni 1997 vond een tweede conferentie plaats aan de prestigieuze Stanford University in Californië. Het doel van deze bijeenkomst was de samenwerking tussen de verschillende religies verder uit te werken om tot een soort humanistische gebodenleer te komen ter vervanging van de Tien Geboden. Brussel werd in 2014 uitverkoren om een zevendaagse conferentie te huisvesten van het Parliament of the World Religions, wat door geldgebrek naar 2015 werd verscho-

Allahu akbar, Dessouk Egypte

---

253) Hoe onaanzienlijke accenten (te vergelijken met de jota) de betekenis van een zin kunnen veranderen blijkt uit het voorbeeld van Gerry Altmann in "The Ascent of Babel" # 1997 (p. 98): 1. Je hebt het mis — Sam kocht geen 'pízza' voor Janette (hij kocht iets anders voor haar). 2. Je hebt het mis — Sam kocht geen pizza voor Jánette (hij kocht het voor een ander). 3. Je hebt het mis — Sam kócht geen pizza voor Janette (hij maakte er een voor haar). 4. Je hebt het mis — Sam kocht géén pizza voor Janette (hij deed iets anders, of helemaal niets). 5. Je hebt het mis — Sám kocht geen pizza voor Janette (een ander deed dat).

ven en toen in Salt Lake City plaatsvond. Tienduizend van alle religieuze gezindten zijn daar naartoe gestroomd. De New World Order is in opmars!

28.117 – Het Stappenplan van de Grote Reset

In mei 2021 publiceerde Dr. Mike Yeadon een stappenplan, dat ze hem gestuurd hadden, voor het ontrollen van de GROTE RESET. Hij was vijftien jaar lang vicepresident bij medische gigant Pfizer en verantwoordelijk voor behandelmethoden voor luchtweginfecties. Nadien startte hij zijn eigen biotechbedrijf. De GREAT RESET is het tirannieke rijk van de Antichrist, gewoonlijk gekend als de Nieuwe Wereldorde. Dit mondiale plan laat geen enkel land buiten schot. De precieze bron van dit stappenplan is onbekend, maar het lijkt de waarheid te weerspiegelen en het dateert van vóór 2020.

Fase 1: Simuleer een bedreiging en zorg dat angst wordt gecreëerd

- Zorg voor een uitbraak van een pandemie in China.
- Zorg ervoor dat duizenden oude mensen sterven (65+).
- Overdrijf het aantal zieken en sterfgevallen.
- Vertel vanaf het prille begin dat alleen vaccinaties de mensheid redden.
- Focus alle aandacht op een nieuwe ziekte, Covid-19 geheten.
- Het resultaat zal algehele paniek zijn.

Fase 2: Zaai het onkruid en zorg voor verdeling

- Stel meerder onnodige, vrijheidsbeperkende en ongrondwettelijke dwingende maatregelen in.
- Verlam de handel en economie.
- Observeer hoe de meerderheid gehoorzaamt en een minderheid dwarsligt.
- Demoniseer de dwarsliggers en creëer een horizontale scheiding.
- Zorg dat de leiders van de dissidenten geen platform krijgen.
- Bestraf ongehoorzaamheid.
- Zorg dat de PCR-test gemeengoed wordt.
- Zorg voor verwarring aangaande de statistieken van geïnfecteerden, zieken, en sterfgevallen.
- Verbied alle effectieve behandelingen.

Fase 3: Kom met een verraderlijke en dodelijke oplossing

- Bied iedereen een gratis vaccin aan.
- Beloof bescherming en een terugkeer tot normaal.
- Stel een (vaccinatie) doel voor het bereiken van groepsimmuniteit.
- Doe net alsof een deel van de economie hersteld is.
- Verberg cijfers over bijwerkingen en sterfgevallen van vaccins.
- Doe voorkomen alsof de bijwerkingen ‘natuurlijke’ gevolgen zijn van het virus en de ziekte.
- Doe alsof de bijwerkingen ‘natuurlijke’ gevolgen zijn van de ziekte zelf.
- Verantwoord de instandhouding van de dwingende maatregelen door de drempel voor groepsimmuniteit steeds te verhogen.
- Bestraf artsen met ‘illegale behandelingen’ om mensen beter te maken.
- Het gevolg zal twijfel zijn en het gevoel verraden te zijn bij de gevaccineerden, terwijl tegenstanders ontmoedigd zullen raken.

Fase 4: Installeer apartheid en de QR code

- Zorg dat er tekorten gaan ontstaan aan goederen en diensten zoals transport.
- Een QR-code om gevaccineerden te belonen en dwarsliggers te bestraffen.
- Zorg voor een apartheidsmaatschappij waarbij gevaccineerden en ongevaccineerden tegen elkaar worden opgezet.
- Haal het recht om te mogen werken of studeren weg bij de ongevaccineerden.
- Haal basisrechten weg bij ongevaccineerden.
- Laat ongevaccineerden betalen voor de PCR testen (die besmetting aantonen).
- Resultaat is de eerste fase van digitale controle; verarming van tegenstanders.

Fase 5: Zorg voor chaos en staat van beleg

- Zorg voor grote tekorten aan goederen en vooral voedsel.
- Zorg dat de economie verlamd raakt en fabrieken en winkels gesloten worden.
- Laat het aantal werklozen exploderen.
- Zorg voor een derde prik (boosterinjecties) en vaccins voor kinderen.
- Zorg voor meer doden, nu onder de volwassenen (30+).
- Introduceer verplichte vaccinaties voor iedereen.
- Zorg dat de mythe van gevaarlijke varianten, de effectiviteit van het vaccin en de groepsimmuniteit wordt uitvergroot.
- Demoniseer de anti-vaxxers en houdt ze verantwoordelijk voor alle doden.
- Arresteer de leiders van de dwarsliggers.
- Zorg dat iedereen een digitale identiteit krijgt (QR code): medische gegevens, geboorteakte, paspoort, rijbewijs, identiteitsherkenning, enz.
- Stel staat van beleg in om de tegenstanders te kunnen uitschakelen.
- Resultaat is het tweede stadium van de digitale controle, waaraan gekoppeld gevangenzetting of opruiming (doding) van tegenstanders.

Fase 6: Schrap alle schulden en zorg dat het contante geld verdwijnt

- Zorg dat de economische, financiële- en aandelenmarkt in elkaar stort en dat de banken failliet gaan.
- Zorg dat de klanten betalen voor het faillissement van de banken en gebruik daarvoor het geld dat op hun rekening staat.
- Activeer de Great Reset.
- Geld zoals wij dat kennen verdwijnt.
- Schrap schulden en leningen.
- Introduceer de digitale portemonnee (alleen voor goedgekeurde transacties).
- Neem landbouwgronden en bouwgronden in beslag.
- Alle niet goedgekeurde medicijnen worden verboden.
- Maak duidelijk dat er een plicht is voor halfjaarlijkse of jaarlijkse vaccinaties.
- Zorg voor voedselrationering.
- Breid de maatregelen uit naar derdewereldlanden.
- Resultaat: derde stadium van digitale controle, waardoor de gehele wereld onderdeel van de New World Order zal zijn.

28.118 – Op weg naar de Technocratische Eeuw

Psalm 2 zegt dat de heersers samenzweren tegen God en zijn Christus (wat het Grieks is voor Gezalfde). Spreken over een samenzwering bezit dus oude papieren. De heden-daagse samenzwering is begonnen met de oprichting van de Trilaterale Commissie.

Het idee om de Trilaterale Commissie op te richten werd in 1972 informeel door David Rockefeller en zijn meest vertrouwde assistent Zbigniew Brzezinski gepresenteerd aan de leden van de elitaire Bilderberg bijeenkomst in Oosterbeek. Het was het geesteskind van Rockefeller, die al een aantal jaren met het idee speelde. De Commissie werd het jaar daarop in de VS opgericht. Uit hun officiële verklaringen komt overduidelijk naar voren dat ze streefden naar de oprichting van een 'Nieuwe Internationale Economische Orde', wat in feite de ene wereldregering is. President George Bush sprak later openlijk over de creatie van een 'Nieuwe Wereldorde', wat daarna de algemeen aanvaarde slogan werd. Brzezinski's boek uit 1970 "Between Two Ages: America's role in the Technetronic Age" legde het grandioze plan op tafel voor een wereldwijd bestuur, een nieuwe Toren van Babel:

> «« [Het technetronische tijdperk] omvat de geleidelijke opkomst van een meer gecontroleerde en geleide samenleving. Zo'n samenleving zou door een elite worden gedomineerd wiens aanspraak op politieke macht is gefundeerd op gecertificeerde superieure wetenschappelijke know-how. Onbelemmerd door traditionele liberale waarden zou deze elite er niet voor terugdeinzen haar politieke doelstellingen met de allerlaatste moderne technieken te bereiken om daarmee de bevolking aan te sturen en 'de samenleving onder strikt toezicht en controle te houden'. [De technologische werktuigen zouden up-to-date bestanden bijhouden die zelfs de meest persoonlijke informatie van elk individu bevatten.] Onder dergelijke omstandigheden zou het wetenschappelijke en technologische momentum van het land niet worden omgekeerd, maar zou het zich voeden met de situatie die het [zelf heeft gecreëerd en] exploiteert. »» (p. 97)

Brzezinski schreef dat de mensheid drie grote stadia van evolutie had doorlopen en zich in het midden van het vierde en laatste stadium bevond, dat het World Economic Forum (WEF) de vierde industriële revolutie noemt. De WEF mogen we gerust zien als een kompaan in het kwaad van de Trilaterale Commissie. Het eerste stadium beschreef Brzezinski als religieus, een combinatie van een hemels "*universalisme dat in het leven werd geroepen door de aanvaarding van het idee dat het lot van de mens in wezen in Gods handen ligt,"* met een aardse *"bekrompenheid voortkomend uit massale onwetendheid, analfabetisme en een visie die niet verder reikt dan de naaste omgeving."* (p. 97) Het tweede stadium was het nationalisme waarbij de nadruk lag op het Christelijke gelijkheidsprincipe wat *"een nieuwe grote stap markeerde in de progressieve herdefiniëring van de natuur en plaats van de mens in onze wereld."* Het derde stadium was volgens hem het marxisme *"dat een verdere vitale en creatieve fase vertegenwoordigde in de uitrijping van de universele visie van de mens."* Als lid van de Council of Foreign Relations (CFR) bewonderde hij de marxistisch/communistische regimes omdat die het ideaal belichaamden van tirannieke surveillance ter onderwerping van de mens. De CFR (1921) was de belangrijkste voorloper van de Trilaterale Commissie (1973), en veel leden van de Trilaterale Commissie, net als Brzezinski waren (en zijn) ook lid van de CFR. Men noemt deze organisaties 'think tanks', maar dat is een eufemisme voor actieve bemoeienis en subversie. De CFR was vooral Anglo-Amerikaans, terwijl de Trilaterale Commissie een uitgesproken internationale reikwijdte heeft. Het vierde en laatste stadium wordt door Brzezinski's technetronische tijdperk belichaamd, getypeerd als het *"ideaal van rationeel humanisme op wereldschaal"*. (p. 246) Om Patrick Wood te citeren uit "Technocracy Rising – the Trojan Horse of Global Transformation" # 2015 (p. 32): *"In de meer dan veertig jaar sinds de oprichting van de Trilaterale Commissie, getuigt het historische archief onmiskenbaar van het door hun behaalde succes. De toegepaste doctrines van Agenda 21, de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDGs) van de VN en het Energy Smart Grid (slimme energiesystemen) – die alle het resultaat zijn van trilaterale interacties – getuigen van hun ideologische verankering in historische technocratie."* De ondertiteling van zijn boek is opmerkelijk: *"Het zwarte paard van de New World Order is geen communisme,*

socialisme of fascisme, het is technocratie!" (Het zwarte paard verwijst naar de honger die over de wereld komt, zoals voorspeld in het Boek Openbaring.)

Wat verklaart de motiverende kracht in het wereldgebeuren van de Trilaterale Commissie? De oorspronkelijke ledenlijst bestond uit ongeveer 300 zeer invloedrijke mensen waarvan ongeveer een derde uit respectievelijk Europa, Japan en Noord-Amerika. Het lidmaatschap was ook grofweg verdeeld over academici, politici en bedrijfsmagnaten; onder hen waren internationale bankiers, leiders van vooraanstaande vakbonden en de captains van mediagiganten. Zoals Patrick Wood opmerkt (p. 49):

> «« Het woord 'commissie' was uitermate merkwaardig omdat het meestal wordt geassocieerd met gouvernementele werkgroepen. De term leek misplaatst voor een privéinitiatief tenzij (…) het echt een regeringsarm was, onzichtbaar, anders dan bij de zichtbare regering in Washington [en overal elders in de wandelgangen van 's lands bestuur]. De toelating van Europese en Japanse leden duidde metterdaad op een mondiale in plaats van een nationale regering. »»

President Jimmy Carter was een rank ontsproten aan de Trilaterale Commissie dankzij de inzet van met name Zbigniew Brzezinski en Richard Gardner. Zij waren het die hem in de geheimen van het regeringsvak initieerden, wat verklaart waarom deze pindaboer al vóór oudejaarsavond 1976, dus binnen twee maanden na zijn verkiezingsoverwinning tot president van de Verenigde Staten, zijn lijst met kabinetsleden presenteerde, waaronder drie trilateralen. In totaal werden door Carter niet minder dan twintig trilateralen aangesteld op hoge regeringsposten en dit is de trend gebleven in regeringszaken, ook op andere plaatsen in de wereld, zo niet trilateralen dan wel figuren die sympathiek stonden tegenover de doelstellingen en werkwijze van de Commissie.

Hoe hebben ze de opkomst van een Nieuwe Internationale Economische Orde georkestreerd in een tijdsbestek van een halve eeuw? Hun werkwijze bestond eruit om hun leden, of mensen die sympathiseerden met hun doelstellingen, te laten benoemen op sleutelposities van de uitvoerende branche van de overheid, meer in het bijzonder voor wat betreft buitenlands beleid, en in topposities van organisaties met een echt internationale reikwijdte, met name in de commercie, de handel en bancaire diensten. Hun evoluerende doelen worden overeengekomen tijdens consensusbijeenkomsten van de Commissie, en zoals bekend is de overgrote meerderheid van hen geen Amerikaans of Brits staatsburger. De sleutel van hun werkwijze heeft te maken met het bezetten van cruciale managementsposities, de lange termijn benadering van social engineering, vooral via de media, en ten slotte de wederzijdse coördinatie van naties en 's werelds machtigste bedrijven en bancaire belangen, wat niet mogelijk zou zijn zonder intensieve monitoring en follow-up, en wel op alle niveaus van de samenleving en economische activiteit. Het draait allemaal om data, gefaciliteerd door de komst van de computer. Maar niemand durft het een samenzwering te noemen, of noem het verraad, want het woord samenzwering is onder embargo. Senator Barry Goldwater waarschuwde in zijn geweldige boek "With No Apologies" (zonder verontschuldigingen) # 1979 (p. 280): *"De Trilaterale Commissie vertegenwoordigt een bekwame gecoördineerde inspanning om de controle te grijpen en de vier machtscentra te consolideren: politiek, monetair, intellectueel en ook kerkelijk."* Technocracy Rising biedt goede lectuur voor wie meer wil weten over de details en hun manier van werken.

We moeten ook kijken naar de publicaties van de trilateralen zelf, zoals het Kissinger-rapport, een baanbrekend werk uit 1974 waarin abortus als het betere middel wordt aangeprezen om tot depopulatie te komen, met name in Afrika, in een tijd dat abortus in nog geen enkel niet-communistisch land was gelegaliseerd. Twee jaar eerder alarmeerde de Club van Rome de wereld met "De Grenzen aan de Groei" waarin stond dat we ten onder zouden gaan aan overbevolking. David Rockefeller was een van zijn

drie oprichters.[254)] Niet zo toevallig werd het World Economic Forum (WEF) tezelfdertijd opgericht. De beweging die daaruit ontstond is alleen maar groter en radicaler geworden. Tegenwoordig doen bijna alle machtigen der aarde daaraan mee onder het mom van 'Red de Aarde'. Het doel is om de wereldbevolking te decimeren, wat een rechtstreekse aanval op God is, want het zijn wél zijn kinderen. Daarom, God zal niet laten begaan (Jes. 8:10), alhoewel ze denken dat dat in hun macht ligt. Maar als het groene hout (de ongeboren kinderen) niet gespaard wordt, waarom dan wel het dorre hout (dat zijn wij)? Dit wordt door God gedoogd totdat het punt is gekomen dat God op verschillende manieren zal gaan ingrijpen. Het zijn godloochenaars; in het afwijzen van God nemen de machthebbers in hun lust naar rijkdom en macht steeds meer het karakter van Lucifer aan, de vader van leugen en bedrog die ons mensen diepgrondelijk haat. Waarom? Omdat God voor ons een heerlijke bestemming heeft klaargelegd, heerlijker dan Lucifer eertijds. Op de drempel van het Vrederijk zal bij velen de schellen van de ogen zijn gevallen waarbij de meerderheid voor God zal hebben gekozen, een toekomst die met rasse schreden nadert. Als het de tegenstander nú zou lukken de massa's om te brengen door oorlog, vaccinaties en ziektes, zou hij een rijke buit binnenhalen, want momenteel zijn de meesten erg ver van God verwijderd en bestemd om eeuwig van God verwijderd te zijn.

28.119 – Het Ontstaan van de het Moderne Centrale Bank systeem

Stephen Goodson onthult in zijn magistrale boek "A History of Central Banking" dat de kunstmatig gecreëerde bankpaniek in de Verenigde Staten van 1873 President James Garfield zo kwaad maakte dat hij drieënhalve maand na zijn aantreden op 4 maart 1881 een verklaring aflegde dat hij van plan was het probleem aan te pakken:

> «« Wie de geldhoeveelheid in een land controleert, is de absolute heerser over alle industrie en handel. (…) En als je je realiseert dat het hele systeem heel gemakkelijk op de een of andere manier gecontroleerd wordt door een paar machtige mannen aan de top, dan hoef je niet verteld te worden hoe periodes van inflatie en depressie ontstaan. »» (pp. 67-68)

Twee weken later, vertelt Goodson, werd Garfield neergeschoten door de 'zelfstandig opererende moordenaar' Charles Guiteau, die een grief zou hebben gehad daar hij geen diplomatieke post had gekregen. President Garfield stierf niet onmiddellijk, maar stierf als gevolg van een onjuiste medische behandeling, mogelijk met opzet. Hij bleef leven tot hij 79 dagen later stierf. Tijdens zijn proces werd de verborgen hand van Rothschild onthuld toen Guiteau beweerde *"dat belangrijke mannen in Europa hem tot deze taak hadden aangezet en beloofd hadden hem te beschermen indien hij zou worden gepakt"*.

Eigenlijk is de Trilaterale Commissie de voortzetting, maar nu meer in het openbaar, van het "COMITÉ VAN 300" en zijn almachtige financiële nexus, de City of London. De velden werden bemest door de CFR die voornamelijk vanuit de Verenigde Staten opereerde. De Trilaterale Commissie opereert op internationaal niveau en presenteert zich naar buiten toe als een regulier lichaam. Het COMITÉ echter is een ultrageheime organisatie, totaal uit het zicht, hetgeen door Dr. John Coleman in 1991 in het daglicht is gesteld.[255)] Het slaagde erin door middel van vergelijkbare methoden, zoals die later door de Trilaterale Commissie werden gebruikt, om de Federal Reserve Act (Amerikaanse Centrale Bank) te laten aanvaarden. Dit gebeurde dankzij een web van intriges van de US-Octopusmacht, gekend als de 'Society' of de '400' met aan de top J.P.

254) De Club van Rome, opgericht in 1968, is een discussieplatform over wereldwijde vraagstukken en bestaat uit 100 leden, waaronder huidige en voormalige staatshoofden en regeringsleiders, VN-bestuurders, hooggeplaatste politici en overheidsfunctionarissen, diplomaten, wetenschappers, economen en bedrijfsleiders.

255) "Conspirators' Hierarchy: The Story of the Committee of 300", John Coleman # 1991.

Morgan and Company (financieel) en de Rockefellers (industrieel). Hun dagelijks management werd de 'Council' genoemd. Hoe ze voor elkaar hebben gekregen om zonder argwaan te wekken de wet door het Congres te loodsen is een schoolvoorbeeld van samenzweringstechnieken waarmee het grote publiek om de tuin werd geleid, wat in Cleon Skousens boek (pp. 15-24) meesterlijk is beschreven dat later ter sprake komt. De Federal Reserve Bank Act werd door het House of Representatives op 22 dec. 1913 met ruime meerderheid aanvaard en het was opzettelijk dat dit vlak voor Kerstmis gebeurde toen de publieke aandacht voor politieke zaken op een laag pitje stond. Gelijktijdig werd een inkomensbelasting ingevoerd want hoe anders zouden de alsmaar stijgende lasten aan de Centrale Bank kunnen worden betaald? De promotors van het wetsvoorstel beloofden dat de Amerikaanse dollar een stabiele munt zou worden en dat conjunctuurcycli en recessies tot het verleden zouden behoren. En raad eens, precies het tegenovergestelde gebeurde. *"De misleidende taal van de Federal Reserve Act werd onder leiding van Bernays en Lippman van Tavistock geformuleerd, die een National Citizen's League startten (nationaal burgerinitiatief) met als voorzitter de beruchte Samuel Untermeyer om het plan te promoten."* [256)] Deze wet was bedoeld om de controle over het geld van het volk te krijgen en aan een particulier monopolie over te dragen. De Federal Reserve Banks was noch 'Federal' noch 'Banks', maar een particulier geldgenererend monopolie dat om de nek van de gewone man werd gehangen – door de creatie van geldmiddelen via dure aan de overheid verstrekte leningen, alhoewel nieuw geld altijd uit het niets wordt gecreëerd; het is een zuiver boekhoudkundige operatie. Model hiervoor stond de Bank of England die op 25 april 1694 werd opgericht onder "the Bank of England Charter", die vele bepalingen omvatte waaronder *"het toekennen van verschillende tarieven en rechten aan Hunne Majesteiten op het verscheepte tonnage".*[257)] Eigenlijk stond het invoerrechten toe …waarmee werd betaald wat verschuldigd was aan de Bank of England. Dit maakte de weg vrij voor vele andere belastingen, met uiteindelijk een inkomstenbelasting, in 1797 ingevoerd. Het jaar 1694 was vijf jaar na de Glorieuze Revolutie, de voorloper van de Franse Revolutie, exact honderd jaar later, en dát was ook niet zo toevallig. Holland en diens Joodse sjacheraars waren essentieel voor de oprichting van de Bank of England:

> «« Een zeer sterk Sefardisch Joods element (uit Spanje en Portugal) is te vinden onder de discontoklanten van de Bank in die tijd. Joden met Hollandse of Portugese connecties wisten alles van wissels en de disconteerders van pakjes wissels zijn vaker Joods dan niet.
>
> Naarmate de tijd vorderde, werden de bankaandelen meer en meer een goudgerande investering: wie ze heeft, houdt ze. En degenen die het hebben, zijn reeds in 1751 grotendeels buitenlanders, en vooral Hollanders. In de jaren vijftig van de 18e eeuw was het een gangbare opvatting dat buitenlanders een derde van de Engelse Nationale Schuld en van de Bank- en Oost-Indische aandelen in handen hadden. Dat was een der redenen voor de impopulariteit van de schuld – er ging een 'tribuut' naar buitenlanders, wat een aderlating van schatten of devisen inhield. »» [258)]

---

256) "The Tavistock Institute of Human Relations", John Coleman # 2005 (p. XIX).

257) De Amsterdamsche Wisselbank in 1609 opgericht was de voorloper van, zo niet de eerste echte centrale bank. Deze bleef tot 1820 bestaan. Zijn functie werd nadien door De Nederlandsche Bank overgenomen.

De Sveriges Riksbank, of kortweg Riksbank, is de in 1668 opgerichte Centrale Bank van Zweden. Vóór de Eerste Wereldoorlog was het de enige centrale bank die van de staat was, uitgezonderd het Russische Rijk, en die gaf inderdaad geen bankbiljetten uit tegen rente, een bevoegdheid die ook de handelsbanken toekwam (tot 1897). Pas in 1975 werd de bank volledig losgekoppeld van de overheid en werd het een op zichzelf staande organisatie - niet verplicht om biljetten in te wisselen voor goud, en vanaf dat moment opereerde de bank als een typische Centrale Bank, wat resulteerde in economische hausses en baisses.

Dezelfde soort regelingen werden in navolging van de Bank of England in de Europese naties opgezet, Frankrijk als eerste in 1800, reeds vijf weken nadat Napoleon aan de macht was gekomen.[259)] Deze Bank verving de vijftien, voornamelijk Joodse, particuliere bankhuizen. Napoleon benoemde zichzelf tot president van de Bank en verklaarde dat *"de bank niet alleen van de aandeelhouders is maar ook van de staat, aangezien de staat haar het privilege van de uitgifte van geld heeft toevertrouwd. Ik wil dat de bank in voldoende mate in handen van de staat is, maar niet te veel."* (Encycl. Brit. 1964, Vol. 3, p. 132) Op 14 april 1803 schafte Napoleon door een wet het recht af van twee rivaliserende banken, de Caisse d'Escompte de Commerce en de Comptoir Commercial om bankbiljetten uit te geven. Napoleon stond zo wantrouwend tegenover bankiers dat hij persoonlijk toezicht hield op de activiteiten van de schatkist. Hij was zijn eigen bankier die zowel de creatie als de distributie van geld en krediet controleerde. Hierdoor haalde hij de woede van de internationale bankiers op zijn hals, van met name de Rothschilds, die Engeland, Rusland en Pruisen ophitsten om Frankrijk in 1806 de oorlog te verklaren. Na een reeks gebeurtenissen – beschreven in meer dan 10.000 boeken – werd Napoleon medio 1815 verslagen in de slag bij Waterloo. De strijdende partijen waren door Nathan Rothschild gefinancierd, die zich bij deze gedenkwaardige gebeurtenis de Bank of England toeëigende. De Bank van Frankrijk was voortaan een privé-onderneming, net als die in Engeland, waar de uitgifte van geld uit het niets, kon worden uitgeleend aan de regering door middel van rentedragende obligaties, waarvan de opbrengst in privé-zakken zou vloeien …die niet aan trivialiteiten zouden worden gespendeerd. Tot zover het ontstaan van het systeem van de centrale banken.

De Europese opzet diende als voorbeeld voor alle naties ter wereld, in eerste instantie de Verenigde Staten. De internationale Centrale Banken werden in 1930 onder de hoede gesteld van de Bank of International Settlements (BIS) te Bazel, eveneens een privéorganisatie, en dit werd later na de Bretton Woods conferentie van 1944 met het IMF aangevuld en de Wereldbank. De toeëigening van de financiële ruggengraat van de naties was bedoeld om de komst van de Nieuwe Wereldorde te faciliteren, want wie geldschieter is, in dit geval van de overheid, domineert het besluitvormingsproces.

Het COMITÉ werd in de koloniale tijd opgericht om de belangen te dienen van het Anglo-Amerikaanse establishment (katoen, opium, suiker, slaven, enz.). De verachterlijke opiumhandel was verreweg de meest lucratieve en bracht voor de thans grote namen en families, vooral in Engeland en korte tijd later ook in de Verenigde Staten, kolossale fortuinen op, fortuinen die van generatie op generatie bestendigd zijn en verder uitgebreid, door John Coleman, op grond van de geheime archieven die hij mocht doorzoeken, op overtuigende wijze en zeer gedetailleerd uiteengezet. Het is enorm schokkend wat hij onthult in zijn "COMMITTEE OF 300" (1991) wegens de gewetenloze wijze waarop dat geld en die macht werden opgehoopt. Het menselijk lijden en de miserie waren niet in tel (aliquo numero esse). In de loop der tijd hebben die obsceen rijke families op grote schaal de politieke arena gepenetreerd aan beide zijden van het politieke spectrum, maar ook nationaal en internationaal, communistisch en kapitalistisch. Hun ultieme doel was en is om van de mensheid een ras slaven-

---

258) Ontleend aan: "The Bank of England: A History. 1694-1914" (in 2 delen) door Sir John Clapham - Cambridge University Press, New York # 1945, 1946 (Deel I pp. 127, 283-84).

259) In 1718 werd de eerste Centrale Bank van Frankrijk opgericht onder de naam Banque Royale. Door het paradigma van de Bank of England over te nemen, namelijk het ex nihilo creëren van geld, kon de Franse economie zich snel van de kostbare oorlog tegen Spanje herstellen. Deze periode van voorspoed was echter van korte duur. In januari 1720 ontving de Franse regering een recordlening van 100 miljoen livres. De volgende maand verspreidde zich het nieuws dat de bank moeite had om haar bankbiljetten om te wisselen voor gouden munten en ontstond er grote paniek. Het is goed mogelijk dat deze geruchten door de Jood Medina (Sir Solomon de Medina) werden verspreid, die gebruik makend van zijn systeem van expresses een gevaarlijke rivaal wilde uitschakelen.

arbeiders te creëren, want de gulzigheid naar macht en geld kent geen grens. Het motto is meer, meer, steeds meer. *"Professor Quigley heeft zich in zijn boek ten doel gesteld om aan het licht te brengen wat elke insider zoals hijzelf reeds al die tijd wist – dat* ***de wereldhiërarchie van de dynastieke superrijken erop uit is om de hele planeet over te nemen****, waar mogelijk met socialistische wetgeving, [en door manieren om angst in de harten van mensen te zaaien. Als leidraad voor hun streven hebben de superrijken een voorkeur voor een platonische ordeningsregel; tegenwoordig is het China dat hiervoor model staat."]* (Skousen p. 25) De loop der geschiedenis kan niet worden begrepen zonder de Britse 300 en de Amerikaanse 400 te kennen, waarbij veel belangrijke families zijn betrokken maar geen wetenschappers. De 300 noemen zich graag de Olympiërs (die op de godenberg wonen). Ze voelen zich boven alles en iedereen verheven, zelfs boven de 400 – en voor dat laatste is veel te zeggen. Ik prefereer ze "The Crown" te noemen. Dat impliceert niet dat Koningin Elizabeth II besefte wat voor vuile politieke en financiële manoeuvres in haar naam werden gepleegd – niet sóms, maar continu! Haar adviseurs zijn immers 'very respectable persons being served at Blenheim'.[260)] Dus waarom zou ze argwaan koesteren? En wat voor haar geldt, geldt ook voor haar voorgangers en nazaten. De Trilaterale Commissie (1973) is een uitloper van de COMMITTEE, van een wurgende liaan die op de trappen klimt van de gigantische rijkdom die met de hoogst immorele opiumhandel naar China is binnengehaald.

In zijn organogram plaatst Coleman de Trilaterale Commissie onder het COMITÉ maar tegenwoordig lijkt het omgekeerde het geval, waarbij men de functie van het COMITÉ als een soort raad van commissarissen kan zien (met toezichthoudende en adviserende bevoegdheid). Natuurlijk behartigt de Trilaterale Commissie de commerciële en dominerende belangen van de superrijken maar nu op wereldschaal, gebruikmakend van de 'wetenschappelijke methode' die technetronisch is in de negatieve connotatie van het woord. Inderdaad bekleden veel van haar leden hoge posities in het universitair milieu. De meedogenloze tirannie kreeg daarmee een wetenschappelijk sausje, maar wel van ergste kwaad. We zouden kunnen denken dat het COMITÉ, of anderzijds de Trilaterale Commissie, aan de top van de Deep State staat, gedefinieerd als een zelfgekozen groep die echte macht uitoefent buiten de conventionele 'checks and balances' van het systeem. Maar de echte top, de top van de top, bestaat uit een soort kerk, de antithese op fatsoen, de antithese op Gods Kerk op aarde. U raadt het al, dat is Vrijmetselarij.

In 1891 werd de Rhodes Secret Society gesticht (gerelateerd aan de Rhodes Scholarship in Oxford en de Rhodes Trust). Rhodes was gespeend van ethiek en principes, maar ook van moraal. We mogen zeggen dat hij de perfecte lakei was van de familie Rothschild, wat zijn buitensporige succes in zakendoen grotendeels verklaart. Cecil Rhodes (1853-1902) dankte zijn immense fortuin aan de toeëigening van de Zuid Afrikaanse diamant mijnbouw (via De Beers Consolidated Mines) waarvoor de financiering van Rothschild & Co. en Alfred Beits kwam.

De Rhodes Secret Society van Zuid Afrika waaierde uit in de Association of Helpers en Milner's Kindergarten (1897-1910) om vervolgens te worden omgezet in de Round Table Groups die zich stapsgewijs in alle belangrijke landen ter wereld vestigden en aanzienlijke invloed uitoefenden op het politieke besluitvormingsproces. Deze groepen mondden op hun beurt uit in de CFR (1921) en het Amerikaanse IPR (Institute of Pacific Relations), in 1925 opgericht en in 1960 opgeheven. De tegenhanger van de CFR was in Engeland the Royal Institute of International Affairs, die in ongeveer dezelfde periode werd opgericht. Het IPR was zoals de Amerikanen zeggen "a hotbed of Communists", maar zo werd het niet aan het publiek verkocht. Na Wereldoorlog II leidden beschuldigingen dat de IPR was geïnfiltreerd met communisten tot hoorzittingen in het Congres en tot het verlies van hun belastingvrije status. De ontstaansgeschiedenis van deze organisaties en hun verborgen doelstellingen worden in schokkende details uitgelegd in "Tragedy and Hope", waar we later op terugkomen.

In juni 1886 werden de Britse imperiale belangen aangewakkerd door de ontdekking in Transvaal van wat ‘s werelds grootste afzetting van goudhoudend erts zou blijken te zijn, op een grote heuvelrug niet ver ten zuiden van Pretoria. De heuvelrug stond plaatselijk bekend als de Witwatersrand. Een goudkoorts trok duizenden Britse en andere goudzoekers en kolonisten van over de hele wereld aan. De stad Johannesburg ontstond bijna van de ene op de andere dag als sloppenwijk. Uitlanders (blanken uit het buitenland) stroomden toe en vestigden zich rond de mijnen. Consolidated Gold Fields of South Africa, een ander geesteskind van de Rothschilds, werd in 1887 opgericht en de aandelen werden in Londen genoteerd ter exploitatie van de pas ontdekte goudriffen. Maar de mijnbouw werd pas vanaf 1917 goed op de rails gezet met de Anglo American Corporation. Dat heeft de superrijken geen windeieren gelegd.

We kunnen ons afvragen wat het voorgaande met centraal bankieren te maken heeft. Heel veel. Het begon in maart ‘69 toen aan de oevers van de Oranjerivier een diamond van 83 karaat werd gevonden, die na splijting een steen opleverde 47,7 karaat gekend als de Ster van Zuid-Afrika. Het bleek de rijkste diamantmijn ter wereld te zijn. In oktober 1871 werd het grondgebied in een daad van openlijke agressie aan de Britten toegekend waarop Britse troepen het gebied onmiddellijk bezetten. In 1876 daagde de president van Orange Free State de Britten voor de rechter. Een rechtbank besliste dat een rechtmatige compensatie voor de mijn £90.000 zou zijn… Op grond van valse geruchten werd 12 april 1877 besloten dat de Republiek Transvaal te zwak was voor wetshandhaving en dat derhalve annexatie door de Britten geoorloofd was. Twaalf maanden later leidde Paul Krüger delegaties naar Londen om de teruggave van onafhankelijkheid te eisen die door de Britten in de Sand River Conventie van 1852 was toegekend, beloften die in 1854 in de Conventie van Bloemfontijn werden hernieuwd toen de Britten afzagen van alle aanspraken op de Oranje Vrijstaat en ze haar toekomstige onafhankelijkheid volstandig garandeerden. Maar ze werden smalend afgewezen. Dit was het begin van een gewapend conflict. De Amajuba, een hoogte van 264 meter, was door 560 soldaten bezet en werd op 27 febr. 1881 door 100 Boeren bestormd. De Britten hadden 226 doden terwijl de Boeren slechts één man verloren en 5 gewonden telden. Enkele dagen later was er een wapenstilstand en een half jaar later werd het land met de Conventie van Pretoria aan de Boeren teruggegeven.

De ontdekking van goud op de Witwatersrand in 1886 veranderde de vooruitzichten van de Transvaalse Republiek om op vreedzame wijze te blijven voortbestaan. Naarmate de goudmijnen zich ontwikkelden nam de druk op de Boeren toe om zich te voegen naar de imperialistische plannen van de Britten en hun uiteindelijke controleurs, het Rothschild banksyndicaat.[261)] Door de magische aantrekkingskracht van goud raakte Transvaal al snel geïndustrialiseerd. Dit werd onaanvaardbaar geacht door de Britse regering wiens beleid het was om grondstoffen uit hun koloniën te importeren en alle productie in het moederland te houden en de koloniën te verplichten al hun

260) Stephen Goodson zegt op p. 37 van zijn boek over centraal bankieren: “De regering van Koning Jacob II duurde slechts van 1685 tot ‘88. Hij was het slachtoffer van gewetenloze pamfletterie en propaganda, die voornamelijk uit Holland kwam. Een militaire expeditie van Prins Willem van Oranje wist hem tenslotte te onttronen. Alhoewel Jacobs leger numeriek sterker was, werd hij ontmoedigd aan te vallen nadat John Churchill, eerste hertog van Marlborough, hem plotseling in de steek liet. Volgens de Joodse Encyclopedie ontving Churchill een jaarlijkse toelage van £6.000 van de Nederlandse Jood Solomon de Medina als betaling voor zijn verraderlijke gedrag. Deze enorme sommen ‘bloedgeld’ [waaraan nog de dividenden van zijn aandelen in de Bank of England werden toegevoegd] stelden Churchill in staat om door te gaan met de bouw van Blenheim Palace, dat bij zijn dood in 1722 werd voltooid [en groter bleek te zijn dan Buckingham Palace, dat in 1703 werd gebouwd].”

261) Alhoewel veel van de oudere mijnen rond Johannesburg in 2020 bijna waren uitgeput, produceert het Witwatersrandbekken nog steeds het meeste goud van Zuid-Afrika en een groot deel van de wereldproductie. Tot 2020 werd in totaal 47.000 ton goud gewonnen!

geproduceerde goederen tegen buitensporige prijzen te importeren. De Britten meenden dat het expeditieleger een snelle overwinning zou behalen in een ‘tea-time war’. Hoewel de Boeren slechts een ad hoc leger van ruiters hadden, boekten ze in de beginfase van de oorlog verbluffende successen. Ze waren de eersten die de loopgravenoorlog introduceerden. Maar hun vuurkracht schoot tekort en ze waren getalsmatig de mindere en in sommige gevallen werden ze slecht aangevoerd. Na de verovering van de hoofdsteden Bloemfontijn en Pretoria namen ze hun toevlucht tot guerrilla oorlogsvoering. Een kleine troepenmacht van nooit meer dan 6.000 gemobiliseerde Boeren was in staat om bijna 450.000 troepen van ’s werelds grootste rijk te frustreren en vast te pinnen. De Britten namen toen hun toevlucht tot een verschroeide aarde politiek en zetten de Boervrouwen en -kinderen in concentratiekampen waar ze wreed werden behandeld. Hun favoriete wapen tegen de hulpeloze slachtoffers was uithongering, waarvan de Britten de effecten hadden gezien tijdens hun genocide op de Ieren in het midden der 19e eeuw. Alhoewel de Britten in 1899 de Conventie van Den Haag hadden ondertekend die de mishandeling van hulpeloze burgers in gevechtssituaties streng verbood, werden ze door de roofzuchtige Rothschilds aangespoord om alle artikelen van de conventie te schenden om zo de totale controle over de goudmijnen te krijgen. Eind april 1902 boden de Britten opnieuw vredesonderhandelingen aan ter beëindiging van deze financieel verlammende oorlog en dit werd op hun condities aanvaard.

Het was een regelrechte ramp voor de Boeren: 32.000 boerderijen werden met de grond gelijk gemaakt. Bronnen werden vergiftigd, hun vee geslacht en duizenden vrouwen werden verkracht. Vijfentwintig steden en twintig dorpen, inclusief alle kerken, werden volledig verwoest. Het platteland veranderde in een woestenij. In financiële termen bedroegen de verliezen voor de Boeren ongeveer 80 miljoen pond. Ongeveer 34.000, of 22% van de concentratiekampgevangenen stierven, waarvan 27.540 jonger dan 16 jaar. In totaal verloren 9.908 Boer soldaten het leven. De Britten leden met 21.942 doden ook zware verliezen en ongeveer hetzelfde aantal gewonden.

De bankiers kregen wat ze wilden. Ze hadden de oorlog voor een astronomisch bedrag van £222 miljoen gefinancierd, waardoor er nog eens £132 miljoen rentedragende schuld werd toegevoegd aan de nationale schuld van Groot-Brittannië. Voor de Rothschilds was de Tweede Anglo-Boer oorlog een doorslaand succes! [262)]

28.120 – De Huidige Situatie van het Bankwezen

Hoe is de situatie in onze 21e eeuw? We zullen het hebben over het Amerikaanse centrale banksysteem dat wordt bestuurd door de Federal Reserve, omdat dat de dominante speler is in de wereld van vandaag. Een Federal Reserve Bank, waarvan er 12 zijn, is een regionale bank van het Federal Reserve System. Tegenwoordig zijn de aandelen van de Federal Reserve Banks eigendom van de aangesloten commerciële banken (alle nationaal gecharterde banken - meer dan vierduizend), die op hun beurt particulier bezit zijn. Het eigendom is niet-verhandelbaar en kan niet als onderpand worden gebruikt. De aandelen komen in aanmerking voor maximaal 6% dividend, deels door de activa bepaald van de aangesloten bank. Het ‘eigendom’ in de Reserve Banks is symbolisch; ze oefenen niet de eigendomscontrole uit die geassocieerd wordt met het concept van eigendom of aandeel, afgezien van het statutaire dividend. Treasury securities van de Verenigde Staten, ook wel Treasuries genoemd, is het schuldinstrument dat door de overheid van de Verenigde Staten wordt uitgegeven om de overheidsuitgaven te dekken die de belastingopbrengsten overschrijden. Schatkistpapier wordt verkocht met een looptijd van 20 of 30 jaar. De schatkist houdt een betaalrekening aan

262) Veel is ontleend aan het boek van Stephen Goodson uit 2017 “The Genocide of the Boers”. Het woord genocide is misplaatst. De oorlog werd opportunistisch gevoerd om koste wat kost de overwinning te behalen.

bij de Federal Reserve via welke inkomende federale belastingstortingen en uitgaande overheidsbetalingen worden afgehandeld. Als onderdeel van deze relatie verkoopt en koopt de Fed Amerikaans schatkistpapier. De netto inkoop door de Fed is het belangrijkste instrument waarmee geld wordt gecreëerd. De rente die hierover wordt betaald, vloeit in principe in de staatskas terug. Het Hooggerechtshof verklaarde in 2017:[263)]*"Instrumentaliteiten zoals de nationale banken of de Federal Reserve banken, waarin particuliere belangen zitten, zijn geen departementen van de overheid. Het zijn particuliere bedrijven waarin de overheid een belang heeft."* De Verenigde Staten hebben een belang in de Federal Reserve Banks als van belasting vrijgestelde federaal gecreëerde instellingen waarvan de winsten aan de federale overheid toebehoren, maar dit belang is geen eigendomsrecht. En dit blijkt ook het geval te zijn. In 2015 verdiende de Federal Reserve een netto-inkomen van $100,2 miljard waarvan $97,7 miljard naar de Amerikaanse schatkist terugvloeide.

Deze nieuwe regeling, met verregaande wijzigingen ten opzichte van de oorspronkelijke van 1913, was een reactie op de 2007-2008 financiële crisis die een dringende roep om fundamentele veranderingen opriep, onder andere in de opzet van de Federal Reserve. En zo introduceerde President Barack Obama in juni 2009, in het jaar dat hij zijn ambt aanvaardde, een voorstel voor een *"ingrijpende herziening van het financiële regelgevingssysteem van de Verenigde Staten, een transformatie op een schaal die niet meer is voorgekomen sinds de hervormingen die volgden op de Grote Depressie".* (zie wiki onder Dodd-Frank) Het heette de "Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act". De lange titel was: "*Een wet om de financiële stabiliteit van de Verenigde Staten te bevorderen door de verantwoording en transparantie in het financiële systeem te verbeteren, om een einde te maken aan 'te groot om failliet te gaan' (too big to fail), ter bescherming van de Amerikaanse belastingbetaler door paal en perk te stellen aan reddingsoperaties (bailouts), om consumenten tegen misbruik van financiële dienstverleningspraktijken te beschermen, en ook om andere doeleinden."*

Maar het ging niet over de rentebetalingen op staatsobligaties aan buitenlanders. Vanaf eind 2024 kost het 14% van de totale federale uitgaven om de Amerikaanse schuld in stand te houden. Dit is inclusief de rentebetalingen aan buitenlandse houders. We richten ons hier op de rentebetalingen op Treasuries, die wat buitenlandse houders betreft in 2025 (op jaarbasis) de duizend miljard dollar zullen overschrijden, die niet kunnen worden teruggevorderd zoals bij het Federal Reserve-systeem. Dit vertaalt zich in een zwaardere belastingdruk voor het grote publiek. En hier ligt het probleem. De Verenigde Staten hebben verreweg de grootste buitenlandse schuld ter wereld, voornamelijk aan buitenlandse overheden en grote buitenlandse instellingen, in deze volgorde: Japan, China en het Verenigd Koninkrijk (in 2024). De totale externe schuld van de federale overheid van de VS zal in 2025 de grens van 30 biljoen dollar overschrijden. De beleggingen in Amerikaanse staatsobligaties door buitenlandse houders zijn voornamelijk voortgekomen uit Amerikaanse handelstekorten en worden deels door die entiteiten gebruikt als back-up voor de creatie van lokale valuta, vergelijkbaar met het gebruik van goudreserves in het verleden. Goud is altijd rentevrij geweest, maar is inflatievast. Nu de Verenigde Staten de dollar als wapen gebruiken door middel van handelssancties en de inbeslagname van schulden, is de wereld in een nieuw hoofdstuk beland waar niet verder op in zal worden ingegaan. Voor een beter begrip gaan we het hebben over de wereldwijde onderpandrekeningen, waarvan Neil Keenan, die zichzelf een agent van de 'Dragon family' noemt, op 10 nov. 2015 op zijn website een samenvatting geeft, waar ondergetekende een aantal wijzigingen aan heeft toegevoegd:

> In de jaren dertig zagen de Aziatische koninklijke families, vooral bekend als de Chinese 'Dragon family', dat een deel van hun goud en zilver in Zuidoost-Azië werd geplunderd door de Japanners. En daar moest een eind aan komen. [Let op:

263) "United States shipping board emergency Fleet Corp. v. Western U." – 24 aug. 2017.

de Chinese goudreserves, die Keenan schat op een verbluffende 2 miljoen ton, zijn veel groter dan wordt gerapporteerd, opgebouwd tijdens duizenden jaren zijdehandel.] In 1938 stuurde de Chinese regering zeven oorlogsschepen met goud en zilver naar de Amerikaanse Federal Reserve voor bewaring, waar ze in contractbreuk nog steeds op zitten, want hun 60-jarige goudobligaties zijn allang verlopen. Zes jaar later, in 1944, hadden de VS, Frankrijk en Groot-Brittannië op de Bretton Woods Conferentie een 50-jarig mandaat gekregen om de wereld te moderniseren en ten goede te transformeren. Dit nieuwe wereldwijde financiële systeem werd ondersteund door een aanzienlijk deel van het goud van de Dragon

OWNERSHIP FOR NAME OF

- Mr. Soekarno
- Mr. Soewarno

all of them are in Zurich

Certificate No.	Signature Time	Quantity
1. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	17,000 kgs
2. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	18,000 kgs
3. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	19,000 kgs
4. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	71,000 kgs
5. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	72,000 kgs
6. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	75,000 kgs
7. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	90,000 kgs
8. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	91,000 kgs
9. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	135,000 kgs
10. B.S. Certificate No. 61142707 R.S.707199	issued August, 6th 1966	365,000 kgs
11. B.S. Certificate No. 29740	August, 6th 1966	42,000 kgs
12. B.S. Certificate No. Code S.K. 893R.C [illegible] L.RC 192 [illegible]	August, 6th 1966	[illegible] kgs

De kopieën hier zijn van de "Green Hilton Memorial" overeenkomst uit 1963 met de handtekeningen van President John F. Kennedy, President Soekarno en William Vouker en nog andere. De vermelde hoeveelheden goudgedekte certificaten vertegenwoordigden ongelooflijk genoeg slechts een 'klein' deel van het Chinese goud.[264)]

13. B.S. Certificate No. 4573 August, 6th 1966	70,000 kgs
14. B.S. Certificate No. 47098.C.August, 6th 1966	175,000 kgs
15. B.S. Certificate No. 454045 bt.21075.FAL.80270114.R.C.710727029 October 7th 1967	980,000 kgs
16. B.S. Certificate No. 78021189C.H 707 FAL.8027114 R.C.710727029 June 9th 1966	5,740,000 kgs
17. B.S. Certificate No. 78021189C.H 707 FAL.8027114 R.C.710727029 June 10th 1966	5,740,000 kgs
18. B.S. Certificate No. 78021189C.H 707 FAL.8027114 R.C.710727029 Issued June 11th 1966	7,450,000 kgs
19. B.S. Certificate No. 78021189C.H 707 FAL.8027114 R.C.710727029 Issued June 12th 1966	7.540,000 kgs

UNITED STATES OF AMERICA
THE PRESIDENT

REPUBLIC OF INDONESIA
THE PRESIDENT

SUISSE
SWITZERLAND

264) Soekarno groeide in armoede op, maar was van vaderskant van adellijke klasse en van moederskant Brahmaan - de hoogste rituele status binnen het Hindoeïsme. Zijn mentor Hadji Oemar Said Tjokroaminoto introduceerde Soekarno in belangrijke politieke kringen, wat verklaart waarom hij werd uitgekozen om de lead manager van dit goudproject te zijn.

Family. Het jaar daarop werd de Indonesische president Soekarno gekozen als de belangrijkste 'Monetaire Toezichthouder' (trustee) van deze tweede voorraad activa. Een deel daarvan werd in het systeem van de Bank voor Internationale Betalingen (BIB) gestort onder toezicht van de door Soekarno aangestelde trustees. (…) Natuurlijk was en is de Dragon Family de rechtmatige houder van deze reserves.

Witnessed by :

1. Mr. Sri Sultan HB IX (..........)
2. Mr. Soewarno (..........)
3. Mr. Chaerul Fathollah (..........)
4. Mrs. Sarinah (..........)
5. Mr. Hudge Scoot (..........)
6. Mr. Robert Huglis (..........)
7. Mr. Anthony Brian (..........)
8. Mr. Russel TS (..........)
9. Mr. Dehol Alcony (..........)
10. Mr. Hansen Grob (..........)
11. Mr. Brond Ternath (..........)
12. Mr. Martin van Gough (..........)

Copies/Files are for :

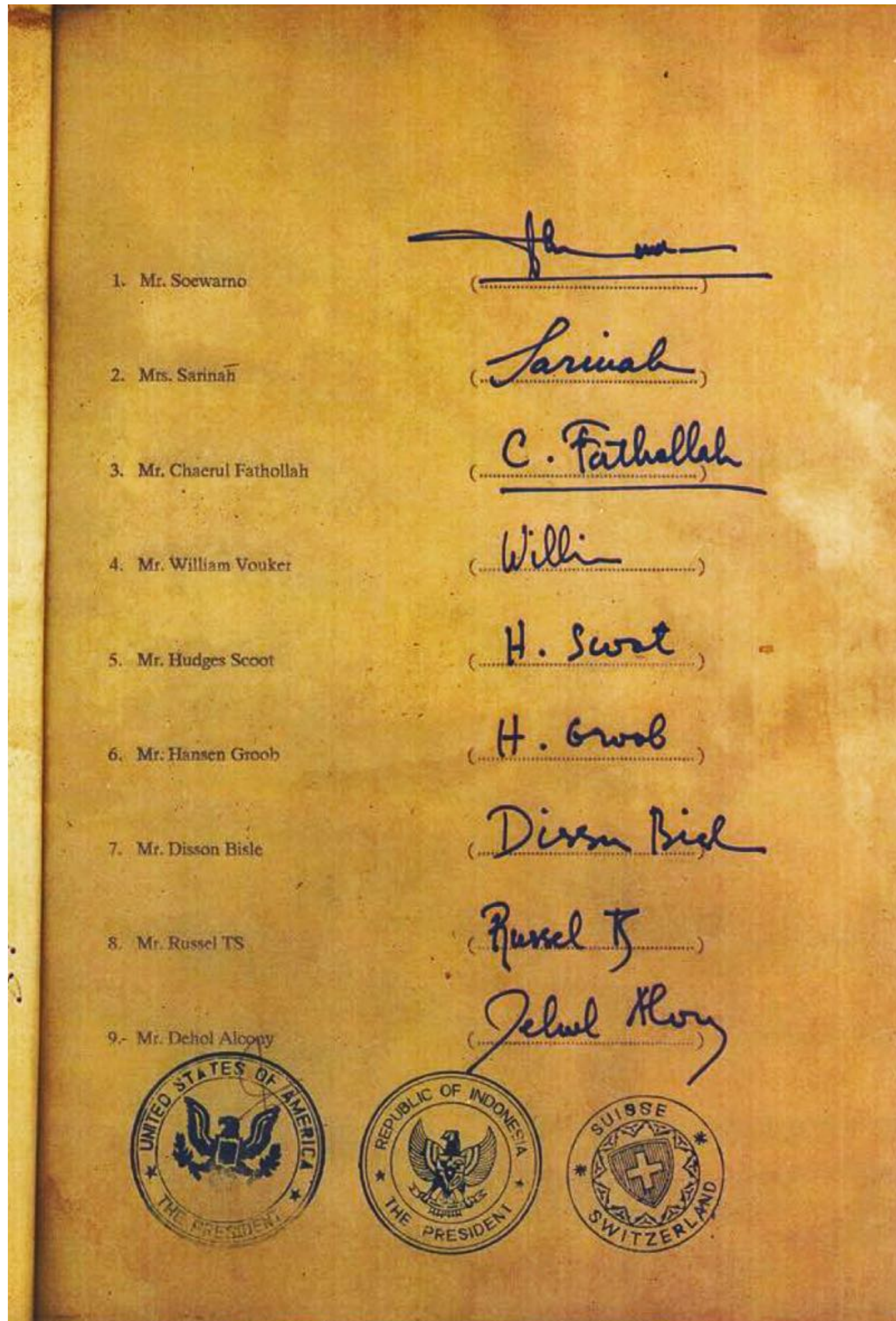
1. Mr. Soekarno, Indonesia
2. Mr. John F. Kennedy, USA
3. Mr. William Vouker, Swiss
4. Mr. Brond Ternath
5. UBS
6. File

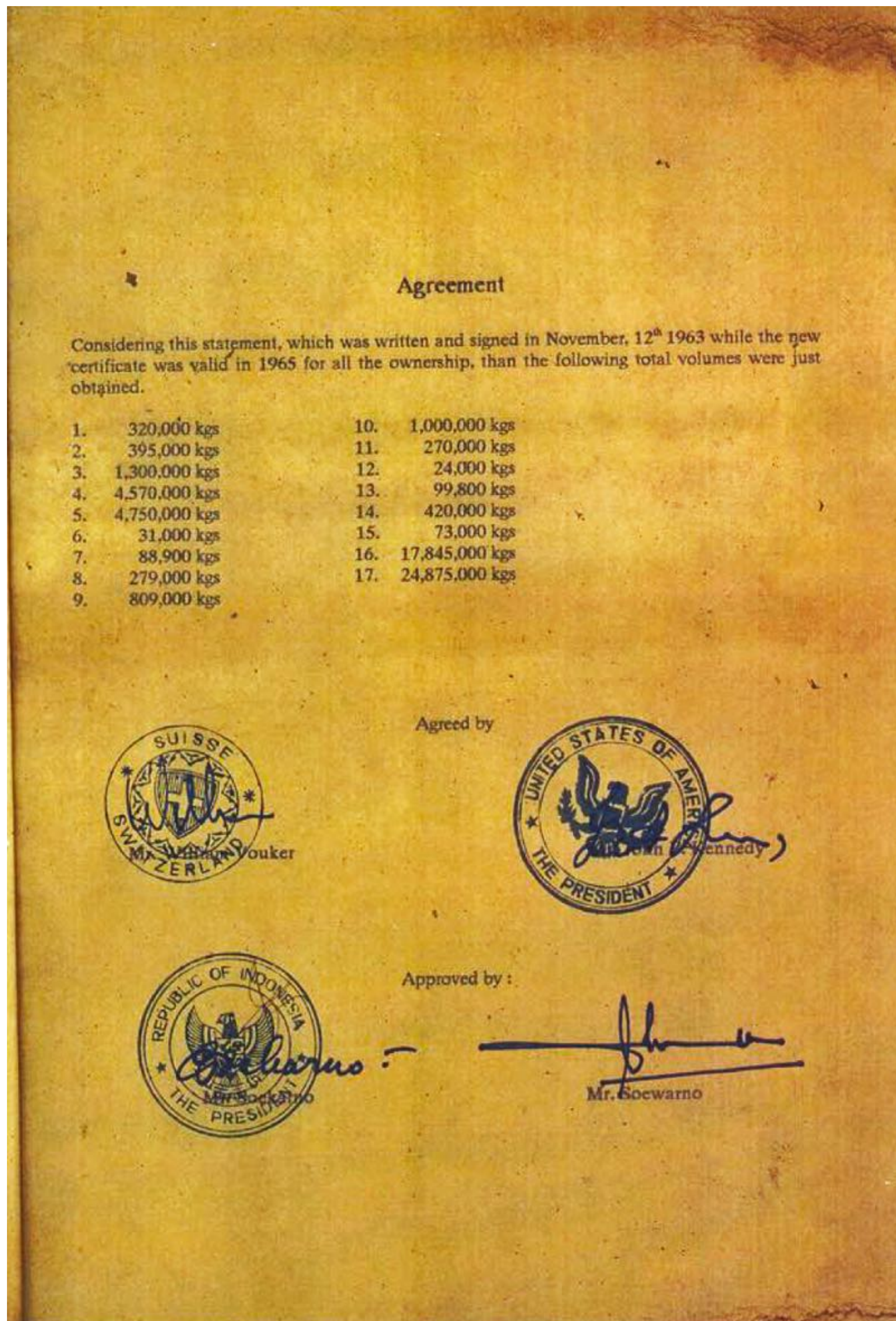

In 1955 werd duidelijk dat het IMF, opgericht in Bretton Woods, zijn beloften niet nakwam en in plaats daarvan alleen de belangen van de Westerse bankiers- en politieke elite diende.[265)] Tegen die tijd begon een groeiende alliantie in te zien dat deze fondsen werden gebruikt om de spanningen in de Koude Oorlog aan te wakkeren, en dat is een der redenen waarom ze besloten zich tegen de louche bank-kabal te verzetten middels de introductie van door goud gedekte fondsen, terwijl de teugels in handen bleven van de Amerikaanse overheid.

1. Mr. Soewarno (.............................)
2. Mrs. Sarinah (Sarinah)
3. Mr. Chaerul Fathollah (C. Fathollah)
4. Mr. William Vouker (Willi.....)
5. Mr. Hudges Scoot (H. Scoot)
6. Mr. Hansen Groob (H. Groob)
7. Mr. Disson Bisle (Disson Bisle)
8. Mr. Russel TS (Russel TS)
9.- Mr. Dehol Alcony (.............................)

Agreement

Considering this statement, which was written and signed in November, 12th 1963 while the new certificate was valid in 1965 for all the ownership, than the following total volumes were just obtained.

1.	320,000 kgs	10.	1,000,000 kgs
2.	395,000 kgs	11.	270,000 kgs
3.	1,300,000 kgs	12.	24,000 kgs
4.	4,570,000 kgs	13.	99,800 kgs
5.	4,750,000 kgs	14.	420,000 kgs
6.	31,000 kgs	15.	73,000 kgs
7.	88,900 kgs	16.	17,845,000 kgs
8.	279,000 kgs	17.	24,875,000 kgs
9.	809,000 kgs		

Agreed by

SUISSE SWITZERLAND

Mr. William Vouker

UNITED STATES OF AMERICA THE PRESIDENT

Mr. John F. Kennedy

Approved by :

REPUBLIC OF INDONESIA THE PRESIDENT

Mr. Soekarno

Mr. Soewarno

In 1963 besloot de alliantie hun plannen te formaliseren in de “Green Hilton Memorial” overeenkomst, die op 12 nov. 1963 in Genève werd ondertekend door President John F. Kennedy, President Soekarno en William Vouker (die Zwitserland vertegenwoordigde). Deze driepartite overeenkomst gaf erkenning van de garantie van baargoud voor totaal 57.150 ton (ter waarde van US$ 64,3 miljard tegen $ 35/oz). Dit was als onderpand bedoeld voor de uitgifte door de Schatkist van US Dollars (in plaats van de Fed). De werking van de Global Collateral Accounts zou via de Union de Banque Suisse onder toezicht van de Zwitserse regering staan. De Global Collateral Accounts waren bestemd voor een

rechtvaardige wereldwijde ontwikkeling door middel van Amerikaans schatkistpapier in de vorm van de nieuwe supernationale / internationale door goud gedekte biljetten, als een eerste stap om de hegemonie van de Federal Reserve in te dammen, vooral met betrekking tot buitenlandse transacties. Slechts tien dagen na de ondertekening werd President John F. Kennedy in Dallas vermoord…[266)] en werd aldus nooit gebruik gemaakt van de bevoegdheid die aan het Amerikaanse ministerie van Financiën was toegekend. »» (tot zover Neil Keenan).

John F. Kennedy (JFK) en Soekarno (12 nov. 1963)

---

265) Tegen het einde van de wereldoorlog verzamelde de Conferentie van Bretton Woods 730 afgevaardigden van 44 geallieerde landen in Bretton Woods, 200 km boven Boston, om te formuleren wat de nieuwe internationale monetaire en financiële orde moest worden. Om crises in de naoorlogse wereld te voorkomen werd het noodzakelijk geacht om een systeem op te zetten dat de internationale economische samenwerking bevorderde. Een belangrijk kenmerk was een flexibel wisselkoersmarktsysteem waarbij wisselkoersen aan goud werden gekoppeld (dat in 1971 volledig werd afgeschaft). Het belangrijkste deel van de Slotakte was de oprichting van het IMF (Internationaal Monetair Fonds), dat als de ultieme mondiale kredietverstrekker moest fungeren aan nationale regeringen, maar in feite diende om deze regeringen onder een juk te plaatsen ten nadele van de landen die daarvan 'profiteerden'.

266) Dit was niet de enige reden voor de moord op JFK. Tijdens de Cubacrisis gehoorzaamde hij niet aan de legerleiding die Cuba meteen wilde bombarderen, wat een wereldoorlog zou hebben ontketend met gevaar voor escalatie in een nucleair conflict. Door zijn acties werd de Derde Wereldoorlog voorkomen. Dit toonde zijn onafhankelijke denken, dat door bepaalde kringen niet op prijs werd gesteld. Kennedy was ook begonnen met het afschaffen van de buitengewone belastingvoordelen van de Texaanse olie-industrie (Dallas ligt in Texas, en vice-president Lyndon B. Johnson kwam uit Texas). Een derde reden was dat Kennedy op 4 juni 1963 Executive Order No. 11110 uitvaardigde, die de schatkist machtigde om dollarbiljetten uit te geven gedekt door het zilver in hun kluizen, vrij van schuld en rente waarbij de seigniorage niet toekwam aan de private US Federal Reserve Bank, maar aan de regering. Vanaf 2009 worden dollarbiljetten tegen drukkosten aan de Fed verkocht, die ze vervolgens distribueert. Jim Marrs zegt in zijn boek Crossfire dat Kennedy probeerde de macht van de Federal Reserve in te dammen, wat volgens hem bij zijn moord een rol zou kunnen hebben gespeeld. Na haar dood heeft Kennedy's vrouw via haar testament tapes vrijgegeven waarin ze verklaarde dat Johnson achter de moord op haar man zat [als een der hoofdrolspelers].

Hier bleef het niet bij. Er was een vervolg op deze mislukte pogingen om via een goudstandaard de wereld aan de wurggreep van het banksysteem te ontrukken. Begin 2024 werd het Global Gold Monetary Fund (GMMF) gelanceerd. Hier is een transcript van het interview van 15 sept. 2023 met lead manager Allain Lenferna de la Motte,[267] gepubliceerd door de Daily Tribune van de Filippijnen, land waar ook onder Soekarno de grootste goudreserves worden aangehouden ter facilitering van het project:

> «« Het fonds, dat 39 stichtende leden heeft, wil alle 249 naties overtuigen om zich aan te sluiten bij dit initiatief dat de intrinsieke waarde van goud wil erkennen als een 'door God gegeven hulpbron'. De la Motte onderstreept de haalbaarheid en waarde van het maximaliseren van goud als alternatief voor fiatvaluta [het huidige systeem]. (Hij zei:) Omdat goud kan worden gebruikt als uitbalanceerder ter correctie van economische onrechtvaardigheden, heeft het fonds de 249 naties van de wereld in 26 groepen ingedeeld om de meest bevoordeelde en benadeelde naties te identificeren in termen van inkomens-ongelijkheid (BBP per inwoner). Het nieuwe systeem van goudeenheden zal landen en hun lokale economieën beschermen tegen financiële schokken ten gevolge van Centrale Bank interventies ter correctie van onevenwichtigheden in liquiditeit en wisselkoersen. De wisselkoersen van het fonds, gebaseerd op de goudeenheden van elk land die in een uitgebreide matrix van wisselkoersen zijn bepaald, zullen voor 50 jaar vastliggen. Dit zorgt voor het soort stabiliteit en voorspelbaarheid op basis waarvan lokale economieën kunnen gedijen. Om decentralisatie te bevorderen zal het fonds publieke en private instellingen een licentie geven om zijn goudeenheden op grote schaal te distribueren, hetzij in de vorm van gedrukt goudgeld, debetkaarten, prepaid kaarten, of in digitale vorm, zoals bijv. e-wallets. Toch zijn de goudeenheden van het fonds niet het zoveelste cryptoschema, maar een wereldwijd platform gebaseerd op een systeem van 'banking as a service', of baaS. »» (https://globalgoldmf.com/)

Ondanks de steun van machtige partijen voor dit ambitieuze project staat succes niet bij voorbaast vast, want de hedendaagse financiële wereld spuugt op elke verandering. Vandaag de dag heeft de heersende klasse bijna onbeperkte financiële middelen ter beschikking dankzij de uitvinding van de computer, wat verklaart waarom de schaduw-regering in 2009 instemde met een totale herziening van het Federal Reserve Bank-systeem. We hebben het over een financiering door middel van 'off ledger finance'– financiering buiten het grootboek om van de US Central Bank – zonder openheid en verantwoording behalve aan zichzelf, gecreëerd door de overgang van het zoge-naamde 'black screen' (zwarte scherm) naar 'white screen'. Het betreft zeer omvang-rijke computergebaseerde transacties die uit het niets worden gecreëerd via tussen-personen die voor dit doel zijn opgezet, zoals in Panama, gewoonlijk onder de naam Avantulo. (Deutsche Bank heeft een samenwerkingsverband met een Duitse Avan-

267) Lenferna de la Motte adviseerde leden van het IJslandse parlement over de opties en strategieën voor de financiële sanering van het land nadat in 2008 het bancaire systeem met wereldwijde repercussies ineen was gestort. Hij analyseerde de schuldencrisis met het oog op de herstructurering en temporisering van de uitstaande schulden, wat zijn 'field of expertise' is. Dankzij die adviezen is de crisis beteugeld en ontstonden de condities voor herstel. Voor-dien, in 2005, ontwikkelde hij creatieve financieringsstrategieën en -methoden voor de facilitering van de wederopbouw van New Orleans na de Katrinaramp en adviseerde hij het kantoor van de Recovery Czar over financieringskwesties waarmee het herstel zou kunnen worden bespoedigd. Lenferna is bedenker van een wereldwijd handelsinformatiesysteem dat gespecialiseerd is in het verzamelen, verwerken en verspreiden van informatie over tot wel 4,2 miljoen maandelijkse importcognossementen bij de Amerikaanse douane, hetwelk werd gedownload in een uitgebreide database van wereldwijde sourcing en handelsinformatie. Patenten op Lenferna's naam: Trust-linked debit card technology (patent 20070118449). Computer system for currency yields arbitrage (patent 20060 155638); a computer system for riskless rate/yield arbitrage (patent 200600 10056).

tulo.) Ter illustratie: de 2010 financiële crisis van Dubai werd afgewend met off ledger finance, een bailout (reddingsoperatie) via de Centrale Bank van de Verenigde Arabische Emiraten (V.A.E.). Het werd gepresenteerd als zijnde uitsluitend afkomstig van de regering van Abu Dhabi en haar Centrale Bank. Wat werkelijk is gebeurd, bleef uit het zicht. In "Dubai Financial Crisis 2010" legt Zubair Hasan van de INCEIF Universiteit in Kuala Lumpur uit: (juli 2010)

> «« De regering van Abu Dhabi en de Centrale Bank van de V.A.E. kwamen op het nippertje met een reddingsbod van 10 miljard dollar [afkomstig van off ledger financiering uit de V.S.] voor het door de staat gerunde Dubai World, dat vast was komen te zitten in een moeras van miljarden dollars schuld. Van het toegekende bedrag was 4,1 miljard dollar bedoeld om de onmiddellijke schuldverplichtingen van Dubai World aan te zuiveren, bestaande uit islamitische sukuk obligaties van Nakheel, de vastgoedontwikkelingstak van het bedrijf. De deadline was 14 dec. 2009. Precies op die dag werd de steun toegezegd! »» (p. 50)

Een financieringsrichtlijn van Avantulo gaat als volgt:

> «« Onze fondsen worden normaal gesproken uitgewisseld tussen centrale banken. Centrale banken verdelen de fondsen onder de commneriële banken die de fondsen samenvoegen tot M0 commercieel cashgeld. Elke financiering of financiële steun die via Avantulo gaat, evenals enige/alle partners, gerelateerde entiteiten, geassocieerde ondernemingen, ondertekenende trustees of vertegenwoordigers, zijn voorafgaand gehouden aan het verkrijgen van een formele schriftelijke toezegging van het project-ontvangende land [zijn regering] en zijn onderhevig aan de goedkeuring van door Avantulo's sponsorende landen [in het bijzonder de V.S.] en de principiële Trustee conform de algemene richtlijnvereisten voor het gebruik van genoemde fondsen. Bevestiging van het voorgestelde gebruik vereist volledige naleving van de anti-trust en anti-witwas regelgeving, sanctielijst regels en dergelijke. Deze fondsen mogen niet worden gebruikt voor militaire ondernemingen en/of uitrusting, politieke onderdrukking en dergelijke. Fondsen kunnen alleen goed en proportioneel worden gebruikt als ze volledig overeenstemmen met de kapitaalmarktratio's en het BBP van het geviseerde doelland. »»

28.121 – De Naakte Kapitalist

Om te weten hoe voorafgaand aan de Trilaterale Commissie, het COMITÉ haar financiële macht heeft weten te consolideren en uit te breiden middels het politieke besluitvormingsproces, wenden we ons tot het momumentale boek van Professor Carroll Quigley, "Tragedy and Hope" (1300 pagina's), waartoe hij gedegen onderzoek heeft gedaan. Hij is een van de erkende grote historici uit de 20e eeuw en hij vond dat het tijd was om de politieke samenzweringsverbanden bloot te leggen omdat hij ervan overtuigd was, zoals telkens in zijn boek tot uiting komt, dat niets de Nieuwe Wereldorde nog kon tegenhouden en dat publicatie van het magnus opus de plannen zelfs niet zou kunnen vertragen. (p. 950) Wegens zijn positie als insider had hij toegang tot alle voor gewone burgers afgesloten archieven. De onderzoeksresultaten heeft hij in 1966 gepubliceerd. De titel, zo legt hij uit, is dat de enige 'hoop' voor de mensheid ligt in de acceptatie van een wereldregering en dat de 'tragedie' de mensen betreft die zich daartegen verzetten omdat *"die een triest einde tegemoet gaan"*. Doorheen het hele boek maakt Quigley de *"stupid radical right"* belachelijk, dat wil zeggen de gewone man die in democratie gelooft. Tragedy and Hope toont ondermeer aan dat het Communisme in het zadel is geholpen door de superrijken in de VS en Engeland. Hij geeft precies aan hoe dat in zijn werk is gegaan. Nu is dit boek een dikke pil, maar gelukkig heeft Cleon Skousen in 1970 daar een sublieme bespreking van gemaakt in een boekje van slechts 144 pagina's – zeer lezenswaardig. Dat heet "The Naked Capitalist" wat ik, toen het op de markt kwam, samen met Tragedy and Hope heb aangeschaft.

Het COMITÉ dankt zijn eenheid in denken en doen aan een onwaarschijnlijke figuur, ene John Ruskin. Quigley stelt (p. 130): *"Het nieuwe imperialisme was na 1870 heel anders van toon dan wat de Little Englanders eerder hadden afgewezen.*[268] *De belangrijkste wijziging was dat men zijn rechtvaardiging zocht op grond van morele verplichting en sociale hervorming en niet, zoals eerder, op grond van missionaire activiteit en materieel gewin. De man die het meest heeft bijgedragen aan deze nieuwe interpretatie was John Ruskin."* Zoon van een rijke wijnhandelaar, werd Ruskin in 1870 tot hoogleraar schone kunsten benoemd in Oxford. *"Hij trof Oxford als een aardbeving, niet zozeer omdat hij over schone kunsten sprak maar over (...) morele waarden."* Zoals Skousen opmerkt: *"Ruskins ideeën werden in de vruchtbare geesten van zijn studenten geplant, die de telgen waren van de rijke aristocratie."* Skousen baseert zich dan op Kenneth Clark (pp. 27-28), die in zijn boek "Ruskin Today" # 1964 schrijft:

«« John Ruskin, vertelt Clark ons, ontleende de meeste van zijn ideeën en inspiratie *"rechtstreeks aan het handboek van alle dictaturen: 'Plato's Republiek'. Hij las Plato bijna elke dag."* (p. 269) Natuurlijk dronken Marx, Engels, Proudhon en Saint-Simon uit diezelfde bron. Daarom is er een opmerkelijke parallel in de geschriften van Ruskin, Marx en andere discipelen van Plato. Plato wilde een heersende klasse met een sterk leger om haar aan de macht te houden en een samenleving die volledig ondergeschikt was gemaakt aan het monolithische gezag van de potentaten. Hij pleitte ook voor een grenzeloos geweld om alle bestaande regeringen en sociale structuren uit te roeien zodat de nieuwe heersers met een 'schone lei' konden beginnen [tegenwoordig de Grote Reset genoemd], waarop ze dan het portret van hun geweldige nieuwe samenleving konden uittekenen.

De hogere dimensies van Plato's 'ideale' samenleving omvatten de afschaffing van huwelijk en gezin zodat alle vrouwen aan alle mannen zouden toebehoren en alle mannen aan alle vrouwen. Kinderen die uit deze overspelige relaties voortkwamen moesten zodra ze niet meer hoefden te worden gezoogd door de overheid worden overgenomen om aldus anoniem door de staat te worden opgevoed. Plato wilde dat vrouwen gelijk aan mannen werden behandeld – om samen met mannen oorlog te voeren en net als mannen arbeid te verrichten. Er moest onder staatstoezicht selectief worden gefokt tussen mannen en vrouwen. Kinderen die als minderwaardig of kreupel werden beschouwd dienden te worden afgemaakt. Er moest een structuur van drie niveaus in de samenleving komen in vaste klassen: de kleine heersende klasse, de militaire klasse en de grote aantallen arbeiders. Plato zei dat de mensen ertoe dienden te worden gebracht om in een door de staat geïndoctrineerde leugen te geloven dat er mensen werden geboren met goud, zilver of koper in hun ziel. De bestuurders zouden bepalen welk metaal zich in de ziel van elke persoon bevond om hem aldus aan de juiste klasse toe te wijzen. Plato gaf toe dat dit een absolute leugen was maar zei dat dit het administratief bestuur zou vergemakkelijken want het zou als een religieus principe worden onderwezen. Plato reserveerde alle zegeningen van het communisme voor zijn heersende elite [de nomenclatura]. In deze opzet meende hij dat privébezit kon worden afgeschaft en de conventionele familie opgaan in het collectief. In deze omstandigheden kon de intellectuele energie zich richten op wat vereist is om de massa's van de lagere klassen tevreden te houden.

Dit alles maakte deel uit van wat John Ruskin *"bijna elke dag"* las. Nu gaan we verder met Dr. Quigleys analyse (p. 130) van wat er gebeurde toen John Ruskin *"Oxford als een aardbeving trof"*.

---

268) In zijn oorspronkelijke betekenis tijdens de late 18e en 19e eeuw was een Little Englander lid van de Liberale Partij die tegen de uitbreiding van het Britse rijk was, en die opvatting heerste ook bij bepaalde traditionele conservatieven die wilden dat Engeland niet verder reikte dan zijn grenzen zoals die toen golden.

> Ruskin sprak tot de Oxfordstudenten die aan de bevoorrechte, heersende klasse toebehoorden. Hij vertelde hen dat zij de bezitters waren van een prachtige traditie van opvoeding, schoonheid, rechtsstaat, vrijheid, fatsoen en zelfdiscipline, maar dat deze traditie niet kon worden gered en het niet verdiende om gered te worden, tenzij het werd uitgebreid tot de lagere klassen in Engeland zelf en tot de niet- Engelse massa's over de hele wereld. Als deze kostbare traditie niet zou worden uitgebreid tot deze twee grote meerderheden zou de minderheid van de Engelsen uit de hogere klasse uiteindelijk door deze meerderheden worden overspoeld en de mooie traditie verloren gaan. Om dit te voorkomen moest deze traditie worden uitgebreid tot de massa's en het imperium. Ruskins boodschap had een sensationele impact. Zijn oratie werd met de hand opgeschreven door een student, Cecil Rhodes, die deze dertig jaar bij zich droeg [tot aan zijn dood op de jonge leeftijd van 48 jaar]. »»

Om de belastingen te kunnen ontduiken, die steeds heftiger werden, parkeerden de superrijken hun vermogens in belastingvrije foundations en trusts, van waaruit de academische wereld werd gesubsidieerd, volgens het gezegde "wiens brood men eet, diens woord men spreekt". De grootste financier in de Verenigde Staten in de eerste helft van de twintigste eeuw was in dit opzicht J.P. Morgan. Thans is het vooral de overheid die de academische wereld subsidieert, die al vele jaren het dictaat volgt van de elites, die zich uit het zicht achter het politieke scherm verbergen.

Onontbeerlijk in de beginnende machtsstructuur waren de nieuwsmedia, met name The New York Times, de Herald Tribune, de Christian Science Monitor, de Washington Post en de Boston Evening Transcript (die in 1941 ophield te bestaan). De ijzeren greep op de nieuwsmedia is sindsdien alleen maar versterkt. We hebben gezien hoe tijdens het presidentschap van Donald Trump (2017-2021) de gehele nationale en internationale nieuwsmedia in gesloten front met modder smeten. Nimmer in de geschiedenis is een leider van een natie op zo'n onterende wijze bejegend. Het Amerikaanse volk moet zich schamen. Maar gelukkig bestaat nu het tegenwicht van de alternatieve media via het internet. Doorheen Tragedy and Hope blijkt hoe in het politieke besluitvormingsproces de nieuwsmedia telkens een cruciale rol speelden, waarbij de superrijken op hun wenken werden bediend.

Quiqley vat het als volgt samen (p. 953): *"Op deze basis (...) ontstond in de twintigste eeuw een machtsstructuur tussen Londen en New York, die diep doordrong in het universitaire leven, de pers en de uitvoering van het buitenlands beleid."* Het State Department (Ministerie van Buitenlandse Zaken in de US) heeft gedurende al die jaren een hoogst bedenkelijke rol gespeeld waarvan Quigley voorbeelden geeft, zoals de affaires van Noord Korea en China, waarvan de communistische overnames eenvoudig hadden kunnen worden voorkomen, maar iedere initiatief daartoe werd op meer dan schandalige wijze tegengewerkt, vooral door het gekonkel van de IPR. De macht en invloed van de CFR bij de confiscatie van het buitenlands beleid van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken na de Eerste Wereldoorlog is onthutsend, zoals Skousen illustreert. Het CFR domineerde de regeringen van Roosevelt, Truman, Eisenhower, Kennedy en Johnson, evenals van Nixon, die president was op het moment dat de Naked Capitalist werd gepubliceerd.

De Deep State was oppermachtig, zelfs toen gevallen van communistische infiltratie niet meer konden worden ontkend. Op 10 juni 1947 schrijft de Secretary of State (minister van buitenlandse zaken) een goed onderbouwde brief: *"Het is duidelijk dat er een doelbewust, berekend programma wordt uitgevoerd, niet alleen om het communistische personeel op hoge plaatsen te beschermen, maar ook om de veiligheid en de afscherming van inlichtingen tot nul te herleiden."* (Skousen p. 80) Omdat in navolging hiervan aan de verschillende pogingen van hogerhand om een onderzoek te starten

geen gevolg werd gegeven, was er eindelijk een senator die in 1950 de koe bij de horens greep. Zijn naam was Joseph McCarthy. Op onheuse wijze viel de hele pers over hem heen waardoor in een opeenvolging van gebeurtenissen zijn onderzoek uiteindelijk spaak liep, ondanks het feit dat op 30 juli 1953 het beroemde Jenner Report het licht zag – toen McCarthy nog volop bezig was. Het rapport werd uitgegeven door het Senate Judiciary Committee, en heette: "Interlocking Subversion in Government Departments" (in elkaar grijpende subversie in overheidsdepartementen), met twaalf schokkende conclusies waarvan ik de eerste vier geef:

> 1. De internationale sovjetorganisatie heeft een succesvolle en belangrijke penetratie van de regering van de Verenigde Staten voortgezet en deze penetratie is nog niet volledig in kaart gebracht.
>
> 2. Deze penetratie heeft zich uitgebreid van de lagere rangen tot aan de beleids- en operationele posities op het hoogste regeringsniveaux.
>
> 3. De agenten van deze penetratie hebben gehandeld in overeenstemming met een duidelijk ontwerp van hun Sovjetoversten.
>
> 4. Leden van deze samenzwering hielpen elkaar in de regering te krijgen, hielpen elkaar om in de regering promotie te maken en beschermden elkaar tegen blootstelling.

28.122 – Social Engineering

Voor het aspect van 'social engineering', dat in de plannen past om van de gehele mensheid een slavenras te creëren ten gerieve van de superrijken, moeten we onze aandacht vestigen op het Tavistock Institute of Human Relations (TIHR), het belangrijkste hersenspoelinstituut ter wereld dat geëvolueerd is tot een thinktank van de overheid, die steeds minder op wetshandhaving uit is maar op gedragswijziging, waarmede het de facto en doelbewust zijn door de wetten omkaderde handlingsbevoegdheid overschreidt.

Tavistock is gevestigd te Londen en werd volgens hun website in 1947 opgericht. Hun wieg, echter, stond in 1913 in Wellington House, ook in Londen. Wellington House begon als een organisatie die een propagandakanaal moest vormen dat het harde publieke verzet moest doorbreken tegen de dreigende oorlog tussen Groot-Brittannië en Duitsland, dat zou uitmonden in de Eerste Wereldoorlog. *"Wellington House had een Amerikaanse afdeling, wiens prominentste leden Walter Lippmann en Edward Bernays waren."* [269)] Het instituut was vrijwel onbekend bij het grote publiek toen Dr. John Coleman met zijn onderzoek begon en men had niet het minste vermoeden dat het gewijd was aan de wetenschap van door de overheid gesanctioneerde *"hersenspoeling der massa's"*, een term van Coleman. Hij merkt op: *"Vanaf een ietwat primitief begin bij Wellington House groeide het tot een organisatie uit die het [sociologische] wel en wee van Duitsland, Groot-Brittannië en meer in het bijzonder de Verenigde Staten zou*

---

269) "The Tavistock Institute of Human Relations shaping the Moral, Spiritual, Cultural, Political and Economic decline of America – on Social Engineering" door Dr. John Coleman # 2005 (p. 25). "Het was niet alleen het Britse volk wiens perceptie van de gebeurtenissen moest worden veranderd, maar ook dat van een weerbarstig Amerikaans volk. Met dit voor ogen hebben Bernays en Lippmann President Wilson ertoe gebracht de Creel Commissie op te richten, die de eerste methodologische technieken creëerde voor de verspreiding van succesvolle propaganda en die de wetenschap van opiniepeilingen vorm gaf voor het creëren van de 'juiste' opinie." (pp. 25-26)

In 2021 kostte de paperback van "The Tavistock Institute" $ 978 op Amazon.com, maar het was gratis te downloaden op cognitieve-liberty.online. Het Duitse "Das Tavistock Institut" kocht ik tezelfdertijd voor minder dan €20 op het internet. Het is duidelijk dat de zittende macht wil voorkomen dat dit boek een bredere bekendheid krijgt.

aansturen, wat tot een zeer geavanceerde machine uitgroeide ter manipulatie en vormgeving van de publieke opinie." [270] Coleman was een Britse inlichtingenofficier die tot zeer geheime documenten toegang had en in die hoedanigheid ook toegang kreeg tot de enorme documentatie van Tavistock. Hersenspoeling is gedefinieerd als het leiden van het denken van een groep mensen (of individuen) zonder dat ze zich ervan bewust zijn dat hun denken wordt gemanipuleerd. In het onzichtbare keurslijf van hun denkvermogen menen ze dat hun overtuigingen en conclusies afkomstig zijn van henzelf. We zouden het een indirecte manier van hypnose kunnen noemen.

De sleutel tot begrip van Fox News en het statistisch peilingsinstrument kunnen we misschien vinden in wat Lippmann over dat soort zaken te zeggen had. In zijn boek "Public Opinion" uit 1922 schetst Lippmann de psychologische oorlogsvoeringsmethodiek van Tavistock. In het inleidende hoofdstuk "De buiten ons staande wereld en de beelden in ons hoofd", benadrukt Lippmann:

> «« Het doel van de bestudering van de publieke opinie door de sociaal analist is de werkelijkheid [te leren kennen] zoals gedefinieerd door de interne perceptie of beelden van die werkelijkheid. De publieke opinie houdt zich bezig met indirecte, onzichtbare en raadselachtige feiten en er is niets voor de hand liggends aan. De situaties waarnaar de publieke opinie verwijst zijn alleen gekend als opinies. (…) De beelden in de hoofden van deze mensen, de beelden die ze van zichzelf en anderen hebben, van hun behoeften, idealen en relaties, die vertegenwoordigen hun publieke opinies. (…) Het beeld [in hun hoofd] is al te vaak misleidend voor hoe men zich in de buitenwereld begeeft [en het zijn deze misvattingen die een handvat bieden om naar believen daarop in te werken]. »»

Dankzij deze evaluatie was het eenvoudig de volgende beslissende stap te zetten, die door Bernays ten uitvoer werd gebracht – waarmee de elites die de samenleving sturen de middelen van massacommunicatie konden bundelen om de 'kuddegeest' te mobiliseren en beïnvloeden. Een jaar na Lippmanns boek publiceerde Bernays "Crystallizing Public Opinion". In 1928 kwam hij met een ander boek dat heel simpel "Propaganda" heette. In het eerste hoofdstuk "Chaos Organiseren" schrijft Bernays:

> «« De bewuste en intelligente manipulatie van de georganiseerde gewoontes en meningen van de massa's is een belangrijk element in de democratische samenleving. Degenen die dit onzichtbare mechanisme van de samenleving manipuleren vormen een onzichtbare regering, de echte heersende macht van ons land. We worden geregeerd, onze geest is gevormd, onze smaak is gevormd, onze ideeën zijn gesuggereerd, en dat grotendeels door mensen waar we nog nooit van hebben gehoord. (…) Onze onzichtbare bestuurders zijn zich in veel gevallen niet bewust van de identiteit van hun compagnons in het binnenkabinet. Welke houding men ook aanneemt ten opzichte van deze factor het blijft een feit dat we in bijna elke handeling van ons dagelijks leven, of het nu op politiek of zakelijk terrein is, in ons sociaal gedrag of ons ethisch denken worden gedomineerd door een relatief klein aantal mensen – een minieme fractie van onze honderdtwintig miljoen – die de mentale processen en sociale patronen van de massa begrijpen. Zij zijn het die aan de draden trekken, die de publieke opinie beheersen, die oude sociale krachten benutten en nieuwe manieren bedenken om de wereld te binden en te leiden. »»

In "Propaganda" bevestigde Bernays zijn lof voor de 'onzichtbare regering' door de volgende fase te benadrukken die propagandatechnieken zouden moeten toepassen:

> «« Omdat de beschaving complexer is geworden en de behoefte aan een onzichtbare regering in toenemende mate is aangetoond, zijn nu de technische middelen

---

270) "The Tavistock Institute of Human Relations", John Coleman # 2005 (p. X).

uitgevonden en ontwikkeld waarmee de opinie kan worden gedisciplineerd. Met de drukpers en de krant, de telefoon, telegraaf, radio en vliegtuigen kunnen ideeën zich snel en zelfs ogenblikkelijk over heel Amerika verspreiden. »»

«« Om zijn punt kracht bij te zetten citeerde Bernays de mentor van de 'manipulatie van de publieke opinie', H. G. Wells. Hij citeerde een New York Times artikel uit 1928 waarin Wells *"moderne communicatiemiddelen voor het binnentreden in een nieuwe wereld van politieke processen"* toejuicht, waarmede ruimte wordt gecrëerd voor *"de documentatie van het gemeenschappelijke ontwerp in de voortdurende strijd tegen perversie en verraad".* Voor Wells ontsloot de komst van massacommunicatie, in de aanloop naar televisie, fantastische nieuwe wegen voor sociale controle die de stoutste dromen van de eerdere massamanipulatie fanaten van de Britse Fabian Society overtrof. »» [271) 272)]

Een ander citaat van Coleman (p.14): *"Het morele, spirituele, raciale, economische en culturele bankroet waarin we ons thans bevinden, is niet een of ander sociaal fenomeen of het resultaat van iets abstracts of sociaals dat zomaar 'gebeurt'. Het is eerder het resultaat van een zorgvuldig gepland Tavistock programma."* John Coleman definieert Tavistocks doelstelling als volgt:

«« De klassieke en westerse beschavingen zijn de twee enige die een moderne renaissance in de wereld kunnen brengen. (…) De onovertroffen schoonheid van hun literatuur, kunst, hun klassiekers, de spirituele en morele vooruitgang van het vrouwelijk geslacht met zeer ruime overeenkomstige bescherming was wat de westerse en klassieke beschavingen onderscheidde van andere. Het was dit bastion dat Oswald Spengler steeds meer onder vuur zag komen te liggen.[273)] Het denken bij Tavistock liep daarmee parallel, maar met een heel ander doel voor ogen. Tavistock zag in deze beschaving een struikelblok voor het inluiden van een Nieuwe Wereldorde, en dat gold ook voor de nadruk die gelegd werd op bescherming en verheffing van het vrouwelijk geslacht tot een positie van hoog aanzien en eer. De hele strekking van Tavistock was daarom om het Westen te 'democratiseren' door een aanval op de vrouw alsmede de raciale, morele, spirituele en religieuze basis van de westerse beschaving. (…) De planners van Tavistock ontdekten dat de manier om het evenwicht van de Westerse beschaving te verstoren eruit bestond om onwelkome veranderingen in het ras af te dwingen door de prestatiegerichte beloning weg te nemen en maatschappelijk succes daarvan los te koppelen, op de manier waarop de oude Romeinse leiders werden verdrongen door hun voormalige slaven en de buitenlanders die ze bij zich hadden laten komen wonen. »» (The Tavistock Institute, p. XII)

De morele degradatie van het Westen is enorm versneld door de Tavistock-beïnvloeders, zoals beschreven door John Coleman in zijn boek over Tavistock in hoofdstuk 3, genaamd "Hoe 'tijden' werden gemaakt om te veranderen":

«« Mensen die even stopten om na te denken zeiden dat ze een hekel hadden aan de manier waarop 'de tijden veranderen', maar wat ze niet wisten en niet konden weten, was dat de tijden veranderden volgens een zorgvuldig opgestelde Tavistock-formule. (…) Homoseksualiteit kwam naast lesbiennisme naar voren om walging op te wekken, en het leek opzettelijk degenen te kwetsen die nog

---

271) Wells was een tijd lang lid van de socialistische Fabian Society, maar brak met hen omdat zijn creatieve politieke denken zich niet liet ringeloren. Hij heeft ze later bekritiseerd, niet omdat zijns inziens hun subversieve idealen verkeerd zouden zijn, maar omdat ze volgens hem een slecht begrip hadden van economische en educatieve hervormingen.

272) The Tavistock Institute, John Coleman (p. 285).

273) Dit wordt uiteengezet in het monumentale boek van Oswald Spengler uit 1922 "Der Untergang des Abendlandes".

> in de oude orde bleven hangen. Een studie van deze aberratie toonde aan dat homoseksualiteit en lesbiennisme hoogtij vierden, niet uit innerlijke of latente verlangens, maar als een middel om het oude establishment te 'shockeren' met zijn rigide codes van goede zeden. Ook muziek moest het bekopen en 'ging de goot in' met allerlei rockmuziek en andere 'decadente' vormen zoals punk.
>
> Tavistock bevond zich nu in de meest cruciale fase van de ontwikkeling van zijn plan dat opriep om het vrouw-zijn te reduceren tot een afnemende standaard van moraliteit zich uitend in vrouwelijk gedrag dat nooit voor mogelijk werd gehouden. Naties verkeerden in een staat van verdoofdheid, 'in shell-schock' door de radicale veranderingen die hen werden opgedrongen en die onmogelijk te stoppen leken, waarin een volledige afwezigheid van vrouwelijke bescheidenheid weerspiegeld werd in aangeleerde gedragsattitudes, waardoor de jaren twintig en dertig eruitzagen als een dames zondagsschoollerarenconventie. De 'seksuele revolutie' die in die tijd de wereld overspoelde, en de geplande degradatie van het vrouw-zijn die daarmee gepaard ging, was niet te stoppen.
>
> Er werden enkele stemmen gehoord, met name van G.K. Chesterton en Oswald Spengler, maar het was onvoldoende om de aanval af te slaan die door het Tavistock Institute was gelanceerd, dat in feite 'de oorlog aan de westerse beschaving had verklaard'. De effecten van 'penetratie op lange termijn en innerlijke directionele conditionering' waren overal waarneembaar. Het morele, spirituele, raciale, economische, culturele en intellectuele bankroet waarin we ons vandaag bevinden, is niet een sociaal fenomeen of het resultaat van iets abstracts of sociologisch dat ons zojuist 'overkomen' is. Het was eerder het resultaat van een zorgvuldig gepland Tavistock-programma.
>
> (…) Nee, deze toestand van desintegratie van onze Amerikaanse republiek, waarin we ons in 2005 bevinden, is niet zomaar geëvolueerd; het is eerder het eindproduct van een zorgvuldig gepland social engineering hersenspoelingsproject van immense proporties. De waarheid wordt weerspiegeld in de doodsstrijd van de Verenigde Staten van Amerika van wat ooit de grootste natie ter wereld was. Het kan niet worden ontkend, de artikelen van fysiologische conditionering die werden geschreven door de sociale wetenschappers van Tavistock hebben zich bewezen. Uw reactie is geprogrammeerd. Anders denken kan niet meer tenzij je je uiterste best doet. »»

De manipulatie van de menigte volgens het Tavistock recept gebruikt de drie-systeem respons, wat Dr. Fred Emery als de senior psychiater van Tavistock indertijd heeft opgezet. Volgens Emery vertoont de menigte de volgende symptomen indien blootgesteld aan een overvloed van gewelddadige veranderingen, stress en turbulentie en dat gedurende langere tijd, wat in Tavistockjargon *"long range penetration"* heet. Als resultaat ontstaat een voorspelbare keten van reacties. Oppervlakkigheid is de eerste reactie hetwelk zich manifesteert wanneer de targetgroep reageert met holle frasen die ze als idealen voorstellen, zoals we hebben kunnen zien bij de sanitaire maatregelen tijdens de COVID-19 gezondheidscrisis: "blijf thuis, draag gezichtsmaskers, ontwijk de medemens". In deze fase wordt de ware aard van de crisis niet onderkend en in kaart gebracht en lopen de crisis en spanning onverminderd door. De crisissituatie houdt aan zolang de ceremoniemeester, in casu de regering, wil dat het aanhoudt. De tweede fase van de crisis, aangezien de crisis voortduurt, is fragmentatie, een toestand waarin paniek toeslaat waarop uiteindelijk de sociale cohesie uiteenvalt. Dat vertaalt zich in kleine groepen die zichzelf trachten te beschermen zonder aansluiting bij anderen, en vaak gebeurt het dat men dan zijn toevlucht neemt tot ongecoördineerd geweld. Deze fase noemde Emery passieve maladaptie, want de menigte weet in het algemeen nog steeds niet wat de echte oorzaak van de crisis is. De derde fase is wanneer de slachtoffers proberen te ontsnappen aan de bron van de veroorzaakte crisis en de daaruit voortvloeiende spanning. In struisvogelreactie sluiten ze hun ogen ervoor en accep-

teren passief alles wat van ze wordt verlangd, zolang het probleem maar wordt ‘opgelost’. Ze maken fantasietrips van introspectie en raken zelfgeobsedeerd. Dit definieerde Emery als de dissociatie van de groep terwijl het individu zich op zelfrealisatie richt. In de drie-systeem respons heeft het irrationele voorrang; en zolang de ware oorzaak van de crisis, die grote angst veroorzaakt, niet goed wordt aangepakt, blijft de publieke opinie kneedbaar en is de targetgroep, die soms uit grote menigten bestaat, manipuleer baar. De gecreëerde angst is in dit systeem onmisbaar; zulks is niet nieuw want tirannen hebben dit altijd al geweten. In dit stadium worden schijnoplossingen door het grote publiek aanvaard zoals aangeboden. En die oplossingen bevorderen het uiteindelijke doel van de tiran, namelijk ‘gehoorzaamheid’. Hij is de baas, wij het vee. Zo gaat dat in het rijk van de Antichrist.

De Antichrist, en die hij voor zich heeft weten te paaien, wil de wereldbevolking, zoals die anno 2022 bestaat, drastisch uitdunnen en wie overblijft tot slaaf te maken. De elite wil met de modernste technieken zelfs ons denken beheersen. Ons denken is waarlijk de laatste veste die ons rest, de donjon. Maar God zal hun plannen kortwieken, want wat nu gebeurt is een rechtstreekse aanval op Hem. Hij zal niet onbegrensd laten begaan, zoals de Profeet Jesaja in het achtste hoofdstuk aankondigt waarbij de tekst op onze huidige tijd slaat. Zo scandeert het driewerf: *“Beraamt een plan doch wordt verbroken, beraamt een plan doch wordt verbroken, beraamt een plan doch wordt verbroken.”* En gaat het verder: *“Smeedt maar plannen! Smeedt maar plannen, want ze zullen verijdeld worden. Sluit maar overeenkomsten er komt toch niets van terecht, want God is de Emmanuel, de God met ons. Een samenzwering, zo mogen we het niet noemen, maar desondanks zal mijn volk het een samenzwering noemen.”* Waarom lijden die plannen schipbreuk? Waarom? Jezus zal het struikelblok zijn. (cf. Jes. 8:14 en Rom. 9:33) Jawel, de dreunend stampende laars van Midjan zal nog veel kwaad aanrichten, maar het land van Zebulon en Naftali – in het hoge noorden – zal gespaard blijven. (Nederland misschien?) Tenslotte breken de stralen door van het Vrederijk, waarvan het volgende hoofdstuk kond doet: *“Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen, want het juk van onze last en de stok op onze schouders en de slavenstaf, God heeft ze alle verbroken. Ja, de Zoon is ons gegeven en de heerschappij is op zijn schouder gelegd en men noemt zijn naam Wonderbare Raadsman, Sterke God, Vader der Eeuwigheid, Vredevorst.”* Jesaja vermaant: *“Tot de wet en tot het getuigenis! Wie niet spreekt naar dit woord, voor hem zal er geen dageraad zijn.”* Daarin ligt de remedie voor het verlichten van de geboorteweeën. Ik eindig met de eerste strofe van de Gijsbrecht van Amstel van Joost van den Vondel, die dit vanuit een diepgelovige overtuiging schreef: *“Het hemelsche gerecht heeft zich ten lange lesten erbarremt over my en mijn benaeuwde vesten en arme burgery, en op mijn volcx gebed en dagelix geschrey de bange stad ontzet.”*

APPENDIX 19

Hoe de Raad erin slaagde de FBI te ondermijnen

John Edgar Hoover kwam op feestjes van Bob Hope, die mij toen ik nog heel jong was op een soort veiling had gekocht. Voor een van die feestjes had hij mij gekleed in een blauwe paillettenjurk. Henry en Bob hadden een lijst samengesteld van andere politici die bij J. Edgar pasten zodat ze zich bij elkaar op hun gemak voelden. J. Edgar Hoover, 'Jerry' voor zijn vrienden, moet gedacht hebben dat Bob veilig was en dat hij daar buiten zijn politieke arena was zodat hij zich kon 'uitleven'. Maar het was een in wezen slim plan van Bob en Henry om hiermee een val voor Hoover op ze zetten. Aan het begin werd ik erbij gehaald om naakt te naakt dansen en zo het feestje aan te zwengelen. Ze verkleedden zich allen in 'kostuums' die voor hun 'feestplezier' waren klaargelegd. Ik presenteerde het op zo'n manier dat ze zich niet ongemakkelijk of geremd voelden. Toen kregen ze drank, cocaïne, wat ze maar wilden. Er waren dingen voor de 'party poppers', voor hen die nog een extra zetje nodig hadden, en ze konden pakken uit schalen vol verschillende recreatieve drugs met labeltjes eraan die uitlegden wat voor soort 'trip' ze zouden maken bij het slikken van een bepaalde pil of poeder – alles werd aangeboden behalve injectables. Deze groep mannen werd heel high en dwaas en ze kleedden zich om in die kostuums. Eenmaal high geworden, bewerkte ik ze om die informatie te krijgen, zoals tevoren door Henry Kissinger was geïnstrueerd. J. Edgar zal niet hebben geweten dat Bob Hope connecties met Kissinger had, meer nog, ze waren erg close. De informatie dus, welke die avond van Hoover en zijn vrienden werd vergaard – niet alleen op grond van de directe antwoorden op mijn vragen, maar ook van wat ik zag van hun houdingen en seksuele voorkeuren, enz. – werden allemaal rechtstreeks in mijn mindfiles geregistreerd [om op commando te kunnen worden vrijgegeven].

Vanaf dat moment had de Raad [werkend onder de paraplu van 400] "Hoover bij de ballen …of was het zijn poesje?" grapten mijn controleurs. Vanaf dat moment stond de FBI onder controle van de Raad, die zeer geheimzinnige groep die zelfs boven Kissinger en de president van de VS stond. Ze kregen Hoover zover dat hij bereid was om enkele blokken te plaatsen en verschillende regels, voorschriften en codes rechtstreeks in het framework van de FBI in te voeren. Dat was het begin van een controlemechanisme zodat, als de volgende FBI-directeur aantrad, de dingen binnen de FBI volgens plan georganiseerd waren en de Raad kon doorgaan met het manipuleren ervan in de richting van hun ultieme Jaar-2000 doelstelling.

Uit: "Thanks for the Memories (The memoirs of Bobe Hope's and Henry Kissinger's mind-controlled slave - used as a presidential sex toy and personal 'mind file' computer)" door Bruce Taylor # 1993 (p. 147)

Opmerking: John Edgar Hoover (1895-1972) was de eerste directeur van het Federal Bureau of Investigation (FBI). In juni 1935 speelde Hoover een belangrijke rol bij de oprichting van de FBI, waar hij 37 jaar lang directeur bleef tot aan zijn dood in mei 1972. Hoover breidde de FBI uit tot een omvangrijke door de overheid gesponsorde misdaadbestrijdingsorganisatie. (Wikipedia)

Opmerking: De individuele elementen van een organisatie omvatten een verscheidenheid aan componenten die men soms blokken noemt, zoals afdelingen met hun specifieke managementhiërarchie.

APPENDIX 20

HET 'BUSINESS PLOT' TER OMVERWERPING VAN DE US-OVERHEID

In 1934 maakte Generaal-Majoor Smedley Butler een complot openbaar om de President van Amerika, Franklin Delano Roosevelt (FDR), met een leger van een half miljoen soldaten af te zetten en te vervangen door een fascistisch regime, zoals in Italië bestond, om daarmee zogezegd *"als daad van patriotisme een communistische opkomst in de Verenigde Staten de kop in te drukken".* Zijn vader Thomas Stalker Butler (1855-1928) was lid van het Congres tot aan zijn dood in 1928. Het jaar daarop werd zijn zoon op de leeftijd van 48 de jongste generaal-majoor in de Amerikaanse geschiedenis. Hij was ook de meest gedecoreerde militair ooit, waaronder tweemaal de Congressional Medal of Honor (in 1914 en 1915), wat de hoogste en meest prestigieuze militaire Amerikaanse onderscheiding is. Butler is het meest bekend om zijn boek uit 1935 "War is a Racket" (Oorlog is zwendelarij), waarin zijn denken over die vuile zaak wordt ontvouwd – simpel gesteld, de Amerikaanse buitenlandse belangen waren de belangen van Big Business en Wall Street.

In juli 1934 werd Butler door twee mensen benaderd die hem 30 miljoen dollar aanboden (700 million dollars vandaag) ter bevoorrading van een half miljoen man alsmede een mediacampagne om een staatgreep te plegen. Butler deed alsof hij hierachter stond om te ontdekken wie de aanstichters waren. Zo vond hij uit wie de samenzweerders waren, en die heeft hij ook ontmoet: de Dupont familie en de leiders van US Steel, Heinz, Standard Oil, General Motors, Chase National Bank, Goodyear en als laatste maar niet de minste Prescott Bush, de grootvader van George W. Bush, die van 2001 tot 2009 president van de Verenigde Staten was. Als hij persoonlijk geld nodig had, kon hij terecht bij John W. Davis, de advocaat van J.P. Morgan & Co, bleek uit het getuigenis van Paul French, en het zou geen enkel probleem zijn om een miljoen dollar op te halen. Nadat Butler was gaan praten, gaf the House of Representatives de reeds bestaande "Special Committee on Un-American Activities" opdracht om de zaak te onderzoeken. Toen het eindrapport van de commissie werd vrijgegeven schreef de Times dat de commissie *"meende te moeten rapporteren dat een onderzoek van twee maanden hen ervan had overtuigd dat het verhaal van Generaal Butler over een fascistische mars naar Washington alarmerend waar was"* en *"...beweerde ook dat er definitief bewijs was gevonden dat de veel in het nieuws gekomen fascistische mars naar Washington (met een half miljoen man), die volgens een getuigenis tijdens een hoorzitting door Generaal-Majoor Smedley Butler zou worden geleid, inderdaad in overweging was genomen."* The Times was de enige krant die een waarheidsgetrouw verslag van het eindrapport gaf. Alle andere kranten in het land gaven een verpletterend oordeel. Ondanks de conclusies van het rapport, die de beschuldigingen van Butler staafden, werd er geen verdere actie ondernomen en bleven de verantwoordelijke mensen van het complot buiten schot. Butler werd als een fantast afgeschilderd. Roosevelt, wiens moeder een telg was van de door opiumhandel puissant rijk geworden Delano familie, bereikte een accoord met de samenzweerders.*) Wat telt is dat hun plannen schipbreuk leden.

Op 28 dec. 1935 legde Butler in de buurt van Philadelphia een gefilmde verklaring af voor Newsreels die thans op youtube staat onder: "Gen. Butler bares plot by fascists":

> «« Ik verscheen voor de congressionele commissie, de hoogste vertegenwoordiging van het Amerikaanse volk, en moest onder dagvaarding vertellen wat ik wist van activiteiten die naar mijn mening zouden kunnen leiden tot een poging om een fascistische dictatuur op te richten. Het plan dat mij werd geschetst, was om een organisatie van veteranen te vormen die als een buffer of samenscholing gebruikt zou kunnen worden, in ieder geval om de regering te intimideren en onze democratische instellingen af te breken. Het resultaat van de hele zaak was dat ik verondersteld werd een organisatie van 500.000 man te leiden die de functies van de regering zou kunnen overnemen. Ik sprak met een onderzoeker van deze commissie, die op zondag 18 november [1934] naar mij toe kwam met een dagvaarding. Hij vertelde mij dat ze bewijs hadden gevonden dat mijn naam in verband bracht met verschillende van dergelijke veteranenorganisaties. Omdat het mij toen serieus leek te worden zag ik het

> als mijn plicht om alles wat ik wist over dergelijke activiteiten aan deze commissie te vertellen. Mijn belangrijkste motivatie bij dit alles is het behoud van onze democratische instellingen: ik wil het stemrecht behouden middels het recht om vrijuit te spreken en het recht om te schrijven. Als we deze basisprincipes handhaven is onze democratie veilig. Geen dictatuur kan bestaan [waar] kiesrecht en vrijheid van meningsuiting en vrije pers [heersen]. »» Bron: Universal Newsreal.**)

De referentie naar het Times artikel komt uit Wikipedia, onder: Business Plot (14 aug. 2022). De conclusie van het eindrapport, reeds aangehaald begint met *"een onderzoek van twee maanden had de commissie ervan overtuigd dat het verhaal van generaal Butler over een fascistische mars naar Washington alarmerend waar was."* Er staat een link naar dit Times artikel. Via de waybackmachine komt het artikel op het scherm, maar de citaten ontbreken. Pogingen om het orginele eindrapport te downloaden leverden niets op omdat de pdfs consequent leeg zijn, ongeacht de website via welke dit werd geprobeerd. Het is met andere woorden nog steeds een 'hot item'.

Journalist John Spivak, die onderzoek deed naar nazisme en antisemitisme, kreeg toestemming om de openbare documenten te onderzoeken en verkreeg (het lijkt zonder dat men dit besefte) de ongekuiste transcripten te midden van stapels andere papieren, die hij afdrukte. Aldus ontdekte Spivak dat veel cruciale informatie ontbrak: *"Het McCormack-Dickstein-comité heeft uitgebreide fragmenten verwijderd met betrekking tot Wall Street financiers, waaronder de Guaranty Trust-directeur Grayson Murphy, J.P. Morgan, de belangen van Du Pont, Remington Arms en anderen, die naar verluidt betrokken waren bij de poging tot samenzwering. Zelfs vandaag, in 1975, kan geen volledig transcript van de hoorzittingen worden getraceerd."* Dit staat in "Maverick Marine: General Smedley D. Butler and the Contradictions of American Military History" (Een eigenzinnige marinier: Generaal Smedley D. Butler en de tegenstrijdigheden van de Amerikaanse militaire geschiedenis) van Hans Schmidt # 1998. Zie tevens Wikisource: "McCormack–Dickstein Committee", waarin veel citaten voorkomen die uit de officiële verslaggeving zijn verwijderd.

Zonder de achtergronden te kennen van de ontstaansgeschiedenis van de Deep State komen de bekentenissen van Generaal-Majoor Butler als onzinning en totaal ongeloofwaardig over. Helaas, alles wijst erop dat het "Business Plot", zoals dit is gaan heten, au sérieux dient te worden genomen en dat Butler een der groten van de Amerikaanse geschiedenis is, die het aandurfde om tegen de stroom in te zwemmen.

------

*) De vraag is wat voor pact de samenzweerders met Roosevelt hebben gesloten. Het is opmerkelijk dat de minister van Financiën, Henry Morgenthau, benoemd in januari 1934, zo'n buitensporige invloed had op Roosevelts buitenlands beleid, waarbij hij de bevoegdheden van de minister van Financiën, de minister van Oorlog en de minister van Buitenlandse Zaken verre overschreed. De belangrijkste adviseur van Morgenthau was vanaf dec. 1941 Harry Dexter White, die zonder veroordeling als een Sovjet-spion werd onthuld. Volgens het IMF (sept.'98,V.35:3): "...was hij zonder twijfel een der twee grote intellectuele oprichters van het IMF en de Wereldbank. Als hoofdeconoom van het Ministerie van Financiën heeft hij de Amerikaanse blauwdruk voor het IMF opgesteld die met het plan concurreerde dat John Maynard Keynes had opgesteld voor het Britse Ministerie van Financiën." Zou het te vergezocht zijn om te veronderstellen dat het pact was dat President Roosevelt blindelings de instructies van Morgenthau moest opvolgen? Zie het rapport van 1650 pagina's van het "Subcommittee to investigate the administration of the Internal Security Act and other Internal Security laws" (20 nov. 1957), waarvan een samenvatting van Professor Anthony Kubek bij het bovengenoemde rapport werd gevoegd.

**) In het pre-tv-tijdperk zagen mensen het nieuws in hun buurtbioscoop; bioscoopjournaals werden vóór elke speelfilm vertoond in speciale bioscooptheaters in grote steden. Universal Newsreel, geproduceerd van 1929 tot 1967, werd tweemaal per week uitgebracht. Elke editie bevatte zes of zeven korte verslagen, meestal één tot twee minuten lang, over wereldgebeurtenissen, politiek, sport, mode en alles wat het filmpubliek verder zou kunnen vermaken. Deze journaals bieden een fascinerende en unieke kijk op een tijdperk waarin films onze cultuur bepaalden en een primaire bron van visuele nieuwsverslaggeving vormden. De filmfragmenten werden ongeveer drie weken nadat ze waren opgenomen in de bioscopen vertoond.

APPENDIX 21

Wereldcontrole via Persoonsnummers en de Smartcard

Publicatiejaar 2012

In Nederland ging in november 2008 een mailing naar alle huishoudens waarin het alomvattend EPD of Electronisch Patiënten Dossier werd aangekondigd. De verantwoordelijke minister Ab Klink had deze stap genomen zonder het parlement hiervan eerst op de hoogte te stellen. Een bedenkelijke zaak. In 2010 en 2011 is het EDP onder druk van de publieke opinie door de Eerste Kamer getorpedeerd geworden. Wat sterk gelijkt op het EPD is de zogenaamde Universele Biometrische Identificatie (UBID). Het EPD bezit nu juist de gegevens die zouden kunnen worden opgeslagen in de smartcard (de slimme creditcard) als onderdeel van iemands onuitwisbare identiteit. Het hoeft weinig betoog dat dit tot een verschrikkelijke inbreuk op iemands privacy kan leiden. Reeds het feit dat dit soort systemen bestaat, maakt het waarschijnlijk dat het op zekere dag ook zal worden toegepast. Het op de loer liggend gevaar is niet misbruik door het medisch personeel maar door de bevoegde instantie, de overheid zelf, die op die wijze naar willekeur haar macht kan uitoefenen. Dit is dus een zeer verontrustend potentieel!

De in Londen gevestigde Mondex International werd in 1995 door zeventien ondernemingen opgericht, en het ziet ernaar uit dat deze onderneming het smartcard systeem zal leveren. Het heeft de techniek reeds over tientallen landen uitbesteed. Het systeem werd in 1993 door de Londense bankiers Tim Jones en Graham Higgins bedacht. Men verwacht dat de Europese Unie het Mondex systeem zal uitkiezen als deel van het SEPA (Single European Payments Area – de eengemaakte Europese betaalruimte). Andere systemen hebben snel het veld moeten ruimen voor Mondex vooral nadat MasterCard in 1996 een 51% aandeel in de onderneming kocht. *“Dit is het laatste stadium om een wereldrealiteit te worden”,* zei Robin O’Kelly toen, een deskundige op dit gebied. *“Met steun van MasterCard kan niets Mondex nog tegenhouden om de wereldstandaard te worden.”*

Ten slotte zal het idee van het dragen van een creditcard verouderen als mensen de veiligheidsrisico’s beseffen, omdat zoiets kan beschadigen of kwijtraken (door de biometrische identificatie is misbruik van de kaarten zelf uitgesloten). De uiteindelijke oplossing zal een microchip zijn, de VeriChip, die eenvoudig in het menselijk lichaam kan worden geplaatst, zoals te doen gebruikelijk bij identificatiesystemen voor dieren waar Applied Digital Solutions (ADS) zich mee bezighoudt, een Amerikaanse bedrijf. Dit soort apparaten hebben een transponder, wat een instrument is dat een antwoordsignaal genereert nadat het eerst op radiografische wijze is ondervraagd. Een nóg geavanceerder systeem, dat door hetzelfde bedrijf op de markt wordt gebracht, verenigt GPS, op afstand bediening en registratie van lichaamsfuncties. Dat heet Digital Angel (digitale engel). In de Verenigde Staten is men in 2002 begonnen om bij mensen met aandoeningen zoals Alzheimer en op vrijwillige basis de VeriChip te implanteren. Digital Angel is vooralsnog voorbehouden aan vee omdat daartoe voor mensen de wettelijke basis ontbreekt. De basis van vrijwilligheid zal waarschijnlijk onaangetast blijven. Maar wat kan iemand doen als uit-

eindelijk alle transacties uitsluitend kunnen plaatsvinden via de geïnplanteerde chip? In de Eurolanden werden de bedragen, waarmee contant mag worden afgerekend, trapsgewijze verlaagd. In België werd dat bedrag eind 2011 naar € 3.000 verlaagd en in Italië naar € 1.000. Ten slotte zal iedere contante commerciële transactie strafbaar worden gesteld.

De naam Mondex kan als een samenstelling worden gezien van de woorden monetair en dexter (de rechterhand). De ideale plaatsen om de VeriChip te dragen zijn de rechterhand en het voorhoofd. Dit doet aan Openbaring 13:16-17 denken: *"En (het Beest dat als de draak spreekt) maakt dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geeft aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; en dat niemand mag kopen of verkopen dan die dat merkteken heeft of de naam van het Beest, of het getal van zijn naam."* Maar dat heeft verregaande consequenties, want Openbaring 14:9-11 houdt ons voor: *"Zo iemand het Beest aanbidt en zijn beeld, het merkteken aanneemt op voorhoofd of hand, dan zal hij van de wijn van Gods toorn drinken, onvermengd bereid in de beker van zijn gramschap. Hij zal gepijnigd worden door vuur en zwavel. (...) De rook hunner foltering stijgt op in de eeuwen der eeuwen. Zij, die het Beest en zijn beeld aanbaden en al wie het merkteken droeg van zijn naam hebben geen rust, dag noch nacht."*

Mondex zegt dat het niets van doen heeft met implanteerbare microchips, maar Motorola, die de smartcardtechnologie voor Mondex heeft ontwikkeld, heeft met implanteerbare voorwerpen geëxperimenteerd en met biochips, en het is daarom niet onwaarschijnlijk dat een dergelijke methode op een gegeven moment met Mondex zal worden gecombineerd ...wanneer en indien 'de noodzaak' zich daartoe voordoet.

Het Griekse 'rechts' is dexios, van decomai afgeleid: 'ontvangen, aanvaarden, (graag) nemen, een uitoefening van individuele macht om iets al of niet te ontvangen/aanvaarden'. Het Grieks voor merkteken, dat in Openbaring voorkomt, is charagma en betekent: 'een kras, ets, tatoeage of stempel (als teken van onderdanigheid)'. In de oudheid kregen slaven, die naar de markt gingen een tablet mee om hun eigenaar aan te duiden, hun kwalificaties alsook hun afkomst. Zulke kleitabletten werden met het zegel van de eigenaar gebakken en beschermden de slaaf op zijn tocht door de stad terwijl hij iets voor zijn meester deed. Zo'n tablet was inderdaad kenteken van onderworpenheid. De verzen uit het boek Openbaring kunnen niet mis worden verstaan. Het dragen van een merkteken als de VeriChip is fout, goed fout.

Dr Carl Sanders (1935-2016) was een elektronisch ingenieur, uitvinder, auteur en adviseur voor verschillende overheidsorganisaties alsook voor IBM, General Electric, Honeywell en Teledyne. Tweeëndertig jaar van zijn leven bracht hij door in ontwerptechniek en elektronica – het ontwerpen van microchips op het gebied van Bio-Med. Hij werd de senior ingenieur die leiding gaf aan ongeveer honderd man van Motorola, General Electric en het Boston Medical Center. Het begon met een onderzoek om een oplossing te vinden voor iemand met een dwarslaesie. Later werd het een project voor een implanteerbare microchip. Aangezien de computers die in de zestiger jaren werden gebruikt 18 bits waren, is het algoritme van alle microchips geschreven in 18 bits, of driemaal 6, geschreven als 666. Het project

begon op elektronische acupunctuur te lijken omdat ze uiteindelijk een microchip in een lichaam plaatsten om een signaal af te geven dat bepaalde delen in het lichaam beïnvloedde. De chips zouden zelfs gebruikt kunnen worden om een gedragsverandering teweeg te brengen. Een van de projecten heette het Phoenix Project en had te maken met Vietnam veteranen. Die kregen een zogenaamde Rambo Chip. Deze chip moest een extra adrenaline stoot veroorzaken.

De microchip bevat 250.000 componenten waaronder een kleine lithiumbatterij, alles ingebed in een glazen buis ter grootte van een kwart rijstkorrel. Dr Sanders had met een arts van het Boston Medical Center gesproken over wat die concentratie lithium in het lichaam zou doen indien de buis kapot ging. Hij zei dat het een steenpuist of ernstige pijn zou veroorzaken. Dit past bij wat het Boek Openbaring aankondigt dat *"kwade en boosaardige zweren uitbraken bij de mensen die het merkteken van het Beest droegen en zijn beeld aanbaden."* (Op. 16:2)

De vraag stelt zich: Hoe kan dat glazen buisje gaan barsten? Welnu, als een lithiumbatterij te veel wordt opgeladen, begint deze na verloop van tijd te zwellen en dat gaat met veel kracht. De batterij in deze microchip wordt opgeladen dankzij schommelingen in de lichaamstemperatuur, waarvan het onderzoeksteam van Dr Sanders ontdekte dat deze het meest uitgesproken is in het voorhoofd en in de rechterhand, en daarom wordt de chip daar geïmplanteerd. Een moeder legt haar hand op het voorhoofd van haar kind omdat dat de juiste plaats is om te weten of het kind koorts heeft. Het is bekend dat er plannen bestaan om iedereen op aarde te vaccineren, niet één keer maar zeven keer. Deze vaccins maken dat mensen zich ziek voelen (of erger nog) en dat betekent koorts. Indien de koorts een aantal keren komt en gaat, dan kan de batterij door te veel opladen gaan zwellen. Dit is speculatie, noem het een hypothese, maar het zou waar kunnen zijn.

Deze vaccinaties worden gegeven in een schema om de mensen ook genetisch te veranderen via zogenaamde genoom editing. Genoom editing is een manier om wijzigingen aan te brengen in specifieke delen van een genoom. Wetenschappers zijn sinds de jaren zeventig in staat DNA te veranderen, maar de afgelopen jaren hebben ze snellere, goedkopere en nauwkeurigere methoden ontwikkeld om genen in levende organismen, waaronder mensen, toe te voegen, te verwijderen of te veranderen, met als uiteindelijk doel het creëren van het 'Internet van Mensen' dat objecten en apparaten verbindt met mensen die in een tweerichtingsverkeer deel gaan uitmaken van een digitale infrastructuur: iemand levert input voor de mastercomputer en de mastercomputer stuurt input terug om de receptor naar wens te sturen, die ooit een door God gecreëerd schepsel was. De immense inzameling en ultrasnelle verwerking van gegevens zal de kern vormen van het systeem met de capaciteit om de aldus gecreëerde humanoïden te gebruiken als onderworpen 'dingen'. Ze zien eruit als mensen en lijken te redeneren als mensen, maar hun vrije wil en hun medelevende gevoelens voor hun medemensen zullen geamputeerd zijn. Dat creatuur zal zo radicaal veranderd zijn dat het reddeloos verloren is voor Jezus die 'mens' voor ons mensen is geworden. Wanneer, in het hercreatieproces, dat onomkeerbare punt is overschreden valt moeilijk te zeggen. Zeker is wel dat dit punt bereikt wordt zodra de amygdala, die al onze emoties verwerkt, vernietigd is. Zo iemand voelt geen emoties meer, noch woede, angst en genegenheid. De lezer aarzelt misschien te accepteren dat er plannen bestaan om een ras van slaven-

arbeiders te creëren bestaande uit mensachtigen. Toch komt dat volledig overeen met wat Zbigniew Brzezinski in 1980 schreef:

> «« Het vermogen om sociale en politieke controle over het individu uit te oefenen, zal enorm toenemen. Binnenkort is het mogelijk om vrijwel continue zeggenschap over iedere burger te hebben en actuele dossiers bij te houden, waarin naast de meer gebruikelijke gegevens ook de meest persoonlijke gegevens over gezondheid en persoonlijk gedrag van iedere burger staan. Deze bestanden zullen onmiddellijk door de autoriteiten kunnen worden opgehaald. De macht zal in handen komen van degenen die deze informatie beheren. (...) Dit zal de komende decennia tendensen aanmoedigen naar een technotronisch tijdperk toe met een dictatuur die nog minder ruimte laat voor het politieke besluitvormingsproces zoals we dat thans kennen [dus einde democratie]. Ten slotte, als we het eind van deze eeuw in ogenschouw nemen, bezitten we de mogelijkheid van biochemische gedachtesturing en genetisch sleutelen aan de mens, wat tot wezens leidt die als mensen functioneren en ook zo denken, hetgeen tot enkele lastige vragen aanleiding kan geven [– uit alle geschriften van Brzezinski blijkt dat hijzelf er geen moeite mee had dit soort 'gesleutel' te verwelkomen]. »» [274)]

Brzezinski (1928-2017) schreef dit in zijn hoedanigheid van nationale veiligheidsadviseur van President Carter en als een vooraanstaand lid van de Club van Rome en ook als lid van de Council of Foreign Relations (CFR). Met: *"Dit zal de komende decennia tendensen aanmoedigen naar een technotronisch tijdperk, een dictatuur",* wordt aangeduid: "dit zal in de komende decennia worden gefaciliteerd door op wereldschaal gebruik te maken van de technologische mogelijkheden die in het verschiet liggen, hetwelk een dictatorschap in het leven roept etc."

Tijdens de ontwikkeling van de VeriChip heeft D. Carl Sanders het project op een gegeven moment verlaten, maar hij bleef betrokken als consultant. Hij trad in veel bijeenkomsten op als getuige-deskundige met advies over het gebruik van de microchip. Op een van die bijeenkomsten kwam ter sprake: "Hoe kun je een bevolking controleren als er geen identificatie is?" Mensen zoals Henry Kissinger, een der Kennedies, en CIA-agenten, namen deel aan deze bijeenkomsten. Naarmate de ontwikkeling van deze microchip vorderde en de identificatiechip het belangrijkste onderwerp werd, passeerden een aantal discussiepunten. Er werd besloten om een naam en een afbeelding (foto van het gezicht) op te slaan, burgerservicenummer met zijn internationale cijfers, een vingerafdruk identificatie, lichamelijke beschrijving, familiegeschiedenis, adres, beroep, inkomstenbelastinggegevens en strafblad. Dr Sanders heeft zeventien 'One World' bijeenkomsten bijgewoond waar dit werd besproken, vergaderingen in Brussel en Luxemburg, waar ook de financiële repercussies werden besproken.

De vereiste wetgeving werd al vroeg voorbereid. De president van de Verenigde Staten van Amerika heeft, onder de "Emigration Control Act of 1986" (sectie 100), de bevoegdheid om te bepalen welk type identificatie is vereist – of het nu gaat om een onzichtbare tatoeage of een onderhuidse elektronisch medim. Dit is geen fantasie, jongens, maar harde realiteit.

274) "The Story of the Committee of 300", John Coleman # 1992 (p. 28). Ik heb de originele bron niet kunnen achterhalen, maar wat belangrijk is, is dat dit boek al in 1992 werd gepubliceerd, dus 28 jaar voordat het COVID-19-circus aan zijn tournee begon.

APPENDIX 22

Een essay over volksbegeestering

Volgens Freud *"is de massa onderhevig aan een inderdaad magische macht van het woord dat in de massaziel de hevigste stormen kan opwekken".*[275)] Deze overweldigende macht die recht door ons heen denkt, de denkmachine, is een feit. Het mediatieke woord bezit een spectrum van goddelijke weerklank, welke kan scheppen …en vernietigen! Taalbegoocheling verheft de geest van extase en massabedrog. Het woord dat in de massageest doorsijpelt beschikt over een bindende kracht waardoor de massa als een geheel reageert alsof het een lichaam heeft. Een heerschappij van insinuatie en leugen met een enorme beweeglijkheid en daarom enorme capaciteit om weergalmende plannen uit te denken die in veel geesten tegelijk en spontaan opwellen als ware het een samenzwering, maar dan toch wel een samenzwering die zich aan een zichtbare organisatie onttrekt. Deze leugenachtigheid, want dat is het maar al te vaak, is in staat om uit zeer verrassende en sterk uiteenlopende invalshoeken personen en volken aan te vallen alsof het een draaiboek volgt, maar dan eentje zonder dat de deelnemers zich dat bewust zijn. Wie zich op samenzweringen toespitst is te snel geneigd hun graad van organisatie en vernuft te overschatten. Ten onrechte veronderstelt men dat de 'grote' samenzwering zal worden verbroken als ze in het daglicht wordt gesteld, alsof het een excentrische beweging geldt die geen gewone burger wil. Oppervlakkig gezien heeft men gelijk. Echter, de inherente beweeglijkheid van wereldse zaken onttrekt zich aan het gewone oog zodat men zich kan afvragen of de samenzwering wel echt bestaat. Elk aspect is duistere beweging en verandering – binnen, buiten, overal, met een schijnbaar onontwijkbare uitkomst. En dit nu is wat we volksbegeestering noemen. Of noem het hypnose of bezetenheid, of zelfs krankzinnigheid, en waarom niet massahysterie.

Met massahysterie stevent de kwade inspiratiegeest af op het Armageddon (Op. 16:13-16), wat de laatste en beslissende strijd zal zijn tussen de machten van het kwaad en God. In het Hebreeuws betekent Armageddon 'berg van verzameling' wat op een verzameling van macht duidt. Het Armageddon betreft de grootste concentratie ooit, aan beide kanten, en daarom is de strijd beslissend en finaal. In extreme gevallen, zoals bij oorlogswaanzin en plotselinge wijzigingen van de massapsychologische stemming, slaagt de lineaire geschiedkundige benadering, gebaseerd op de veronderstelling van een ordelijke opeenvolging der gebeurtenissen, er niet in om tot aanvaardbare verklaringen te komen. We betreden hier het terrein van methahistorie, waarover Arnold Toynbee het volgende zegt in zijn discussie over het wezen van het historische denken: *"Metahistorie komt overeen met metafysica en theologie. De metahistoricus probeert zijn studie van de realiteit in een of andere hogere werkelijkheidsdimensie te passen welke boven de menselijke gebeurtenissen uitstijgt zoals die zich fenomenologisch aan hem presenteren."* In deze welhaast mythologische strijd, het Armageddon, die zich niet in de verhalen afspeelt maar hier op aarde, zal het tot een massale afwijzing komen van de demonen, die kwelgeesten die de bron van ons denken vergiftigen en oorzaak zijn van zoveel maatschappelijke kwalen. Daarvan moet en zal de wereld bevrijd worden opdat Gods gerechtigheid stralen moge. Het zal de schaal met gebeden zijn, die vol is, die dit bewerkt. Het is vooral door de psyche der massa's dat de Luciferiaanse antimacht zich manifesteert waarbij het een 'incarnatie' in de massa's verkrijgt. Zoals Christus zijn lichaam van getrouwen heeft, heeft de antimacht ook zijn lichaam, een wansmakelijk opgezwollen lichaam van ongekende proporties. Deze gedijt op de vernietiging en verorbering van individuele persoonlijkheden die hun door God gegeven vrije wil hebben laten inpalmen.

---

275) "Massenpsychologie und Ich-Analyse" - Het ik en de psychologie der massa - door Sigmund Freud, uit de Nederlandsse vertaling van Dr N. van Suchtelen (p.18).

In de huidige staat van de wereldziel kunnen de mensenmassa's met geen mogelijkheid tot de eeuwige Messias behoren. Zij hebben nooit bij Hem gehoord. De geschiedenissen van oorlog en door de overheid gesanctioneerde misdaden zijn daar getuige van. Waartoe de groepsmens al niet in staat is! Met Gods genade zijn enkelen bereid en in staat om de zwaartekracht te overwinnen die ter Helle trekt. De wolk van de getuigen die zich berouwvol voor Christus' opstandingskracht hebben open gesteld, en uit die enkelen bestaat, is een middel om het collectieve te benaderen, dat op één zegevierend moment de metanoia zal kennen. Metanoia staat voor de innerlijke mens die van de neiging ten kwade is verlost; dan zal de erfzonde hebben afgedaan. Versta mij goed. De metanoia gebeurt niet zomaar op klaarheldere dag in maart, maar na een reeks gebeurtenissen. We spreken hier over de zogenaamde Jonadienst. Jona riep Ninivé tot bekering op, maar voordat zijn boodschap effectief werd overgebracht moest hij eerst in de ingewanden van het zeemonster neerdalen. Dit betreft een dieptepsychologisch onderwerp en niet slechts een preken van het woord via de moderne media.

Het is pijnlijk te moeten vaststellen hoe ook welmenende Christenen terugvallen. Na hun eerste liefde verwatert alles – bij velen. Het lijkt alsof niemand tegen zijn diepste zelf is opgewassen. In ons huidig tijdsbestek is het onmogelijk zich daar geheel van te ontdoen. Zelfs met overvloedige genade blijft de dichotomie bestaan. Deswege blijft de verleiding bestaan en wat voor verleiding! In de doop mag de neiging ten kwade (in het Hebreeuws de yetzer hara) vergeven zijn, maar zij is nog niet overwonnen en neergedrukt. Er bestaat een te groot braakliggend terrein om ongeschonden overheen te trekken. De toren van Babel moet ter verantwoording worden geroepen, beeld van de zich god denkende mens. De mensheid kan in zijn groepsdenken alleen maar denken zoals die ene macht begeert. Wij moeten een tijdelijke halt toeroepen aan moralisaties. Onze vrijheid wordt niet gediend door een pakket luidruchtige slogans. Waarlijk, onze hulp kan alleen worden verwacht van de Zoon aan de rechterhand van de Vader. Ja, God zal in een andere uitstorting voorzien dan die der massabegeestering, die van de Heilige Geest, wat niets anders is dan de opstandingskracht gepaard gaande met *"tongen en talen",* zoals de Bijbel zegt, met het uiten van woorden van genade tegenover het brabbelen van de onmenselijkheid.

We hebben het hier over een vorm van bezetenheid. Wat zegt de wetenschap over hypnotische bezetenheid? Gerard Feller zegt over de hypnose van het individu: [276)]

> «« Gedurende de hypnose is het vermogen van de persoon om kritisch na te denken zodanig gereduceerd dat er een 'trance-logica' ontstaat, die onvoorwaardelijk alles accepteert wat onder normale omstandigheden als irrationeel, onlogisch en tegenstrijdig zou worden bestempeld. (…) Hypnose overbrugt de wil doordat het de persoonlijke verantwoordelijkheid buiten de subjectieve, rationele en kritische keuze plaatst. Omdat de normale evaluerende bekwaamheden worden onderdrukt, de beïnvloedbaarheid wordt opgevoerd, en het rationeel denken gereduceerd, wordt de wil serieus belemmerd en kan die tenslotte worden geschonden. Mensen kunnen door middel van hypnose aan een persoon worden gebonden of onder een bepaalde macht komen te staan. (…) Dat terwijl 1 Korinthiërs 6:12 leert: *"Ik zal mij door niets laten knechten."* »»

Met het voorgaande wordt wel aangegeven wat de effecten van hypnose zijn, maar onduidelijk blijft hoe dat mogelijk is; hoe dat precies in zijn werk gaat. En dan trek ik een lijn naar massahypnose of zinsbegoocheling. Alhoewel moeilijk te bewijzen, spelen mijns inziens dezelfde mechanismen een rol bij de hypnotische toestand van één enkel individu alsook de groepsgeest van hen die in een min of meer hechte gemeenschap verbonden zijn. Het cement van zo'n gemeenschap is de cultuur die wordt gevormd

276) "Tussen Waan en Werkelijkheid" – Praktijk Hulpverlening Heel De Mens" van Gerard Feller - Oudewater, Nederland # 2011 (p. 13).

door de gemeenschappelijkheid van denken en voelen, een natuurlijke tendens die in hun genetische code lijkt te zijn ingebakken.

Wat al die aparte individuen betreft die in een gemeenschap functioneren, die met recht een gemeenschap kan worden genoemd, kunnen we een parallel trekken met al die aparte cellen in een menselijk lichaam en dat zijn er vele miljarden. Zoals met topsport naar voren komt werken de lichaamscellen op een prachtig gecoördineerde wijze met elkaar samen. Het klassieke beeld dat de hersens signalen uitzenden die dat samenspel besturen is ontoereikend, want het beantwoordt niet de vraag hoe de wil zich in een actie vertaalt en hoe dat harmonische onbewuste samenspel tot in detail georkestreerd wordt. Vanzelfsprekend is training uitermate belangrijk. Ten aanzien van de coördinatie van de bewegingen is duidelijk dat dit pas echt effect sorteert zodra die lichaams-coördinatie (beter: celcoördinatie) van het bewuste naar het onderbewuste niveau afdaalt. Het is een vaststaand feit dat het bewuste denken veel langzamer reageert dan het onderbewuste. De reactietijd van een atleet kan een verbijsterend niveau bereiken, verbijsterend omdat gewoonlijk de benodigde reactietijd ongeveer anderhalve seconde vergt, te langzaam om echt snel te reageren. De Nederlander Mirin Dajo kon zichzelf zonder blessures met pinnen van voor naar achter doorsteken. Zijn cellen waren als het ware getraind om pijn te negeren met minimale schade aan lichaamsweefsel. Dit roept bij mij de gedachte op: Zou het kunnen dat iedere lichaamscel een individueel bewustzijn heeft waardoor ze in samenspel over een zekere autonomie beschikken?

De laatste decennia is veel onderzoek verricht in het alternatieve wetenschappelijk circuit dat erop wijst dat het lichaam informatie verwerkt via electromagnetische golven, in en van buiten het lichaam. Het hart op zichzelf is reeds een bron en ontvanger van electromagnetische straling. Het cerospinale vocht (CSF), wat het vocht is waarin de hersens baden en wat doorloopt tot in de ruggegraat, is een medium om straling om te zetten in informatie waarop de ziel kan reageren. Het CSF wordt wel de zetel van de ziel genoemd. Het CSF is een soort antenne, maar moleculen in de pijnappelklier zijn dat ook. Alle klieren reageren op stralingen, in het bijzonder de hypotalamus, hypofyse en de pijnappelklier, samen het kristallen paleis genoemd. Dit situeert zich tussen de linker en rechter hersenhelft en de voor- en achter- hersenwabben; de achterhoofdskwab bestuurt het zien, de frontaalkwab het zelfbewustzijn, de linker hersenhelft de rationaliteit en de rechter het intuïtief denken. Die klieren besturen het lichaam via de afgifte van hormonen. Zij zouden op het trillingsniveau van de omgeving reageren en zelfs in staat zijn om informatie die zich in het DNA bevindt te vertalen naar bewuste en onbewuste ‘operationele’ kennis. Het DNA is geen statisch geheel, maar heeft trillende kronkelingen en dat zendt informatieve vibraties uit. De DNA-keten is een gigantisch instructieboek, niet alleen voor de stoffelijkelijkheid van het lichaam. Waarom zou het ook niet gelezen kunnen worden voor andere instructies die wij bij dieren instinct en karakter noemen? De monarchvlinders, die naar het zuiden gaan, vliegen exact dezelfde weg terug als hun ouders op weg naar het noorden, maar hun ouders zijn dan al dood! Die instructies moeten op de een of andere manier in het DNA zijn opgesloten. Het DNA is nog steeds terra incognita of vakgebied waarvan men bijna niets afweet, ondanks beweringen van het tegendeel. De recombinant DNA techniek is het klungelen van de tovenaarsleerling. Daar kan weinig goeds van komen.[277)] Hoe onze lichaamsvorm tot stand komt is nog steeds een groot raadsel. Feit is dat een kindergezicht vaak heel sterk op dat van een ouder gelijkt. Het soms ingewikkelde paringsritueel van bepaalde soorten is ook zoiets; dat wordt toegepast ook als het nooit

277) De tovenaarsleerling is het verhaal van Goethe over een overmoedige jongen die in de leer gaat bij een tovenaar. Hij is ongeduldig en vindt het werk dat hij te doen krijgt vervelend. Op een dag gaat de tovenaar op reis. De tovenaarsleerling blijft achter en ziet zijn kans schoon om het werk dat hem is opgedragen met behulp van tovenarij uit te voeren, maar brengt er niets van terecht en vreselijke rampen ontstaan.

is afgekeken. De mens dankt zijn uniciteit aan geestelijke sturingssystemen met een materieel component. Van generatie op generatie wordt zijn karakteristiek doorgegeven die zich aan wijzigende omstandigheden aanpast (epigenetiek). Dit resorteert onder ‘cultuur’. Er is echter ook de momentane cultuur die volksmenners en reclamemakers voor hun eigen egoïstische motieven handig uitbuiten. Dit alles onttrekt zich aan het bewuste domein en verklaart waarom het zo moeilijk traceerbaar is.

Het onderbewustzijn[278)] heeft een belangrijke rol bij het leerproces. Wie leert autorijden moet bewust nadenken om in de zijspiegel te kijken als de situatie dat vereist, maar met voldoende geoefendheid gaat dit vanzelf, dus zonder bewuste wilsintentie, zelfs als die persoon een aanzienlijke hoeveelheid alcohol heeft gedronken (dit is geen pleidooi voor het drinken van alcohol). Iemand die een moeilijk pianostuk instudeert zal pas na vele uren oefening het stuk zo ‘onnadenkend’ kunnen spelen dat hij zich vanaf dat moment kan richten op de vervolmaking van zijn artistieke prestatie. Zoals het onderbewustzijn een functie vervult bij individuele vaardigheden, functioneert het ook in sociale interacties. Het bewuste denken blijkt veel minder rationeel dan men bereid is toe te geven, of laten we het zo zeggen: is slechts het topje van de ijsberg.

We hebben inzichtelijk gemaakt hoe de lichaamscellen een onderlinge relatie of band hebben. Ze zijn bovendien onderhorig aan het hoofd waaraan ze ‘onderdanig’ zijn. Die twee factoren (relatie en onderdanigheid) kunnen ook uitleggen hoe Christenen in het lichaam van Christus functioneren in een soort hypnotische connectiviteit. Romeinen 12:4-5: *“Want zoals wij in één lichaam veel ledematen bezitten en niet alle ledematen dezelfde taak verrichten, zo zijn we tezamen één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk zijn we ledematen over en weer.”* Zo ongeveer zal het in het gewone maatschappelijke verkeer functioneren. Dat alle individuen in onze maatschappij individualistisch zijn en geheel zelfstandig handelen is gewoon onzin. Anders zou een enquête met enkele honderden respondenten niet kunnen worden geëxtrapoleerd naar het geheel.

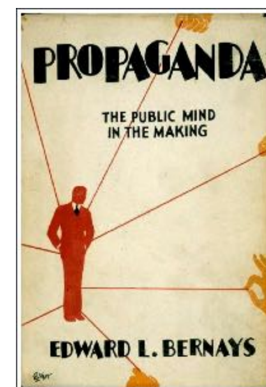
Aldus heerst in onze maatschappij een gemeenschappelijke band en neiging om naar elkaar te luisteren en samen dingen te doen waaronder een ‘luisteren’ hoort naar de politieke leider en er naar handelen ook, zelfs op zo’n manier dat een ongehoorzaam willen zijn aan het dictaat als emotioneel knellend wordt ervaren. Een populaire politicus zal zich door velen gesteund weten net als bij de lichaamscellen die naar het dictaat van hun eigenaar luisteren. Des te meer volgelingen des te moeilijker om buitenstaander te worden en de groepsgeest te ontglippen. De groepsgeest oefent een sterke drang naar conformatie uit en zo ontstaat er een confronterende spanning met wie zich aan de algemeen aangehangen overtuigingen wil onttrekken. Dat heet sociale controle. Het speelt ook een rol bij de media die onder de hoede van onze leiders tot propagandamachines zijn geworden. En het werkt want de massa laat zich graag leiden. Misleiding loert om de hoek. Een andere term daarvoor is impliciete repressie, een repressie die niemand ziet, de enkeling uitgezonderd. Niet de Orwelliaanse versie: *“een laars die tot in de eeuwigheid op iemands gezicht stampt”* – maar de Huxleyiaanse: iedereen dom en tevreden. De materiële repressie, die essentieel is, strekt ten doel om de kudde via een beloningssysteem in het gareel te houden, want een welvarende maatschappij laat zich niet door hondenkoekjes ringeloren. De spirituele deprivatie is echter het ergste: het onthouden van essentiële waarden en kennis. Het resultaat daarvan is wat Etienne de La Boétie (1530-1563) *“vrijwillige onderwerping”* noemde. La Boétie viel de absolute monarchie en tirannie aan in zijn “Discours de la servitude volontaire ou le Contr’un” (Verhandeling over vrijwillige slavernij, of de anti-dictator). Hij meende dat

278) Het Jungiaanse concept van on-bewustzijn en archetype verschilt fundamenteel van het Christelijke. Het is het verschil tussen een Christelijke dieptepsychologische benadering en een neo-Platonische of Hindoeïstisch/Boeddhistisch getinte benadering. Derhalve wordt de term onderbewustzijn gebruikt in plaats van onbewustzijn.

de toestemming tot overheersing kon worden ingetrokken aangezien *“tirannen macht hebben omdat men ze dit geeft”*. Maar hij had natuurlijk nog nooit van het kudde-instinct gehoord en had het in dat opzicht bij het verkeerde eind.[279)]

We zien dat de media steeds meer onze gedachten zijn gaan bepalen waarvan we denken dat die van ons zijn. Als mensen alleen maar geprefabriceerde verhalen lezen, zien en horen, worden ze hierdoor gevormd en ‘zacht’ geprogrammeerd. Volken voeren oorlog vanwege nepnieuws en tendensieuze berichtgeving, vroeger propaganda geheten. Genocides worden gepleegd op basis van dit soort programmering. We gaan kritiekloos mee in bepaalde gedachtegangen, die door onophoudelijke herhaling en stapsgewijze veranderingen ons steeds verder op het verkeerde pad brengen. Een naam die in deze benadering naar voren springt is Edward Bernays (1891-1995), die belangrijk werk heeft verricht voor het Tevistock Institute, een neef van de bekende psycholoog Sigmund Freud. Hij wordt de vader van public relations genoemd en werd door het prestigieuze Life Magazine als een der honderd meest invloedrijke Amerikanen van de 20e eeuw gezien. Van zijn vele boeken kregen “Crystallizing Public Opinion” (1923) en “Propaganda” (1928) het etiket als vroege pogingen om het gebied van public relations in kaart te brengen. Hij beschreef de massa’s als irrationeel en onderhevig aan het kuddeinstinct en gaf aan hoe professionals volkspsychologie en psychoanalyse konden gebruiken om de ‘domme kudde’ in de gewenste richting te drijven. Bernays benaderingswijze werd in 1957 buitengemeen fel aangevallen in de bestseller “The Hidden Persuaders” (de verborgen verleiders) van de hand van Vance Packard. Hoofdstuk 17 begint met het sublieme citaat van Kenneth Boulding: *“Een wereld van een onzichtbaar dictatorschap is denkbaar waar nog steeds de democratische regeermethoden heersen.”* Dat is nu, anno 2021, meer dan ooit actueel. En dan legt hij uit dat manipulatie van de publieke opinie voor een tiran eenvoudig is maar pas een kunst wordt in een vrij democratisch regiem.

Edward Bernays beschreef in 1928 een public relations expert als iemand die de publieke opinie in lijn kan brengen met de belangen en doelstellingen van de leiders in het zakenleven en de overheid. De rol van de publicist, zo meende Bernays, was om inzicht te krijgen in het mentale leven van de massa’s en deze kennis toe te passen voor het efficiënte management van het democratisch proces.

Bernays was een pionier om binnen de public relations industrie psychologie en andere sociale wetenschappen toe te passen voor de inrichting van campagnes voor publieke opinievorming: *“Als wij het mechanisme en de motieven van de groepsgeest begrijpen is het dan niet mogelijk om volgens onze wensen de massa’s te controleren en in het gareel te brengen zonder dat ze dit zelf beseffen? De recente propagandistische praktijk heeft bewezen dat dit mogelijk is, althans tot op zekere hoogte en binnen zekere grenzen.”* Denk aan wat Joseph Goebbels onder Hitler deed als “Reichsminister für Volksaufklärung und Propaganda”.[280)] Bernays noemde deze kneding van het groepsdenken *“the engineering of consent”* (het fabriceren van toestemming). In zijn artikel “The Engineering of Consent” uit 1947 legt hij uit: *“Deze uitdrukking duidt simpelweg op de toepassing van een constructiemethodiek – dat wil zeggen dat initiatieven worden ontplooid op basis van een grondige kennis van de situatie met gebruikmaking van wetenschappelijke principes en beproefde routines waarvan men weet dat mensen er zo*

279) Bron voor citaten van La Boétie: Engelse Wikipedia nov. 2017.

toe kunnen worden gebracht om ideeën en programma's te omarmen." Bernays gaf aan het concept 'stereotype' van Walter Lippman een diepere betekenis, en stelde dat elementen met een voorspelbaar effect voor massabeïnvloeding kunnen worden ingezet:

> «« In plaats van een geest te schenken heeft de universele leesvaardigheid de gewone man een rubber stempel gegeven, beïnkt met advertentieslogans, met editoriale artikelen, met gepubliceerde wetenschappelijke feiten, met de trivialiteiten van boulevardbladen en de diepten der geschiedenis, maar dat alles ontbloot van oorspronkelijke gedachten. Ieders rubber stempel is de tweeling van miljoenen anderen met gevolg dat als deze miljoenen aan dezelfde stimuli worden onderworpen ze allen identieke bestempelingen krijgen. (…)
>
> De verbazingwekkende bereidheid waarmee de grote massa's dit proces aanvaarden kan waarschijnlijk door het feit worden verklaard dat geen poging wordt gedaan hen te overtuigen dat de kleur zwart wit is. Daarentegen worden hun wazige vooringenomen ideeën dat een bepaald soort grijs bijna zwart is of bijna wit in scherper perspectief gezet. Hun vooroordelen, opvattingen en vaste overtuigingen worden als vertrekpunt gehanteerd waardoor zij zachtjes aan een leidraad worden meegetrokken naar een gepassioneerde gehechtheid toe aan een bepaald mentaal beeld [die de professional in zijn hoofd wilde implanteren]. »»

Volgens Bernays speelt niet slechts de psychologie maar ook de sociologie een belangrijke rol voor het public relations advies. Het individu is *"een cel die in de sociale eenheid is geïntegreerd. Raak een zenuw aan op een gevoelige plaats en er zal een automatische reactie volgen van bepaalde specifieke delen van het organisme."* Bernays propageerde het idee dat de 'massa's' door factoren worden gedreven die buiten hun bewuste begrip staan. Hierop gebaseerd koesterde hij dictatoriale idealen: hij bazuinde dat hun geesten door de begaafde enkelingen gemanipuleerd kunnen en moeten worden. Derhalve vond hij dat *"intelligente mensen zich ervan bewust moeten zijn dat propaganda het moderne instrument is waarmee productieve doelstellingen bevochten kunnen worden, hetgeen tevens ten dienste staat om orde uit chaos te scheppen."* [281)]

Gezien het voorgaande stel ik een nieuwe definitie voor van hypnose: "Indien iemand als autoriteit wordt aanvaard en dictaten stelt die onbetwist worden opgevolgd die vatbaar zijn voor persoonlijke evaluatie, dan spreken we van hypnose." Dit is dus een veel ruimere definitie dan gebruikelijk. Ik ga een stap verder: "Indien een dictatoriaal iemand of demoon zijn wil oplegt dan spreken we van bezetenheid." Zo liggen bezetenheid en hypnose in elkaars verlengde. Voor beide toestanden bestaan veel gradaties, zodanig dat kan worden gezegd dat iedereen wel een klein beetje gehypnotiseerd of bezeten is. In liefdesrelaties speelt dit een prominente rol alsook in de arts-patiënt relatie, om er enkele te noemen. Zich als willoos schaap laten manipuleren of, andersom, zich op Gods plaats stellen om te domineren, is een immens kwaad, want de menselijke wil mag zich uitsluitend onder Gods Wil plaatsen. Daartoe is zij geschapen.

---

280) In the 20er jaren werd Joseph Goebbels een enorm bewonderaar van Bernays en zijn pennevruchten – ondanks het feit dat Bernays een Jood was. Toen Goebbels propagandaminister van het Derde Rijk werd, exploiteerde hij Bernays' ideeën ten volle uit en zette hij de tot dan toe meest succesvolle hersenspoelcampagne op touw in de geschiedenis van de mensheid. Dit kan Bernays niet worden verweten want hij stelde alleen maar een methode voor – met bedenkelijke kantjes. En zo is het, want Felix Frankfurter, een lid van het Amerikaanse Hooggerechtshof, President Roosevelt in een brief gewaarschuwd Bernays geen substantiële rol toe te kennen in de Tweede Wereldoorlog, waarin hij hem en zijn collega's beschreef als "professionele vergiftigers van de volksgeest, uitbuiters van dwaasheid, fanatisme en eigenbelang."

Bron: "The unseen power: Public Relations - a history" door Scott M. Cutlip – Routledge # 1994 (p.185); gebaseerd op primaire bronnen geeft dit boek de eerste gedetailleerde geschiedenis van public relations vanaf 1900 tot aan de zestiger jaren.

281) Bron voor de citaten van Bernays: Engelse Wikipedia nov. 2017.

Is Donald Trump de Nieuwe Gorbatsjov?

Het is mijn overtuiging dat Gorbatsjov door God werd gebruikt om de Sovjet-Unie te ontmantelen. "Alles is verrot, zo kan het niet langer", zei Gorbatsjov tegen zijn collega politburolid en toekomstig minister van buitenlandse zaken Sjevardnadze tijdens een boswandeling even buiten Moskou. De nieuwe secretaris-generaal van de USSR zag zich gesteld voor een onmogelijke opgave. In 1986, precies dertig jaar eerder, introduceerde Gorbatsjov de 'perestroika' (herstructurering), en in de daaropvolgende jaren 'glasnost' (openheid en transparantie) en 'demokratizatsiya' (democratisering) in combinatie met 'uskoreniye' ('versnelde' economische ontwikkeling), wat de ineenstorting veroorzaakte van de oude totalitaire staat. Wat heeft dit met Donald Trump te maken? Welnu, de Verenigde Staten is momenteel – nu tijdens de presidentsverkiezingen van 2016 – net zo tot op het bot verrot als de Communistische Sovjet-Unie toen, waardoor zich niet alleen voor de Verenigde Staten een rampscenario aftekent, maar zelfs voor de gehele wereld.

De situatie is ernstig. In een interview met Reuters op 12 oktober 2016, maakte Vladimir Zhirinovsky, een belangrijk politiek bondgenoot van President Poetin (die hem onlangs had onderscheiden), het Amerikaanse volk in niet mis te verstane bewoordingen duidelijk dat ze op 8 november zullen moeten kiezen tussen vrede of een kernoorlog: "De Amerikanen moeten zich realiseren dat als ze vrede op de planeet willen, ze op Trump moeten stemmen. Maar als ze Hillary kiezen, dan betekent dat oorlog. En dat wordt een kort verhaal, want dan zullen er overal Hiroshima's en Nagasaki's zijn. (…) Een overwinning voor Trump zou een gift aan de mensheid zijn. Maar als Hillary Clinton, de tegenspeler van Trump, wint, zal ze de laatste Amerikaanse president ooit zijn." [282)]

29.123 – Een klein kind dat geknield aan het bidden was

Sommigen zullen misschien verbaasd en met onbegrip reageren dat ik mij zo radicaal over de Verenigde Staten uitlaat dat zich altijd als een bastion van het vrije democratische westen heeft opgeworpen. Laten we dit plaatsen onder de categorie 'opinie'. Ik sta overigens niet alleen. Zonder mij te willen beroepen op het feit of dit nu werkelijk een door God geïnspireerde profetie is, wil ik het graag citeren omdat het mijns inziens beantwoordt aan de toestand van de Verenigde Staten en Gods plan met de wereld. Het is gebaseerd op een profetische droom in november 2015 van Simon Braker uit Leices-

ter (UK), die geen onbekende is in profetisch land. Zoals u weet zal in november 2016 de 45e Amerikaanse president worden gekozen. Dit sluit daarbij aan. Het heet “De rechter heeft gesproken! Een droom voor de Verenigde Staten van Amerik a.” [283)]

«« Ik zag mijzelf in wat alleen omschreven kan worden als een razende ‘rechtszaal’. Ik zat daar en zag de ene na de andere getuige zijn of haar bewijs presenteren. Iemand trad naar voren en riep onder tranen: “Kijk eens naar dit kwaad!” Ik keek en zag gruwelijke foto’s van dode baby’s en kinderen. Een volgende kwam en riep: “Kijk eens naar deze hebzucht.” Weer een volgende: “Kijk naar deze trots.” Dan weer een volgende: “Kijk naar deze corruptie.” Dit ging zo door terwijl meer en meer onweerlegbaar bewijs van schuld werd gegeven. Het kwam op een punt dat de rechtszaal één razernij van verontwaardiging was. Toch bleef de hoge rechter gewoon zitten luisteren totdat elke beschuldiging gedaan was en al het bewijsmateriaal ingediend. Nadat dit alles was gebeurd, zat Hij nog altijd in stilte. Alle mensen stonden en zij zongen: “Schuldig, schuldig! Oordeel ze, oordeel ze!” Tot slot zei de rechter met luider stem: “Stilte!” Onmiddellijk werd ieder persoon stil en ging zitten.

De rechter sprak en zei: “Ik heb alles gehoord en gezien. De schuld van deze gebieden van de Verenigde Staten van Amerika is inderdaad enorm! Ik heb besloten dat terecht een oordeel moet worden gegeven!” De mensen juichten, en Hij beval ze te zwijgen! “Voordat Ik mijn oordeel vel wil Ik nog een laatste getuige. Kan de Heilige Geest alstublieft haar getuigenis geven?”

Een oude vrouw kwam naar voren. Ze was oud, maar in geen geval broos. Haar ogen straalden toen ze in de getuigenbank stond. De rechter sprak: “Hebt U uw bewijs?” “Dat heb ik, jazeker”, en ze wees naar het videoscherm. Er verscheen een beeld van een klein kind dat op haar knieën aan het bidden was, daarna een tiener en daarna een volwassene. Beeld na beeld verscheen van steeds meer gelovigen van iedere leeftijd, stand en ras die in gebed op hun knieën vielen, waarna het scherm zwart werd. De rechter sprak: “Is dit het laatste van uw bewijs?” De oude vrouw antwoordde: “Ja!” “Alsublieft gaat u weer zitten”, antwoordde de rechter.

Alle ogen in de rechtszaal waren op Hem gericht: “Uw bewijs is inderdaad dwingend en de schuld van dit land is inderdaad groot, in feite groeit het dagelijks. Ik heb daarom gekozen om te oordelen.”

De uitspraak van de rechter (God): Hij zette een zwart hoofddeksel op zijn hoofd, nam de hamer in zijn hand en sloeg op het blok en sprak: **“Ik vind dat dit land een grote opwekking waardig is zoals nog nooit eerder is gezien of ooit zal worden gezien!”** Terwijl Hij dit zei vloeide er Bloed vanuit zijn troon en dat veegde elke aanklager uit de rechtszaal.

Toen zag ik een kaart van de Verenigde Staten in vlammen opgaan [van een opwekking] toen God begon met het beantwoorden van de gebeden van zijn vurigen. De Heer sprak en zei: “De schuld van dit land is inderdaad groot, maar

---

282) Insiders onthulden destijds dat de Chinese elite in de aanloop naar de verkiezingen eigenlijk de voorkeur gaf aan Donald Trump boven Hillary Clinton, van wie ze vreesden dat die een frontale confrontatie met China over de Zuid-Chinese Zeeën zou uitlokken. Ze vertrouwden haar niet en ze vertrouwden ook de regering-Obama niet. Het is belangrijk te onthouden dat er tijdens de laatste G20-bijeenkomst in Hangzhou in sept. 2016 géén rode loper uitlag voor president Barak Obama, géén welkomstcomité van de Chinezen was - een vernedering! Wat niet in het nieuws kwam is dat President Poetin tijdens de Obama dagen 11 dagen in een bunker heeft geslapen en geleefd omdat hij op elk moment beschikbaar moest zijn bij noodzaak van een nucleaire vergeldingsaanval; zijn commando was op elk moment in minder dan 3 minuten nodig. Zo dicht kwam de wereld - opnieuw - bij een catastrofe. Gezien het feit dat de commandant zeemacht en alle meer dan 200 generaals hun steun aan Trump gaven, geeft dat aan dat ze absoluut geen vertrouwen in Hillary’s plan de campagne.

> mijn biddende Kerk en mijn vergoten Bloed zijn groter! Dus ken Ik een grote opwekking toe die voor elke straat, dorp en stad geldt. Want ik laat de roep van mijn mensen niet onbeantwoord. Dit land zal opstaan en zal inderdaad schitteren! In wat haar donkerste uur lijkt te zijn zal zij op haar helderst schitteren! »»

29.124 – De Fat Man (dikzak) van het establishment

De gepensioneerde brandweerman Mark Taylor zegt dat God hem toonde dat Trump president van de Verenigde Staten zou worden. Hij kwam hier voor het eerst mee naar buiten tijdens een interview met Rick Wiles van TRUNEWS in april 2016.[284)] Taylor zei dat hij Gods woord over Donald Trump vijf jaar eerder had ontvangen toen hij naar een interview keek met deze miljardair. Toen hij toekeek zei de Heer tegen hem dat hij naar een president luisterde. In die tijd overwoog Trump om in 2012 mee te doen maar heeft daarvan afgezien. Taylor gelooft vast dat zijn participatie aan de 2016 presidentiële campagne door God is beschikt. Het is markant dat toen hij zich op 16 juni 2015 kandidaat stelde, dat dit de datum was dat in 1945 werd besloten om de atoombommen op Japan te gooien. Inderdaad is Trump de 'Fat Man' van het Amerikaanse establishment (zo heette de bom op Nagasaki). Donald Trump zal de macht van de globalisten breken en de wereld haar vrijheid teruggeven – samen met Benjamin Netanyahu en Vladimir Poetin die Trump bewondert. Over de eerste had ik zo mijn twijfels, maar zijn ster als beweger van de Israëlische politiek en verdediger van klassieke waarden is sinds dat hij in 1993 de Likud partij aanvoerde alleen maar gestegen.

Volgens Mark Taylor is Trump door God gekozen, niet geroepen. Het onderscheid is dat in het eerste geval desbetreffende dat niet hoeft te weten terwijl een geroepene, zoals de Bijbelse Gideon, daarvan op de hoogte is voordat zijn missie begint. Trump is nou niet bepaald een koorknaap, een boegbeeld van Christelijke ethiek, maar koning Cyrus en Nebukadnezar waren dat ook niet, en Constantijn de Grote evenmin, maar toch wist God ze te gebruiken. Zelfs Kajafas en de Farao van de Tien Plagen vallen onder deze categorie. Wellicht dat Kajafas naderhand tot bekering is gekomen; van de Farao is bekend van wel (Jasher 81:40). Mark Taylor zei ook dat onder Trump het een na het andere schandaal van de liberale elite – lees globalistische, socialistische en linkse kliek – naar buiten zal komen. Het deksel van het riool wordt opgelicht! Zijn voorspelling is ook dat drie rechters van het hooggerechtshof, dat soms belangrijker voor de VS is dan de president, onder zware schandalen de biezen zullen moeten pakken, eentje zal er overlijden en een vijfde zal met pensioen gaan. Dit betekent dat Donald Trump als president er vijf mag aanstellen waardoor het conservatieve element weer de meerderheid krijgt.

De reden waarom? Het gaat allemaal om de eindtijdoogst van zielen. De Christelijke genootschappen in de Verenigde Staten worden nu geknecht en vervolgd. Er heerst een matte sfeer. De manhaftigheid en strijdlustigheid ontbreekt. Men is verwekelijkt, verwijfd en ingeslapen. Het Christendom is tot een consumptieartikel geworden. Trump

---

283) Zie: http://www.elijahlist.com/words/display_word.html?ID=15370 Simon Braker is de stichter van de "School of the Prophetic Leicester" and medestichter van City Gates Ministries. Hij is bedienaar van de "Kingdom Faith Bible School". Hij is ook lid van de faculteit van het Britse "Wagner Leadership Institute", en een lid van de "Ad HOC van de Europese Coalitie van Apostolische Leiders". Hij behoort ook tot het "Senior Leadership of Holy Trinity Church Leicester". Hij heeft veel geëvangeliseerd in Oost Europa, India, USA and the UK. Een vergelijkbaar visioen komt van Mark Virkler uit Cheektowaga in New York State en dat heet "Who Rules? A vision concerning Washington D.C."

284) Voor de soundtrack van van meer dan een uur: http://www.trunews.com/trunews-041816-mark-taylor-gods-man/

stelt de kerken in staat om weer op de been te komen en niet als angsthazen in hun schulp te kruipen maar erop uit te trekken en zich van hun taak te kwijten – onder de bijzondere opdracht die Amerika voor de wereld gekregen heeft (aldus Mark Taylor). Dat kost geld, veel geld, en daarom zal Amerika onder Trump weer een welvarend land worden en zullen de achterbuurten met enorme werkeloosheidscijfers (de slumps), die kruitvaten van onrust zijn (powderkegs), weer woonoorden worden waar fatsoenlijk kan worden geleefd. God is verbolgen op Amerika, niet als land, maar op het door en door corrupte systeem. Het is Gods aanval op het politieke systeem van het land en de buitensporige macht van de Centrale Bank. Het is Gods aanval op het politieke systeem van het land en de buitensporige macht van de financiële elite. De illegale migranten zullen het land worden uitgestuurd en de veteranen fatsoenlijk behandeld. Het zal een herhaling worden van Gorbatsjovs programma, maar nu op zijn Amerikaans. Omdat Trump 'geroepen' is zal de deep state hem niet kunnen vermoorden en zal iedere aanval op hem in het tegendeel uitmonden van wat werd beoogd.

Hier volgen de profetische woorden die Mark Taylor in 2011 kreeg:

««« De Commandant (God):

Gods Geest zegt: "Ik heb deze man Donald Trump voor de tijd gekozen waarin we nu leven. Want wat Benjamin Netanyahu voor Israël is, zo zal deze man voor de Verenigde Staten van Amerika zijn! Want Ik ga deze man gebruiken om eer, respect en herstel naar Amerika te brengen. Amerika zal opnieuw worden gerespecteerd als de machtigste en welvarendste natie op aarde [nevens Israël]. De dollar zal sterker zijn als ooit tevoren in de geschiedenis van de Verenigde Staten en het zal opnieuw de munt zijn waarmee alle andere beoordeeld zullen worden."

Gods Geest zegt: "De vijand zal schudden en beven en deze man vrezen die Ik gezalfd heb. Ze zullen zelfs schudden en beven wanneer hij aankondigt aan de verkiezingen te willen meedoen. Het zal als een schot zijn dat door de wereld weerklinkt." De vijand zal zeggen: "Wat moeten we nu doen? Deze man kent al onze trucs en schema's. We hebben Amerika tientallen jaren beroofd. Hoe kunnen we hier een eind aan maken?" De Geest zegt: "HA! Niemand kan stoppen wat Ik begonnen ben! Want de vijand heeft Amerika decennia lang beroofd en nu komt er een eind aan! Want Ik zal deze man gebruiken om de oogst binnen te halen, waarvoor de Verenigde Staten heeft gezaaid, om de vijand te plunderen die gestolen heeft en het zevenvoudig naar de Verenigde Staten terug te brengen."

De vijand zal zeggen: "Israël, Israël, wat gebeurt er met Israël? Want Israël zal opnieuw door Amerika worden beschermd." De Geest zegt: "Ja! Amerika zal opnieuw hand in hand gaan met Israël en die twee zullen als één zijn. Want de banden tussen Israël en Amerika zullen sterker zijn dan ooit, en Israël zal voorspoedig zijn als nooit tevoren."

Gods Geest zegt: "Ik zal Amerika en Israël beschermen want de volgende president zal een man van zijn woord zijn. Als hij spreekt zal de wereld luisteren en weten dat er iets groters in hem is dan bij alle anderen vóór hem. Het woord van deze man is zijn verbond en de wereld en Amerika zullen dat weten en de vijand zal dat vrezen, want deze man zal onbevreesd zijn." De Geest zegt: "Als de financiële oogst aanvangt zal voor Amerika het geestelijke parallel lopen."

Gods Geest zegt: "Ze zullen in deze verkiezing miljarden spenderen om deze president [Obama] aan te houden. Het zal zijn alsof hun geld door het toilet wordt gespoeld. Laat ze hun geld maar verspillen want het is afkomstig van en wordt door kwade machten gebruikt die actief zijn, maar ze zullen niet slagen, want de daaropvolgende verkiezing zal een klinkende overwinning zijn voor de man die Ik verkozen heb.[285)] Zij [de vijand] zullen dingen over deze man zeggen, maar het zal hem niet raken. Ze zullen zeggen dat het van hem afglijdt als bij een eend, want zoals eendenveren het beest beschermen, zo zullen mijn veren deze volgende

> president beschermen. Zelfs de grote nieuwsmedia zullen door deze man en zijn talenten, waarmee ik hem heb begiftigd, gefascineerd worden, en ze zullen het zelfs met hem eens beginnen te zijn", zo zegt de Geest van God. »»

29.125 – Donald Trump is ingehuldigd - wat nu?

De profetieën blijken tegen de algemene verwachting in het goed te hebben gezien. Trump werd verkozen tot president van de Verenigde Staten en op vrijdag 20 januari 2017 ingehuldigd. We zouden kunnen denken dat de rest van de profetieën nu ook werkelijkheid zal worden en dat we daarom op onze lauweren kunnen gaan rusten. Maar niets is minder waar. "A luta continua, vitória é certa", wat betekent: "de strijd gaat door, de overwinning is zeker". Dat wil zeggen dat de overwinning niet zomaar komt maar bevochten moet worden. De vrijdag na de inhuldiging kreeg ik een bericht van een goede vriend van mij, die af en toe profetische getuigenissen krijgt. Hij schreef mij het volgende, een persoonlijk bericht:

> «« De hele nacht heb ik de verkiezingen van de U.S.A. gevolgd en beschouw alle ontwikkelingen tot op de dag van vandaag. Ik heb in de afgelopen periode drie nachten achtereen intens over Donald Trump gedroomd. Daarin kwamen een aantal zaken naar voren: "Gitzwarte wolken en stormen in de lucht boven het Witte Huis. Tweeërlei betekenis ontvang ik: grote strijd in de hemelse gewesten en geen "AMERICA Great Again!", maar in plaats daarvan een financiële ineenstorting. Ook was ik bij Trump en keek hem via zijn ogen diep in de ziel [286)] en zag daar een enorm sterke persoonlijkheid die nodig is om Gods plan te volvoeren betreffende Israël. Zijn ego is echter groter dan van wie dan ook; hij viert zijn persoonlijke missie en succes uitbundig. Zijn ego is groter dan die van God, waardoor zijn aanvankelijke succes zal omkeren in een nederlaag. Hij zal de politieke en militaire macht combineren met het Vaticaan en vechten tegen

---

285) Hillary Clintons hele campagne werd beheerst door opzettelijke misleidingen, tal van schandalen, aangetoonde glasharde leugens, openlijke mediamanipulatie, schaamteloze corruptie, massale verkiezingsfraude, 'false flag' geweld tijdens de Trump steunbetuigingen en bewezen kiezersbedrog, hoogstwaarschijnlijk zelfs tijdens de TV-debatten met Trump waarbij zij in het geniep werd geholpen via een monitor. En toch vond vrijwel niet één journalist van de Westerse 'kwaliteitsmedia' het nodig hier serieus aandacht aan te besteden. Nee, een paar seksistische opmerkingen van Trump zo'n 11 jaar geleden, díe zouden allesbepalend zijn voor de verkiezingen. Het onthutsende failliet van de 'vrije' Westerse media kon nauwelijks pijnlijker worden onderstreept – althans, als we de jarenlange leugenpropaganda over bijvoorbeeld Syrië, Oekraïne, Rusland en de massa-immigratie eventjes vergeten.

286) Een bekende uitdrukking is dat de ogen de spiegel zijn van de ziel. In een roedel wolven weten ze dat. Kijk de roedelleider nooit in de ogen is regel nr 1 onder de wolven! Welnu, de mens is geest, ziel en lichaam die gedrieën intiem met elkaar verweven zijn. Daarom lijkt het alsof de mens door de hersens denkt, maar engelen, die geen hersens hebben, kunnen ook denken. Daarom, de mens denkt 'door' de ziel en 'via' de hersens. Door die verwevenheid van geest, ziel en lichaam is er een wederkerige werking. Een hersenziekte zal daarom het denkvermogen aantasten. Zoals de ziel 'via' de hersens denkt, kijkt de ziel via de ogen. De ogen zijn als een cameralens die in twee richtingen werkt. Dat verklaart waarom de ogen de spiegel van de ziel zijn en waarom ogen, zoals het heet, kunnen dwingen.

Ten bewijze van mijn stelling is in Florida op 27 aug. 2014 Jaxon Buell geboren met anencephaly (bijna geen hersens) en God heeft besloten dat kind laten leven. Het kind functioneerde normaal! Diens levensverhaal tot en met zijn tweede levensjaar is in boekvorm gezet: "Don't Blink: What the Little Boy nobody expected to live is teaching the world about life" (Niet knipperen: Wat de kleine jongen die niemand verwachtte in leven te blijven de wereld over het leven leert) door Brandon en Brittany Buell. Ten slotte is Jaxon Strong, zoals ze hem noemden, op 1 april 2020 vredig ingeslapen.

de vooroordelen die men heeft richting Rooms Katholieke Kerk en de paus.[287)]
(Op nadrukkelijke wijze doorgekregen tekst.) Verwezen werd naar Ezechiël 22 en Psalm 135. »»

Als we Ezechiël 22 openslaan, lezen we:

«« 2 Ezechiël, mensenkind, bent u bereid de bloedstad te vonnissen? Wijs haar dan op al haar gruwelen. 4 Door het bloed dat u vergiet bent u schuldig en om de gruwelbeelden die u maakt bent u onrein. Daarom is uw eindoordeel nakende! Daarom heb Ik u gemaakt tot het mikpunt der volken, tot een bespotting voor alle naties. 5 Van nabij en van verre bespot men u; uw naam is geschandvlekt, uw verwarring is groot. 9 Aanbrengers onder u loeren erop om bloed te vergieten! Op de bergen wordt gefeest en schandelijke ontucht komt onder u voor. 10 Men ontbloot bij u de schaamte van de vader. Die door stonden onrein is, verkracht men bij u. 11 Bij u misbruikt men de vrouw van zijn naaste, onteert een ander zijn schoondochter door bloedschande, verkracht een derde zijn zuster, de eigen dochter van zijn vader. 12 Steekpenningen worden aangenomen om bloed te vergieten. Woekerwinst en toeslag worden geëist en uw evenmens bezwendelt u, maar Mij bent u vergeten, zegt Jahweh de Heer! 20 Zoals men zilver en koper, ijzer, lood en tin midden in een oven vermengt en er een vuur onder aanblaast om het te doen smelten, zo zal Ik in mijn toorn en mijn woede jullie verzamelen en erin smijten en smelten. 21 Ik ga jullie verzamelen en er het vuur van mijn toorn overheen blazen zodat jullie er middenin gesmolten wordt. 29 Het volk handelt hardvochtig en men eigent zich andermans goed toe. Ze verschoppen de misdeelde en behoeftige, onderdrukken de vreemdeling als een rechteloze.

30 **Ik zocht naar iemand die de muur verdedigde of tegenover Mij op de bres ging staan** (ging bidden) ten gunste van het land, opdat Ik het niet zou verwoesten, maar Ik vond er niet één. 31 Nu stort Ik mijn woede over hen uit. In brandende toorn reken Ik met hen af; hun gedrag zal Ik op hun hoofden doen neerkomen, zegt Jahweh, de Heer! »»

Dan blijkt de betekenis min of meer tegengesteld te zijn aan Psalm 135:

«« 1 Halleluja! Looft Jahweh's Naam, Looft Hem, dienaars van Jahweh. 2 U, die in het huis van Jahweh staat, in de voorhoven van Gods Huis! 3 Looft Jahweh want Jahweh is goed. Verheerlijkt zijn Naam, want die is zo lieflijk! 8 Hij was het die Egypte's eerstgeborenen sloeg, van mensen en vee; 9 Die tekenen en wonderen deed in uw midden, Egypte, tegen Farao en die hem dienden; 10 Die talrijke volken versloeg en machtige koningen doodde. 13 Uw Naam duurt eeuwig, O Jahweh, uw roem, O Jahweh, van geslacht tot geslacht. 14 Want Jahweh schaft recht aan zijn volk en ontfermt zich over zijn dienaren. 15 Maar de goden der volken zijn zilver en goud, het werk van mensenhanden. 16 Ze hebben een mond, maar kunnen niet spreken; ogen, maar kunnen niet zien; 17 oren, maar kunnen niet horen. Ze hebben geen adem in hun mond. 18 Degenen die ze gemaakt hebben, worden aan hen gelijk, ja allen die hun hoop daarin stelden! »»

Ezechiël 22 is 'min of meer' in tegenstelling tot Psalm 135, want uit het einde blijkt de voorwaardelijkheid van de uitgedeelde straffen. Staan we op de bres? Er is maar één manier. Optochten en protestdemonstraties helpen niet, alleen intreden in Gods heilig-

---

287) De profetie spreekt van "de vooroordelen die men heeft richting Rooms Katholieke Kerk en de paus". Ik vind deze uitdrukking opmerkelijk, want hoe zouden we tegen Paus Franciscus hebben aangekeken zonder het Boek der Waarheid. Onze oordelen zijn daarom 'vooroordelen', maar hoeven daarom nog niet verkeerd te zijn. In dit stadium (jan. 2017) was nog niet zonneklaar dat deze paus de door de Bijbel voorspelde Valse Profeet is en daarom zijn het nog vooroordelen.

dom! *“Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest!”* zegt de profeet Zacharia. We moeten een biddend leger vormen, waarbij we ons lijden conform het gezegde van Paulus ook als bidden mogen zien. (1 Kol. 1:24) Er moet vurig gebeden worden om de overwinning zeker te stellen, want het is een zware strijd. God zij geprezen.

Die goede vriend van mij, die van tijd tot tijd profetische getuigenissen krijgt, gaf aan het eind Trumps eerste ambtstermijn, toen het verkiezingscircus nog niet begonnen was, een vervolg op zijn eerste schrijven:

> «« Iemand die ik goed ken en die af en toe profetische getuigenissen krijgt, schreef mij dat Trump een man is met gebruiksaanwijzing. Toch sta ik achter hem. Als zo’n groot ego niet tot zijn doel kan komen, wie dan wel? Ik moet er wel bij zeggen dat er rond hem enkele geestelijke adviseurs staan die de toets der kritiek niet kunnen doorstaan.
>
> Helaas, het volk heeft zijn presidentschap veracht. Het volk is verdeeld en niet teruggekeerd [van zijn verkeerde paden]. In hun harten leefde slechts heer Mammon en heer Welvaart. Nu het minder gaat valt men terug op wat geen hout snijdt. Het ging goed, beter, best. Toch bleven ze met modder smijten, riep hun mond om recht in eigen buik [abortus]. Waar 8 jaar konden zijn gepland heeft de engel [die over Amerika waakt] genoeg gezien. Inderdaad, YHWH trekt zijn hand terug. Verblinding is over de wereld gekomen. Men gelooft nu elke leugen [die ons door de media en de politiek wordt verkocht].
>
> (…) Het vergoten ongeboren mensenbloed klotst tot voor Gods troon – Moorden! Men verkiest de tovenarij van hun vaccinaties en heeft zich laten misleiden door hen die zich daaraan verrijken. Men laat zich bestelen van de waarheid. Mammon leeft. ‘The game must go on.’ Hun huizen en hun spelen, dat is wat telt. Maar nu is het genoeg. »»

29.126 – Trumps Herverkiezing in 2024

Op dinsdag 5 nov. gingen de Amerikanen naar de stembus. De volgende dag, toen de resultaten nog voorlopig waren, belde president Joe Biden de gekozen president Donald Trump op om hem te feliciteren met zijn overwinning en nodigde hem uit voor een ontmoeting in het Witte Huis. Op 8 nov. bracht Valentina Papagna naar buiten: [288)]

> «« Tijdens mijn ochtendgebed zei onze Heer Jezus: *“Trumps overwinning was enorm, meer dan mensen hadden verwacht. Op het laatste moment veranderden mensen van gedachten om de verkiezingen in zijn voordeel te laten uitvallen.”* In een visioen liet onze Heer mij zien hoe mensen in de rij stonden om te stemmen. Velen waren nog steeds niet zeker op wie ze zouden stemmen, en ik kon zien hoe Hij, met een zwaaiende beweging van zijn Arm over hen, hun harten op het laatste moment veranderde om hun stem in het voordeel van Trump te laten uitvallen. *“Het was altijd mijn Hand die Ik boven hem hield, en Ik liet hem de verkiezingen winnen.* [En dit was vooral opvallend in North Carolina, een liberaal bolwerk.] *Het is beter voor de Verenigde Staten – het zal beter zijn voor de wereld. Door hem kunnen landen die nu in oorlog zijn en mensen doden – hun wapens neerleggen. Bid dat hij beschermd wordt, want hij heeft veel vijanden.”* »»

---

288) De Rooms-Katholieke Valentina Papagna migreerde in 1955 van Slovenië naar Australië. Sinds 1988 begon zij visioenen en boodschappen te ontvangen. Haar boodschappen vertellen dat Paus Franciscus de ware paus is die door de Valse Profeet zal worden opgevolgd, waarvan sprake is in het Boek Openbaring, maar dit is duidelijk bezijden de waarheid. Toch citeer ik deze boodschap van haar omdat die klinkende verkiezingsoverwinning uitsluitend zo kan worden uitgelegd.

Een persbericht op de volgende dag ging als volgt:

> «« Het enige oncontroversiële aan Donald Trump is hoe hij zijn tweede termijn heeft binnengehaald. Ondanks de voorspellingen van een neus aan neus race, waardoor een te verwachte finale verkiezingsuitslag wel eens heel lang op zich zou kunnen laten wachten, werd Trump reeds deze woensdagochtend tot winnaar uitgeroepen. In tegenstelling tot 2016 won hij zowel de volksstemming als het Electoral College en verbeterde hij zijn marges in bijna elke regio. Voor de rest van de wereld is het beeld luid en duidelijk: Trumps "Make America Great Again" (MAGA) beweging zal aan kracht winnen. »»

Op de voorgrond staat nu de profetie, een oude, van Don Dolindo (Ruotolo). Hij was een Napolitaanse priester (1882-1970), een gestigmatiseerd wonderdoener die *"een spreekbuis van de Heilige Geest"* werd genoemd. Pater Pio placht tegen de Napolitanen te zeggen: *"Waarom kom je naar mij? Je hebt een heilige in Napels, Don Dolindo."* Dolindo communiceerde zijn leven lang met Jezus, een leven dat volledig aan God was gewijd en aan onze allerheiligste Moeder Maria. Hij verwees naar zichzelf als *"de kleine oude man van de Madonna"*. En natuurlijk was de rozenkrans zijn constante metgezel. Hij had een profetie over het lot van de Verenigde Staten dat, nu Trump herkozen is, zijn stadium van vervulling lijkt te hebben bereikt.

Wat de Verenigde Staten betreft liet Dolindo een sombere toekomst zien, maar ook een van hoop. Hij zag een tijdperk van diepe duisternis die dit grote land samen met de wereld zou omhullen, een duisternis die niet zou voortkomen uit oorlogen of wapens, maar uit een geestelijke crisis die zich als een plaag uitspreidde. Dan zal ongeloof de harten van de mensen zijn binnengedrongen en hen van God hebben verwijderd. Hij zag lege kerken, verlaten kloosters, priesters die hun roeping in de steek hadden gelaten. Wat eens heilig was, was een verre herinnering geworden, ondergewaardeerd en vergeten. Het geloof dat ooit de mensheid leidde en versterkte, zou vervangen zijn door lege en materialistische ideeën, alsof een geestelijke tirannie de volkeren verleidt, hen dwingt hun wortels te vergeten en zich aan een leven zonder God te wijden. Het zal zijn alsof de zoektocht naar betekenis hen naar hopeloosheid leidt. Deze donkere periode zal als een orkaan zijn die door de kerk en de wereld raast en alles op zijn pad vernietigt. Hij zag hoe priesters en gelovigen de ultieme test ondergaan vanwege de vervolging en minachting die hen treft wat een gevoel van totale eenzaamheid teweegbrengt. Zelfs Gods bestaan zal dan in twijfel worden getrokken.

Maar te midden van al deze zwarte duisternis zag Don Dolindo iets dat niet kan worden gedoofd: een levende vlam. De Verenigde Staten zullen als een vesting oprijzen die zijn geloof behoudt en als een baken van hoop dient. Te midden van al deze duisternis en twijfel zag hij dat de Verenigde Staten met een sterk en trouw hart een voorbeeld gaf voor andere naties. Hij zag dat het Amerikaanse volk de vlam van het geloof levendig en constant hield.

In zijn visioen zag hij een man in dit land op de voorgrond treden, een nieuwe Johannes [de Doper], die het geloof zal vernieuwen en het Christendom nieuw leven inblazen, die een oproep zal doen om naar de Bijbelse waarden terug te keren. Deze geestelijke leider zal een herder zijn met weerstandskracht, die als een ster in het midden van de nacht de harten terug naar God leidt. Hij zag deze nieuwe Johannes zich tegen de krachten van deze wereld verzetten. Dankzij zijn geloof zal hij een vernieuwing van spiritualiteit inspireren.

Maar er was meer. Don Dolindo zag dat de Verenigde Staten een nog grotere rol zullen spelen in de geestelijke toekomst van Amerika in een tijd waarin alles verloren lijkt. Wanneer de duisternis te zwaar wordt, zullen de Verenigde Staten als de redder van

Amerika opstaan [niet alleen van de V.S.] en het terugleiden naar de Christelijke waarden, naar het ware licht van God. Hij zag de Verenigde Staten als een getuigenis dat geloof zelfs temidden van beproevingen en vervolgingen kan overleven. Deze natie zal door lijden en volharding haar rol vervullen om Amerika te redden. De Verenigde Staten zijn een teken van de onbreekbare kracht van het geloof in Gods belofte [dat Hij de wereld niet zal laten vergaan], zelfs nadat de wereld zich van de Waarheid zal hebben afgekeerd. De Verenigde Staten zullen een baken van licht zijn, een levend bewijs dat geloof sterker is dan om het even welke duisternis.[289)]

Alhoewel de maat vol leek en Gods gramschap over de Verenigde Staten zou komen heeft zijn vaderhart zich nogmaals ontfermd en kreeg Donald Trump een comeback waarmee hij op alle fronten glansrijk heeft gewonnen: hij is nu tot president gekozen, zijn partij heeft de meerderheid in het Huis van Afgevaardigden en heeft dat zelfs in de senaat. Met deze onverwachte ontwikkeling is een vreselijk oordeel over Amerika afgewend, want Kamala Harris zou nog erger zijn geweest dan Hillary Clinton, die Trumps tegenkandidaat was tijdens de verkiezingen van 2016. Amerika stemde voor de ongeborenen, voor veilige grenzen, voor familiewaarden en steun aan Israël (wat niet wil zeggen dat alles wat Israël doet goed is).

De geo-politieke en geo-economische problemen zijn met deze verkiezingsuitslag echter niet opgelost, want het Amerikaanse volk heeft nog niet leren bidden en weet nog niet zijn vertrouwen op God te stellen ondanks allerlei enthousiaste proclamaties. Een opwekking is nodig zoals nog nooit tevoren, maar daartoe zal het volk eerst door de mangel van beproeving moeten gaan. Nood doet bidden! Maar ook: *“Wie zijn kind liefheeft, spaart de roede niet.”* (Spr. 13:24) En dan: *“Indien mijn volk zich verootmoedigt en bidt en mijn aangezicht zoekt en zich van hun boze wegen bekeert, dan zal Ik hen vanuit de Hemel horen en hun zonde vergeven en hun land genezen.”* (2 Kron. 7:14))

Om mijn punt kracht bij te zetten verwijs ik naar de volgende profetie van de Ierse Exorcist Vader Pat Collins. Hij kreeg in 2019 het volgende woord van God tijdens een conferentie over profetie:

> «« Laat de vlaggen in heel Europa zakken. Huil en rouw om de mensen, want Ik ben gestorven in hun harten. Ze zijn in groten getale van Mij weggelopen. Ze erkennen mijn soevereiniteit niet meer en houden zich niet meer aan mijn geboden. Waarschuw de mensen dat ze door van Mij weg te gaan van hun ware zelf en van mijn zegeningen zijn afgeweken. Nu staan ze er alleen voor. Waarschuw hen dat hun afvalligheid zelfs de natuurlijke wereld frustreert, omdat ze Mij niet langer bij om verzoening smeken. Er zullen grote stormen zijn; er zal veel regen vallen; rivieren zullen overstromen; oogsten zullen mislukken; vele levens zullen verloren gaan. De chaos in de natuur is slechts een weerspiegeling zijn van de grotere chaos in de harten van velen. Ook die zal op destructieve manieren uitbreken [zich uitend in oorlogen, groot en klein]. Bid ter mildering van de komende tijd van verdrukking. Alhoewel je gebeden het niet kunnen voorkomen, kunnen ze de ernst ervan verminderen. Tijden van kastijding en verootmoediging zijn in aantocht. Ook jullie [mijn getrouwen] zullen samen met de vele anderen te lijden hebben. »»

In die zin zou het me niet verbazen als Amerika door enorme calamiteiten zal worden getroffen, zoals onlangs in Valencia, wat op 29 oktober begon. Binnen luttele minuten werd in het oosten van Spanje bijna alles door het wilde water (flash floods) weggevaagd, veroorzaakt door zware stortbuien. Zonder tijd om te reageren zaten mensen in hun voertuigen, huizen en bedrijven vast. Velen kwamen om het leven en bij duizen-

---

289) Van YouTube, 25 nov. 2024: “Shocking revelations from a priest: The prophecy has begun to come true! ◇ Fr Dolindo Ruotolo”..

den werd hun middel van bestaan verwoest. Ontreddering alom, maar was er ook een roepen tot God, een verootmoediging? Alleen woede.

Ik zou niet verbaasd staan als Trump opnieuw een moordaanslag overleeft, een derde, en dit keer ernstig gewond raakt. De perfecte timing voor zoiets zou in de periode zijn voor de inhuldigingsdag, die op maandag 20 jan. 2025 valt.[290)] Als dit gebeurt, heb ik er alle vertrouwen in dat hij door nationaal gebed snel zal herstellen en dan ook zelf een diepgeestelijke opwekking doormaakt. En dat is nodig ook want hij is het hol van de leeuw gestapt. Het moet gezegd worden dat zijn bravoure uit 2016 verdwenen is en hij in geestelijke rijpheid is gegroeid; het jongensachtige is eraf. Zijn ego is geslonken. Nu, in deze termijn, zullen de profetieën waarvan sprake is bewaarheid worden. Mag ook wel, want, indien hij zijn termijn vol maakt, zal hij de laatste president van de Verenigde Staten zijn. In april 2029 is immers het Oordeel der Naties, waarover uitgebreid gesproken wordt in mijn artikel "Apophis en de Eindtijdklok".

Ad finem

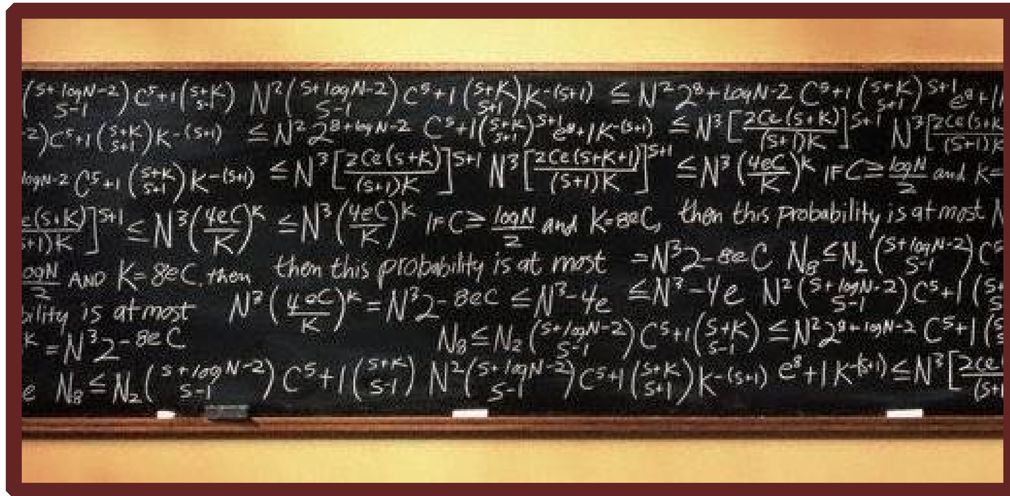
<u>Naschrift</u>: Toen ondergetekende in 2016 dit artikel begon te schrijven, moest hij aan maart 1973 denken toen hij een woord van de Heer kreeg voor zijn vader, die toen Secretaris Generaal van de NATO was. Dat schreef hij hem in een brief. Het woord luidde: *"Uw populariteit is u gegeven om ambassadeur te zijn voor ons land. Bid en uw gebed zal worden verhoord."* Ondanks steeds maar weer aandringen weigerde zijn vader daarover te spreken. Na een half jaar schreef hij zijn zoon terug, wat samenvattend neerkwam op: *"Dit is niks voor mij, ik ben niet vroom."* Het gesprek zou kort zijn geweest. Als hij had gevraagd: *"Wat bedoel je daarmee?"*, was het antwoord geweest: *"Geen idee."* Op de vraag: *"Waar moet ik voor bidden?"*, was het antwoord geweest dat dat zijn zaak was, maar dat hij het wel serieus moest nemen. Net als Trump, en net als zoveel andere politici, had mijn vader een sterke persoonlijkheid en een geweldig ego, wat deels zal verklaren waarom hij niet op deze boodschap wilde ingaan, terwijl hij heel eenvoudig had kunnen testen of het woord een woord van God was door een verzoek naar de Hemel te sturen. Het zij toegegeven dat het voor de toenmalige Secretaris Generaal van de NATO een verzetten der bakens zou zijn geweest, een ingrijpende verandering, dus niet zo makkelijk.

In oktober 1973 brak de Yom Kippur oorlog uit en in december werd tijdens de "Copenhagen European Summit" besloten om Europa met Islamieten te laten overstromen (Zie artikel: "Groen is de Nieuwe Kleur Zwart"). Jaren later kwam ondergetekende op het idee dat zijn vader daartegen had moeten waarschuwen. Deze gedachten traden op de voorgrond bij het schrijven van dit artikel over Trump.

---

290) Als er vóór inhuldigingsdag geen president-elect is, mag de gekozen vicepresident volgens de grondwet die rol vervullen totdat het Congres een nieuwe kan aanwijzen.

De Wet van Organisatorische Stupiditeit

De wetenschap pretendeert een objectieve benadering te volgen. Maar vaak klopt dat verhaal niet. In feite werkt de wetenschap met een sterk gereduceerd gezichtsveld. Dat is eigen aan haar wijze van doen, zoals in mijn artikel van "De Breuk tussen Religie en Wetenschap" uiteengezet. Zij is alléén objectief binnen het beknotte gezichtsveld dat zij zichzelf heeft toebemeten. Wetenschap wordt beoefend door een vérgaande vereenvoudiging van het bestudeerde object middels toepassing van regels die aan de wiskunde zijn ontleend. Simpel is het zeker niet! Maar haar complexiteit mag geen rookscherm vormen om haar beperkingen te veronachtzamen. Indien de inherente beperkingen niet worden onderkend, kan dat ernstige gevolgen hebben. Nú, in onze postmoderne maatschappij, is overduidelijk dat de wetenschap in alle geledingen van het bestaan ravages heeft aangericht. Verbergen kan niet meer.

30.127 – De Bureaucraat, een Mens 'zonder' Ziel

Dankzij de wetenschappelijke vereenvoudigingsroutine, die dezelfde principes hanteert als voor de exacte wetenschappen, zijn bureaucratieën in staat om als een functioneel geheel te werken. Deze routine moet zij wel hanteren, want voor de bestuurlijke inrichting ontbreken een duidelijke doelstelling en sturingsmechanisme, zoals gekend bij het richtinggevende winstoogmerk in het bedrijfsleven. De hoogdravende principes van overheidsbestuur moeten in regels worden vertaald om ze werkbaar te maken. En die regels worden gedefinieerd aan de hand van thematische principes van vereenvoudiging. Het kan niet anders! Toch heeft de bestuurlijke inrichting een aantal zeer negatieve bijwerkingen, die het meest naar voren springen bij totalitaire regimes. Koester geen illusies, want óók in onze 'verlichte' democratische regimes zijn de uitwassen legio. Denk maar aan de navrante wijze waarop de abortuspraktijk functioneert. Desondanks, de échte pur sang bureaucraat komen we pas tegen in de totalitaire regimes. De ware bureaucraat is een mens zonder ziel. Helaas! Dat hebben de Joden ondervonden tijdens het Nazi regime.

Bureaucraat Adolf Eichmann, de SS-werknemer belast met de deportatie van het Jodendom tijdens de Wereldoorlog.

Michael Dixon, een lang gevestigde correspondent voor de Financial Times, zegt het heel treffend: [291)]

««« Bureaucratieën worden verondersteld te werken volgens in feite wetenschappelijke principes en procedures die van tevoren zijn vastgelegd, wat de ambtenaren alleen maar nauwgezet en zonder gevoel hoeven op te volgen om hun werk naar behoren uit te voeren. Met gevolg dat zij zo betrokken raken met de werking van het interne systeem dat zij menen dat zijn regels overal toepasbaar zijn. Verondersteld dat zij de opgelegde procedures volgen heeft niemand buiten de organisatie het recht zich daarmee te bemoeien. Samengevat worden zij autistisch: afgesneden van de buitenwereld, als het niet is met een zekere minachting ervoor. Vandaar de wet van organisatorische stupiditeit getypeerd als de "Bureaucratische Verblinding". Het zegt: "Contact met de werkelijkheid neemt af voor zover onpersoonlijke regels de individuele verantwoordelijkheid ontnemen." »»»

In de derde school van Hillel brief, geschreven in ± 45 AD, staat een prachtige historische overweging, die op ons onderwerp slaat:

««« De Atheners ontmoetten en overwonnen het Perzische leger op de vlakte van Marathon, waarbij ze 6.000 doden op het slagveld achterlieten.[292)] Aldus eindigde de eerste poging van het Perzisch despotisme dat zich tegen de Griekse vrijheden richtte. Wij mogen stellen dat dit de eerste demonstratie was, die de wereld ooit heeft gezien, van de voordelen van een vrij [leven onder de] overheid. Enkele eeuwen van absolute politieke vrijheid had een ras mensen gekweekt zoals nooit eerder vertoond. Intelligentie gepaard aan lichaamskracht, strenge discipline, en een enthousiaste liefde voor het vaderland, werden voor het eerst in een handgemeen gesteld tegenover de verwende zonen van oosterse weelde en zielloze automata van een despotische overheid. Het resultaat was wat het altijd zal zijn: de oosterlingen vielen als gras voor de zwaarden van de vrijen. »»»

In het citaat van Michael Dixon is sprake van bureaucratieën. Maar hoe is het met de bureaucraten zelf gesteld? Geen ziel hebben wat betekent dat in termen van hun psychologisch profiel? In geval van Adolf Eichmann, het SS-instrument dat belast was met de deportatie van het Europese Jodendom tijdens het hitlerregime, hebben wetenschappers dezelfde vraag gesteld: Heeft Eichmann wel nagedacht? Hier volgt de conclusie van Roger Berkowitz als hij spreekt over de banaliteit van het kwaad naar aanleiding van een boek van Bettina Stangneth, die haar boek schreef naar aanleiding van de spraakmakende rechtzaak in 1961 tegen Eichmann, die in Jeruzalem plaatsvond. Voordat die rechtzaak plaatsvond was er een getuigenverhoor van meer dan 3500 bladzijden, voldoende om een psychologisch beeld van de man te tekenen. [293)]

««« Het probleem met Nazi-bons Eichmann was juist dat er zovelen als hem waren en dat die menigte onstellend en verschrikkelijk normaal was. Arendt stootte op het verontrustende feit dat haar diep trof – net als zoveel anderen waaronder de

291) "How organisations lose touch with reality" (Hoe organisaties hun gevoel voor realiteit kwijtraken), van Michael Dixon - Financial Times # 10-12-1986 (onder: Jobs).

292) De slag bij Marathon vond ± 420 BC plaats (aangepast cf. Panins 'Cyrus jaar 1' op 488 BC), hetgeen de allereerste nederlaag van de Perzen markeerde. Herodotus zegt dat tot op die dag, toen de wereld getuige was van de doem hunner onoverwinnelijkheid "de naam van de Meden een verschrikking was om te horen".

293) Uit een recensie van het boek "Eichmann before Jerusalem: the unexamined life of a Mass Murderer" (Eichmann voor Jeruzalem: Het nog niet onderzochte leven van een massamoordenaar) van Bettina Stangneth - Knopf Verlag # 2014 (608 pages). Recensie van de hand van Roger Berkowitz dat in "The American Interest" verscheen onder de titel "THE BANALITY OF EVIL – Did Eichmann Think?" (De banaliteit van het kwaad – heeft Eichmann nagedacht?).

Israëlische rechters – dat Eichmann in alle opzichten een gemiddeld mens was. Het door Eichmann begane kwaad stond buiten kijf en Arendt was overtuigd dat hij voor zijn misdaden de strop verdiende. Toch leken Eichmanns beweegredenen, ondanks wat hij gedaan had, typisch kleinburgerlijk. Hij was ambitieus. Hij zocht erkenning vanuit het succes en de bevestiging die voortvloeiden uit het feit dat hij bij een beweging hoorde. Hij was zo besloot zij geen monster, ook niet dom, maar gedachteloos [op de wijze dat 'morele waarden' uit willekeurige regels voortkomen en niet uit een goddelijk geïnspireerde overtuiging zoals we die uit de decaloog kennen]. En het was het ontbreken van dit soort denken – wat zo'n normale ervaring is in ons dagelijks leven dat we nauwelijk tijd hebben laat staan de neiging om daar bij stil te staan en erover te reflecteren – dat Arendt ertoe bracht dit te zien als de gevaarlijke bron van het kwaad in onze moderne tijd. »»

PHNOM PENH, Cambodia -- Tuol Sleng gevangenis employees van de Rode Khmer of Pol Pot regime (1975 – 1979) namen identificatiefoto's van de gevangenen voordat ze werden doodgemarteld. Deze periode staat ook bekend als de "Doodsvelden". De Tuol Sleng Gevangenis is thans een museum waar deze vergrotingen aan muur hangen.

30.128 – De Helstaat Cambodja

Een extreem maar leerzaam voorbeeld van de ontaarding van de bestuurlijke inrichting werd ten toon gespreid tijdens de Helstaat Cambodja onder het Rode Khmer regime. Het was de ontluistering van een natie in een gruwelijk neerwaartse spiraal. Ik citeer nu uit Rudolph Rummels boek dat over genocide in het algemeen gaat: [294)]

«« In verhouding tot zijn bevolking onderging Cambodja een menselijke catastrofe in deze eeuw zonder weerga. Van een bevolking van bijna 7,1 miljoen in 1970 verloor Cambodja haast 4 miljoen mensen ten gevolge van oorlog, opstand, door mensen veroorzaakte honger, genocide, politicide, en massamoord. Terzake van alleen democide, waarvan bijna alles zich concentreerde in de jaren van 1970 tot 1980, vermoordden de opeenvolgende overheden en guerrilla groeperingen bijna 3,3 miljoen mannen, vrouwen, en kinderen [inclusief 35.000 vreemdelingen]. Hiervan werden de meesten, waarschijnlijk om en nabij 2,4 miljoen, vermoord door de communistische Rode Khmer. »»

De schrijver vraagt zich af: *"Hoe kunnen wij deze ongelooflijke slachtpartij door de Rode Khmer verklaren?"* Hij noemt een aantal factoren, maar erkent: *"Onze zo rijke Engelse woordenschat heeft geen woord voor het soort staat dat gecreëerd werd door*

---

294) "Death by Government", van Rudolph J. Rummel - Transaction Publications, New Brunswick, U.S.A. # 1994. (pp. 160, 194, 202 en 198, in deze volgorde).

de Rode Khmer in 1975. Evenmin hebben wij politieke wetenschapsbeoefenaars er een concept of theorie voor." Hij concludeert: *"Hetgeen de Rode Khmer misschien bijzonder fanatiek maakte en obsessief ten aanzien van hun Marxisme kwam door een culturele trek."* Hij citeert dan de priester François Ponchaud uit een passage in diens "Cambodge année zéro" (Cambodja jaar NUL), wiens analyse perfect aansluit bij mijn zienswijze:

> «« De Khmer denkt door middel van opeengestapelde of parallele redeneringen, **maar houdt zich strikt aan de regels van zijn eigen interne logica** (accentuering toegevoegd). Voorheen was ieder comité of raad uren- en soms dagenlang bezig om statuten op te stellen waarbij men niets aan het toeval overliet, en dan werden schema's gemaakt, elk nog onpraktischer dan het voorgaande. Een eenvoudig idee, intuïtief bepaald, werd tot het uiterste van zijn interne logica doorgevoerd en dikwijls tot in het absurde zonder ook maar enigszins rekening te houden met de werkelijkheid of de eventuele konsekwenties ten aanzien van de praktische uitvoering. Goede bedoelingen waren feitelijk al genoeg. En als het schema of statuut ten slotte was aangenomen, werden de moeilijkheden die samengingen met de formulering ervan terzijde geschoven of telden ze niet meer mee. »»

Cambodiaanse slachtoffers van het Rode Khmer regime

30.129 – De God der Filosofen

In het Khmer regime zien wij een voorbeeld van het compleet uitgebeende 'wetenschappelijk' organisatieprincipe. In deze opzet is het tot een soort religieus concept geworden. Jawohl !!, als dit de god is die wij vereren zullen wij omkomen. In zijn boek over Spinoza vraagt Frank de Graaff zich verbijsterd af:

> «« Wie is deze God, die de voorstelling geeft in plaats van de symbolen, die objecten maakt in plaats van schepselen? Pascal is zelf met deze God bekend geweest. Hij noemt hem in zijn Mémorial *"le dieu des philosophes et des savants"*, de god van de filosofen en wetenschapsmensen. »» [295)]

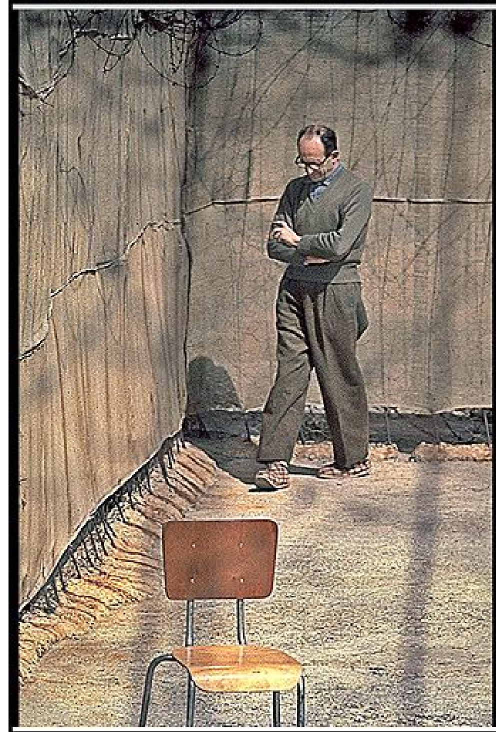
Het grondthema verlangt dat alles naar zijn oorsprong wordt herleid, naar zijn eenvoudigste vorm, zijn naakte essentie. Een terugkeer naar de wezenskern is een vermindering. De Rode Khmer ideologie, de drijvende kracht achter de onvoorstelbare slachtingen, vergde een draconische terugkeer naar de zuiverheid en wijsheid van het een-

---

295) "Spinoza en de Crisis in de Westerse Cultuur" (t.g.v. 300e sterfdag van Spinoza), van Frank de Graaff - Uitgeverij Voorhoeve, Den Haag # 1977 (p. 107).

voudige boerenbestaan. Hoe fraai klinkend! In hordes moesten de mensen vanuit de stad wegtrekken naar het platteland toe – om boer te worden, en het is op deze totaal onvoorbereide tochten dat de mensenmassa's al spoedig door honger en uitputting om het leven kwamen (Cambodja werd toen gekenmerkt door oerwouden en moerassen). Reeds het dragen van een leesbril of horloge bestempelde iemand tot een verfoeilijke intellectueel die nodig heropgevoed diende te worden.

De vermindering diende ook in de individuele sfeer te worden toegepast. Een vermindering van het individu wordt bevorderd door berouw, een naar binnen gekeerd zijn, innerlijke overweging, enzovoort. Dit hoort bij hersenspoeling, een favoriet communistisch tijdverdrijf, zeker in Azië. Door de publieksmedia hier in het Westen wordt de massageest óók voortdurend gekneed ten dienste van doelstellingen die men liever naar buiten brengt. Dat heet massabegeestering. Dat past bij de definitie van hersenspoeling: de gedachtegang wordt gestuurd zonder dat het object zich daarvan bewust is, wat betekent dat de doelstelling van het sturingsproces verborgen moet blijven, want dan blijft verzet achterwege. Dit is voor het eerst grootschaling toegepast in de Koreaanse gevangenkampen vlak na de Tweede Wereldoorlog.

Eichmann in Ayalon gevangenis, Israël 1961

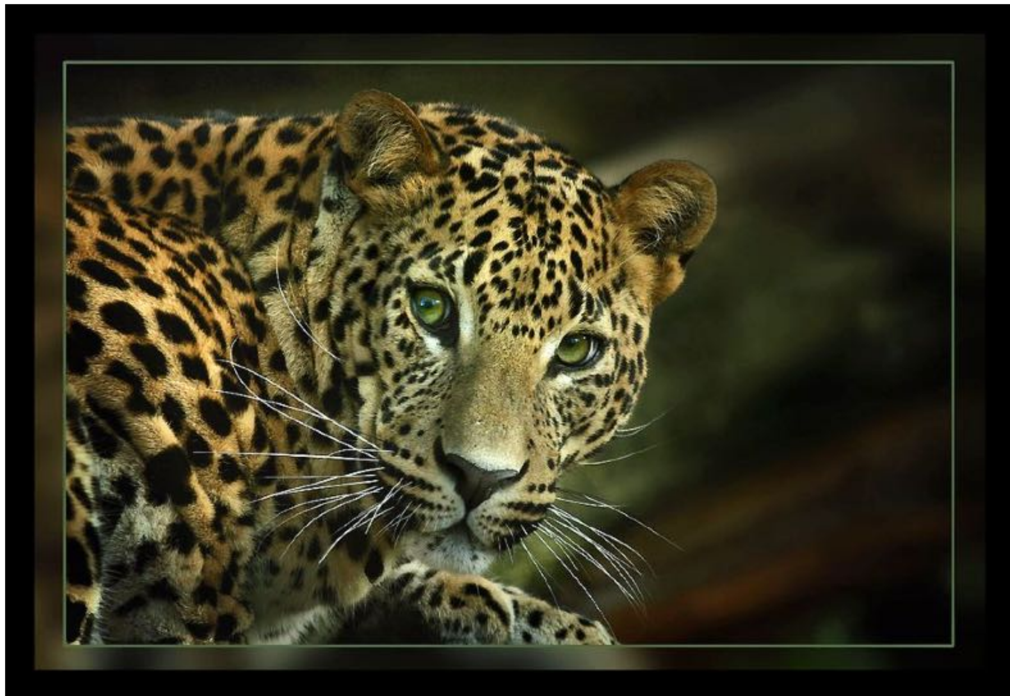
Maar hier in Nederland zijn ook bedenkelijke ontwikkelingen aan de gang, enigszins parallel lopend aan het voorgaande. In zijn rapport aan de overheid bestond het dat de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid verklaarde dat de Nederlander geen eigen identiteit bezit.[296)] Wat het eigenlijk bedoelde was dat het 'niet geoorloofd is' dat ze een eigen identiteit bezit, dat wil zeggen 'Christelijke' identiteit die uitgaat van het principe "Wat gij niet wilt dat u geschiedt doe dat ook een ander niet". (Mt. 7:12) Waarom zou iemand volgens de wetenschappelijke manier van denken een op zichzelf staande identiteit bezitten? De basis daartoe ontbreekt: immers een punt is een punt is een punt. Zijn mensen niet als statistische punten? Alle punten zijn in principe uitwisselbaar en ontlenen hun identiteit slechts aan het schema waartoe ze behoren. Vergeef mij als ik zo zwart denk, maar de politiek is mij nu eenmaal met de paplepel ingegoten.

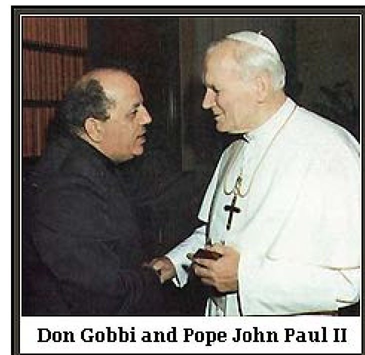
296) In het WRR rapport nr. 79 (2007) aan de Nederlandse regering, geheten "Identificatie met Nederland" (trefwoord WRR website: integratie), deed de Raad voorstellen om, zoals ze zelf zegt, de verbondenheid met Nederland te versterken. De WRR bepleit hierin een benadering die het venster openzet naar de toekomst, en bevordert dat mensen met uiteenlopende achtergronden en opvattingen zich in Nederland 'thuis voelen', een benadering die, zoals zij zegt, identificatieprocessen centraal stelt.

De Goede tegen de Kwade Leer

Stefano Don Gobbi is oprichter van de Mariale Priesterbeweging. Zijn boodschap hier geeft een sublieme uitleg aan Openbaring 12 en 13 waarin de vuurrode draak en het beest krijg voeren tegen de Vrouw, bekleed met de zon, en tegen haar kind. Het kind is Jezus Christus en die Hem toebehoren. Het beest stelt de Vrijmetselarij voor en die zich daaraan hebben overgegeven. Dezen zijn het die krijg voeren tegen de Vrouw en haar kind, in feite de Kerk.

31.130 – De Mariale Priesterbeweging

Don Gobbi and Pope John Paul II

Deze boodschap is ontleend aan Don Gobbi's boek: "Onze Lieve Vrouw aan de Priesters, haar veelgeliefde Zonen". Het boek begint met de volgende opmerking: *"Hierbij wordt verklaard dat zijn boodschappen begrepen dienen te worden, niet als woorden die direct door Onze Vrouwe zijn gesproken, maar als ontvangen in de vorm van een inwendige inspraak."*

De Mariale Priesterbeweging heeft een minimale organisatie zonder juridische structuur. Binnen die beweging hebben zich sinds 1972 ongeveer 400 bisschoppen en kardinalen, 90.000 priesters en miljoenen leken aan het Onbevlekte Hart van Maria toegewijd, wat aan het verzoek beantwoordt van Onze Vrouwe van Fatima zich aan haar Onbevlekt Hart toe te wijden. In Don Gobbi's allerlaatste boodschap van 31 december 1997 staat dat als volgt omschreven:

> «« Om de lijdende en gekruisigde Kerk van jullie tijd mijn moederlijke hulp te geven en een veilig heenkomen te bieden heb ik de Mariale Priesterbeweging in het leven geroepen. Door mijn boek heb ik dit overal ter wereld verspreid, wat voor jullie de te bewandelen weg aangeeft om mijn licht te verspreiden. Met dit boek leer ik jullie de toewijding te beleven aan mijn Onbevlekte Hart met de

> eenvoud die kinderen eigen is, in een geest van nederigheid, armoede, vertrouwen, en kinderlijke overgave. [297)]

En in de boodschap van 21 januari 1984:

> «« Ik vertel jullie de dingen die mij na aan het hart liggen, want dit zijn dezelfde dingen die Jezus in het Evangelie heeft verteld, wat vandaag moet worden nageleefd met de eenvoud van de kleinen, met de vurigheid van martelaren, en met de trouw van de dappere getuigen: het moet naar de letter worden nageleefd! Daarom roep ik jullie op om te bidden, boete te doen en onthouding, deugzaam te leven, vertrouwen te hebben, te hopen en een steeds volmaaktere liefde te beoefenen. (…) Mijn enige zorg is dat jullie alles navolgen wat ik jullie verteld heb. Dan zullen jullie harten met liefde onstoken worden, jullie zielen zullen door mijn licht verlicht worden en ik zal jullie van binnen omvormen en je iedere dag begeleiden datgene te doen wat Jezus' Hart bevalt. Als jullie aan mij zijn toegewijd, neem ik jullie zoals je bent, met jullie beperkingen, jullie slechte kanten en zonden, jullie kwetsbaarheid. Maar iedere dag zal ik jullie naar het plan omvormen dat God aan mijn Onbevlekte Hart heeft toevertrouwd. »»

Don Gobbi's boodschap over de Vrijmetselarij werd hem op 3 juni 1989 in Milaan gegeven op het feest van het Onbevlekte Hart van Maria, en het verkent de verzen 12:1-6 en 13:1-2, 5 en 11-12 van het boek Openbaring, hier in detail weergegeven:

> «« En er verscheen een groot teken aan de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. Zij was zwanger en kreet in haar weeën en barensnood. Toen verscheen aan de hemel een ander teken: een grote vuurrode draak. Hij had zeven koppen en tien horens, en op elke kop een diadeem. En zijn staart vaagde een derde deel van de sterren van de hemel weg en wierp ze op de aarde. En de draak stond vóór de vrouw die zou baren, om zodra zij gebaard had haar kind te verslinden. En zij baarde een kind, een zoon, die alle volken zal weiden met een ijzeren staf. (…) En in mijn visioen zag ik uit de zee een beest opstijgen. Het had zeven koppen en tien horens, en op elke horen een diadeem, en op zijn koppen stonden godslasterlijke namen. En het beest dat ik zag geleek een luipaard, en zijn poten waren als die van een beer en zijn muil was als een leeuwemuil. En de draak droeg hem zijn macht over en zijn troon en grote heerschappij. (…) En hem werd een mond vol grootspraak en godslastering gegeven. (…) Toen zag ik een ander beest. Dit rees op uit de aarde. Het had twee horens als een lam, maar het sprak als een draak. En heel de macht van het eerste beest oefent het uit voor diens ogen. Het bewerkt dat de aarde en haar bewoners het eerste beest aanbidden. »»

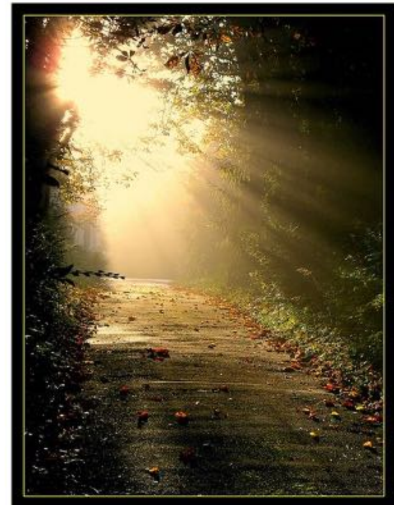
297) De betekenis van deze toewijding aan Maria's hart wordt verderop nader toegelicht: "Nu begrijpen jullie hoe tegen de verschrikkelijke en verradelijke aanval van het zwarte beest, namelijk de Vrijmetselarij, mijn Onbevlekte Hart in deze tijd jullie toevlucht is."

31.131 – Het Zwarte Beest is de Vrijmetselarij

Geliefde zonen, vandaag zijn jullie in cenakels van gebed verenigd ter viering van het feest van het Onbevlekte Hart van jullie Hemelse Moeder. Uit alle delen van de wereld heb ik opgeroepen jezelf aan mijn Onbevlekte Hart toe te wijden, en jullie hebben daarop met broederlijke liefde en enthousiasme gereageerd. Ik heb nu voor mijzelf mijn leger geformeerd met alle kinderen die op mijn verzoek zijn ingegaan en naar mijn stem hebben geluisterd. De tijd is gekomen dat mijn Onbevlekte Hart door de Kerk en de gehele mensheid verheerlijkt wordt, want in deze tijden van afval, van zuivering en grote verdrukking, is mijn Onbevlekte Hart de enige toevlucht en weg die je naar de God van redding en vrede leidt.

Bovenal staat mijn Onbevlekte Hart vandaag in het teken van mijn zekere overwinning in de grote strijd die tussen de volgelingen van de enorme rode draak woedt en de volgelingen van de Vrouw bekleed met de zon. In deze verschrikkelijke strijd stijgt uit de zee een beest op, een luipaard gelijk, dat de draak te hulp komt. Als de rode draak het marxistisch Atheïsme is, dan is het zwarte beest de Vrijmetselarij. De rode draak toont zich in de kracht van zijn macht; het zwarte beest echter handelt in het duister, blijft uit het zicht en verbergt zich zodanig dat het hem lukt overal binnen te dringen. Hij heeft de poten van een beer en de muil van een leeuw, want gaat overal met sluwheid te werk, gebruik makend van de sociale communicatiemiddelen, dat wil zeggen propaganda. De zeven koppen illustreren de verschillende vrijmetselaarsloges die overal op een subtiele en gevaarlijke manier bezig zijn. Het beest heeft tien horens en op elke hoorn een diadeem, wat de tekens zijn van heerschappij en koningschap. De Vrijmetselarij heerst en regeert over de hele wereld dankzij de tien horens.

De hoorn is in de bijbelse wereld altijd een instrument van versterking geweest, een manier om iemands stem te verkondigen, een sterke manier dus van communicatie. Het is daarom dat God zijn wil aan zijn volk via de tien horens heeft meegedeeld, waardoor zijn wet bekend raakte: de Tien Geboden. Hij die deze aanvaardt en ze navolgt, volgt tijdens zijn leven de weg van de goddelijke wil, van vreugde en vrede. Hij die de wil van de Vader doet, aanvaardt het woord van zijn Zoon en heeft deel aan de door Hem bewerkte verlossing. Jezus geeft aan de zielen het goddelijke leven zelf, door de voor ons verkregen genade door het offer dat Hij op Golgotha heeft volbracht. De genade der verlossing wordt ons door de zeven sacramenten meegedeeld. Door de genade wordt het zaad van het bovennatuurlijke leven in de ziel geplant, wat de deugden zijn. De belangrijkste hiervan zijn **de drie theologale deugden** (geloof, hoop en liefde) en **de vier kardinale deugden** (voorzichtigheid, sterkte, rechtvaardigheid en matigheid). In de goddelijke zon van de zeven gaven van de Heilige Geest ontkiemen, groeien en ontwikkelen zich deze deugden steeds meer en leiden de ziel zo langs het lichtende pad van liefde en heiligheid.

31.132 – Het doel van de Vrijmetselarij: God Vervloeken

De taak van het zwarte beest, van met name de Vrijmetselarij, is om op subtiele maar hardnekkige wijze ervoor te zorgen dat zielen het pad niet volgen dat door de Vader en de Zoon is aangegeven en door de Geest wordt verlicht. Als de rode draak zich effectief inzet de hele mensheid van God los te maken, tot het God ontkennen, waarmee het de dwaling van het Atheïsme verspreidt, bestaat het doel van de Vrijmetselarij niet uit

het God ontkennen, maar uit het God vervloeken. Het beest opent zijn muil om verwensingen tegen God te uiten, om zijn Naam en woonplaats te lasteren en allen die in de Hemel zijn. De grootste godslastering is de aanbidding die alleen God toekomt aan schepselen en Satan zelf te geven. Dat verklaart waarom in deze tijd in de schaduw van de perverse acties van de Vrijmetselarij overal zwarte missen komen en Satanisme. Bovendien zet de Vrijmetselarij zich tot het uiterste in om te voorkomen dat zielen gered worden. Het probeert dus de door Christus volbrachte verlossing te ontkrachten.

Met de kracht van zijn tien horens verspreidt de Vrijmetselarij overal een wet die lijnrecht staat tegenover die van God onze Heer, die zijn wet middels de Tien Geboden bekend heeft gemaakt:

- Tegenover het gebod van de Heer: *"U zult geen andere God hebben dan Mij",* vervaardigt het andere valse idolen, waarvoor velen vandaag in aanbidding neervallen.
- Tegenover het gebod: *"U zult Gods Naam niet ijdel gebruiken",* positioneert het zichzelf door God en zijn Christus op vele subtiele en diabolische manieren te lasteren, zelfs door zijn Naam onwelvoeglijk tot op het niveau van een merknaam of verkoopobject te verlagen, alsook door het vervaardigen van heiligschennende films over zijn leven en Goddelijke Persoon.
- Tegenover het gebod: *"Denk aan de sabbat: die moet voor u heilig zijn",* verandert het de zondag in een dag van sport, wedstrijden en amusement.
- Tegenover het gebod: *"Eert uw vader en uw moeder",* plaatst het een familiemodel dat is gebaseerd op een nieuwe samenlevingsvorm, zelfs tussen homoseksuelen.
- Tegenover het gebod: *"U zult geen onreinheid plegen",* verdedigt en verheerlijkt het alle vormen van onreinheid en moedigt die aan, in die mate dat het zelfs tegennatuurlijk gedrag goedkeurt.
- Tegenover het gebod: *"U zult niet doden",* is het hun gelukt abortus overal wettig te maken, euthanasie aanvaardbaar te maken en ervoor te zorgen dat het respect voor de waarde van het menselijk leven bijna geheel is verdwenen.
- Tegenover het gebod: *"U zult niet stelen",* streeft het ernaar dat diefstal, geweld, ontvoering en roof steeds meer om zich heen grijpen.
- Tegenover het gebod: *"U zult geen valse getuigenis afleggen",* handelt het zodanig dat de wet van bedrog, leugen en dubbelhartigheid steeds meer ingang vindt.
- Tegenover het gebod: *"U zult de goederen en de vrouw van een ander niet begeren",* werkt ze om de diepten van het geweten te verderven, daarbij verraad plegend aan de geest en het hart van de mens.

Op deze wijze worden de zielen langs de perverse en kwade weg gebracht van ongehoorzaamheid aan Gods wetten, raken ze in zonde verstrikt en worden buitengesloten van het ontvangen van de genade en het leven van God.

31.133 – Een opvallende benadering (bijdrage Hubert Luns)

Het is opmerkelijk, dat *"U zult geen onreinheid plegen"* in het lijstje ontbreekt van de Tien Geboden, die der stenen tafelen. (Ex. 20) In het lijstje van Maria, alias Don Gobbi, is het reinheidsgebod in de plaats gekomen van *"U zult geen overspel doen".* Overspel is altijd een onreinheid, alhoewel zich schandelijke onreinheden ook in de echtelijke sponde kunnen voordoen, dus zonder overspel. Overspel is niet alleen een onreinheid, maar tevens een ernstige vorm van ontrouw passend binnen de categorie *"U zult geen valse getuigenis afleggen".* Daarenboven is het, uitgaande van de man,

een erge vorm van diefstal, want het steelt de eer van de vrouw, prostitutie uitgezonderd, en indien gehuwd, het vlees van zijn naaste. (Gen. 2:24) Tenslotte is het een aanslag op de heiligheid van het huwelijk en gaat daarom tegen de voorbeeldfunctie in van het ouderschap. Het *"eert uw vader en uw moeder"* schept ook verplichtingen opdat tevens de conditie van Exodus 20:12, bewaarheid worde: *"opdat het u (de kinderen) wel ga in het leven"*.

Conditie wil hier tevens zeggen dat als ouders voor hun kinderen uitbuiters en tirannen zijn, God hen uit het ouderschap ontzet en hun kroost niet meer gebonden is aan de aan hen verschuldigde eer. Datzelfde principe gaat ook op bij overheden (Jes. 3:14), die net als ouders door God zijn aangesteld. (Rom. 13:1-7, Jes. 3:4) Opstandigheid, zoals tegen het godsvijandige nazisme, is dan geen zonde meer, maar wordt een gebod. (cf. Op. 13:15-16; 14:9-10) Die oren heeft, die hore. (Op. 13:9)

Waar ooit een reuzenstandbeeld van Stalin stond, slaat nu een reuzenmetronoom zijn zwijgend ritme, de tijd markerend, onafwendbaar zijn bestemming tegemoet.

De telling van de Tien Geboden (decaloog) is onzeker en altijd onderwerp van gesprek geweest. Eigenlijk zijn het er negen, want de eerste twee horen bij elkaar en zijn dus één gebod: *"Ik ben de Heer uw God; Gij zult Mij liefhebben en geen afgoden vereren."* De Joden splitsen dit gebod in twee. De Katholieken zien ze als één, maar splitsen het tiende gebod in twee (u zult de vrouw van uw naaste niet begeren, en: u zult de goederen van uw naaste niet begeren) terwijl die voor de Joden één zijn, en terecht. Deze onduidelijkheid in de telling heeft voor verwarring gezorgd. De Samaritaanse secte, bijvoorbeeld, zag als tiende gebod de opdracht de Tien Geboden op de berg Gerizim te verkondigen. (Deut. 11:27-29) Een gebruikelijke uitleg is dat in de ene adem toen *"God «al» de woorden sprak"* (Ex. 20:1) al de mogelijke gebodswoorden liggen opgesloten, dus ook die van het boek Leviticus. Derhalve zou dat het eerste gebod zijn. Om, zoals Maria doet, de zeer uitgebreide reinheidscorpus van het Oude Testament als het ontbrekende gebod te zien, is voorwaar een originele uitleg en is heel goed verdedigbaar. Hoe is het mogelijk dat niemand in de afgelopen millennia deze toch zo eenvoudige oplossing heeft ontdekt!

Het reinheidsgebod als algemeen geldend principe staat wellicht niet in het lijstje omdat de wijze van uitvoering van het gebod minder vanzelfsprekend is. Als principe sluit het aan bij de driemaal herhaalde oproep uit het boek Leviticus: *"Weest heilig, want IK ben heilig."* (Lev. 11:44, 19:2, 20:7) Dat is op zijn beurt gebaseerd op Genesis 1:27:

"God schiep de mens naar zijn eigen beeld." Het Leviticus-19 hoofdstuk staat bekend als de heiligheidswet, omdat het met de woorden begint: *"Weest heilig"*. Net als de decaloog werd deze wet in aanwezigheid van de verzamelde menigte uitgesproken; het meeste van de decaloog ligt hier immers in opgesloten.

Het behoorde tot de bijzondere en moeilijke taak van de priesterkaste om het reinheids- en heiligheidsgebod, overeenkomstig de opdracht van Leviticus 10:10, aan het volk uit te leggen: *"Het is uw altijddurende taak (de priestertaak) te onderscheiden tussen heilig en profaan, tussen onrein en rein, en de kinderen van Israël te onderwijzen* (…)*"* Weet wel dat de decaloog een ruwe benadering is, een soort constitutie, van wat een morele wet zou moeten zijn, *"opdat het ons wel gaat en de dagen verlengt."* (Deut. 5:33) *"We moeten niet vergeten dat de Tien Geboden een stevig fundament hebben in de menselijke natuur zelf, en daarom zijn de goederen die zij verdedigen van universele betekenis",* verkondigde onze geliefde Paus Johannes Paulus II in zijn apostolische exhortatie "Pastores gregis" van oktober 2003. Ze behoeven eigenlijk geen betoog, want ze maken deel uit van de natuurlijke wet die in ieders hart is ingeschreven, zoals in Deuteronomium aangegeven:

> «« De geboden die ik u vandaag heb gegeven, zijn niet te zwaar voor u en liggen niet buiten uw bereik. Want dit gebod, dat ik u heden gebied, dat is voor u niet verborgen, en dat is niet ver. Ze zijn niet in de Hemel, dus u hoeft niet te zeggen: 'Wie stijgt voor ons op naar de Hemel om ze daar te halen en ze ons bekend te maken, zodat wij ernaar kunnen handelen?' Het is niet in de Hemel om te zeggen: Wie zal voor ons ten Hemel varen dat hij het voor ons hale en ons het horen late dat wij het doen? Ook zijn ze niet aan de overkant van de zee, dus u hoeft niet te zeggen: 'Wie steekt de zee voor ons over om ze daar te halen en ze ons bekend te maken, zodat wij ernaar kunnen handelen?' Want dit woord is zeer nabij u, in uw mond en in uw hart om dat te doen. »» (Deut. 30:11-14)

Het is dus eigenlijk een schande dat God ze op schrift heeft moeten stellen. Dat ligt anders bij de reinheids- en heiligheidsvoorschriften, die wel wat meer zijn dan gezondheidsvoorschriften. Ze zijn vooral bestemd om onze blik op innerlijke waarden te richten, zo ook in het seksuele verkeer.

Neem nu het orthodoxe Jodendom, waar een man zijn vrouw niet naakt mag begluren. Ingetogenheid is wel wat anders dan schaamte, want *"de grootheid van de dochter van de koning ligt in haar binnenste; haar kleding is goudgestikt."* (Ps. 45:14) Er zit nog een praktische kant aan. Als door ouderdom, bevallingen en de zwaarte van het bestaan zij haar jeugdige schoonheid verliest, is er meer kans dat de relatie goed blijft; haar man heeft immers geleerd zijn vrouw voor andere zaken te waarderen. Ook zal hij bij de andere sekse minder op uiterlijkheden letten en dus minder tot overspel zijn geneigd. Ten slotte wendt hij zijn blik af, want dat doet hij ook thuis, van schaars geklede vrouwen in het publiek. (Job 31:1) Deze manier van denken is niet vanzelfsprekend en zal bij sommige lezers heftige reacties onlokken, waarmee maar weer bewezen is dat het allemaal niet zo eenvoudig ligt en dat er behoefte is aan een autoriteit die het collectieve morele geweten vorm kan geven. Daaruit volgt ook, voor de zoveelste keer, dat de volledige scheiding van kerk en staat een onding is.

31.134 – De zeven zonden, antithese op de zeven deugden

Op de zeven theologale en kardinale deugden, die de vrucht zijn van het leven uit Gods genade, reageert de Vrijmetselarij met de verspreiding van de zeven hoofdzonden, vrucht van het voortdurend in staat van zonde leven. Tegenover ***geloof*** stelt het trots; tegenover ***hoop***, lust; tegenover ***liefde***, gierigheid; tegenover ***voorzichtigheid***, woede; tegenover ***sterkte***, luiheid; tegenover ***rechtvaardigheid***, afgunst; en tegenover ***matigheid***,

gulzigheid. Wie slachtoffer wordt van de zeven hoofdzonden wordt langzaam weggetrokken van de verering die alleen God toekomt naar die van valse godheden, die de verpersoonlijking zijn van deze zonden. Hieruit bestaat de grootste en afgrijselijkste godslastering. Daarom ook is op elke kop van het beest een godslasterlijke naam geschreven. De afzonderlijke vrijmetselaarsloges hebben ieder tot taak een specifieke godheid te laten aanbidden.

- De eerste kop draagt de godslasterlijke naam van trots, die zich verzet tegen de deugd van 'geloof', en leidt tot de verering van de god van de menselijke rede en zelfgenoegzaamheid, van technologie en vooruitgang.
- De tweede kop draagt de godslasterlijke naam van lust, wat zich verzet tegen de deugd van 'hoop', en leidt tot de verering van de god der seksualiteit en onreinheid.
- De derde kop draagt de godslasterlijke naam van gierigheid, wat zich verzet tegen de deugd van 'liefde', en leidt overal tot de verering van de god van geld.
- De vierde kop draagt de godslasterlijke naam van woede, wat zich verzet tegen de deugd van 'voorzichtigheid', en leidt tot de verering van de god van twist en tweespalt.
- De vijfde kop draagt de godslasterlijke naam van luiheid, wat zich verzet tegen de deugd van 'sterkte', en leidt tot de verering van de god van angst voor de publieke opinie en van uitbuiting.
- De zesde kop draagt de godslasterlijke naam van afgunst, wat zich verzet tegen de deugd van 'rechtvaardigheid', en leidt tot de verering van de god van geweld en oorlog.
- De zevende kop draagt de godslasterlijke naam van gulzigheid, wat zich verzet tegen de deugd van 'matigheid', en leidt tot de verering van de zo hoog geprezen god van zinnelijk genot, materialisme en amusement.

De taak van de vrijmetselaarsloges bestaat er thans uit om, uiterst sluw, de mensheid overal tot minachting van Gods heilige wet te brengen, in openlijk verzet te laten komen tegen de Tien Geboden en de verering die God alleen toekomt weg te nemen en die te schenken aan bepaalde valse idolen, door een steeds grotere menigte verheerlijkt en aanbeden: rede, vlees, geld, onenigheid, heerszucht, geweld, genot. Daarmee worden zielen in de donkere slavernij van het kwaad, ondeugd en zonde geworpen, en – in het stervensuur en Gods oordeel – in de poel van eeuwig vuur, wat de Hel is.

Nu begrijpen jullie hoe tegen de verschrikkelijke en verradelijke aanval van het zwarte beest, namelijk de Vrijmetselarij, mijn Onbevlekte Hart in deze tijd jullie toevlucht is en de zekere weg die tot God voert. In mijn Onbevlekte Hart is de tactiek neergelegd, waar jullie hemelse Moeder gebruik van maakt, om het subtiele plan te overwinnen waar het zwarte beest gebruik van maakt. Het is daarom dat ik al mijn kinderen oefen in het navolgen van Gods Tien Geboden; in het naar de letter toepassen van het Evan-

gelie; in het dikwijls gebruik maken van de sacramenten, vooral die van de biecht en de eucharistische communie, wat de noodzakelijke hulpmiddelen zijn om in Gods genade te blijven staan; in de vurige beoefening van de deugden; in het volgen van het pad van goedheid, liefde, zuiverheid en heiligheid. Daarom, mijn kleine kinderen, maak ik van jullie gebruik, die zich aan mij hebben toegewijd, om de subtiele valstrikken, die het zwarte beest voor jullie heeft uitgezet, te ontmaskeren om ten slotte de grote aanval te breken die de Vrijmetselarij in onze tijd tegen Christus en zijn Kerk heeft ingezet. En aan het eind, in het bijzonder tijdens zijn grootste nederlaag, zal de triomf van mijn Onbevlekte Hart in de wereld in al zijn pracht openbaar worden!

31.135 – Hoe de zeven Ondeugden in Deugden wijzigen

Ik zou dit artikel willen eindigen met een verhandeling over het gevecht tegen onze door zonden gekwetste menselijke natuur, wat is ontleend aan het werk van Zuster Maria Lataste, zuster van het Heilig Hart. Het is een mooie richtlijn voor hen die biechten willen. Lataste werd in 1822 in Mimbaste geboren in zuid-west Frankrijk en stierf 25 jaar later in Rennes te Bretagne. Vanaf haar vroege jeugd werd zij vanuit het Heilig Sacrament op een uitzonderlijke manier begenadigd en vanaf 1840 zag zij, telkens als zij de H. Mis bijwoonde, onze Heer en Redder boven het altaar. Zij kreeg veel verschijningen van Onze Lieve Vrouwe en van engelen. In 1844 trad zij als lekenzuster toe tot de gemeenschap van het Heilig Hart. Maria Lataste werd een model van nederige deugd. Zij deed haar geloften op haar sterfbed vlak voordat zij de laatste sacramenten ontving. Om haar stoffelijke resten voor ontbinding te vrijwaren, werden ze niet ver van Londen in Roehampton begraven. Haar “Werken” werden door haar leidsman zoveel aangepast dat ze niet als authentiek worden beschouwd, maar zijn desondanks waardevol.

Een profetie van Lataste over de functie van de gezegende Maagd in de overwinning op de machten van de duisternis sluit aan bij de boodschap van Fatima, waarin Maria na moeilijke tijden een grote vrede belooft. Dit past ook bij de grote kalmte van Don Bosco’s Droom. In 1862 kreeg hij de droom van de twee zuilen waarin vreselijke stormen en gevechten het schip van de Kerk tot zinken dreigen te brengen. De Kerk zegeviert dankzij de zuilen van devotie tot de Onbevlekte Maagd Maria en tot die van het Allerheiligste Sacrament (Jezus-Hostie). Lataste zegt:

> «« Vrede zal in de wereld terugkeren wanneer de gezegende Maagd Maria over de stormen blaast en ze tot rust brengt. Haar naam zij geprezen, gezegend en voor altijd verheerlijkt. Gevangenen zullen hun vrijheid herkrijgen, verbannenen zullen naar hun land terugkeren, en de ongelukkigen zullen opnieuw vrede en geluk vinden. Tussen de meest verheven Maria en haar klanten zal een wederzijdse uitwisseling van gebed en genade zijn, van liefde en aanhankelijkheid. Van oost tot west en van noord tot zuid zal iedereen Maria’s heilige naam verkondigen: *“Maria zonder erfzonde ontvangen, Maria koningin van Hemel en Aarde. Amen.”* »»

Ondeugd 1 - Trots: Als je alles aan God toeschrijft; als je alles aan Hem wilt onderwerpen wat zich in jou en de overige schepselen bevindt; als je graag vergeten wilt zijn, geminacht en als nietswaardig beschouwd; als je geen eigen eer zoekt en lofprijzingen, dan zul je niet trots zijn. Als je jezelf onwaardig acht voor iedere gunst van God; als je de tegenslagen van het leven en de dagelijkse kruizen geduldig draagt; als je zonder wraakgevoelens de vernederingen verdraagt, dan zul je niet trots zijn.

Ondeugd 2 - Ontucht: Als je jouw eigen zwakheid tegen deze zonde kent; als je met moeite en pijn onder de doornen van het vlees lijdt zonder daardoor gewond te raken; als je ze elke dag zo beheerst dat ze steeds zwakker worden; als je verkeerde gedachten verdringt zonder daar opzettelijk aan te denken; als je de reinheid bemint als je oogappel, zodat je het minste weerstaat dat daarmee in conflict komt; als je nederig bidt

dat je aan de verleiding mag weerstaan en niet aan de ingevingen van de boze bent overgeleverd, dan zul je overwinnen.

Ondeugd 3 - Gierigheid: Als je je goederen graag deelt, niet alleen het overbodige, maar ook die waar je sterk aan gehecht bent; als je niet vreest het nodige te moeten missen; als je je niet teveel zorgen maakt om de dag van morgen; als je je naaste niet benadeelt, dan zul je de gierigheid hebben overwonnen, deze grote zonde van gehechtheid aan aardse goederen die ten koste gaat van God en je naaste en die in elke tijd en in alle milieus zoveel voorkomt.

Ondeugd 4 - Woede: Als je in het diepst van je hart niet op wraak zint wegens een aangedane belediging; als je nadenkt over je eigen houding die het ongeduld en de houding van je naaste kan hebben uitgelokt; als je geen kwade opzet ziet in alles wat je overkomt, dan zal de woede geen vat op je krijgen. Als je geen wrok koestert en geen wraak zoekt via gedachten, woorden of daden; als je je tong weet te beheersen; als je geen kwaadspreekt en de ander vooral niet belastert met een vermetel oordeel, dan zal de woede geen vat op je krijgen. Als je je tracht te verzoenen met iemand die bij jou in het krijt staat; als je hem goed doet in plaats van kwaad en hem niet verwenst; als je voor hem bidt; als je moeite voor hem doet; als je de Voorzienigheid vraagt een verzoening te bewerkstelligen, dan zal de woede geen vat op je krijgen.

Ondeugd 5 - Luiheid: Als je al het nodige doet om je lichaam voor een werk in te zetten dat nuttig is voor jou en je evennaaste; als je al het nodige doet om je geest niet onledig te laten of op zaken te richten die voor de Hemel van geen belang zijn, dan zal de luiheid je niet beroeren. Als je vindt dat de Christelijke leer ongeacht leeftijd altijd moet worden bestudeerd, wat de onmisbare voeding is voor het gebed; als je vindt dat goede bedoelingen niet volstaan indien niet optimaal en zo spoedig mogelijk in daden omgezet; als je God vraagt je voor verveling en ledigheid te behoeden, dan zullen luiheid en alle zonden van nalatigheid die daaruit voortvloeien, je niet raken.

Ondeugd 6 - Afgunst: Als je verheugd bent als het goed met iemand gaat, zowel materieel als geestelijk; als je nooit last hebt van jaloezie; als je met vreugde en voldoening de terechte lof hoort die voor iemand anders is bestemd; als je graag complimenten geeft en iemand die goed presteert aanmoedigt; als je God daarvoor prijst, dan zul je de zo heimelijke en veel voorkomende zonde van afgunst hebben bedwongen. Als je iemands reputatie nooit schaadt met achterbakse kwaadsprekerij of door ‘goedbedoelde’ roddel; als je de fouten van een ander betreurt, maar meer nog die van jezelf; als je voor je naaste bidt, dan zul je niet afgunstig zijn.

Ondeugd 7 - Vraatzucht: Als je voor gulzigheid oppast; als je vast van plan bent die te bestrijden; als je de tafel met zijn genoegens niet te veel eer aandoet; als je slechts het nodige wenst; als je aan God trouw je voedsel toewijdt en Hem er naderhand zorgvuldig biddend en niet routinematig voor dankt, dan zal de vraatzucht je niet weten te vinden.

31.136 – Conclusie

Het navolgende geeft de nodige kennis over het probleem van de strijd tussen goed en kwaad en reikt de principes aan om een voor God welgevallig leven te leiden, maar deze houtblokken (kennis) dienen in brand te worden gestoken om het huis warm te houden. De enige die ze kan doen branden is de Heilige Geest, die onze metgezel is geworden. (Mt. 3:11) Hoe dat te werk gaat leren we van de Grote Conchita van Mexico (1862-1937), ook wel de Concepción Cabrera de Armida genoemd, waarin met Jezus woorden nader op deze zaak wordt ingegaan: [298)]

298) “La Vie dans l’Esprit Saint” - Éd. de l’Emmanuel, Parijs # 2009 (hfst. Exhortation).

«« Luister, mijn dochter, zegt Jezus tegen mij. Er is een verborgen schat die nog onontgonnen is en nog niet op zijn juiste waarde wordt geschat, en toch is dat wat in de Hemel en op Aarde het grootste is, dat is de Heilige Geest. De geestelijke wereld zelf kent Hem nog onvoldoende. Hij is het licht van de intelligenties en het vuur van de harten, en indien er in deze wereld lauwheid heerst, kilheid en zwakheid en zovele gebreken die de zielen kwellen en zelfs mijn Kerk, is dat omdat men onvoldoende zijn toevlucht neemt tot de Heilige Geest. In de Hemel bestaat zijn zending, zijn leven en zijn wezen zelf uit de liefde. Op deze Aarde bestaat zijn zending eruit om de zielen terug naar hun liefdecentrum te brengen, en dat is God.

De Heilige Geest kan ons alles geven wat wij nodig hebben: indien men triest is, komt dat omdat men onvoldoende beroep heeft gedaan op de Goddelijke Trooster, op Hem die de Vreugde is die de geest overstelpt. Indien men zwak is, komt dat omdat men zich onvoldoende tot Hem wendt die de onoverwinnelijke Kracht is. Indien men fouten maakt, komt dat omdat men Hem minacht die het Licht is. Indien men het geloof kwijtraakt, komt dat door een tekort aan de Heilige Geest…

De Heilige Geest wordt niet door allen en door de gehele Kerk vereerd zoals Hem toekomt en daarom beklaagt iedereen zich en is men de wanhoop nabij. Deze droefheid en ellende worden veroorzaakt omdat men aan de Heilige Geest niet die voorkeurspositie schenkt die Ik, Jezus, Hem heb gegeven tijdens mijn leven op deze Aarde, Ik die Hem vereerde als de derde Persoon van de Drievuldigheid, als de Geest van de Vleeswording en als de Geest van het fundament van de Kerk. Ja, mijn dochter, men betoont aan de Heilige Geest slechts een lauwe liefde, men roept Hem zonder vurigheid aan… En zelfs de harten die zeggen dat ze Mij toebehoren slagen erin Hem te vergeten… Mijn Hart is diep verwond. De tijd is nu gekomen om de Heilige Geest te laten heersen, niet als een ver verwijderd en hoog verheven iemand, maar als een Persoon die dicht bij iedere ziel en hart staat; de tijd is gekomen dat Hij in mijn Kerk moet heersen. Op de dag dat het vuur van de Heilige Geest in de aderen van iedere herder stroomt, van iedere priester, in het intiemste van henzelf, zullen de theologale deugden, die hun kracht hebben verloren, weer terugkomen bij allen die in mijn Kerk werkzaam zijn. Het aangezicht van de wereld zal alsdan worden gewijzigd, want alle kwalen waar wij onder lijden zijn te wijten aan de verwijdering van de Heilige Geest, die de enige remedie is. Het is hoogtijd dat de dienaren van mijn Kerk reageren en dan zullen de zielen vergoddelijkt worden…

De Heilige Geest is de as waaromheen alle deugden draaien en zonder de Heilige Geest bestaat geen ware deugd. Alleen de Heilige Geest kan de begeestering teruggeven die mijn Kerk uit haar benarde positie kan bevrijden waarin zij zich bevindt. Dat men zijn verering opnieuw leven inblaast, dat men Hem zijn ware plaats teruggeeft, die de eerste is onder de intelligenties en wilsbestemmingen, en dankzij deze hemelse rijkdom zullen er geen armen meer zijn! De Vader en Ik wensen een vernieuwing te zien van het rijk van de Heilige Geest in de Kerk. Hij is de ziel van deze Kerk, maar desondanks wordt dat nauwelijks onderkend ! Vanuit sleur en gewoonte neemt men genoegen met ondergeschikte devoties, wat de oorzaak is van ontelbare kwalen in de zielen en in de Kerk. Dat de Heilige Geest in de zielen heerst en het Woord zal gekend zijn en geëerd, het Kruis zal zijn ware plaats hervinden en de zielen zullen door de goddelijke Liefde vergeestelijkt worden !

Hoe meer de Heilige Geest heerst, hoe meer zal de sensualiteit worden geveld die de hele Aarde veroverd heeft! Dat men goed beseft dat het Kruis slechts zal kunnen heersen indien de Heilige Geest het terrein niet eerst heeft voorbereid… Hij eerst! »»

Melanchthons Ideaal van Vroomheid & Eruditie

Henk Dijkgraaf

Door Henk Dijkgraaf

Geen enkele pedagoog kan om de vraag heen wat het doel van opvoeding is. Deze vraag gaat eigenlijk aan de pedagogiek zelf vooraf die een antwoord probeert te formuleren op de vraag: aan wie moet wat onderwezen worden, wanneer moet dat en hoe? Wie eens de vrijmoedigheid neemt een school binnen te stappen en aan de eerste de beste onderwijzer die hij tegenkomt deze vraag stelt, wordt waarschijnlijk begroet met wat onsamenhangend gemompel of onnozel geklets over de kenniseconomie en democratisch burgerschap.

32.137 – Terug naar de Bronnen van de Antieke Beschaving

Wie over de zin van opvoeding dezelfde vragen zou hebben gesteld aan Philipp Melanchthon (1497-1560), Luthers intellectuele confrater in zijn strijd tegen het obscurantisme dat aan het begin van de 16e eeuw de kerk in haar greep had, zou een glashelder antwoord hebben gekregen: *"pietas et eruditio"*. Voor Melanchthon waren dat geen goedkope 'catchwords' die een intellectueel vacuüm moesten verhullen.

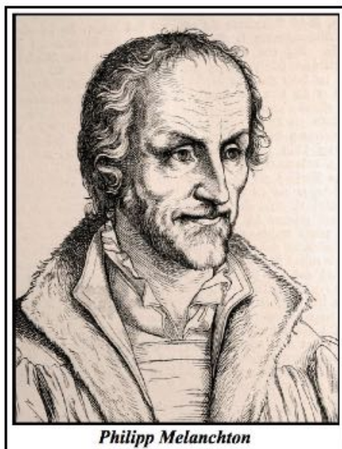
In de eerste plaats belichaamde Melanchthon vroomheid en eruditie in eigen persoon. Hij had een godvruchtige opvoeding genoten en had al vroeg een grote belangstelling voor de Bijbel die hem zelfs op zijn wandeltochten begeleidde. Een oom van zijn moeder was de grote Hebraïcus Johannes Reuchlin die ervoor zorgde dat de jonge Philipp onderwijs kreeg aan de op humanistische leest geschoeide Universiteit van Tübingen. Daar studeerde hij in 1514 op zeventienjarige leeftijd af. Twee jaar later verscheen van zijn hand een editie van de komedies van Terentius. Weer twee jaar later publiceerde hij vertalingen van Aratus en Plutarchus, schreef hij een grammatica van het Grieks – die vele herdrukken zou beleven – en aanvaardde hij het hoogleraarschap aan de Universiteit van Wittenberg. In zijn inaugurele rede "De corrigendis adolescentium studiis" liet hij over zijn ambities weinig twijfel bestaan. Hij wilde met zijn studenten terug naar de bronnen van de antieke beschaving. Bovenal dienden zij een grondige kennis te verwerven van het Hebreeuws en het Grieks die de sleutel vormden van het rechte verstaan van de Heilige Schrift. Zo alleen zouden ze de wijsheid van Christus deelachtig kunnen worden en uitblinken in vroomheid en deugdzaamheid.

In de tweede plaats wortelden vroomheid en eruditie in het hart van Melanchthons theologie: zijn concept van de rechtvaardiging door het geloof. Melanchthon formuleerde het in artikel XVIII van de "Augsburgse confessie" uit 1530 kort en bondig: *"Over de vrije wil wordt geleerd, dat de menselijke wil een zekere vrijheid heeft om burgerlijke rechtvaardigheid tot stand te brengen, en om een keuze te maken in zaken die aan het verstand onderworpen zijn. Maar de wil heeft zonder de Heilige Geest niet de kracht om de rechtvaardigheid tot stand te brengen omdat de mens van nature niet inziet wat uit Gods Geest is."* Cruciaal is voor Melanchthon het onderscheid tussen wat hij noemt burgerlijke rechtvaardigheid (iustitia civilis) en geestelijke rechtvaardigheid (iustitia spiritualis).

Sinds de mens door de zondeval van God vervreemd is, is innerlijke en volmaakte gehoorzaamheid onmogelijk geworden. Zijn wil is gecorrumpeerd waardoor hij niet meer streeft naar de verheerlijking van God maar naar de verheerlijking van zichzelf. Hij stelt zijn 'ik' tegenover God zodat geestelijke rechtvaardigheid uitgesloten is. Menselijk handelen kan geen heilsbetekenis meer hebben. Dat impliceert niet dat het onderscheid tussen het eerbare (honesta) en het schandelijke (turpia) voor de mens zijn betekenis heeft verloren. Hoewel slechts het Evangelie de mens in zijn juiste verhouding tot God kan herstellen, vermag het menselijke verstand nog steeds het goddelijke natuurrecht (lex naturae) te kennen als uitdrukking van Gods wil. Idealiter stuurt het verstand de wil aan die op zijn beurt de hartstochten leidt en zonodig matigt. Idealiter, want hoewel de wil in staat is zich te richten naar de inzichten van het verstand en deze in uiterlijke handelingen te vertalen, heeft de wil niet het vermogen zich te keren tegen immorele begeerten (affectus vitiosi). De kloof tussen eerbare uiterlijke handelingen en oneerbaare hartstochten is dan ook onoverbrugbaar. In veel gevallen kan de wil zelfs niet verhinderen dat immorele begeerten naar buiten treden. Ziedaar de tragiek van het menselijk bestaan.

32.138 – 'Doctrina et Disciplina' vormen de Basis van Onderwijs

Maar deze tragiek maakt opvoeding en onderwijs niet onmogelijk. Ze onderstreept juist hun urgentie. Het bereik van de menselijke wil moge beperkt zijn, het laat zich door opvoeding wel uitbreiden. Twee factoren spelen hierin een belangrijke rol: de invloed van het verstand kan door onderricht (doctrina) vergroot worden en de inschikkelijkheid van de hartstochten ten opzichte van de wil kan door gewoontevorming of tucht (assuefactio seu disciplina) versterkt worden. 'Doctrina et disciplina' zijn de peilers waarop opvoeding en onderwijs rusten – en in hun verlengde ligt Melanchthons humane ideaal: tot de mens komen in wie de vermogens van verstand, wil en begeerten hiërarchisch geordend zijn.

Philipp Melanchton

De opvoeder staat volgens Melanchthon dus voor een moraalpedagogische opgave. Opvoeding is voor alles zedelijke opvoeding. In dezen is Melanchthon schatplichtig aan Aristoteles in wiens geest hij deugdzaamheid beschouwt als 'habitus' die de wil geneigd maakt het verstand te gehoorzamen. Onder 'doctrina' verstaat Melanchthon dan ook de uiteenzetting van de deugden waardoor wij een helder inzicht krijgen in het wezen van het goede. De wil gehoorzaamt dan gemakkelijker *"omdat de schoonheid van de deugd hem gevangen neemt."* Tegelijkertijd moeten we de macht van de begeerten niet onderschatten. Daarom kan opvoeding niet zonder tucht.

De 'doctrina' kan niet zonder de taal en de schone letteren. Taal heeft voor Melanchthon niet slechts communicatieve betekenis. Ze dient in de eerste plaats de ethiek en de esthetiek. Moraal en schoonheid zijn bij Melanchthon – zoals bij alle klassieke denkers – onlosmakelijk verbonden. **Haar morele belang dankt de taal aan het feit dat zij het belangrijkste instrument van de geest is: de mens denkt door middel van taal. Hieruit volgt dat welsprekendheid en oordeelsvermogen zo nauw samenhangen dat ze op geen enkele manier gescheiden kunnen worden. Wie de taal slordig hanteert, verraadt dat hij slordig denkt. En wie slordig denkt verliest het zicht op de waarheid, inclusief de moraal.** Taalcorruptie werkt daarom nadelig in op de zedelijke verhoudingen.

Dit heeft voor Melanchthon pedagogische consequenties. Wie de geestelijke krachten van opgroeiende kinderen wil versterken, moet zich voor alles om hun taalvermogen bekommeren. De taalkundige sensibiliteit van kinderen scherpt hun waarnemingsvermogen ten opzichte van de werkelijkheid. Directe waarneming levert weliswaar feiten op maar hun onderlinge verband is alleen voor het denken toegankelijk dat immers taal als instrument gebruikt. De werkelijkheid komt niet onbemiddeld tot ons; haar betekenis komen we op het spoor dankzij de taal. *"Omdat woorden (verba) tekenen zijn van de dingen (res), gaat de kennis van woorden vooraf."* Als voertuig voor de geest moet de taal daarom een 'gouden koets' zijn. Slechts dan wordt een correcte gedachten opbouw gewaarborgd.

Het gaat Melanchthon niet alleen om de logisch-morele kwaliteiten van de taal maar ook om de esthetische: "*Peperit elegantiam necessitas*". Al het barbaars uitgedrukte blijft onduidelijk en wat barbaars en onduidelijk is, schrikt af. Waar echter de taal in haar meest zuivere gestalte in al haar schoonheid aan het licht treedt, heeft ze het vermogen ons te verleiden tot het goede. Vandaar de voorkeur van de humanisten – en Melanchthon met hen – voor de 'bona litterae', de schone letteren. Natuurlijk kenden ook de humanisten het oordeel van Socrates over de sofisten. Maar het slechtste is immer het bederf van het beste. Daarom hecht ook Melanchthon grote moraalpedagogische waarde aan de schone letteren. De uitbeelding van menselijke lotgevallen en handelingen in de werken van klassieke schrijvers als Homerus en Thucydides, Plutarchus en Vergilius dringen dieper door in de menselijke ziel dan menig moraalfilosofische verhandeling. *"Wij moeten daarom modellen en beelden van de deugden in ons dragen, waarnaar we ons bij al onze beslissingen en bij de beoordeling van alle aangelegenheden kunnen richten"* schrijft Melanchthon in 1534 in zijn voorrede op "Over de plichten van Cicero". Niet alleen de inhoud van dit werk acht hij van het grootste belang voor de vorming van leerlingen, ook de kunstvolle wijze waarop Cicero zijn thema's behandelt. De leerlingen dienen de door Cicero gebruikte formuleringen te memoriseren en te imiteren zodat ze zich eloquent leren uitdrukken. Reeds in 1523 beveelt Melanchthon in zijn "Encomion eloquentiae" de imitatie aan als pedagogisch instrument. Het is niet voor niets de gewoonte dat we de leerlingen voorbeelden voorleggen van gelukkige formuleringen en treffende zegswijzen waardoor ze het vermogen van de woorden, de opbouw van een paragraaf en de aard van retorische figuren leren verstaan. *"Want zoals bij andere kunsten is ook bij het goed formuleren van de taal de navolging bevorderlijk [om zich deze kunst eigen te maken]."*

32.139 – Geen Eruditio zonder de Heilige Schrift

Als de klassieke letteren reeds zo onmisbaar zijn bij de vorming van leerlingen, hoeveel te meer de Heilige Schrift. Zonder het Evangelie is er geen vrede met God. Maar wie zonder kennis van de oorspronkelijke talen met de Schrift aan de haal gaat, kan niet anders dan verdwalen. Het rechte verstaan van het Evangelie, zo betoogt Melanchthon in zijn "Oratio de studiis linguae Graecae" (1549), is gebonden aan een grondige kennis van het Grieks. En dat is veeleer een gave dan een opgave want ook hier gaan waarheid en schoonheid hand in hand. *"Welk een vreugde geeft het, ja welk een geluk, met de Zoon van God, met de evangelisten en de apostelen, met de heilige Paulus, zonder tolk te spreken en hun ware en levende woorden te horen en weer te geven."* Hier ontmoeten de theoloog en de humanist elkaar en vindt het ideaal van 'pietas et eruditio' zijn hoogste bestemming.

Verschenen in **Bitterlemon no. 3** # mei 2007 (pp. 44-45).

Het Atheïsme - Teken van deze Tijd

Het unieke van onze tijd is het alomtegenwoordige Atheïsme of in zijn mildere vorm, het agnosticisme. In dat laatste wordt Gods bestaan niet erkend noch ontkend. En zo zijn er heel wat daarop gelijkende 'ismes', waaronder, een heel interessante, het Boeddhisme. We concentreren ons op het Atheïsme omdat dit de meest uitgesproken vorm van godloochening is, en ook de dominantste. Zonder een goed begrip van het Atheïsme, dat als onkruid welig tiert, kunnen we de tijd waarin we nu leven niet juist verstaan.

33.140 – Het Atheïsme, een Vloek

De agnosticus wijst erop dat het Atheïsme onwetenschappelijk is. Omdat Gods nietbestaan onbewijsbaar is – zelfs de Atheïsten geven dat toe – en het Atheïsme theoretiseert met God als object, schaart deze levensbeschouwing zich onder de 'geloven', zij het zonder eredienst, gebed en kerken.[299)] Het hardcore Atheïsme heet fundamentalistisch. Tegenwoordig wordt hun onverdraagzame antichristelijke ethiek normaal bevonden, en nog steeds winnen ze terrein. De antimacht heeft het goed begrepen: de wereld wordt niet overwonnen met wapens maar met ideeën. Ze beogen een meningskartel, want in hart en nieren zijn het anti-democraten. Hun ethiek gooit alle burgerlijke fatsoensnormen omver. Het meest betreurenswaardige is hun positie tegenover het gezinsverband: abortus staat hoog in het vaandel alsook het homohuwelijk. Ze staan voorop in de verkettering en het belachelijk maken van de traditionele Christenen die ze meesmuilend orthodox noemen. Ja, krimp ineen, bent u ook 'orthodox'? Ik wel!

De politiek stelt zijn nihilistisch-materialistisch mensbeeld voor als neutraal – wat ook seculier heet, oftewel scheiding van kerk en staat – maar die bizarrerie kan maar één moeder hebben: het Atheïsme. Haar kind is een lompe vetzak, een echte schavuit, en staat symbool voor de staatswillekeur die nooit genoeg heeft en het individu vermorzelt. Het Atheïsme leidt tot nihilisme want de mens die zich daarin bevindt is alleen verantwoording aan zichzelf schuldig. Een typisch exponent daarvan vertegenwoordigt Robespierre.[300)] Als de oppermacht ontbreekt is de geest vrij en vertegenwoordigen haat en nijd hun eigen rechtvaardiging. Dat nu is het soort vrijheid dat de bandeloze ambieert – een hersenschim, een utopie, want waar blijft de vrijheid?

---

299) Het Amerikaanse hooggerechtshof heeft herhaaldelijk verklaard dat het Atheïsme dezelfde bescherming verdient als iedere andere godsdienst, en sprak van "religies gebaseerd op een 'geloof' in het bestaan (of niet-bestaan) van God en religies gebaseerd op verschillende geloven."

Ik verklaar mij nader. Ieder mens is geboren met de natuurwet in zijn binnenste, de lex naturae, waarvan de geschreven wetten zijn afgeleid. En zo werd ook vroeger geleerd. Aan de lex naturae kan niet worden getornd. Zij is een geschenk van God en vindt uitdrukking in de Tien Geboden, de beginfrase van het Sinaïtisch of Mozaïsch verbond. Dit grondwettelijk onderdeel van de Israëlische wet, de Thora, geldt niet alleen voor het Israëlische volk, maar is waarlijk een verklaring van de 'Universele Plichten van de Mens' staande naast de 'Universele Rechten van de Mens'. Veel contracten of wetten kennen een preambule. Dat is een inleidende tekst waarin de omstandigheden worden geschets die tot de bepalingen hebben geleid. Na de Tweede Wereldoorlog zijn verscheidene pogingen gedaan voor de invoering van een preambule bij de Nederlandse grondwet, maar daar is het nooit van gekomen. De Amerikaanse grondwet heeft als preambule: *"We, the people of the United States…"* Voor de Nederlandse preambule zou niet misstaan: "God zij met ons", een bede die sinds de muntwet van 1816 het randschrift van de Nederlandse munten siert en nog steeds voorkomt op het Nederlandse twee-eurostuk. De Tien Geboden hebben als preambule: *"Ik ben de Heer uw God (die u uit het land van ellende en uit het slavenhuis heb geleid)…"* [301)] Wie in Atheïstische zin ontkent dat er een God is, ontkent dus Gods regels en die zijn bedoeld als zegen, maar in de ontkenning daarvan worden ze een vloek, kan het niet anders worden dan een vloek waarbij het land in wetteloosheid ten onder gaat.

Er zijn er die echt denken dat God niet bestaat. De meesten onder hen zijn slachtoffer van wat ze is voorgeschoteld, en ze waren daar gevoelig voor omdat ze, conform Efeze 6:16, niet onder de schutse stonden van het geloof. Maar vergis u niet, er zijn er die heel goed weten dat God bestaat, Satanisten, die zich hebben omkleed met het verhullende gewaad van het Atheïsme. Ze kennen God, maar toch hebben ze voor zijn tegenstander gekozen omdat ze de wereld en hun eigen wil achterna jagen. Men zegt wel dat het communisme erop uit is God te ontkennen terwijl de Vrijmetselarij Hem vervloeken wil. Het zijn companen in het kwaad, een soort Bonnie en Clyde, een spoor van destructie achterlatend. Weet wel dat Karl Marx, de vader van het Atheïstisch communisme, een Satanist was. Marx schreef in zijn jonge jaren: *"Ik wil mij wreken op de Ene die daarboven heerst."* Niet veel later schreef hij "De Speler", waarin de volgende

---

300) Robespierre was een advocaat met een ultrascherpe geest. Hij was een briljant redenaar en een der meest gevreesde figuren van de Franse Revolutie, wat zich ten volle ontplooide tijdens het terreurregime. We plaatsen het begin van de Revolutie op de 21e juni 1791 toen de Koning Lodewijk werd gearresteerd. Het terreurregime nam pas later een aanvang toen Robespierre de leiding kreeg van "Le Comité de salut public" (Het Comité tot algemeen welzijn), wat op 26 september 1793 gebeurde. "Le Comité de salut public" was het hoogste orgaan belast met het ten uitvoer brengen van de utopische besluiten van de "Convention" (een soort parlement). De terreur eindigde onmiddelijk op 29 juli 1794, de dag dat Robespierre naar het schavot werd gestuurd. Robespierre geloofde met heel zijn wezen in de rechten van de mens, het wachtwoord van de filosofen die met de geest van het Atheïsme waren doordrenkt. Toen hij rechter in Arras was kon hij het niet over zijn hart krijgen om maar één doodstraf uit te spreken. Hij huiverde van bloed en de enige executie die hij ooit heeft meegemaakt was zijn eigen, maar toch zond hij honderdduizenden de dood in met onemotionele rechtspraken en decreten. Robespierre had de hoogdravende principes van menselijke redenaties in marmer gebeiteld die uitsluitend waren gebaseerd op koelbloedige logica. Hij idealiseerde de mensheid maar had geen genade voor wie de hoogdravende opvattingen van 'deugd' te hoog gegrepen vonden. Hij bad altijd voor het eten, maar steeds meedogenlozer zond hij onschuldigen de dood in. Hij bezong de idealen van de revolutie terwijl hij de aanhangers van de revolutie de dood injoeg. Dit waren de wrange vruchten van het Atheïsme, de enige vruchten die het Atheïsme kan voortbrengen.

301) Egypte is misraim in Hebreeuws en betekent ook ellende of misère. De toevoeging "die u uit het land van ellende en uit het slavenhuis heb verlost" geeft aan dat Jahweh het goede met het volk voorheeft en dat ze er dus goed aan doen naar Hem te luisteren. Het is ook een heenwijzing naar de grotere verlossing door Christus' kruisoffer.

ontboezeming: *“De helse dampen rijzen omhoog en vullen de hersens totdat ik krankzinnig word en mijn hart daardoor totaal veranderd is. Zie je dit zwaard? De vorst der duisternis heeft het mij verkocht. Hij slaat voor mij de tijd en geeft de tekens. Steeds gedurfder speel ik de doodsdans.”* [302)] Hoe is Marx tot deze gemoedsuiting gekomen? Er zijn aanwijzingen dat hij zich had aangesloten bij een Satanische sekte onder leiding van Joanna Southcott. Het is waarschijnlijk dat hij in die kringen de Luciferiaanse aanbidding ontdekte en erdoor verlokt werd. Southcotts volgelingen hadden net als Marx lang haar en een onverzorgde baard. Wie hem in de Luciferiaanse aanbidding introduceerde blijft een open vraag. Marx geloofde in Gods bestaan, maar was geen atheïst zoals velen beweren; Marx wilde de God in wie hij geloofde uit zijn Hemel wegjagen.

33.141 – Het geleidelijk ontstaan van het Atheïsme als Beweging

Het Atheïsme is als beweging een nieuw fenomeen. Natuurlijk, het Atheïsme als persoonlijke overtuiging heeft altijd bestaan, maar in oude tijden sprak men zich daar liever niet over uit. De Bijbel zegt (Ps. 14 en 53): *“De dwaas zegt bij zichzelf: Er is geen God!”* Bij zichzelf, want het was toen te gevaarlijk je mond open te doen. De Griekse wijsgeer en dichter uit de vijfde eeuw voor Christus, Diagoras van Melos, wordt vaak genoemd als de eerste openlijk praktiserende Atheïst. Hij werd ter dood veroordeeld onder de beschuldiging dat hij een goddeloos iemand was (ἄθεος/atheos) nadat hij het had gewaagd de spot te drijven met de Eleusiaanse Mysteriën – maar hij wist te ontkomen. Hoe gevaarlijk het was om van Atheïsme te worden beschuldigd wordt geïllustreerd door de voorbeelden van Étienne Dolet, die in 1546 werd gewurgd en verbrand, en Giulio Vanini, die in 1619 een vergelijkbaar lot trof. Een voormalige Jezuïet en Poolse edelman Casimir Liszinski had aan een manuscript gewerkt met de titel “De non-existentia Dei”, waarin stond dat het concept van God een creatie van de mens is. Nadat dit was ontdekt werd hij in 1689 voor Atheïsme ter dood veroordeeld. Nadat zijn tong met een brandend ijzer eruit getrokken was en zijn handen langzaam verbrand, werd hij onthoofd. Communistisch Polen eerde hem als een martelaar van het Atheïstisch ideaal. De Britse toneelschrijver en dichter Kit Marlowe, gekend als een Atheïst, werd in 1593 beschuldigd van *“walgelijke ketterse opvattingen”* nadat een verhandeling bij hem thuis was gevonden waarin de godheid van Christus werd ontkend. Voordat hij zijn verdediging kon voltooien werd hij vermoord.

Toendertijd was het veel veiliger om je Atheïstische meningen te verbergen achter de opvatting dat je antitrinitair was, maar zelfs dat was niet zonder gevaar, want de autoriteiten zagen dit als een façade voor een godslasterlijke overtuiging. Zo kon gebeuren dat de Poolse beweging van de Socinianen [303)] in 1638 van heiligschennende praktijken werd beschuldigd, vernoemd in een overheidspamflet. Daarin stond dat een schandalig vlugschrift hun drukpers had verlaten met de naam “Tormentum Throno Trinitatem Deturbans” (het omverhalen van het ellendige marteltuig van de Heilige Drievuldigheid). Het onderzoek startte nadat mensen hadden waargenomen dat leerlingen van de Rakówer school op instructie van hun leraar stenen naar een houten kruis wierpen. De Joden bleven buiten schot die, zoals ieder weet, niet in de Heilige Drievuldigheid geloven; de Joden hadden toen in Polen een heel belangrijke presentie.[304)] De meesten hebben tenslotte een heenkomen gevonden in Amsterdam waar ze vriendschappelijke rela-

---

302) Citaat uit “Karl Marx en Satan” van de bekende prediker Richard Wurmbrand. Een zeer lezenswaardig boekje uit 1986 dat vol staat met interessante details. Daaruit blijkt dat Marx na in zijn jeugd zijn leven te hebben gegeven aan Jezus Christus, en daar prachtig over te hebben geschreven, korte tijd later naar de andere kant is overgelopen. Het is onbekend welke gebeurtenis daar aanleiding toe heeft gegeven. Marx was in literatuur geïnteresseerd. Hij was een groot bewonderaar van de spelen van Shakespeare die in zijn familie tot een soort cultusstatus waren verheven, en het moet gezegd worden dat die spelen een zwartgallig beeld van onze samenleving tekenen zonder hogere moraal, en juist dat aspect moet Marx uitermate hebben bekoord.

ties aanknoopten met Spinoza. Newton (1643-1727), de grote natuurkundige, was ook antitrinitariaan. Hij was toch minder Christelijk dan algemeen verondersteld.[305)] Hij schreef een boekje over zijn antitrinitaire opvattingen met als titel “De oorsprong van de niet-Joodse theologie”, dat pas tien jaar na zijn dood werd gepubliceerd. De vermaarde vrijdenker John Locke probeerde hem te bewegen het nog tijdens zijn leven uit te geven maar dat durfde hij niet. Toch aarzelde Newton niet om “de Ene Heilige God” als zijn schuilnaam te gebruiken, in het Latijn: “Jeova Sanctus Unus”, een anagram van de Latijnse versie van zijn naam: Isaacus Neuutonus.

We kunnen die mensen crypto-Atheïst noemen. Een andere tactiek was om in plaats van de Heilige Drievuldigheid te ontkennen, te promoten dat God en het universum één zijn (zonder universum geen God, maar dat werd er niet bij gezegd). De Joodse ketter Baruch (Benedict) Spinoza (1632-1677) was waarschijnlijk de eerste beroemde crypto-Atheïst die dat openlijk verkondigde en niet werd vervolgd. Hij zag God niet als een afzonderlijk wezen met attributen zoals een wil of een intellect. In de woorden van Louis Jacobs schiep Spinoza’s god niet de natuur, maar is de natuur zelf. Nadien heeft dit idee het Atheïsme gekenmerkt. Albert Pike, de wereldwijde leider van de vrijmetselaarsbeweging in de tweede helft van de negentiende eeuw, legde uit: [306)]

> «« Er bestaat een louter formeel Atheïsme, wat een ‘terminologische’ maar geen ‘werkelijke’ ontkenning is van God. Indien iemand zegt: “Er is geen God”, bedoelt hij dat God zichzelf niet heeft voortgebracht en niet beginloos is (…) wat impliceert dat de orde, schoonheid, en harmonie van de materie en het geestelijke op geen enkel plan of opzet van de godheid wijzen [de godheid hier is God gedepersonaliseerd en dus een aantijging]. Maar indien iemand zegt: “De

---

303) De Joden werden in het Polen van de 17e eeuw vriendelijk behandeld. Ze hadden hun eigen Yeshiva (school) en drukkerij. In 1632 verbood Koning Ladislaus de verspreiding van antisemitische tractaten en een jaar later verbood hij Christenen hun stad Poznan binnen te dringen. Toen de koning stierf telde de Joodse bevolking van Polen een aantal van 450.000, wat een geschatte 60% uitmaakte van het wereld-Jodendom. Polen werd het tehuis van de grootste Joodse populatie in Europa nadat koninklijke besluiten de Joodse veiligheid en hun religieuze vrijheid hadden gewaarborgd, wat in schril contrast stond met de uitbraken van vervolging in West Europa, vooral na de Zwarte Dood van 1348-49, waarvan de Joden door sommigen werden beschuldigd. Polen bleef grotendeels van deze epidemie gevrijwaard terwijl de Joodse immigratie waardevolle mankracht en kunde aan de opkomende staat brachten.

304) De Rozenkruisers en Unitarianen stammen van de Socinianen af. De Socinianen zijn te herleiden tot het Satanisch congres van 1546 in Venetië. De bijeenkomst werd ontdekt en Fausto Sozzini (verlatijniseerd: Socinus), de neef van de organisator, werd de leider nadat kort nadien zijn oom was gestorven, en vluchtte toen naar Polen. Er was in 1617 een ander belangrijk Satanisch congres in Magdeburg waar besloten werd om de absurde legende van Christiaan Rosenkreuz te verzinnen. Nadien noemden ze zich Rozenkruisers. Het kruis met de roos staat hier symbool voor geheime kennis, want Satanisten proberen altijd hun walgelijke bedoelingen te verbergen. De ‘officiële’ Sociniaanse leer is voortdurend aan verandering onderhevig geweest, zodat we ons met recht kunnen afvragen wat deze precies inhield. Er is een groot verschil tussen de heimelijk gekoesterde opvattingen van de leiders van het eerste uur en hetgeen aan de goegemeente werd verklaard, zoals uit de Rakówiaanse Catechismus naar voren komt, die grotendeels door Fausto was opgesteld en pas in 1605 werd uitgegeven, een jaar na zijn dood, en dat eerst in het Pools. Uit de “Catholic Encyclopedia” van 1912 leren we dat de veroordeelde stellingen van Petrus Abelardus (†1142) opmerkelijk genoeg als een voorloper van de vrijdenkerij en het rationalisme kunnen worden beschouwd en daarom model kunnen staan voor de Sociniaanse opvattingen. Hetzelfde geldt voor de Waldenzische ketterij. De door paus Innocentius III opgestelde geloofsbelijdenis der Socinianen kan als een samenvatting van de Sociniaanse dwalingen worden beschouwd. De eerste formele veroordeling van het Socinianisme verschijnt in de constitutie van Paus Paulus IX, “Cum Quorundam” geheten, die in 1555 uitkwam.

> NATUUR – daarmee de gehele totaalsom van het bestaan aanduidend – (…) zij is de oorzaak van mijn eigen bestaan, van de geest van het Universum en van de Voorzienigheid zelve.” In zo’n geval is de volstrekte ontkenning van God louter formeel en niet reëel. De ‘kwaliteiten’ [of materiële en tastbare uitdrukkingen] van God worden verondersteld en bevestigd als werkelijk bestaand [en ja, niets anders wordt als echt aanvaard], en het is slechts een woordspel de bezitter van deze kwaliteiten ‘Natuur’ te noemen en niet ‘God’. »»

Net als zijn tijdgenoot René Descartes, die een van de belangrijke stichters van de wetenschappelijke methode was, aanbad Spinoza de ervaring van de tastbare wereld. Er was moed voor nodig om een Spinoza te zijn of een van zijn aanhangers. Indien een handvol prominenten achter zijn geschriften stond, durfden ze daar niet openlijk voor uit te komen uitgezonderd de Franse priester Richard Simon (1638-1712), die een hatend en goddeloos iemand was. Spinoza en Simon kunnen als de grondleggers van de moderne bijbelkritiek worden gezien.[307)] Simon zou aan het hoofd komen te staan van de Rozenkruisers[308)] en door John Désaguliers worden opgevolgd die de figuur was die de (speculatieve) Vrijmetselarij in 1717 aan de wereld heeft gepresenteerd.

---

305) Newton trachtte de verzegelde opdracht in de Bijbel te ontsluiten – de verborgen profetieën. Dit werd publiek na de veiling in 1936 van zijn ongepubliceerde geschriften die bijna twee eeuwen in een kist verborgen waren gebleven. Zij besloegen ongeveer 1 miljoen handgeschreven woorden en stonden bekend als de Portsmouth Papers. Na de veiling wist Keynes de helft geleidelijk weer bij elkaar te krijgen waarvan het biografische gedeelte, de zogenaamde Conduitt Papers, aan Cambridge Universiteit werden geschonken. (Uit “Essays in Biography” door John Maynard Keynes, de beroemde econoom.) Het zou voorbarig zijn om uit Newtons belangstelling voor de Bijbel te concluderen dat hij Christen was. Hij behoorde tot de extreem anti-paapse beweging van de orde der Rozenkruisers en hun hoofd Désaguliers diende bij hem als zijn wetenschappelijk assistant. Als wij Newtons leven bestuderen komt naar voren dat een van de grootste wetenschappelijke genieën uit de geschiedenis een verwarde en gekwelde mysticus was die homoseksuele neigingen had en kans zag tientallen jaren een wrok te koesteren en ook iemand was met een egomaniacale inslag. Hij kon niet veel menselijke genegenheid tonen en heeft een paar keer op de rand van krankzinnigheid gebalanceerd. Hij zinde op wraak bij zijn veronderstelde vijanden en deed dat met een vasthoudendheid en felheid die aan het Satanische grensden. Hij besteedde een aantal jaren aan zijn grote wiskundige en natuurkundige arbeid, maar tientallen jaren lang trachtte hij alchimie te ontrafelen en de oudtestamentische profetieën. Hij voorspelde het jaar dat Christus op aarde zou terugkeren (hij prikte 1948), maar beleed heimelijk het Arianisme dat Christus’ volledige godheid ontkent.

306) “Morals and Dogma”, Albert Pike # 1871 (p. 251). Op de kaft van een herdruk uit 2002 staat: “Albert Pike, de belangrijkste en meest beschimpte Vrijmetselaar die ooit heeft geleefd.” Dit geeft Pikes vermaardheid aan, zowel binnen als buiten de beweging.

307) De vader van de moderne bijbelkritiek is Benedict Spinoza die wegens zijn godslasterlijke ideeën door het Jodendom werd geëxcommuniceerd toen hij nog maar 23 jaar oud was. De door hem gehuldigde principes worden op een rijtje gezet in het “Theologisch Politiek Traktaat” dat hij anoniem in 1670 publiceerde. Na een gunstig onthaal leidde dat kort nadien tot een storm van kritiek. Spinoza gaf daarin zijn meest systematische kritiek weer op het Jodendom en van godsdienst in het algemeen. Hij verwierp zaken als profetie en het bovennatuurlijke en beargumenteerde dat God uitsluitend via de natuurlijke wetten handelt van zijn eigen natuur, dat wil zeggen dat God en de natuur identiek zijn. Bovendien verwierp hij categorisch dat God enig doel voor ogen zou hebben. Spinoza was goed bevriend met de Franse priester Richard Simon, die zichzelf graag een Spinozist noemde. Hij verdedigde de Tractatus en bejegende eenieder die het bekritiseerde met de grootste minachting. Simons baanbrekende werk “Histoire critique du Nouveau Testament” was op dezelfde leest geschoeid als de Tractatus en zou één jaar na Spinoza’s overlijden worden gepubliceerd. Door een decreet van de koninklijke raad van Frankrijk werd de hele uitgave van 1300 boeken in beslag genomen en verbrand, maar één exemplaar ontsprong de dans en werd spoedig daarna in Amsterdam herdrukt.

Er gingen zo'n honderd jaar voorbij na Spinoza's overlijden voordat het eerste belangrijke werk verscheen dat volledig aan de verdediging van het Atheïsme was gewijd. We spreken over het volumineuze manuscript van de Franse priester Jean Meslier (†1729), getiteld: "Heldere en evidente demonstraties van de ijdelheid en valsheid van alle godsdiensten ter wereld".[309] Het werd na zijn dood ontdekt. De complete tekst werd voor het eerst in 1970-1972 in het Frans gepubliceerd als onderdeel van de complete werken van Meslier. Het werk zelf werd voor het eerst in 2009 in het Engels gepubliceerd. "Het Testament" dat in 1762 door Voltaire werd gepubliceerd, bespreekt Mesliers werk. Dit sterk vertekende "Uittreksel" portretteert Meslier als een mede-deïst (het deïsme gaat over een god die schiep en daarna weer ging slapen). Het is waarschijnlijk uit angst dat Voltaire Mesliers anti-monarchistische, proto-communistische ideeën heeft genegeerd, en dat verklaart waarom men Meslier tot recent over het hoofd heeft gezien als voorloper van het georganiseerde Atheïsme. Een ander boek "Le Bon Sens du curé Jean Meslier" (Het verstandige inzicht van pastoor Jean Meslier), in drie delen van elk 350 pagina's, werd in 1764 anoniem uitgegeven met aan het eind Voltaires "Testament". Dit werd lang toegeschreven aan Meslier, maar was in feite van de hand van Baron d'Holbach. In zijn beroemdste leus verwijst Meslier naar iemand die *"verlangde dat alle groten der aarde en alle adel opgehangen zouden worden en met de darmen van de priesters gewurgd."* [310] Het is niet verwonderlijk dat Meslier het 'enfant chéri' was van de leidende Franse revolutionairen die doordrongen waren met de geest van het Atheïsme en godslastering.[311]

De Franse Revolutie van 1789 lanceerde het Atheïstisch denken in de publieke arena. Daarna was het Atheïsme geen gevaarlijke beschuldiging meer die ontkend moest worden of een ontwijking vereiste in iets dat minder opviel. Gaandeweg ontwikkelde het in een positie die ruiterlijk kon worden erkend, wat de weg bereidde voor het Atheïsme als beweging. Maar we moeten wachten op de komst van het communisme om getuige te zijn van het Atheïsme als een belangrijke factor in de brede maatschappij. De negentiende eeuw kent drie sleutelfiguren voor de verspreiding van de Atheïstische rebellie en wel de drie Karels: Karl Marx (1818-83), Charles Darwin (1809-82) en Charles Baudelaire (1821-67). Marx was van bijzonder belang in de sfeer van de economie, politiek en religie; Darwin in de sfeer van de wetenschap, niet alleen voor de antropo-

---

308) De Rozenkruisers beoefenden alchimie in zijn godslasterlijke praktijk. In de decennia die aan de oprichting van de Vrijmetselarij voorafgingen slaagden de Rozenkruisers erin de gilden van de vrije steenhouwers te infiltreren en deze naar de regels van het Rozencrucianisme om te vormen ...en toen kwam eindelijk het moment om zich onder de naam van Vrijmetselarij aan de wereld te presenteren.

309) De volledige titel van Mesliers manuscript: «Mémoire des pensées et sentiments de Jean Meslier, prêtre-curé d'Etrépigny et de Balaives, sur une partie des erreurs et des abus de la conduite et du gouvernement des hommes, où l'on voit des démonstrations claires et évidentes de la vanité et de la fausseté de toutes les religions du monde, pour être adressé à ses paroissiens après sa mort et pour leur servir de témoignage de vérité à eux et à tous leurs semblables.»

310) Mesliers citaat is uit Voltaires "Testament": «Il souhaitait que tous les grands de la Terre et que tous les nobles fussent pendus et étranglés avec les boyaux des prêtres.»

311) Dat alle grote Franse revolutionairen rasechte Atheïsten waren blijkt uit een brief van Diderot. Hij was een van de leidende Franse revolutionairen die aan zijn maîtresse over een ontmoeting vertelde van de Schotse vrijdenker David Hume met Baron d'Holbach. Hij beschreef de conversatie als volgt: «« De eerste keer dat dhr Hume zich aan tafel bevond met de Baron, zat hij naast hem. Ik weet niet waarom de Engelse filosoof het in zijn hoofd haalde om de Baron te vertellen dat hij niet in Atheïsten geloofde, dat hij er nog nooit een was tegengekomen (waarmee hij bedoelde dat dit niet op logische gronden bewezen kan worden). De Baron antwoordde: "Tel maar hoeveel er hier zitten. We zijn met achttien." En ging hij verder: "Het is geen slecht resultaat om er meteen vijftien aan te wijzen: de drie anderen weten het nog niet." »» Bron: "The Life of David Hume" by Ernest Campbell Mossner # 2014 (p. 483).

logie maar ook voor andere wetenschappen; en de Franse dichter Baudelaire voor de morele standaard van onze samenleving. Marx is reeds genoemd. Wat hij en zijn geesteskind hebben uitgericht is genoegzaam bekend. We bespreken daarom nu de volgende persoon van deze lijst.

Wat Darwin betreft kunnen we stellen dat hij gematigd was in zijn religieuze opvattingen waarbij hij geen afgebakende of starre posities innam. Anders dan wat men meestal denkt gebruikte hij zijn theorie niet als bewijs dat er geen schepper is, alhoewel zijn volgelingen dat wel deden. Hun benadering is de enig logische die men op basis van Darwins theorie kan innemen. We mogen gerust stellen dat hij zijn theorie tegen het eind van zijn leven betreurde.[312)] Darwins gebrek aan begrip betreffende de werken der natuur die hij in bepaalde gevallen als wreed opvatte en niet passend bij een scheppergod leidde ertoe dat hij zich tegen God keerde door Hem het recht te ontzeggen om de ‘wrede schepping’ te hebben gemaakt zoals Hij deed. Het Darwinisme is een klap in het gezicht van de Heilige Geest die zei dat het scheppingswerk *“heel goed”* was, een manier om aan te geven dat het perfect was. (Gen. 1:31) Het Darwinisme impliceert dat alles rondom ons heen onvolmaakt is en dat hetgeen we ervaren en zien zonder een gegeven doel is. Het is dan nog maar een kleine stap om te verkondigen: “Wij moeten in plaats daarvan de goedgunstige schepper zijn!” We moeten toegeven dat Darwin dapper genoeg was om de gebreken en moeilijkheden van zijn eigen theorie aan te geven, en zo deden een aantal wetenschappers na hem, zoals de zeer invloedrijke George Gaylord Simpson in “Tempo and Mode in Evolution” dat in 1944 op de markt kwam. [313)]

Volgens de deïstische of evolutionistische visie zou God zich na zijn inleidende scheppingsdaad ten ruste hebben gelegd. Wat volgde was slechts de resultante van de eerste oorzaak in een oneindig voortzettende reeks van oorzaak en gevolg, een visie die met die van Einstein overeenkomt. Want hij geloofde in de god van Spinoza, een god die wordt vereenzelvigd met de natuur, één van opperste rationaliteit zonder grein liefde en compassie. Zodoende zouden zelfs Adam en Eva zonder goddelijke interventie zijn ontstaan. In dit concept past geen vrije schepping, toevallige omstandigheid of menselijke vrijheid; elk toeval, elke willekeur, die lijkt te bestaan, is slechts schijn; indien we

---

312) Velen kennen het verslag dat Lady Hope gaf van haar bezoek aan Darwin, een paar maanden voor hij stierf. Malcom Bowden heeft hierover geschreven in “De ware wetenschap onderschrijft de Bijbel”. Een deel van het getuigenis gaat als volgt: «« “Wat bent je nu aan het lezen?” vroeg ik toen ik naast zijn bed was gaan zitten. “de Hebreeën!” antwoordde hij – “altijd de Hebreeën, het koninklijk bijbelboek noem ik het. Is het niet groots?” Toen, terwijl hij zijn vinger op bepaalde passages legde, gaf hij daar commentaar op. Ik maakte toen een zinspeling op de sterke overtuiging van veel mensen over de geschiedenis van de Schepping en zijn grootheid. Toen gaf ik commentaar op hun uitleg van de eerste hoofdstukken van het Boek Genesis. Hij gaf de indruk in grote beroering te zijn, zijn vingers kronkelden nerveus, en een kwellende uitdrukking kwam over zijn gezicht toen hij zei: “Ik was een jongeman met ongevormde ideeën. Ik bedacht onderzoekingen, suggesties, waarbij ik mij steeds over van alles vragen stelde, en tot mijn verbazing verspreidden mijn ideeën zich als een lopend vuur. De mensen maakten er een religie van.” »»

313) De paleontoloog Professor George Gaylord Simpson (1902-1984) is misschien wel de meest invloedrijke paleontoloog uit de 20e eeuw geweest. Hij schrijft over het ernstige probleem van de stelselmatige afwezigheid van overgangsvormen: «« De vroegst bekende en meest primitieve leden van iedere orde bezitten al de fundamentele karaktertrekken van die orde, en in geen enkel geval is een bij benadering continue opeenvolging bekend van de ene orde naar de volgende. De breuk is in de meeste gevallen zo scherp en de afstand zo groot dat de oorsprong van de orde speculatief is en zeer omstreden. (En verder:) Deze stelselmatige afwezigheid van overgangsvormen beperkt zich niet tot zoogdieren, maar is een bijna universeel fenomeen... »»

Bron: “Tempo and Mode in Evolution” door George Gaylord Simpson onder de paragraaf: “Major Systematic Discontinuities of Record” # 1944 (pp. 105, 107).

menen dat onze handelingen vrij zijn is dat alleen omdat we onwetend zijn over hun echte oorzaak. Hoe anders is het Christelijk standpunt waarbij de zingeving van alles centraal staat. De primaire oorzaak van de schepping is even mysterieus als zijn primaire doel, zo mysterieus dat God van zichzelf zegt: *"Ik ben de Alfa en de Omega, het begin (arche) en het einde (telos)."* De schepping is pas voltooid als de volledige wilsovereenstemming zoals die eens in het begin bestond (oorzaak) en sindsdien is geëvolueerd – en de eindwilsovereenstemming (telos) zoals die altijd in Gods gedachte heeft bestaan – elkaar raken; …pas voltooid als het "Uw wil geschiede" volbracht is; …pas voltooid als het FIAT universeel is geworden. We zouden kunnen zeggen dat de keten van oorzaak en gevolg een duwkracht is en de doelgerichtheid een trekkracht, waarbij God af en toe een handje helpt zoals een kloek zorgt voor haar kiekens.

Mijn beste Gray,

(...) Aangaande de theologische kwestie; dit is altijd pijnlijk voor mij. – Het raakt mij diep. – Ik ben niet van zins Atheïstisch te schrijven. Maar ik bezit wat ik niet kan zien, wat voor ieder mens geldt, en wat ik echt nastreef is om overal om ons heen gegevens van ontwerp te verzamelen. Ik zie te veel ellende in de wereld. Ik kan mijzelf er niet van overtuigen dat een genadige en almachtige God bij ontwerp de ichneumonidæ zou hebben geschapen met de opzettelijke bedoeling om zich binnen de levende lichamen van de rups te voeden, of dat een kat met muizen speelt. Omdat ik dit niet geloof zie ik geen noodzaak in het geloof dat het oog met opzet zo was ontworpen. Anderzijds kan ik geenszins tevreden zijn met de aanschouwing van dit prachtige universum & vooral de menselijke natuur, & dan concluderen dat dit alles het resultaat is van brute kracht. Ik ben geneigd om alles als het resultaat te zien van ontworpen wetten, waarvan de details, hetzij goed of kwaad, zijn overgelaten aan de werking van wat we toeval mogen noemen. Niet dat dit concept mij enigszins bevredigt. Ik ondervindt ten diepste dat het hele onderwerp te moeilijk is voor het menselijk intellect. Een hond zou net zo goed kunnen specularen over Newton's geest. Laat ieder mens hopen & geloven wat binnen zijn bereik ligt.

Ik ben het zeker met u eens dat mijn gedachten niet noodzakelijkerwijs Atheïstisch zijn. De bliksem doodt iemand, of hij nu een goed of slecht mens is, wat het gevolg is van de uiterst complexe werking van de natuurwetten – een kind die een idioot blijkt te zijn, wordt door een actie van zelfs nog complexere wetten geboren – en ik kan geen reden zien waarom een mens, of ander dier, vanaf het eerste begin door andere wetten kan zijn ontstaan; & dat al die wetten opzettelijk door een alwetende Schepper ontworpen zijn, die iedere toekomstige gebeurtenis & zijn resultaat heeft voorzien. Maar hoe meer ik [over dit soort zaken] nadenk des te perplexer sta ik; zoals ik hoogstwaarschijnlijk met deze brief heb aangetoond.

Uw oprechte vriendelijkheid & belangstelling heeft mij diep geraakt
Hoogachtend & allerhartelijkst, Charles Darwin

Brief 2814 – Charles Darwin aan Asa Gray, 22 mei 1860

Toen Darwins theorie eenmaal volslagen vals bleek, ontstond een wetenschappelijke fraude van monumentale omvang. Met zulk een fraude kunnen we begrijpen waarom deze 'wetenschappers' de Christenen in discrediet willen brengen, ze zelfs als uitschot behandelen. In 2006 was er in San Diego de "Beyond Belief Conference: science, reason, religion & survival" (de 'voorbij het geloof' conferentie: wetenschap, het redelijk denken, religie & overleving). De creationisten waren niet uitgenodigd. Desondanks was er een kritische kanttekening van een der bezoekers, iemand van orthodox Joodse achtergrond. Dat was Melvin Konner, professor in de antropologie en neurowetenschap en gedragsbiologie; hij veroordeelde de San Diego conferentie in wat hij zag als

overgesimplificeerde presentaties van wat religie inhoudt. Hij vond dat de bijeenkomst op een *"nest addergebroed"* leek waar ze overlegden of ze *"religie met een koevoet zouden kapotslaan of alleen maar met een baseballknuppel."* (bron Wikipedia onder Melvin Konner) Rodney Stark, een vroege sociaal onderzoeker van de verspreiding van het secularisme in een godsdienstige maatschappij werd in de Scientific American geciteerd van september 1999 (subject: Scientists and Religion in America): *"Er is 200 jaar marketing geweest dat indien je wetenschappelijk wilt zijn je geest bevrijd moet zijn van de boeien van godsdienst."* Hij poneerde *"dat het hoger onderwijs in het algemeen het idee van God uitwiedt". "In de researchinstituten houden godsdienstige mensen hun mond dicht",* zegt Stark, *"en de ongodsdienstigen discrimineren. Er bestaat in de hoogste echelons een beloningssysteem voor het houden van onreligieuze praat."*

De Nieuwe Mens

Onze generatie heeft enkele misleidende en tegelijk schitterende slogans weten te formuleren: zelfvervulling; persoonlijke vrijheid; bevrijding van de taboes uit het verleden, van een absolute wet; de nieuwe moraliteit en gelegenheidsethiek; enz. Dit alles klinkt uiterst progressief. En wie onder ons en in het bijzonder ons Joden van de twintigste eeuw houdt er niet van om bekend te staan als liberaal. Daarom, in plaats van een voorbeeld te stellen voor onze jeugd, meenden wij dat de veiligste weg naar de toekomst en een gelukkig leven zonder frustraties erin bestond om ons door onze kinderen te laten leiden.

"Crisis and Faith" van Eliëzer Berkovits

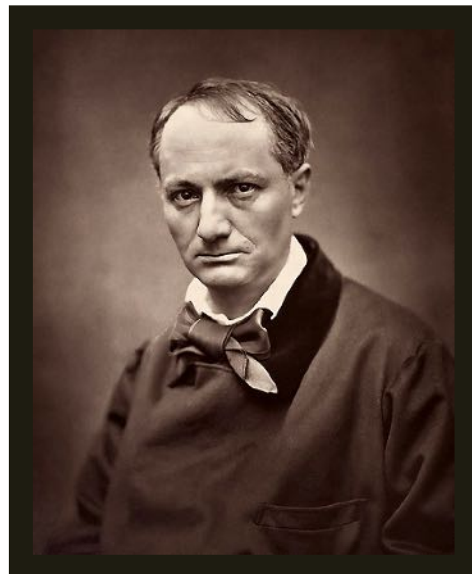
Het zij toegegeven dat niemand precies weet hoe God zijn Schepping heeft gewrocht, maar één ding staat vast dat Hij niet te werk ging via de zogenaamd Darwiniaanse evolutie. De evolutietheorie heeft zich niet tot de antropologie beperkt. Het centrale thema van niets tot iets in een zielloos en onbarmhartig heelal dat altijd voor verbetering vatbaar is, is ook tot in andere wetenschappen doorgedrongen. Het is vandaag de dag het overheersende credo waarmee alles wordt weggeredeneerd – in de biologie, psychologie, oude geschiedenis, godsdienstige 'gevoelens' (godsdienst zou niet meer dan een gevoelen zijn), de medische wereld, ethica, sociologie, economie, enzovoorts. Michaël Dekee stelt in zijn boek "De Evolutieleer Ontkracht": [314)]

«« Uit het Darwinisme sproot het sociaal Darwinisme voort en tevens de eugenetica. Dit was voor Hitler, die het trouwens overnam van de Amerikanen, die rond 1900 een eugenetica-beweging startten om zelf een superras te creëren, de aanleiding om massaal gehandicapte mensen te vermoorden, Joden te vergassen en andere minderheidsgroepen uit te roeien, om daarmee het 'arische ras' te versterken en beter te maken. Allemaal in het kader van 'selectie' en

314) Michaël Dekee doet een boekje open over het universitaire milieu in de vakken die zich bezighouden met de evolutietheorie in zijn in 2018 gepubliceerde boek "De Evolutieleer Ontkracht". Te bestellen bij www.lulu.com. Als student in Gent heeft hij het allemaal zelf meegemaakt. De schrijver vertelt – goed onderbouwd en makkelijk leesbaar – hoe in dit milieu het wetenschappelijke vaak ver te zoeken is. Het is eigenlijk niet zo netjes wat daar gebeurt. De term 'nepwetenschap' is op zijn plaats. Het is in feite wetenschapsfraude. In het begin van de evolutietheorie was men best wel bereid de zwakheden in die theorie aan te wijzen, maar toen later de waarheid aan het licht kwam en de onhoudbaarheid zich steeds duidelijker manifesteerde, kwamen reputaties op het spel te staan waardoor men zich fel tegen andersdenkenden ging verzetten, een opstelling die zich in 'structuren' zou blijven voortzetten. Dus geen samenzwering maar wel iets dat erop lijkt. Zeer triestig is dat een wetenschappelijke carrière in de biologie en aanverwante vakken slechts mogelijk is indien men weet te buigen, diep buigen, in de richting van het evolutionaire denken. De waarheid, toont dit boek aan, staat in de paleontologie niet meer voorop. De wetenschap zelf is aan de kapstok gehangen.

‘survival of the fittest’, maar dan toegepast op de menselijke samenleving. Survival of the fittest werd overigens door Herbert Spencer bedacht nadat hij Darwins “On the Origin of Species” had gelezen. Dit betekent overigens niet noodzakelijk ‘het overleven van de sterkste’ maar het overleven van de soort, variant of ras die het meest succesvol is in het krijgen van nakomelingen, en dus het best is ‘aangepast’. Spencer wordt ook gezien als de grondlegger van het sociaal Darwinisme. Op aanraden van Russel Wallace verving Darwin in zijn tweede druk van “On the Origin of Species” de term ‘natural selection’ door ‘survival of the fittest’.

Het gevolg van deze theorie is tevens dat veel wetenschappers en ook gewone mensen meer bekommerd zijn om ‘het milieu’ en om de dieren – zoals walvissen, en ik spreek uit ervaring ! – dan om hun medemens. “Er zijn te veel mensen”, “we moeten de natuur redden”, “de wereldpopulatie moet naar beneden om bedreigde diersoorten te redden” etc. *“Voor mij is de mens minder dan een worm”*, zo zei ooit milieuactivist Paul Watson van de Sea Shepherd beweging. Typische uitspraken destijds van linkse groene hippies, maar nu door de meerderheid van de mensheid als standaard aangenomen. De mens lijkt in de ogen van de wetenschap niet meer waard te zijn dan een vlieg, want we zijn allemaal ‘producten’ van de evolutie. Vandaar dat de mens zich in de wetenschap gelijk stelt aan God en zich toegelaten acht om zijn medemens als afval te beschouwen. Eén van de gevolgen van de Atheïstische ‘evolutietheorie’ is het [routinematig] aborteren van ongewenste, en zeker gehandicapte kinderen. »» (pp. 81, 82)

Charles Baudelaire, een dwalende ziel

We richten nu onze aandacht op de derde Charles. Aan Charles Baudelaire wordt het bedenken van de term van ‘moderniteit’ toegeschreven, waarmee de voorbijgaande en kortstondige levenservaring wordt aangeduid. Zijn hoogst originele proza-dichtkunst zette een nieuwe trend. Baudelaires invloed op de richting van de moderne Franse en Engelse literatuur was aanzienlijk. Maar hij werd ook elders gewaardeerd. Er zijn veel muzikale aanpassingen van zijn gedichten geweest, vooral in de popmuziek, in het bijzonder na de Tweede Wereldoorlog. Door zijn godslasterlijke levensstijl en decadente gedichten was hij de voorloper van een leven dat door zinloosheid en verdorvenheid wordt voortgestuwd. Hij verheerlijkte Satan in de “Litanieën van Satan” en vertrouwde zijn vrienden toe dat hij een pederast was (homoseksualiteit met jongeren), maar hij was niet de man om ook maar van iets deel te zijn en dat op een extreme manier. Het zou daarom ook verkeerd zijn te concluderen dat hij een Satanist was. Hij hield van vrouwen, maar het huwelijk was niets voor hem. Hij zal best wel hebben geparticipeerd in spiritisme en zich hebben uitgeleefd in enkele pederastische ontmoetingen, alleen maar voor de kick. Hij probeerde ook hash en opium. In zijn latere leven raakte hij verslaafd aan laudanum (een opium tinctuur) en werd hij een zwaar drinker. In “Wees Dronken” rijmt hij: *“Je moet altijd dronken zijn. Dat is het enige dat Telt – dat is de enige manier. Om de verschrikkelijke last van de tijd niet te hoeven dragen die je rug breekt en naar de grond trekt moet je voortdurend dronken zijn. Maar van wat? Wijn, dichtkunst of deugd, wat je maar wilt. Maar wees dronken.”* Hij ondernam veel projecten, maar maakte die bijna nooit af. Zijn leven is een voorbeeld van alles te hebben geprobeerd – want het leven is kort en men moet van alles hebben geproefd – zonder voldoening te

krijgen. Hij leefde niet lang, het loon der zonde. Zijn gonorrhea en syfilis, op de gewone oneervolle wijze verkregen, en zijn verslavingen zwoeren samen om zijn leven reeds op zijn zes en veertigste uit te doven.

Zijn verachtelijke moraliteit of eerder gebrek aan moraliteit en Baudelaires losbandig leven stimuleerden generaties van nihilistische schrijvers, dichters en musici, die op hun beurt ontelbare jonge mensen inpireerden om een oppervlakkig en doelloos leven te leiden zonder verantwoordelijkheidsbesef; een abject leven van genotzucht met als leidraad het egoïstisch zoeken naar zelfvervulling dat desondanks ongrijpbaar blijft. Het moge niet verbazen dat er in onze tijd veel belangstelling bestaat voor Baudelaire. Veel van zijn uitspraken vond men in zijn tijd schandalig. Nu is dat gewone kost. Hij schreef over een breed scala van onderwerpen wat van veel kanten kritiek en ontzetting opriep. Enkele citaten van Baudelaire: *“Persoonlijk denk ik dat het unieke en opperste geluk in de zekerheid ligt van ‘kwaad’ doen – en mannen en vrouwen weten vanaf hun geboorte dat elk genot in het kwaad ligt.”* En: *“Er zijn maar drie dingen die respect verdienen: de priester, de krijgsman en de poëet: te weten, te doden en te creëren. De rest der mensheid mag belasting betalen en zwoegen, ze zijn voor de stal geboren, dat wil zeggen, om zich in te zetten in wat ze beroepen noemen.”* Hier is een walgelijke: *“Maar wat doet de verdoemenis ertoe als iemand, al is het maar voor een seconde, de oneindige verrukking heeft gekend??”*

Waarom mensen in de leugens willen geloven

Ik dring ook aan bij hen die de bedoeling van Gods Schepping niet begrijpen, in het bijzonder bij die zielen die menselijke logica gebruiken om alles in hun leven te omschrijven. Zij geloven alleen in wat zij kunnen zien of aanraken. Diezelfde zielen zullen de leugens aanvaarden van degenen die in hun gemeenschappen en naties respect krijgen. Hoe makkelijk worden ze voor de gek gehouden door de leugens van mensen en hoe zwak zijn ze in het afwijzen van de Waarheid van hun eigen creatie.

Woord van Jezus op 16 dec. 2012
aan MDM (Maria Goddelijke Barmhartigheid)

33.142 – Atheïsme, de Wortel van het Kwaad

De wortel van het kwaad is de ontkenning van God zelf. Als God in onze gedachten niet bestaat zijn we aan die niet-persoon ook geen verantwoording schuldig. Uit bewuste godloochening komen de ergste gruweldaden voort die men thans in onze Westerse maatschappij ‘ethisch verantwoord’ acht, zoals abortus dat eufemistisch zwangerschapsonderbreking heet. Atheïsme is niet slechts een intellectuele kwestie van waar of niet waar. Het is een kwestie van goed of kwaad. Abortus, uniseks, vroegseksualisering, zelfmoord (euthanasie), burgerrechten – al deze netelige problemen, en nog veel meer, zijn morele en sociale problemen die in het brandpunt staan van ons bestaan. Wat je over God denkt is keuzebepalend. God ontkennen is vooreerst een morele zaak met verstrekkende gevolgen. Het is als een verschrikkelijke epidemie die alle geledingen van onze maatschappij heeft aangetast. Psalm 53 geldt samen met Psalm 14 als een profetisch getuigenis voor onze tijd:

> «« De dwaas zegt bij zichzelf: “Er is geen God!” Slecht en schandalig is zijn gedrag. Er is niemand die het goede wil. God blikt uit de Hemel neer, op de kinderen van de mensen, om te zien of er niet één verstandige is.
>
> Niet één die God zoekt. Allen zijn ze afgedwaald, allen even bedorven. Niemand is er die het goede doet, geen enkele zelfs! Worden al die zondaars dan nimmer verstandig? Ze blijven mijn volk maar verslinden. Het brood van God

> [Gods Woord] wel eten, maar Hem vereren, ho maar. Eens echter zullen ze beven van angst, op de dag dat God hun gebeente verstrooit! »»

Onze moderne samenleving wordt gekenmerkt door het materialisme, hedonisme (genotzucht) en zelfvergoddelijking (de aanbidding van de ratio). Door het op de troon zetten van de ratio als de superieure boven alles staande macht ontkent de mens zichzelf als geestelijk wezen. En God, die geest is, kan zo niet worden ontdekt. Het materialisme en de zelfobsessie zijn vormen van idolatrie. Daniël 11:38: *"Maar in hun plaats zal hij de god der vestingen vereren: de god die zijn vaderen niet gekend hebben zal hij vereren met goud, zilver en edelgesteenten en kostbaarheden."* De Franse revolutionairen hebben de toon gezet, want na het begin van het terreurbewind ontwikkelde zich 'Le culte de la Raison' (de eredienst van de rede). In die tijd werden een aantal Parijse kerken getransformeerd in 'Tempels van de Rede', eenzelfde lot dat ook de beroemde Notre Dame van Straatsburg onderging. De Fransman Henri de Saint-Simon (1760-1825), die met de revolutionaire vurigheid was doordrongen, wilde het religieuze leiderschap van zijn tijd vervangen door een priesterkaste van wetenschappers en ingenieurs, die het orakel van de wetenschap zouden interpreteren om de acties te decreteren voor de verbetering van de menselijke conditie op zowel geestelijk als materieel niveau. Dit verwoordde Simon in "Nouveau christianisme" (nieuw christianisme), wat eigenlijk een religie zonder God is, een boekje dat in het jaar van zijn overlijden werd gepubliceerd. Zo zou de wetenschap worden verheven tot een conditie van onbetwist-

Gods Toorn zal de aarde doen schudden…

Boek der Waarheid, 30 jan. 2013

Mijn zeer geliefde dochter, de vernietiging van het menselijk leven door diegenen die de belangrijkheid van deze Gave van God niet eren, escaleert. Mijn Vaders toorn omwille van deze afschuwelijke zonde heeft zulk een hoogte bereikt dat zijn gebulder overal in de Hemel kan worden gehoord. De Hand van zijn Gramschap zal dit kwaad uitbannen, want Hij zal die verdorven mensen er tussenuit plukken en vernietigen. Voor elke mens die als een dier wordt afgeslacht zal mijn Vader de dader in het hellevuur werpen. Weet wel dat bij de escalatie van oorlogen de verdorvenen onder die dictators zullen worden uitgedaagd. Ze zullen verwijderd worden en de Gerechtigheid ondergaan die zij over zichzelf hebben afgeroepen. Mensen kunnen niet zien wat Ik zie. Zij kennen de omvang van het kwaad niet dat tot de vernietiging van het leven leidt, de vernietiging van de aarde en de vervolging van mensen door hun eigen broeders en zusters.

De tussenkomst van mijn Vader is reeds begonnen en zijn toorn zal de aarde doen schudden. Genoeg. **Het verzuim van de mens om de waarheid van Gods bestaan te erkennen ligt aan de wortel van dat kwaad**. De mens speelt met het leven alsof hij alles op aarde controleert, waarover hij geen gezag heeft. Dat kwaad kan niet langer worden getolereerd. Er zal ingegrepen worden en de angst voor God zal gevoeld worden door wie zijn Wetten niet aanvaarden.

Jullie Jezus

bare goddelijkheid om onder leiding van haar priesterschap te worden aanbeden. (pp. 49, 53) Simons ideeën vonden bijval en hebben een nadere uitwerking gekregen bij de meeste 19e-eeuwse filosofen. Sciëntisme, zegt Patrick Wood aan het begin van zijn briljante boek uit 2014 "Technocracy Rising, the Trojan Horse of Global Transformation" (Technocratie in opkomst, het Trojaanse paard van wereldwijde transformatie): *"Sciëntisme verwerpt alle filosofische, religieuze en metafysische beweringen om kennis van de werkelijkheid te krijgen, aangezien dit soort waarheid niet door de wetenschappelijke methode kan worden gevalideerd. Wetenschap is dus de absolute en enige deur voor*

toegang naar waarheid en realiteit." De moderne wetenschap volgt het Cartesiaanse principe van 'clare et distincte percipere', wat betekent dat alleen wat duidelijk met het oog waarneembaar is mag worden gebruikt ter verkenning van de werkelijkheid, een positie die essentieel is voor een rigoureuze routine, maar die alleen goed functioneert zolang de wetenschappers zich terdege bewust zijn van de grenzen van hun methodiek. Maar in hun atheïstische arrogantie hebben ze altijd geweigerd daar rekening mee te houden. Integendeel, het wetenschappelijke establishment heeft God uit huis gegooid dat door Hemzelf is gebouwd (de om ons heen staande realiteit) en de nieuwkomer heeft zich ten onrechte het hogepriesterschap toegeëigend. Wetenschappers weten dat zolang ze binnen de grenzen van de Cartesiaanse logica blijven, hun argumenten gekenmerkt worden door een volledige en nauwkeurige uitdrukking. Het mentale ontwerp is een onoverwinnelijk fort omdat het niet van binnenuit kan worden aangevallen terwijl elke aanval op de principes zelf van wetenschapsbeoefening als onwetenschappelijke prietpraat van de hand wordt gewezen.

De grote eindtijdprofetes Maria Goddelijke Barmhartigheid (MDM) sprak vaak over het Atheïsme dat als de vrucht van de verering van het rationalisme wordt aangeduid. (21-6-2012) Het trotse geloof in eigen kracht en kunde staat aan de wieg van het Atheïsme, maar ook van de stroming van het humanisme. (29-8-2013, 4-3-2015) In haar boodschap van 21 juni 2012 staat: *"Het Atheïsme is de grootste godsdienst in de wereld en zij die hun levens aan dit bedrog hebben overgegeven zullen voor eeuwig verloren gaan."* Er is zelfs een speciaal gebed gegeven (kruistochtgebed 76) waarmee Atheïsten van de vloek van hun twijfel kunnen worden verlost. Dankzij dit gebed wordt de barrière doorbroken die hen onherroepelijk van God dreigt af te scheiden. MDM spreekt ook over Atheïsten die pretenderen gelovig te zijn; zorgvuldig verbergen ze hun ongeloof voor de buitenwereld om aldus hun schandalige wetten aan de wereld te kunnen opdringen. (21-11-2012) De boodschap van 28 januari 2013 geeft aan hoe de Atheïsten via dit soort wetten hun eigen zienswijze willen opdringen: *"De toename van het Atheïsme brengt met zich mee dat alleen maar het noemen van God of de wetten die Hij heeft voorgeschreven, verontwaardiging oproept. Het is nu zover gekomen alsof het een godslastering zou zijn om Gods rol in jullie leven naar voren te brengen. Spoedig zullen ze een wet aannemen die het begrip van 'godslastering' zal uitbannen om op die manier iedere openlijke trouwbetuiging aan God uit te roeien."* Haar boodschap van 27 oktober 2012 geeft aan dat ze middels de invoering van een nieuwe wereldreligie het Christendom voorgoed willen wegvagen, maar God – die niet de zwijgende klokkemaker is – zal niet laten begaan:

> «« Mijn zeer geliefde dochter, er bestaat een plan om met een enorme wereldwijde prediking te beginnen. Deze prediking komt niet van God en zal in plaats daarvan een leugen verkondigen die stelt dat God niet bestaat en niet kan bestaan. Men zal met behulp van menselijke redenering en wetenschappelijke evaluatie beweren dat God slechts een product is van de menselijke verbeelding.
>
> Deze prediking is geen toeval want zij is een goed geplande en gecoördineerde campagne, die door de Atheïsten is beraamd die de Boze zijn toegewijd. Hun hart, geest en ziel zijn door Satan gestolen die hun trots op het menselijk intellect misbruikt om op arrogante wijze leugens te verkopen die de Waarheid blokkeren.
>
> Dit is een plan om ieders hart in steen te veranderen net als hun eigen harten die koud en liefdeloos zijn. Op zeker moment zal er een aankondiging zijn dat bij wet een vervangingsgodsdienst wordt geïntroduceerd. De één-wereldreligie zal eer bewijzen aan het Beest, want deze gruweldaad wordt verricht door toedoen van hen die slaaf zijn van de vorst der duisternis. De Atheïsten, die het brein zijn achter dit plan, zijn toegewijde volgelingen van Satan. (…) Velen beseffen de ernst van hun daden niet. Vele anderen echter weten exact waar ze mee bezig zijn omdat het leugenaars zijn. Zij geloven in God want zij hebben zijn wraaknemer,

de Duivel, als hun god verkozen en wel uit eigen vrije wil. Het enige wat ze willen is zielen wegroven. »»

Lucifer en zijn demonische legers trachten op subtiele maar hardnekkige wijze ervoor te zorgen dat zielen het pad niet begaan dat door de Vader en de Zoon is aangegeven en door de Geest wordt verlicht. Zij wenden al hun charmes en verleidingskunsten aan om de mensheid van God los te weken, tot het God ontkennen en God vervloeken. Een vloekende Atheïst zou eigenlijk niet kunnen, maar toch gebeurt het. Het mondt uit in de ergste godslastering en dat is de aanbidding die alleen God toekomt aan schepselen of aan Lucifer zelf te geven. Dat verklaart waarom juist in deze tijd, die voor de poort van het Vrederijk staat, het Satanisme in opkomst is. Hij schijnt vrij spel te hebben. Maar zijn dagen zijn geteld, en dat weet hij maar al te goed.

Atheïsme is de verdrijving van God uit elk aspect van het menselijk bestaan. De grote overwinning van de vijanden van God ligt niet in het onderdrukken van ons leven of het beperken van onze fysieke vrijheden, maar eerder in het verwijderen van het idee van God uit onze geest en ons hart. Alle menselijke redeneringen en filosofische, historische en politieke speculaties waarin God niet de eerste plaats inneemt, zijn vals en illusoir. Jacques-Bénigne Bossuet zegt: “Toutes nos pensées qui n’ont pas Dieu pour objet sont du domaine de la mort.” (Al onze gedachten die God niet tot object hebben behoren tot het domein van de dood.)

Dr. Roberto de Mattei in “The Judgement of God in History”
21 mei 2020 tijdens de online Rome Life Forum

Is het u opgevallen hoe de mensen strijdensmoe zijn? Men laat het op een ontstellende manier gebeuren. Onze Christenheid is ingeslapen, heeft een asgrauwe mentaliteit. Het herderinnetje van La Salette (1946) zegt het pregnant, waarbij de boodschap van de Allerheiligste Maagd voor onze tijd was: *“De priesters zijn riolen van onzuiverheid geworden.* (…) *Wraak staat nu voor de deur, want er is niemand meer om voor het volk mededogen en vergeving af te smeken. Er zijn geen edelmoedige zielen meer. Er is niemand meer die waardig is om ten voordele van de wereld het onbevlekte Slachtoffer aan de Allerhoogste aan te bieden.”* Helaas is deze houding geenszins een Katholieke. Het lijkt alsof het brood van de Blijde Boodschap is opgenomen en verteerd, tot voeding heeft gestrekt en nu, ontdaan van al zijn vitaliteit, als ontlasting over onze kerktorens wordt uitgestort! God zoekt, maar er is niemand die op de bressen staat! Laten wij troost putten uit het volgende citaat: *“Er zijn gelukkig nog drieduizend welke de knie voor Baäl niet hebben gebogen en wier mond hem heeft gekust! Ja, er zijn ook in onze oorden nog ware aanbidders van God en de Heere Jezus; en laat ons daarbij bedenken door hoe weinigen de stad Sodom gespaard had kunnen worden!”*

33.143 – Ideaal van de Atheïsten: een ‘Nieuwe Aarde’

Ideaal? Ideaal, waar denken we dan aan? Aan de Griekse wijsgeer Plato. Onze wereld zou haar uitdrukkingsvorm vanuit een hogere wereld van idealen afleiden in een voortdurende poging tot nabootsing. En omdat volgens Plato de zintuiglijke wereld van onvolmaakt materiaal is gemaakt, leidt iedere poging tot nabootsing tot een benaderende en minderwaardige wereld van verschijnselen indien vergeleken met de volmaakte wereld van idealen. Het is deze schizofrene benadering die in onze politiek de toon heeft gezet. Volgens de Platoniaanse wereldvisie leven we in een maakbare wereld waar alles verbeterd kan worden tot zelfs het maaksel Gods. Onze wereld als onvolmaakte afbeelding van het ware zou nauwelijks respect verdienen.

In zijn boek “De Wetten” heeft Plato dit idee van de perfecte wereld van vormen omgezet in de wereld van politieke ideeën. In “De Republiek”, dat samen met de ander moet worden gelezen, laat hij zien dat er een discrepantie bestaat tussen de ideale wereld van politieke ideeën, zoals onze mensenrechten, en de wetspraktijk en -handhaving. Het conflict kan worden opgelost door middel van de nobele leugen die de Fransen ‘raison d’État’ (motief van de staat) noemen. Dit is acceptabel voor de beleidsmakers omdat de ‘echte’ wereld in het Platonische systeem de wereld van idealen is en de wereld waarin we leven ersatz, wat een inversie van waarden is. De gewone burger, echter, wordt met ijzeren hand geregeerd. Het verschil van taal in beide boeken is zo groot dat de lezer moeite heeft te aanvaarden dat ze van dezelfde auteur zijn.

Novus Ordo Seclorum is een spreuk op het 1-dollar biljet dat naar die ideale door ons te maken wereld wijst, los van God, en is ontleend aan de vierde pastorale van Vergilius. Het wijst op een machtige tijdscyclus die opnieuw geboren wordt, …dat de profetische Vergiliaanse en Saturniaanse koninkrijken nu terugkomen, dat nu een nieuw mensenras uit de hoge hemelen wordt neergelaten. *“Begunstig toch de jongen, O reine Lucina, die spoedig zal worden geboren in wien de ijzeren eeuw ten einde komt als over de gehele aarde de gouden eeuw opnieuw herrijst.”* Vergilius’ vierde pastorale vervolgt: *“…en die met zijn vaders kundigheid over’n wereld in vree zal heersen. Wat ook mag resten van het oude kwaad, eenmaal verwijderd zal de wereld van de altijddurende angst zijn bevrijd. Hij zal het leven van goden krijgen en helden in het gezelschap der goden zien en als een van hen worden beschouwd.”*

Het heimwee naar het verloren paradijs, het uitzien naar een gouden eeuw waar vrede heerst, is van alle tijden en culturen maar nog nooit heeft het zo sterk geleefd als tegenwoordig. Dat verlangend uitzien, vaak onbewust, geeft tevens een handvat voor de grote verleider om ons een betoverende luchtspiegeling voor te houden. In alle tijden is dat trucje gebruikt. Onder het nobele motief worden de meest verschrikkelijke dingen gedaan, zoals de nobele moederrechten om de boreling in spe het recht op leven te ontnemen. Wacht u voor het nobele motief!

33.144 – Over semi-Atheïsten, de Godhaters

Een alom geprezen werk uit de Engelse literatuur is het epische gedicht “Paradise Lost” (het verloren paradijs) van John Milton, voor het eerst in 1667 gepubliceerd. Miltons schier eindeloze gedicht is geënt op Vergilius’ Aeneïs en gaat over het Bijbelse verhaal van de val van de mens: de verleiding van Adam en Eva door de gevallen engel Satan en hun verdrijving uit het aards paradijs. Het doel van Miltons geschrift, zoals in het eerste boek staat, is om *“de wegen van God tegenover de mensen te rechtvaardigen”,* maar juist het tegendeel wordt beoogd: om de wegen van de mensen tegenover God te rechtvaardigen. De essentieel Atheïstische Milton was natuurlijk bang om dat in die tijd te zeggen. In zijn “De doctrina christiana”, die men pas voor het eerst in 1823 durfde publiceren, verdedigt hij een schepping ex-Deo, dus zonder God. Hij spreekt in Paradise Lost ook verschillende keren denigrerend over de Zoon (Jezus Christus), die door de verheven Lucifer wordt geminacht. En er komt daarop geen weerwoord van bijvoorbeeld de Aartsengel Michaël, die Satan terechtwijst. Hij wijst niet alleen de Zoon af maar ook zijn volgelingen. Van kerkleiders schrijft hij in zijn inleiding van “Of Reformation in Engeland”: *“Ze zijn niet beter dan een tiranniek gezelschap en een onderneming van oplichters die de wereld onder die Naam (van God) hebben verblind en misbruikt.”* Miltons rebelse geest openbaart zich in zijn verwrongen beeld van de vrije wil, in zijn eerste boek beschreven (regels 221-270): *“De geest heeft zijn eigen plaats en kan op zichzelf een hemel of hel creëren, en kan een hel van de hemel maken.* (…) *Hier kunnen we veilig heersen, en mijns inziens is het waard te heersen, zelfs in de Hel: het is beter in de Hel te heersen dan in de Hemel te dienen!”* Hier herformuleert hij Lucifers strijdkreet: NON SERVIAM.

Percy Bysshe Shelley (1792-1822) was de echtgenoot van Mary, die bekend staat om haar roman “Frankenstein” dat naar Paradise Lost is gemodelleerd, en een fundamenteel godslasterlijk werk is. Zij was besmet met het familievirus. Inderdaad wordt haar vader William Godwin de eerste moderne anarchistische voorvechter genoemd. Mary Shelley-Godwin (1797-1851) begon aan Frankenstein toen zij slechts 18 jaar oud was. Zij verzorgde en bevorderde ook de werken van haar echtgenoot die jong stierf. Hier ontmoeten we een ‘fraai’ gezelschap van godhaters. In zijn “Verdediging van Poëzie” verwijst Percy naar Paradise Lost, waar hij God als een pure sadist afschildert:

> «« Niets kan de energie en grootsheid van Satans karakter overtreffen zoals in Paradise Lost tentoongespreid. Men mag er niet van uitgaan dat hij ooit kan zijn bedoeld om de populaire personificatie van het kwaad in het licht te stellen. (…) Miltons Duivel als een moreel wezen is verre verheven boven zijn God, als Iemand die zich voor een in zijn ogen lofwaardig streven inzet en daarin ondanks tegenspoed en kwelling volhardt, [in tegenstelling] tot Iemand [God] die in de koude veiligheid van ontwijfelbare triomf zijn vijand [Satan] de vreselijkste wraak toebrengt, niet vanuit de verkeerde veronderstelling hem ertoe te brengen zich van een volhardende vijandschap af te wenden, maar met de onderliggende bedoeling hem met nieuwe en verdiende uitputtende kwellingen te bezoeken. »»

Er is een serie van de Amerikaanse mediagigant Netflix, genaamd “Lucifer”. Net als in Paradise Lost wordt Lucifer afgebeeld als charmant, charismatisch en van duivelse schoonheid. Hij wordt beschreven als de zoon van God en klaagt over God als een tiran: *“Jij wreedaard, manipulator! Hoorde dit alles bij je plan? Het is slechts een spel voor jou, nietwaar? Het maakt niet uit of je een zondaar bent! Het maakt niet uit of je een heilige bent! Niemand kan winnen, dus waar dient het toe?”* Lucifer gaat verder: *“Denk je dat ik de duivel ben omdat ik inherent slecht ben, of is het gewoon omdat mijn lieve oude pappa besloot dat ik dat moest zijn? Is dit een klassiek voorbeeld van een etiket opplakken? Wat vind je nou zelf?”*

In Paradise Lost maar ook in Frankenstein, ondertiteld “De Moderne Prometheus”, komt het thema aan bod van een wrede wispelturige God. Prometheus wijst op de mythische figuur die de scheppergod overtroefde door vuur te stelen waarmee de mens een intelligent wezen werd, tot groot ongenoegen van de scheppergod. Een soortgelijk argument komt naar voren in een ander essay van Percy Shelley: “Over de Duivel en Duivels” waarin hij Satan verdedigt, een argument dat terugkeert in zijn voorwoord van “Prometheus Ontketend”. Shelley vond in Miltons Satan een nobele karakteristiek van de grote weldoener van de onderdrukten, strijdend tegen God, de almachtige vorst, zoals zijn eigen Prometheus, strijdend tegen de scheppergod.

We komen nu bij een belangrijk punt in onze discussie. Wat ik wil accentueren is dat dit soort mensen semi-Atheïst zijn; ze zijn eigenlijk nihilist. Het nihilisme is een vorm van Atheïsme. Percy Shelley noemt zichzelf een Atheïst in zijn vlugschrift over de noodzaak van het Atheïsme. Hij ontkent niet, zegt dat het niet anders kan, dat God en zijn schepping co-existent zijn, dus zonder schepping geen God. Het bestaan van een scheppergod wordt dus niet ontkend, maar de Bijbelse God wordt weggeveegd, bevochten en vervloekt (in het Hebreeuws wijst niet willen knielen op vervloeken – Job 1:5). Het Marxisme is een Atheïstische filosofie, maar Marx zelf was een gedreven Satanist. Zoals reeds opgemerkt had hij in zijn jonge jaren besloten zijn ziel aan Satan te verkopen, maar natuurlijk heeft hij dat niet luide verkondigd want we mogen overal in geloven behalve in het bestaan van de duivel zelf. Typisch is dat veel Atheïsten Christenen haten. Hoe kan men iets haten waarin men niet gelooft? Dat kan alleen als het niet geloven in feite een afwijzing vertegenwoordigt. Er bestaan echte Atheïsten en agnosten, ongetwijfeld, maar ik heb het duistere vermoeden dat velen hierin een comfortabel excuus vinden voor hun rebelse en ultra-opportunistische levenswijze in een

alsmaar verhardend standpunt, want een weg die van God afwijkt zal normaliter steeds verder van God komen af te staan.

Hoe kan iemand Satanist zijn en Atheïst tegelijk? Iemand kan Satanist zijn zonder ooit, zoals Marx, een handeltje met Satan te hebben gedreven. Het gaat niet om een geloof in Satan, of zelfs in God, maar om een manier van denken en levenshouding op een pad waarmee men zich steeds meer vereenzelvigt met het karakter van de omverwerper, aangedreven door de vier vectoren van woede, haat, jaloezie en angst, in een proces dat er ten slotte toe leidt dat men vol razernij verkeert ten opzichte van zijn naaste maar vooral de Bijbelse God, met aan het eind duivelse bezetenheid soms zonder dat het slachtoffer dat beseft. Indien niet bezeten in de klassieke term van het woord gaat het altijd gepaard met een uiterste vatbaarheid voor demonische aansturing. Omdat het hart zich moedwillig voor iedere vorm van liefde heeft afgesloten, is er geen remedie voor deze toestand, want het komt voort uit een een slecht 'willen' zijn. Compassie is uitgebannen, de medemens wordt in de woorden van Ann Barnhardt als een driedimensionele stripfiguur gezien, niet als iemand van vlees en bloed.

Percy Shelley was zowel in zijn poëzie als in zijn sociale gezichtspunten radicaal. Hij heeft tijdens zijn leven geen roem geoogst, maar de erkenning nam na zijn overlijden gestaag toe. Alhoewel hij tijdens zijn leven een stroom poësie en proza produceerde, weigerden de meeste uitgevers en kranten zijn werk uit angst te worden gearresteerd op grond van godslastering en opruiing. Shelleys ideeën over de economie en moraliteit waren een voorloper van de maatschappijleer van Karl Marx en Friedrich Engels. Omtrent de invloed van Shelley op Marx is een uitstekend artikel verschenen van de hand van Kenneth Neill Cameron in The Wordsworth Circle (Vol. 10:2, 1979), getiteld "Shelley and Marx". Shelleys godslasterlijke overtuiging komt naar voren in zijn "Lofzang van Apollo" met de versregel: *"Ik ben het oog waarmee het heelal zichzelf aanschouwt en zich goddelijk kent."* Hier betekent goddelijk iets anders dan wat Christenen daaronder verstaan. Deze versregel krijgt veel lof toegezwaaid, maar of het die lof verdient is zeer de vraag. Pas negentien jaar oud werd Shelley door Oxford Universiteit geroyeerd nadat een door hem en zijn vriend geschreven vlugschrift wijd en zijd op de campus was verspreid waarin de noodzaak van het Atheïsme werd verkondigd. Atheïsme is vanuit Shelleys standpunt niet slechts een comfortabele opvatting, het is de rechtvaardiging van de ratio tegenover het zogenaamde naïeve geloof. Shelley was de drijvende kracht achter een hechte groep radicalen waaronder Mary's vader William Godwin. Godwin had een diepgaande invloed op Shelley, die zijn "Politieke Rechtvaardigheid" vele malen gelezen heeft, een werk dat een prominente plaats inneemt als anarchistisch en libertijns document.

Frankenstein is het verhaal van een jonge wetenschapper die een grotesk intelligent wezen creëert via een wetenschappelijk experiment. Met het schepsel verwijst Mary naar de eerste mens in de Tuin van Eden, zoals uit haar schandalige openingszin blijkt op de omslag: *"Heb ik U, Maker, gevraagd om van mij een mens te kneden? Heb ik U verzocht mij uit de duisternis te trekken?"* Marys oorspronkelijke roman geeft geen precieze naam aan het monster. Als hij met zijn schepper Victor Frankenstein spreekt, zegt het monster: *"Ik ben uw schepsel: ik zou uw Adam moeten zijn, maar ben eerder de gevallen engel die u zonder begane misdaad vreugde onthoudt."* Dit komt overeen met Lucifer in Paradise Lost. John Milton verwijst dikwijls naar God als 'de Victor' (overwinnaar), en Mary portretteert Victor als een beeld van God wiens kenmerk is dat Hij leven creëert. Opmerkelijk is dat Percys pseudoniem in zijn jeugd Victor was. Wat de naam Frankenstein betreft bestaan er een aantal precedenten alhoewel Mary zei dat zij die naam in een droom kreeg. Mary verhaalt dat Frankenstein zijn schepsel op zolder (de Hemel) construeert. Edoch, de schepper verafschuwt zijn creatie en vlucht er in ontzetting van weg. Beangstigd en onbekend met zijn eigen identiteit dwaalt het monster door de wildernis. Hij vindt een heenkomen naast een verafgelegen woninkje dat

door een familie van vriendelijke boeren wordt bewoond. Als de oorspronkelijke bewoners naar hun woninkje terugkeren zijn ze beangstigd en jagen hem weg. Op zijn daaropvolgende ronddwalingen wordt het schepsel door iedereen afgewezen. Op een gegeven moment ontdekt het Frankensteins dagboek en na er kennis van te hebben genomen zweert het wraak op zijn schepper die het alleen heeft gelaten in een wereld waar iedereen het haat. Mijns inziens volgt het verhaal de Darwiniaanse thematiek dat Gods schepping onvolmaakt is en dat, indien er een Schepper is, Hij daarvoor moet worden gehaat. Het is het verhaal van de opstand van de mens tegen God, het is de boze opgeheven vuist tegen God. En wie was de eerste die zijn vuist hief ? Lucifer !

In een bijdrage uit 2017 van Ann M. N. Lande aan de Universiteit van Oslo, geeft zij een interpretatie van Paradise Lost door de ogen van Mary Shelley (A Reading of Paradise Lost through the eyes of Mary Shelley). Zij zegt:

> «« Frankenstein vertelt dat het gelaat van het schepsel *"bittere angst, samen met minachting en kwaadaardigheid"* opriep, en hij noemt hem een duivel en een verachtelijk insect, en schreeuwt hem toe te vertrekken, waarbij hij vertelt dat hij weet dat het monster de moordenaar is [van zijn kleine broer William, beeld van Abel]. Het monster verwacht deze ontvangst omdat hij overal waar hij heengaat een dergelijke bejegening krijgt. (…) Het schepsel is [in de ogen van Victor] een moordenaar, en ongeacht de omstandigheden is het doden van een kind iets gruwelijks. Als zodanig is het vanzelfsprekend enige wrok jegens het monster te koestern, maar het lezen van de reactie en het gedrag van Victor Frankenstein ten aanzien van zijn eigen creatie maakt het moeilijk iemand anders dan Frankenstein [die God vertegenwoordigt] te haten. Hij is trots, hatelijk, ellendig en vertoont geen spijt voor [de creatie van] het monster; hij voelt zich eerder benadeeld door zijn schepsel en neemt geen verantwoordelijkheid voor wat zich heeft afgespeeld. (…) Mary's Frankenstein is geen sympathiek personage, en misschien wordt hij ook niet verondersteld dat te zijn. Laten we nu de context in herinnering brengen en ons afvragen: wat vertelt ons het verhaal over Miltons God als Frankenstein zijn creatie mishandelt? Newlyn suggereert dat in vergelijking met Miltons God, Frankenstein een onverantwoordelijke schepper is en zijn overtredingen zijn zelfs nog erger. Toch hebben de gebeurtenissen waar Frankenstein zijn monster mishandelt impliciet een weerslag op Miltons God. De acties van Frankenstein als schepper getuigen dus tegen God in zijn behandeling van Satan, aangezien we Frankenstein lezen als een reactie op Paradise Lost. (…) Butler zegt dat het verhaal van het schepsel de essentie van het verhaal vormt en Joyce Carol Oates is het ermee eens dat de meeste lezers zich met het schepsel identificeren. Het verhaal van het schepsel begint in de nacht van het experiment als hij tot leven wordt gebracht, en Newlyn suggereert dat zo bezien dit Frankenstein tot *"een verwarde, deels onsympathieke en volledig tirannieke God maakt".* Mary ziet Miltons God als een schepper die niet om zijn schepsels geeft, zolang ze zich maar aan zijn regels houden. Als ze dat niet doen, zoals Satan, zullen ze worden gestraft, net als het schepsel dat simpelweg wordt gestraft door 'levend' te zijn. »»

33.145 – Nietzsche, Heidegger en Sartre

Friedrich Nietzsche had een voorvoelend inzicht. Hij onderstreepte dat het Christelijke geloofssysteem de morele fundering van de Westerse wereld was en dat de vernietiging daarvan als vrucht van het rationalistische denken, wat hij de dood van God noemde, als vanzelf tot de opkomst van het nihilisme zou leiden of immoralisme, c.q. het gebrek aan reële waarden. In de tijd dat hij het Christendom nog goed genegen was, was hij bezorgd over de negatieve gevolgen van het Atheïsme op onze samenleving. Kenmerkend is Nietzsches alsmaar groeiende verzet tegen het Christendom. Dat ging gepaard met een toenemende geestelijke zwakte, neurotische problemen en op latere

leeftijd de totale krankzinnigheid als gevolg, zoals nu door Nietzsche-kenners erkend, van een zich langzaam ontwikkelende hersentumor. Nietzsches Übermensch was welbeschouwd een transcendente grootheid, een surrogaatgod. Ook verraden zijn geschriften een sterke hang naar extase, wat we als een vorm van occulte bezetenheid mogen zien, hetgeen door drugsgebruik bevorderd werd. De voortdurende roes waarin hij verkeerde verklaart ook zijn aanvankelijk enthousiasme voor de weltfremde muziekdrama's van Wagner alhoewel hij tegen de ascetische tendenzen in diens latere werken verzet aantekende.

In 2019 kwam Uitgeverij Maatkamp met een vertaling van het boek van Professor Richard Weikart: "De Dood van de Mensheid en een Pleidooi voor het Leven". In het hoofdstuk over het existentialisme en postmodernisme wordt het nihilistisch denken van Friedrich Nietzsche (1844-1900) en Martin Heidegger (1889-1976) tentoongespreid alsook van Jean-Paul Sartre (1905-1980). Hun abjecte filosofieën zijn thans gemeengoed geworden en vormen een voortzetting van het godslasterlijke denken van een John Milton, en Mary Shelley-Godwin en kompanen. Deze mens- en godhatende opstelling mogen we terecht Satanisch noemen volgens de zojuist omschreven definitie (de hiaten in de tekst worden niet weergegeven, noch literatuurverwijzingen) :

> «« Toen Nietzsche de doodsklok voor God luidde, kondigde hij ook het einde aan van het Christelijke mensbeeld. Hij verachtte het Christelijk geloof dat mensen een ziel hebben en riep zijn tijdgenoten op om *"trouw te blijven aan de aarde, en hen niet te geloven die spreken over de hoop op een andere wereld!"* Ondanks zijn tegenstrijdige gedachten over de wetenschap in het algemeen en Darwins theorie van natuurlijke selectie in het bijzonder, geloofde hij in de dierlijke afstamming van de mens. Dat betekende dat mensen geen wezens waren die speciaal geschapen zijn naar Gods beeld. Veeleer dragen wij nog steeds het stempel van onze dierlijke voorouders. Nietzsche legde uit: *"U hebt de weg van worm naar mens afgelegd, en veel in u is nog steeds worm. Eens was u een aap en zelfs nú is de mens nog steeds meer aap dan andere [echte] apen."* Volgens Nietzsche bewees Darwin dat mensen slechts *"natuurlijke wezens"* zijn die hun huidige niveau niet bereikten door anderen als gelijken te behandelen maar door het principe van het *"recht van de sterkste"* te gebruiken. Als mensen biologisch ongelijk zijn, zo redeneerde Nietzsche, moeten sommige mensen waardevoller zijn dan anderen.
>
> Nietzsche stond er niet alleen op dat sommige superieure wezens [elders de Übermensch genoemd] waardevoller zijn dan het gepeupel, maar hij keurde zelfs slavernij en andere vormen van onderdrukking goed. Nietzsche had niets dan minachting voor sentimentele wereldverbeteraars die menselijke gelijkwaardigheid predikten en naar de afschaffing van slavernij streefden. Nietzscheaanse aristocraten moesten genieten van hun vermogen anderen uit te buiten. Hij legde uit: *"Het essentiële kenmerk van een goede en gezonde aristocratie is echter dat zij met een goed geweten het opofferen van ontelbare mensen accepteert die ten behoeve van de aristocratie zelf in aantal teruggebracht moeten worden en verlaagd tot incomplete mensen, tot slaven, tot instrumenten."*
>
> Nietzsche verwierp met grote minachting het Christelijk geloof met haar benadrukking van liefde, barmhartigheid en nederigheid. Met klem veroordeelde hij *"haar bespottelijke slavenmoraal of zelfs kuddemoraal"*. Hij wees Christenen af als ziekelijke zwakkelingen die hun levensafwijzende en decadente principes aan alle anderen willen opleggen. *"Uitbuiting of exploitatie is simpelweg zoals het leven is, wat het betekent om te leven. Het heeft dus geen zin daarover te moraliseren. Het is een gevolg van de machtswil die immers de wil tot leven is."*
>
> In "De Genealogie van de Moraal" verwierp Nietzsche alle moraal: *"Spreken over goed en kwaad per se, is volkomen zinloos."* Terwijl hij beweerde dat hij moraal als iets belachelijks afwees keerde hij de moraal vaak om en noemde hij

> het goede kwaad en het kwade goed. *"Het mededogen houdt in stand wat rijp is voor de vernietiging en is de verschoppelingen en veroordeelden gunstig gezind."*
>
> Nietzsche gaf niet slechts een klein deel van de mensheid prijs aan de dood en de vernietiging. In zijn ogen was het overgrote deel van de mensheid waardeloos. Hij bevestigde dit in "De Genealogie van de Moraal" waarin hij schreef: *"Het opofferen van het merendeel der mensheid ten gunste van [het ontstaan van] een enkel sterker mensenras zou je zeker vooruitgang kunnen noemen."* Rond die tijd schreef hij ook: *"De grote meerderheid van de mensen heeft geen recht op bestaan; zij vormt het onheil voor de hogere mensen."* De grote massa van de mensheid was in zijn ogen niets meer dan afval, rijp voor de vuilnisbelt.
>
> In "De Wil tot Macht" schreef Nietzsche dat het in de toekomst belangrijk zou zijn om *"die immense energie van grootsheid te verkrijgen om de mens van de toekomst te vormen door verwekking / voortplanting en ook door miljoenen mislukkelingen te vernietigen zonder te gronde te gaan aan het lijden dat men daardoor veroorzaakt; niets van dien aard heeft ooit bestaan!"* Nietzsche was nog duidelijker in "Afgodenschemering" waarin hij de geprezen vrijheid definieerde als het vermogen anderen te vernietigen.
>
> In overeenstemming met zijn 'leven voor de weinigen van de aristocratie' en zijn 'dood aan de massa', verheerlijkte Nietzsche zelfmoord en infanticide als nobele daden. In "Aldus sprak Zarathoestra" moedigde hij zijn lezers aan om zelfmoord te plegen op een zelfgekozen moment in plaats van te sterven wanneer zij door de dood zelf bezocht worden. Hij klaagde dat er veel te veel mensen zijn die te lang aan het leven hechten en zag dat als *"een verkeerd besluit"*, en hij adviseerde artsen om de zieken te ontmoedigen verder te leven. De nieuwe verantwoordelijkheid van de Nietzscheaanse arts *"eist van hem dat hij op de meest onattente wijze het degenererende leven verdrukt en terzijde schuift – bijvoorbeeld met betrekking tot het recht op voortplanting, het recht om geboren te worden, het recht om te leven."*
>
> Door het ontkennen van de menselijke gelijkwaardigheid en mensenrechten, en door zijn onderwaardering, ja zelfs de denigratie van het leven van het overgrote deel der mensheid, is Nietzsches filosofie in werkelijkheid een liefdeloze, wanhopige filosofie van dood, wreedheid en onderdrukking. »»

Zarathoestra of Zoroaster was de stichter van de oudste thans gepraktiseerde godsdienst ter wereld, het Zoroasterianisme genoemd, dat veel elementen heeft geïncorporeerd die ontleend zijn aan de latere wereldgodsdiensten. Zoroaster heeft de functie van de Bijbelse Mozes op wie wordt neergekeken met zijn 'kleingeestige' Tien Geboden. We mogen stellen dat hij de Mozes van het heidendom is. Goed en kwaad zijn in het Zoroasterianisme door God gecreëerd. Hierin is zowel het kwade als het goede 'goed'. Het Christelijke begrip van 'zonde' heeft hiermee afgedaan. Het is louter een kwestie van voorkeur. "Voor elk wat wils" kan men zeggen voor het Zoroasterianisme. Zarathoestra was eindelijk iemand die iets van de moraal begreep!, zo vond Nietzsche.

Heel wat Duitse soldaten droegen het boek "Also Sprach Zarathustra" bij zich toen ze als kanonvoer het leven lieten. De Indiase goeroe Bhagwan, die in de 1970er jaren hier in het Westen furore maakte, was vol lof over dit vreselijke boek en heeft er twee lijvige commentaren over geschreven. In een uitstekend artikel in The New Yorker over Nietzsche van de hand van Claudia Pierpont, luiden de eerste zinnen: [315)]

> ««« Tijdens de herfst van 1888 liet een trotse Friedrich Nietzsche een bewonderaar weten dat hij *"een meedogenloze aanval op de gekruisigde Christus"* had voltooid. Zijn lange ervaring als soldaat en psycholoog hadden hem geleerd, zo zei hij, dat nu de tijd was gekomen voor het zware geschut. *"Ik bezweer je",*

---

315) "After God", van Claudia Pierpont, 31 maart/8 april 2002 # The New Yorker.

voegde hij toe: *"we zullen de hele wereld laten stuiptrekken. Mij is het lot [dit te doen]."* De fragiele auteur van deze verschrikkelijke voorspelling stortte enkele weken later op straat in toen hij in Turijn verbleef, nadat hij zijn armen om een koetspaard had geworpen om te voorkomen dat het arme beest geslagen werd. Hij werd naar zijn hotel teruggebracht waar hij zinloos begon te schreeuwen en zingen; hij is nooit meer bij zinnen gekomen. Van de elf boeken, die Nietzsche voor dit abrupte einde had uitgegeven, toen hij op de leeftijd van 44 was, waren nauwelijks meer dan totaal 500 exemplaren verkocht. Hij bleef nog meer dan tien jaar leven, met een lege blik in zijn ogen en zwijgend, totaal onbewust van het lezerspubliek dat zich begon uit te spreiden als vuur langs het kruitpad dat hij van boek tot boek had uitgelegd. Toen de wereldstuiptrekkingen zich in 1914 begonnen te manifesteren werden zijn boeken als de impuls gezien voor wat een Engelse boekverkoper de *"Euro-Nietzscheaanse oorlog"* noemde, wat niet alleen op het uitbreken van de oorlog sloeg maar ook op de schokkende brutaliteit waarmee het bedreven werd. De Oostenrijkse aartshertog werd door jonge Servische militanten vermoord die Nietzscheaanse slogans uitkraamden ter ondersteuning van hun nationale wil tot macht. Kopieën van "Aldus Sprak Zarathustra", Nietzsches beroemdste werk, werden in een robuste militaire uitgave aan de Duitse troepen uitgedeeld en naast de Bijbel in hun rugzakken vervoerd, die het had moeten vervangen. »»

Twee van Nietzsches bekendste volgelingen illustreren de afdaling in de onmenselijkheid: Heidegger en diens volgeling Sartre:

«« Heidegger was een van de invloedrijkste filosofen van de twintigste eeuw, en was een enthousiaste aanhanger van Hitler, vooral in de beginjaren van zijn regime. Sartre stuurde het existentialisme in een andere politieke richting: absoluut anti-nazistisch en anti-fascistisch. Maar terwijl hij de wereldbeschouwing van de nazi's en Hitlers wreedheden hard aanviel, werd hij een verdediger van Stalin, Mao en andere communistische leiders, die collectief zelfs nog meer mensen hebben vermoord dan het aantal dat onder Hitlers bewind werd vermoord.

In 1937 schreef Heidegger dat wij geen toegang hebben tot een *"objectieve, universeel verbindende kennis of kracht"*. Zoals filosofe Yvonne Sherratt zei over Heideggers standpunt: *"Moraliteit, mensenrechten, medelijden, dat waren afgedane ideeën. Zij moeten uit de filosofie gebannen worden opdat Duitsland niet verzwakt wordt."*

Sartre vertoonde dezelfde soort ongevoeligheid als Heidegger voor de slachtoffers van zijn politieke bondgenoten, de communisten. Het is ironisch dat zijn radicale politieke overtuigingen bewezen dat hij begaan was met de verdrukten en kansarmen, maar alleen zij die verdrukt werden door de 'bourgeois' Westerse samenlevingen, vooral de Verenigde Staten. Hij bekritiseerde de Verenigde Staten en zijn bondgenoten openlijk voor de oorlog in Vietnam omdat hij ervan overtuigd was dat zij daar genocide pleegden. Maar hij werd in 1952 lid van de Franse communistische partij toen Stalin nog aan de macht was in de Sovjetunie. Hij was op de hoogte van Stalins terreur maar in plaats van die te veroordelen, was hij er eigenlijk wel blij mee en beweerde dat het doel de middelen heiligt. Hij gaf wel aan dat hij twijfels had over Mao's culturele revolutie omdat hij die niet begreep, maar voegde eraan toe: *"Niet dat ik er ook maar enigszins op tegen ben."* De ontelbare slachtoffers van het communisme konden niet op zijn sympathie rekenen.

Het is alom bekend dat Sartre het leven absurd vond. Dat blijkt zowel uit zijn filosofische als literaire werken. Voor hem was *"existentialisme niet meer dan een poging om alle gevolgen van een samenhangend Atheïstisch standpunt te accepteren."* Zonder God is er niets wat het leven zin of betekenis geeft, dus we moeten maar gewoon de realiteit onder ogen zien en zonder transcendent doel

leren leven. Sartre vond dat heel bevrijdend omdat dit een geweldige kans bood ons eigen doel te creëren in een uiteindelijk doelloze wereld. Hij stelde de belangrijke vraag: *"Iedereen moet zelf zijn eigen betekenis creëren, maar als wijzelf betekenisloos zijn hoe kunnen wij dan betekenis creëren?"*

Sartre debiteerde: *"Dostojevski schreef eens dat als God niet bestaat alles geoorloofd is, en dat dit voor het existentialisme het uitgangspunt is. Alles is inderdaad geoorloofd als God niet bestaat, en als gevolg daarvan voelt de mens zich verloren want hij kan niets in of buiten zichzelf vinden waarop hij kan steunen."* Sartre schreef: *"Ik vind het vreselijk dat het is zoals het is, maar als we God de Vader terzijde geschoven hebben moet er iemand zijn die onze waarden bedenkt. Je moet de dingen nemen zoals ze zijn. Bovendien is het zo dat als we zeggen dat we waarden uitvinden, dit niets anders betekent dan dit: het leven is a priori zonder betekenis."* »»

Het is door deze denkwijze, waarmee de mens van zijn uniciteit en waardigheid wordt ontdaan, dat ik voor het existentialisme eerder de term nihilisme wil gebruiken, want dan vertegenwoordigt het ook het nefaste denken van zulke kwalijke lieden als John Milton en consorten. Mijn verhandeling tracht een dieper inzicht te geven in de ontwikkelingen die tot onze huidige maatschappij heb geleid met uitwassen zoals abortus, genetische manipulatie (waarbij men niet terugsdeinst om een hagedisgen in het menselijk genoom in te brengen), de LHBT beweging, de vroegseksualisering, transgenderisme, de euthanasiebeweging, het willen creëren van een superrobot die de mens overtreft, het farmaceutische complex, en tenslotte de steeds sterker wordende dictatoriale tendens om alles te controleren en censureren, waarmee mensen tot automata worden gedegradeerd,[316)] en dat alles ten dienste van de zo hoog bezongen heilstaat.

316) Het steeds verder inpalmen van onze rechten en vrijheden evolueert met kleine stapjes totdat een mens haast onmerkbaar ertoe wordt gebracht zijn ziel aan het rijk van Satan af te staan, waarmede Christus' Kruisoffer voorgoed wordt afgewezen.

Vreselijke kastijdingen zullen de aarde treffen vanwege het goddeloze werk dat deze atheïstische groeperingen ons willen opdringen

• Boek der Waarheid, 27 okt. 2012

Mijn zeer geliefde dochter, er bestaat een plan om een vloed van wereldwijde prediking te initiëren. Deze prediking komt niet van God. In plaats daarvan zal zij een leugen verkondigen die stelt dat God niet bestaat en niet kan bestaan. Op grond van menselijke redeneerkunst en wetenschappelijke evaluatie zullen ze beweren dat God slechts een verzinsel is van menselijke verbeelding.

Deze prediking is geen toevalligheid want het is een goed geplande en gecoördineerde campagne die door die atheïsten is beraamd die de Boze zijn toegewijd. Hun hart, geest en ziel zijn door Satan gestolen, die hun trots op het menselijk verstand gebruikt om op arrogante wijze leugens te verkopen waarmee de Waarheid wordt geblokkeerd. Dit is een plan om overal aan de mensen harten van steen te bezorgen die net als hun eigen harten koud en liefdeloos zijn.

Daarna zal bij wet worden aangekondigd dat een nieuwe godsdienst als vervanging zal worden ingevoerd. De ene wereldreligie zal eer bewijzen aan het Beest omdat deze gruweldaad tot stand komt door bemiddeling van hen die slaaf zijn van de vorst der duisternis.

De atheïsten, die het brein vormen achter dit plan, zijn toegewijde volgelingen van Satan. Vergis je niet – zij verafgoden het Beest en denken niet aan de schade en de kwellingen die hun daden teweegbrengen. Hun opdracht bestaat erin om de trouw aan de Ene en Ware God te vernietigen, de God die elk van zijn geschapen kinderen liefheeft. Ze zullen de inspanningen verwerpen die de Hemel thans onderneemt om de mensheid van de uiteindelijke vernietiging te redden. **Het zal door hun hand zijn als bliksems, aardbevingen en tsunami's de aarde treffen**.

Ze zullen worden tegengehouden. Hun lijden zal vreselijk zijn en hun kwellend einde is voorspeld. De Slag van Armageddon zal hevig zijn, want God zal niet langer terzijde staan en dit soort teisteringen gedogen. Vreselijke nog ongekende kastijdingen zullen deze heidenen wegvagen die God verwerpen. Bidden tot God en om zijn Barmhartigheid vragen is de enige manier om zulke kastijdingen te vermilderen.

Jullie gebeden, smekend om de vergiffenis van hun zielen, is de enige manier om dergelijke zielen te redden.

Mijn dochter, grote vernielingen zullen het resultaat zijn van het boosaardige werk dat deze atheïstische groeperingen de aarde willen opdringen.

Velen beseffen de ernst van hun acties niet. Maar vele anderen weten exact waar ze mee bezig zijn, want het zijn leugenaars. Zij geloven in God want ze hebben zijn aartsvijand, de Duivel, als hun god verkozen en dat uit eigen vrije wil. Het enige dat ze willen is zielen wegroven. God mijn Vader zal met zijn Macht tussenbeide komen, niet zozeer om ze te straffen maar om zielen te redden vooraleer die Hem ontstolen worden.

Jullie Jezus

Verwijzingen naar Armageddon zijn niet beperkt tot Openbaring 16:16, maar bevinden zich ook elders. In het Oude Testament zijn ze bijvoorbeeld te vinden in de profetieën van Ezechiël, Joël en Zacharia, die op een eindstrijd zinspelen tussen alle volkeren der aarde.

APPENDIX 23

Hij die het Heelal schiep, deed dat Volmaakt

Dat Charles Darwin de natuur in bepaalde gevallen als wreed opvatte[317)] en niet passend bij een scheppergod is niet geheel zonder grond, maar in het begin van de schepping was dat anders, want toen was goed. Hoe deze discrepantie te verklaren?

De schepping, het totale universum, blijkt één familie te zijn en van hetzelfde maaksel. Als wij goed doen voor onze omgeving doen wij goed voor onszelf en als wij kwaad doen zal het terugslaan, althans en zekere mate tot imitatie overgaan. Ik geloof dat wat wij, die aan het hoofd van de Schepping staan, ten aanzien van onze eigen soort doen ook elders effect sorteert en het gehele maaksel beïnvloedt. Dit zou de ontluistering van de natuur kunnen verklaren als afspiegeling van de ontluistering van de menselijke conditie. Het zou een trieste affaire zijn als de fout bij ons mensen ligt, als wij de eerste verantwoordelijken zijn. De natuur is dikwijls wreed en vijandig, een gegeven waar wij zo aan gewend zijn geraakt dat het onafwendbaar en logisch lijkt. De natuur is zelfs wreed voor zijn eigen soort. Om een voorbeeld te noemen: brute aanranding vormt voor wilde eenden zo'n vanzelfsprekend paringsgedrag dat een onbewaakt vrouwtje net zo lang door een bende kan worden verkracht tot zij verdrinkt. Professor George Williams schijnt gezegd te hebben dat de natuur heel duidelijk grof immoreel is. Reeds in 1893 suggereerde Thomas Huxley tijdens een lezing op Oxford Universiteit dat de kosmos voor het tribunaal der ethiek waarschijnlijk veroordeeld zou worden. In feite klaagt Huxley hier God aan in de traditie van het monster van Frankenstein dat met gebalde vuist zijn Schepper vervloekt. Een veel betere benadering vinden we bij van Laurens van der Post die in het kader van de menselijke geschiedenis schreef dat voor hem een van de meest zinvolle en indrukwekkende uitingen van pure religie in de waarneming gelegen ligt dat God de Schepper iets van zijn autoriteit in de scheppingsdaad zelf heeft overgedragen en zich daarbij niet boven maar vrijelijk ondergeschikt heeft gemaakt aan zijn eigen verordeningen.[318)]

Het zij vermeld dat in het Duizendjarig Vrederijk óók de natuur helemaal zal zijn hersteld volgens het beeld van de Profeet Jesaja:

> «« Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal gras eten als het rund; dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken. Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken. En het zal te dien dage geschieden, dat de volken 'de wortel van Isaï' (Jezus de Messias) zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn. »» (Jes. 11:6-10)

317) Darwins voorbeeld van de ichneumonidæ, in zijn brief aan Asa Gray, die zichzelf binnenin het lichaam van de rups voeden, vind ik niet getuigen van de 'wreedheid' van Gods schepping net zomin als een lintworm die zich in de darmen van een mens voedt.

318) "Jung and the Story of our Time" by Laurens van der Post - Pantheon Books # 1975. Quote: "God, the Creator, has surrendered some of his authority in the very act of creation, and had set himself not above, but freely subject to his own laws."

APPENDIX 24

Darwin krijgt eigenlijk dan toch gelijk…

Michaël Dekee, 5 juni 2018 op het Katholiekforum.net

Wat velen niet weten, is dat Darwin in zijn boek "On the Origin of Species" (Over het onstaan der soorten) enkele hoofdstukken heeft gewijd aan mogelijke fouten en elementen die zijn theorie zouden kunnen doen wankelen. Op een gegeven moment suggereert Darwin (in hfst. V) zelfs het bestaan van een Schepper die evolutie zou sturen, omdat bepaalde organen, zoals het oog, zo complex zijn dat er meer nodig is dan gewoon 'natuurlijke selectie' om een dergelijke complexiteit te bereiken. Het is dan ook weinigen bekend dat Darwin ooit Christen was en vervolgens een agnost werd, maar geen Atheïst. Darwin schrijft in hoofdstuk X over het probleem van het ontbrekend fossiel bewijs:

> «« In het zesde hoofdstuk gaf ik een opsomming van de voornaamste tegenwerpingen, die men ten opzichte van de leer welke in dit boek wordt verkondigd, met recht zou kunnen maken. De meesten daarvan zijn nu besproken. Er is nog een grote moeilijkheid, namelijk het onderscheid der soortvormen en het niet bestaan van schakels, die die vormen als het ware met elkander verbinden. Ik gaf de reden op waarom zulke schakels heden ten dage gewoonlijk niet voorkomen, onder omstandigheden die evenwel schijnbaar hoogst gunstig zijn voor hun bestaan, namelijk binnen een samenhangend groot habitat met trapsgewijs in elkaar overgaande bestaanscondities.
>
> Ik probeerde te bewijzen dat het leven van elke soort eerder afhangt van de aanwezigheid van andere reeds bepaalde bewerktuigde vormen, dan van het klimaat; en derhalve dat de wezenlijk regerende levensvoorwaarden niet trapsgewijs en haast onmerkbaar in elkaar overgaan, zoals bij gradaties van warmte en vochtigheid. Ik probeerde ook aan te tonen dat tussensoorten, terwijl ze getalsmatig veel kleiner zijn dan de soorten die zij verbinden, over het algemeen verdrukt zouden worden in de strijd om het bestaan en uitgeroeid tijdens de veronderstelde evolutie van voortgaande wijzigingen en verbeteringen. De belangrijkste reden waarom er vandaag de dag niet overal in de natuur intermediaire soorten worden gevonden, ligt echter in de werking van de theoretische natuurlijke selectie, die continu nieuwe variëteiten zou produceren die voorbestemd zijn om de plaats in te nemen van hun uitgestorven moederrassen. Maar juist omdat de uitroeiing van soorten volgens het fossiel archief op zo'n ontzaglijk grote schaal heeft plaatsgevonden, zou het getal der tussenvormen die in vorige tijden op aarde zouden moeten hebben bestaan, inderdaad onuitsprekelijk groot zijn. Waarom is elke geologische vorming, waarom is elke laag van een vorming dan niet opgevuld met zulke tussenvormen? Die zijn bijna totaal afwezig. Waarlijk, de geologie vertoont ons geenszins zulk een onafgebroken aaneengeschakelde keten van bewerktuigde wezens, en dit is misschien de belangrijkste en ernstigste tegenwerping die er ten opzichte van mijn leer gemaakt kan worden.
>
> De verklaring hiervan ligt, naar ik meen, in de grote onvolledigheid van het geologisch archief. Volgens de leer van de natuurlijke selectie zijn alle levende soorten met de oudersoorten van elk geslacht verbonden geweest door verschillen, niet groter dan die wij in onze tegenwoordige tijd zien tussen rassen van dezelfde soort [zoals ezels en paarden]. Die oudersoorten, die tegenwoordig meestal zijn uitgestorven, zo gaat de theorie, waren op hun beurt verbonden met nog oudere soorten, en zo steeds verder terug, altijd terugvoerend naar de algemene stamvader van elke grote klasse. Door dit proces zou het getal van

tussen- en overgangsvormen tussen alle levende en uitgestorven soorten onvoorstelbaar groot zijn geweest, en dienen ze zeker, als die leer klopt, op deze aarde te hebben vertoefd. »»

Het Bewijs van Gods Bestaan

Het bestaan van God kan alleen indirect worden aangetoond, omdat God geest is en daarom niet onder een microscoop kan worden waargenomen. Niemand heeft ooit een levende dinosaurus gezien; het bewijs van het bestaan van de dinosaurussen is dus ook indirect, omdat het wordt aangetoond doordat zijn botten worden ontdekt. Dat indirecte bewijs is zo sterk dat niemand eraan hoeft te twijfelen dat dinosaurussen als levende wezens echt hebben bestaan. Het indirecte bewijs voor God is zo sterk – je hoeft alleen maar te kijken naar het wonderbaarlijke leven in al zijn vormen – dat de wetenschap er niet aan hoeft te twijfelen dat God bestaat... en toch ontkennen de meeste wetenschappers anno 2020 dat God bestaat, zonder zich te bekommeren om de verantwoordelijkheid die ze tegenover hun toehoorders dragen die op hen vertrouwen. In lijn met die zware verantwoordelijkheid staat hen een zware goddelijke straf te wachten, tenzij ze zich tot God wenden en om vergeving vragen.

Darwin voorspelde dat deze tussenvormen in de (toen) nabije toekomst wel gevonden zouden worden. Het probleem is dat ze tot op de dag van vandaag nog steeds niet gevonden zijn. Er zijn voor vleermuizen meer dan duizend fossielen bekend, maar geen enkele mogelijke voorouder. Hetzelfde geldt voor tal van andere diergroepen: trilobieten, dinosauriërs, pterosauriërs, zeeroofdieren (vinpotigen), etc, etc… Er worden trapsgewijze evolutieschema's getekend, maar tussen die trappen is geen enkele mogelijke 'voorouder' bekend. En bij de groepen waar ze wel voorouders hebben ontdekt zijn er heel wat onoverkomelijke problemen met die zogenaamde 'voorouders'.

Verder schrijft hij:

«« De plotselinge wijze waarop gehele groepen van wezens soms opeens in zekere vorming verschijnen is door verschillende paleontologen – door Agassiz, door Pictet, en door niemand met meer kracht dan door Professor Sedgwick – gebruikt als een noodlottige tegenwerping voor het geloof in de veranderlijkheid en het in elkaar overgaan van de soorten. Als het waar is dat een aantal soorten, die tot hetzelfde geslacht of dezelfde familie behoren, ineens [op bepaalde punten in onze lange voorgeschiedenis] als het ware een inval in de wereld gedaan hebben, zou dat feit waarlijk noodlottig zijn voor de leer van afkomst met graduele wijzigingen dankzij de natuurlijke selectie.

(…) Het feit dat de paleontologen gewoonlijk het meest benadrukken in de verdediging van het plotseling verschijnen van een grote groep soorten, is de ontdekking in zeer laag in de krijtgroep voorkomende benige vissen, de teleostei. Die groep bevat veruit de meeste van onze hedendaagse soorten. In de laatste tijd heeft professor Pictet bewezen dat ze zelfs nog iets eerder reeds bestonden, en enige paleontologen geloven dat zekere veel oudere vissen, die tot heden nog onvolkomen bekend zijn, werkelijk benige vissen waren. Aannemend evenwel, zoals Agassiz meent, dat de benige vissen in het begin van de krijtperiode verschenen zijn, zou dat feit wellicht hoogst merkwaardig zijn; doch ik kan niet inzien dat zoiets een onoverkomelijk bezwaar voor mijn leer betekent, tenzij het tevens bewezen kan worden dat de soorten van deze groep plotseling en terzelfder tijd over de gehele wereld in dat tijdperk verschenen zijn. »»

En dan wordt het almaar straffer:

> «« Er is nog één en wel een veel groter bezwaar. Ik bedoel de wijze waarop vele soorten van dezelfde groep plotseling in de oudste bekende fossielenvoerende lagen tevoorschijn komen. De meeste redenen, die mij overtuigd hebben dat alle bestaande soorten van dezelfde groep afkomstig zijn van één stamvader, zijn met bijna dezelfde kracht op de oudste soorten van toepassing. Zo kan ik bijvoorbeeld er niet aan twijfelen dat alle silurische trilobieten afstammen van een schaaldier dat lang voor het silurische tijdperk geleefd moet hebben, en dat waarschijnlijk grotendeels van enig bekend dier verschilde. Enkele der oudste silurische dieren, zoals de nautilus, de lingula en andere, verschillen niet veel van de levende soorten. Volgens mijn leer kan niet verondersteld worden dat die oude soorten de stamsoorten waren van alle soorten van de orde waartoe zij behoren, want zij vertonen geen kenmerken die min of meer het midden houden tussen de bestaande en de oudere. Bovendien is het zo dat als ze de stamouders van die orden waren geweest, ze bijna zeker reeds lang geleden door haar talrijke en verbeterde afstammelingen verdrongen en uitgeroeid zouden zijn. »»

Het probleem is dat ze tot op de dag van vandaag nog altijd bestaan, en geen millimeter verschil tonen met ‘honderden miljoenen jaren oude’ fossielen. En gaat hij verder:

> «« Bijgevolg kan als mijn leer waar is niet worden betwist dat er, voordat de oudste silurische laag werd afgezet, lange perioden verlopen zijn, zo lang als, of misschien nog veel langer dan de gehele tijd van het silurische tijdvak tot op de huidige dag; en dat gedurende die ontzaglijk lange, maar volkomen onbekende perioden de wereld van levende schepselen krioelde. Op de vraag waarom wij geen overblijfselen van die grote lang vervlogen perioden vinden, kan ik geen afdoend antwoord geven. »»

Hij kan het niet uitleggen! Waarna Darwins meest frappante opmerking volgt:

> «« Tot op heden moet dus deze vraag onopgelost blijven, en mag ze inderdaad gebruikt worden als een krachtig bezwaar tegen de leer die in dit boek wordt verkondigd. »»

Deze vraag is tot op heden nog altijd onopgelost! Zelfs de ‘voorouders’ van de fossielen uit de “Cambrische Explosie” zijn tot op heden nog niet gevonden! Dus Darwin krijgt dan toch gelijk: zijn leer valt letterlijk in elkaar, juist omdat deze problemen na 160 jaar intensief wetenschappelijk speurwerk nog steeds niet van de baan zijn! Maar uiteraard niet alleen daarom…

Opwekking of Oordeel

• Door publicist en spreker drs. Jan van Barneveld (dec. 2013)
Met zijn toestemming gepubliceerd

Wij horen al meer dan veertig jaar dat 'de opwekking eraan komt'. Tegelijk botsen we bijna dagelijks op de treurnis die over geestelijk, politiek en sociaal Nederland hangt. Reeds toen, dertig jaar geleden werden dergelijke treurige liedjes gezongen. Er waren ernstige bijeenkomsten en oproepen tot diepe verootmoediging, inkeer en omkeer. Toen was het 'opwekking of oordeel'. Nu meer specifiek 'opwekking of Islam'. Zijn we op weg naar de 'ondergang van Nederland'? Zijn er nog positieve signalen? Of rollen alleen waarschuwende oordelen als voorlopers van de vloedgolf over ons heen? Zijn er Bijbelse modellen die de weg wijzen naar redding voor ons land en volk? Kan zo'n model ons een weg wijzen naar uitkomst voor Nederland?

34.146 – Hoop voor Nederland

Ruim tien jaar geleden bracht "Profetisch Perspectief" [319)] een artikel onder de titel "Hoop voor Nederland". In dat artikel werd eerst gewezen op de verantwoordelijkheid die de geestelijke leiders toekomt. Daarbij past het Bijbels Woord: *"Zo zegt de Heere HEERE, Ik zál die herders."* Zo spreekt God over geestelijke leiders die hun plicht verzaken en hun eigen belang dienen in plaats van de aan hun toevertrouwde kudde. Verder worden vier aandachtspunten besproken waarop de HEERE God meer in het bijzonder let als Hij een land of volk ten oordeel stelt. In verband met ons onderwerp zetten we die punten op een rij:

319) Een kwartaalblad van C4I (Christenen voor Israël) gevestigd te Nijkerk in Nederland.

1) Hoe ver is een volk op weg naar Sodom? Dit criterium paste God toe op Israël en omringende heidense volken. Nu, tien jaar verder, moeten we bedroefd en bezorgd constateren dat we het station Sodom allang gepasseerd zijn. Wij, als gelovigen, leven als Lot in Sodom. We zwemmen in een smerige rivier en ademen vervuilde lucht. Elke dag hebben we reiniging door het kostbare Bloed van de Heere Jezus nodig. Het tweede criterium brengt ons nog verder van de hoop op redding.

2) Het gaat om het niveau van de sociale gerechtigheid. In de Torah, bij profeten, in de leer van de Heere Jezus en bij Paulus, overal speelt dit thema een rol. Jakobus (1:27) vat het als volgt samen: *"De ware en onbevlekte godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren".* Van de grote kwaliteit en kwantiteit van onze internationale hulpverlening is weinig meer over. De zogenaamde overheidsbezuinigingen worden voor een groot deel op de zwakken afgewenteld en verharden onze samenleving.

3) Het betreft ook de toestand van de kerk in een land. De Heere Jezus zegt van ons: *"U bent het zout van de aarde (...) U bent het licht van de wereld".* (Mt. 5:13-16) De Gemeente van Christus heeft een bederfwerende taak in een samenleving. Een tweede, even belangrijke taak van de Kerk, vooral van de verantwoordelijke leiders, is Gods licht te doen schijnen, is Gods Woord profetisch proclameren. God bewijst zijn onuitsprekelijke geduld en genade zodat er nu nog lichtpuntjes zijn, desondanks. Slaagt die 'gelovige rest' erin om de bres te dempen?

4) De lakmoesproef: Israël als toetssteen voor Gods zegen. Helaas, helaas sukkelt onze regering momenteel volgzaam en visieloos achter het verraderlijke anti-Israël beleid aan van het 'Beest in Brussel' en de voor Israël gevaarlijke politiek van de VS. Israël staat momenteel met de rug tegen de muur.

Voor verreweg de meeste lezers van ons blad is het niet nodig om de angstig-treurige toestand van ons land te beschrijven. Ieder van ons heeft zijn / haar eigen lijstje van zaken, waarover wij schuld zouden moeten belijden en waarvan we ons moeten bekeren. Bovenstaand lijstje van vier aandachtspunten 'scoorde' tien jaar geleden misschien nog een kleine 6-min. Vandaag scoren we een dikke onvoldoende.

34.147 – Poetin als 'profeet'

Opvallend en beschamend is dat zelfs de Russische President Poetin 'de ondergang van het Avondland' scherp omschrijft. Het 'Avondland' stelt hier Europa voor, een term die verwijst naar Oswald Spenglers spraakmakende boek uit 1922: "Untergang des Abendlandes". In september 2013 merkte Poetin tijdens het Valdai-Gespreksforum op: *"We zien hoe veel Euro-Atlantische landen in feite de weg zijn ingeslagen van de afwijzing van hun eigen wortels, waaronder die van de Christelijke waarden, die het fundament van de Westerse beschaving vormen. (...) Er wordt een politiek bedreven die een kinderrijk gezin gelijkstelt aan een homoseksueel partnerschap, het geloof in God aan dat in Satan."* Zijn er nog wegen te gaan? Geeft het Woord van God ons modellen die ons kunnen helpen wegen naar redding of uitstel te vinden en ook te gaan? Voordat we enkele modellen noemen gaan we even terug naar de jaren tachtig van de vorige eeuw.

34.148 – Dertig jaar Geleden, een Terugblik

Professor Bob Goudzwaard schreef eens een boekje onder de titel "Genoodzaakt goed te wezen". Hij riep op om weer ouderwetse boete- en verootmoedigingsbijeenkomsten te organiseren. Die werden inderdaad in 1983 in de Utrechtse Geertekerk georganiseerd. Er heersten diep schuldbesef, maar ook veel ontroering. Een groot grondvlak vanuit veel kerken stemde in met de bede "ieder van ons deelt in de schuld, Heilige Vader". Doch veel formele vertegenwoordiging was er niet, maar wel tranen. Ach, ook in Nineveh begonnen de verootmoediging en de opwekking bij de gewone mensen. (Jona 3:5) De koning volgde en kwam van zijn troon, staat geschreven. Dit laatste is in 1983 niet gebeurd. Het leiderschap bleef op hun tronen. Dat was jammer. Ook niet toen vanuit kringen van de Evangelische Omroep in 1984 een "oproep tot inkeer" kwam. De Evangelische Alliantie (EA) bleef niet achter en riep 1983 uit als "Jaar van de Evangelisatie" en 1984 als "Jaar van de Vernieuwing van de Gemeente". Die bijzondere EA-jaren hebben niet veel opgeleverd, iets om over naar huis of naar de Hemel te schrijven. Toch merkte Goudzwaard na afloop van de drie bijeenkomsten in de Geertekerk op dat hij het gevoel had dat er een zekere catharsis (zuivering; reiniging) had plaatsgevonden en dat het Oordeel was uitgesteld. Ten slotte noemen we nog een oproep van de Broederkring van Predikenten: "Nederland ontwaak en leef!" De brochure destijds van ds. M. D. Geuze "Hoe komen wij tot verootmoediging?" is nog altijd actueel. En thans? Stelt zich de vraag: Kan de catastrofe nog worden afgewend? Kunnen wij het Oordeel nog weerhouden? Ligt dat echt binnen de mogelijkheden?

34.149 – Bijbelse Modellen

Alles in de Bijbel is ons ten voorbeeld opgeschreven. *"Deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons."* (1 Kor. 10:6) Deze voorbeelden haalde Paulus uit de geschiedenis van Israël aan om de gemeente in Korinthe te waarschuwen. Ook wij zijn en worden gewaarschuwd – zelfs door de president van Rusland, Vladimir Poetin.

a. Noach en de Ark

De slechtheid van de mensen in de tijd die aan de Zondvloed voorafging was groot. Men kon alleen maar slechte dingen bedenken. *"Maar Noach vond genade in de ogen van de HEERE."* (Gen.6:5-8), een belangrijk advies en waarschuwing voor ons. Want in de tijd van de *"komst van de zoon des mensen"* zal het net zo gaan. (Mt. 24:38-39) Dat is het punt waar de wereld in onze eeuw naartoe marcheert. Wat deed Noach? *"Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de Ark gebouwd tot redding van zijn gezin."* (Hebr. 11:7) Noach

kreeg een teken. Dus ook wij moeten letten op de 'tekenen van de tijd'. Noach had geloof, dus hij deed wat God hem opdroeg. Let op de woorden: *"tot redding van zijn gezin".* Er staat heel wat op het spel, geliefde broeders en zusters: onze gezinnen! En de rest van de wereld? Die kreeg ook nog een kans. In de dagen dat de Ark werd gebouwd *"wachtte God in zijn geduld nog eenmaal"*. (1 Pet. 3:20) Hoe lang wachtte God? De 120 jaar die de Schrift noemt in Genesis 6:3 zijn een indicatie van de duur van Gods lankmoedigheid. Hoe lang zal God heden nog geduld hebben met ons land en volk? Laten we een ark van geloof bouwen!

Nog een voorbeeld: Door een geloofsdaad werden Rachab en haar familie gered uit het ten ondergang gedoemde Jericho. (Hebr. 11:31)

Dit lot werd Ninivé bespaard…

b. Ninevé werd gespaard

"De mannen van Ninevé geloofden in God en riepen een vasten uit." (Jona 3) De koning en zijn rijksgroten volgden. De mensen bekeerden zich *"ieder van zijn slechte weg en van het geweld dat aan zijn handen kleefde".* Ontroerd lezen we dat God in antwoord op de boetedoening het onheil waarmee Hij gedreigd had niet ten uitvoer bracht. Dit model lijkt mij onhaalbaar voor onze verindividualiseerde samenleving. Indien bijvoorbeeld een ernstige en oprechte oproep door onze Katholieke bisschoppen zou worden uitgegeven, zullen velen roepen dat het een truc van de Antichrist is. Als de oproep vanuit de PKN (Protestante Kerk in Nederland) zou komen, zullen velen mompelen "die lui zijn niet eens wederom geboren". Als het uit de charismatische kring komt, zullen velen verschrikt afhaken van die 'geestdrijverij'. De zeer besmettelijke, geestelijke ziektes, 'lange tenitus' en 'een opgezwollen ego' hebben ons te veel besmet.

Er is overigens nog een stad die het gered heeft in een tijd van oordelen. Dat was de stad Gibeon toen de Profeet Jozua in opdracht van God het land op de Kanaänieten moest veroveren. Zij geloofden de woorden van God tegen Mozes en bedachten een list waardoor zij en dorpen in hun omgeving werden gered. (zie Joz. 9:24-27) Wat was het effect van die list? Dat een verbond met Israël werd gesloten. Ik weet niet wat dat voor ons in deze geschiedenis betekent. Waarschijnlijk iets dat verband houdt met onze relatie met onze oudere broer Israël.

c. Het principe van de gelovige rest

Wat ik nu vertel is thans het meest veelbelovende model voor Israël, voor de kerk, voor de steden en landen waarmee de weg naar Gods genade wordt open-

gebroken. Het begint duidelijk vorm te krijgen bij Elia. Ook Abraham paste dit onderliggende principe toe. Daar komen we nog op terug in de volgende paragraaf. Paulus werkte het uit voor Israël en de Gemeente (de kerk). Elia klaagde tegenover de HEERE God: *"Ik alleen ben overgebleven"*. (1 Kon. 19:10) De HEERE reageerde: *"Maar Ik zal er in Israël 7.000 overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl."* (1 Kon. 19:18) Paulus stelt duidelijk en eenduidig vast: *"God heeft zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten."* Hoe weet Paulus dat? Omdat God tegen Elia zei: *"Ik heb voor Mijzelf nog 7.000 mannen overgelaten…"* Die 'gelovige rest' is dus gedurende al die eeuwen die er tussen Elia en Paulus liggen, de basis voor het voortbestaan van Israël als Gods volk. Want Paulus zegt: *"Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel (rest) ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade."* (Rom. 11:1-5) Dit geldt ook nog vandaag. Voor onze kerken, voor een land, ja voor Israël zelf. Hoe groot die rest moet zijn om uitredding te bewerken, alleen God weet het. Het ligt in zijn hand.

d. Cyclische opwekkingen

Het verschijnsel van neergang en opwekking in de kerkgeschiedenis vindt een basis in het Eerste Verbond, in de daaropvolgende geschiedenis van de verhoudiing tussen God en Israël. Het uitgangspunt is te vinden in Richteren: *"En het volk diende de HEERE al de dagen van Jozua en al de dagen van de oudsten die lang geleefd hadden na Jozua en die alle grote daden van de HEERE gezien hadden die Hij voor Israël had verricht."* Toen *"kwam er na hen een generatie die de HEERE niet kende en evenmin de daden die Hij voor Israël had verricht."* (Richt. 2:7,10)

Het patroon van die cyclus is duidelijk:

1) Er komt een nieuwe generatie;
2) Afval volgt en een meedoen met de heidense cultuur en afgoderij;
3) Grote problemen en onderdrukking op nationaal niveau;
4) Overal een angstig en vertwijfeld roepen tot God;
5) God wekt een redder op, een richter, en dan komt er herstel en rust.

Volg het volgende rijtje maar in het Boek Richteren: Othniël (3:7-11); Ehud en Samgar (3:12-31); Deborah (4:1-5:31); Gideon (6:1-8:32); dan een lange rij die eindigt met: *"In die dagen was er geen koning in Israël; iedereen deed wat goed was in eigen ogen."* (21:25) Zo gaat het ook in onze tijd. Geen sterk, pastoraal en geestelijk leiderschap en iedereen 'doet maar wat'. Deze cyclus wordt weer opgepakt door Samuel en gaat dan door in de opeenvolging van goede en slechte koningen in het Tweestammenrijk. Zo is het ook gegaan in de twee millennia kerkgeschiedenis. Denk aan de Reformatie, de Puriteinen, de Eerste Grote opwekking, de Tweede Grote Opwekking, de opkomst van de Pinksterbeweging, enz. We kunnen hier helaas niet op ingaan. De George Whitefield Stichting doet dat wel en heeft heel wat materiaal over de grote godsmannen uit de tijd van die opwekkingen. Daar kunnen we veel van leren.

e. Het uitreddende belang van de 'rest'

Abraham was de eerste die het principe van de 'gelovige rest' toepaste door bij God te pleiten voor Sodom. Er waren helaas zelfs geen tien rechtvaardigen, zodat de ramp toesloeg. Had Lot maar beter zijn best gedaan! Nu werden alleen Lot en een deel van zijn gezin gered. De eerste Christelijke gemeente in Jeruzalem was een 'gelovige rest' waardoor Israël het oordeel bespaard bleef. Daar de vijgenboom na een veelbelovend begin, drie jaar lang (perioden) geen vrucht had gedragen, was Gods geduld op. In eerste instantie wilde de eigenaar die boom

al binnen een jaar omhakken, maar wachtte omdat er in het begin vrucht was. De vijgenboom stelt Israël voor. De eigenaar van de grond was cf. Lukas 13:6-9 God; de pachter was de Heere Jezus. Vrucht was er tijdens de eerste samenkomsten van de Judeo-Christenen. Toen verdere vrucht uitbleef, kwam pas in het jaar 66 het oordeel, wat het begin is van de Joods-Romeinse Oorlog. Er waren jaren van uitstel: veertig (geteld na de Kruisiging in het jaar 26) minus de eerste, zeg tien veelbelovende jaren.

Mozes redde door zijn voorbede verschillende malen voor de Toorn van de HEERE die zijn volk wilde vernietigen vanwege het gouden kalf en om hun weigering Kanaän binnen te trekken: *"Nu dan, laat Mij begaan* (…) *dat Ik hen vernietig."* (Ex. 32:10) Ongelooflijk, wat de Almachtige aan een mens vraagt: *"Laat Mij begaan."* Alsof Hij rekenschap zou moeten afleggen! Mozes liet de HEERE niet begaan. Hij pleitte voor het volk en aldus werden ze gered. Amos de profeet zag twee keer in een visioen hoe de HEERE bezig was een zwaar oordeel over het volk te brengen. Hij bad een eenvoudig gebed: *"Heere HEERE, houd toch op! Hoe zou Jakob staande kunnen blijven? Hij is immers klein!"* (Amos 7:1-3 en 4-6) *"Het zal niet gebeuren",* antwoordde de HEERE.

Van ons wordt verwacht dat wij *"op de bressen klimmen en een muur opwerpen."* God zoekt naar die wachters opdat Hij *"het land niet te gronde hoeft te richten."* (Ez.13:5, 22:20) Wij kunnen er iets aan doen. Wachters op de muren van Jeruzalem en ook in de bressen en op de schamele restanten van de muren rond het volk, en dat geldt net zo goed voor ons volk, het Nederlandse, want Gods mededogen is universeel. De lessen uit het Oude Testament zijn ons ten voorbeeld gesteld.

34.150 – Genade op Genade

In zijn grote barmhartigheid en geduld geeft de HEERE ons en ons land nog vele mogelijkheden en modellen om tot inkeer en omkeer te komen. Laten wij allemaal op onze eigen plaats en binnen onze eigen mogelijkheden ons biddend voor het Aangezicht van de HEERE opstellen en Hem vragen ons land nog één keer aan te raken door de Heilige Geest. Dit is in feite meer dan een vraag. Het is een opdracht.

De auteur, drs. Jan van Barneveld (†2022), was van Protestantse huize, die vele artikelen en boeken over Israël heeft geschreven. Hij doceerde destijds verschillende vakken in het Middelbare Onderwijs. Hij was ook werkzaam bij Tear Fund Nederland, wat een Christelijk initiatief is voor ontwikkelingssamenwerking en humanitaire acties in de derde wereld. Vervolgens verbond hij zich aan De Barmhartige Samaritaan. Hij publiceerde regelmatig in diverse tijdschriften.

[gepubliceerd in "Profetisch Perspectief", winter 2013 – Nr. 81]

Geraadpleegde literatuur: "Dynamics of Spiritual Life" van Richard F. Loverlace.
"Hoe komen wij tot verootmoediging" van Ds. M. D. Geuze.
"The state of the Church" van Rev. Andrew Murray.

De Lamp onder den Korenmaat steken

clare et distincte percipere

We leven in een tijd dat men het Christelijk getuigenis onmondig tracht te maken, wat in feite een rechtstreekse aanval is op de Grote Opdracht van Mattheüs 28:19: "Gaat heen, onderwijst al de volken, dopende in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, lerende hen te onderhouden al wat Ik u geboden heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding van de wereld." Als in deze dagen geëvangeliseerd mag worden is dat een reliek uit oude tijden waarover de heersers van deze eeuw goedgunstig beschikken …voor zolang het duurt. Wat wordt gemarginaliseerd is niet ver van verdwijning. Daartegenover stellen wij: "Zal mijn lof tot U verstommen, U mijn Heiland aller stond, U de Losser van mijn schuld? Dat mijn kennis t'allen tijd aan Uwe dienst zij toegewijd!" Laat dat de zang van ieder Christen zijn. Amen!

35.151 – Christus' Opstanding verlaagd tot Metafoor

De geestelijke vader van het idee dat God niet kan worden gekend is René Descartes, die de wetenschappelijke methode heeft bepaald om tot ontdekking van de natuur te komen (de Cartesiaanse methode). Het belangrijkste van de door hem gehanteerde principes is dat men alleen als kennis mag aanvaarden wat duidelijk kan worden geobserveerd (clare et distincte percipere).[320)] Dat betekent, om een voorbeeld te noemen, dat de inhoud van de koffer van een toerist in wetenschappelijke zin niet bestaat zolang de douane de koffer niet heeft onderzocht. Tot aan dat moment bestaat slechts de mogelijkheid om over zijn inhoud te filosoferen. Deze filosofieën behoren tot het speculatieve en persoonlijke domein, niet het algemeen-wetenschappelijke. Het is duidelijk dat de koffer geen olifant kan bevatten, maar daarnaast bestaan tal van mogelijkheden. Misschien is de koffer leeg. Waarschijnlijk zitten er kleding en toiletspullen in,

---

320) De regel van Descartes dat alleen als onderliggend feit mag worden aanvaard wat zich helder en duidelijk voor ogen stelt, wordt in de inleiding van zijn "Essays" uit 1637 naar voren gebracht waarin hij ook een aantal andere regels in dit verband uitlegt. De titel van die inleiding is: "Verhandeling over de methode van het zindelijk denken en over waarheidsbevinding in de wetenschappen". Dit bleek een uitwerking te zijn van een niet door hem gepubliceerd werk: "Regels voor het richting geven aan de geest".

maar deze aannames zijn in termen van waarheidsvinding onvoldoende want er kan net zo goed hash in zitten. Dit is een gezond uitgangspunt dat voorkomt dat iemand op grond van pure verdenkingen kan worden veroordeeld.

René Descartes (portret Frans Hals, 1648)

Het gaat te ver dit uitgangspunt ook naar onze relatie met God uit te breiden. Een succesvolle methode tot vorsing van de natuur hoeft geen methode te zijn, en is dat ook niet, tot vorsing van godsdienstige en morele kwesties. God is niet zomaar inhoud, maar oorzaak, 'de' oorzaak.[321)] De kleding in de koffer is geen veroorzaker van de koffer, net zomin als de koffer de veroorzaker is van de kleding. Men mag over de Beweger van alle dingen verschillend denken, maar dat betekent nog niet dat het onredelijk of onwetenschappelijk is daarover na te denken en daarom gods-'dienst' te beoefenen. Het is ook niet vrijblijvend. Als de Bijbelse God ons heeft veroorzaakt, dan heeft Hij er recht op als eerste bediend te worden: *"Dieu est au premier servi"*. Het betekent ook dat niet alle gedachten op voet van gelijkheid staan. Er is nog zoiets als de historiciteit van de openbaringsgeschiedenis, die op grond van gedegen onderzoek niet kan worden ontkend, alhoewel sommige professoren in de godgeleerdheid (een vreselijke term) hun best doen dat wél te ontkennen.

Dankzij de Cartesiaanse methode heeft de wetenschap zich tot grote hoogten kunnen opwerken en een haast onbeperkte capaciteit verworven om met het materiële om te gaan. Als Descartes zijn methode introduceert zegt hij daar zelf over: "*Ik zal de ware rijkdom van onze zielen blootleggen om zo voor ieder de weg toegankelijk te maken waarlangs ze in zichzelf alle kennis kunnen ontdekken die nodig is om in het leven te staan, en ik zal de middelen verschaffen om alle kennis te verwerven die binnen het menselijke bevattingsvermogen ligt."* Wat hij feitelijk zegt en zo is het begrepen (hij bedoelde misschien wat anders): de geest, zelfs God wordt ontdekt via de bestudering van het materiële; immers de geest is een exponent van het materiële in plaats van andersom. Ken uw hersens en ontdek de Geest! Nog een stap verder en de conclusie ligt voor de hand dat bij het afsterven van de hersens de ziel verdwijnt. Hiermee wordt de wezenlijke algehele scheiding tussen de natuurlijke en bovennatuurlijke orde ontkend. Ontkend wordt ook iedere mogelijkheid van Gods wonderbaar ingrijpen. Christus' opstanding wordt aldus verlaagd tot metafoor.

Hierop ingaand schreef professor van der Ploeg: [322)]

> «« Er vinden (volgens dezen) geen wonderbare ingrepen van God plaats op deze aarde. (…) Schrijft Van Iersel: *"God noch Christus grijpen in. De geschiedenis en de wereld gaan hun eigen gang. Als het heilswerk van Jezus – en daarin dat van God – wordt voortgezet is dat alleen daar, waar mensen dit werk tot heil van anderen verrichten. God schenkt geen heil van buitenaf, maar mensen brengen*

---

321) De wetenschap verdiept zich in ketens van oorzaak en gevolg maar dat zijn altijd secundaire oorzaken.

322) "Het modernisme vroeger en nu" van de hand van Prof. Mag. Dr. J.P.M. van der Ploeg O.P. (1909-2004) verscheen in Catholica, een Katholiek magazine voor Nederland en Vlaanderen, in februari t/m april 2003 (nrs. 5, 6 en 7). Catholica was een uitgave van de Stichting voor Kerk en Geloof.

> *heil aan anderen en dit kan men 'Gods heilswerk' noemen."* Een dergelijke formulering is alleen redelijk te verstaan wanneer men niet in een persoonlijke God gelooft en de wereld met Hem vereenzelvigt. Anders is het onzin. »»

Ziedaar de ingrediënten van het Modernisme, een wat vaag gedefinieerde stroming, die ook wel het verlichtingsdenken wordt genoemd. Deze heeft een belangrijke impuls gekregen vanuit de idealen van de Franse Revolutie.[323)]

35.152 – Het Modernisme, een Veeltakkige Vervloekte Boom

De stroming waarin het menselijke verstand als absolute norm boven geloof en godsdienst wordt verheven is men het Modernisme gaan noemen. In "Het Modernisme een Fata Morgana op Christelijk gebied" gebruikte in 1871 de toen 34-jarige Abraham Kuyper[324)] deze term meer dan honderdmaal, een lezing die bijna twee en een half uur duurde. Dat waren nog eens lezingen! Daarin maakte hij korte metten met het vrijzinnig protestantisme. Wat het vrijzinnig protestantisme betreft, zei de grote Abraham Kuyper het volgende: [325)]

> «« Ge weet, men is van moderne zijde vooral tuk op den eerenaam van Protestant, en zou der menigte zoo gaarne diets maken dat Modernisme en Protestantisme eenszelfden stams loten zijn, slechts door vroeger en later gescheiden, naar elks tijd van uitbotting viel. Intusschen niets is minder waar. Het Modernisme kiest tot uitgangspunt het menschelijk gezag in geloofszaken, waartegen het Protestantisme juist zijn machtig protest verhief. Tegenvoeter eer dan vrucht van het Protestantisme te achten, mag het zich reeds daarom nooit met de eere der Hervorming tooien, wijl het nooit iets van den zielsangst, van de verscheurdheid des harten, van de benauwdheid des geestes heeft gekend, waaruit een Luther geroepen heeft tot zijn God. De Hervorming zocht de Verlossing van het beklemde hart, het Modernisme slechts de Oplossing van een kunstig probleem. Daarom kent het ook maar éene werkelijkheid, die der zichtbare dingen, en ziet die andersoortige, die veel hoogere, die veel vastere [zich aan onze zintuigen onttrekkende] werkelijkheid voorbij, die ons zelfs in het feit der zonde nog spreken blijft van het 'onbewegelijk' Koninkrijk Gods (cf. Hebr. 12:27-28). »»

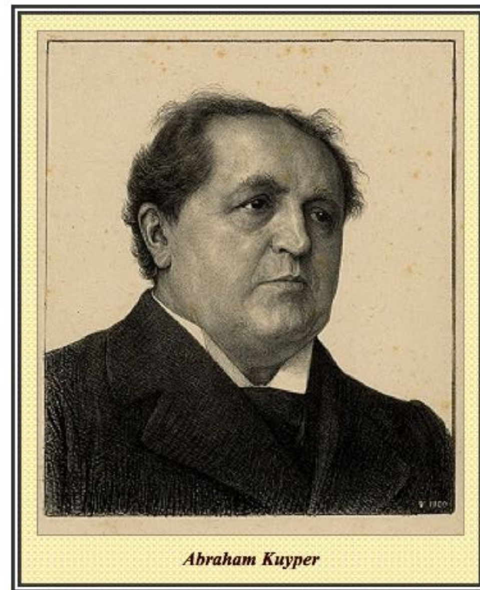
Voorts zei hij: *"…wijl ook het Modernisme mij een verschijnsel is, dat als vergezicht bekoort door zijn verleidelijk schoon; niet naar gril of luim, doch naar vaste wet geboren werd; en toch bij al zijn schittering zich in onwerkelijke gestalten verliest."* Hij

---

323) Het centrum van het Modernisme lag indertijd in Frankrijk. De meest bekende was de priester en professor Alfred Loisy (1857-1940). In Engeland was het de Jezuïet G. Tyrell (1861-1909), die zich onder talloze schuilnamen verborg. Beide zijn door de Roomse Kerk geëxcommuniceerd. Zo was er in Italië Ernesto Bonaiuti (1881-1946) wiens tijdschrift op de index kwam (de lijst van verboden boeken). Tenslotte is ook hij geëxcommuniceerd. In Duitsland was er de bekende school van Tübingen, soms de Eberhardina Carolina genoemd, met coryfeeën als F. C. Baur (1792-1860) en D.F. Strauss (1808-1873). De ex-seminarist, de Fransman Ernest Renan (1823-1892) heeft niet weinig afbreuk gedaan aan het geloof met zijn achtdelige en populaire serie "Histoire des origines du Christianisme". In Nederland, maar dan moeten we verder teruggaan, zouden we Spinoza (1632-1677) een pré-Modernist kunnen noemen. Dit zijn enkele kopstukken, maar de lijst is veel langer en ongetwijfeld ontbreken namen van Protestantse theologen die aan mijn aandacht zijn ontsnapt.

324) Abraham Kuyper (1837-1920), minister-president van Nederland tussen 1901 en 1905, was een invloedrijke neocalvinistische predikant en journalist. Hij richtte de Gereformeerde Kerken in Nederland op, die na de oprichting het op één na grootste gereformeerde kerkgenootschap in het land werd na de door de staat gesteunde Nederlandse Hervormde Kerk.

325) De lezing is te vinden op www.neocalvinisme.nl

Abraham Kuyper

citeert Edmund Burke, die visionair, die in 1791 in het Engelse Lagerhuis verkondigde: *"Ik weet wat ik doe ook ik voel, hoe zwaar dit offer valt, maar plicht gebiedt, al breekt mij 't harte. O! er schuilt iets in die gevloekte Fransche omwenteling, dat met haar gif besmet al wat haar adem kan bereiken!"* En gaat Abraham Kuyper verder: *"Ook ik acht dat de strijd tegen het Modernisme, waarin de bestrijding van het Christendom thans haar hechtst systeem schiep, onzerzijds niet meer te mijden is."* De Belgische econoom C. Périn noemde het in 1881 *"een poging God uit iedere uiting van het sociale leven te verwijderen."* Sindsdien werd het gangbaar met deze uitdrukking een verkeerde geestesrichting aan te duiden. Paus Pius X noemde haar *"de verzameling van alle ketterijen"* (omnium hæreseon collectum). In zijn encycliek uit 1907 stelde hij: *"Indien iemand het plan had opgevat het sap en als het ware het bloed van alle ketterijen die er ooit met betrekking tot het geloof zijn geweest tot één geheel samen te voegen, dan zou hij het nooit vollediger hebben kunnen doen dan de modernisten."* [326)]

De Modernisten hebben een zeer vernuftige strategie ontwikkeld. In veel woekeringen verspreid schijnen ze een leer aan te hangen die geen leer lijkt, want deze wordt niet als een systematisch geheel gepresenteerd. Enerzijds is God onkenbaar (agnosticisme), anderzijds kan God alleen benaderd worden vanuit de impuls van het hart (immanentisme). Dat laatste is volgens het Modernisme een individuele zoektocht waarin vanuit het gevoelen het begin van een religie ontstaat. (Vandaag spreekt men liever over de godsdienstige ervaring in plaats van het gevoelen.) In de zoektocht naar het onkenbare ontstaat een symbolisch verstaan. Taal, de drager van het symbolische, vertegenwoordigt daarin de essentie van het 'zijn'. Aldus wordt ceremonie het primaire object van religie. Het zelfbewustzijn wordt op deze manier gelijkgesteld aan de openbaring zelf. Omdat het collectieve bewustzijn aan evolutie onderhevig is, wat het geschiedkundig onderzoek aantoont, zijn volgens deze opvatting openbaringen tijds-, cultuur- en plaatsgebonden. 'Mijn' openbaring is evenveel waard als 'zijn' openbaring, maar de openbaring van de gemeenschap, cultuurdrager bij uitstek, is meer waard dan mijn of zijn openbaring, zelfs als die van Jezus kwam of een of ander profetische figuur. De historiciteit van deze figuren is volgens deze zienswijze ondergeschikt gemaakt aan het eigentijdse karakter dat door de gemeenschap op hen wordt geprojecteerd. Een niet-historische Jezus is zelfs verkieselijk omdat daardoor de projectie wordt vergemakkelijkt. Er is een afschuiving van de heilige en apostolische tradities, van de suprematie van de Heilige Schrift. Hiërarchische structuren en het dictaat zijn uit den boze. Iedere godsdienst verdient respect. Ja, zelfs het heidendom. Wie zijn wij om ons superieur te voelen? Het geloven in iets wordt derhalve belangrijker geacht dan het iets, zelfs als daar het etiket God op ligt, die in de woorden van Pater Schillebeeckx (1914 - 2009) een verre ondoorgrondelijke werkelijkheid is.

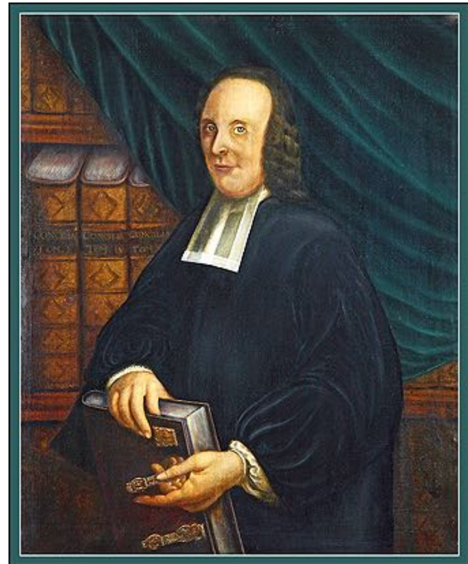
Zij die zulke opvattingen huldigen kunnen een theologische opleiding volgen, dominee of priester worden en in die functies de uitdrukkingsvaardigheid van de gemeenschap misbruiken waarover ze zijn aangesteld. Zij zullen het niet als verraad zien om met de

326) "Pascendi Dominici Gregis" uit 1907 (over de leer van de Modernisten), nr 86.

diepste overtuigingen van hun medemens te jongleren, want loze woorden zijn inherent aan hun denken. Als het serpent spreken ze met een gespleten tong en zijn daar nog trots op ook! Als onkruid heeft het Modernisme om zich heen gegrepen waardoor de evangelieverkondiging, de verkondiging van de verzoening door Christus' Kruislijden verstek laat gaan. Het vleugellamme Woord komt niet verder dan een armetierig gefladder. Het is tijd om op de bressen te gaan staan!

35.153 – Een Boetbazuin voor het Land

Dit neerschrijvend word ik met schrik bevangen. Zo duidelijk had ik mij dit nog niet voor ogen gesteld. Ware het niet dat hele volksstammen deze Modernistische mening zijn toegedaan, dan zou ik hier schouderophalend aan voorbijgaan. Een volk dat zo denkt kan niet anders dan een godsoordeel over zich afroepen, want deze godvergetende theologie is oorzaak van de verdoemde maatschappij waarin wij leven. Ik citeer uit de biddagpredikatie van Theodorus van der Groe, in leven dienaar van het Heilig Evangelie te Kralingen, ten aanzien van Jesaja 45:5-6: *"Want het land is bevlekt vanwege zijn inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig Verbond. Daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen zullen worden verwoest."* De nu volgende woorden, actueler dan ooit, werden niet lang voor het uitbreken van de Franse Revolutie opgetekend:

Theodorus van der Groe (1705-1784)

> «« O! mijn vrienden! Met dit droevige woord van de profeet heeft de Heere ons op deze dag weer tot ulieden gezonden om u daarop levendig voor ogen te stellen de schrikkelijke goddeloosheid en ongerechtigheid van het Nederlands volk; de vloek die ons daarom nu verteert, en de dodelijke verwoesting die daarop nu gauw zal volgen; al stonden ook Mozes en Samuel met hun vurige smekingen en gebeden voor Gods aangezicht. Want gelijk zijn Naam Jehovah is, de Heere, de wezenlijke en onveranderlijke God, zo verandert ook zijn woord niet. Zijn dienstknechten moeten al dezelfde treurige en benauwde gezichten van zijn grimmige toorn zien over ons zondige land. Voor vier jaren moesten wij ulieden bedreigen uit Openbaring 2:5, dat de Heere ons haastelijk zou bijkomen. (…) Zij overtreden de wetten, zegt de profeet, dat dan geenszins ziet op een overtreding uit zwakheid, (…) maar op een boze, moedwillige, en gruwelijke overtreding, die in niets minder bestond, dan in een gehele verlating en afval van God en zijn heilige Wet… »»

De heenwijzing naar het boek Openbaring betreft een van de brieven aan de zeven Gemeenten, die aan Éfeze, die haar eerste liefde had verlaten: *"Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bijkomen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert."*

Zo'n biddagprediking was toen heel gewoon. Vóór de Franse Revolutie schreven naar oudtestamentische traditie de Staten van Holland dikwijls een bid- en vastendag uit.[327)] Zo werd ook Ninive gered:

«« De koning schikte zich tot vasten, liet boetdagen uitroepen, verliet zijnen troon, ontdeed zich van de koninklijke sieraden, en, zich met een treurgewaad omhangen hebbende, wierp zich ter aarde voor den GOD des hémels. – En de HEER zag in genade op de Nineviten, verhoorde hunne smékingen en verzuchtingen. »»

Over dominee Theodorus van der Groe staat geschreven:

Zie daar een Kerkjuweel een Letterschat voor vromen
Een Boetbazuin voor het Land dat onder schulden zinkt
Een schelle noodkreet die in hart en oren klinkt
Eer ons de vloed van wee begint te overstromen!

Zijn biddagpredikaties waren vooral een oproep tot bekering en boetedoening. Ja hádden wij maar een Mozes en een Samuel! Want al mogen de vloek en de verwoesting zijn vastbesloten, God laat zich verbidden, zelfs op het laatst. Dit wijst de geschiedenis van het verbondsvolk uit. Jeremia 18:7-8 bevestigt dat het soms gebeurt dat God zich tot een volk richt om te zeggen dat Hij het gaat uitrukken, afbreken en vernietigen, en als het volk zich op deze woorden van haar boosheid afwendt, krijgt God spijt over de rampen die Hij hen had toebedacht.

DE LAMP ONDER DE KORENMAAT STEKEN – waar niemand het kan zien – verkwist je geschenken als onschatbare mirre aan de voeten dezer wereld – verspil al het goede opdat de ware openbaring verborgen blijft.

Daarom gaan we het nu hebben over de terugkeer van Nederland naar de vaste grond van haar behoud. Een hoopvolle droom komt mij in herinnering van een bevriende kennis van mij, zo'n vijftig jaar geleden. In een pikdonkere ruimte lag een vrouw bewusteloos op de grond, in grote nood door de verpeste lucht die er hing. Haar mond lag vlakbij de drempel waaronder een beetje frisse lucht kwam, net genoeg om in leven te blijven. Plots werd de deur opengegooid en was de zaak gered. Die vrouw moest Nederland voorstellen en degeen die de deur opengooide was natuurlijk Christus.

Dit sluit aan bij een oud-vaderlandse traditie, zoals uiteengespeld in mijn artikel "Isaac Da Costa - De Komende Opwekking". De negentiende eeuwse Isaac Da Costa zag met groot verlangen uit naar Christus' Wederkomst: *"Ons aller wachtwoord is: Zie Hij komt. Wij weten niet wanneer Hij komt, maar moeten gereed zijn als Hij komt."* Een memorabele uitspraak is:

«« Dat de Joden bekeerd worden wenst ieder Christen, dat zij ten laatste bekeerd zullen worden geloven vele Christenen, maar dat zij dit zullen worden onafhankelijk van de Christelijke kerk, op een afzonderlijke wonderdadige en heerlijke wijze die God zich ten hunne opzichte heeft voorbehouden en zij alzo onmiddellijk door God weder tot heerlijkheid zullen komen, is vele Christenen nog tot een ergernis, ja dwaasheid. »»

Van Da Costa's messiaanse verwachting voor Israël was men niet gediend, des te minder voor wat betreft zijn messiaanse verwachting voor Nederland. Samen met Hermann Friedrich Kohlbrugge (1803-1875) en Philippus Jacobus Hoedemaker (1839-

327) Zie op het internet "Officiële Biddagen en Vastendagen op Neerlands bodem". Tot aan het begin van de Franse Revolutie konden de Nederlandse regering en andere officiële instanties een "Gebedsdag" uitroepen om voor het land te bidden en Gods genade af te smeken. Dit was een typisch Nederlands gebruik.

1910) had Da Costa een onverwoestbaar geloof in Neerlands bijzondere plaats in Gods heilsplan. Op zijn gedenkteken in de Nieuwe Kerk te Amsterdam staat: *"O Nederland! Gij zult eens weer het Israël van 't Westen worden! God zal uw Kerk met licht omgorden, uw Koningen met Davids eer!"* Da Costa ging zelfs zover dat hij dichtte: *"Nog eenmaal zal zich alles buigen voor Holland onder Jesses vaan."* (Jesse was Davids vader en voorvader van Jezus.) De God van Israël was voor hem tevens de God van Nederland; beide naties hadden een eigen plaats in Gods heilsgeschiedenis. En inderdaad, nergens ter wereld hadden de Joden *"...eene zoo verkwikkende herbergzaamheid gevonden, als in dit eenmaal van de God van Israël zoo ruim gezegende Hervormde land."* Da Costa was ervan overtuigd, een overtuiging die ik ten volle deel, dat God met Willem van Oranje uit de 16e eeuw voor de zaak van Nederland een verbond had gesloten waarin God *"...de kerk van Christus met Nederlands volk en Nassaus prinsenstam verbinden wilde tot een drievoudig snoer, hetwelk niet licht verbroken worden zoude."* …hetwelk gekend is als God, Vaderland en Oranje. In dit verbond, zo vond Da Costa, werd Nederland uitzonderlijk begenadigd omdat haar kerk door God werd uitverkoren. Het Huis van Oranje kreeg de roeping om Neerlands kerk te behoeden en in te staan voor haar roeping.

Da Costa was geen eenling. Na Da Costa, Kohlbrugge en Hoedemaker volgden er meer met een gelijksoortige boodschap. Ik denk aan Herman Otto Roscam Abbing (1874-1939) en Hermanus Hofman (1902-1975). De Hervormde predikant Abbing geloofde in het herstel van kerk en staat in Nederland. In 1923 sprak hij *"op last van de Allerhoogste"* uit: *"Zo wordt Nederland het middelpunt van een opwekking die zich uitbreiden zal over de ganse aarde, alom waar het Evangelie maar gepredikt werd tot een getuigenis onder alle volkeren."* In 1934 zei hij in de toespraak "Opening der tijden":

> «« Maar er is meer! Nederland wordt niet opgericht om daarna weer in te zinken en onder de voet gelopen te worden. Het blijft opgericht om een toevluchtsoord te zijn tijdens de vreselijke nacht [van goddeloosheid] die over de wereld zal komen. Nederland wordt dus toebereid om gedurende die periode te overnachten. Emden was een toevluchtsoord tijdens de inquisitie in de Reformatorische eeuw. Onder de Antichrist echter zullen de vervolgingen zich heel veel verder uitstrekken. Vandaar dat het toevluchtsoord zoveel groter zal zijn. »»

Dominee Hermanus Hofman worstelde omstreeks 1930 met ons land en volk voor Gods aangezicht en gaf een getuigenis dat juist nú actueel is geworden:

> «« Ik zag dat ons vaderland gelijk een rijp korenveld was en Gods woord was: *"Slaat de sikkel aan, want de oogst is rijp geworden."* Ik begreep: Dat is het einde van Nederland. Ik moest bekennen dat God rechtvaardig was, maar ik kon de ondergang van mijn volk niet aanschouwen. Het was voor me, of ik tussen de levenden en de doden stond. Aäron nam op Mozes' bevel een wierookvat. Maar ik, wat moest ik beginnen? Alles was verzondigd, wij hadden geen rechten, geen aanspraak op barmhartigheid. Dat was dus een afgedane zaak. Maar daar alles ontviel, bleef Gods Verbond over en daar ben ik op gaan pleiten: *"Wat zult Gij dan met uw grote Naam doen? Zult Gij dan gans een voleinding maken? Dat kán toch niet. Dat duldt uw Glorie niet!"* Toen ben ik tweemaal beantwoord: *"Ik heb uw aangezicht aangenomen in deze zaak"*, en *"Ik zal u uw bede geven."* Toen heb ik, terwijl alles zwart was van het oordeel Gods, de aangezichten der mensen betrokken waren als een pot [op het vuur, dus asgrauw] en men ten einde raad was van ellende, het wederkeren naar God gezien en ik heb een nieuw Holland zien verrijzen, waar recht en gerechtigheid woonden en Gods Woord weer de plaats innam zoals God dat wil in staat, kerk en maatschappij. Ik ben vervuld geworden met een onuitsprekelijke blijdschap. God weer terug in Holland; Christus' koninklijk ambt hersteld; ons volk weer één! Ik ben van blijdschap en

> zielevreugd als weggezonken en heb daarna nog kort geslapen. Toen ik wakker werd beefde ik over mijn gehele lichaam. Daniël zegt: toen was ik enige dagen krank. (Dan. 8:27) »»

De woorden van Isaac da Costa, Roscam Abbing en Hermanus Hofman heb ik niet aangehaald vanuit een soort historische curiositeit, maar omdat ik in hart en ziel ervan overtuigd ben dat zij 'profeten' waren voor de Allerhoogste, dat dit Gods woorden waren. En wat de Heer zegt, zal worden gedaan!

Zoals uit Da Costa's woorden blijkt zal Nederland samen opgaan met Israël, de staat Israël (dat laatste stond hem ook al voor ogen). Samen zullen zij ten leven gewekt worden als in het visioen van het dorre-doodsbeenderen-dal. Samen zullen zij in deze benarde tijd, de tegenwoordige, lichtbakens zijn en ieder voor zich een beveiligd erf. Dan zal men van Nederland met recht kunnen spreken van het Israël in het Westen. Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen. Hoe genadig bovenal.

Ik hoop dat het besef doordringt dat niet alleen een persoonlijke verootmoediging nodig is. Zoals Jan van Barneveld in zijn boekje "Eindtijd Israël en de Islam" zegt: [328)]

> «« De Iraanse President Mahmoud Ahmadinejad roept [voor het forum der naties] de volkeren van de wereld op zich aan Allah en zijn geboden [sharia] te onderwerpen. (…) Een Bijbels antwoord werd niet gegeven en wórdt niet gegeven. Integendeel, de kerken gaan 'in dialoog' in plaats van te verkondigen dat Jezus Heer is! Het is voor de kerken Opwekking óf Oordeel. »»

Er rust een collectieve schuld op ons, waarvoor diep berouw nodig is. Als ik vroeger de navrante details van onze politici aan vrienden vertelde, bespeurde ik vaak wat wrevel alsof men liever in zijn beschutte koker bleef waar alles zo braaf en mooi is, alsof men zich eraan wilde onttrekken om – ieder op zijn eigen en bescheiden manier – iets te doen. Want kennis schept ook een zekere verantwoordelijkheid. Onze mogelijkheden om direct in te grijpen zijn gering. Tóch, we hebben het met zijn allen laten gebeuren alsof er niks aan de hand was.

En dit is niet het enige. Onze drang naar welvaart, onze ongebreidelde hebzucht die al het andere overstijgt, heeft onze natie tot een bende rovers gemaakt, tot uitbuiters en vernietigers van onze aarde, uitbuiters van onze koloniën, uitbuiters van onze medemens. De slavenhandel is slechts een van de symptomen daarvan. Op het moment in 1788, toen het laatste slavengaljoen Curaçao aandeed, had de WIC (West Indische Compagnie) zo'n half miljoen slaven vervoerd plus een groot aantal dat overboord werd gekieperd omdat zij de overtocht niet hadden overleefd. Het heeft geen zin naar andere naties te wijzen die daarin excelleerden. De Islam heeft wat dat betreft een nóg grotere schuld. Maar alstublieft laat ieder zich om zijn eigen zonden bekommeren, want God heeft nog nooit iemands schuld vergeven omdat hij naar de ander wees. Adam probeerde nog: *"Het is die vrouw die 'U' mij gegeven heeft die mij verleidde."* En Eva: *"Ja, en ik werd door de slang verleid."* Toch werden beiden uit het Paradijs gejaagd, het Paradijs van een harmonieuze relatie met God. Er is nochtans een excuus: wij zitten met de kettinglast van ons verleden. Iedere misdadiger is daarom in zekere mate ook slachtoffer. In het belijden van onze zonden, verdienen ook de collectieve zonden een plaats, zelfs die tot in het verre verleden. Uit de diepten roep ik tot U, O God, hoor mijn stem!

---

328) "Eindtijd Israël en de Islam" door drs. Jan van Barneveld, bekend van onder andere "Om Sions wil niet zwijgen" en "Israël onze oudere broeder" – Uitgeverij Het Zoeklicht, Doorn # 2009 (p. 74).

35.154 – Het Geloof is de Vaste Grond van ons behoud

Zoals we zagen heeft het Modernisme het geloof ondergeschikt aan de wetenschap gemaakt, en is ‘geloven in’ een filosofisch concept geworden. Maar zo is het niet in termen van ons Christelijk geloof. Ons geloven is geen intellectuele bezigheid of zomaar een gevoelen. In het Oude Testament wordt voor geloven ‘emunah’ gebruikt, een woord waar ‘amen’ van is afgeleid. In het Nieuwe Testament staat in het Grieks ‘pistis’. In beide gevallen betekent dat een vertrouwen hebben in en toewijding tot God. Daaruit volgt als vanzelf een aanbidding van. Er zijn de door de kerk beleden artikelen van het geloof. De Joden noemen hun geloofsbelijdenis “De dertien uitgangspunten van het Joodse geloof”. Dat vind ik exacter geformuleerd. In het Hebreeuwse denken is Gods bestaan de oorzaak van ons geloof in Hem. In de brief aan de Hebreeën zou vers 11:6 ook beter kunnen worden vertaald met: *“Die tot God komt, moet geloven ‘omdat’ Hij is.”* (in plaats van ‘dat’ Hij is). We hoeven maar naar de lijst van geloofsgetuigen te kijken in het elfde hoofdstuk van deze brief om te weten wat met het Bijbelse geloven wordt bedoeld. Helemaal aan het begin staat: *“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de dingen die men niet ziet.”* Uit de vele voorbeelden in dat hoofdstuk blijkt de daadkracht die samengaat met het geloof waardoor koninkrijken werden overwonnen, gerechtigheid beoefend, de beloftenissen verkregen en de muilen van leeuwen toegespert. Het is veelbetekenend in het kader van ons onderwerp dat vers 3 meldt dat *“wij door het geloof verstaan dat de wereld door het Woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen die men ziet niet geworden zijn uit dingen die gezien worden.”* Dat lijkt mij een mooie afsluiting voor dit relaas. Dat volstaat om de Modernisten de mond te snoeren.

Nota Bene:

De titel van dit artikel is ontleend aan Mt. 5:15, Mk. 4:21 en Lk. 11:33 waarbij korenmaat de vertaling is van het Griekse modios dat weer is afgeleid van het latijnse modio, wat een standaard inhoudsmaat is voor bijvoorbeeld graan. Modio is afgeleid van modus = maatstaf, manier. De titel van dit artikel past dus perfect bij het thema van het Woord van God dat aan “meten en tellen” onderhorig is gemaakt.

APPENDIX 25

Theodorus van der Groe — Een Oudvader over Israël

Hervormde predikant Dr. M. van Campen, in “Israël Aktueel” – december 2013

Het gebeurt vandaag de dag vermoedelijk niet vaak: een catechismuspreek waarin Gods weg met Israël uitvoerig aan de orde komt. Des te verrassender is de preek die Theodorus van de Groe in zijn gemeente Kralingen (tussen IJmuiden en Amsterdam) hield, die na zijn dood in 1838 in druk werd uitgegeven.

Bij de behandeling van zondag-19 uit de Heidelbergse Catechismus besteedde onze derde oudvader – een van de belangrijkste vertegenwoordigers van de Nadere Reformatie – brede aandacht aan de toekomst van het Joodse volk. Een tweede opmerkelijke preek werd in Kralingen door hem gehouden tijdens een biddagprediking. Als tekst had Van der Groe gekozen voor de bekende woorden van de Apostel Paulus uit Romeinen 11:26, waar gesproken wordt over het toekomstig heil voor ‘Gans Israël’. Beide preken geven ons inzicht in de intense betrokkenheid bij Abrahams nageslacht die deze oudvader aan de dag legde.

In deze bijdrage zoomen we even nader in op Romeinen 11:26 uit de biddagprediking. Het sleutelwoord in deze preek is het Bijbelse begrip ‘verbond’. Van der Groe verwijst te dezen naar Hosea 2:18, waar uit Gods mond de veelzeggende woorden klinken: *“En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid”.* Dat betekent: Ik zal een eeuwig trouw- of huwelijksverbond met u maken dat onverbrekelijk zal zijn en door alle eeuwen heen zal duren en nooit zal eindigen. Van der Groe legt uit dat ondanks deze toezegging Israël - Gods Bruid - toch een scheidsbrief heeft gekregen. Vanwege haar ongehoorzaamheid en ontrouw heeft God de Joden tijdelijk verworpen en de heidenen in hun plaats aangenomen. Daarmee is echter niet alles gezegd. Het oordeel is niet Gods laatste woord. In het laatste der dagen zal Hij de Joden weer in zijn verbond opnemen. Uit het bestaan en voortbestaan van Israël door alle eeuwen heen blijkt wel heel duidelijk dat God van zijn kant het verbond gehouden heeft. Ondanks alles zijn de Joden Gods volk – ‘het ware en getrouwe volk van God’ – gebleven en wij heidenen hebben dat te erkennen. En zodra het evangelie wereldwijd verkondigd is zal er een verrassende wending plaatsvinden in het lot van Israël. Een heerlijke en heilrijke bloeitijd staat ons te wachten waarin de gelovigen met Christus als koning gedurende een periode van duizend jaar zullen regeren op aarde. Ook de Joden zullen volop delen in de zegeningen van deze bijzondere tijd, aldus Van der Groe.

De verwachting dat eenmaal “Gans Israël” zal delen in het beloofde herstel wordt door Van der Groe niet vergeestelijkt of ingeperkt. Op grond van het profetisch woord mag gerekend worden op een nationale bekering waarbij zowel het twee- als het tienstammenrijk betrokken zullen zijn. Wie deze wonderlijke omkeer zal bewerken? Van der Groe gaat er niet vanuit dat missionaire inspanningen van de kerk daaraan te pas zullen komen. Het zal het exclusieve werk van de reeds gekomen en nog komende Messias zijn. Een appél om zending onder het Joodse volk te bedrijven dat treffen wij bij Van der Groe dan ook niet aan. Wel worden de Christenen opgeroepen om vurig voor de Joden te bidden:

> «« Werpt het alles altemaal toch nu in geloove neder, op deze Rotssteen der eeuwen wiens werk volkomen is ! Hangt en kleeft ganschelijk aan die belofte van het eeuwige trouw-verbond; leeft en sterft daarin, met Jakob: ‘dat de Verlosser zal komen uit Zion en dat Hij de goddeloosheden zal afwenden van Jakob’. »»